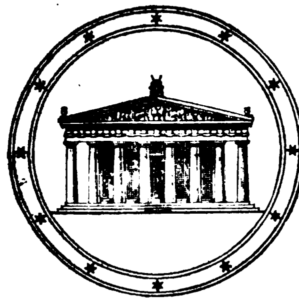

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1885

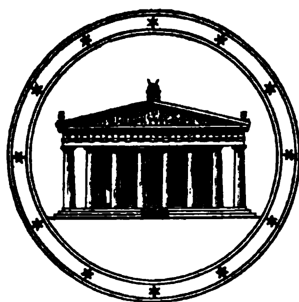
ΑΘΗΝΗΣΙΝ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ
1886

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1885

ΑΘΗΝΗΣΙΝ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ
1886

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΧΑΙΩΝ
Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ
DUC DE LUYNES
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΕΤΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
HILARION ROUX
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΕ
HEINRICH SCHLIEMANN
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΔΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
ΣΟΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΠΡΩΙΟΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῇ 26 Ἰανουαρίου 1886 ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ 10ῃ π. μ. συνελθόντων ἑταίρων πεντήκοντα ἕξ, προσεφώνησεν αὐτοὺς ὁ πρόεδρος Ἀλ. Κοντόσταυλος ὡς ἑξῆς·

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἀσμένως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ χαιρετίσω ὑμᾶς ἐξ ὀνόματος τοῦ συμβουλίου καὶ κατὰ τὸ νέον τοῦτο ἔτος καὶ ἐνταυτῷ νὰ ὁμολογήσω ὑμῖν χάριτας διὰ τὴν ἐνταῦθα προσέλευσιν ὑμῶν, ἥτις, γενομένη ἐν μέσῳ τῶν σπουδαίων πολιτικῶν περιστάσεων εἰς τὰς ὁποίας διατελοῦμεν καὶ αἵτινες τόσῳ βαθέως καὶ τόσῳ δικαίως συγκινοῦσι πάντας ἡμᾶς, ἀποδεικνύει, εἴ περ τι καὶ ἄλλο, τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀφοσίωσιν ὑμῶν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς Ἑταιρίας.

Τὴν λεπτομερῆ ἀφήγησιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς κατὰ τὸ ἄρτι λῆξαν ἔτος θέλετε ἀκούσει εὐθὺς ἀμέσως παρὰ τοῦ ἀξιοτίμου γραμματέως τοῦ συμβουλίου, τοῦ ὁποίου τὴν πλήρη μαθήσεως καὶ χάριτος ἐνταυτῷ ὁμιλίαν ἀκολουθοῦμεν ἀνέκαθεν πάντες μετὰ τόσης ἡδονῆς.

Ἀλλὰ εἰδήσεις περὶ ἀπροσδοκήτων οὕτως εἰπεῖν, τουτέστι περὶ ἀπροόπτως πως ἐπερχομένων ἀρχαιολογικῶν ἀνακαλύψεων καὶ τοιαύτας οἵας ἄλλαι ἐρευνητῶν τῆς ἀρχαιότητος ἐργασίαι ἐκ διαλειμμάτων παρέσχον, δὲν θέλετε ἀκούσει, διότι τοιαύτας, κατὰ

γενικὸν κανόνα τοὐλάχιστον, δὲν δύνασθε ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔτι καὶ ἐν ὅσῳ τὰ μέσα τῆς Ἑταιρίας ἔχουσιν ὡς νῦν, ν' ἀναμένητε παρ' ἡμῶν.

Καὶ ὄντως, ἀξιότιμοι Κύριοι, εἰς τοὺς ἄλλους τούτους ἐρευνητάς, εἴτε ἐπιστημονικὰ ἱδρύματα, εἴτε ἰδιῶται οὗτοι τυγχάνουσιν, εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ἐπιδίδωνται εἰς παρακεκινδυνευμένας ὡς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα ἐργασίας, διότι στάδιον ἀπεριόριστον τῆς ἐνεργείας αὐτῶν εἶναι ἡ μελέτη καὶ ἡ ἀναζήτησις τῶν ἀρχαιολογικῶν λειψάνων ἐν γένει, ἄνευ ἄλλης τινὸς οἱασδήποτε ὑποχρεώσεως, καὶ δύνανται ἑπομένως οἱ ἐρευνηταὶ οὗτοι νὰ προβαίνωσιν ἀκωλύτως, εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει δεδομένων ἱστορικῶν παραδόσεων, εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει ἄλλων ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων, δύνανται, λέγω, νὰ προβαίνωσιν ἀκωλύτως εἰς πᾶσαν ἔρευναν, ἥτις ἐνδέχεται νὰ παρέχῃ ἐλπίδα ἀρχαιολογικοῦ τινος οἱουδήποτε ἀποτελέσματος.

Ὡς πρὸς τὴν Ἑταιρίαν ὅμως ἡμῶν, πάντες βεβαίως θέλετε ὁμολογήσει, ὅτι τὸ πρᾶγμα ἔχει ἄλλως, διότι δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς αὐτὴν νὰ ἐπιδίδεται, κατ' ἀρέσκειαν, εἰς τὴν ἱκανοποίησιν πάσης ἀδιακρίτως ἀρχαιολογικῆς περιεργείας, ἀφοῦ τὰ κύρια αὐτῆς ἔργα εἶναι, ὡς γνωστόν, ἄλλα, συνιστάμενα ἰδίως καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν συντήρησιν, τὴν διάσωσιν καὶ τὴν περισυναγωγὴν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀρχαιοτήτων.

Καί τοι δὲ ἀναγνωρίζω, ὅτι δεύτερον αὐτῆς καθῆκον καὶ ἐπίσης βεβαίως οὐσιῶδες, εἶναι καὶ ἡ ἀναζήτησις τῶν κεκαλυμμένων ἔτι ἀρχαίων μνημείων, πρόδηλον καὶ ἀναντίῤῥητον οὐδὲν ἧττον ὑπάρχει, ὅτι ἡ ἀναζήτησις αὕτη πρέπει ν' ἀφορᾷ κατὰ προτίμησιν εἰς τὰ μνημεῖα ἐκεῖνα τῆς ἀρχαίας ἱστορίας καὶ τῆς ἀρχαίας τέχνης, τὰ ὁποῖα, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς πρωτεύουσι κατὰ τὴν σημασίαν, παρέχουσιν ἐξ ἑτέρου ἴχνη ἐμφανῆ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν καὶ ἐπισύροντα τοιουτοτρόπως τὰς ὄψεις καὶ τὴν προσοχὴν τοῦ παρατηρητοῦ, ἐπιβάλλουσιν εἰς πᾶσαν τὰ τῶν ἀρχαιοτήτων ἐπιτετραμμένην ἀρχὴν τὸ ἀναμφισβήτητον καθῆκον τῆς πρὸ παντὸς ἄλλου περαιτέρας ἀνερευνήσεως καὶ ἀνακαθάρσεως τῶν μνημείων τούτων.

Οὕτω δέ, ὁποίαν γνώμην ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξενέγκωσιν οἵ τε

ἡμεδαποὶ καὶ οἱ ἀλλοδαποὶ ἀρχαιοδῖφαι περὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἡμῶν Ἑταιρίας, ἐὰν ἔβλεπον αὐτὴν νὰ καταγίνηται εἰς ἀναζήτησιν, δὲν θέλω νὰ εἴπω ἀτεκμάρτων, ἀλλ᾽ ὁπωςδήποτε ἀμφιβόλου ὑπάρξεως ἀρχαιοτήτων καὶ ἂν ἐν τῷ μεταξὺ ἔβλεπον αὐτὴν νὰ παρορᾷ, θεωροῦσαν ὡς δευτέρου λόγου ἀξίαν, τὴν ἀνασκάλισιν καὶ ἀνακάθαρσιν π. χ. τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἐκείνην τοῦ ᾠδείου τοῦ Ἡρώδου καὶ τοῦ θεάτρου τοῦ Διονύσου, ἐκείνην τοῦ οὕτω καλουμένου γυμνασίου τοῦ Ἀδριανοῦ ἐν τῇ παλαιᾷ ἀγορᾷ Ἀθηνῶν, περὶ ἧς ἰδιαιτέρως θέλει ἐπασχολήσει ὑμᾶς σήμερον ὁ κ. γραμματεύς, ἐκείνην τῶν ἐν τῇ Ζέᾳ τοῦ Πειραιῶς νεωσοίκων, ἐκείνην τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐν τῇ Ἐπιδαυρίᾳ, ἐκείνην τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀμφιαράου ἐν τῇ Ὠρωπίᾳ, ἐκείνην τοῦ ἐν Ἐλευσῖνι ναοῦ καὶ τόσων ἄλλων μεγάλων μνημείων τῆς ἀρχαίας ἱστορίας καὶ τῆς ἀρχαίας τέχνης, τῶν ὁποίων αὐτὰ ἤδη τὰ σωζόμενα λείψανα μαρτυροῦσιν ὄχι μόνον τὴν βεβαίαν ὕπαρξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν σπουδαιότητα καὶ πρὸς τούτοις, ὡς πρός τινα ἐξ αὐτῶν καὶ αὐτὸ αὐτόχρημα τό τε ἱστορικὸν καὶ τὸ τεχνικὸν μεγαλεῖον.

Διὰ τῶν παρατηρήσεων τούτων, ἀξιότιμοι Κύριοι, οὐδὲν ἄλλο θέλω νὰ ὑποστηρίξω, εἰμὴ μόνον τὸ δικαίωμα οὕτως εἰπεῖν τῆς προτεραιότητος τὸ ὁποῖον κέκτηνται αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἀνασκαφαὶ καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ἑπομένως ἣν ἔχει ἡ Ἑταιρία ἡμῶν εἰς αὐτὰς κατὰ πρῶτον λόγον νὰ τρέψῃ τὴν προσοχὴν αὐτῆς. Ταὐτοχρόνως δὲ προτίθεμαι διὰ τῶν παρατηρήσεων τούτων ν᾽ ἀποκρούσω καὶ τὴν μομφήν, τὴν ἐπὶ ἀκηδίᾳ ἢ καὶ ἐπὶ ἀρχαιολογικῇ ἀσοφίᾳ, ἥτις ἐκ διαλειμμάτων ἐξηνέχθη καὶ σχεδὸν πάντοτε παρά τινων ἐκφέρεται κατὰ τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν, εἰς πᾶσαν περίστασιν, καθ᾽ ἣν ἄλλοι ἀρχαιολογοῦντες ἔτυχε νὰ περιέλθωσιν ἐν ταῖς ἀκωλύτοις καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν αὐτογνώμοσιν ἀποπείραις αὐτῶν, εἰς εὑρήματα τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον διήγειραν τὴν κοινὴν περιέργειαν καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐγένοντο ὑποκείμενα λόγων.

Ὅτι δὲ ἡ Ἑταιρία ἡμῶν δὲν παραμελεῖ ἀπολύτως ἐν τῇ ἄλλῃ στενοχωρίᾳ αὐτῆς καὶ τὰς τῆς τελευταίας ταύτης φύσεως ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας, ὅταν θεωρῇ ὑπάρχοντας ἀποχρῶντας πρὸς

τοῦτο λόγους, ἀπέδειξε πολλάκις διὰ τῶν ἀνασκαφῶν, εἰς τὰς ὁποίας κατὰ καιροὺς προέβη, ὡς π. χ. εἰς τὸ Δίπυλον ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς ὡρισμένας ἄλλας θέσεις ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ὡς ἐν Κορίνθῳ, ἐν Θεσπιαῖς, ἐν Τανάγρᾳ, ἐν Χαιρωνείᾳ, ἐν τῷ χωρίῳ Φοινίκι τῆς Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς καὶ ἀλλαχοῦ καὶ τελευταῖον, ἤτοι πέρυσιν ἐν αὐτῷ τῷ θαλασσίῳ βυθῷ κατὰ τὸν πορθμὸν τῆς Σαλαμῖνος. Ἀλλ᾽ εἰς ταῦτα πάντα πλὴν τοῦ Διπύλου, δὲν ἐπέμεινεν, ὡς ἐνθυμεῖσθε, πολὺ καὶ περιωρίσθη μᾶλλον εἰς ὀλιγοδαπάνους ἐρεύνας, δι᾽ οὓς λόγους ἤδη ὑπέδειξα.

Ἂν ἦτο δυνατόν, ἡ Ἑταιρία ἡμῶν νὰ πράττῃ πάντα τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῇ καὶ ταῦτα συγχρόνως καὶ εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν, θὰ ἐπεδίδετο βεβαίως περισσότερον καὶ ἐπιμονώτερον καὶ εἰς τὰς τοιαύτης φύσεως ἐργασίας. Ἀλλὰ αἱ προαιρέσεις αὐτῆς ἔχουσι δυστυχῶς ὅριον ἀνυπέρβλητον τιθέμενον ἀναγκαίως ὑπὸ τοῦ μέτρου τῶν δυνάμεών της· αἱ δὲ δυνάμεις αὐτῆς ἐπιβάλλουσιν ἀναποδράστως τὴν κατὰ τὰ εἰρημένα βαθμολόγησιν περὶ τὰς ἐργασίας, διότι ὄχι μόνον χρηματικοὺς πόρους δὲν ἔχομεν ἐπαρκεῖς, ὅπερ καὶ τὸ κυριώτερον, πρὸς πάσας τὰς ὑποδειχθείσας τοιαύτας, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου ἀκόμη προσωπικοῦ στερούμεθα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον εἰς τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐπιτήρησιν τῶν ἐργασιῶν τούτων, καθ᾽ ἃ καὶ ὁ κύριος γραμματεὺς θέλει λεπτομερέστερον ἀναπτύξει.

Κατὰ τὴν ἡμῖν ἐπομένως ὑπάρχουσαν δύναμιν καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ ἀπολύτως ἐπικείμενον καθῆκον, ἐλπίζομεν, ὅτι θέλομεν κριθεῖ παρά τε ὑμῶν, φίλοι ἑταῖροι, καὶ παρὰ παντὸς ἄλλου ἐταστοῦ τῶν πράξεων ἡμῶν, τῶν ὁποίων δίδομεν πρὸς ὑμᾶς σήμερον λόγον.

Νῦν παρακαλῶ τὸν κύριον γραμματέα νὰ παρέλθῃ εἰς τὸ βῆμα, ἵνα ἀναγνώσῃ ὑμῖν τὴν ἐτησίαν ἔκθεσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συμβουλίου. Τοῦτον δὲ θέλει διαδεχθῇ κατόπιν ὁ ἀκάματος καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν πολύτιμος τῇ Ἑταιρίᾳ κύριος ταμίας, ὅστις θέλει ἐξηγήσει ὑμῖν λεπτομερῶς τὰ περὶ τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας καὶ τὰ περὶ τῆς χρηματικῆς τοῦ συμβουλίου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διαχειρίσεως.

Εἶτα δὲ ὁ γραμματεὺς Στέφανος Α. Κουμανούδης ἀνέγνω τὴν ἑξῆς ἔκθεσιν·

Κύριοι,

Λέγομεν πρῶτον περὶ τῶν ἑταίρων, τῶν συνιστώντων τὴν Ἑταιρίαν.

Κατὰ τὸ ἤδη παρελθὸν ἔτος ἐνεγράφησαν εἰς τὸ μητρῷον πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι νέοι ἑταῖροι δεκαοκτώ, πάντες, πλὴν δύο, ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικούντων.

Ἐκ τοῦ ὅλου δὲ ἀριθμοῦ τῶν ἑταίρων ἀπέθαναν ἐν τῷ ἔτει, καθ᾽ ὅσον ἐμάθομεν, ἕξ.

Εἰς τοὺς ἀποθανόντας ἔχομεν δυστυχῶς νὰ καταλέξωμεν καὶ δύο μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας, τὸν γενικὸν ἔφορον τῶν ἀρχαιοτήτων Παναγιώτην Σταματάκην καὶ τὸν ἀρχιτέκτονα Λύσανδρον Καφταντζόγλουν.

Καὶ ὁ μὲν Σταματάκης ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας καὶ ἐνῷ ἔτι ἠλπίζοντο παρ᾽ αὐτοῦ ἔργα ὑπὲρ τῆς ἀρχαιολογίας μείζονα τῶν ὅσα ἕως ἐσχάτων εἶχε τελέσῃ, ἁρπασθεὶς ὑπὸ τοῦ θανάτου παρέσχεν εἰς ἡμᾶς δικαίως λύπην πολλήν, εἰς ἔνδειξιν τῆς ὁποίας μέλλει κατ᾽ ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου προσεχῶς νὰ στηθῇ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ στήλη δαπάνῃ τῆς Ἑταιρίας· ὁ δὲ Καφταντζόγλους πλήρης μὲν ἡμερῶν ἀπῆλθε τοῦ βίου, ἀφοῦ πολλὰ ἔτη ἐχρημάτισε σύμβουλος τῆς Ἑταιρίας καὶ διὰ τῶν εἰδικῶν αὐτοῦ γνώσεων, ἐφ᾽ αἷς ἐτιμᾶτο καὶ ὑπὸ παντὸς τοῦ Πανελληνίου, ἐγένετο πλειστάκις χρήσιμος εἰς τὰ ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἐπιχειρούμενα ἔργα, ὁμολογεῖται δέ, ὅτι ἀποθνήσκων κατέλιπεν ὄντως, καὶ οὐχὶ κατὰ φρασεολογίαν μόνην, κενὸν εἰς τὸ Συμβούλιον ἡμῶν δυσαναπλήρωτον.

Ταῦτα μὲν οὕτω συντόμως. Συνδρομὴν δὲ τακτικὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατέβαλον ἐν ὅλῳ ἑταῖροι 144, καὶ δὴ 134 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικούντων, 3 ἐκ τῶν ἐν Πειραιεῖ, 4 ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ 3 ἐκ τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ. Ἔτι δὲ συνέδραμον

σωματεῖα τινὰ ἤτοι κοινὰ 7, ἐν οἷς τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν Πανεπιστήμιον, τέσσαρες ἱεραὶ μοναὶ καὶ δύο δῆμοι.

Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων ἑταίρων τε καὶ σωματείων καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἑκάστου συνδρομῆς θέλουσιν ἀναγραφῆ ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ μετ' αὐτῆς συνεκδοθῆ. Ἐξαιρετικῶς δ' ἐνταῦθα μνημονεύομεν δύο μείζονας συνδρομάς, διδομένας τακτικῶς ἀπὸ ἐτῶν τῇ Ἑταιρίᾳ, τὴν χιλιόδραχμον τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου καὶ τὴν πεντακοσιόδραχμον τοῦ ἐν Πετρουπόλει ὁμογενοῦς Ἰω. Κοντογιαννάκη. Ἔκτακτον δ' ἐφέτος ἔπεμψε προσφορὰν δραχμῶν 404 ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις Ῥῶσσος ἀρχιμανδρίτης Βενιαμίν.

Ἔχομεν δὲ καὶ ἓν κληροδότημα εἰς τὴν Ἑταιρίαν εὐγνωμόνως νὰ μνημονεύσωμεν, τὸ τοῦ μακαρίτου Κωνστ. Ι. Ἀλεξανδροπούλου, διοικητικοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις ἀποθνήσκων ἐνταῦθα τῇ 22 παρελθόντος μηνὸς Δεκεμβρίου κατέλιπε διὰ διαθήκης εἰς τὴν Ἑταιρίαν δύο ὁμόλογα ἤτοι δραχμὰς πεντακοσίας, καθ' ἃ τοῦτο ἀνεκοινώθη ἐγγράφως εἰς τὸ Συμβούλιον παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ ἐνταῦθα πρωτοδικείου. Ἀλλ' ὑπάρχουσιν ἀκόμη δυσκολίαι τινὲς περὶ τὴν διαθήκην, καθὼς ἠκούσαμεν, αἱ ὁποῖαι δὲν ἠξεύρομεν, ποῦ θὰ ἀπολήξουσιν.

Ἀνέβησαν δὲ τὰ τῆς Ἑταιρίας ἐπέτεια ἔσοδα εἰς ἱκανὸν ποσόν, ἀπαρτιζόμενον οὐ μόνον ἐκ τῶν προσιόντων τόκων τῶν κεφαλαίων της, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων εἰσπράξεων καὶ οὐχ ἥκιστα ἐκ τῶν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου, καθὼς θέλετε ἀκούσῃ μετ' ὀλίγον παρὰ τοῦ ταμίου λεπτομερῶς.

Ἔργα ἀρχαιολογικὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου χρήμασι τῆς Ἑταιρίας οὐκ ὀλίγα· πρῶτον *ἀνασκαφαὶ* εἰς ἓξ διάφορα μέρη, ἱκανῶς αὐξήσασαι τὴν γνῶσιν ἡμῶν τοῦ ἀρχαίου ἐν γένει βίου καὶ ἰδίως τῆς τέχνης τῆς Ἑλληνικῆς.

Ἡ πρώτη ἐγένετο ἐπὶ τῆς γεραρᾶς ἡμῶν *Ἀκροπόλεως*, τῆς εἰσέτι ἀνεξαντλήτου. Ἀναγινώσκομεν ὑμῖν περὶ αὐτῆς τὴν ἑξῆς Σημείωσιν, γεγραμμένην ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων Παναγιώτου Καββαδία, εἰς ὃν εἶχεν ἀνατεθῆ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἡ ἐπιστασία τοῦ ἔργου.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ͂Ι ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

Αἱ ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνασκαφαὶ ἤρξαντο τῇ 11 Νοεμβρίου δι' ἓξ μόνον ἐργατῶν, οἵτινες μετὰ ταῦτα ἀνῆλθον εἰς 8. Ἤρξαντο δὲ ἀπὸ τοῦ μέρους ἐκείνου, ἔνθα διεκόπησαν ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ πρώην Γενικοῦ Ἐφόρου, ἀπὸ τῆς ἀρκτικῆς δηλ. πλευρᾶς τῆς Ἀκροπόλεως, βορειοδυτικῶς τοῦ Παρθενῶνος, καὶ ἐπροχώρησαν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους κατὰ τὴν αὐτὴν πάντοτε διεύθυνσιν, πρὸς τὸ Ἐρέχθειον.

Ἀφ' οὗ οἱ σκαφεῖς ἐπροχώρησαν εἰς βάθος ἑνὸς περίπου μέτρου ὑπὸ τὸ σημερινὸν ἔδαφος, ἀνεφάνη στρῶμα ἀρχαίου μεταγενεστέρου οἰκοδομήματος, ἐξ ὀπτῶν πλίνθων καὶ ἀσβέστου συγκείμενον. Ὑπὸ τὸ στρῶμα τοῦτο, εἰς βάθος ἑνὸς περίπου μέτρου, ἐγίνοντο καθ' ἑκάστην σχεδὸν εὑρήματα, ἀρχαϊκῆς τέχνης, οἷον χαλκᾶ καὶ πήλινα εἰδώλια, τεμάχια ἀγγείων, τεμάχια ἀρχαϊκῶν ἐπιγραφῶν κτλ. Τῶν εὑρημάτων τούτων ἄξια λόγου εἶνε· α') γυναικεῖον χαλκοῦν ἀγαλμάτιον ὅλως σῶον, ἐνδεδυμένον ποδήρη χιτῶνα, οὗ ἀνέχει τὸ κράσπεδον διὰ τῆς ἑτέρας τῶν χειρῶν, β'), δύο χαλκᾶ λεοντάρια, γ') τεμάχια πηλίνων κεχρωματισμένων ἀναγλύφων καὶ δ') πολλὰ πήλινα, κεχρωματισμένα καὶ ταῦτα, εἰδώλια, παριστῶντα γυναῖκα φέρουσαν πόλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἢ στεφάνην, καὶ καθημένην ἐπὶ θρόνου, ἔχοντα δηλ. τὸν γνωστὸν ἐκεῖνον τύπον, ὃν ἀποδίδουσί τινες εἰς τὸ πανάρχαιον ἐν τῇ Ἀκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθηνᾶς. Σπουδαιότατον ὅμως εὕρημα διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Ζωγραφικῆς εἶνε γραπτὸς πίναξ ἐξ ὀπτῆς γῆς, ἔχων πάχος 0,05, πλάτος 0,53 καὶ σωζόμενον ὕψος 0,38. Ἐν αὐτῷ εἰκονίζεται ὁπλίτης φέρων περικεφαλαίαν, ἀσπῖδα καὶ δόρυ, καὶ ἔχων τὰ σκέλη διεστηκότα καὶ ἐν γένει στάσιν ὁρμῶντος καὶ οἱονεὶ ἐπιτιθεμένου κατὰ πολεμίου· ἑκατέρωθεν δὲ εἶνε γεγραμμένη ἀρχαϊκὴ ἐπιγραφή, ἔνθεν μὲν ΚΑΛΟΣ, ἔνθεν δὲ γράμματά τινα ἐκ τοῦ κυρίου ὀνόματος τοῦ εἰκονιζομένου. Εἶνε δὲ αὐτοτελὴς ὁ πίναξ, διότι ἔχει γεγραμ-

μένας διπλᾶς ταινίας ἀποτελούσας τετραγωνικὸν περιθώριον, ἐν ᾧ περικλείεται ἡ μορφή.

Ἐπίσης σπουδαῖον διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Πλαστικῆς εἶνε εὕρημα ἀνάγον ἡμᾶς εἰς τοὺς προελληνικοὺς αὐτῆς χρόνους. Εἰς βάθος δηλ. 2 $^1/_2$ μέτρων ὑπὸ τὸ σημερινὸν ἔδαφος, ὑπὸ στρῶμα ἐκ λατύπης, εὑρέθη ἀνθρωπίνη φυσικοῦ μεγέθους κεφαλή, κεχαραγμένη ἐπὶ πωρίνου μαλακοῦ λίθου, ἔχουσα πώγωνα καὶ πλαστικῶς δεδηλωμένον μύστακα, καὶ διατηροῦσα εἰσέτι ἱκανὰ ἴχνη χρωματισμοῦ. Κατὰ τὴν ὅλην μορφὴν ὁμοιάζει πρὸς τὰς ἐν Μυκήναις εὑρεθείσας προσωπίδας, ἔχει ὅμως τὸ περίγραμμα πλειότερον ἀτελὲς καὶ βάρβαρον, τοιοῦτον οἷον ἐδύνατο νὰ χαράξῃ ἀνθρωπίνη χεὶρ ἐν τῇ νηπιωδεστάτῃ ἐποχῇ τῆς τέχνης.

Ἀπεκαλύφθησαν δὲ καὶ τοῖχοι τινὲς πολυγωνίου τὴν κατασκευὴν οἰκοδομήματος, περὶ οὗ ὅμως δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ βέβαιόν τι πρὸ τῆς ἐντελοῦς ἀποκαλύψεως αὐτοῦ.

Τὰ σπουδαιότατα ὅμως τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει ποτὲ γενομένων εὑρημάτων ἐγένοντο κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον καὶ μάλιστα χθὲς καὶ προχθές. Ὑπὸ στρῶμα λατύπης πωρίνου οἰκοδομήματος εὑρέθησαν ἐκτάδην κείμενα καὶ ὑπὸ μεγάλων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πωρίνων λίθων καὶ βάθρων, ἀντιστρόφως τεθειμένων, κεκαλυμμένα τὰ ἑξῆς ἀγάλματα:

α΄) γυναικεῖον ἄγαλμα μεγέθους $^2/_3$ περίπου τοῦ φυσικοῦ σῶον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι τῶν ἄκρων περίπου ποδῶν, ἐνδεδυμένον ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον, κατάστικτον χρώμασι, ὡς εἶνε τὰ ἐπὶ ἀρχαίων ἀγγείων πολλάκις εἰκονιζόμενα ἐνδύματα γυναικῶν.

β΄) γυναικεῖον ἄγαλμα φυσικοῦ μεγέθους, ἄνευ ὅμως κεφαλῆς, διατηροῦν καὶ τοῦτο ἀρκετὰ ἴχνη χρωματισμοῦ.

γ΄) δύο γυναικεῖα ἀγάλματα, μεγέθους ἡμίσεος τοῦ φυσικοῦ, σῶα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι τοῦ κάτω μέρους τῆς κνήμης.

δ΄) τέσσαρα γυναικεῖα ἀγάλματα μεγέθους ἡμίσεος περίπου τοῦ φυσικοῦ, ἄνευ κεφαλῆς.

ε΄) κορμὸς γυναικείου ἀγάλματος φυσικοῦ μεγέθους.

ς΄) τρεῖς κεφαλαὶ γυναικεῖαι, ἡ μὲν ὑπερμεγέθης, ἡ δὲ φυσικοῦ μεγέθους, ἡ δὲ ὀλίγον τι μικροτέρα τοῦ φυσικοῦ.

ζ΄) τὸ κάτω ἥμισυ παναρχαίου εἰδώλου φυσικοῦ μεγέθους, ἐν

ᾧ διατηροῦνται ὡσαύτως ἀρκετὰ ἴχνη χρωματισμοῦ περὶ τὸ κράσπεδον τοῦ χιτῶνος. Ἐν ὅλῳ λοιπὸν τρία ἀγάλματα μετὰ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, ἓξ ἄνευ κεφαλῶν, καὶ τρεῖς κεφαλαί. Τὰ ἀγάλματα ταῦτα ἔχουσι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον τὴν αὐτὴν μορφήν, ἀλλ' ἐν τοῖς καθέκαστα δεικνύουσιν ἱκανὰς καὶ διδακτικωτάτας παραλλαγὰς καὶ ὡς πρὸς τὴν πτύχωσιν τοῦ ἱματισμοῦ καὶ ὡς πρὸς τὴν διάθεσιν τῆς κόμης καὶ μάλιστα ὡς πρὸς τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου, καὶ εἶναι αἱ τρεῖς μάλιστα ἄνευ κορμοῦ κεφαλαί, δείγματα ἄξια λόγου τῆς ἀρχαίας Ἀττικῆς τέχνης, τὰ ὁποῖα προστιθέμενα εἰς τὰ πρότερον γνωσθέντα πλουτίζουσιν πολὺ τὸ Μουσεῖον τῆς Ἀκροπόλεως.

Τέλος δὲ προσθετέον ὅτι καὶ τεμάχια ἀγαλμάτων καὶ ἐπιγραφαὶ ἀρχαϊκαὶ οὐκ ὀλίγαι εὑρέθησαν, ἐν αἷς εἶνε ἀναγεγραμμένα καὶ τὰ ὀνόματα τεχνιτῶν *Εὐήνορος* καὶ *Ἀντήνορος*, ὧν ὁ πρῶτος ἦτο ἡμῖν ἄγνωστος.

Τῇ 26 Ἰανουαρίου 1886.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην μέχρι τέλους τοῦ ἔτους δραχμαὶ 833,40.

Δευτέρα ἀνασκαφὴ ἤρχισε τῇ 3 Ἰουνίου ἐν τῷ τόπῳ τῆς *πυρποληθείσης Ἀθηνῶν ἀγορᾶς*, ἀφοῦ αἱ ὑπάρχουσαι πρὸς ἔναρξιν τοῦ ἔργου δυσκολίαι (περὶ ὧν εἴχομεν εἰπῇ τινα ἐν τῇ περυσινῇ λογοδοσίᾳ), ὁπωςδήποτε ἤρθησαν ἤ, ἀκριβέστερον εἰπεῖν, ἐμετριάσθησαν. Τόπος πρὸς ἀνασκαφὴν ἐλεύθερος ἀφέθη τῇ Ἑταιρίᾳ τὸ τρίτον περίπου τοῦ ἐμβαδοῦ, τοῦ περιλαμβανομένου ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀρχαίου οἰκοδομήματος, ὅπερ μόνον οἱ εἰδικῶς ἀρχαιολογοῦντες ὀνομάζουσι μέγα καὶ θεωροῦσιν ὡς ἕν, οἱ δὲ πολλοὶ τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικούντων, καὶ αὐτοὶ οἱ λόγιοι, μὴ βλέποντες ἐμφανῶς τὴν συνέχειάν του (διότι ἐπικαλύπτονται αἱ οἰκοδομικαί του γραμμαὶ ὑπὸ διαφόρων ἰδιωτικῶν τε καὶ δημοσίων νεωτέρων κτισμάτων·) οὐδαμῶς δύνανται νὰ τὸ φαντασθῶσιν ὡς ἕν, καὶ κατατέμνουσιν αὐτὸ εἰς τρία τὰ ὁπωςοῦν φαινόμενα μέρη του. Εἶναι δὲ ταῦτα α΄. ὁ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, δεξιὰ τοῖς ἀνιοῦσι, μελανωπὸς ἐκεῖνος τοῖχος, ὅστις ἐκ πωρίνων

μεγάλων λίθων συγκείμενος ἔχει ἀντηρίδας ἔξωθεν, ἐν δὲ ταῖς μεταξὺ τούτων εἰσοχαῖς, ἀπὸ δεκαετηρίδων τινῶν ξενοδοχεῖ μικρὰ ἐργαστήρια, καταλαμβάνοντα καὶ ὅλον σχεδὸν τὸ ἐκεῖ πεζοπάτιον· β΄. ὁ ἔτι μελανώτερος ἄλλος ἐκεῖνος ἐπίσης πώρινος τοῖχος, ὅστις ὀπίσω τῶν ἐργαστηρίων, ἃ καλοῦμεν ἀμπατζίδικα, ὑπερφαίνεται, βλέπων τὴν ἄρκτον καὶ χωρήσας πρὸς δυσμὰς μέχρι τῆς ἐπὶ τὰ ποτὲ ἰχθυοπωλεῖα ἀγούσης κλίμακος εἶτα ἐκλείπει· γ΄. ἡ ἀπωτέρω τῶν δύο τούτων μερῶν πρὸς δυσμὰς ὑψουμένη μαρμαρίνη ἐκείνη οἰκοδομή, ἥτις ἔχουσα πρὸ αὐτῆς στοῖχον ἑπτὰ Κορινθιακῶν κιόνων προβάλλει ἐν σχήματι στοᾶς ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ τζιαμίου καὶ φέρεται πρὸς μεσημβρίαν μέχρι τῆς εἰσόδου τῆς εἰς τοὺς στρατῶνας καὶ τὰς φυλακάς, βλέπει δὲ πρὸς δύσιν.

Ταῦτα εἶναι τὰ μόνα ὑπὲρ γῆς σωζόμενα μέρη τῶν τριῶν πλευρῶν τοῦ ποτὲ μεγάλου τετραγώνου κτίσματος, τῆς ἀνατολικῆς, τῆς ἀρκτικῆς καὶ τῆς δυτικῆς, ὁλόκληρος δὲ ἡ μεσημβρινὴ πλευρὰ καὶ μέρη μεγάλα τῶν ἄλλων τριῶν πλευρῶν, ἐφ' ὅσον ἴσως ὑπὸ γῆν σώζονται, καλύπτονται ὑπὸ στρατώνων καὶ οἰκιῶν ἰδιωτικῶν. Ὅτι δὲ τετράγωνον ἦτο τὸ πάλαι καὶ δὴ ἐπιμηκέστερον μὲν ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς, ἐκτεινόμενον μέχρι μέτρων Γαλλικῶν 122, βραχύτερον δὲ ἀπὸ ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν, μέχρι μέτρων 82, τοῦτο ἐκ τῶν παλαιῶν Ἄγγλων περιηγητῶν Stuart καὶ Revett διδασκόμεθα, οἵτινες οὕτω ἐν ἔτει 1762 τὸ ἰχνογράφησαν, ἰδόντες τὰς γραμμὰς αὐτοῦ ἐμφανεστέρας τότε οὔσας, καθὼς εἶδαν καὶ τὸ ἐν μέσῳ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς προεξέχον τετράστυλον πρόστωον, τὸ ὁποῖον νῦν ἐν μέρει μόνον σώζεται, ὑποδηλούμενον δι' ἑνὸς κίονος ῥαβδωτοῦ.

Τοῦτο λοιπὸν τὸ κτίσμα, ὅπερ, ὡς ἐκ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς του, φαίνεται ὂν τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἀρχαιολόγοι λαμβάνοντες τὸ ἐνδόσιμον ἐκ μιᾶς σκοτεινοτάτης περικοπῆς τοῦ Παυσανίου (1) καλοῦσι γυμνάσιον τοῦ Ἀδριανοῦ ἢ στοὰν

(1) Ὁ Παυσανίας ἀφοῦ ἐν Ἀττικῶν ΙΗ κεφαλαίῳ περιέγραψε τὸ Ὀλυμπίειον τὸ παρὰ τὸν Ἰλισσόν, εὐθὺς ὕστερον παρεκβατικῶς καὶ ἄνευ ὁρισμοῦ θέσεως προστίθησι τὰ ἑξῆς· «Ἀδριανὸς δὲ κατεσκευάσατο μὲν καὶ ἄλλα Ἀθηναίοις, ναὸν Ἥρας καὶ Διὸς πανελληνίου καὶ θεοῖς τοῖς πᾶσιν ἱερὸν κοινόν· τὰ δὲ ἐπιφανέστατα, ἑκα-

τοῦ Ἀδριανοῦ ἢ οἱ ἐφεκτικώτεροι αὐτῶν ἁπλῶς τετράγωνον τοῦ Ἀδριανοῦ, carré d'Adrien, τοῦτο, λέγομεν, τὸ κτίσμα ἐπρόκειτο νὰ ἐρευνήσῃ ἡ Ἑταιρία δι' ἀνασκαφῆς καὶ ἴδῃ, ἂν ἡ σκαπάνη, φανερὰ ποιοῦσα ὅσα ὑπὸ γῆν τυχὸν ἐσώζοντο αὐτοῦ μέρη, ἠδύνατο νὰ ὑποδείξῃ τὸ ἀποδοτέον αὐτῷ ἀληθὲς ὄνομα.

(1) Τὸ ἔργον ἐν τούτοις εἶχε δυσχερείας πολλάς, ὄχι βέβαια δι' ἃ ἔδει ν' ἀποκομισθῶσι πολλὰ χώματα, τὰ ὁποῖα, ὡς εἴδομεν ὕστερον, ἀλλοῦ μὲν τρία μέτρα, ἀλλοῦ δὲ μέχρι 4 καὶ 5 ὑψοῦντο ὑπὲρ τὸ ἀρχαῖον δάπεδον, ἀλλὰ μᾶλλον ἕνεκα φρεάτων τινῶν ἐμφανισθέντων ἐδῶ κ' ἐκεῖ καὶ μιᾶς μάλιστα ὑπονόμου νεωτερικῆς τῆς πόλεως καὶ ἄλλων ὀχετῶν ἰδιωτικῶν, ὧν τὴν καθαίρεσιν ἐπὶ πολὺ ἠναγκαζόμεθα ν' ἀναβάλλωμεν, ἔτι δὲ ἕνεκα τοῦ πλήθους ἄλλων στερεῶν πάνυ νεωτερικῶν κτισμάτων, συγκειμένων τὸ πλεῖστον ἐξ ἀρχαίου ὑλικοῦ, ὧν εὕρομεν τὰ ἐδάφη πρὸς ἀνατολὰς τῆς ἐν ἐρειπίοις ἐκκλησίας, τῆς καλουμένης «Μεγάλης Παναγίας». Ταῦτα διαλύοντες καὶ ἐξάγοντες ἐξ αὐτῶν τὰ ἀρχιτεκτονικὸν σχῆμα ἔχοντα μεγάλα μάρμαρα, τὰ ἐτοποθετοῦμεν ὄχι πάντοτε, ὡς ἠθέλομεν, εἰς μέρη τοῦ ἐσκαμμένου ἢ ἀσκάπτου χώρου, ὁπόθεν νὰ μὴ ἀναγκαζώμεθα νὰ τὰ μετακινῶμεν πάλιν, ἀλλ' ὑπεπίπτομεν πλεονάκις εἰς τὴν ἀδυσώπητον ταύτην ἀνάγκην. Καὶ τῆς ἐκκλησίας δὲ αὐτῆς τὸ ἐρείπιον καθῃροῦμεν ἐκ

τὸν εἴκοσι κίονες Φρυγίου λίθου· πεποίηνται δὲ καὶ ταῖς στοαῖς κατὰ τὰ αὐτὰ οἱ τοῖχοι, καὶ οἰκήματα ἐνταῦθά ἐστιν ὀρόφῳ τε ἐπιχρύσῳ καὶ ἀλαβάστρῳ λίθῳ, πρὸς δὲ ἀγάλμασι κεκοσμημένα καὶ γραφαῖς· κατάκειται δὲ εἰς αὐτὰ βιβλία· καὶ γυμνάσιόν ἐστιν ἐπώνυμον Ἀδριανοῦ· κίονες δὲ καὶ ἐνταῦθα ἑκατὸν λιθοτομίας τῆς Λιβύων ». Ταῦτα ἀπεδώκαμεν κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Im. Bekker. Ἄλλοι ἐκδόται ἢ ἑρμηνευταὶ ἐπεισάγουσι διαφορὰς κατά τε τὴν στίξιν καὶ τὰς λέξεις, θεωροῦντες πεπονηκὸς τὸ χωρίον. Ὁ Schubart (ᾧ κατακολουθεῖ ὁ Wachsmuth ἐν Die Stadt Athen, σ. 692) ἐξέδωκεν οὕτω. «τὰ δὲ ἐπιφανέστατα ἑκατόν εἰσι κίονες· φρυγίου λίθου πεποίηνται καὶ ταῖς στοαῖς κατὰ τὰ αὐτὰ οἱ τοῖχοι». Ἡμεῖς ταύτην τὴν ἀνάγνωσιν δὲν κρίνομεν ὀρθήν.

(1) Τὰ ἀπὸ τοῦδε περὶ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης ἐν τῷ τεύχει τούτῳ ὡς ἀνεγνωσμένα δῆθεν ἐν τῇ Συνελεύσει ἐκτυπούμενα ὀφείλομεν νὰ δηλώσωμεν, ὅτι δὲν ἀνεγνώσθησαν οὕτω, ἀλλ' ἀπὸ στήθους καὶ πολὺ βραχύτερα ἐρρέθησαν· ὕστερον δὲ συνετάχθησαν ὅπως νῦν ἐκδίδονται, ἵνα καὶ ὡς ἐξηγητικὸν ἐν μέρει ὑπόμνημα χρησιμεύσωσι πρὸς κατάληψιν τοῦ συνεκδιδομένου σχεδίου τῆς ἀνασκαφῆς, ὃ περιλαμβάνει καὶ τὰ μέχρι Μαΐου 1886 φανέντα. Ἐξηγήσεις δὲ πληρεστέρας τῶν ἐν τῷ σχεδίῳ ἂς ἐλπίζωμεν τὸ προσεχὲς ἔτος.

διαλειμμάτων μόνον καὶ κατὰ μικρόν, τοῦτο δέ, ἵνα οἱ ἐκ τῶν ἡμετέρων εὐκαταφορώτεροι εἰς ἐπικρίσεις προσερχόμενοι βλέπωσι καὶ πείθωνται, ὅτι δὲν καθαιροῦμεν ἄξιόν τι διατηρήσεως ἀρχιτεκτόνημα τῶν Βυζαντινῶν χρόνων, ἀλλὰ πολὺ μεταγενέστερον συνανάφυρμα ἢ συμπίλημα ἀνομοιοτάτων μερῶν. Πρὶν δὲ ἢ ἀρχίσῃ τὸ ἐνταῦθα ἔργον ἡ Ἑταιρία, τὰ ὀλίγα τῆς ἐκκλησίας ὁπωςδήποτε σωζόμενα τοιχογραφήματα εἶχον ἀντιγραφῆ κατὰ παραγγελίαν ἐραστοῦ τινος τῆς ἀνατολικῆς ἁγιογραφίας, τοῦ Ἄγγλου μαρκησίου Bute. Πολὺ δὲ πρότερον καὶ τὸ ἰχνογράφημα τῆς ἐκκλησίας εἶχεν ἐκδώσῃ ἐν ἔτει 1844 ὁ Γάλλος Couchеau ἐν τῷ βιβλίῳ του «Les églises byzantines en Grèce», ἔνθα καὶ ἀπεικόνισεν ἐκ τῶν δύο κολοβῶν τρούλλων τὸν ἕνα, τὸν πρὸς ἄρκτον μικρότερον, ὅστις ἦτο καὶ σωότερος τότε, παραλιπὼν τὸν πρὸς μεσημβρίαν μεγαλλίτερον καὶ πολὺ κολοβώτερον. Ἡμεῖς δὲ προχωροῦντες ἐν τῇ καθαιρέσει εὕρομεν κάτω ἐπὶ ταπεινοτέρου ἐδάφους θεμέλια καὶ ἄλλης προγενεστέρου ἱεροῦ βήματος κόγχης, μεγαλλιτέρας κατά τι. (Τοῦτο δὲ οὕτω πάντοτε σχεδὸν ἐν ταῖς ἠρειπιωμέναις ἐκκλησίαις ἔχει ἤδη παρατηρηθῇ, ὅτι ἀπὸ μεγαλλιτέρων εἰς μικροτέρας συνεστέλλοντο, καθ᾽ ὅσον δηλαδὴ καὶ ἡ κατάστασις τῶν κατοίκων ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ χειρότερον ἐπροχώρει ἐπὶ τῆς Τουρκικῆς δεσποτείας). Ἀφαιροῦντες δὲ τὴν πλακόστρωσιν τῶν δύο ἐδαφῶν ηὑρίσκομεν πανταχοῦ καὶ εἰς βάθη διάφορα ὀστᾶ νεκρῶν τεθαμμένων εἰς πλῆθος μέγα, πάντως μὲν Χριστιανῶν, χρόνων δὲ ἀδήλων, διότι οὔτε ἐπιγραφή τις, οὔτε ἄλλο ἐκ τῶν ὀλιγοστῶν εἰδισμάτων, ἃ συνελέγοντο ἐπιμελῶς, ἐφάνη δυνάμενον νὰ τεκμηριώσῃ τι. Εἷς δὲ μόνον ἐπιτύμβιος κιονίσκος ἔχων 3 ἐπιγραφὰς τοῦ η΄. μ. Χρ. αἰῶνος εὑρέθη, ἀλλ᾽ οὗτος ὡς κοινὴ οἰκοδομικὴ ὕλη ἐνῳκοδομημένος, τίς οἶδε πότε, ἐν τοῖς ἀθλίοις τοίχοις τοῦ νάρθηκος. Ὡσαύτως καὶ μία ἄλλη πλὰξ μικρὰ ἐνεπίγραφος δηλοῦσα ὅτι τῷ 1785 ἀνεκαινίσθη «τὸ παρὸν μετόχιον» παρά τινος προηγουμένου ἐκ τῆς νήσου Ἄνδρου, εὑρέθη παρακεχωσμένη μακρὰν καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἄλλων κτισμάτων εἰς βάθος $3^1/_2$ μέτρων (1).

(1) Ἴδε τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην πλήρη ἐν Ἐφ. Ἀρχ. γ΄ περ. τεύχ. δ΄ τοῦ 1885 σελ. 207. Τὰς δὲ Βυζαντινὰς θὰ ἐκδώσῃ προσεχῶς ὁ κ. Ἰω. Σακκελίων.

Ἐκ τῶν τὴν ἐκκλησίαν ὁπωςδήποτε ἀπαρτιζόντων μερῶν μόνον ἓν ἀφήκαμεν ἀκαθαίρετον μέχρι τοῦδε, τοὺς ἐν γραμμῇ τρεῖς ἐκείνους κίονας μετὰ μιᾶς παραστάδος, τοὺς ἐν τῇ νοτίῳ πλευρᾷ τῆς ἐκκλησίας, ἀφοῦ ὅμως κατερρίψαμεν ἓν ἐπὶ τοῦ ἐπιστυλίου των κατὰ τὸν κοινότατον καὶ νῦν ἔτι συνήθη τρόπον ἐκτισμένον παραθυροειδὲς κωδωνοστάσιον. Οἱ κίονες οὗτοι, ἀῤῥάβδωτοι ὄντες καὶ ἔχοντες κιονόκρανα Δωρικὰ ὀψίων χρόνων, ἐπιστύλιον δὲ χαμηλὸν Ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ, εἶχον πρὸ πολλοῦ διαγνωσθῇ παρὰ τῶν ἀρχαιολόγων, ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποτελῶσι μέλος ὀργανικὸν τοῦ λευκομαρμάρου ἐκείνου λειψάνου οἰκοδομῆς, ὅπερ κατέναντι αὐτῶν ἱστάμενον εἰς σχῆμα τοῦ γράμματος γάμμα ἐβάσταζεν ἐπάνωθέν του τὸν μικρότερον τῶν τρούλλων καὶ ἀπετέλει, συγκεκαλυμμένον ὂν ἔξωθεν τοίχοις κακοκτίστοις, τὴν βορειοανατολικὴν γωνίαν τῆς ἐκκλησίας, εἶχε δὲ καὶ ἔχει ἀρχαιόθεν θύραν πρὸς ἄρκτον ἀψιδωτήν. Ἡ διαφορὰ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἦτο προδηλοτάτη· τὸ μὲν γαμμοειδὲς λείψανον ἦτο ἐπιμελοῦς καὶ κανονικῆς κατασκευῆς ἔργον Ῥωμαϊκόν, οἱ δὲ κίονες ἀλλόκοτόν τι χρῆμα. Ἀλλὰ πλειότερον ἐφάνη ἡ ἀθλιότης των, ἀφοῦ, ἀποκομισθέντος τοῦ χώματος ὅπερ ἀπὸ τοῦ μέσου καὶ κατωτέρω τοὺς ἐκάλυπτε, καὶ διαλυθέντος ἑνὸς μεταξύ των κακοκτίστου διαφράγματος, εἴδομεν, ὅτι ἐπὶ μεγάλων μὲν καὶ παχειῶν, εἰ καὶ ἀσυμμέτρων, πλακῶν ἔβαινον (πιθανῶς χωρίζοντές ποτε τὰς ὑποστάσεις τῆς παλαιοτέρας ἐκκλησίας), ἀλλὰ οἱ μὲν δύο ἐξ αὐτῶν εἶχον βάσιν Ἰωνικήν, ὁ εἷς δὲ οὐδεμίαν ἔχων, ὅμως ἦτο ἰσοϋψὴς τοῖς ἄλλοις καὶ τῇ παραστάδι· σημεῖα ταῦτα πάντα, ὅτι ἡ κιονοστοιχία αὕτη ἐκ μελῶν ἀρχιτεκτονικῶν ἀσυμφύλων καὶ εἰλημμένων ἄλλοθεν κατηρτίσθη· δι' ὃ καὶ ἐκρίναμεν, ὅτι πρέπει πάντως ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ νὰ καθαιρεθῇ, διαλυομένου καὶ τοῦ στυλοβάτου αὐτῆς τοῦ κακῶς συγκειμένου, ἵνα τὸ ὑποκάτωθεν ἔδαφος καὶ τὰ πλάγια αὐτοῦ γυμνωθέντα δείξωσιν ἡμῖν, ὅτι αὐτόθι ὑψοῦτό ποτε ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις μέρος οἰκοδομῆς ἀντίστοιχον τοῦ νῦν σωζομένου, τοῦ ἔχοντος τὴν ἀψιδωτὴν θύραν, καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ δύο ἄλλα ὅμοια μέρη οἰκοδομῆς εὐλόγως ὑπεδεικνύοντο ἡμῖν ὡς ὑπάρξαντά ποτε ἐν συμμέτρῳ ἀποστάσει κατὰ τὰς δύο γωνίας τῆς ποτὲ ἐκκλησίας, τὴν νοτιοδυτικὴν καὶ

τὴν βορειοδυτικήν, ὥστε ν' ἀποτελῆται τετράγωνόν τι Ῥωμαϊκὸν κτίσμα μετὰ εὐρέων ἀνοιγμάτων ἐν τῷ μέσῳ ἑκάστης τῶν τεσσάρων πλευρῶν (1).

Τοσαῦτα ἦτο χρεία νὰ ἀφηγηθῶμεν περὶ τῶν σκαφῶν καὶ κατασκαφῶν, ἃς διενήργησε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας, πρὶν ἢ σᾶς εἴπωμεν τί μετ' αὐτὰς ἐκ τοῦ συνόλου τοῦ μεγάλου Ῥωμαϊκοῦ οἰκοδομήματος διεγνώσθη σωζόμενον ἔτι καὶ νῦν, καὶ ἂν ἔχομεν λόγους ἤδη ἀπὸ τοῦδε ν' ἀπονείμωμεν εἰς αὐτὸ καὶ ὄνομα τὸ προσῆκον αὐτῷ ἱστορικῶς.

Πρῶτον ἐγνώσθη, ὅτι τὸ περὶ οὗ νῦν δὴ ἐλέγομεν λείψανον τῆς μαρμαρίνης τετραγώνου ποτὲ οἰκοδομῆς καὶ οἱ περιβάλλοντες τὸν ὅλον ἀνασκαπτόμενον χῶρον ἐξ ἀνατολῶν καὶ ἐξ ἄρκτου ὑψηλοὶ πώρινοι τοῖχοι εἶναι σύγχρονα καὶ συνανήκοντα ἀλλήλοις ὀργανικῶς κτίσματα. Τοῦτο ὑποδεικνύει ἡ θέσις τοῦ μαρμαρίνου λειψάνου, ἱδρυμένου ὄντος ἀκριβῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πλάτους τοῦ ὅλου περικλείστου χώρου, εἰ καὶ μὴ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μήκους, ὅπερ καὶ δὲν ἀπαιτεῖται ἀρχιτεκτονικῶς· διότι πιθανὸν εἶναι, ὅτι δευτέρα ἄλλη ὁμοία τετράγωνος οἰκοδομὴ ἐπλήρου ποτὲ τὸν πρὸς δύσιν ὑπόλοιπον χῶρον (2).

Δεύτερον ἐφάνησαν τρεῖς οἷον αὐλαὶ ἐν σχήματι ἡμικυκλίου ἑκάστη, περιβάλλουσαι χαμηλοῖς τειχίοις τὸ μαρμάρινον κτίσμα

(1) Ταῦτα οὕτως εἰκασθέντα κατὰ τοὺς πρώτους ἔτι μῆνας τῆς ἀνασκαφῆς (ἐπειδὴ εἶχον εὑρεθῇ 2-3 μεγάλα σφηνοειδῆ μάρμαρα, ἐνδεικνύοντα ὕπαρξιν καὶ ἄλλων ἀψίδων)· πλειότερον ἐπεβεβαιώθησαν ὕστερον ἐκ τῆς προόδου τῶν ἔργων, καθότι, καὶ μήπω καθαιρεθείσης τῆς κιονοστοιχίας, ἐφάνη ἐξωτέρω αὐτῆς πρὸς νότον ἡ ἐκ πωρίνων λίθων θεμελίωσις τοῦ ζητουμένου ἀντιστοίχου μαρμαρίνου κτίσματος. Ὁμοία θεμελίωσις ἐφάνη καὶ κατὰ τὴν βορειοδυτικὴν γωνίαν μετὰ διαλείμματος σαφοῦς τῆς ἀψιδωτῆς θύρας· μόνον δὲ κατὰ τὴν νοτιοδυτικὴν γωνίαν οὐδὲν σχεδὸν διεσώθη τῆς θεμελιώσεως, ἀλλ' ὑποτίθεται καὶ ἐκεῖ εὐλογώτατα. Ὅθεν καὶ ἐν τῷ σχεδίῳ, τὸ ὁποῖον ἐκδίδεται ἐν τέλει τῶν πρακτικῶν τούτων, κατασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ ἀρχιτέκτονος Doerpfeld κατὰ Μάϊον μῆνα τοῦ 1886, ἐδηλώθησαν πληρέστερον πάντα τὰ ἀνωτέρω συντόμως εἰρημένα καὶ ἰδίως ἐχαράχθη ἡ κιονοστοιχία πρὸς δυσμὰς παρ' ὅ τι σώζεται μακροτέρα, κατὰ ὑπόθεσιν ἀσφαλῆ τοῦ ἀρχιτέκτονος, ἐχαράχθη δὲ ὡσαύτως καὶ ἀντίστοιχος ἄλλη ἰσομήκης κιονοστοιχία πρὸς ἄρκτον, ἐκλιποῦσα μέν, ὑποτιθεμένη δὲ ὅτι ἦτό ποτε ἐκεῖ κατεσκευασμένη συμμέτρως ὑπὸ τῶν τὴν παλαιοτέραν τρισυπόστατον ἐκκλησίαν οἰκοδομησάντων Χριστιανῶν, ἐξ ἀρχαίου, ἐννοεῖται, ὑλικοῦ καὶ αὐτή.

(2) Ἴδε παρεμπρὸς τὴν ἐν σελ. 20 σημείωσιν.

ἐκ μεσημβρίας, δυσμῶν καὶ ἄρκτου, εἰ δὲ καὶ ἐξ ἀνατολῶν, τοῦτο ἀδηλότερον ἔτι(1). Σώζονται δὲ κάλλιον τὸ ἀρκτικὸν καὶ τὸ νότιον ἡμικύκλιον, ὧν ἑκάτερον διαιρεῖται εἰς δύο ὁμόκεντρα τμήματα, εἰς πλησιέστερον τῷ μαρμαρίνῳ κτίσματι ἤτοι ἐσώτερον, καὶ εἰς ἀπώτερον ἤτοι ἐξώτερον, χωριζόμενά ποτε οὕτω διὰ κιονοστοιχίας ἡμικυκλικῆς. Καὶ τῆς μὲν κιονοστοιχίας τοῦ πρὸς νότον ἡμικυκλίου σώζεται νῦν ὁ στυλοβάτης ὁ μαρμάρινος ὁλόκληρος, δεικνύων τὰ κοιλώματα, ἐν οἷς ποτὲ ἐνεγομφοῦντο αἱ βάσεις τῶν κιόνων, τῆς δὲ τοῦ ἀρκτικοῦ ἡμικυκλίου κιονοστοιχίας ὁ στυλοβάτης περιελθὼν εἰς ἡμᾶς κολοβώτερος, σώζει ὅμως μίαν βάσιν ἰωνικὴν κίονος κατὰ χώραν (2). Τοῦ δὲ πρὸς δυσμὰς ἡμικυκλίου μόνον ἡ κοινοῖς λίθοις θεμελίωσις σώζεται, ἐκλιπόντος πρόπαλαι τοῦ μαρμαρίνου στυλοβάτου (3). Καὶ τὰ μὲν ἐσώτερα, ὡς τὰ ὠνομάσαμεν, τμήματα ἦσαν, φαίνεται, ἐστρωμένα ποτὲ πλαξὶν ὄχι πολὺ παχείαις, ἂν πρέπει τοῦτο νὰ συμπερανθῇ ἐκ λειψάνου τινὸς στρώσεως τοιαύτης ἐν τῷ νοτίῳ ἡμικυκλίῳ περισωθέντος· τὰ δὲ ἐξώτερα τμήματα ὁριζόμενα τανῦν ὑπὸ χαμηλοῦ τειχίου, ἐκτισμένου λίθοις κοινοῖς καὶ ἐπικεχρισμένου ἔσωθεν, ἔσωσαν μέχρις ἡμῶν κατὰ τὸ πλεῖστον τὸ ἔδαφός των ἐψηφοθετημένον διὰ ποικιλοχρόων τετραγώνων ψηφίδων, ἐν ᾧ βέπομεν περιθέουσαν ταινίαν πλατεῖαν συνισταμένην ἐξ ἑλίκων καὶ φύλλων κισσοῦ μεγάλων, διαφόρων ἐναλλὰξ χρωμάτων, τὸ δὲ λοιπὸν ἔδαφος ἄλλως κεκοσμημένον διὰ κύκλων καὶ ἄλλων ποικίλων σχημάτων, ἀστεροειδῶν, ῥομβοειδῶν, τριγώνων. Καὶ τὸ μὲν νότιον τμῆμα πα-

(1) Ὑπάρχει μὲν καὶ ἐξ ἀνατολῶν ἡμικύκλιός τις θεμελίωσις, καθὼς καὶ τὸ ἐκδιδόμενον νῦν σχέδιον δεικνύει, ἀλλ' αὕτη εἶναι ἴσως πρὸς ἄλλον τινὰ σκοπὸν καὶ σχέσιν φαίνεται ἔχουσα πρὸς μίαν ἐπιμηκεστάτην δεξαμενήν, ἣν πολὺ ὕστερον τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς σκάπτοντες βαθύτερον ἐν τῷ μέσῳ τῆς ποτὲ ἐκκλησίας εὕρομεν (ἐδηλώθη καὶ αὕτη ἐν τῷ σχεδίῳ μὲ προέκτασιν ὑποθετικὴν πρὸς δυσμάς)· καὶ εἰκάζεται, ὅτι εἶναι παλαιοτέρων ἔτι χρόνων κτίσμα ἢ τὸ μαρμάρινον τετράγωνον καὶ αἱ ἡμικύκλιοι αὐλαί του. Ἀλλὰ περὶ αὐτῆς δὲν εἶναι ἔτι ἔγκαιρον νὰ ὁμιλήσωμεν.

(2) Τοῦ ποτὲ ἐπιστυλίου τούτων τῶν δύο κιονοστοιχιῶν μόλις 2-3 τεμάχια διεγνώσθησαν ἐν τῇ σωρείᾳ τῶν μαρμάρων, καὶ ταῦτα μετὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐν τῇ Συνελεύσει τῶν ἑταίρων ἐλέγομεν τὰ περὶ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης.

(3) Ὅμως δὲ καὶ ἐπὶ τούτου τοῦ ἡμικυκλίου ἐχαράχθη ἐν τῷ ἐκδιδομένῳ σχεδίῳ ἐξ ὑποθέσεως εὐλόγου κιονοστοιχία.

ρουσιάζεται ποικιλώτερον, διότι εἶναι διῃρημένον εἰς χώρους πέντε τετραγώνους πλήρεις φυλλώδους ἢ λεπιδωτοῦ ἢ καὶ ἀλλοιοσχήμου κόσμου, μεταξὺ δ' αὐτῶν ἐν στενωτέροις χώροις, ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τοὺς ποτὲ κίονας, βλέπει τις μεμιμημένας γάστρας κρατηροειδεῖς ἐνεχούσας φυτά, τὸ δὲ βόρειον τμῆμα δὲν ἔχει τὴν τοιαύτην εἰς χώρους διαίρεσιν. Τὸ δὲ δυτικὸν τμῆμα ἐβλάφθη πολλαχῶς ὑπὸ τοῦ χρόνου, καὶ ἄλλως καὶ διότι ἐκεῖ τάφοι κτιστοὶ ἐν τῷ ἐδάφει πλείονες τοῦ ἑνὸς κατεσκευάσθησαν, ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν, ὑποθέτομεν, ἐν οἷς ἔρευναν ἐπιμελῶς ποιήσαντες οὐδὲν ἄλλο εὕρομεν ἢ ὀστᾶ. Προχωρεῖ δὲ τὸ ψηφιδόστρωτον ἔδαφος καὶ πρὸς δύσιν ἔτι δι' ἀνοιγμάτων τινῶν ἐν τῷ περιβάλλοντι τειχίῳ, ἐκεῖ δὲ πέριξ σχηματίζονται χῶροι μικρότεροι δωματίων ἔνθεν καὶ ἔνθεν συμμετρικῶς, περὶ ὧν δὲν λεπτολογοῦμεν τανῦν, διότι δὲν εἶναι ἀσφαλές, πρὶν ἢ προβῇ περαιτέρω ἡ ἀνασκαφὴ καὶ ἡ ἀνακάθαρσις τοῦ τόπου (1).

Τρίτον ἐβεβαιώθη ἐκεῖνο, ὅπερ οἱ περὶ τὸν Stuart ὑπέδειξαν μόνον, ὅτι στοά τις κιονοστήρικτος περιέθεέ ποτε ἔσωθεν τὴν ὅλην μεγάλην οἰκοδομήν, καὶ δὴ κατὰ μὲν τὰς τρεῖς αὐτῆς πλευρὰς ἀρκτικήν, δυτικὴν καὶ μεσημβρινὴν ἐν συμμέτρῳ τινὶ (2) καὶ ἴσῃ πανταχοῦ ἀποστάσει ἀπὸ τῶν τοῦ περιβόλου τοίχων ἔχουσα ποτὲ τοὺς κίονας (Ἰωνικοὺς ἢ Κορινθιακούς, διότι τοῦτο δὲν ἐξηκριβώθη ἔτι)· κατὰ δὲ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν οὐχὶ ὁμοίως. Ἐνταῦθα χῶρός τις εὐρὺς διετέθη ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ ἀρχιτέκτονος ἄλλως πρὸς ἄλλας χρήσεις· ὀπίσθιος τοῖχος διὰ τὴν στοὰν ἰδίᾳ ἐκτίσθη, ἀφίνων διόδους εἰς πέντε πρὸς ἀνατολὰς μεγάλας αἰθούσας, ὧν μεγίστη ἡ μεσαιτάτη· αὕτη δὲ προσερείδετο τῷ τοῦ περιβόλου πωρίνῳ τοίχῳ, ὅστις ἐνταῦθα ἔχει

(1) Φαίνεται ὅμως ὄχι πολὺ τολμηρὸν νὰ εἰκάσῃ τις, ὅτι μετὰ τὰ μικρότερα ταῦτα δωμάτια ἐγίνετο ἀρχὴ καὶ ἄλλου τινὸς πρὸς δύσιν ποτε ἐκτισμένου μαρμαρίνου οἰκοδομήματος οἷον τὸ προῤῥηθὲν ἐκ τεσσάρων μερῶν καὶ περιβαλλόμενον καὶ αὐτὸ ὁμοίοις ἡμικυκλίοις καὶ δωματίοις, κατὰ νῶτον συγκολλωμένοις πρὸς τὰ εἰρημένα. Τόπος δὲ ἀκριβῶς τόσος, ὅσος διὰ τοιοῦτο δεύτερον οἰκοδομικὸν σύστημα χρειάζεται, ὑπάρχει, καθ' ἃ μετρήσας ὑπελόγισεν ὁ ἀρχιτέκτων Doerpfeld.

(2) Ὅπως καὶ ἀνωτέρω που, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἐκφραζόμεθα γενικῶς, ἀποφεύγοντες τὸ ἀναγράφειν μήκη καὶ πλάτη κατὰ μέτρα, δι' ἃ ἀρκεῖ τὸ σχέδιον, ἔχον κλίμακα χρησίμην πρὸς ὑπολογισμόν.

ἔσωθεν καὶ ἄλλο παχὺ καὶ πλατὺ πρόσκτισμα κάτω, οἷον πόδιον, ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ ὁποίου πρὸς ἄρκτον καὶ πρὸς μεσημβρίαν ὑπάρχει ἔτι ἀνὰ ἓν ζεῦγος δωματίων μικρῶν. Ἴδιον δέ τι παρουσιάζει τὸ ἐμβαδὸν τῆς αἰθούσης τῆς ἐν τῇ βορειοανατολικῇ γωνίᾳ τοῦ περιβόλου· τριχῇ διῃρημένην ὑποδομήν, ὑποδεικνυομένην ὡς θολωτήν, εἰ καὶ ὄχι ἐντελῶς νῦν σωζομένην, ἥτις θὰ ὑπεβάσταζέ ποτε κεκλιμένον δάπεδον, μετὰ ἑδωλίων ἴσως, πρὸς ἀπαρτισμὸν ἀκροατηρίου(1). Εἰ δὲ καὶ ἡ ταύτῃ τῇ αἰθούσῃ ἀντίστοιχος ἄλλη αἴθουσα, ἡ τῆς νοτιοανατολικῆς γωνίας, ὁμοίαν εἶχε τὴν ἐσωτερικὴν διάθεσιν, μένει ἔτι ἄδηλον, ὡς οὐ προχωρησάσης ἐκεῖ τῆς ἀνασκαφῆς ἱκανῶς. Τῆς δὲ στοᾶς, (ἵνα ἐπανέλθωμεν εἰς αὐτήν), λέγομεν ὅτι οὐδεὶς ἵσταται ὀρθὸς κίων, μόνον δὲ ὁ στυλοβάτης αὐτῆς κατὰ μέγα μέρος σώζεται μαρμάρινος μετὰ τῆς ἐπιμελέστατα ἐκ μεγίστων πωρίνων λίθων κατεσκευασμένης πρὸ αὐτοῦ αὔλακος καὶ ὀχετοῦ ὑποκάτωθεν πρὸς ἀπόρρυσιν τῶν ὀμβρίων ὑδάτων (2).

Τέταρτον παρετηρήθη, ὅτι ἡ ἔσωθεν ἐπιφάνεια τοῦ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς ὑψηλοῦ πωρίνου τοίχου ἐκτίσθη οὕτω, ὥστε νὰ ἔχῃ κανονικῶς ἐκ διαλειμμάτων εἰσοχάς τινας, ἤτοι κουφώματα, ὡς τὰ λέγουσιν οἱ σημερινοὶ ἡμῶν τέκτονες, κατὰ μὲν τὰ ἀνωτέρω μέρη μικρότερα, κατωτέρω δὲ μεγάλα ἐννέα, ἐξ ὧν τὸ μεσαίτατον καὶ μέγιστον ἀψιδοειδῶς ἔληγεν ἄνωθεν, τὰ δὲ ἑκατέρωθεν ὁριζοντίως. Πρὸ δὲ τούτων τῶν κουφωμάτων διατείνεται τὸ προῤῥηθὲν ἐκεῖνο παχὺ καὶ πλατὺ πρόσκτισμα, ἐφ' οὗ τις ἀνέτως περιπατεῖ.

Πέμπτον πάνυ σαφῶς ἐγνώσθη, ὅτι ἔσωθεν πάντες οἱ τοῖχοι τῆς στοᾶς καὶ τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν ἃ ἐμνημονεύσαμεν δωματίων, οἵ τε πώρινοι καὶ οἱ ἐξ ὀπτῶν κεράμων συνεστηκότες,

(1) Εἰς στήριξιν τῆς εἰκασίας ταύτης τοῦ ἀρχιτέκτονος Doerpfeld συντείνει τὸ ὅτι εὑρέθησαν ἐν τῇ ἀνασκαφῇ δύο πώρινα ἑδώλια, ὅμοια τοῖς τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου καὶ ἴσων διαστάσεων, εἰ καὶ κολοβὰ τανῦν.

(2) Περὶ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κιόνων τῆς περιθεούσης στοᾶς καὶ ἄλλων τινῶν λεπτομερειῶν σιγητέον ἡμῖν τό γε νῦν, περὶ δὲ βάθρων τινῶν χονδροειδῶν μὲ κάτω μέρη σώματος κιόνων, ἃ εὕρομεν τεθειμένα ἐν ὀψιαιτέροις χρόνοις ἐπὶ τοῦ στυλοβάτου αὐτῆς ἀντὶ τῶν ἐκλιπόντων παλαιοτέρων κιόνων (ἃ βάθρα καὶ ἐσημειώθησαν κεχρωματισμένα ἐν τῷ ἐκδιδομένῳ σχεδίῳ) οὐδὲν ἄλλο λέγομεν, εἰ μὴ ὅτι

ἦσάν ποτε μαρμαρίναις πλαξὶν ἐπενδεδυμένοι· διότι οὐ μόνον πολλὰ συντρίμματα πλακῶν εὑρέθησαν διεσπαρμένα εἰς τὰ χώματα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ κατὰ χώραν διεσώθησαν εἰς τρεῖς τέσσαρας γωνίας τοίχων ἐπικεκολλημένα λείψανα τῆς ὀρθομαρμαρώσεως ταύτης, ἀλλοῦ δὲ ἐσώθησαν τρῦπαι μικραὶ καὶ ταινιώδη ἐκ χαλκοῦ δέματα, στεῤῥῶς ἐμπεπηγμένα εἰς τοὺς τοίχους (1).

Ἐκ τούτων πάντων, καὶ ἀτελέστατα ἐνταῦθα ἐκτεθειμένων, γίνεται δῆλον, ὅτι ἡ οἰκοδομὴ αὕτη οὐ μόνον παμμεγέθης ἦτο, ἀλλὰ καὶ πολυτελεστάτη. Μόνον τὸ ὄνομα αὐτῆς τὸ οἰκεῖον ἀδυνατοῦμεν νὰ τῇ ἀποδώσωμεν μετά τινος βεβαιότητος· διότι ἐλλείπει ἡμῖν πρὸ πάντων ἐπιγραφή τις τοιαύτη, ὁποία ἐκείνη ἡ πρὸ εἰκοσιπενταετίας δηλώσασα ἀριδήλως τὴν τοῦ Ἀττάλου στοάν. Ὅστις ὅμως εὐχαριστεῖται καὶ εἰς εἰκασίας, ὄχι πάντῃ ἀπιθάνους, δύναται, ἂν θέλῃ, καὶ ἀπὸ τοῦδε νὰ τὴν θεωρῇ ὡς τὸ κτίσμα ἐκεῖνο τοῦ βασιλέως Ἀδριανοῦ, ἐν ᾧ, κατὰ Παυσανίαν (ἴδε ἀνωτέρω ἐν σελ. 14 τὸ χωρίον) «κατέκειντο βιβλία.»

Ταῦτα μὲν οὕτω· νῦν δὲ καταλέγομεν ὅσα κινητὰ ἀρχαῖα ἐν τῇ ἀνασκαφῇ ταύτῃ εὑρέθησαν μέχρι τῆς χθὲς (25 Ἰανουαρίου 1886), τάσσοντες αὐτὰ συλλήβδην ὡς ἑξῆς·

Λίθινα. α'. ἀρχιτεκτονικὰ μέλη.

Κιόνων σώματα ἀῤῥάβδωτα, μετρίου μεγέθους, Πεντελησίου λίθου τὸ πλεῖστον.

Κιονόκρανα καὶ περιμαρμαρώσεις ἐπικράνων παραστάδων (2) Κορινθιακοῦ τὸ πλεῖστον καὶ Ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ, ὡς καὶ συμμίκτου, Δωρικοῦ δὲ ὀλίγα καὶ πάντα ὄχι εὐμεγέθη.

εἶναι λείψανα δευτέρας τινὸς μετασκευῆς τῆς στοᾶς. Ὡς βάθρον δὲ μετεχειρίσθησάν ποτε ἐν τοῖς τῆς μετασκευῆς χρόνοις καὶ ἕνα ἁπλῶς κυβικοῦ σχήματος μέγαν λίθον, ἐφ' οὗ σώζεται καλῶς Λατινικὴ ἐπιγραφὴ τῶν Τρωαδέων τιμησάντων τὸν αὐτοκράτορα Ἀδριανόν, ἥτις ἐδημοσιεύθη προχείρως ἐν τῇ πολιτικῇ ἐφημερίδι Ὥρᾳ, φύλλῳ τῆς 28 Μαΐου 1886.

(1) Οἱ τοῖχοι, ὡς ἐμφαίνεται πολλαχοῦ, εἴτε ἦσαν πώρινοι, εἴτε ἐξ ὀπτῶν πλίνθων, εἶχον πρώτην στρῶσιν τὴν ἐκ κεραμοκονίας, δευτέραν δ' ἐπ' αὐτῆς τὴν πλάκωσιν. Ὁ αὐτὸς τρόπος ἐγνώσθη ποτὲ καὶ ἐν τῷ Ὠδείῳ τοῦ Ἡρώδου.

(2) Περιμαρμαρώσεις ἐπικράνων προχείρως ὠνόμασα τὰς πλάκας ἐκείνας, αἵ ὁποῖαι ἔχουσαι κόσμον φύλλων Κορινθιακοῦ ῥυθμοῦ περιέβαλλόν ποτε στερεὰ ἐξ

Βάσεις κιόνων ὄχι' μεγάλαι καὶ αὐταί, πλὴν μιᾶς ἢ δύο.

Ἐπιστύλια Ἰωνικὰ ἢ Κορινθιακά, οὔτε αὐτὰ μεγάλα (1), ζωφόρου δὲ Δωρικῆς οὐδὲ ἴχνος.

Φατνώματα ὄχι πολλά (2).

Παραστάδες θυρῶν καὶ ὑπέρθυρα, τὸ πλεῖστον Βυζαντινῶν καὶ ὀψιαιτέρων ἔτι χρόνων.

Γεισώματα διάφορα, ἐν οἷς ἓν ἔχον κόσμον Λεσβίων ᾠῶν μεγίστων.—Ἐν ὅλῳ κομμάτια 129

β'. Γλυπτὰ διάφορα, περιφερῆ τε καὶ ἀνάγλυφα, κολοβὰ πάντα, ἐν οἷς

Κεφαλαὶ δέκα, ἐξ ὧν δύο ὑπερφυσικοῦ μεγέθους καὶ ἡ σωοτέρα τούτων φαίνεται οὖσα τοῦ Ἀδριανοῦ.

Ἄξιος δὲ προσοχῆς καὶ εἷς κορμὸς Ἔρωτος, τέχνης καλῆς· ἔτι ἓν παραξενώτατον ἀνάγλυφον ἐπὶ τριγωνικοῦ εὐμεγέθους μαρμάρου, παριστάνον οἷον ζεῦγος χειρίδων αὐτοτελῶν μετὰ ταινιῶν τινῶν.— Τὸ ὅλον κομμάτια 132

γ'. Σκεύη· ὡρολόγιον ἡλιακὸν κολοβόν· φυλακτὸν ἴσως Χριστιανικὸν εἰς σχῆμα βιβλιδαρίου (Εὐαγγελίου;) . . 2

Χαλκᾶ. Κεφαλὴ μικρὰ ἀνθρώπου, ἀρχαϊκοῦ ῥυθμοῦ· σκεύη διάφορα ἢ σκευῶν μέρη, ἐν οἷς πέταλον μὲ παράστασιν ἔκτυπον Χριστιανικήν. 23

Πήλινα. Πλὴν τινῶν πίθων μεγάλων περικτίστων ἐν τῇ γῇ, οἵους πᾶσα ἀνασκαφὴ ἐν' Ἀθήναις παρουσιάζει, εἷς πίθος μετρίου μεγέθους τρίωτος. 1

ἄλλης κοινοτέρας ὕλης σώματα κυβικά. Τοιαῦται πλάκες εἶχον εὑρεθῇ πρὸ ἐτῶν τινῶν καὶ ἐν τοῖς ἐρειπίοις τοῦ ἀθέσμως καταστραφέντος βαλανείου, τοῦ ὀπίσω τοῦ ἀνακτορικοῦ κήπου, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ πρὸς νότον τῆς Ἀκροπόλεως Ἀσκληπιείου.

(1) Τινὰ τῶν ἐπιστυλίων ἔχουσιν ἑκατέρωθεν τῆς ἐπιμήκους αὐτῶν ἐπιφανείας τὰς ταινίας ἐπειργασμένας, ἐξ οὗ δῆλον γίνεται, ὅτι εἶχον δύο προσόψεις ἐν τῇ οἰκοδομῇ.

(2) Μία δὲ μεγάλη πλὰξ φατνωμάτων εὑρέθη πρηνὴς τεθειμένη ὡς κατώφλιον ἑνὸς τῶν ἀνοιγμάτων τοῦ τειχίου, τοῦ περικλείοντος πρὸς δυσμὰς τὸ ψηφιδόστρωτον ἔδαφος, καὶ μένει ἐκεῖ ἐν τῇ θέσει της, ἵνα δώσῃ ἀφορμὴν σκέψεων εἰς τοὺς μελετήσοντας τὰ κατὰ τὴν κατασκευὴν ἢ μετασκευὴν τοῦ παρόντος κτίσματος.

Πυραμοειδῆ σφαιρίδια διάτρητα (1)		2
Ἐπιγραφαί. Ἑλληνικῶν, Ῥωμαϊκῶν καὶ τῶν μετὰ ταῦτα χρόνων.		
Ἀναθηματικαὶ καὶ τιμητικαί (2) ὧν μία εἰς τὸν γνωστὸν ἱστορικὸν Δέξιππον.	19	
Ἐπιτύμβιοι (3)	23	
Ψηφίσματα καὶ κατάλογοι	5	
Ἀδιάγνωστοι εἰσέτι	28	75
Νομίσματα χαλκᾶ, κακῆς τὸ πλεῖστον διατηρήσεως.		
Ἑλληνικὰ ἀρχαῖα.		9
Ῥωμαϊκά		3
Βυζαντινά.		12
Φραγκικά		10
Βενετίας		8
Ἀραβικὰ ἢ Κουφικά (;)		10
Τουρκίας ἀργυροῖ καὶ ψευδάργυροι παράδες. . . .		31
Ῥωσσικά		2
Ἰονίου πολιτείας		1
Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος		3
Ἑλληνικοῦ βασιλείου		
μονόλεπτα	22	
δίλεπτα	23	
πεντάλεπτα	11	
δεκάλεπτα.	4	60
Ἀδιάγνωστα εἰσέτι		30
Τὸ ὅλον νομίσματα		179

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 21,265.10.

(1) Εἶναι ἀξιοσημείωτον, ὅτι ἐζωγραφημένων ἀγγείων σχεδὸν οὐδὲ θραύσματα εὑρέθησαν ἐν ταύτῃ τῇ ἀνασκαφῇ.

(2) Ἴδε τινὰς τούτων καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐκτετυπωμένας ἤδη ἐν Ἐφ. Ἀρχ. γ΄. περ. ἔτους 1886, σελ. 7-8 καὶ 115.

(3) Τούτων δύο εἶναι τοῦ θ΄ καὶ τοῦ ι΄ μ. Χρ. αἰῶνος Χριστιανικαί, μία δὲ Τουρκικὴ τοῦ ἔτους Ἐγίρας 1040, μηνὸς Ῥεμπιοὺ ἐδέλ, ὡς εἶπεν ἡμῖν Καππαδόκης τις ἀναγνοὺς αὐτήν.

Τρίτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν Πειραιεῖ, ἥτις ἀνέδειξεν ἐν μέρει μὲν ἀλλ' ἱκανῶς πως ἓν μοναδικὸν ἐν τῇ Ἑλλάδι εἶδος κτισμάτων, τοὺς νεωσοίκους τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ τῶν πάλαι Ἀθηναίων. Τὴν περὶ τοῦ ἔργου τούτου ἔκθεσιν τοῦ ἐπιστατήσαντος εἰς αὐτὸ καθηγητοῦ Ἰακ. Χ. Δραγάτση δὲν δυνάμεθα νὰ σᾶς ἀναγνώσωμεν ὁλόκληρον διά τε τὸ ἐκτενὲς αὐτῆς καὶ διότι τὰς ἀναγκαίας ἐν αὐτῇ παραπομπὰς εἰς τὸ κατασκευασθὲν ἰχνογράφημα τῶν κτισμάτων ἂν ἠθέλομεν νὰ παρακολουθήσωμεν, δὲν θὰ ἐπήρκει σήμερον ὁ χρόνος. Θέλει δὲ τυπωθῇ ἡ ἔκθεσις ὁλόκληρος ἐν τοῖς τοῦ ἔτους πρακτικοῖς μετὰ τοῦ ἰχνογραφήματος. (1).

Τετάρτη ἀνασκαφὴ εἶναι ἡ ἀπὸ ἐτῶν κατ' ἐξακολούθησιν γινομένη ἐν *Ἐλευσῖνι*, περὶ ἧς σᾶς ἀναγινώσκομεν τὴν ἑξῆς τοῦ ἐφόρου Δημ. Φιλίου ἔκθεσιν.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ

Αἱ ἐν Ἐλευσῖνι ἀνασκαφαὶ ἐξηκολούθησαν κατὰ τὸ λῆγον ἔτος 1885 ἐπὶ δέκα καὶ ἥμισυν μῆνα περίπου ἄνευ σχεδὸν διακοπῆς, τὰ δὲ ἐξαγόμενα αὐτῶν ὑπῆρξαν ἀληθῶς λόγου ἄξια. Ἀλλὰ περὶ τῶν μέχρι τοῦ μηνὸς Αὐγούστου εἰς φῶς ἐλθόντων λειψάνων οἰκοδομημάτων ἢ ἄλλων ἀρχαιολογικῶν πραγμάτων ἐγένετο ὁ προσήκων λόγος ἐν τῇ ἐκθέσει μου τῇ τυπωθείσῃ ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ 1884. Ἐνταῦθα λοιπὸν ἀναγράφονται συντόμως ὅσα ἦλθον εἰς φῶς διὰ τῆς σκαφῆς κατόπιν ἤτοι ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 12ης Ὀκτωβρίου, ὁπότε καὶ ἐδέησε νὰ διακοπῇ τὸ ἔργον.

Καὶ πρῶτον ἀριστερὰ τῷ εἰσερχομένῳ διὰ τῆς μεσημβρινῆς πυλίδος (Β) εἰς τὸν ἱερὸν περίβολον ἀπεκαλύφθησαν τὰ λείψανα Στωϊκοῦ τινος οἰκοδομήματος Ρωμαϊκῶν, ὡς φαίνεται, χρόνων. Καὶ πρὸς μὲν μεσημβρίαν ἐστηρίζετο τὸ οἰκοδόμημα ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τοίχου τοῦ Περιβόλου, εἰς ἱκανόν, ὡς γνωστόν, σωζομένου ἐνταῦθα ὕψος καὶ καλὸν ἔχοντος καὶ ἔσωθεν τὸ πρόσωπον. Τῶν δὲ δύο πλαγίων του τοίχων τοῦ τε πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἔτι μᾶλ-

(1) Ἀνεγνώσθησαν ὀλίγα τινὰ τῆς ἐκθέσεως εἰς ἐπήκοον τῶν παρόντων. Ὅλην δὲ αὐτὴν ἔχουσιν οἱ ἑταῖροι ἐν τέλει τοῦ τεύχους τούτου.

λον τοῦ πρὸς δυσμὰς σώζονται ἱκανὰ λείψανα, ἐξ ὧν ἀσφαλῶς δηλοῦται ὅτι τὸ μῆκος τοῦ ἐμβαδοῦ του ἦτο δεκαεννέα περίπου Γ. Μ. Πρὸς βορρᾶν δὲ καὶ εἰς ἀπόστασιν δέκα καὶ ἥμισυ περίπου Γ. Μ. ἀπὸ τοῦ τοίχου τοῦ Περιβόλου ἤτοι τοῦ μεσημβρινοῦ τοίχου του σώζεται καθ' ὁλοκληρίαν σχεδὸν ὁ *στυλοβάτης* αὐτοῦ ἐκ πλακῶν ὑπογλαυκίζοντος μαρμάρου συγκείμενος καὶ πλάτος ἔχων ἓν Γ. Μ. περίπου. Ἐπ' αὐτοῦ σώζεται ἡ βάσις τῆς ἑτέρας τῶν παραστάδων (τῆς πρὸς δυσμὰς) κατὰ χώραν, ὡς νομίζω. Τῆς πρὸς ἀνατολὰς παραστάδος σώζονται μόνον οἱ τόρμοι. Τῶν δὲ κιόνων (πέντε τὸ ὅλον) πλὴν τῶν τόρμων σώζεται ἑνὸς μόνου τοῦ δυσμικωτέρου καὶ ἡ ἐκ πεντελικοῦ λίθου βάσις ἐπίσης κατὰ χώραν, διάμετρον ἔχουσα κατὰ τὴν ἄνω αὐτῆς ἐπιφάνειαν 0,70 Γ. Μ. περίπου. Ἄδηλον δὲ ἂν καὶ τεμάχιά τινα κιόνων ἀρραβδώτων καὶ μονολίθων, ὡς μοὶ φαίνονται, ἐξ ὑπογλαυκίζοντος (ὑμηττείου;) λίθου, εὑρεθέντα ἐκεῖ εἰς μεταγενέστερα κτίσματα ἐντετειχισμένα (ἐπί τινος αὐτῶν ἀναγινώσκονται τά δε τὰ γράμματα:

ΟΔΗΜΟΣΛΕΥΚΙΟΝΜ[Ο]ΥΝΑΤΙΟΝΛΕΥΚΙΟΥ[Υ]ΟΝΠΛΑΓΚΟΝ (1)
ΑΥΤΟΚ[Ρ]ΑΤΟΡΑΑΡΕΤ[ΗΣΕΝ]Ε[ΚΑ]ΚΑΙΕΥΕΡΓΕΣΙΑ[Σ]

ἄδηλον, λέγω, ἂν τὰ τεμάχια ταῦτα οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ λείψανα τῶν κιόνων τοῦ ἐν λόγῳ Στωϊκοῦ οἰκοδομήματος· ἡ διάμετρος τινῶν ἐξ αὐτῶν οὖσα 0,65 Γ. Μ. φαίνεται συμφωνοῦσα πρὸς τὴν τῆς εἰρημένης βάσεως. Εἰς τὸ Στωϊκὸν ὅμως τοῦτο οἰκοδόμημα ἀνῆκον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τεμάχιά τινα ἐπιστυλίου ἐπίσης ἐκεῖ εὑρεθέντα ἐντετειχισμένα μετὰ καὶ ἄλλων ἀρχαίων λίθων, ἐν οἷς καὶ βάθρα ἐνεπίγραφα, εἰς μεταγενέστερα, Βυζαντινὰ κατὰ τὴν γνώμην μου, *κτίσματα*, ὧν τὰ λείψανα ἐκρίθη καλὸν νὰ μένωσιν εἰσέτι ἄθικτα. Ἐπειδὴ δὲ τὸ βάθος ἤτοι τὸ πλάτος τοῦ Στωϊκοῦ τούτου οἰκοδομήματος ἐφάνη μοί πως ὄχι σμικρόν, ἐζητήθη μήπως ἐχωρίζετο καὶ δι' ἄλλης κιόνων σειρᾶς ἢ τοίχου εἰς δύο χωρίσματα. Καὶ εὑρέθησαν μὲν εἰς ἀπόστασιν 4,50 Γ. Μ. περίπου ἀπὸ τοῦ τοίχου τοῦ Περιβόλου πρὸς βορρᾶν λείψανα ἱκανὰ καὶ ἄλλης, δίκην στυλοβάτου, *στρώσεως* πλάτος 1,00-1,30 Γ. Μ. καὶ συγκειμένης ἐκ παντοίων πλακῶν,

(1) Εἶναι ὁ ἐκ τοῦ Κικέρωνος καὶ τοῦ Ὁρατίου γνωστὸς ἀνήρ.

ὧν τινες ἀναμφιβόλως οὐδὲν ἄλλο ἢ βάθρων ἀγαλμάτων εἶναι τεμάχια σώζοντα εἰσέτι τοὺς τύπους τῶν ποδῶν, ἀλλ' οὔτε τοίχου (ὅστις καὶ ἄλλως ἀπίθανον φαίνεταί μοι νὰ ὑψοῦτό ποτε ἐνταῦθα) οὔτε κιόνων ἴχνη διέκρινα ἐπ' αὐτῆς. Ἴσως ὅταν ἐντελῶς καθαρισθῶσιν οἱ ἐκεῖ τόποι, τὰ πράγματα γίνωσι σαφέστερα καὶ λυθῶσιν αἱ ἀπορίαι μας.

Τούτων δὲ γενομένων ἠρευνήθησαν κατόπιν καὶ τὰ περὶ τὸν βράχον ἐκεῖνον μέρη, εἰς οὗ τὴν κορυφὴν εἶναι ἐκτισμένη ἡ μικρὰ ἐκκλησία τῆς Παναγίας· καὶ ἐξεχώσθη μὲν ὁλόκληρος πλέον ἡ πρὸς βορρᾶν ἐν αὐτῷ ἐπίσης τῷ βράχῳ λελαξευμένη στενὴ κλίμαξ, ἡ σημειουμένη ἐν τῷ Διαγράμματι τῶν Πρακτικῶν τοῦ 1884 διὰ τῶν γραμμάτων Η—Θ, ἐκαθαρίσθη δὲ καὶ ὅλος ἐκεῖνος ὁ χῶρος ὁ ἐν τῷ αὐτῷ Διαγράμματι διὰ τοῦ γράμματος Η' σημειούμενος καὶ ἐγνώσθη ὅτι ὁ μὲν βράχος εἶναι καὶ ἐκεῖ κατὰ τὰ ὑψηλότερα ὡμαλισμένος, ἀρχαίων δὲ οἰκοδομημάτων λείψανα δὲν περιεσώθησαν εἰμὴ τινος τοίχου μόνον ἐκ πωρίνων πλίνθων ἐκτισμένου ἐλάχιστον μέρος. Μετὰ ταῦτα ἡ σκαφὴ ἐτράπη βορειότερα καὶ ἀνεῦρεν ἐκεῖ, ἔνθα ἐν τῷ Διαγράμματι τῶν Πρακτικῶν τοῦ 1883 σημειοῦνται δύο οἰκίσκοι, ὀλίγα τινὰ λείψανα ἀρχαίων τοίχων καὶ τὸν βράχον πολλὰς δεικνύοντα ἐπεξεργασίας καὶ ἐξομαλίσεις καὶ ἐν αὐτῷ λελαξευμένας βαθμίδας (6 μέχρι τοῦδε), δι' ὧν ἀνέβαινον ἐκ τῆς ὁδοῦ εἰς τὰ ὑπάρχοντά ποτε ἐδῶ οἱαδήποτε ἱδρύματα. Τότε δὲ ἐξητάσθη καὶ μέρος τῆς ὁδοῦ τῆς ἐκ τῶν μικρῶν Προπυλαίων κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν Ναὸν ἀγούσης καὶ εὑρέθη ὂν ἐστρωμένον διὰ μαρμαρίνων πλακῶν, ὧν τὸ ποικίλον καὶ ἡ ὄχι πολὺ ἐπιμελὴς τοποθέτησις μαρτυρεῖ χρόνους τέχνης οὐ τοὺς καλλίστους. Περίεργος δὲ ἦν ἀληθῶς ἐν τῷ ἐρευνηθέντι τούτῳ τμήματι τῆς ὁδοῦ εὕρεσις τάφου ἐκ μεγάλων κεράμων οὐχὶ εὐτελοῦς ἐργασίας ἐκτισμένου, ἀλλ' οὐδὲν ἐνέχοντος κτέρισμα. Ἡ ὅλη ὁδὸς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐρευνηθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ σκαφῆς· ἀνεσκάφη ὅμως κατὰ τὸ πλεῖστον ὁ χῶρος ἐκεῖνος ὁ δεξιὰ ἤτοι μεσημβρινοδυτικὰ τῶν μικρῶν Προπυλαίων, ὁ ὑπὸ τὸν σπηλαιώδη βράχον κείμενος, καὶ ἐγνώσθη ὅτι κατὰ τὸ μέσον που τοῦ ἐκεῖ τριγώνου, οὗ τὴν μίαν πλευρὰν ἀποτελεῖ αὐτὸς ὁ βράχος τὰς δὲ δύο ἄλλας δύο ἀρχαῖοι ἱκανῶς

παχεῖς τοῖχοι, ἵστατό ποτε ὄρθιον οἰκοδόμημα, Ναὸς ἐν παραστάσι πιθανῶς, διαστάσεις μὲν ἔχον πάνυ σμικρὰς (6,70×5,20 Γ. Μ. καὶ τοῦ πάχους τῶν τοίχων συμπεριλαμβανομένου) ἀφιερωμένον δὲ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὸν *Πλούτωνα*. Καὶ τῷ ὄντι πλὴν ἄλλων ἐν αὐτῷ οὐκ εὐκαταφρονήτων εὑρημάτων (περὶ αὐτῶν θὰ γίνῃ ἀλλαχοῦ μακρότερος λόγος, ἱκανὸν δὲ νὰ μνημονευθῇ νῦν ἁπλῶς ἐνταῦθα ἄγαλμα ἐκ πεντελικοῦ λίθου οὐχὶ κατὰ πάντα σῶον καὶ τοῦ φυσικοῦ μεγέθους ὀλίγον τι μικρότερον, εἰκονίζον δέ, ὡς νομίζω, τὸν Βάκχον, ὅπερ εἰ καὶ φαίνεται ὂν προϊὸν τέχνης καὶ ἐργασίας οὐχὶ τῶν πάνυ καλῶν χρόνων, οὐδὲν ἧττον εἶναι λόγου ἄξιον εὕρημα ὡς σῶζον πλὴν ἐλαφρῶν τινῶν ἀμυχῶν ἀλώβητον κατὰ τἄλλα *μετὰ καὶ τῆς ῥινὸς σώας* τὸ πρόσωπον) πλὴν λέγω, καὶ ἄλλων εὑρημάτων ἐξεχώσθησαν ἐκεῖ καὶ δύο εὐμεγέθη ἀναθηματικὰ ἀνάγλυφα, τὸ μὲν σχεδὸν σῶον καθ᾽ ὁλοκληρίαν, τὸ δὲ σφόδρα δυστυχῶς ἠκρωτηριασμένον, καὶ δι᾽ ἄλλους λόγους οὐκ εὐκαταφρόνητα, ὡς ἀλλαχοῦ δειχθήσεται, καὶ διότι ἐκ τῶν δηλωτικῶν τῶν ἐπ᾽ αὐτῶν εἰκονιζομένων προσώπων ἐπιγραφῶν, ΘΕΩΙ — ΘΕΑΙ ἐπὶ τοῦ σώου, ΠΛΟΥΤΩΝ — ΘΕΑ ἐπὶ τοῦ κολοβοῦ, κυροῦταί πως ἡ γνώμη ὅτι ἐδῶ ἦν ἱδρυμένος ὁ τοῦ Πλούτωνος Ναός, οὗ μνημονεύει καὶ ἡ μεγάλη ἐξ Ἐλευσῖνος Ἐπιγραφὴ (στίχ. 33, 36,49 Β καὶ ἀλλαχοῦ) ἡ κατὰ τὸ 1883 ἐν τῷ Γ᾽. Τεύχει τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος ἐκδοθεῖσα. Εἶναι δὲ πρῶτον τοῦτο οἰκοδόμημα τῶν ἐν τῇ Ἐπιγραφῇ ἐκείνῃ μνημονευομένων (πλήν, ἐννοεῖται, τοῦ Μεγάλου Ναοῦ καὶ τῶν ἀμέσων αὐτοῦ ἐξαρτημάτων), οὗ καὶ πάλιν ἀνευρίσκομεν τὰ ἴχνη, καὶ τοῦτο εἶναι κατὰ τὴν γνώμην μου οὐ σμικρὸν κέρδος. Καὶ τοιαῦτα μὲν τὰ τῆς ἐκεῖ ἀνασκαφῆς ἐξαγόμενα. Ἠρευνήθησαν δὲ ἐν τῷ μεταξὺ ἔτι μᾶλλον δι᾽ ὀλίγων σκαφέων καὶ τὰ κατὰ τὸν μεσαῖον Πύργον (Α᾽) τῆς ἀνατολικῆς τοῦ Περιβόλου πλευρᾶς καὶ εὑρέθη καὶ ἐκεῖ πρᾶγμα παράδοξον καὶ τὸν σκοπὸν τῆς οἰκοδομῆς αὐτοῦ ὄχι πολὺ σαφές, τοῖχος δηλ. 1,00 Γ. Μ. παχὺς καὶ εἰς ἱκανὸν βάθος προχωρῶν, παράλληλος δὲ καὶ 0,40 Γ. Μ. περίπου ἀπέχων τοῦ Περιβόλου καὶ πρὸς αὐτὸν μὴ ἑνούμενος ἢ δι᾽ ἐγκαρσίων καθέτων τοιχαρίων κατὰ διαστήματα ἀνάλογα ὑπαρχόν-

των. Τὸ μεταξὺ κενὸν χάσμα ὡς καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ πάχους τοῦ ἐν λόγῳ τοίχου (ὅστις δὲν ἔφθανε, ὡς εἰκός, εἰς τὸ ὕψος τοῦ τοίχου τοῦ Περιβόλου οὐδὲ τὸ νῦν ἐκεῖ σωζόμενον) καὶ κατ' ἀκολουθίαν καὶ τὰ ἐγκάρσια ἐκεῖνα τοιχάρια ἐκαλύπτοντο ἄνω ὑπὸ πλίνθων ἐκ τροχμαλόπαγοῦς λίθου καὶ μόνον διὰ τῆς μετακινήσεως τινῶν ἐξ αὐτῶν ἀπεκαλύφθησαν τὰ ἀνωτέρω περιγραφέντα ἰδιώματα τῆς κατασκευῆς. Μέχρι πόσου δὲ ἐκτείνεται ὁ εἰρημένος τοῖχος πρὸς μεσημβρίαν ἄδηλον ἔτι· πρὸς βορρᾶν φαίνεται ἀπολήγων εἰς τὸν μεσαῖον στρογγύλον Πύργον (Α').

Τέλος δὲ κατεδαφισθείσης καὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου καὶ ἀποκομισθέντος ἐκεῖθεν τοῦ οἰκοδομησίμου αὐτῆς ὑλικοῦ, ἠρξάμεθα καὶ ἐκεῖ σκάπτοντες καὶ τὰ λείψανα ἀποκαλύπτοντες μεγάλου τινος στρογγύλου οἰκοδομήματος καὶ οὐχὶ ἁπλοῦ Πύργου, ἀλλ' ἡ ἔρευνα ἔμεινεν ἡμιτελής, διότι εὐθὺς τότε ἤτοι περὶ τὰ μέσα Ὀκτωβρίου, ὡς καὶ ἀρχόμενος τοῦ λόγου εἶπον, ἐδέησε νὰ διακόψωμεν τὰς ἐν Ἐλευσῖνι ἐργασίας.

Ἐν Ἐλευσῖνι, τῇ 21ῃ Δεκεμβρίου 1885.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δρ. 11,583.65.

Πέμπτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ τοῦ ἐν τῇ *Ἐπιδαυρίᾳ*. Καὶ περὶ ταύτης σᾶς ἀναγινώσκομεν τὴν ἐπιδοθεῖσαν εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς Ἑταιρίας σημείωσιν τοῦ ἐφόρου Π. Καββαδία.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΙᾼ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1885

Κατὰ τὸ ἔτος 1885 ἐργασίαι ἐγένοντο μόνον ἐπὶ δύο σχεδὸν μῆνας. Ἀνεσκάφη δὲ ὁλόκληρον τὸ νοτιοανατολικῶς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἀνακαλυφθὲν ἐν ἔτει 1884 οἰκοδόμημα καὶ ἐξηρευνήθη ὁ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀνεσκαμμένος χῶρος πρὸς δυ-

σμάς καὶ πρὸς νότον τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἀνασκαφεὶς ἔτι ἥμισυ περίπου μέτρον βαθύτερον. Ἐν τῇ ἀνασκαφῇ ταύτῃ ἀνεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια ἀρχαίου οἰκοδομήματος, προγενεστέρου ὡς φαίνεται, τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ σχέσιν ἔχοντος πρὸς τὸν παρὰ τὴν νοτιοανατολικὴν γωνίαν τοῦ ναοῦ βωμόν, ὅστις φαίνεται ὡσαύτως ὅτι εἶνε ἀρχαιότερος τοῦ ναοῦ. Ἀνεκαλύφθη πρὸς τούτοις εἰς βάθος ἑνὸς μέτρου ὑπὸ τὸ ἀρχαῖον ἔδαφος ὁλόκληρον καὶ κάλλιστα διατηρούμενον τὸ ἀρτίως ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι δημοσιευθὲν κορινθιακὸν κιονόκρανον ἐκ τῆς θόλου Πολυκλείτου, ὅπερ μεγάλην ἔχει σπουδαιότητα διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ κορινθιακοῦ ρυθμοῦ. Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότατον εὕρημα τοῦ ἔτους 1885 εἶνε μεγάλη ἐκ 36 στίχων ἀποτελουμένη καὶ ἐν τοῖς χρόνοις τοῖς μεταξὺ τῆς Ε΄ καὶ Δ΄ ἑκατονταετηρίδος χαραχθεῖσα δωρικὴ ἐπιγραφή, ἐν ᾗ εἶνε ἀναγεγραμένα τὰ ἔξοδα τῆς οἰκοδομῆς τοῦ *ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ* καὶ τοῦ διὰ τὴν οἰκοδομὴν ταύτην χρησιμεύσαντος *ἐργαστηρίου*. Ἡ οἰκοδομὴ ἐγένετο δι᾽ ἐργολάβων, οὐχὶ ἐγχωρίων ἀλλὰ ξένων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, καὶ μάλιστα κορινθίων καὶ ἀργείων, εἰς οὓς παρεχωρήθη τμηματικῶς καὶ κατὰ μειοδοσίαν. Καὶ οἱ μὲν ἀνελάμβανον τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων ἐργασιῶν, οἱ δὲ παρεῖχον τὸ ὑλικόν, οἱ δὲ μετέφερον αὐτὸ εἰς τὸ ἱερόν. Ἡ ὅλη δὲ ἐργασία ἐγίνετο ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν ἑνὸς ἀρχιτέκτονος, ὅστις εἰργάζετο οὐχὶ ἐργολαβικῶς, ἀλλ᾽ ἐπὶ ἐνιαυσίῳ μισθῷ δραχμῶν 353, αἵτινες ἀντιστοιχοῦσι πρὸς δραχμὴν τῆς ἡμέρας. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶνε σπουδαία διά τε τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ διὰ τὴν ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔποψιν γνῶσιν τοῦ βίου τῶν Ἑλλήνων, διότι, ἀνακαλυφθέντος ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς καὶ τοῦ ναοῦ Ἀσκληπιοῦ, δυνάμεθα νὰ συλλάβωμεν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐντελῆ ἔννοιαν τῶν γενομένων δαπανῶν, νὰ γνωρίσωμεν δηλ. ἀκριβῶς τί ἐδαπανήθη π. χ. διὰ τὸ ὑλικὸν τῶν καθέκαστα αὐτοῦ μερῶν, διὰ τὴν ἐργασίαν τοῦ σηκοῦ, τοῦ περιστυλίου, τῶν θυρῶν, διὰ τὰ σιδηρικά, τὴν ξυλείαν κτλ. Καὶ λέξεις δὲ ἀπαντῶσιν ἐν αὐτῇ πρωτοφανεῖς καί, ὅπερ σπουδαιότατον, καὶ αὐτὰ τὰ τοὺς ἀριθμοὺς δηλοῦντα στοιχεῖα εἶνε πρωτοφανῆ, διάφορα οὐ μόνον τοῦ ἀττικοῦ συστήματος ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐκ Κερκύρας καὶ

ἐκ Τροιζῆνος γνωστοῦ. Ἐν τέλει δὲ εἰρήσθω, περιεργείας ἕνεκα, ὅτι ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ ἀπαντῶσι ὑπὲρ τὰ 300 ὀνόματα ἐργολάβων καὶ ἐγγυητῶν.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ.

Ἕκτη ἀνασκαφὴ ὀλιγοήμερος ἐγένετο ἐν τῇ Λακωνικῇ, δυτικῶς τῆς πάλαι μὲν Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς νῦν δὲ Μονεμβασίας καὶ δὴ ἐν τῷ δήμῳ Ἀσωποῦ παρὰ τὸ χωρίον *Φοινίκι* ἐν θέσει Χασάναγα Λάκα καλουμένῃ, ἔνθα πρὸ καιροῦ εἶχαν εὑρεθῇ πολλὰ χαλκᾶ μικρὰ εἰδώλια καὶ σκεύη, μάλιστα δὲ χαλκαῖ ταινίαι, ἔχουσαι ἐπιγραφὰς «ἱερέων καὶ πυρφόρων Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτα», καὶ διὰ τοῦτο ἐλπὶς ὑπῆρχεν, ὅτι θὰ ὑπελάνθανεν ἴσως ἐκεῖ ἓν τῶν παρὰ τῷ περιηγητῇ Παυσανίᾳ μνημονευομένων κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη ἱερῶν (βιβλ. Γ, κεφ. 22, § 9-13). Ὅθεν γενομένης συμφωνίας μετὰ τοῦ ἔχοντος ὡς ἰδιοκτησίαν του τὴν θέσιν ἐκείνην περὶ διανομῆς ἐξ ἴσου μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Ἑταιρίας τῶν ὅσα ἤθελον τυχὸν εὑρεθῇ ἀρχαῖα δι' ἀνασκαφῆς γινομένης δαπάνῃ τῆς Ἑταιρίας, ἀνετέθη παρὰ τοῦ Συμβουλίου ἡ ἐπιστασία τοῦ ἔργου εἰς τὸν διδάκτορα τῆς φιλοσοφίας Θεμιστοκλῆ Σοφούλην, ὅστις ἀνεδέχθη αὐτὸ προθύμως, ἀπῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ἐκεῖσε τὸν παρελθόντα Ἰούλιον, ἐπεστάτησεν εἰς τὴν ἀνασκαφήν, καὶ ἐπανελθὼν ἐπέδωκεν εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς Ἑταιρίας τὴν ἑξῆς ἔκθεσιν·

Κύριε Πρόεδρε,

Περὶ τῆς ἐν Φοινίκι σκαφῆς, ἐξ ἧς δυστυχῶς οὐδὲν κατωρθώθη, ὀλίγαι μόνον λέξεις θὰ ἀρκέσωσιν.

Δύο σκάψαντες τάφρους τὴν ἑτέραν κάθετον ἐπὶ τῆς ἑτέρας ἐν τῷ χωρίῳ, ἔνθα καὶ τὰ εὑρήματα, ἅτινα ἀφορμὴν εἰς τὴν σκαφὴν ταύτην παρέσχον, ἀνεκαλύφθησαν, οὐδὲν ἄλλο οἰκοδομήματος λείψανον εὕρομεν ἢ ἴχνη ἐπιστρώσεώς τινος ἐκ πλακῶν τετραγώνων ἀνομοίων ὅμως τὸ μέγεθος. Ὅτι ἡ ἐπίστρωσις αὐτη

(1) Ἴδε περὶ τούτων τῶν λίαν ἀξιοπεριέργων ταινιῶν τρία ἄρθρα ἐν Ἐφ. Ἀρχ. ἔτους 1884, σελ. 79 καὶ ἑξῆς, σελ. 197 καὶ ἑξῆς, ἔτι ἔτους 1885, σελ. 58-61.

δὲν εἶνε ἀρχαίου οἰκοδομήματος, φανερὸν γίνεται ὄχι μόνον ἐκ τοῦ σχήματος καὶ τῆς συναρμογῆς τῶν πλακῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τούτου μάλιστα ὅτι δωρικὸν κιονόκρανον καὶ τεμάχιον ἐπιγραφῆς μεταγενεστέρων χρόνων συνεκτισμένα μεταξὺ τῶν πλακῶν ὑπῆρχον· τὸ κάτωθεν δὲ τῆς ἐπιστρώσεως ταύτης στρῶμα γῆς ἦτο *ἄθικτον*. Εὑρέθησαν δὲ πλὴν τούτων καὶ τεμάχια κιονίσκων ἀῤῥαβδώτων, ἰδιόῤῥυθμοί τινες ἄλλοι κιονίσκοι ὡς βάσεις χρησιμεύοντες καὶ οὗτοι μεταγενεστέρων χρόνων ὧν εἷς ἔχει καὶ ἐπιγραφήν τινα (νῦν ἐν τῷ μουσ. ἀρχ. ἑταιρ.), τεμάχια τῶν γνωστῶν ἐνεπιγράφων ταινιῶν χαλκῶν, ἀγαλμάτιόν τι χαλκοῦν ἀνδρικῆς μορφῆς ἀρχαϊκῆς ἐργασίας, οὗτινος τὸ ἄνωθεν μόνον μέρος σώζεται, καὶ ἄλλα μικρὰ ἔργα μετενεχθέντα εἰς τὸ μουσεῖον τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας καὶ τὰ ὁποῖα παραλείπω νὰ καταλέξω ἐνταῦθα. Νομίζω ὅτι ὁ τοῦ Ὑπερτελεάτου ναὸς δὲν ἦτο ἐν τῷ ὑποδειχθέντι τούτῳ πρὸς σκαφὴν χωρίῳ, ἀλλ' ἐν τοῖς πέριξ ἴσως. Θὰ ἦτο ἄλλως παράδοξον ὅτι οὐδὲν ἀρχιτεκτονικὸν τοῦ ναοῦ τούτου, ὅστις ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἤκμασε, σημεῖον ἐσώθη, ἐν ᾧ πλῆθος ταινιῶν μετ' ἐπιγραφῶν καὶ ἄλλων χαλκῶν ἔργων μικρῶν ἐπιπολῆς σχεδὸν τῆς γῆς εὑρέθησαν· ἴσως δὲ καὶ ταῦτα δὲν ἔκειντο ἐξ ἀρχῆς ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ἀλλ' εἶναι μᾶλλον ἐκ τῶν πέριξ συνειλεγμένα. Εἰκάζω δὲ τοῦτο ἐκ τῶνδε τῶν τεκμηρίων ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἔργων τούτων ἀρχαϊκῶν τε καὶ μεταγενεστέρων χρόνων ὁμοῦ εὑρέθησαν μεταξὺ τῶν τοίχων πενιχροῦ τινος νεωτέρου οἰκοδομήματος καὶ *ὅτι κάτωθεν τῶν εὑρημάτων τούτων ὑπῆρχον ὕλη πολλὴ καὶ κέραμοι τῶν καθ' ἡμᾶς σχεδὸν χρόνων ἐκ τοῦ αὐτοῦ πιθανῶς οἰκοδομήματος.*

Τῇ 21 Ἰανουαρίου 1886.

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Εἰς ταῦτα ἡμεῖς προσθέτομεν, ὅτι δὲν δύναται ἀκόμη νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποπερατωθεῖσα ἡ τοῦ τόπου ἐκείνου ἔρευνα, καὶ ὅτι πάντα τὰ ἐκεῖ εὑρεθέντα, οὐχὶ μόνον τὰ ἡμίση, κομισθέντα ἐνταῦθα περιῆλθον εἰς κτῆσιν τῆς Ἑταιρίας (1), ἀποζημιωθέντος

(1) Εἶναι δὲ ταῦτα χαλκᾶ 193, σιδηρᾶ 2, μολύβδινα 6, ὑάλινα 3, ὀστέϊνον 1, κεράμεα 19, λίθινα 9, τὸ ὅλον κομμάτια 243.

δι' εὐλόγου ποσοῦ χρημάτων τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἀνασκαφέντος τόπου. Ἐδαπανήθησαν δὲ εἰς τὸ ἔργον δρ. 576,20.

Περὶ μιᾶς δὲ ἀνασκαφῆς τάφων ἐν Ἐρετρίᾳ ἐπὶ δημοσίων γαιῶν, ἣν ἀπεφάσισε νὰ ποιήσῃ τὸ Συμβούλιον τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον, καὶ τὴν ἐπιστασίαν της ἀνέθεσεν εἰς τὸν ἔφορον Χρ. Τσούνταν, δὲν κρίνομεν ἔγκαιρον νὰ διαλάβωμεν, ἐπειδὴ μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἤρχισαν ἐκεῖ αἱ ἐργασίαι.

Ἐπισκευήν τινα ἀρχαίου μνημείου ἐφέτος δὲν ἔχομεν νὰ μνημονεύσωμεν τελεσθεῖσαν. Μόνον ἐν τῷ ἐν Ὠρωπῷ κτισθέντι διὰ τὰ ἀρχαῖα οἰκήματι ἐγένοντό τινες μικραὶ ἐπισκευαὶ καὶ ἐργασίαι, ὡς καὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα αὐλογύρῳ τῆς λεγομένης περιοχῆς τῶν γιγάντων.

Ἀγοραὶ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν τῆς Ἑταιρίας συλλογῶν ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου πολλαὶ καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἐν ὅλῳ δραχμῶν 24,123,70. Τὸ ποσὸν τοῦτο δοθὲν εἰς διαφόρους ἀρχαιοπράτας ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὄντας ἐν συνόλῳ 18 τὸν ἀριθμόν, μαρτυρεῖ, νομίζομεν, ἱκανῶς κατὰ τῆς διαβολῆς, ἣν τινες ἔχοντες συμφέρον αὐτοὶ ν' ἀγοράζωσι τὰ ἀρχαῖα πρὸς μεταπώλησιν, διασπείρουσιν ἀπὸ ἐτῶν κατὰ τῆς Ἑταιρίας, ὅτι δῆθεν αὐτὴ γλισχρευομένη δὲν δίδει τὰς δικαίας τιμὰς καὶ οὕτω ἐξάγονται τοῦ κράτους τὰ καλά. Καὶ πρὸ ἐτῶν πολλῶν τὸ Συμβούλιον ἀπέκρουσε ταῦτα καὶ νῦν ἐπαναλαμβάνει πρὸς τοὺς καὶ μικρὰν σώζοντας ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα κατόχους ἀρχαιοτήτων ἡμετέρους ὁμογενεῖς, τοὺς μὴ εὐπόρους καὶ ὡς ἐκ τούτου μὴ δυναμένους νὰ τὰς χαρίζωσιν εἰς τὰς δημοσίας συλλογάς, ὅτι ἡ Ἑταιρία ἡμῶν προσφέρει καλὰς τιμάς, ἐνίοτε καὶ μείζονας τῶν προσφερομένων παρὰ τῶν ἐγχωρίων ἀρχαιοκαπήλων καὶ τῶν ξένων περιηγητῶν, μόνον καὶ μόνον ἵνα μένωσιν ἐν τῷ τόπῳ αἱ Ἑλληνικαὶ ἀρχαιότητες καὶ μὴ κατηγορῶνἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πολῖται Ἕλληνες ὅτι ἐκ τῶν ναυαγίων τῆς πατρίδος των ζῶσι.

Τὰ ἀγορασθέντα κατὰ τὸ διανυθὲν ἔτος εἶναι ποικίλα, βεβαίως δὲ ἐν αὐτοῖς ὑπάρχουσι καὶ πρωτοφανῆ τινα καὶ διδακτικὰ ἢ ἄλλως καλά, περὶ ὧν ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ διαλάβωμεν ἐνταῦθα. Θέλουσι γνωσθῇ καὶ ἐκτιμηθῇ δεόντως, ὅταν δημοσιευθῶσι διὰ τοῦ τύπου, τοῦθ' ὅπερ καὶ γίνεται ἐκ διαλειμμάτων παρ' ἡμεδαπῶν τε καὶ ἀλλοδαπῶν ἀρχαιολόγων.

Ἀναφέρομεν δὲ πρὸς τούτοις, ὅτι ἐφέτος συνεσωματώθησαν ὁριστικῶς τοῖς τῆς Ἑταιρίας κτήμασι καὶ ἐκεῖνα τὰ πολλὰ ἀρχαῖα, ἃ πέρυσιν εἴχομεν ἀγοράσῃ ἀντὶ 22 χιλιάδων δραχμῶν παρὰ τοῦ πωλήσαντος αὐτὰ μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξωνήσεως ἐντὸς ἔτους. Τὸ ἔτος παρῆλθε, καὶ τοῦ πωλητοῦ μὴ ἐπιζητήσαντος τὴν ἐξώνησιν, ἐγένετο ἡ συσσωμάτωσις.

Δωρεαὶ δὲ *ἀρχαίων* εἰς τὴν Ἑταιρίαν ἐγένοντο τὸ ἔτος τοῦτο, πλὴν τινων ἄλλων, ἄξιαι μνείας μάλιστα αἱ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἰωάννου Δημητρίου, τοῦ φιλογενοῦς ἐκείνου ἀνδρός, ὅστις ἀφ' ὅτου τῷ 1881 ἔκαμεν ἀρχὴν πέμψας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τὴν πολύτιμον αὐτοῦ Αἰγυπτιακῶν ἀρχαιοτήτων συλλογήν, ἣν ἡ Ἑταιρία παρὰ τῆς Κυβερνήσεως παραλαβοῦσα διευθέτησεν ἐν τῷ Μετσοβείῳ, οὐδὲν ἔτος διέλιπε συμπληρῶν αὐτὴν δι' ἀλλεπαλλήλων ἀποστολῶν, δι' ὃ καὶ καθ' ἑκάστην λογοδοσίαν τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας παραπέμπει τὸ ὄνομά του εἰς τὴν κοινὴν εὐλογίαν ἀγγέλλον τὰς δωρεάς του, τοῦθ' ὅπερ καὶ σήμερον ποιοῦμεν ἀσμένως ἀνακοινοῦντες, ὅτι τετράκις κατὰ τὸ διανυθὲν ἔτος παρελάβομεν ἀρχαῖα παρὰ τοῦ Ἰωάννου Δημητρίου σταλέντα καὶ πάντα μεγάλης ἀξίας, τὴν ὁποίαν μὴ δυνάμενοι τὴν ὥραν ταύτην διὰ λόγου εἰδικωτέρου νὰ δηλώσωμεν εἰς τοὺς ἑταίρους, παρακαλοῦμεν αὐτοὺς νὰ θεωρήσωσιν ἰδίοις αὐτῶν ὄμμασι τὰ σταλέντα φοιτῶντες εἰς τὴν ἐπώνυμον τοῦ δωρητοῦ αἴθουσαν, ἥτις κοσμεῖται νῦν καὶ διὰ τῆς μαρμαρίνης του προτομῆς, ἣν εἴχομεν κατασκευάσῃ πέρυσιν, ἱδρύσαμεν δὲ πρὸ μηνῶν τινων.

Ἡ εὐθέτησις τῶν διαφόρων ἀρχαίων τῆς Ἑταιρίας, ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ Μετσοβείου ἐγίνετο δι' ὅλου τοῦ ἔτους παρὰ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας Ἀθανασίου Σ. Κουμανούδη. Ἐν τοῖς δυσὶ δὲ δωματίοις τοῖς παρακειμένοις ταῖς αἰ-

θούσαις τῶν Αἰγυπτιακῶν καὶ τῶν ἀγγείων ἡ τελεία εὐθέτησις δὲν συνετελέσθη εἰσέτι, διότι ὁ ἐπιμελητής, ὅστις καὶ τὰ πολυειδῆ ἔργα τοῦ γραφείου ἡμῶν διεξάγει, ἀπησχολήθη τὸ ἔτος τοῦτο ὑπὲρ τὸ σύνηθες ὡς ἐκ τῶν ἐκτάκτως τῷ ὄντι εἰσρευσάντων πολλῶν ἀρχαίων. Οὐ μόνον τὰ παρὰ διαφόρων ἰδιωτῶν ἀγορασθέντα καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν προερχόμενα καθ' ἑκάστην καὶ τὰ ἐξ Ἀλεξανδρείας πολλά, ὡς εἶπα, ὄντα καὶ ποικίλα, ἀπῄτουν ἐργασίαν συνεχῆ, ἀλλὰ καὶ συλλογαὶ δύο ὅλαι ἐπῆλθον νέαι, ὧν ἡ παραλαβὴ καὶ διαλογὴ ἀπαραίτητος ἦτο. Ἔπρεπε πάντως ἐκείνη ἡ ἀντὶ 22 χιλ. δραχμῶν ἀγορασθεῖσα πέρυσι συλλογὴ νὰ ἐξαχθῇ ἐκ τῶν δέκα κιβωτίων εἰς ἃ περιείχετο καὶ νὰ γίνῃ ἡ διαλογή της καὶ κατάταξις εἰς τὰς προσηκούσας τῶν διαφόρων αἰθουσῶν θήκας. Δευτέρα δ' ἄλλη ὁμοίως πολυπληθὴς συλλογὴ ἐστάλη εἰς τὴν Ἑταιρίαν τὸν παρελθόντα Αὔγουστον καὶ παρεδόθη ἡμῖν διὰ πρωτοκόλλου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς παιδείας, ἵνα ἐκτεθῇ ἐν ταῖς αἰθούσαις καὶ τοῖς δωματίοις τοῦ Μετσοβείου, ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε κατάλληλος δι' αὐτὴν τόπος ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου.

Ἀναμνήσθητε δέ, ὅτι καὶ ἄλλα πολλὰ τῆς Ἑταιρίας ἀρχαῖα, μαρμάρινα μάλιστα καὶ ὄντως ἄξια θέας καὶ σπουδῆς, κατακείμενα ἔτι ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρβακείου, χρῄζουσι τῆς ἑκάστοτε ἐπιμελείας τοῦ ἐπιμελητοῦ μέχρις οὗ εἰσαχθῶσί ποτε εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον, καὶ θέλετε ἔχῃ σχεδὸν πάντας τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐκεῖνα ἃ πάντες ποθοῦμεν δὲν συντελοῦνται ταχέως.

Εἰς τὰ διάφορα *Μουσειακὰ ἔργα* (οἷον κατασκευὴν θηκῶν, βάθρων, ἐπίπλων ἄλλων, στολῶν διὰ τοὺς φύλακας, συγκολλήσεως ἀρχαίων κτλ. ἔτι δὲ καὶ εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ, ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ ἔτος δρ. 10,473.

Ὁ αὐτὸς ἐπιμελητὴς κατέγραφεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς τὸν ἐν ἰδίοις βιβλίοις χειρόγραφον κρατούμενον *κατάλογον* τὰ εἰσρέοντα πάντοθεν ἀρχαῖα. Ἐφθάσαμεν ἐν αὐτῷ τὸν γενικὸν ἀριθμὸν 16,686 (1). Πέρυσιν ὁ ἀριθμὸς ἦτο 14,718.

(1) Σύγκειται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἑξῆς καθ' ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν: Λιθίνων 4185, χαλκῶν 1114 (ἐξ ὧν 110 σταθμά), σιδηρῶν 59, μολυβδίνων 2493 (ἐξ ὧν 1309 σύμβολα καὶ 410 σταθμά), ἀργυρῶν 62, χρυσῶν 249, ὀστεΐνων 114,

Ἠνοίγετο τὸ *Μουσεῖον* διά τε τοὺς ἑταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν.

Ἡ *βιβλιοθήκη* τῆς Ἑταιρίας ηὐξήθη κατὰ τὸ ἔτος ἐξ ἀγορῶν, ἐξ ἀνταλλαγῆς πρὸς τὰ δημοσιεύματα τῆς Ἑταιρίας καὶ ἐκ δωρεῶν. Ἠγοράσθησαν μὲν 61 τόμοι καὶ φυλλάδια ἀντὶ δρ.

ὑαλίνων 272, διαφόρων ὑλῶν 305, πηλίνων ἀγγείων 3465, πηλίνων μορφῶν 1863, πηλ. μητρῶν ἢ τύπων 190, πηλ. λύχνων 582, πηλ. σκευῶν 280, πηλ. θραυσμάτων 310, πηλ. πυραμιδοειδῶν καὶ κωνοειδῶν 102, πηλ. ἀρτοειδῶν καὶ φακοειδῶν 28, πηλ. λαβῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4.—Ἰστέον δέ, ὅτι αἱ λαβαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπίγραφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων), συμποσοῦνται νῦν ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας, κατατεθειμέναι οὖσαι ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρβακείου, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ A. Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ Inscriptions céramiques de Grèce, Paris, 1871.

Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσι τὰ ἑξῆς·

Χρυσᾶ

Ἑλληνικὸν (ἐξ ἠλέκτρου)	1
Ῥωμαϊκὰ (ὧν τὸ ἓν νομισματόσημον)	3
Βυζαντινὰ	251
Βενετικὰ	5
Κουφικὸν καὶ Περσικὸν καὶ Ἰνδικὰ (μέσων καὶ νεωτέρων χρόνων)	15
	275

Ἀργυρᾶ

Ἑλληνικὰ	587
Ῥωμαϊκὰ (	247
Παρθικῶν βασιλέων	167
Βυζαντινὰ καὶ ἄλλων διαφόρων χωρῶν (μέσων καὶ νεωτέρων χρόνων)	180
	1181

Ἐκ κράματος potin

Numi Alexandrini	509

Κίβδηλα νεώτερα

Ἀργυρᾶ	12
Χαλκᾶ	12

Ἄλλα δὲ χαλκᾶ ἔτι ὑπάρχουσι διαφόρων ἐθνῶν καὶ ἐποχῶν ἀκατάτακτα ὑπὲρ τὰς 20 χιλιάδας, ὧν τὰ πλεῖστα ἐντελῶς ἄχρηστα, ὡς ἐφθαρμένα.

Ἔτι σημειοῦμεν, ὅτι τῶν πηλίνων τῆς Ἑταιρίας ἀγγείων ὑπάρχει Γαλλιστὶ ἐκδεδομένος κατάλογος ὑπὸ M. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίοις τῷ 1878, τῶν δὲ πηλίνων μορφῶν ὡσαύτως Γαλλιστὶ ὑπὸ J. Martha, ἐν Παρισίοις, 1880. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ L. von Sybel τῷ ἐπιγραφομένῳ Katalog der Sculpturen zu Athen, Marburg, 1881 καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας λίθινα γλυπτὰ ὅσα ἕως τότε εἶχε, περιεγράφησαν σχεδὸν πάντα. Ἀναφέρομεν καὶ τὸν ἑξῆς ἐπίτομον κατάλογον τῶν Ἀθήνησι Μουσείων· Die Museen Athens von Arthur Milchhöfer, Athen, K. Wilberg, 1881.

1697,60, ἐν οἷς καὶ τὰ δετικά. Ἐδωρήθησαν δὲ τῇ Ἑταιρίᾳ ἢ κατ' ἀνταλλαγὴν ἦλθαν 72 τόμοι καὶ φυλλάδια. Προέχουσιν ἐν αὐτοῖς τὰ ὑπὸ Ἑταιριῶν καὶ Κυβερνήσεων ξένων ὡς καὶ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως πεμφθέντα. Πίναξ αὐτῶν ὡς καὶ τῶν ἀγορασθέντων θέλει προσαρτηθῇ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει. Ἔστω δὲ γνωστόν, ὅτι πάντων τῶν βιβλίων τῆς Ἑταιρίας ὑπάρχει κατάλογος ἐν δελτίοις.

Ἡ δὲ ἔκδοσις *ἐντύπου καταλόγου* τῶν ἐν τῷ Μετσοβείῳ ἀρχαίων πρὸς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ λέγομεν ὅτι δὲν κατωρθώθη ἕως τώρα διὰ τοὺς αὐτοὺς ἀκριβῶς λόγους, δι' οὓς οὐδὲ ἡ ἐν τοῖς δυσὶ δωματίοις διευθέτησις τῶν ἀρχαίων, περὶ ἧς ἐλέγομεν πρὸ μικροῦ, καὶ ἂς ἔχωμεν ἀκόμη ὑπομονήν, ἕως οὗ τὸ μεθ' ἡμᾶς Συμβούλιον ἐξεύρῃ τινὰ τρόπον διευκολύνσεως τοῦ πράγματος.

Περὶ τῆς *ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος* τῆς Ἑταιρίας ἔχομεν νὰ εἴπωμεν τοῦτο, ὅτι παραιτησαμένου τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς τοῦ Κυρ. Μυλωνᾶ, ἀνετέθη τὸ ἔργον εἰς τὸν ἐπιμελητὴν τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας καὶ ἐξηκολούθησεν ἡ ἐφημερὶς ἐκδιδομένη καὶ τοῦτο τὸ ἔτος τακτικῶς. Ἡ δὲ ἐπιτροπὴ ἡ ἐφορῶσα τὰ τῆς ἐκδόσεως συνίστατο κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐκ τῶν Ε. Καστόρχη, Γ. Νικολαΐδου καὶ ἐμοῦ.

Ταῦτα μὲν οὕτω. Ἐν δὲ ταῖς *ἐπαρχίαις* τοῦ βασιλείου, πλὴν τῶν εἰρημένων ἀνασκαφῶν, ἐμισθοῦντο ἔτι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τακτικῶς καὶ φύλακες ἀρχαιοτήτων καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ἐν Χαιρωνείᾳ, Θεσπιαῖς, Τανάγρᾳ, Ἐπιδαύρῳ τῇ Ἀργολικῇ, Μυκήναις καὶ Νεμέᾳ, ὅπου δηλαδὴ ἐπίσημα εὑρίσκονται ἀρχαῖα μνημεῖα καὶ συλλογαὶ καταρτισθεῖσαι παρὰ τῆς Ἑταιρίας. Ἔτι δὲ ἐδίδοντο καὶ ὁδοιπορικὰ καὶ ἐπιδόματα μισθῶν τὰ συνήθη εἰς τοὺς ἐφόρους τοὺς ἐκπεμπομένους εἰς διαφόρους ἀρχαιολογικὰς τῆς Ἑταιρίας ὑπηρεσίας. Εἰς ταῦτα ἐδαπανήθησαν ἐν τῷ ἔτει δρ. 5059,50. Δὲν ἤθελε δὲ φειδωλευθῇ τὸ Συμβούλιον καὶ πλειότερα τούτων νὰ δαπανήσῃ ὑπὲρ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχαιοτήτων, αἵτινες εἶναι πολλαὶ καὶ εἰς ἄλλα ἔτι παρὰ τὰ προειρημένα μέρη, δεόμεναι καὶ ἄξιαι οὖσαι ἐπιμελείας, ἂν μόνον ὑπῆρχε τὸ κατάλληλον προσωπικόν, εἰς ὃ νὰ ἀναθέσῃ ἡ Ἑταιρία τὴν ἐπιμέλειαν ἔργων. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι

πάνυ δυσεύρετον, καὶ πρέπει τις νὰ τὸ πλάσῃ, προνοῶν ἅμα καὶ ὑπὲρ τοῦ νὰ καταστῇ ἐπαγωγὸς ἡ ἀρχαιολογικὴ ὑπηρεσία εἰς μεμορφωμένους ἐπιστημονικῶς νέους. Πέρυσιν ἐν τῇ λογοδοσίᾳ εἴπομεν διὰ πλειόνων τὰ περὶ τοῦ δυσχρηστήματος τούτου καὶ ὅσας εἰς αὐτὸ ἀναφερομένας σκέψεις ὑπέβαλε τότε τὸ Συμβούλιον εἰς τὴν Κυβέρνησιν, σήμερον δὲ ἀναφέροντες εὐχαρίστως τὸ ὅτι πρὸ ἑξαμηνίας εἰς ἔτι ἔφορος ἀρχαιοτήτων διωρίσθη ἐπὶ τῇ συστάσει τῆς Ἑταιρίας, ὁ Β. Λεονάρδος, δὲν κρίνομεν ὅμως ἀποσιωπητέον, ὅτι καὶ πάλιν τὸ πλεῖστον τοῦ βασιλείου μένει ἀνεφόρευτον.

Ἄλλας δέ τινας ἡμῶν προτάσεις καὶ αἰτήσεις, ἃς ἐποιήσαμεν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας κατ' ἐπανάληψιν ἀπὸ πλειόνων ἐτῶν, (καὶ ἦσαν αὗται: ἡ περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς λατομίας ἐν τοῖς περὶ τὴν Ἀκρόπολιν ἐπιφανέσιν ὑψώμασιν τοῖς ἀρχαιόθεν λελαξευμένοις, ἡ ἐξοίκισις τῶν Ἀναφιωτῶν ἀπὸ τῶν πρὸς ταῖς βορείαις πέτραις τῆς Ἀκροπόλεως κλιτύων, ἡ μεταβολὴ ἑνὸς ἄρθρου τοῦ ποινικοῦ νόμου, τοῦ κατὰ τῶν παραβαινόντων τὸν ἀρχαιολογικὸν νόμον, τὸ μὴ ἐκδίδειν ἀδείας ἀνασκαφῶν εἰς ἰδιώτας, ἅτε σπανίζοντος τοῦ καταλλήλου εἰς ἐπιστασίαν προσωπικοῦ) ταύτας λέγομεν, τὰς αἰτήσεις δὲν ηὐτυχήσαμεν ἀκόμη νὰ ἴδωμεν ἐκπληρουμένας, ἐνῷ, ὡς ἡμεῖς φρονοῦμεν, αὗται οὔτε δαπάνας ἀπῄτουν οὔτε ἄλλας δυσνικήτους παρεῖχον δυσκολίας, μόνον δέ, μετὰ διάγνωσιν τοῦ ὀρθοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ δικαίου, ἀπόφασις ἐχρειάζετο παρὰ τῶν ἀρχῶν σταθερὰ πρὸς ἐκτέλεσιν, ἄνευ ἀποσκοπῆς εἰς τὸ τίς ἢ τίνες τῶν πολιτῶν ἀτομικῶς ἤθελον τυχὸν δυσαρεστηθῇ ἀπέναντι τῆς κοινῆς ὠφελείας. Ἐλπίζομεν δέ, ὅτι καὶ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας θέλει ἔλθῃ ὁ καιρός.

Σχεδὸν δὲν μένει ἄλλο νὰ εἴπωμεν, εἰμὴ ὅτι καὶ κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος ἐξηκολούθησε γινομένη ἡ ἄτοκος προκαταβολὴ χρημάτων τῆς Ἑταιρίας ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διὰ δαπάνας τοῦ κράτους ἀρχαιολογικὰς μὴ προβλεφθείσας ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ. Τὰς περὶ τούτων τῶν προκαταβολῶν λεπτομερείας θέλετε ἀκούσῃ παρὰ τοῦ ταμίου.

Διὰ τούτων τελειόνομεν τὴν ἐφετεινὴν λογοδοσίαν τοῦ Συμβουλίου· ἡ δὲ κρίσις παρὰ τοῖς ἑταίροις.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ ταμίας τῆς Ἑταιρίας Π. Ἐμ. Γιαννόπουλος ἀνέπτυξε προφορικῶς κατ' ἄρθρον τὸν ἐντύπως ὑποβληθέντα εἰς τὴν συνέλευσιν ἰσολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καὶ τὴν συνυποβληθεῖσαν κατάστασιν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας μετὰ τῶν ἀπολογισμῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1858 μέχρι τοῦ 1885, ὡς ἕπονται ἐνταῦθα.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΙ

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ

Συνδρομαι. Τακτικαὶ	Δρ	4,858	30	
» Ἔκτακτοι	»	910	—	5,768
Τοκοι εν γενει. Ἐκ χρεωγράφων καὶ καταθέσεων	»	21,584	27	
Μερισματα. Ἐκ μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης . . . . (α)	»	6,675	—	28,259
Δημ. Χρεωγραφα. Ἐξαργύρωσις κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν	»			10,657
Μουσεια. Ἐξ εἰσιτηρίων εἰς αὐτά	»			1,695
Λαχειον. Περίοδος Θ'.	»	92,818	40	
» » ϛ'.	»	200	—	
» » Ι'.	»	7,306	10	100,324
Διαφορα . . . . (β)	»			2,591
Ενοικια	»			349
Εφημερις Αρχαιολογικη	»			1,821
				151,470

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Βιομηχ. Τραπεζα	»	71,000	—	
Αποληψις. Προκαταβολῶν λογαριασμῷ Δημοσίου	»	7,000	—	
» » » Ἑταιρίας.	»	4,100	—	
» » ἐντόκων καταθέσεων	»	7,482	62	
Εθνικη Τραπεζα Δάνειον	»	100,000	—	
Υπολοιπον Ταμειου. Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1884	»	2,043	97	191,626

(α) Ἤτοι τῶν 15 μετοχῶν τῆς Ἑταιρίας καὶ
» 10 » ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Ῥώμα.
25

(β) Ὑπερτίμησις χρυσῶν νομισμάτων	Δρ.	247.—
Πώλησις φυλλαδ. πρακτικ. καταλόγων κλπ. .	»	207.80
Δωρεὰ ἀμοιβῆς συγγραφέων εἰς ἀρχαιολογικὴν ἐφημερίδα	»	106 05
Πώλησις πέτρων ἐκ τῆς ἀνασκαπτομ. ἀγορᾶς.	»	2,034.—
		2,594.85

Ὅλον εἰσπράξεων. . . . Δρ. 343,097

...ΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1885.

ΠΛΗΡΩΜΑΙ

ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ

...ΑΦΕΙΟΝ.	Προσωπικόν	Δρ.	4,200	—		
»	Γραφική ὕλη· χάρτης, τυπωτικά, ταχυδρομικά κλπ.	»	2,350	60		
»	Βιβλιοθήκη, ἀγορὰ βιβλίων καὶ δετικά	»	1,697	60	8,248	20
...ΟΓΣΕΙΑ.	Προσωπικὸν κλπ.	»	6,606	60		
»	Ἀρχαιοθῆκαι, συγκολλήσεις καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων	»	3,866	40		
»	Ἀγορὰ ἀρχαίων	»	24,123	70	34,596	70
...ΡΓΑΙΑ.	Ἐπισκευαὶ καὶ ἀναστηλώσεις μνημείων	»			25	—
...ΑΣΚΑΦΑΙ	Ἐλευσῖνος	»	11,583	65		
»	Ἐπιδαύρου	»	2,846	95		
»	Ἀμφιαρείου	»	299	20		
»	Φοινικίου ἐν Ἐπιδαύρῳ Λιμηρᾷ	»	576	20		
»	Ἐν Ἀθήναις Ἀκροπόλεως	»	833	40		
»	» Ἀγορᾶς πυρποληθείσης	»	21,265	10		
»	Ἐν Πειραιεῖ. Θεάτρου καὶ Νεωσοίκων	»	2,969	90	40,374	40
...ΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ.	Ἐπιμίσθιον ἐφόρων, μισθοὶ φυλάκων ἐπαρχιακῶν Μουσείων καὶ μνημείων	»			5,694	50
...ΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ		»			11,206	05
...ΚΤΗΤΑ.	Ἀγορὰ τοιούτων εἰς Ἐλευσῖνα	»			550	—
...ΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.	Συμπλήρωσις ἀξίας 3 μετοχῶν της	»			8,253	—
...ΛΑΧΕΙΟΝ.	Περίοδος Ι′.	»	5.126	20		
»	» Θ′.	»	40,096	27		
»	» Η′.	»	313	11		
»	» Ε′.	»	692	—	46,227	58
...ΟΚΟΙ.		»			5,977	58
...ΑΦΟΡΑ		»			333	75
					161,486	76

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

...ΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ		»	124,047	42		
...ΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ		»	34,459	90		
...ΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ.	Λογαριασμῷ Δημοσίου	»	16,082	15		
»	» Ἑταιρίας	»	2,800	—	177,389	47
					338,876	23
...ΠΟΛΟΙΠΟΝ ΤΑΜΕΙΟΥ.	Μεταφερόμενον εἰς διαχείρισιν τοῦ 1886	»			4,221	03
	Ὅλον δαπανῶν	Δρ.			343,097	26

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ

ΜΕΡΙΔΕΣ	*Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1884*				*Πράξεις κατὰ τὸ 18*		
	Χρέωσις		Πίστωσις		Χρέωσις		Πίστω
Ακινητα. Οἰκόπεδα καὶ οἰκίαι ἐν Ἀθήναις, Κηφισίᾳ καὶ Ἐλευσῖνι	24,761	33			550	—	
Εθνικη Τραπεζα. 15 μετοχαὶ αὐτῆς . . .	51,000	10			8,253	—	
» » Κατάθεσις ἔντοκος . . .	8,983	04					7,48
Δημ. Χρεωγραφα. Δωρεὰ Ἐπιτροπῆς Φιλαρχαίων . . . Δρ. 180,000.92 Ἐξ ἀγορᾶς. » 85,166.—	265,166	92					θ) 10,65
Προκαταβολαι. Λογαριασμῷ Δημοσίου . .	86,593	42			16,082	15	7,00
» » Ἑταιρίας. . .	2,600	—			2,800	—	4,10
Βιομηχ. Τραπεζα			53,047	42	124,047	42	71,00
Εθνικη Τραπεζα					34,459	90	100,00
Ταμειον.	2,043	97			341,053	29	338,87
	441,148	78	53,047	42	527,245	76	539,11
					441,148	78	53,04
					968,394	54	592,16
					592,163	27	
					376,231	27	ἰσοζύγ

(θ) Κατατεθειμέναι εἰς Ἐθνικὴν Τράπεζαν :
128 ὁμολογ. δανείου τῶν 6 ἑκατομμυρίων
15 μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης
135 ὁμολ. δανείου τῶν 60 ἑκατομμυρίων
241 » » » 4 »
118 » » » 10 »
389 » » » 25 » 9 %
8 » » » 25 » 8 %

Συμβόλαιον 35617 (12 Νοεμβίου 1885) Γρυπάρη.

ἢ ὑπ' ἀριθ. 1237 ὁμολ. Ἐθν. Τραπέζης ἐντόκου καταθ. δραχ. 1,500.42

...ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1885.

Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1885			
Χρέωσις		Πίστωσις	
25,311	33	(α)	
59,253	10	(β)	
1,500	42	(γ)	
254,509	92	(δ)	
95,675	57	(ε)	
1,300	—	(ϛ)	
		(ζ) 65,540	10
4,221	03	(η)	
441,771	37	65,540	10
65,540	10		
376,231	27		

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

(α) Ακινητα.	Λογαρ. 1884	Δρ.	24,761.33		
	» 1885	»	25,311.33	πλ. δρ.	550.—
(β) Εθν. Τραπεζα.	» 1884	»	51,000.10		
	» 1885	»	59,253.10	» »	8,253.—
(ε) Προκαταβολαι. Λογ. Δημοσίου	» 1884	»	86.593.42		
	» 1885	»	95,675.57	» »	9,082.15
(η) Υπολοιπον Ταμειου.	1884 Δρ.	2,043.97			
	1885 »	4,221.03		» »	2,177.06
				πλ δρ.	20,062.21

(γ) Εθν. Τραπεζα.
Κατ. ἐντ. 1884 » 8.983.04
» » 1885 » 1,500.42 ὀλ. 7,482 62

(δ) Δημ. Χρεωγρ. 1884 » 265,166.92
» 1885 » 254,509.92 » 10,657.—

(ϛ) Προκαταβολαι.
Λογ. Ἑταιρίας 1884 » 2,600.—
» 1885 » 1,300.— » 1,300.—

(ζ) Βιομ. Τραπεζα. 1884 » 53,047.42
Εθν. » 1885 » 65,540.10 » 12,492.68 » 31,932.30

Ἐλάττωσις τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας τὸ 1885 Δραχ. 11,870.09

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

Λογαριασμὸς τοῦ ἔτους	1884	Δρ.	388,101.36
» »	1885	»	376,231.27
Διαφορὰ ἐπ' ἔλαττον, ὡς ἀνωτέρω		Δρ.	11,870.09

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚ

Α΄. ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	*1858 - 1884*		*1885*		*Ὅλον*	
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ						
Συνδρομαι. Ἐτήσιαι. . . . . Δρ.	143,202	70	4,858	30	148,061	–
» Ἔκτακτοι . . . . »	54,974	71	910	—	55,884	7
» Εἰδικαί. . . . . »	52,745	53			52,745	5
Τοκοι καὶ Μερισματα. Ἐν γένει . »	356,095	—	28,259	27	384,354	2
Δημοσια Χρεωγραφα. Ἐξαργύρωσ. κληρωθ. ὁμολογ. »	170,470	52	10,657	—	181,127	5
Μουσεια. Ἐξ εἰσιτηρίων. . . . »	10,021	25	1,695	—	11,716	2
Ακινητα. Πώλησις ἀκινήτων . . »	10,258	93			10,258	9
» Ἐνοίκια. . . . . . »	6,100	78	349	95	6,450	7
Κληροδοτηματα . . . . . . »	12,920	72			12,920	7
Διαφορα . . . . »	4,617	56	2,594	85	7,212	4
Αρχαιολ. Εφημερις (παλαιὰ) καὶ κατάλογοι τῶν ἐν τοῖς Μουσείοις ἀρχαίων. »	1,882	18			1,882	1
» » Νέα τῆς Γης Περιόδ. »	1,574	40	1,821	80	3,396	20
Επιστροφη Χρηματων . . . . »	1,720	09			1,720	09
Λαχειον . . . . »	768,562	22	100,324	50	868,886	7
	1,595,136	59	151,470	67	(α) 1,746,607	26
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ						
Δανεια . . . . »	64,732	14	100,000	—	164,732	14
Προκαταβολαι. Ἀποληφθεῖσαι. . »	407,516	28	18,582	62	426,098	90
Βιομ. Τραπεζα. Ἀλληλόχρεως λογαριασμός . . . . »	768,116	92	71,000	—	(β) 839,116	92
Παρακαταθηκαι . . . . . . »	12,632	59			12,632	59
Ταμειον. Ὑπόλοιπα διαχειρίσεως μέχρι τοῦ 1884. . . »	2,114	24			2,114	24
	2,850,248	76	341,053	29	3,191,302	05

(α) Κύρια ἔσοδα. . . . . . . Δρ. 1,746,607.26
(β) Διάφοροι λογαριασμοὶ . . . . « 1,444,694.79
Δρ. 3,191,302.05

ΑΙΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1858-1885.

Β'. ΠΛΗΡΩΜΑΙ	*1858 - 1884*		*1885*		*"Ολον*	
ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ						
ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν, τυπωτικά, ἔξοδα διάφορα καὶ Βιβλιοθήκη. . Δρ.	68,508	87	8,248	20	76,757	07
ΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν, ἀρχαιοθῆκαι, φυλακεῖα, ἐπισκευαὶ καὶ συγκολλήσεις ἀρχαίων . . . »	121,992	99	10,473	—	132,465	99
ΓΟΡΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ . . . . »	200,796	89	24,123	70	224,920	59
ΥΧΑΙΑ. Ἀνασκαφαὶ ἐν γένει . . »	390,763	85	40,374	40	431,138	25
» Ἐπισκευαὶ καὶ ἀναστηλώσεις μνημείων . . . . »	26,008	31	25	—	26,033	31
ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤ. Προσωπ. ἐφόρων καὶ φυλάκων ἐπαρχ. Μουσείων καὶ μνημείων . . . »	66,139	60	5,694	50	71,834	10
» Περισυναγωγὴ καὶ μεταφορὰ ἀρχαίων . . . . . . »	3,305	83			3,305	83
ΤΟΚΟΙ. Ἐν γένει . . . . »	16,586	29	5,977	58	22,563	87
ΑΚΙΝΗΤΑ . . . . »	20,518	75	550	—	21,068	75
ΔΙΑΦΟΡΑ. Ποσοστὰ εἰσπράκτορ., ἐκμαγεῖα ἀρχαίων κτλ. . »	5,054	12	333	75	5,387	87
» Προτομαὶ προέδ. Ἑταιρ. »	1,696	43			1,696	43
» Συνδρομαὶ εἰς ξένους πρὸς συντέλεσιν ἀνασκαφῶν . »	446	43			446	43
ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΑ . . . . »	1,886	18			1,886	18
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. . . . . »	275,792	30			275,792	30
ΜΕΤ. ΕΘ. ΤΡ. 11,069.33+3,000.10 »	14,069	43	8,253	—	22,322	43
ΛΑΧΕΙΟΝ . . . . »	318,429	95	46,227	58	364,657	53
ΑΚΙΝΗΤΑ. Ἐπισκευαί. . . . . »	671	15			671	15
ΑΡΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜ. (Νέα Γῆς Περιόδ.). »	20,738	10	11,206	05	31,944	15
	1,553,405	47	161,486	76	(α) 1,714,892	23
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ						
ΔΑΝΕΙΑ . . . . »	65,625	—			65,625	—
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Ἀπολληπτέαι . . »	502,998	38	18,882	15	521,880	53
ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ . . . . . »	715,069	50	124,047	42	839,116	92
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ . . . . . . »	10,838	57			(β) 10,838	57
ΛΑΘΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ . . . . . . »	267	87			267	87
ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ . . . . »			34,459	90	34,459	90
ΤΑΜΕΙΟΝ . . . . »			4,221	03	4,221	03
	2,848,204	79	343,097	26	3,191,302	05

(α) Κύρια ἔξοδα. . . . . Δρ. 1,714,892 23
(β) Διάφοροι λογαριασμοί . . . . » 1,476,409.82
Δρ. 3,191,302.05

Ἠνοίγετο τὸ *Μουσεῖον* διά τε τοὺς ἑταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν.

Ἡ *βιβλιοθήκη* τῆς Ἑταιρίας ηὐξήθη κατὰ τὸ ἔτος ἐξ ἀγορῶν, ἐξ ἀνταλλαγῆς πρὸς τὰ δημοσιεύματα τῆς Ἑταιρίας καὶ ἐκ δωρεῶν. Ἠγοράσθησαν μὲν 61 τόμοι καὶ φυλλάδια ἀντὶ δρ.

ὑαλίνων 272, διαφόρων ὅλων 305, πηλίνων ἀγγείων 3465, πηλίνων μορφῶν 1863, πηλ. μητρῶν ἢ τύπων 190, πηλ. λύχνων 582, πηλ. σκευῶν 280, πηλ. θραυσμάτων 310, πηλ. πυραμιδοειδῶν καὶ κωνοειδῶν 102, πηλ. ἀρτοειδῶν καὶ φακοειδῶν 28, πηλ. λαβῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4.—Ἰστέον δέ, ὅτι αἱ λαβαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπίγραφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων), συμποσοῦνται νῦν ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας, κατατεθειμέναι οὖσαι ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρβακείου, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ A. Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ Inscriptions céramiques de Grèce, Paris, 1871.

Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσι τὰ ἑξῆς·

Χρυσᾶ

Ἑλληνικὸν (ἐξ ἠλέκτρου)	1
Ῥωμαϊκὰ (ὧν τὸ ἓν νομισματόσημον)	3
Βυζαντινὰ	251
Βενετικὰ	5
Κουφικὸν καὶ Περσικὸν καὶ Ἰνδικὰ (μέσων καὶ νεωτέρων χρόνων)	15
	275

Ἀργυρᾶ

Ἑλληνικὰ	587
Ῥωμαϊκὰ (	247
Παρθικῶν βασιλέων	167
Βυζαντινὰ καὶ ἄλλων διαφόρων χωρῶν (μέσων καὶ νεωτέρων χρόνων)	180
	1181

Ἐκ κράματος potin

Numi Alexandrini	509

Κίβδηλα νεώτερα

Ἀργυρᾶ	12
Χαλκᾶ	12

Ἄλλα δὲ χαλκᾶ ἔτι ὑπάρχουσι διαφόρων ἐθνῶν καὶ ἐποχῶν ἀκατάτακτα ὑπὲρ τὰς 20 χιλιάδας, ὧν τὰ πλεῖστα ἐντελῶς ἄχρηστα, ὡς ἐφθαρμένα.

Ἔτι σημειοῦμεν, ὅτι τῶν πηλίνων τῆς Ἑταιρίας ἀγγείων ὑπάρχει Γαλλιστὶ ἐκδεδομένος κατάλογος ὑπὸ M. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίοις τῷ 1878, τῶν δὲ πηλίνων μορφῶν ὡσαύτως Γαλλιστὶ ὑπὸ J. Martha, ἐν Παρισίοις, 1880. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ L. von Sybel τῷ ἐπιγραφομένῳ Katalog der Sculpturen zu Athen, Marburg, 1881 καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας λίθινα γλυπτὰ ὅσα ἕως τότε εἶχε, περιεγράφησαν σχεδὸν πάντα. Ἀναφέρομεν καὶ τὸν ἑξῆς ἐπίτομον κατάλογον τῶν Ἀθήνησι Μουσείων· Die Museen Athens von Arthur Milchhöfer, Athen, K. Wilberg, 1881.

1697,60, ἐν οἷς καὶ τὰ δετικά. Ἐδωρήθησαν δὲ τῇ Ἑταιρίᾳ ἢ κατ' ἀνταλλαγὴν ἦλθαν 72 τόμοι καὶ φυλλάδια. Προέχουσιν ἐν αὐτοῖς τὰ ὑπὸ Ἑταιριῶν καὶ Κυβερνήσεων ξένων ὡς καὶ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως πεμφθέντα. Πίναξ αὐτῶν ὡς καὶ τῶν ἀγορασθέντων θέλει προσαρτηθῇ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει. Ἔστω δὲ γνωστόν, ὅτι πάντων τῶν βιβλίων τῆς Ἑταιρίας ὑπάρχει κατάλογος ἐν δελτίοις.

Ἡ δὲ ἔκδοσις *ἐντύπου καταλόγου* τῶν ἐν τῷ Μετσοβείῳ ἀρχαίων πρὸς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ λέγομεν ὅτι δὲν κατωρθώθη ἕως τώρα διὰ τοὺς αὐτοὺς ἀκριβῶς λόγους, δι' οὓς οὐδὲ ἡ ἐν τοῖς δυσὶ δωματίοις διευθέτησις τῶν ἀρχαίων, περὶ ἧς ἐλέγομεν πρὸ μικροῦ, καὶ ἂς ἔχωμεν ἀκόμη ὑπομονήν, ἕως οὗ τὸ μεθ' ἡμᾶς Συμβούλιον ἐξεύρῃ τινὰ τρόπον διευκολύνσεως τοῦ πράγματος.

Περὶ τῆς *ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος* τῆς Ἑταιρίας ἔχομεν νὰ εἴπωμεν τοῦτο, ὅτι παραιτησαμένου τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς τοῦ Κυρ. Μυλωνᾶ, ἀνετέθη τὸ ἔργον εἰς τὸν ἐπιμελητὴν τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας καὶ ἐξηκολούθησεν ἡ ἐφημερὶς ἐκδιδομένη καὶ τοῦτο τὸ ἔτος τακτικῶς. Ἡ δὲ ἐπιτροπὴ ἡ ἐφορῶσα τὰ τῆς ἐκδόσεως συνίστατο κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐκ τῶν Ε. Καστόρχη, Γ. Νικολαΐδου καὶ ἐμοῦ.

Ταῦτα μὲν οὕτω. Ἐν δὲ ταῖς *ἐπαρχίαις* τοῦ βασιλείου, πλὴν τῶν εἰρημένων ἀνασκαφῶν, ἐμισθοῦντο ἔτι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τακτικῶς καὶ φύλακες ἀρχαιοτήτων καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ἐν Χαιρωνείᾳ, Θεσπιαῖς, Τανάγρᾳ, Ἐπιδαύρῳ τῇ Ἀργολικῇ, Μυκήναις καὶ Νεμέᾳ, ὅπου δηλαδὴ ἐπίσημα εὑρίσκονται ἀρχαῖα μνημεῖα καὶ συλλογαὶ καταρτισθεῖσαι παρὰ τῆς Ἑταιρίας. Ἔτι δὲ ἐδίδοντο καὶ ὁδοιπορικὰ καὶ ἐπιδόματα μισθῶν τὰ συνήθη εἰς τοὺς ἐφόρους τοὺς ἐκπεμπομένους εἰς διαφόρους ἀρχαιολογικὰς τῆς Ἑταιρίας ὑπηρεσίας. Εἰς ταῦτα ἐδαπανήθησαν ἐν τῷ ἔτει δρ. 5059,50. Δὲν ἤθελε δὲ φειδωλευθῇ τὸ Συμβούλιον καὶ πλειότερα τούτων νὰ δαπανήσῃ ὑπὲρ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχαιοτήτων, αἵτινες εἶναι πολλαὶ καὶ εἰς ἄλλα ἔτι παρὰ τὰ προειρημένα μέρη, δεόμεναι καὶ ἄξιαι οὖσαι ἐπιμελείας, ἂν μόνον ὑπῆρχε τὸ κατάλληλον προσωπικόν, εἰς ὃ νὰ ἀναθέσῃ ἡ Ἑταιρία τὴν ἐπιμέλειαν ἔργων. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι

πάνυ δυσεύρετον, καὶ πρέπει τις νὰ τὸ πλάσῃ, προνοῶν ἅμα καὶ ὑπὲρ τοῦ νὰ καταστῇ ἐπαγωγὸς ἡ ἀρχαιολογικὴ ὑπηρεσία εἰς μεμορφωμένους ἐπιστημονικῶς νέους. Πέρυσιν ἐν τῇ λογοδοσίᾳ εἴπομεν διὰ πλειόνων τὰ περὶ τοῦ δυσχρηστήματος τούτου καὶ ὅσας εἰς αὐτὸ ἀναφερομένας σκέψεις ὑπέβαλε τότε τὸ Συμβούλιον εἰς τὴν Κυβέρνησιν, σήμερον δὲ ἀναφέροντες εὐχαρίστως τὸ ὅτι πρὸ ἑξαμηνίας εἷς ἔτι ἔφορος ἀρχαιοτήτων διωρίσθη ἐπὶ τῇ συστάσει τῆς Ἑταιρίας, ὁ Β. Λεονάρδος, δὲν κρίνομεν ὅμως ἀποσιωπητέον, ὅτι καὶ πάλιν τὸ πλεῖστον τοῦ βασιλείου μένει ἀνεφόρευτον.

Ἄλλας δέ τινας ἡμῶν προτάσεις καὶ αἰτήσεις, ἃς ἐποιήσαμεν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας κατ' ἐπανάληψιν ἀπὸ πλειόνων ἐτῶν, (καὶ ἦσαν αὗται: ἡ περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς λατομίας ἐν τοῖς περὶ τὴν Ἀκρόπολιν ἐπιφανέσιν ὑψώμασιν τοῖς ἀρχαιόθεν λελαξευμένοις, ἡ ἐξοίκισις τῶν Ἀναφιωτῶν ἀπὸ τῶν πρὸς ταῖς βορείαις πέτραις τῆς Ἀκροπόλεως κλιτύων, ἡ μεταβολὴ ἑνὸς ἄρθρου τοῦ ποινικοῦ νόμου, τοῦ κατὰ τῶν παραβαινόντων τὸν ἀρχαιολογικὸν νόμον, τὸ μὴ ἐκδίδειν ἀδείας ἀνασκαφῶν εἰς ἰδιώτας, ἅτε σπανίζοντος τοῦ καταλλήλου εἰς ἐπιστασίαν προσωπικοῦ) ταύτας λέγομεν, τὰς αἰτήσεις δὲν ηὐτυχήσαμεν ἀκόμη νὰ ἴδωμεν ἐκπληρουμένας. ἐνῷ, ὡς ἡμεῖς φρονοῦμεν, αὗται οὔτε δαπάνας ἀπήτουν οὔτε ἄλλας δυσνικήτους παρεῖχον δυσκολίας, μόνον δέ, μετὰ διάγνωσιν τοῦ ὀρθοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ δικαίου, ἀπόφασις ἐχρειάζετο παρὰ τῶν ἀρχῶν σταθερὰ πρὸς ἐκτέλεσιν, ἄνευ ἀποσκοπῆς εἰς τὸ τίς ἢ τίνες τῶν πολιτῶν ἀτομικῶς ἤθελον τυχὸν δυσαρεστηθῇ ἀπέναντι τῆς κοινῆς ὠφελείας. Ἐλπίζομεν δέ, ὅτι καὶ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας θέλει ἔλθῃ ὁ καιρός.

Σχεδὸν δὲν μένει ἄλλο νὰ εἴπωμεν, εἰμὴ ὅτι καὶ κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος ἐξηκολούθησε γινομένη ἡ ἄτοκος προκαταβολὴ χρημάτων τῆς Ἑταιρίας ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διὰ δαπάνας τοῦ κράτους ἀρχαιολογικὰς μὴ προβλεφθείσας ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ. Τὰς περὶ τούτων τῶν προκαταβολῶν λεπτομερείας θέλετε ἀκούσῃ παρὰ τοῦ ταμίου.

Διὰ τούτων τελειόνομεν τὴν ἐφετεινὴν λογοδοσίαν τοῦ Συμβουλίου· ἡ δὲ κρίσις παρὰ τοῖς ἑταίροις.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ ταμίας τῆς Ἑταιρίας Π. Ἐμ. Γιαννόπουλος ἀνέπτυξε προφορικῶς κατ' ἄρθρον τὸν ἐντύπως ὑποβληθέντα εἰς τὴν συνέλευσιν ἰσολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καὶ τὴν συνυποβληθεῖσαν κατάστασιν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας μετὰ τῶν ἀπολογισμῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1858 μέχρι τοῦ 1885, ὡς ἕπονται ἐνταῦθα.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ Τ

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ				
Συνδρομαι. Τακτικαὶ	Δρ	4,858	30	
» Ἔκτακτοι	»	910	—	5,768
Τοκοι εν Γενει. Ἐκ χρεωγράφων καὶ καταθέσεων	»	21,584	27	
Μερισματα. Ἐκ μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης . (α)	»	6.675	—	28.259
Δημ. Χρεογραφα. Ἐξαργύρωσις κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν	»			10.657
Μουσεια. Ἐξ εἰσιτηρίων εἰς αὐτὰ	»			1,695
Λαχειον. Περίοδος Θ′.	»	92,818	40	
» » Ϛ′.	»	200	—	
» » Ι′.	»	7,306	10	100.324
Διαφορα . (β)	»			2,594
Ἐνοικια	»			349
Εφημερις Αρχαιολογικη	»			1,821
				151,470
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ				
Βιομηχ. Τραπεζα	»	71,000	—	
Απολήψις. Προκαταβολῶν λογαριασμῷ Δημοσίου	»	7,000	—	
» » » Ἑταιρίας.	»	4,100	—	
» » ἐντόκων καταθέσεων	»	7,482	62	
Εθνικη Τραπεζα Δάνειον	»	100,000	—	
Υπολοιπον Ταμειου. Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1884	»	2,043	97	191,626
Ὅλον εἰσπράξεων.	Δρ			343,097

(α) Ἤτοι τῶν 15 μετοχῶν τῆς Ἑταιρίας καὶ
» 10 » ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Ῥώμα.
25

(β) Ὑπερτίμησις χρυσῶν νομισμάτων . . . . Δρ. 247.—
Πώλησις φυλλαδ. πρακτικ. καταλόγων κλπ. . » 207.80
Δωρεὰ ἀμοιβῆς συγγραφέων εἰς ἀρχαιολογικὴν ἐφημερίδα . » 106 05
Πώλησις πετρῶν ἐκ τῆς ἀνασκαπτομ. ἀγορᾶς. » 2,034.—
2.594.85

ΠΛΗΡΩΜΑΙ

ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ

ΡΑΦΕΙΟΝ.	Προσωπικόν	Δρ.	4,200	—		
»	Γραφικὴ ὕλη· χάρτης, τυπωτικά, ταχυδρομικὰ κλπ.	»	2,350	60		
»	Βιβλιοθήκη, ἀγορὰ βιβλίων καὶ δετικά	»	1,697	60	8,248	20
ΙΟΥΣΕΙΑ.	Προσωπικὸν κλπ.	»	6,606	60		
»	Ἀρχαιοθῆκαι, συγκολλήσεις καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων	»	3,866	40		
»	Ἀγορὰ ἀρχαίων	»	24,123	70	34,596	70
ΡΓΑΙΑ.	Ἐπισκευαὶ καὶ ἀναστηλώσεις μνημείων	»			25	—
ΝΑΣΚΑΦΑΙ	Ἐλευσῖνος	»	11,583	65		
»	Ἐπιδαύρου	»	2,846	95		
»	Ἀμφιαρείου	»	299	20		
»	Φοινικίου ἐν Ἐπιδαύρῳ Λιμηρᾷ	»	576	20		
»	Ἐν Ἀθήναις Ἀκροπόλεως	»	833	40		
»	» Ἀγορᾶς πυρποληθείσης	»	21,265	10		
»	Ἐν Πειραιεῖ. Θεάτρου καὶ Νεωσοίκων	»	2,969	90	40,374	40
ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ.	Ἐπιμίσθιον ἐφόρων, μισθοὶ φυλάκων ἐπαρχιακῶν Μουσείων καὶ μνημείων	»			5,694	50
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ		»			11,206	05
ΑΚΙΝΗΤΑ.	Ἀγορὰ τοιούτων εἰς Ἐλευσῖνα	»			550	—
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.	Συμπλήρωσις ἀξίας 3 μετοχῶν της	»			8,253	—
ΛΑΧΕΙΟΝ.	Περίοδος Ι΄	»	5,126	20		
»	» Θ΄	»	40,096	27		
»	» Η΄	»	313	11		
»	» Ε΄	»	692	—	46,227	58
ΤΟΚΟΙ.		»			5,977	58
ΔΙΑΦΟΡΑ		»			333	75
					161,486	76

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ		»	124,047	42		
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ		»	34,459	90		
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ.	Λογαριασμῷ Δημοσίου	»	16,082	15		
»	» Ἑταιρίας	»	2,800	—	177,389	47
					338,876	23
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ ΤΑΜΕΙΟΥ.	Μεταφερόμενον εἰς διαχείρισιν τοῦ 1886.	»			4,221	03
	Ὅλον δαπανῶν	Δρ.			343,097	26

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ Α

ΜΕΡΙΔΕΣ	*Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1884*				*Πράξεις κατά τὸ 188*		
	Χρέωσις		Πίστωσις		Χρέωσις		Πίστωσ
Ακινητα. Οἰκόπεδα καὶ οἰκίαι ἐν Ἀθήναις, Κηφισίᾳ καὶ Ἐλευσῖνι	24,761	33			550	—	
Εθνικη Τραπεζα. 15 μετοχαὶ αὐτῆς . . .	51,000	10			8,253	—	
» » Κατάθεσις ἔντοκος . . .	8,983	04					7,482
Δημ. Χρεωγραφα. Δωρεὰ Ἐπιτροπῆς Φιλαρχαίων . . . Δρ. 180,000.92 Ἐξ ἀγορᾶς. » 85,166.—	265,166	92					θ) 10,657
Προκαταβολαι. Λογαριασμῷ Δημοσίου . .	86,593	42			16,082	15	7,000
» » Ἑταιρίας. . .	2,600	—			2,800	—	4,100
Βιομηχ. Τραπεζα.			53,047	42	124,047	42	71,000
Εθνικη Τραπεζα					34,459	90	100,000
Ταμειον.	2,043	97			341,053	29	338,876
	441,148	78	53,047	42	527,245	76	539,115
					441,148	78	53,047
					968,394	54	592,163
					592,163	27	
					376,231	27	ἰσοζύγι

(θ) Κατατεθειμέναι εἰς Ἐθνικὴν Τράπεζαν:
128 ὁμολογ. δανείου τῶν 6 ἑκατομμυρίων
15 μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης
135 ὁμολ. δανείου τῶν 60 ἑκατομμυρίων
241 » » » 4 »
118 » » » 10 »
389 » » » 25 » 9 %
8 » » » 25 » 8 %
} *Συμβόλαιον 35617 (12 Νοεμβίου 1885) Γρυπάρη.*
ἡ ὑπ' ἀριθ. 1237 ὁμολ. Ἐθν. Τραπέζης ἐντόκου καταθ. δραχ. 1,500.42

...ΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1885.

Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1885				
Χρέωσις			Πίστωσις	
25,311	33	(α)		
59,253	10	(β)		
1,500	42	(γ)		
251,509	92	(δ)		
95,675	57	(ε)		
1,300	—	(ς)		
		(ζ)	65,540	10
4,221	03	(η)		
441,771	37		65,540	10
65,540	10			
376,231	27			

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

(α) Ακινητα. Λογαρ. 1884 Δρ. 24,761.33
» 1885 » 25,311.33 πλ.δρ. 550.—

(β) Εθν. Τραπεζα. » 1884 » 51,000.10
» 1885 » 59,253.10 » » 8,253.—

(ε) Προκαταβολαι. Λογ. Δημοσίου » 1884 » 86.593.42
» 1885 » 95,675.57 » » 9,082.15

(η) Υπολοιπον Ταμειου. 1884 Δρ. 2,043.97
1885 » 4,221.03 » » 2,177.06

πλ. δρ. 20,062.21

(γ) Εθν. Τραπεζα. Κατ. έντ. 1884 » 8.983.04
» » 1885 » 1,500.42 έλ. 7,482 62

(δ) Δημ. Χρεογρ. 1884 » 265,166.92
» 1885 » 254,509.92 » 10,657.—

(ς) Προκαταβολαι. Λογ. Εταιρίας 1884 » 2,600.—
» 1885 » 1,300.— » 1,300.—

(ζ) Βιομ. Τραπεζα. 1884 » 53,047.42
Εθν. » 1885 » 65,540.10 » 12,492.68 » 31,932.30

Ἐλάττωσις τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας τὸ 1885 Δραχ. 11,870.09

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

Λογαριασμὸς τοῦ ἔτους 1884 Δρ. 388,101.36
» » 1885 » 376,231.27
Διαφορὰ ἐπ' ἔλαττον, ὡς ἀνωτέρω Δρ. 11,870.09

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚ

Α'. ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ		1858 - 1884		1885		Ὅλον	
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ							
Συνδρομαί. Ἐτήσιαι.	Δρ.	143,202	70	4,858	30	148,061	—
» Ἔκτακτοι	»	54,974	71	910	—	55,884	71
» Εἰδικαί.	»	52,745	53			52,745	53
Τόκοι καὶ Μερίσματα. Ἐν γένει .	»	356,095	—	28,259	27	384,354	27
Δημόσια Χρεώγραφα. Ἐξαργύρωσ. κληρωθ. ὁμολογ.	»	170,470	52	10,657	—	181,127	52
Μουσεῖα. Ἐξ εἰσιτηρίων. . . .	»	10,021	25	1,695	—	11,716	25
Ἀκίνητα. Πώλησις ἀκινήτων . .	»	10,258	93			10,258	93
» Ἐνοίκια.	»	6,100	78	349	95	6,450	73
Κληροδοτήματα	»	12,920	72			12,920	72
Διάφορα	»	4,617	56	2,594	85	7,212	41
Ἀρχαιολ. Ἐφημερὶς (παλαιὰ) καὶ κατάλογοι τῶν ἐν τοῖς Μουσείοις ἀρχαίων.	»	1,882	18			1,882	18
» » Νέα τῆς Γης Περιόδ.	»	1,574	40	1,821	80	3,396	20
Ἐπιστροφὴ Χρημάτων	»	1,720	09			1,720	09
Λαχεῖον	»	768,562	22	100,324	50	868,886	72
		1,595,136	59	151,470	67	(α)1,746,607	26
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ							
Δάνεια	»	64,732	14	100,000	—	164,732	14
Προκαταβολαί. Ἀποληφθεῖσαι. .	»	407,516	28	18,582	62	426,098	90
Βιομ. Τράπεζα. Ἀλληλόχρεως λογαριασμός	»	768,116	92	71,000	—	(β) 839,116	92
Παρακαταθῆκαι	»	12,632	59			12,632	59
Ταμεῖον. Ὑπόλοιπα διαχειρίσεως μέχρι τοῦ 1884. . .	»	2,114	24			2,114	24
		2,850,248	76	341,053	29	3,191,302	05

(α) Κύρια ἔσοδα. . . . . Δρ. 1,746,607.26
(β) Διάφοροι λογαριασμοί . . . . « 1,444,694.79
Δρ. 3,191,302.05

ΑΙΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1858-1885.

Β΄. ΠΛΗΡΩΜΑΙ	*1858 - 1884*		*1885*		*Ὅλον*	
ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ						
Γραφειον. Προσωπικόν, τυπωτικά, ἔξοδα διάφορα καὶ Βιβλιοθήκη. . Δρ.	68,508	87	8,248	20	76,757	07
Μουσεια. Προσωπικόν, ἀρχαιοθῆκαι, φυλακεῖα, ἐπισκευαὶ καὶ συγκολλήσεις ἀρχαίων . . . »	121,992	99	10,473	—	132,465	99
Αγοραι Αρχαιοτητων . . . . »	200,796	89	24,123	70	224,920	59
Αρχαια. Ἀνασκαφαὶ ἐν γένει . . »	390,763	85	40,374	40	431,138	25
» Ἐπισκευαὶ καὶ ἀναστηλώσεις μνημείων . . . . »	26,008	31	25	—	26,033	31
Εφαρχ. Αρχαιοτ. Προσωπ. ἐφόρων καὶ φυλάκων ἐπαρχ. Μουσείων καὶ μνημείων. . . »	66,139	60	5,694	50	71,834	10
» Περισυναγωγὴ καὶ μεταφορὰ ἀρχαίων . . . . . . »	3,305	83			3,305	83
Τοκοι. Ἐν γένει . . . . . . »	16,586	29	5,977	58	22,563	87
Ακινητα . . . . »	20,518	75	550	—	21,068	75
Διαφορα. Ποσοστὰ εἰσπράκτορ., ἐκμαγεῖα ἀρχαίων κτλ. . »	5,054	12	333	75	5,387	87
» Προτομαὶ προέδ. Ἑταιρ. »	1,696	43			1,696	43
» Συνδρομαὶ εἰς ξένους πρὸς συντέλεσιν ἀνασκαφῶν . »	446	43			446	43
Απροβλεπτα . . . . »	1,886	18			1,886	18
Δημοσια Χρεογραφα. . . . . »	275,792	30			275,792	30
Μετ. Εθ. Τρ. 11,069.33+3,000.10 »	14,069	43	8,253	—	22,322	43
Λαχειον . . . . »	318,429	95	46,227	58	364,657	53
Ακινητα. Ἐπισκευαί. . . . . »	671	15			671	15
Αρχαιολ. Εφημ. (Νέα Γῆς Περιόδ.). »	20,738	10	11,206	05	31,944	15
	1,553,405	47	161,486	76	(α)1,714,892	23
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ						
Δανεια . . . . »	65,625	—			65,625	—
Προκαταβολαι. Ἀποληπτέαι . . »	502,998	38	18,882	15	521,880	53
Βιομηχ. Τραπεζα . . . . . . »	715,069	50	124,047	42	839,116	92
Παρακαταθηκαι . . . . »	10,838	57			(β) 10,838	57
Λαθη Λογιστικα . . . . »	267	87			267	87
Εθν. Τραπεζα . . . . »			34,459	90	34,459	90
Ταμειον . . . . »			4,221	03	4,221	03
	2,848,204	79	343,097	26	3,191,302	05

(α) Κύρια ἔξοδα. . . . . Δρ. 1,714,892 23
(β) Διάφοροι λογαριασμοί. . . . . » 1,476,409.82
Δρ. 3,191,302.05

ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

ΤΗΣ Θ'.

ΧΡΕΩΣΙΣ

Κατὰ τὸ δημοσιευθὲν πρωτόκολλον ἐξελέγξεως τῶν πωληθέντων κλήρων τῆς Θης Περιόδου, ἐπωλήθησαν τοιοῦτοι 32,892, ἀποφέροντες, πρὸς δραχ. 3, ἐν ὅλῳ . . . . . Δρ.	98,676	—		
Εἰσαχθείσας εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας κατὰ μὲν τὸ 1884 διὰ διπλοτύπ. ἀρ. 83 »			5,857	60
κατὰ δὲ τὸ 1885 διὰ διπλοτύπων » 11 »			19,500	90
» » » 17 »			57,213	33
» » » 37 »			16,104	17
Δρ.	98,676	—	98,676	—

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰανουαρίου 1886.

ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΝ ΕΤΕΙ 1884				
1) Μισθὸς προσωπικοῦ ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 14, 129, 162, 190, 217, 245, 276, 301, καὶ 343 X 250 = ... , . Δρ.	3,000	—		
2) Χάρτης, λιθοχάραξις, τύπωσις, ἀρίθμησις καὶ δετικὰ στελεχῶν, ὡς τὰ ἐντάλματα 108, 170, 171 . . . . »	1,263	20		
ΕΝ ΕΤΕΙ 1885			4,263	20
3) Ἐξαργύρωσις 156 κερδησάντων κλήρων ὡς τὰ ἐντάλμ. 47, 104, καὶ 210 . »	29,306	22		
4) Προμήθεια πωλησάντων τὰ 32,892 γραμμάτ. τῆς Περιόδου ταύτης, ὡς τὸ ἔνταλμα 105 . . . . »	9,578	50		
5) Ἔξοδα διάφορα. Ἔνταλμα 48 . . . »	561	55		
6) Ἀμοιβὴ προσωπικοῦ · » 43 . . . »	650	—		
7) Ἐξαργυρωτέοι κερδήσαντες κλῆροι μὴ			40,096	27
παρουσιασθέντες ἔτι. 1 ἐκ τῶν ἑπτὰ »	657	84		
» 1 » δέκα »	164	46		
» 42 ἐκ τῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα X 65.78 »	2,762	76		
			3,585	06
			47,944	53
Καθαρὸν κέρδος ἐκ τοῦ λαχείου τῆς Θ΄ Περ. Δρ.			50,731	47
			98,676	—

Ἡ ἐπὶ τοῦ λαχείου εἰδικὴ ἐπιτροπὴ

Α. Κοντοσταυλος *(Πρόεδρος)*

Π. Εμ. Γιαννοπουλος

Γ. Νικολαΐδης.

Εἶτα ἐξελέχθησαν οἱ κύριοι Α. Ἀθανασιάδης, Α. Γ. Δουρούτης καὶ Περ. Ἰασεμίδης μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, τῆς πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν τῆς Ἑταιρίας, καὶ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

Μετὰ δύο δ' ἑβδομάδας, τῇ 9 Φεβρουαρίου 1886, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ 10η π. μ. συνελθόντων αὖθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἑταίρων ἑκατὸν τριῶν, ὁ πρόεδρος Ἀλ. Κοντόσταυλος προσεκάλεσε τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τοὺς ἑταίρους τὴν ἔκθεσίν της. Ὅθεν παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς αὐτῆς Α. Γ. Δουρούτης ἀνέγνω τὰ ἑξῆς·

Πρὸς τὴν Συνέλευσιν τῶν ἑταίρων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Κύριοι!

Κατὰ τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐντολὴν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως περὶ ἐξελέγξεως τῶν λογαριασμῶν τῆς διαχειρίσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος 1885, ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπὸ τοῦ ταμίου κ. Παναγιώτου Ἐμ. Γιαννοπούλου τεθέντα εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν λογιστικὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα. Ἐπιθέντες τὸ *ἐθεωρήθη* ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμερολογίου ὑπὸ τὴν τελευταίαν πρᾶξιν ὑπ' ἀριθ. 101, παριστάνουσαν, μετὰ τὸν ἰσολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, τὸν λογαριασμὸν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας, ἐπὶ δὲ τοῦ στελέχους τῶν εἰσπράξεων τοῦ ταμίου ὑπὸ τὸν τελευταῖον ἀριθ. 75, ἐπὶ τοῦ στελέχους τῶν διπλοτύπων τοῦ εἰσπράκτορος κ. Θ. Κουτσούλη ὑπὸ τὸν τελευταῖον ἀριθ. 180 καὶ ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ τελευταίου ἐντάλ-

ματος ὑπ' ἀριθ. 240, προέβημεν εἰς τὴν ἐξέλεγξιν διὰ παραβολῆς τῶν ἐν τῷ ἡμερολογίῳ ἐγγραφῶν τῶν ἐσόδων πρὸς τὰ ρηθέντα διπλότυπα, τοῦ μὲν ταμίου ἀπὸ ἀριθ. 1 μέχρι 75, τοῦ δὲ εἰσπράκτορος ἀπὸ ἀριθ. 1-27, 29-74, 76-90, 92-106, 108-114, 116-137, 140-142, 144-146, 148-157, 159-167, 169-170 καὶ 172-180 ἀκυρωθέντων ἕνεκα μὴ πληρωμῆς τῶν ὑπ' ἀριθ. 28, 75, 91, 107, 115, 138, 139, 143, 147, 158, 168 καὶ 171, κατόπιν δέ, διὰ παραβολῆς ὡσαύτως τῶν ἐν τῷ ἡμερολογίῳ ἐγγραφῶν τῶν ἐξόδων πρὸς τὰ στελέχη τῶν ἐνταλμάτων καὶ πρὸς αὐτὰ ταῦτα τὰ ἐντάλματα, φέροντα ἐπισυνημμένα τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

Ἐκ τῆς ἐργασίας δὲ ταύτης προέκυψεν, ὅτι πάντα τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα εἰσὶν ἐν τάξει ἐγγεγραμμένα καὶ ὅτι τὸ ταμεῖον παριστᾷ ὑπόλοιπον δραχ. 4,221.03 μεταφερόμενον εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ 1886.

Μετὰ ταῦτα παρεβάλομεν τὰς ἐγγραφὰς τοῦ ἡμερολογίου πρὸς τὰς ἐν τῷ καθολικῷ μερίδας ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ἀπαρτιζούσας τὸν γενικὸν ἰσολογισμόν, ὡς καὶ τὸν εἰδικὸν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας, εὕρομεν δὲ πλήρη συμφωνίαν ἀπολήγουσαν εἰς τὸ ἑξῆς ἐξαγόμενον.

Α. ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Ὅτι τὰ μὲν ἔσοδα ἐν γένει τοῦ 1885, μετὰ τοῦ ἐκ τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1884 μετενεχθέντος ὑπολοίπου δρ. 2,043.97, ἀνέρχονται εἰς . . . . Δρ. 343,097.26

Ἤτοι κύρια ἔσοδα . .	Δρ. 151,470.67		
Διάφοροι λογαριασμοί.	» 191,626.59		
	Δρ. 343,097.26		
Τὰ δὲ ἔξοδα ἐν γένει εἰς		Δρ.	338,876.23
Ἤτοι καθαρὰ ἔξοδα .	Δρ. 161.486.76		
Διάφοροι λογαριασμοί .	» 177,389.47		
	Δρ. 338,876.23		
Προστιθεμένου τοῦ ἐν τῷ ταμείῳ ὑπολοίπου τῇ 31 Δεκεμβρίου 1885		»	4,221.03
Ἐξισοῦνται αἱ μερίδες ἐσόδων καὶ ἐξόδων .		Δρ.	343,097.26

Β. ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Τὸ ἐνεργητικὸν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας σύγκειται:

α΄) Ἐκ δύο οἰκιῶν ἐν Ἀθήναις, μιᾶς ἐν Κηφισίᾳ καὶ δύο οἰκοπέδων ἐν Ἐλευσῖνι, ἀξίας	Δρ.	25,311.33
β΄) Ἐκ 15 μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατατεθειμένων παρ᾽ αὐτῇ	»	59,253.10
γ΄) Ἐκ τῆς ὑπ᾽ ἀριθ. 1237 ληξάσης ὁμολογίας ἐντόκου καταθέσεως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν	»	1,500.42
δ΄) Ἐκ τῶν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ κατατεθειμένων ὁμολογιῶν διαφόρων ἐθνικῶν δανείων ἤτοι 128 τοῦ δανείου τῶν 6 ἑκατομ. 135 » » 60 » 241 » » 4 » 118 » » 10 » 389 » » 25 » πρὸς 9 % 8 » » 25 » » 8 %	»	254,509.92
ε΄) Ἐκ τῶν ὀφειλομένων διὰ προκαταβολὰς λογαριασμῷ Δημοσίου	»	95,675.57
ς΄) Ὁμοίως λογαριασμῷ τῆς Ἑταιρίας .	»	1,300.—
ζ΄) Καὶ ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ ταμείου τῇ 31 Δεκεμβρίου 1885	»	4,221.03
Ἐν ὅλῳ . . .	Δρ.	441,771.37
Τὸ δὲ παθητικὸν σύγκειται ἐκ τῶν ὀφειλομένων πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ὑπόλοιπον τοῦ συνομολογηθέντος, κατὰ τὸ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1885 ὑπ᾽ ἀριθ. 35,617 συμβόλαιον, δανείου ἐπὶ ἐνεχύρῳ	»	65,540.10
Ὅθεν ἡ καθαρὰ περιουσία, κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1885 συνίσταται ἐκ	Δρ.	376,231.27
Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1884 ἡ καθαρὰ περιουσία ἀνήρχετο εἰς. . . .	»	388,101.36
ἕπεται ὅτι ἐντὸς τοῦ 1885 ἠλαττώθη κατὰ .	Δρ.	11,870.09

ΛΑΧΕΙΟΝ

Μεταβάντες κατόπιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ διὰ τὴν κατὰ τὸ 1885 ἐνεργηθεῖσαν κλήρωσιν τῆς Θ' περιόδου καὶ κατὰ μὲν τὸ πρωτόκολλον ἐξελέγξεως τῆς ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τῆς 19 Νοεμβρίου 1874 διωρισμένης ἐπιτροπῆς, τὸ ἀντίτιμον τῶν πωληθέντων 32,892 κλήρων, ἀποτελοῦν δραχ. 98,676, παρεδόθη εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας, κατὰ τὰ ὑπ' ἀριθ. 83 τοῦ 1884 11, 17 καὶ 37 τοῦ 1885 διπλότυπα εἰσπράξεως, κατὰ δὲ τὴν ἐν τῷ καθολικῷ τοῦ ταμείου μερίδα τοῦ λαχείου, ἐδαπανήθησαν τῷ μὲν 1884

Εἰς μισθὸν προσωπικοῦ			Δρ.	3,000.—
Εἰς χάρτην τύπωσιν κτλ.			»	1,263.20
			Δρ.	4,263.20
τῷ δὲ 1885				
Δι' ἐξαργύρωσιν 156 κερδησάντων κλήρων	Δρ.	29,306.22		
Εἰς προμήθειαν πωλητῶν	»	9,578.50		
Εἰς διάφορα ἔξοδα λιανικά	»	561.55		
Εἰς ἀμοιβὴν προσωπικοῦ.	»	650.—	»	40,096.27
			Δρ.	44,359.47
Κερδήσαντες ἀλλὰ μὴ ἐμφανισθέντες πρὸς ἐξαργύρωσιν κλῆροι			»	3,585.06
			Δρ.	47,944.53
Ὅθεν προκύπτει καθαρὸν κέρδος ἐκ τῆς Θ'. περιόδου			»	50,731.47
			Δρ.	98,676.—

Περαίνοντες τὰ τῆς ἐξελέγξεως προτείνομεν, Κύριοι, ὅπως ἡ συνέλευσις ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς πρὸς τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον διὰ τὴν ἔμφρονα διεξαγωγὴν τῶν ποικίλων ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρίας καὶ ἰδίως εἰς τὸν ταμίαν κ. Π. Ἐμ. Γιαννόπουλον διά τε τὴν μετ' ἀκριβείας καὶ τάξεως τήρησιν τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ διὰ τὸ σπουδαῖον ἔργον τοῦ πίνακος τῶν ἀπο-

λογισμῶν τῆς Ἑταιρίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1858 μέχρι τοῦ 1885 ὅπερ ὑπέβαλεν ἐν τῇ προηγουμένῃ συνεδριάσει, συνάμα δὲ νὰ ἐπικυρώσῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1885.

Μετὰ τὰ εἰρημένα θεωροῦμεν καθῆκον ἡμῶν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν συνέλευσιν τὰς ἑξῆς εὐχάς.

α'. Ὀρθότερον καὶ λογιστικώτερον εἶνε φρονοῦμεν νὰ ὑποβάλῃ τὸ συμβούλιον εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν ἑταίρων προϋπολογισμὸν τῶν τακτικῶν ἐξόδων καὶ ἐσόδων τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἐπομένου ἔτους, ἔτι δὲ προσθήκην ἀπροόπτων καὶ ἐκτάκτων ὡς ἔγγιστα δαπανῶν, ἵνα καὶ ἡ συνέλευσις γιγνώσκῃ ἐκ τῶν προτέρων τὰ γενησόμενα ἔξοδα ἑκάστης διαχειρίσεως καὶ τὸ συμβούλιον εἰς εὐχερεστέραν εὑρίσκηται θέσιν.

β'. Ἀναγκαιότατον φρονοῦμεν νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ σύνταξις καὶ ἐκτύπωσις καταλόγου πάντων τῶν εὑρημάτων πρὸς γνῶσιν παντὸς φιλαρχαίου.

γ'. Μετὰ λύπης παρατηρεῖ ἡ Ἐπιτροπὴ ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις ἢ οὐδ' ὅλως ἢ γλίσχρως συντρέχει τὴν ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν καὶ οἱ πολῖται πάντῃ ὀκνοῦσι νὰ συνδράμωσιν αὐτήν. Τούτου ἕνεκα ἐπιθυμητὸν εἶνε ἵνα τὸ συμβούλιον ἐξακολουθῇ προσκαλοῦν ἐνθέρμως δι' ἀντεπιστελλόντων μελῶν ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ τὴν χρηματικὴν πρὸς τὴν Ἑταιρίαν βοήθειαν.

δ'. Καλὸν καὶ ὠφέλιμον καὶ σύμφορον εἶνε νὰ ἀποκτήσῃ ἡ Ἑταιρία οἴκημα μόνιμον διὰ νὰ τακτοποιηθῇ ἡ βιβλιοθήκη, ἵνα πᾶς βουλόμενος λαμβάνῃ ταχέως καὶ προχείρως τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, διότι τῇ ἀληθείᾳ μέγα τι εἶνε τὸ νὰ ὑπάρχῃ ἀλλαχοῦ τὸ ταμεῖον, ἀλλαχοῦ τὸ γραφεῖον τοῦ λαχείου, ἀλλαχοῦ ἡ βιβλιοθήκη, καὶ ἀλλαχοῦ νὰ γίνηται ἡ συνέλευσις.

ε'. Νομίζομεν ὅτι καλὸν εἶνε ἡ συνδρομὴ τῆς *Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος* νὰ ἐλαττωθῇ κατὰ τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον διὰ τοὺς Ἑταίρους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7 Φεβρουαρίου 1886.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

Α. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

Π. ΙΑΣΕΜΙΔΗΣ

Α. Γ. ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Ἐκθέσεως ἠρωτήθη ἡ Συνέλευσις ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἂν ὑπάρχει ἀντίῤῥησίς τις ὡς πρὸς τὴν Ἔκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἂν θεωρεῖ καλῶς ἔχοντας τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν πρότασιν αὐτῆς ταύτης τῆς Ἐπιτροπῆς. Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ὁμοθύμως ἡ Συνέλευσις ἀπεφήνατο, ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἀντίῤῥησις καὶ ὅτι θεωρεῖ καλῶς ἔχοντας τοὺς λογαριασμοὺς, τοὺς ὁποίους καὶ ἐγκρίνει.

Μετὰ δὲ τὴν κατόπιν ὑποβληθεῖσαν ἑτέραν ἐρώτησιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου περὶ τοῦ ἂν παραδέχεται ἡ Συνέλευσις τινὰς ἢ πάσας τὰς ὑπὸ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς εὐχὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω, προέκυψε συζήτησίς τις, καθ' ἣν διάφοροι ἐξηνέχθησαν γνῶμαι, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἐπῆλθεν ἡ ἐγκατάλειψις τῆς περαιτέρας ἐπ' αὐτῶν συζητήσεως καὶ ἡ ἀπόφασις περὶ προόδου εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας.

Οὕτω δὲ διὰ δύο ψηφηφοριῶν, ὡς κελεύει ὁ ὀργανισμὸς τῆς Ἑταιρίας, ἐξελέχθη τὸ νέον συμβούλιον ὡς ἑξῆς·

Πρόεδρος	**Ἀλ. Α. Κοντόσταυλος**	διὰ ψήφων	99
Ἀντιπρόεδρος	**Σπυρ. Φεντικλῆς**	»	73
Γραμματεὺς	**Στέφ. Α. Κουμανούδης**	»	95
Ταμίας	**Π. Ἐμ. Γιαννόπουλος**	»	85
Μέλη δὲ τοῦ Συμβουλίου	**Στ. Δραγούμης**	»	84
	Δ. Σεμιτέλος	»	68
	Εὐθ. Καστόρχης	»	59
	Γ. Νικολαΐδης	»	55
	Π. Καββαδίας	»	53
	Κυρ. Μυλωνᾶς	»	48
	Κωνστ. Γραμματικόπουλος	»	41

Ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

("Οσων ὀνομάτων εἶναι προτεθειμένος ἀστερίσκος, αὐτοὶ πρὸς τῇ ἐτησίᾳ συνδρομῇ καὶ καθυστεροῦσαν συνδρομὴν κατέβαλον ἢ τὴν τοῦ προσεχοῦς ἔτους).

Εθν. Πανεπιστημιον	Δρ.	1000.—
*Αθανασιαδης Απ.	»	30.—
Αναστασιου Ν.	»	15.—
Ανδροπουλος Στ.	»	15.—
Αντωνιαδης Ανδρ. Ι.	»	40.—
Αντωνιαδης Αντ. Ι.	»	15.—
Αντωνιαδης Γ. Εμ.	»	15.—
Αργυροπουλος Ιακ.	»	15.—
Αρεταιος Θ.	»	15.—
Βαρουχας Αλ.	»	15.—
Βασης Σπ.	»	15.—
Beck. K.	»	20.—
Βενερ Ν.	»	15.—
*Βικελας Δ.	»	30.—
Βουρτσελας Ιω.	»	15.—
Γερακης Γ. Α.	»	15.—
Γιαννοπουλος Π. Εμ.	»	15.—
Γιαννουλης Β.	»	20.—
Γραμματικοπουλος Κ.	»	15.—
Γρηγοριανοπουλος Αχ.	»	15.—
Δαμαλας Ν.	»	15.—
Δαμιραλης Κ.	»	20.—
Δεληγεωργης Λ.	»	25.—
Δερβος Γ.	»	15.—
Δηλιγιαννης Θ.	»	15.—
Δημιτσας Μ. Γ.	»	15.—
Διοσκουριδης Χ.	»	15.—
Doerpfeld W.	»	25.—
Δουρουτης Αθ.	»	25.—
Δουρουτης Σπ.	»	15.—
Δραγουμη Ελιζα Σ.	»	15.—
Δραγουμης Εμ.	»	15.—
Δραγουμης Μ.	»	50.—
Δραγουμης Στ.	»	15.—
Ζαημης Αλ.	»	15.—
Ζαχαριας Δ. Π.	»	15.—
Ζολωτας Γ.	»	15.—
Θεολογης Π.	»	50.—
Θεοφιλατος Ιω.	»	15.—
Ιασεμιδης Π.	»	15.—
Ιατριδης Ευθ.	»	15.—
Καββαδιας Π.	»	15.—
Καλαποθακης Μ.	»	15.—
Καλλιγας Π.	»	15.—
Καλογεροπουλος Θ.	»	20.—
Καλογεροπουλος Π.	»	20.—
Καραπανος Κ.	»	25.—
Κασδονης Γ.	»	20.—
Καστορχης Ε.	»	15.—
Κατακουζηνος Αλ.	»	15.—
Κατριβανος Αθ.	»	15.—
Koehler Ulr.	»	25.—
Κοκιδης Δ.	»	15.—
Κολυβας Αλ.	»	15.—
Κοντος Κ.	»	15.—
Κοντοσταυλος Αλ. Α.	»	15.—
Κοντοσταυλος Ιω. Α.	»	15.—
Κορωναιος Π.	»	15.—
Κουλουμοπουλος Θ.	»	15.—

ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ Στ. Α. » 15.—
ΚΡΕΜΟΣ Γ. » 15.—
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. » 15.—
ΚΥΡΙΑΚΟΣ Αλ » 15.—
ΚΥΡΙΑΚΟΣ Ιω. » 15.—
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Π. » 15.—
ΚΩΣΤΗΣ Κ. Ν. » 15.—

ΛΑΚΩΝ Β. » 15.—
ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ Λ. » 15.—
LUEDERS Ο. » 25.—

ΜΑΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ. » 15.—
ΜΑΝΤΖΑΚΟΣ Γ. » 15.—
ΜΑΡΑΘΕΑΣ Ν. » 25.—
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Ιω. » 15.—
ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ Κυρ. » 15.—
ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ Τ. » 15.—
ΜΕΛΑΣ Μ. » 25.—
ΜΕΛΙΣΣΟΥΡΓΟΣ Γ. » 15.—
ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ Αντ. » 15.—
ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ Σπ. » 15.—
ΜΙΣΤΡΙΩΤΗΣ Γ. » 15.—
ΜΟΣΧΟΒΑΚΗΣ Ν. Γ. » 25.—
ΜΟΥΣΗΣ Ιω. » 15.—
ΜΠΟΥΚΗΣ Ι. » 15.—
ΜΥΛΩΝΑΣ Κυρ. » 15.—

ΝΕΥΡΗΣ Ν. » 15.—
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Γ. » 15.—
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. » 15.—

ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ Β. Τ. » 15.—
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ Προκ. » 15.—
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Κ. » 15.—

ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ Ηλ. » 15.—
ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ Γ. » 20.—
ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ Ιω. » 15.—
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ. » 15.—
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ. 15.—
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χρ. » 15.—
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. » 15.—
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Π. » 15.—
ΠΑΠΟΥΛΩΦ Αρ. » 15.—
ΠΑΠΠΟΣ Δ. » 30.—
ΠΑΥΛΙΔΗΣ Π. » 15.—
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. Ν. » 25.—
ΠΕΡΡΗΣ Π. » 15.—
ΠΕΡΡΗΣ Σπ. » 15.—
ΠΕΤΡΙΔΗΣ Δ. » 15.—
ΠΟΣΤΟΛΑΚΑΣ Αχ. » 15.—
ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ Χ. Τ. » 15.—
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΑΘΗΝΩΝ » 15.—
ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΣ Ιω. » 15.—

ΡΑΝΔΑΣ Λ. » 15.—
ΡΕΝΙΕΡΗΣ Μ. » 15.—
ΡΗΓΑΔΗΣ Ελ. » 25.—
ΡΩΜΑΪΔΗΣ Κ. » 15.—
ΡΩΜΑΣ Καισ. » 25.—

ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Σπ. » 15.—
ΣΑΡΙΠΟΛΟΣ Ν. » 15.—
SCHLIEMANN Η. » 25.—
ΣΕΜΙΤΕΛΟΣ Δ. » 15.—
ΣΚΟΥΖΕΣ Π. » 15.—
ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ Στ. » 15.—
ΣΚΥΛΙΣΣΗΣ Ι. Ι. » 15.—
ΣΟΥΓΔΟΥΡΗΣ Γ. » 25.—
ΣΟΥΤΣΟΣ Αλ. » 50.—
ΣΟΦΟΥΛΗΣ Θ. » 25.—
ΣΤΕΦΑΝΟΣ Κυπ. » 25.—
ΣΤΕΦΑΝΟΥ Στεφ. » 15.—

ΤΣΟΥΝΤΑΣ Χρ » 15.—
ΤΣΟΥΧΛΟΣ Ν. » 15.—

ΦΙΛΙΟΣ Δ. » 15.—
ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ Γ. Σ. » 15.—
ΦΙΝΤΙΚΛΗΣ Σπ. » 15.—
ΦΩΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Κ. » 15.—

ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ Ν. » 15.—
ΧΑΡΙΛΑΟΣ Εμ. » 50.—
ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ Γ. » 15.—
ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ Ιω. » 15.—
ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Ν. Α. » 15.—

ZILLER Ε. » 15.—

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

*Δημος Πειραιεων	Δρ.	185.—
Δραγατσης Ι. Χ.	»	15.—
Μουτσοπουλος Τρ.	»	15.—
Oberg Εμ.	»	25.—

ΕΝ ΤΗ ΛΟΙΠΗ ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΙ

Η Μονη Δομπου	Δρ.	75.—
» Σωτηρος, Σαγματα	»	25.—
» Παντοκρατορος εν Ακαρνανια	»	27.—

ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ

Φραντζης Ιω. Ζ.	Δρ.	15.—

ΕΝ ΤΑΙΣ ΝΗΣΟΙΣ

Η Μονη Αγ. Νικολαου εν Ανδρω	Δρ.	20.—
Ο Δημος Ερμουπολιτων Συρου	»	200.—
*Εμ. Ελευθεριαδης εν Ερμουπολει	»	53.60
Ιω. Ρωμανος εν Κερκυρα	»	30.—

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

Κοντογιαννακης Ιω. εν Πετρουπολει	Δρ.	500.—
Μυριανθευς Ιερων. εν Λονδινω	»	25.—
Βλαστος Στεφ. εν Μασσαλια	»	25.—
Benschoten J. van.	»	25.—
Βενιαμιν Αρχιμανδριτης εν Ιεροσολυμοις	»	404.—

Μετὰ τὴν κλεῖσιν τῶν τοῦ ἔτους λογαριασμῶν ἐπλήρωσαν συνδρομὴν τοῦ 1885 καὶ ἄλλοι ἑταῖροι, ὧν τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ποσὰ θὰ δημοσιευθῶσιν ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ ἔτους 1886.

BIBΛΙΑ ΔΩΡΗΘΕΝΤΑ

Abhanlungen d. Arch.-Epigraphischen Seminars d. Universität Wien, I-V. Wien 1880-85.

Anales de la Sociedad cientifica Argentina, Tom. XVIII, Entr. IV, Buenos Aires, 1884.

Annuaire de l'association pour l'encouragement des études grecques en France pour l'année 1883. Paris, 1883.

Arch.-Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich. Jahrg. I-VIII, IX, 1. Wien, 1877-1885.

Arch. Institute of America. Sixth annual report. 1884-1885. Cambridge, 1885.

Boletin de architectura e de archeologia, N°s X-XII. Lisboa, 1885.

Bulletin de correspondance hellénique. Athènes, 1885.

Δελτίον τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος. Τόμ. Β'. 1-2. Ἐν Ἀθήναις, 1885.

Ἑλληνικὸς φιλολογικὸς Σύλλογος. Παράρτημα τοῦ ΙΕ' τόμου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1884.

— τόμος ΙϚ' μετὰ 3 παραρτημάτων (Ἀρχαιολογ. Ἐπιτροπή, Μαυροκορδάτειος Βιβλιοθήκη, Παλαιογραφικὸν δελτίον). Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1885.

Forhandlinger i Videnskabs-Selskabet i Christiania 1884. Christiania, 1885.

Glassnik serbskoga utschenog druschtwa. Belgrad, 1885.

Journal of hellenic studies. vol. V, pl. XXXIX-XLVIII. London, 1884.

— vol. VI, N° 1. London 1885.

Journal of archaeology (The american). vol. I. Baltimore, 1885.

Ζησίου, Κ., Ἡ καταστροφὴ τοῦ Παρθενῶνος ὑπὸ τῶν Βενετῶν. Ἐν Ἀθήναις, 1885.

Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύπρου ἐπιστολαί, ἐκδιδόμεναι ὑπὸ Ἰω. Σακκελίωνος. Ἐν Ἀθήναις, 1885.

Kieseritzky, G., L'ermafrodita Costanzi. Roma, 1882.

Latyschev, B., Inscriptiones antiquæ oræ septentrionalis ponti Euxini. Petropoli, 1885.

Lolling, H., Archaische Inschriften in Boeotien. Berlin, 1885.

Mémoires de l'Académie des sciences, inscriptions et belles lettres de Toulouse. 7me serie, tom. I-X, 1869-1878, 8me serie, tom. I(1)-VI, 1879-1884. Table alphabétique de IV et V serie, 1864. Toulouse.

Mémoires de la Société royale des antiquaires du Nord. Copenhague, 1885.

Merriann, Aug., Inscribed sepulchral vases from Alexandria, 1885.

Mittheilungen des d. arch. Institutes. Athen, 1885.

Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς. Περ. τετάρτη, 1880-84. Περ. πέμπτη 1884-85. Ἐν Σμύρνῃ, 1884-85.

Pervanoglu, P., Corcira nelle attinenze con la colonizzazione delle coste del mare adriatico. 1885.

Πλάτων. Σύγγραμμα περιοδικόν. Τόμος Ζ' 1884-85.

Ποστολάκα, Ἀχ., Νομίσματα κατατεθέντα ἐν τῷ ἐθν. νομισμ. Μουσείῳ ἐν ἔτει 1883-84. Ἐν Ἀθήναις, 1885.

Proceedings of the Canadian Institute. Vol. III, fasc. 2. Toronto, 1885.

Putnam, Ch., Elephant pipes. Davenport, 1885.

Relatorio da real Associaçâo dos architectos civis e archeologos portuguezes, 1885.

Sacage, J., Les anciens dieux des Pyrénées. Saint-Gaudens, 1885.

Σάθα, Κ., Ἑλληνικὰ ἀνέκδοτα. Τόμ. Α'. Τζάνε Κορωναίου,

Μπούα ἀνδραγαθήματα. Τόμ. Β'. Ἀθαν. Σκληροῦ, Κρητικὸς πόλεμος. Ἐν Ἀθήναις, 1867.

—Νεοελληνικῆς φιλολογίας παράρτημα. Ἱστορία τοῦ ζητήματος τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἐν Ἀθήναις, 1870.

—Ἱστορικαὶ διατριβαί. Ἐν Ἀθήναις, 1870.

Sathas C. N., Bibliotheca græca medii ævi. Vol. V. Pselli, Miscellanea. Paris, 1876. Vol. VI. Assisæ et leges Cypriæ et alia. Paris, 1877.

Σάθα Κ., Κρητικὸν θέατρον ἢ συλλογὴ ἀνεκδότων καὶ ἀγνώστων δραμάτων. Ἐν Βενετίᾳ, 1879.

—Ἱστορικὸν δοκίμιον περὶ τοῦ θεάτρου καὶ τῆς μουσικῆς τῶν βυζαντινῶν. Ἐν Βενετίᾳ, 1879.

—Μνημεῖα ἑλληνικῆς ἱστορίας. Documents inedits relatifs à l'histoire de la Grèce au moyen age. Tom. I-VI, 1880-84.

Stillman, W. J., Report of the Cesnola Collection. New-York, 1885.

Studniczka, Fr., Vermutungen zur griechischen Kunstgeschichte. Wien, 1884.

Viestnik Hrvatskoga arkeol. Druztva. God. VII. Agram, 1885.

Vorlegeblätter für arch. Uebungen. Serie A-D. Πίνακες 48.

ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

Baedeker, K., Griechenland. Handbuch für Reisende. Leipzig, 1883.

Baunack J. und Th., Die Inschrift von Gortyn. Leipzig, 1885.

Bayern, Fr., Untersuchungen über die ältesten Gräber in Kaukasien. Berlin, 1885.

Beulé, E., L'Acropole d'Athènes. T. 1-2. Paris, 1853-54.
—Études sur le Péloponèse. Paris, 1855.
—Les monnaies d'Athènes. Paris, 1858.
Bouillon, P., Musée des antiques. 3 vol. Paris.
Blumer, F. Imhoof-., Porträtköpfe auf antiken Münzen hellenischer Völker. Leipzig, 1885.
Brongniart, Al., Traité des arts céramiques. Tom. 1-2 avec atlas. Paris, 1877.
Bücheler, Fr. und Zitelmann Ern., Das Recht von Gortyn. Frankfurt a/M, 1885.
Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. 1885.
Friederichs, C. und Wolters, P., Die Gipsabgüsse antiker Bildwerke in historischer Folge erklärt. Berlin, 1885.
Froehner, W., Les musées de France. Paris, 1873.
—Collection J. Gréau. Catalogue des bronzes antiques. Paris, 1885.
Furtwängler Ad., La collection Sabouroff. Livraison X-XI.
—Beschreibung der Vasensammlung im Antiquarium. 2 Bde. Berlin, 1885.
Gerhard, Ed., Etruskische und Kampanische Vasenbilder. Berlin, 1843.
Heuzey, L. et Daumet, H., Mission archéologique de Macédoine. Paris, 1876.
Instituto di corrispondenza archeologica.—Bullettino, Annali καὶ Monumenti. Roma, 1883.
Laborde (le Cte de), Athènes aux XV, XVI et XVII siècles. T. 1-2. Paris, 1854.
—Documents inedits sur l'histoire et les antiquités d'Athènes. Paris, 1854.
Leake, W. M., Peloponnesiaca. London, 1846.
Lenz, H., Mineralogie der alten Griechen und Römer. Gotha, 1861.
Lewy, H., Altes Stadtrecht von Gortyn auf Kreta. Berlin, 1885.

Löwy Em., Inschriften griechischer Bildhauer. Leipzig, 1885.

Μαθᾶ, Ζ., Κατάλογος τῶν ἐπισκόπων καὶ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως. Ἐν Ἀθήναις, 1884.

Müller, C O., Archäol. Mittheilungen aus Griechenland. Frankfurt, 1843.

Müller K. O., Handbuch der Archäologie der Kunst. Stuttgart, 1878.

Overbeck, J., Griechische Kunstmythologie. Besonderer Theil. Zeus, Hera, Poseidon, Demeter und Kora. Leipzig, 1871-78.

—Atlas der griechischen Kunstmythologie. Taf. I-XVIII. Leipzig, 1872-78.

Παρίση Σ. Ν., Συλλογὴ τῶν διεπόντων τὴν ἀνωτέραν καὶ μέσην ἐκπαίδευσιν νόμων, β. διαταγμάτων καὶ ἐγκυκλίων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημ. ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου ἀπὸ τοῦ 1833-84. Ἐν Ἀθήναις, 1884.

Petersen, E., Die Kunst des Pheidias am Parthenon und zu Olympia. Berlin, 1873.

Perrot, G. et Chipiez, Ch., Histoire de l'art dans l'antiquité. Tom. III. Paris, 1885.

Πολυδεύκους ὀνομαστικόν. Ἔκδ. Im. Bekker. 1846.

Plinii, natur. historiæ libri XXXVII. Ed. L. Janus. Vol. I-VI. Lipsiæ.

Quatremère de Quincy. Monuments et ouvrages d'art antiques. Tom. 1-2. Paris, 1829.

Reinach, S., Traité d'épigraphie grecque. Paris, 1885.

Revue archéologique. Tom. V-VI. Paris, 1885.

Ronchaud, L. de., La tapisserie dans l'antiquité. Paris, 1884.

Roscher, W. H., Ausführliches Lexicon d. gr. und römischen Mythologie. Liefer. 6-7. Leipzig, 1885.

Rüstow, W. und Köchly, H., Geschichte d. griechischen Kriegswesens. Aarau, 1852.

Schlumberger, G., Sigillographie de l'empire byzantin. Paris, 1884.
Stackelberg, O., Die Graeber der Hellenen. Berlin, 1837.
Στράβωνος γεωγραφικά. Ἐκδ. Aug. Meineke. Lipsiæ, 1867.
Φιλόστρατος. Ἐκδ. C. L. Kayser. Lipsiæ, 1870-71.
Zeitung, archäol. Berlin, 1885.

ΔΩΡΗΤΑΙ ΑΡΧΑΙΩΝ

Ἀγγελίδης, Α. — Ἀθανασιάδης, Ἐπ. — Δρόσης, Γ. — Κόλιας, Κ. — Κομανός, Κ. Δ. — Κορτέση, Αἰκατ. — Μηλιαράκης, Α. — Μόρμορης, Ἐμμ. — Μυλωνᾶς, Κ. — Νικήτσκη, Α. — Νικολάου, Μ. — Νικολαΐδης, Γ. — Παντελίδης, Ἰω. — Παπαβασιλείου, Γ. — Παπαδόπουλος, Χαρ. — Σκιᾶς, Ἀνδρ. — Στάης, Β. Ν. — Στροῦμπος, Θ, Π. — Τερζάκης, Ἀντ. — Τσιβουράκης, Μ. — Φίλιος, Δ. — Χαβαράκης, Ἐμμ. — Χατζῆ-Γεώργης, Ν. — Χατζιδάκης, Γ. — Χριστοφίδης, Ν. — Wagner, W.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ

ΤΩΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

(Πίν. 2 καὶ 3)

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς, ἃς ἐνήργησεν ἡ ἑταιρία ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου καὶ αἵτινες διήρκεσαν ἐπὶ δύο περίπου μῆνας, ἐπιστατοῦντος ἐμοῦ, διακοπεῖσαι δὲ συνεπληρώθησαν πρὸ μικροῦ ἐν τῷ διαστήματι τῷ ἀπὸ 11ης Νοεμβρίου μέχρι 5ης Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. συμπράξει τοῦ ἀρχιτέκτονος Wilh. Dörpfeld, παρακληθέντος ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς ἑταιρίας, ἐγνώσθη ἀκριβῶς τὸ τί ἦσαν οἱ κατὰ τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν τῆς Ζέας (Πασιᾶ λιμάνι) πρὸ ἱκανοῦ χρόνου φαινόμενοι τοῖχοι καὶ κίονες καὶ ἄλλα λείψανα οἰκοδομῶν. Ἐβεβαιώθη δηλ. ὅτι ταῦτα ἀμέσως συνείχοντο πρὸς τὰς ἐν τῇ θαλάσσῃ φαινομένας γραμμάς, τὰς δεικνυούσας τὰ χωρίσματα τῶν νεωσοίκων τοῦ λιμένος τούτου, ἐξηκριβώθη δὲ τὸ πλάτος, τὸ μῆκος τὸ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὕψος τῶν ἱδρυμάτων τούτων τοῦ παλαιοῦ τῶν Ἀθηναίων ναυστάθμου.

Καὶ πρότερον μὲν ὑπῆρχεν ἡ ἰδέα, καθ' ὅσον γνωρίζω, τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ μέρους ἐκείνου, ἐδόθη δ' ἤδη ἀφορμὴ μείζων πρὸς τοῦτο ἐκ τῆς τομῆς ὁδοῦ τινος ἀγούσης πρὸς τὸ ὀλίγον ἀνωτέρω ἱδρυθὲν ἐαρινὸν θέατρον τοῦ κ. Α. Τσόχα. Κατὰ τὴν τομὴν τῆς ὁδοῦ ταύτης εἰς μικρὰν ἀπὸ τῆς παραλίας ἀπόστασιν ἀπεκαλύφθη συνέχεια τοῦ πρὸ ἱκανοῦ χρόνου ἐκεῖ φαινομένου τοίχου τοῦ ἀπὸ Ν. πρὸς Β. βαίνοντος, ταυτοχρόνως δὲ καὶ τρεῖς πρὸ τοῦ τοίχου τούτου πρὸς τὴν θάλασσαν βαίνουσαι βάσεις τετραγωνικαὶ κιόνων, ἐκ λίθου ἐγχωρίου, ἐφ' ὧν καὶ μέρη κιόνων,

κατὰ χώραν, ἀράβδωτα ἐκ τοῦ αὐτοῦ λίθου. Ἐγγὺς τοῦ πρώτου τῶν κιόνων τούτων ἀνευρέθησαν δύο μάρμαρα ἐνεπίγραφα, ὧν τὸ μὲν μετὰ ἀναγλύφου εἰς Δία Φίλιον ἀναφέρεται, τὸ δὲ εἰς Ἀσκληπιόν, ἅτινα ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (Περ. γ'. 1885 σελ. 88-90).

Ἤρξατο λοιπὸν ἡ σκαφὴ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς προμνημονευθείσης ὁδοῦ, ἐκεῖ δηλ. ὅπου αὕτη συναντᾶται μετὰ τῆς παραλίας. Καὶ πρῶτον μὲν ἀπεκομίσθησαν τὰ χώματα τὰ πρὸ τοῦ τοίχου ΑΒ καὶ ἐφάνη ὅτι ἐβασίζετο οὗτος ἐπὶ τοῦ κανονικῶς τετμημένου βράχου. Ἐπὶ τοῦ τοίχου τούτου ἐφάνη προεξέχουσα ἡ ἐπὶ τοῦ βράχου ὁμοίως στηριζομένη ἀντηρὶς Γ. Εἰς ἀπόστασιν 1,70 ἀπὸ τοῦ τοίχου τούτου ἐφάνη κτίσμα τετραγωνικὸν Δ παρακολουθοῦν τὸ κατακλινὲς τοῦ ἐδάφους πρὸς τὴν θάλασσαν, οὗ ἡ στενωτέρα πλευρὰ ΕΖ ἔχει μῆκος τριῶν που μέτρων, αἱ δὲ μακρότεραι φθάνουσι μέχρι τῆς θαλάσσης εἰς μῆκος 37,29.

Πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῷ ὁρῶντι ἀνευρέθησαν κατὰ χώραν τρεῖς βάσεις κιόνων ἐν συμμέτρῳ ἀπ' ἀλλήλων ἀποστάσει (2,60) μετὰ ἱκανοῦ μέρους τοῦ κίονος, λίθου ἐγχωρίου, ἀρραβδώτου. Καὶ οἱ κίονες οὗτοι ἀκολουθοῦσι τὴν κλίσιν τῆς θαλάσσης.

Πρὸς τὰ δεξιὰ τῷ ὁρῶντι πρὸ τῆς ἀντηρίδος Γ, ἥτις προεξέχει δύο περίπου μέτρα ἀνευρέθησαν κατὰ χώραν τρεῖς ὅμοιαι βάσεις, ὧν αἱ δύο πρῶται φέρουσιν ἴχνη τῶν κιόνων μόνον· αἱ βάσεις αὗται κεῖνται εἰς μικροτέραν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν ἢ αἱ πρῶται.

Μετὰ τοὺς κίονας τούτους ἔρχεται ὅμοιον ἄνοιγμα τῷ κατασκευάσματι Δ, ὅπερ ὅμως εἶνε δυστυχῶς ἐντελῶς κατεστραμμένον, διασώζεται δὲ μόνον ἡ βραχώδης βάσις αὐτοῦ· διότι ὁ βράχος ὑπεβοήθησεν ἐνταῦθα εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ κεκλιμένου ἐπιπέδου Ν, διὸ καὶ ἐλαξεύθη μόνον χωρὶς νἀποκοπῇ.

Πέραν τοῦ ἐπιπέδου τούτου πρὸς Ν. ἐφάνησαν κατὰ χώραν δύο βάσεις (Ξ,Ο) μετὰ πολλοῦ μέρους τοῦ ἀρραβδώτου κίονος ἀναλογοῦσαι ὡς πρὸς τὴν ἀπόστασιν προς τοὺς κίονας Η, Θ, Ι.

Μετὰ τοὺς κίονας τούτους ἕτερον κατακλινὲς ἐπίπεδον Γ, ἐφάνη ἐντὸς τοῦ οἰκοπέδου τοῦ κ. Γ. Κούπα πληρέστερον σωζόμενον καὶ μετὰ πλειοτέρων δόμων, πέραν τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἀν-

τηρὶς Ρ ὁμοία τῇ Γ, πρὸ τῆς ὁποίας αἱ βάσεις κιόνων Σ, Τ, Υ, ἀντιστοιχοῦσαι ὡς πρὸς τὰς ἀποστάσεις πρὸ τοὺς κίονας Κ, Λ, Μ τοὺς πρὸ τῆς ἑτέρας παραστάδος. Ἡ πρώτη βάσις Σ φέρει καὶ μέρος τοῦ κίονος.

Ἐξῆς καὶ ἕτερον ὅμοιον τοῖς προηγουμένοις ἐπίπεδον Φ ἀνεφάνη, τετμημένον τοῦτο κανονικῶς ἐπὶ τοῦ βράχου πέραν δὲ τούτου δύο βάσεις (Χ, Ψ,), ἀντιστοιχοῦσαι ὡς πρὸς τὰς ἀποστάσεις πρὸς τὰς Ξ, Ο.

Ἐμποδισθείσης τῆς περαιτέρω σκαφῆς ἐν τῷ οἰκοπέδῳ Κούπα, μέχρις οὗ δοθῇ ἡ κατάλληλος ἄδεια ὑπὸ τοῦ ἀποδημοῦντος κυρίου τούτου, ἐγένετο μετάθεσις τῶν ἐργατῶν εἰς τὸ πρὸς Β. οἰκόπεδον Ἀ. Μπόνη, ὅπερ πάνυ εὐγενῶς προσήνεγκεν εἰς ἀνασκαφὴν ὁ κύριος Ἀ. Μπόνης.

Ἐντὸς τούτου ἀνεύρομεν τὸν ὄπισθεν κύριον τοῖχον κατὰ τὸ σημεῖον Ω ἀκολουθοῦντα ἔτι πρὸς Β. καὶ λήγοντα ἴσως ὑπὸ τοὺς κατὰ τὸ τέλος τοῦ οἰκοπέδου ἐκτισμένους οἰκίσκους. Ἐκαθαρίσθη οὗτος μέχρι τοῦ σημείου *α*. Καὶ μέχρι μὲν τοῦ *β* ἀπὸ τοῦ Ω ἦτο ἀνώμαλος ὅλως καὶ ὡσεὶ οὐχὶ ἐν τῇ ἀρχικῇ αὐτοῦ θέσει ἔχων τοὺς δόμους· ἀπὸ δὲ τούτου μέχρι τοῦ *α* διατηρεῖται ἄριστα εἰς τρεῖς δόμους ἐπὶ τοῦ τετμημένου βράχου ἱδρυμένος. Πλάτος αὐτοῦ 0,61, ὕψος 1,87. Κατὰ τὸ σημεῖον *γ* ἀνεφάνη ἡ ἀντηρὶς ὁμοία τῇ Γ καὶ Ρ πρὸ ταύτης δὲ τρεῖς βάσεις κιόνων, ὧν ἡ πρώτη φέρει μέρος τοῦ σώματος κίονος (δ, ε, ζ).

Εὐθὺς πρὸς Β. τούτων τὸ κατακλινὲς ἐπίπεδον *η* τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὰ λοιπὰ πλάτους κατεσκευασμένον ἐκ λίθων ἀποτελούντων, ὡς φαίνεται, ἄλλοτε μέρος κίονος. Πέραν τούτου τρεῖς βάσεις (θ, ι, κ) εἰς μείζονα ἀπόστασιν τῶν προηγουμένων, ὅπως δηλ. καὶ οἱ ἔξω τοῦ οἰκοπέδου. Ἐπὶ τῆς δευτέρας τούτων ἐφαίνετο ζωηρότατα τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα τοῦ νήματος ὅπερ μετεχειρίσθη ὁ ἀρχαῖος λιθοξόος εἰς ἀπεύθυνσιν τῶν γραμμῶν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ λίθου.

Δυστυχῶς τὰ πέραν τῶν βάσεων τούτων λείψανα ἑτέρου κατακλινοῦς ἐπιπέδου εἶνε κατεστραμμένα, φαίνονται δὲ μόνον ἴχνη τῆς θεμελιώσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βράχου. Ἐν τῇ θέσει τούτου εὑρέθησαν ἱδρυμένα δύο τεμάχια γείσου Ἰωνικοῦ λίθου ἐγχωρίου

λεπτῷ στρώματι γύψου ἐπαληλιμμένα καὶ ἄλλοι λίθοι ἐξ ἄλλης χρήσεως ἐν περιφράγματος μέρει εἰς νεωτέρους πάντως χρόνους. Εἰς νεωτέρους ὁμοίως χρόνους ἱδρύθη καὶ ὁ τοῖχος *α* πρὸ τῆς κατὰ τὸ *β* ἀντηρίδος, ἐν ᾧ καὶ δύο βάσεις κίονος εἶνε ἱδρυμέναι καὶ σῶμα τοιούτου καὶ θυρὶς εἶνε ἐσχηματισμένη, εἰς χρῆσιν τίς οἶδε τίνος ἰδιωτικοῦ τῶν νεωτέρων χρόνων ἱδρύματος ἐκεῖ κατασκευασθέντος. Εἶνε δ' ἱδρυμένος ὁ τοῖχος ἀκριβῶς εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀναλογούντων πρὸς τὸ μέρος τοῦτο τοῦτο τοῦ κατακλινοῦς ἐπιπέδου κιόνων. Πέραν τούτου καὶ ὁ τοῖχος μέχρι τοῦ Ω εἶνε τεταραγμένος καὶ ἀνώμαλος καὶ πᾶν ἴχνος ἄλλου κατασκευάσματος κατεστραμμένον· ἐν δὲ τῇ θέσει περίπου τῆς ἑτέρας σειρᾶς κιόνων ἀνευρέθησαν δύο διπλαῖ ὑψηλαὶ βάσεις ἢ μέρη τετραγωνικῶν κιόνων (μ, ν) καὶ μία ἁπλῆ (ξ) ὡς αἱ λοιπαί. Κατὰ δὲ τὸ *Ωβ* ἐφάνη οὐχὶ καλῶς ἐκτισμένος τοῖχος, εἰς ὑποστήριξιν ἴσως τοῦ πρὸ αὐτοῦ.

Ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τοῦ οἰκοπέδου Μπόνη καὶ τῆς θέσεως, ἐν ᾗ ἀρχικῶς ἀνεσκάψαμεν, ἐφάνη ἡ συνέχεια τῆς αὐτῆς οἰκοδομῆς καὶ κατὰ τὸ *οΑ* ὅτε ἔσκαπτον τὸ πρῶτον οἱ τέμνοντες τὴν νέαν ὁδόν, ἀλλὰ καὶ νῦν κατὰ τὸ *ο* φαίνεται ἡ ἐξακολούθησις ἐν τοῖς χώμασι· καὶ κατὰ τὸ *π* ἐφάνη μέρος τοῦ κατακλινοῦς ἐπιπέδου, καὶ κατὰ τὸ *ρ* μέρος τοῦ σώματος κίονος μετὰ τῆς βάσεως αὐτοῦ κατὰ χώραν καὶ κατὰ τὸ *σ* βάσις μόνον κίονος. Ἐκ τούτου καταφαίνεται ὅτι τὰ ἐν τῷ οἰκοπέδῳ Κούπα τὰ μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ οἰκοπέδου Μπόνη ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ τελευταίῳ τούτῳ ἀνῆκον εἰς μίαν μεγάλην οἰκοδομήν, ἧς ἡ ἀρχὴ καὶ τέλος δὲν ἐγνώσθη ἔτι. Αὐτὰ δὲ ταῦτα ἀπεδείχθη ἐκ τῆς περαιτέρω σκαφῆς καὶ καταμετρήσεως, ὅτι συνέχονται μετὰ τῶν κατὰ τὴν παραλίαν καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ γραμμῶν· ὥστε πάντως ἀνήκουσι τὰ λείψανα εἰς τὰ νεώρια τῆς Ζέας, παρέχοντα τῶν νεωσοίκων τὸ σχῆμα, ἴσως δὲ τῶν ΟΜΟΤΕΓΩΝ, ὡς ὀνομάζει τούτους ἡ ἐπιγραφὴ ἡ ἀναφερομένη εἰς τὴν σκευοθήκην τοῦ Φίλωνος.

Οὕτω δ' ἐν μὲν τοῖς κατακλινέσιν ἐπιπέδοις ἔχομεν τὰς ἐσχάρας ἐφ' ὧν ἐσύροντο τὰ πλοῖα, ἐν δὲ τοῖς κίοσι τὰ ὑποστηρίγματα τῆς ὑπερκειμένης στέγης. Νεώσοικοι λοιπὸν ἐφάνησαν ἐν ὅλῳ δέκα δύο ἐν τῷ οἰκοπέδῳ Κούπα, δύο φαινόμενοι

ἔξωθεν τούτου, τρεῖς ὑπὸ τὴν ὁδὸν καὶ τὰ ἐγγὺς ταύτης χώματα, εἷς ἐντὸς τοῦ οἰκοπέδου Μπόνη, δύο ἕτεροι ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ οἰκοπέδου πλὴν ἐντελῶς κατεστραμμένοι. Ἐπὶ τῶν νεωσοίκων τούτων παρατηρητέον ὡς πρὸς τὴν κατασκευήν, ὅτι κεῖνται ἀνὰ δύο μεταξὺ δύο ἀντηρίδων πάντοτε· τῶν δὲ κιονοστοιχιῶν ἡ ἀπόστασις διάφορος· μικροτέρα δηλ. ἡ τῶν κιόνων τῶν πρὸ τῶν ἀντηρίδων (2,06 ἀπὸ κέντρου εἰς κέντρον κίονος) μεγαλειτέρα δὲ τῶν λοιπῶν (3,39 περίπου). Οἱ κίονες ἀπέχουσιν ἀπὸ τοῦ τοίχου τῆς ἐσχάρας 1,65 ὥστε τὸ ἀπὸ κίονος εἰς κίονα πλάτος τοῦ νεωσοίκου συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τριῶν περίπου μέτρων τοῦ πλάτους τῆς ἐσχάρας, εἶνε 6,30. Ἡ δὲ διάμετρος τῶν κιόνων 0,58.

Ὁ ὄπισθεν τοῖχος τῶν νεωσοίκων, ὅπου βοηθεῖ ὁ βράχος στηρίζεται ἐπ' αὐτοῦ, ὡς κατὰ τὸ σημεῖον Α ἔνθα ὁ μὲν τετμημένος βράχος ἔχει ὕψος 0,70 ὁ δὲ ἄνωθεν τοῖχος 0,90, ἐν ὅλῳ 1,60.

Ἐπὶ τοῦ κυρίου τοίχου τῶν νεωσοίκων τοῦ ἐν τῷ οἰκοπέδῳ Α. Μπόνη καὶ ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς προσόψεως αὐτοῦ ἐφάνησαν καὶ γράμματα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἐπὶ τῶν πλίνθων ἐγκεχαραγμένα καὶ χρώματι ἐρυθρῷ βεβαμμένα ἢ καὶ ἁπλῶς μόνον διὰ χρώματος ἐρυθροῦ ἀπεικονιζόμενα ὅπως ἐπὶ τῆς δευτέρας πλίνθου τοῦ πρώτου δόμου ἐκ δεξιῶν τοῦ ὁρῶντος τὸ γράμμα: ∨, ὁμοίως ἐπὶ τῆς δευτέρας τοῦ δευτέρου δόμου τό: ↑ ἀμφότερα ἐγκεχαραγμένα καὶ χρώματι βεβαμμένα· ἐπὶ τῆς πέμπτης τοῦ δευτέρου δόμου τὰ: ΤΙ μόνον διὰ χρώματος ἐρυθροῦ δεδηλωμένα καὶ ἐπὶ τῆς τετάρτης πλίνθου ἀπὸ τοῦ τοίχου τοῦ οἰκοπέδου ἐπὶ τοῦ δευτέρου δόμου τὸ Α κάλλιστα ἐγκεχαραγμένον.

Ταῦτα εἶχον ἀνευρεθῆ κατὰ τὴν πρώτην ἀνασκαφήν. Ἐπειδὴ δὲ ἵνα κατηρτίζετο πλῆρες τῶν νεωσοίκων τὸ σχέδιον ἔπρεπε νὰ καθαρισθῇ μέχρι τῆς θαλάσσης εἰς τοὐλάχιστον τούτων, δοθείσης ἀδείας πρὸς τοῦτο ἠρξάμεθα τέμνοντες τὴν παραλίαν κατὰ πλάτος καὶ πρὸς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τοῦ κίονος Ι ἀνοίξαντες τάφρον τεσσάρων περίπου μέτρων πλάτους. Ἐν τῇ τάφρῳ ταύτῃ ἀνευρέθη ἡ συνέχεια τῶν βάσεων τῶν κιόνων μέχρι τῆς θαλάσσης εἰς τὰς αὐτὰς ἀποστάσεις· ἀνευρέθησαν δὲ ἓξ τοιαῦται μέχρι

τῆς θαλάσσης. Παραπλεύρως τούτων ἀνευρέθησαν ἐν τοῖς χώμασι τρία τεμάχια κιόνων ἐν γραμμῇ εὐθείᾳ κατακεκλιμένα παραλλήλως τῇ σειρᾷ τῶν βάσεων, ἅτινα πάντα ἀφέθησαν κατὰ χώραν ὅπως ἀνευρέθησαν, καθὼς καὶ πάντα ὅσα ἐφάνησαν ἐκεῖ, ἐπειδὴ ἐκαλύφθη καὶ πάλιν ἡ ἀνασκαφεῖσα τάφρος, ἵνα μὴ κωλύηται ἡ χρῆσις τῆς παραλίας ὁδοῦ.

Οὕτως εἶχεν ἡ σειρὰ τῶν κιόνων ἐν τῇ τάφρῳ ταύτῃ. Εἰς συμπλήρωσιν δὲ τοῦ σχήματος τῆς σειρᾶς τῶν κιόνων τῶν πρὸ τῶν ἀντηρίδων, ἀνεσκάψαμεν κατὰ τὴν πέραν τῆς ὁδοῦ προέκτασιν τῆς γραμμῆς τῆς κατὰ τὴν ἀντηρίδα γ. Καὶ ἐκεῖ δὲ παρετηρήθη ἡ ἀνάλογος διάθεσις τῶν βάσεων.

Ταῦτα εἶνε τὰ κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς ἀνευρεθέντα λείψανα τῆς οἰκοδομῆς τῶν νεωσοίκων.

Β΄.

Δὲν ὑπῆρξαν ὅμως γόνιμοι αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται εἰς ἄλλα εὑρήματα πλὴν ὀλίγων, ὧν τὰ κυριώτατα ἐν τῇ τομῇ τῆς διὰ τῶν νεωσοίκων ὁδοῦ. Ἀνευρέθη δηλ:

α΄.) Λίθος ἐνεπίγραφος ὁ φέρων ἐπὶ τῶν τεσσάρων ὄψεων ἐπιγραφὰς εἰς λατρείαν Ἀσκληπιοῦ ἀναφερομένας καὶ δημοσιευθεὶς ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (περιόδῳ τρίτῃ 1885, τεύχει ϐ΄. σελ. 88 καὶ 89). Ὁ λίθος οὗτος ἀνευρέθη κατὰ τὸ σημεῖον Α, κατὰ τὴν τομὴν τῆς ὁδοῦ.

ϐ΄.) Ἀνάγλυφον λίθου λευκοῦ μετ᾽ἐπιγραφῆς ΔΙΙ ΦΙΛΙΩΙ δημοσιευθὲν ὁμοίως ἐν τῇ αὐτῇ Ἐφημερίδι (σελ. 70). Ἀνευρέθη ἐγγὺς τοῦ προηγουμένου κατὰ τὴν τομὴν τῆς ὁδοῦ.

γ΄.) Ἀνάγλυφον λίθου λευκοῦ μετ᾽ ἐπιγραφῆς ΔΙΙ ΜΙΛΙΧΙΩ δημοσιευθησόμενον ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι προσεχῶς. Ἀνευρέθη κατὰ τὸ σημεῖον τ κατὰ τὴν τομὴν τῆς ὁδοῦ.

δ΄.) Ἐντὸς τοῦ οἰκοπέδου Α. Μπόνη κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν πλὰξ φέρουσα ὄφιν ἀνάγλυφον ἐν σπείραις, τεθραυσμένη τὰ ἄνω.

ε΄.) Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ οἰκοπέδου τεμάχιον ὁμοίας πλακὸς φέρον μέρη μικρὰ σπείρας ὄφεως.

ς΄.) Ὄπισθεν τοῦ κυρίου τοίχου τῶν νεωσοίκων ἐν τῷ οἰκο-

πέδῳ Μπόνη ἐν τοῖς χώμασι δύο μεγάλα τεμάχια λίθων εἰλημμένων ἐκ τῆς στέγης ἴσως τῶν νεωσοίκων. Τὸ ἕτερον τούτων μήκους 1,17, πλάτους 0,81 κατὰ τὴν ἑτέραν τῶν μακρῶν πλευρῶν εἶνε ἀπεστρογγυλωμένον, τετμημένης οὔσης τῆς ἑτέρας τῶν γωνιῶν, κατὰ δὲ τὴν ἑτέραν φέρει τρεῖς καὶ ἡμίσειαν ἐντομὰς ἀπαρτιζούσας τρεῖς ὀδόντας καὶ μέρος τετάρτου· βάθος ἐντομῶν 0,20, πλάτος 0,18, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ὀδόντων. Τὸ δ' ἕτερον μήκους 1,00, πλάτους 0,81 φέρει δύο ὀδόντας καὶ δύο ἐντομάς· ὄπισθεν δ' αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας δύο ἐγκοπὰς φέρει εἰς ἀνύψωσιν τοῦ λίθου κατεσκευασμένας.

ζ'.) Τὰ δύο τεμάχια τοῦ Ἰωνικοῦ γείσου, ἅτινα ἐλέχθησαν ἀνωτέρω ὅτι ἀνευρέθησαν ὡς περίφραγμα νεωτέρου κατασκευάσματος ἐν τοῖς νεωσοίκοις.

η'.) Πολλὰ τεμάχια ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν ἐντελῶς παραμεμορφωμένα.

θ'.) Δύο ἧλοι ὀρειχάλκινοι μεγάλοι κατιωμένοι ἐν τοῖς νεωσοίκοις τοῖς ἐν τῷ οἰκοπέδῳ Κούπα.

ι'.) Τὸ ἄνω μέρος πηλίνου τύπου ὀρθοκεράμου ἄριστα διατηρούμενον, ὕψους 0,12, πλάτους 0,19.

ια'.) Τέσσαρα λίαν μικρὰ πήλινα ἀγγεῖα ἐν εἴδει ληκυθίων ταπεινῆς λίαν τέχνης, ἄνευ εἰκόνων.

ιβ'.) Πολλὰ τεμάχια πηλίνων ἀγγείων διαφόρων χρόνων.

ιγ'.) Κέραμος μεγάλη πηλίνη ἐκ τῶν τῆς στέγης τῶν νεωσοίκων διατηρουμένη ἐν τῷ μουσείῳ, ἀνευρεθεῖσα δὲ ἐν τῷ πρὸς τὴν θάλασσαν ἄκρῳ τῆς σκαφείσης διὰ τῆς ὁδοῦ τάφρου.

ιδ'.) Πήλινον ἱκανῶς μέγα κατασκεύασμα ἐν εἴδει μεγάλης λεκάνης, ἐν τῇ αὐτῇ τάφρῳ ἀνευρεθέν.

Δὲν πρέπει νὰ παραλίπω ἐνταῦθα καὶ τὴν σκαφήν, ἥτις ἐγένετο πρὸ τοίχου τινὸς ἀναφανέντος ὀλίγα μέτρα ὄπισθεν τοῦ κυρίου τοίχου τῶν νεωσοίκων, πρὸς ὃν ὅμως, ὡς ἐκ τῆς ἐρεύνης τῆς γενομένης ἀπεδείχθη, οὐδεμίαν σχέσιν εἶχεν. Ὁ τοῖχος οὗτος χωρεῖ ἀπὸ Ν. πρὸς Β. ἔχων ἀντηρίδας κατὰ διαστήματα ἀνάλογα, φαίνεται δ' ἐκ τοῦ τρόπου τῆς κατασκευῆς ἀνήκων εἰς κτίσμα νεωτέρων χρόνων.

Ταῦτα εἶνε τὰ ἀνευρεθέντα κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας.

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὅλης ἐρεύνης νὰ ἐμελετῶντο αἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐπὶ οὐ σμικρὸν κατατεινόμεναι γραμμαί, ἃς δύναταί τις τὸ πρωῒ μάλιστα νὰ παρατηρήσῃ ἠρεμούντων τῶν ὑδάτων, διότι τότε βοηθεῖ τὸ τῆς ὥρας ἐκείνης φῶς· ὁμοίως εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἐξηκολούθει ἡ ἔρευνα καὶ ἐν τῷ οἰκοπέδῳ Κούπα, καὶ νὰ διέμενον τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρεύνης ταύτης ἀνέπαφα πρὸς ἀκριβεστέραν γνῶσιν τῆς καταστάσεως μέρους τοῦ παλαιοῦ ναυστάθμου. Τοῦτο ἀπόκειται ἰδίᾳ εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τοῦ κ. Γ· Κούπα, ὅστις ἠδύνατο καὶ τῇ ἐπιστήμῃ οὐ σμικρὰν τὴν βοήθειαν νὰ παράσχῃ καὶ τῇ ναυτικῇ κατ' ἐξοχὴν πόλει τοῦ Πειραιῶς μνημεῖον καλὸν τῆς παλαιᾶς εὐκλείας νὰ παράσχῃ, ἀφ' οὗ μάλιστα ἡ παραχώρησις μικρᾶς ταινίας γῆς πρὸς τὴν παραλίαν ὁδὸν δὲν εἶνε κίνδυνος νὰ γείνῃ ζημίας πρόξενος τῷ ἄλλως μεγαλοδώρῳ ἀνδρί, Ἐὰν τοῦτο γείνῃ, δὲν ἀπολείπεται εἰμὴ τὸ ἐν τῷ οἰκοπέδῳ τοῦ κ. Ἀ. Μπόνη μέρος, ὅπερ διὰ παντὸς τρόπου πρέπει ἡ Ἑταιρία ἢ ἡ Κυβέρνησις νὰ συντηρήσῃ. Τὰ δὲ λοιπά, ἅτε κείμενα ἐπὶ τῆς συμπτώσεως δύο ὁδῶν, ἢ μᾶλλον ἐπὶ μικρᾶς ἐκεῖ σχηματισθησομένης πλατείας, εὐκολώτατα δύνανται συντηρούμενα νὰ περιφραχθῶσι μετὰ τῶν λοιπῶν καταλλήλως, καὶ οὕτω νὰ διασωθῇ κατὰ τὸ δυνατὸν ἐν συνόλῳ τὸ κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος τμῆμα τῶν νεωσοίκων τῆς Ζέας.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 25 Δεκεμβρίου 1885.

ΙΑΚ. Χ. ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ

Προσθετέον εἰς τἄνω ὅτι πρό τινων μηνῶν ὁ δῆμος Πειραιῶς ἀποκομίζων τὰ ἔξωθεν τοῦ οἰκοπέδου Μπόνη καὶ κατὰ τὴν δυτικὴν αὐτοῦ γωνίαν χώματα, τὰ ἐπὶ τῆς καμπῆς τῆς πρὸς τὸ θέατρον Τσόχα ὁδοῦ, ἀνέδειξε δύο ἔτι κίονας κατὰ χώραν (τ. υ.) καὶ ἱκανὸν μέρος δύο κεκλιμένων ἐπιπέδων (φ. χ.) καὶ τὸν κατὰ τὸ ψ μεταξὺ τῶν σημείων *α* καὶ *ο* κεχωσμένον τοῖχον. Ἐν τοῖς ἀποκομισθεῖσι τούτοις χώμασιν ἀνευρέθησαν τεμάχιά τινα μαρμάρινα ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν καὶ στήλη μικρὰ λίθου Πειραϊκοῦ, ἐφ' ἧς εἶνε ἀναγεγλυμμένος ἄνευ τέχνης ὄφις· ἡ στήλη ἔχει κάτω

προεξοχὴν ἵνα ἐντίθηται εἰς κοίλωμα ἐπὶ βάσεώς τινος ἐσχηματισμένον. Ἐσχάτως δ' ὀλίγον ἄνωθεν τοῦ σημείου τούτου ἀνευρέθη ἐν τοῖς χώμασι μικρὸν τεμάχιον ἐπιγραφῆς εἰς Ἀσκληπιὸν βάσεις καθίσματος κεκοσμημέναι ὑπὸ ποδῶν γρυπὸς καὶ τὸ ἥμισυ ὀμφαλοῦ λίθου λευκοῦ περὶ ὃν ἑλίσσεται δράκων παχύτατος πτερωτός.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1886.

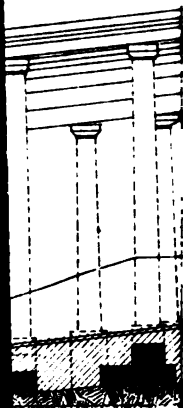
ΙΑΚ. Χ. ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ
1886

ΑΙΩΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΥΠΟ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ

Τῆς Ἐφημερίδος ἐκδίδοται κατὰ τριμηνίαν ἓν τεῦχος σχήματος τετάρτου, περιέχον τρία τοὐλάχιστον τυπογραφικὰ φύλλα καὶ τρεῖς πίνακας.

Συνδρομὴ ἐτησία τῆς Ἐφημερίδος δραχμαὶ δεκαέξ.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ παρὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ.

Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν :

Τόμος Α^ος 1883, ἐκ 18 τυπ. φύλ, μετὰ 13 πινάκων, ὧν 4 διπλοῖ, καὶ 9 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ.

Τόμος Β^ος 1884, ἐκ 14 τυπ. φύλ. μετὰ 12 πινάκων, ὧν 7 διπλοῖ, καὶ 7 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Γ^ος 1885, ἐκ 17 τυπ. φύλ. μετὰ 12 πινάκων, ὧν 8 διπλοῖ, καὶ 14 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Δ^ος 1886, τεύχ. 1-3 ἐκ 12 τυπ. φύλ. μετὰ 10 πινάκων, ὧν 4 διπλοῖ, καὶ 6 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τὸ 4^ον τεῦχος τοῦ 1886 ἐκδοθήσεται προσεχῶς.

ΕΝ ΤΩ ΜΟΥΣΕΙΩ

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Ἐφημερὶς Ἀρχαιολογική, ἀφορῶσα τὰς ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀνευρισκομένας ἀρχαιότητας. Ἐν Ἀθήναις, 1837-1860. Τεύχη μοναδικά· 1-3, 11-13, 15, 17-29, 50-55. Ἕκαστον τεῦχος	Δρ.	1
Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς, ἐκδιδομένη ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Περίοδος δευτέρα, 1862. Ἐν Ἀθήναις, 1862. Τεύχη Α-ΙΒ'.	»	12
— 1869-1874. Τεύχη ΙΓ'.-ΙΖ'. Ἕκαστον τεῦχος	»	3
Ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι ἀνακαλυφθεῖσαι καὶ ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συλλόγου. Ἐν Ἀθήναις, 1851-1855. Φυλλάδιον 2. 3 (τὸ 1ον φυλλ. 1851 δὲν ὑπάρχει) εἰς 4ον. Ἕκαστον τεῦχος. .	»	1
Πρακτικὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Ἐρεχθείου Ἐπιτροπῆς. Ἐν Ἀθήναις, 1853. 4ον μετὰ 8 πινάκων.	»	1
Ἐπιγραφαὶ ἑλληνικαὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνέκδοτοι, ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Φυλλάδιον Αον (ἄλλο δὲν ἐξεδόθη). Ἐν Ἀθήναις, 1860. 4ον	»	1
Γενικαὶ συνελεύσεις τῶν ἑταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, 1860-1870. Ἐν Ἀθήναις, 1860-1870. Τεύχη 11 εἰς 4ον. Ἕκαστον τεῦχος.	»	1
Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, 1872-1881 (τὸ τεῦχος τοῦ 1871 δὲν ὑπάρχει). Ἐν Ἀθήναις, 1872-1882. Τεύχη 10 εἰς 8ον. Ἕκαστον τεῦχος	»	1
— 1882-1885. Ἐν Ἀθήναις, 1883-1886. Τεύχη 4 εἰς 8ον. Ἕκαστον τεῦχος	»	3

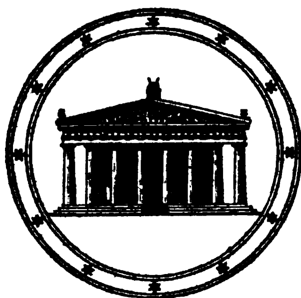

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1886

ΑΘΗΝΗΣΙΝ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ
1888

ΕΝ ΤΩ ΜΟΥΣΕΙΩ

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Ἐφημερὶς Ἀρχαιολογική, ἀφορῶσα τὰς ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀνευρισκομένας ἀρχαιότητας. Ἐν Ἀθήναις, 1837-1860. Τεύχη μοναδικά· 1-3, 11-13, 15, 17-29, 50-55. Ἕκαστον τεῦχος . . . . Δρ. 1

Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς, ἐκδιδομένη ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Περίοδος δευτέρα, 1862. Ἐν Ἀθήναις, 1862. Τεύχη Α-ΙΒ'. . . . . » 12

— 1869-1874. Τεύχη ΙΓ'.-ΙΖ'. Ἕκαστον τεῦχος . . . . . » 3

Ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι ἀνακαλυφθεῖσαι καὶ ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συλλόγου. Ἐν Ἀθήναις, 1851-1855. Φυλλάδιον 2. 3 (τὸ 1ον φυλλ. 1851 δὲν ὑπάρχει) εἰς 4ον. Ἕκαστον τεῦχος. . » 1

Πρακτικὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Ἐρεχθείου Ἐπιτροπῆς. Ἐν Ἀθήναις, 1853. 4ον μετὰ 8 πινάκων. . . . . » 1

Ἐπιγραφαὶ ἑλληνικαὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνέκδοτοι, ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Φυλλάδιον Αον (ἄλλο δὲν ἐξεδόθη). Ἐν Ἀθήναις, 1860. 4ον . . . . » 1

Γενικαὶ συνελεύσεις τῶν ἑταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, 1860-1870. Ἐν Ἀθήναις, 1860-1870. Τεύχη 11 εἰς 4ον. Ἕκαστον τεῦχος. . . . . » 1

Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, 1872-1881 (τὸ τεῦχος τοῦ 1871 δὲν ὑπάρχει). Ἐν Ἀθήναις, 1872-1882. Τεύχη 10 εἰς 8ον. Ἕκαστον τεῦχος . . . . » 1

— 1882-1885. Ἐν Ἀθήναις, 1883-1886. Τεύχη 4 εἰς 8ον. Ἕκαστον τεῦχος . . . . » 3

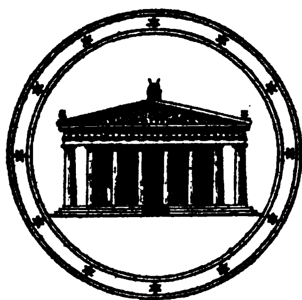

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1886

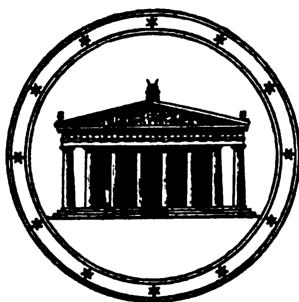
ΑΘΗΝΗΣΙΝ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ
1888

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1886

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1888

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΧΑΙΩΝ
Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ
DUC DE LUYNES
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΕΤΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ. ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
HILARION ROUX
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΕ
HEINRICH SCHLIEMANN
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΔΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
ΣΟΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΠΡΩΙΟΣ
ΟΘΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῇ 29 Μαρτίου 1887 ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ 10 π. μ. συνελθόντων ἑταίρων τριάκοντα, προσεφώνησεν αὐτοὺς ὁ πρόεδρος Ἀλ. Κοντόσταυλος ὡς ἑξῆς·

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Κατὰ τὴν ἐπίσημον, διὰ τὸ Συμβούλιον, ἡμέραν ταύτην, ἥτις εἶναι ὡρισμένη εἰς λογοδοσίαν αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς, ἀντὶ τῆς συνήθους προσαγορεύσεως, ἐπιβάλλεται εἰς ἐμὲ ἡ ἐκδήλωσις τῆς λύπης τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῷ γνωστῷ ἤδη ὑμῖν θανάτῳ τοῦ μέχρι τοῦδε καὶ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ταμίου τῆς Ἑταιρίας, μακαρίτου Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου. Τὴν δὲ ἐντεῦθεν κατὰ τὸ εἰκὸς λύπην, ἐπιτείνει εἰς αἴσθημα ἀληθοῦς ὀδύνης ἡ ἐπελθοῦσα βεβαίωσις ἄλλου γεγονότος, ὅλως τούτου ἀπροσδοκήτου, τοῦ γεγονότος δηλονότι τῆς ἀποκαλύψεως ἐλλειμμάτων καὶ ἐλλειμμάτων σπουδαίων, ἐν τῇ διαχειρίσει αὐτοῦ. Ἡ ὕπαρξις τῶν ἐλλειμμάτων τούτων ἐγνώσθη τὸ πρῶτον κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ταμείου καὶ τῶν λογαριασμῶν, πρὸς τὸν ἐπὶ τούτῳ ταχθέντα σύμβουλον κύριον Γ. Νικολαΐδην, ὑπὸ τῆς ἀπορφανισθείσης οἰκογενείας καὶ ἐβεβαιώθη δυστυχῶς ἔπειτα διὰ τῆς τακτικῆς τῆς διαχειρίσεως τοῦ μακαρίτου ἐξελέγξεως, ἥτις ἐγένετο, ἐντολῇ τοῦ συμβουλίου, ὑπὸ τοῦ πεπειραμένου λογιστοῦ κ. Δροσίνη,

ούτινος τὰς ἐκθέσεις, ἰδιαιτέρως ἐκτυπωθείσας, ἔχετε πάντες ἐνώπιον ὑμῶν.

Τὰ ἐλλείμματα ταῦτα, ὡς παρατηρεῖτε, πλὴν ἀσημάντων τινῶν ἄλλων ἀταξιῶν, εἰσὶ δύο, συνιστάμενα εἰς τὰ ἑξῆς, ἤτοι 1) εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας δώδεκα περίπου χιλιάδων δραχμῶν, αἵτινες ἔδει νὰ ὑπάρχωσιν ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους καὶ 2) εἰς τὴν ἔλλειψιν καταχωρίσεως ἐν τοῖς βιβλίοις, ὡς εἰσπραχθεισῶν, πεντήκοντα καὶ πέντε χιλιάδων δραχμῶν, προερχομένων ἐκ τῆς ἐξαργυρώσεως τοῦ ἐντάλματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ὅπερ εἶχεν ἐκδοθῇ πρὸς ἀπόδοσιν εἰς τὴν Ἑταιρίαν τοῦ ὑπ' αὐτῆς προκαταβληθέντος τιμήματος τῆς οἰκίας Λύτσικα.

Καὶ ἡ μὲν ἔλλειψις τοῦ πρώτου τῶν εἰρημένων ποσῶν, ἤτοι ἐκείνη τῶν δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν, προκύπτουσα ἐξ αὐτῶν τῶν βιβλίων καὶ τῶν λογαριασμῶν τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου, οὐδεμίαν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὑποδηλοῦσα δολίαν προαίρεσιν, καθόσον μάλιστα, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς οἰκογενείας, τὸ ποσὸν τοῦτο, εὑρεθὲν ἐν τῷ ταμείῳ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, διετέθη ὑπ' αὐτῆς, εἰς ἔξοδα τῆς κηδείας καὶ εἰς ἄλλας οἰκογενειακὰς ἀνάγκας, ὑπολαβούσης τὸ εἰρημένον ποσόν, ὡς ἀνῆκον ἀτομικῶς εἰς τὸν ἀποβιώσαντα. Ἀλλ' ἡ ἔλλειψις τοῦ δευτέρου ποσοῦ, ἤτοι τοῦ τῶν πεντήκοντα πέντε χιλιάδων δραχμῶν, δὲν ἦτο, κατὰ δυστυχίαν, ἐπιδεκτικὴ τοιαύτης ἁπλῆς ἐξηγήσεως, διότι τὸ ποσὸν τοῦτο, ἐνῷ εἶχε πρὸ καιροῦ εἰσπραχθῇ, ὄχι μόνον δὲν φαίνεται σεσημειωμένον ἐν τοῖς βιβλίοις, ἀλλὰ καὶ παρίστατο πάντοτε καὶ μέχρι τέλους ὡς καθυστερούμενον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐν ταῖς περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ταμείου πρὸς τὸ Συμβούλιον ἀνακοινώσεσι τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου. Καὶ ὅτι μὲν ἐν τῷ γεγονότι τούτῳ περιέχεται ἀθέμιτος πρᾶξις, δὲν δύναμαι, δυστυχῶς, νὰ μὴ ὁμολογήσω, μετὰ πάντων ἐκείνων, οἵτινες ἔλαβαν γνῶσιν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐκ τῶν ὀρθῶς ἐννοουμένων ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης ὁρμώμενος, ὀφείλω νὰ ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς τὴν προτροπήν, ὅπως μὴ σπεύσητε εἰς τὴν κρίσιν ὑμῶν, ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἐνοχῆς τοῦ μακαρίτου συναδέλφου ἡμῶν, διότι τὸ καθῆκον τοῦ δικαίου εἶναι πάντοτε, ὡς γνωστόν, νὰ δέ-

χηται ἐν ἀμφιβολίᾳ τὴν ἐπιεικεστέραν ὑπόθεσιν, ἥτις ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναντιῤῥήτως συνίσταται εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ διατηρουμένην ἐλπίδα καὶ ἑπομένως εἰς τὴν πρόθεσιν, τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἐν ἀρχῇ ἀποκρυβέντος ποσοῦ. Ἄγομαι δὲ τόσῳ μᾶλλον εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ὅσῳ αὐτὴ ἡ ἁπλῆ σκέψις, ὅτι ἡ μέχρι τέλους ἀπόκρυψις τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ ἀπέβαινεν ἀπολύτως ἀδύνατος, φαίνεται ἀποκλείουσα τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι ὁ μακαρίτης Γιαννόπουλος εἶχε τὴν πρόθεσιν νὰ διαπράξῃ ὁριστικῶς ὑπεξαίρεσιν. Ταῦτα παρατηρῶν δὲν προτίθεμαι βεβαίως, οὔτε κατ' ἐλάχιστον, ν' ἀρνηθῶ τό, ὡς εἴρηται, ἀθέμιτον τῆς πράξεως καὶ νὰ ἀποδοκιμάσω ὡς δυνατὸν ἐντόνως αὐτήν, ἀλλὰ θέλω μόνον νὰ προκαλέσω τὴν προσοχὴν ὑμῶν εἰς τὸν ὀρθὸν καὶ δίκαιον αὐτῆς χαρακτηρισμόν, ὥστε νὰ μὴ ἐπιβαρυνθῇ πέρα τοῦ δέοντος ἡ μνήμη τοῦ ἀφ' ἡμῶν μεταστάντος ἡμετέρου συναδέλφου. Στηριζόμενοι δὲ εἰς τὰς περὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος ληφθείσας ὡς οἷόν τε ἀκριβεῖς πληροφορίας, φρονοῦμεν, ὅτι δὲν εἶναι ἀνυπόστατος ἡ ἐλπὶς περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἀναλήψεως ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἐλλειμμάτων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ Συμβούλιον θέλει μετέλθῃ, καθ' ὃ ἔχει καθῆκον, πάντα τὰ πρὸς τοῦτο. παρ' αὐτῷ μέσα.

Νῦν δὲ παρακαλῶ ὑμᾶς, ἀξιότιμοι κύριοι, νὰ μοὶ ἐπιτρέψητε καὶ ἄλλην τινὰ παρατήρησιν, σχετικῶς πρὸς πᾶσαν ἐνδεχομένην τινὰ αἰτίασιν, ἥτις ἠδύνατο νὰ ἀπευθυνθῇ εἴτε κατὰ τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ἐλλείψει τῆς ἀπαιτουμένης προνοίας καὶ φροντίδος, εἴτε κατὰ τοῦ τηρουμένου ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας συστήματος τῆς χρηματικῆς αὐτῆς διαχειρίσεως, διότι καθ' ἡμᾶς τοὐλάχιστον οὐδετέρα τῶν αἰτιάσεων τούτων δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐκ τῶν περὶ ὧν πρόκειται συμβάντων δικαιολογουμένη. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τὸ πρῶτον ἔλλειμμα, τουτέστιν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν, παρακαλῶ ὑμᾶς νὰ λάβητε ὑπ' ὄψει τὰς ἑξῆς δύο πληροφορίας, ἤτοι ἀφ' ἑνὸς μέν, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο, παρὰ τὸ σύνηθες καὶ δύναμαι εἰπεῖν ἐκτάκτως, εὑρέθη εἰς χεῖρας τοῦ ταμίου, συνεπείᾳ τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ληφθείσης ἀποφάσεως, ὅπως ἀποσυρθῶσι τὰ χρήματα τῆς Ἑταιρίας ἐκ τῆς Βιομηχανικῆς Τραπέζης παρ' ᾗ πρό-

τερον κατετίθεντο τὰ διαθέσιμα ποσὰ καὶ ἐξ ἑτέρου, ὅτι εἶναι λίαν δύσκολον εἰμὴ ἀδύνατον ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρίας, νὰ μὴ ὑπάρχῃ, ἔστιν ὅτε τοὐλάχιστον, εἰς χεῖρας τοῦ ταμίου ποσόν τι διὰ τὰς καθημερινὰς δαπάνας ἢ ὅπερ καὶ συνηθέστερον ἐκ περισσεύματος αὐτῶν. Καθ᾽ ὅσον δ᾽ ἀφορᾷ εἰς τὸ δεύτερον ἔλλειμμα, τουτέστιν εἰς τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ἐκ προκαταβολῆς τῆς Ἑταιρίας, ὀφειλόμενον αὐτῇ τίμημα τῆς οἰκίας Λύτσικα, παρακαλῶ ὑμᾶς ἐπίσης νὰ λάβητε ὑπ᾽ ὄψιν, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο εἶχεν εἰσπραχθῇ ὑπὸ τοῦ ταμίου, χωρὶς νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ γεγονότος τὸ Συμβούλιον, διότι τὸ οἰκεῖον ἔνταλμα, παρὰ τὰ γενικῶς τηρούμενα, εἶχεν ἐκδοθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου οὐχὶ ἐπ᾽ ὀνόματι τοῦ προεδρείου ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ ταμίου, ὅστις ἔχων ἐντεῦθεν τὸ δικαίωμα νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐξόφλησιν αὐτοῦ, ἠδυνήθη νὰ τὴν ἀποκρύψῃ, τοῦθ᾽ ὅπερ ἄλλως θὰ ἦτο ἀδύνατον.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ λυπηροῦ τούτου θέματος.

Περὶ δὲ τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου θέλει πληροφορήσει ὑμᾶς κατὰ τὸ σύνηθες ὁ κ. γραμματεύς, ὅστις παρακαλεῖται νὰ λάβῃ ἐπὶ τούτῳ τὸν λόγον.

Εἶτα δὲ ὁ γραμματεὺς Στέφανος Α. Κουμανούδης ἀνέγνω τὴν ἑξῆς ἔκθεσιν·

Κύριοι,

Λέγομεν πρῶτον περὶ τῶν ἑταίρων τῶν συνιστώντων τὴν Ἑταιρίαν ἤ, μᾶλλον εἰπεῖν, περὶ τοῦ ἑκάστοτε διὰ νέων προσελεύσεων ἢ θανάτων ἀλλοιουμένου πυρῆνος αὐτῆς τοῦ ἐνεργοῦ.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐνεγράφησαν εἰς τὸ μητρῷον πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι νέοι ἑταῖροι πεντήκοντα τέσσαρες, πάντες, πλὴν δύο, κάτοικοι Ἀθηνῶν.

Ἐκ τοῦ ὅλου δὲ ἀριθμοῦ τῶν ἑταίρων ἀπέθαναν ἐν τῷ ἔτει, καθ᾽ ὅσον ἐγένετο ἡμῖν γνωστόν, τρεῖς, ἐν οἷς καὶ ὁ δεκαεπτὰ ἔτη χρηματίσας ταμίας τῆς Ἑταιρίας Παναγιώτης Ἐμ. Γιαννόπουλος.

Συνδρομὴν τακτικὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατέβαλον ἑταῖροι ἐν ὅλῳ 212, καὶ δὴ 203 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικούντων, 2 ἐκ Πειραιῶς, εἷς ἐκ τῶν νήσων καὶ ἓξ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἔτι δὲ συνέδραμον σωματεῖά τινα ἤτοι κοινὰ ὀκτὼ τὸν ἀριθμόν, ἐν οἷς τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν πανεπιστήμιον, ἑπτὰ ἱεραὶ μοναὶ καὶ δύο δῆμοι, μνημονευθησόμενοι κατωτέρω.

Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων ἑταίρων τε καὶ σωματείων καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἑκάστου συνδρομῶν θέλουσιν ἀναγραφῇ ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ μετ' αὐτῆς συνεκδοθῇ. Ἐξαιρετικῶς δὲ ἐνταῦθα μνημονεύομεν δύο μείζονας συνδρομάς, διδομένας τακτικῶς ἀπὸ ἐτῶν, τὴν χιλιόδραχμον τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν πανεπιστημίου καὶ τὴν πεντακοσίων χρυσῶν φράγκων τοῦ ἐν Πετρουπόλει ὁμογενοῦς Ἰω. Κοντογιαννάκη. Ἔτι δὲ συνδρομαὶ ἀπὸ 100 δρ. καὶ ἀνωτέρω μνημονευτέαι εἶναι κατὰ τὰ εἰθισμένα αἱ ἑξῆς· Παντιᾶ Ῥάλλη δρ. 200, Περικλέους Π. Ἀργυροπούλου δρ. 100, τῆς μονῆς Πεντέλης δρ. 150, τοῦ δήμου Ἑρμουπολιτῶν Σύρου δρ. 200, τοῦ δήμου Πειραιέων δρ. 100.

Ἐκτάκτως δὲ προσήνεγκαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας δραχμὰς μὲν 100 ὁ ἐκ Λονδίνου παρεπιδημήσας ἐνταῦθα ἐπιστήμων John Lubbock, ὁ δὲ ὁμογενὴς Δημ. Βασιλείου δραχ. 250, ὡσαύτως ὁ ἐν Λιβερπούλῃ τῆς Ἀγγλίας Γ. Α. Πασπάτης δρ. 500. Καὶ ἓν δὲ κληροδότημα ἦλθεν εἰς τὴν Ἑταιρίαν δραχμῶν δύο χιλιάδων παλαιῶν, ἤτοι νέων 1760, τὰς ὁποίας κατέλιπεν ὁ ἐν Παρισίοις κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἀποθανὼν ἀδελφὸς τοῦ ἡμετέρου προέδρου Ὄθων Α. Κοντόσταυλος.

Τὸ δὲ κληροδότημα τοῦ Κωνστ. Ι. Ἀλεξανδροπούλου, περὶ οὗ ἐῤῥέθη τι ἐν τῇ περυσινῇ ἐκθέσει τοῦ Συμβουλίου, ἀκυρωθείσης τῆς διαθήκης ἕνεκα ἐλλείψεων περὶ τοὺς τύπους, ἔμεινεν ἀνείσπρακτον.

Ὁποία δὲ ἡ ἐν γένει κατάστασις τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας βλέπετε μὲν καὶ ἐκ τῶν διανενεμημένων εἰς πάντας ὑμᾶς ἐντύπων, θέλετε δὲ ἀκούσῃ μετ' ὀλίγον καὶ παρὰ τοῦ ἡμετέρου συναδέλφου Γ. Νικολαΐδου, εἰς ὃν τῇ 29 παρελθόντος Δεκεμβρίου ἀνετέθησαν προσωρινῶς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τὰ καθήκοντα τοῦ ταμίου.

Ἔργα ἀρχαιολογικὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου χρήμασι τῆς Ἑταιρίας οὐκ ὀλίγα. Πρῶτον *ἀνασκαφαὶ* εἰς ἐννέα διάφορα μέρη, πολλαχῶς αὐξήσασαι τὴν γνῶσιν ἡμῶν τοῦ ἀρχαίου ἐν γένει βίου καὶ ἰδίως τῆς τέχνης τῆς Ἑλληνικῆς καὶ πλουτίσασαι ἐκτάκτως τῷ ὄντι τὰ Μουσεῖα τῆς πρωτευούσης δι' ἔργων ἀξιοθεάτων.

Περὶ τῆς πρώτης τῶν ἀνασκαφῶν, τῆς ἐπὶ τῆς Ἀθηναϊκῆς ἀκροπόλεως ἀναγινώσκομεν ὑμῖν τὴν ἑξῆς σημείωσιν, γεγραμμένην ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων Παναγ. Καββαδία, εἰς ὃν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἦτο ἀνατεθειμένη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἡ τοῦ ἔργου ἐπιστασία. (Ἴδε *Ἐκθέσεις Ἐφόρων*).

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην καθ' ὅλον τὸ ἔτος δρ. 15,982:90.

Καταβαίνοντες εἰς τὴν κάτω πόλιν λέγομεν βραχέα τινὰ περὶ τῆς κατ' ἐξακολούθησιν ἀνασκαφῆς τῆς ἐν τῷ χώρῳ τῆς *πυρποληθείσης ἀγορᾶς*, βραχέα δέ, διότι τὰ ἀπὸ Ἰανουαρίου τοῦ 1886 μέχρι τέλους Μαΐου φανέντα μέρη τοῦ μεγάλου ἐκεῖ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων κτίσματος περιεγράφησαν ἤδη ἐν τοῖς προεκδοθεῖσι πρακτικοῖς τῆς Ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1885, ἔνθα ἐτέθη καὶ τὸ ἰχνογράφημα τοῦ κτίσματος ὅπερ ἐξεπόνησεν ὁ ἀρχιτέκτων W. Dörpfeld, περιλαμβάνον πάντα τὰ ἕως τοῦ εἰρημένου χρόνου ἀποκαλυφθέντα, καὶ οὕτω οὐδὲν σχεδὸν σήμερον ἀπομένει νὰ εἴπωμεν νέον ἐξαγόμενον ἐκ τῶν σκαφῶν, αἵτινες διήρκεσαν μόνον ἔτι μέχρι τέλους Ἰουνίου 1886, τότε δὲ ἐκλιπόντος τοῦ ἀνασκαψίμου χώρου διεκόπησαν, καὶ περιμένομεν ἔκτοτε νὰ ἴδωμεν, πότε θέλει ἐκτελεσθῇ ἓν βασιλ. διάταγμα πρὸ καιροῦ ἐκδοθέν, δι' οὗ κηρύσσονται δημοσίας ἀνάγκης τινὰ τῶν αὐτόθι ἰδιωτικῶν γηπέδων, ὥστε νὰ γίνῃ, καθαιρουμένων αὐτῶν, δυνατὴ ἡ ἐξακολούθησις τοῦ ἡμετέρου ἔργου, ἴσως δὲ καὶ ἡ συντέλεσις, ἂν πρὸς τούτοις παραδώσῃ τῇ Ἑταιρίᾳ ἡ Κυβέρνησις πρὸς καθαίρεσιν καὶ ἀνασκαφὴν τὸν ἐκεῖ στρατῶνα τῆς χωροφυλακῆς καὶ τὸ Τουρκικὸν τζαμίον.

Ἀλλ' ἂν δὲν ἔχομεν σήμερον νὰ προσθέσωμέν τι νέον, διαφωτίζον τὸ κτίσμα αὐτὸ ἀρχιτεκτονικῶς, ὀφείλομεν ὅμως, καθὼς ἐποιήσαμεν καὶ πέρυσι, νὰ καταλέξωμεν τὰ κινητὰ ἀρχαῖα, ὅσα

ἀπὸ τῆς 26 Ἰανουαρίου 1886 μέχρι τέλους Ἰουνίου ἐν ταῖς σκαφαῖς εὑρέθησαν. Εἶναι τὰ ἑξῆς·

Λίθινα. α'. ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, οἷον κιονόκρανα, παραστάδες, γεῖσα κτλ. μικρῶν διαστάσεων τὸ πλεῖστον καὶ σχεδὸν πάντα τοῦ Ἰωνικοῦ ἢ Κορινθιακοῦ ῥυθμοῦ· ἐν ὅλῳ κομμάτια 12

β'. γλυπτὰ διάφορα περιφερῆ τε καὶ ἀνάγλυφα, κολοβὰ πάντα, ἐν οἷς κεφαλὴ μία ἀνδρὸς ἀγενείου, μεγέθους φυσικοῦ καί τι πλέον, καὶ ἓν ναΐδιον Μητρὸς θεῶν, καὶ λάρναξ σαρκοφάγος ἔχουσα γλυφὴν κρατῆρος καὶ δύο λεόντων πολὺ τετριμμένην, ἐν ὅλῳ κομμάτια 25

γ'. ἐπιγραφαὶ Ἑλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν χρόνων·

ἐξ ὧν ἀναθηματικαὶ	2	
ἐπιτύμβιοι, (αἱ πλεῖσται τῶν Ῥωμ. χρόνων) . . .	16	
ἀδιάγνωστοι (ὧν αἱ πλεῖσται ὀλιγογράμματοι). . .	19	
Ἀττικὸν ψήφισμα	1	38
δ'. Χαλκᾶ σκεύη		2
ε'. Σιδηροῦς ἧλος μέγας		1
ϛ'. Πήλινα· πινάκια πρασίνου γανώματος		6
ζ'. Ἀργυροῦν μικρὸν πέταλον, ἔχον ἔκτυπον παράστασιν Χριστιανικὴν ἴσως		1
η'. Νομίσματα χαλκᾶ, κακῆς τὸ πλεῖστον διατηρήσεως,		
Ἀττικὸν	1	
Βυζαντινὸν	1	
Φραγκικόν.	1	
Βενετίας	2	
Τουρκικοὶ παράδες	8	
Δίλεπτον Ἑλλην. βασιλείου.	1	
Ἀδιάγνωστα εἰσέτι	9	23
Τὸ ὅλον κομμάτια		108

Ἐδαπανήθησαν εἰς ταύτην τὴν ἀνασκαφὴν καὶ τὴν οἰκοδόμησιν ἑνὸς ὑψηλοῦ στερεοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου πρὸς νότον καὶ ἑνὸς ὀχετοῦ μακροῦ μέτρων 89 ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, ἐν ὅλῳ δραχμαὶ 10,945:51.

Μικρὰ δέ τις σκαφὴ τεσσάρων ἡμερῶν, ἀποπείρας χάριν, ἐγένετο κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ἀνωφεροῦς ὁδοῦ, τῆς *μεταξὺ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς οἰκίας Κ. Ν. Κωστῆ*, καθόσον ἐκεῖ πλησίον πρὸ ἐτῶν κατὰ τὴν θεμελίωσιν τῆς Βουλῆς εἶχεν εὑρεθῇ λίθος μέγας ἐπιτύμβιος ὁ τοῦ «Ἀβασκάντου Κηφισιέως παιδοτρίβου ἐλευθέρων παίδων» ἐκ τῶν χρόνων τοῦ Καίσαρος Ἀδριανοῦ. Ἀλλ' οὐδὲν σπουδαῖον προῆλθεν εἰς φῶς ἐκ τῆς σκαφῆς· διότι τὸ μὲν φυσικὸν ἔδαφος ἐν τῇ ὁπωσοῦν ὑψηλῇ ταύτῃ θέσει, ἧς τὸ ὕψος ἐνομίζετο ὅτι ἐσχηματίσθη ἐξ ἐπιχώσεων, εὑρέθη εὐθὺς μετ' ὀλίγον, μία δὲ ἐκεῖ φανεῖσα γραμμὴ τοίχου, λοξὴ πρὸς τὴν ὁδὸν καί, ἐφ' ὅσον παρ' ἡμῶν ἐξητάσθη, μήκους 13 μέτρων, πλάτους 1,55, ὕψους ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους 1,20, συνέκειτο ἐκ παντοίων μεγάλων τε καὶ μικρῶν λίθων ὡς καὶ πλίνθων ὀπτῶν μεταξὺ καὶ ἀμμοκονίας, χρόνων ἴσως τῶν ὑστάτων Ῥωμαϊκῶν, κολλητὰ δὲ τῷ τοίχῳ καὶ ἐσωτέρω αὐτοῦ ἤτοι πρὸς νότον καὶ τάφοι τρεῖς ἐφανερώθησαν κεραμοσκεπεῖς καὶ ἄλλως πάνυ ἄσημοι· ἐχώρουν δὲ οὗτοι ἐν μέρει καὶ ὑπ' αὐτὸν τὸν τοῖχον καὶ δὲν εἶχον οὐδενὸς εἴδους κτερίσματα, τὰ δὲ ὀστᾶ ἦσαν πολὺ ἐφθαρμένα καὶ ἐν τῷ ἑνὶ ἐξ αὐτῶν εὑρέθησαν οἱονεὶ σεσωρευμένα.

Ἐκ τῆς ἀποπειρατηρίου ταύτης ἐργασίας δὲν ἐπείσθημεν, ὅτι ἡ γραμμὴ αὕτη τοίχου ἠδύνατο νὰ εἶναι τῶν Ἑλληνικῶν χρόνων καὶ δὴ τοῦ περιβόλου τῆς πόλεως, ὅστις ὅμως δὲν ἀπεῖχε πολὺ ἐντεῦθεν.

Ἔστωσαν δ' ἐνταῦθα καταλελεγμένα καὶ τὰ μικρὰ ἐκ τῆς θέσεως ταύτης εὑρήματα·

Ἀρχιτεκτονικὰ μέλη λίθινα τέσσαρα, ὄχι μεγάλα.

Ἐπιγραφαὶ δύο ἐπὶ λίθων ὀλιγογράμματοι, ἀδήλου ὑποθέσεως.

Ἓν ἀρυβαλλίδιον πήλινον κοινόν.

Ἓν πρόσωπον ἀνθρώπου πήλινον τετριμμένον.

Δύο κωνοειδῆ σωμάτια πήλινα διάτρητα.

Ἓν ἀρτοειδὲς σωμάτιον πήλ. διάτρητον, ἔχον ἔντυπον σύμβολον.

Πέντε λαβαὶ ἀμφορέων Κνιδίων καὶ Ῥοδίων ἐνεπίγραφοι (1).

(1) Παρατηροῦμεν, ὅτι λαβαὶ ἀμφορέων ἐνεπίγραφοι καὶ σωμάτια κωνοειδῆ καὶ

Ἡ *τρίτη* τῶν ἐν τῇ κάτω πόλει ἀνασκαφῶν τοῦ ἔτους ἐπεχειρήθη ἐξ ἀφορμῆς δοθείσης παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἥτις ὁδόν τινα ἔτεμνε πλατυτάτην κατὰ τὰς ἀρχὰς Σεπτεμβρίου 1886, ἄγουσαν ἀπὸ τῶν παριλισσείων κήπων δυτικῶς εἰς τὴν πόλιν, θέλουσα δὲ νὰ παρακάμψῃ τὸ ὕψωμα, ἐφ' οὗ νῦν θέατρον νεωτερικόν, τὸ τοῦ Τσόχα λεγόμενον, ἐξέκλινε μικρὸν πρὸς νότον, παρὰ τὸ ἀρχῆθεν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐγκεκριμένον σχέδιον, ἀγνοοῦμεν διὰ τί· καὶ ἐκεῖ ἔπεσεν εἴς τινας ἐπὶ τῆς νέας γραμμῆς προφανέντας τάφους κτιστοὺς καὶ ἁπλᾶς σαρκοφάγους λάρνακας, ἀλλὰ καὶ εἰς ἕνα κεκολοβωμένον μὲν τὸ ὕψος, ὀρθῶς δὲ ἐμπεπηγμένον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κίονα ῥαβδωτόν. Καὶ τοὺς μὲν κτιστοὺς τάφους διέλυσεν ἡ δημαρχία, περὶ δὲ ἄλλων τινῶν ὀγκωδῶν λίθων σποράδων αὐτόθι προφανέντων καὶ ἰδίως τοῦ κίονος ἐδίστασε, φαίνεται, καὶ ἔγραψε πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἑταιρίαν, ἀπαιτοῦσα τὴν ταχεῖαν παρ' ἡμῶν ἄρσιν αὐτῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ προβῇ ἡ ὁδοποιΐα ἀκωλύτως. Τότε ἀνηνέχθημεν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ δηλώσαντες αὐτῷ, ὅτι ἡ ῥυμοτομία δὲν ἔπρεπε νὰ λάβῃ τὴν πρὸς νότον ἀπόκλισιν, ἐπειδὴ οὕτως ἐπάτει τὴν βεβαίως ἐκεῖ που ὑπάρχουσαν ὑπὸ γῆς βορειοανατολικὴν γωνίαν τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπιείου, εἰσεχώρει δὲ καὶ ἐσωτέρω αὐτοῦ, ἀπῃτήσαμεν τὴν ἀναστολὴν τῆς ῥυμοτομίας καὶ εὐτυχῶς εἰσηκούσθημεν. Ἔπεμψε δὲ τὸ Ὑπουργεῖον περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου ἕνα ὑπάλληλόν του μὲ σκαφεῖς τινας ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῆς Ἑταιρίας ἐργαζομένων, ἵνα σκάψωσιν, οὐδὲν μετακινοῦντες, περὶ τὸν ῥαβδωτὸν κίονα καὶ τὰ πλησιέστατα μέρη. Οὕτω δι' ἐργασίας ὀλίγων ἡμερῶν ἐφάνη, ὅτι εἴσοδός τις ἐκεῖ ἦτο κανονικὴ εἰς τὸν περίβολον, διατέμνουσα τὴν βόρειον αὐτοῦ πλευράν, ὁ δὲ κίων καὶ τὸ κατ' ἀντικρὺ αὐτοῦ πρὸς νότον ἀποκαλυφθὲν τότε βραχὺ σκέλος τοίχου συνάπτοντος τῇ βορείῳ τοῦ περιβόλου πλευρᾷ, ὡς καὶ ἡ

ἀρτοειδῆ ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς θέσεως ταύτης εὑρέθησαν πρὸ δεκαετηρίδων τινῶν εἰς πλῆθος μέγα, ἰδίως ἐν τῇ καταβολῇ τῶν θεμελίων τῆς πλησίον οἰκίας τοῦ Κ. Πλατῦ, ἐν δὲ τῇ θεμελιώσει τῆς οἰκίας Κ. Κωστῆ εὑρέθησαν ὡσαύτως πρὸ ἐτῶν μνήματα ἐπιτύμβια καὶ κτερίσματα ἄξια λόγου, περὶ ὧν ὅρα «Παλιγγενεσίας» φύλλον τὸ μετὰ τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1864.

διασωθεῖσα αὐτόθι μαρμαρίνη στρῶσις, ἦσαν ὑπολείμματα τοῦ ποτὲ ὑπάρξαντος ἐνταῦθα ἀξιολόγου προπύλου, οἱ δὲ διὰ τῆς εἰσόδου ταύτης τὸ πάλαι εἰσερχόμενοι προβαίνοντες κατ' εὐθεῖαν ἔφθανον εἰς τὸν πρῶτον στοῖχον κιόνων τῆς ἀνατολικῆς προσόψεως τοῦ Ὀλυμπιείου. Ταῦτα ἐγνώσθησαν ἀριδήλως τὰς πρώτας ἡμέρας· Μετὰ ταῦτα δέ, γενομένου μικροῦ τινος διαλείμματος ἔλαβεν εἰς χεῖρας ἀπὸ τῆς 13 Ὀκτωβρίου ἡ Ἑταιρία ἡμῶν, ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργείου, τὴν περαιτέρω δι' ἀνασκαφῆς ἔρευναν τῆς ὅλης βορείου πλευρᾶς τοῦ περιβόλου καὶ προήγαγε τὰς ἐργασίας μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ παρελθόντος ἔτους, δαπανήσασα δρ. 3,995.40, ὅτε ἔστη περιμένουσα νὰ ἴδῃ ἐπερχομένην τὴν ὑποσχεθεῖσαν ἐνέργειαν τῶν τοῦ κράτους ἀρχῶν πρὸς ἐντελῆ εὐόδωσιν τοῦ καλοῦ τούτου ἀνασκαφικοῦ ἔργου. Πρῶτος δὲ ἀπαιτούμενος πρὸς τοῦτο ὅρος εἶναι ἡ ἐγκατάλειψις τῆς κακῶς χαραχθείσης πρώτης ὁδοῦ, ἥτις δέον νὰ λάβῃ βορειοτέραν διεύθυνσιν, ἔπειτα ἡ ἀπὸ τοῦ τετραγώνου ἐμβαδοῦ τοῦ Ὀλυμπιείου ἄρσις τῶν δύο σιδηρῶν τροχιῶν, τῶν ἀγουσῶν πρὸς τοὺς παριλισσείους κήπους καὶ πρὸς τὸ Φάληρον, καὶ τέλος ἡ κατάργησις μὲν τῆς νῦν τῶν κηδειῶν ὁδοῦ διὰ μέσου τοῦ αὐτοῦ ἐμβαδοῦ, ἄνοιξις δὲ ἄλλης ἔξωθεν κατὰ μῆκος τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ περιβόλου. Ἐλπίζομεν δὲ προσεχῶς νὰ ἐγκριθῶσι ταῦτα πάντα, ὅπως παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τὰ ᾐτήσαμεν, ὅτε καὶ ἡ παρὰ τῆς Ἑταιρίας ἐνέργεια δὲν θέλει λείψῃ πρὸς εὐπρεπῆ ἀποκατάστασιν τῶν τόπων τούτων.

Νῦν δὲ πρὶν εἴπωμεν, τί μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ ἔργου ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας προῆλθεν εἰς φῶς καθ' ὅλην τὴν βόρειον τοῦ περιβόλου πλευράν, λέγομεν ἄνευ ὑπερβολῆς τόδε, ὅτι τὰ ἐξαχθέντα ἀρχαιολογικὰ πορίσματα ἐκ τῆς μόλις τριμήνου ταύτης ἀνασκαφῆς ὑπερτεροῦσι κατὰ πολὺ τὰ ἐξ ἄλλων τινῶν χρονιωτέρων καὶ δαπανηροτέρων.

Πρῶτον, τὸ πρόπυλον ἐφάνη ὅτι ἦτό ποτε τετράστυλον ἐπὶ ἐμβαδοῦ τετραγώνου, προέχοντος ἀπὸ τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ περιβόλου. Ἄνευ δὲ ὑπερβάσεως βαθμίδων εἰσήρχοντο ἔξωθεν οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὸν τετράγωνόν του χῶρον, ὅστις θὰ ἦτό ποτε ἐστεγασμένος καὶ ὡσαύτως εἰς τὸ ἰσόπεδον ἔδαφος τῆς αὐλῆ

τοῦ ναοῦ. Ὁ δὲ τετράγωνος τοῦ προαυλίου χῶρος εὑρέθη νῦν σώζων κατὰ τὸ ἥμισύ του μόνον μέρος στρῶσιν μαρμαρίνην, ἥτις ὅμως δὲν φαίνεται οὖσα ἡ ἐξ ὑπαρχῆς, ἀλλὰ προερχομένη ἐξ ἐπισκευῆς, ἅτε συνεστηκυῖα ἐκ καλυπτήρων στέγης, ἀποκεκρουσμένων τὰς ἐξοχάς.

Δεύτερον αἱ σκαφαὶ ἔδειξαν τὸ ἀκριβῶς τετράγωνον τοῦ ὅλου περιβόλου, διότι ἐφάνησαν ἐν τῷ βάθει σωζόμεναι αἱ περατοῦσαι τὴν βόρειον πλευρὰν γωνίαι, ἥ τε ἀνατολικὴ καὶ ἡ δυτική, ἑκατέρα μετ' ἀντηρίδος διαγωνίου. Καὶ περὶ τούτου μὲν οὐδείς ποτε τῶν ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογούντων εἶχεν ἀμφιβολίαν, ἀλλ' οἱ ἐν Βερολίνῳ χαραχθέντες τοπογραφικοὶ χάρται κακῶς ἐδείκνυον καὶ δεικνύουσιν ἔτι τὴν βόρειον τοῦ περιβόλου πλευρὰν ὄχι ἰσομήκη τῇ μεσημβρινῇ ἀλλὰ βραχυτέραν καὶ ἑκατέρωθεν καταλείπουσαν ἄνοιγμα διὰ εἴσοδον εἰς τὴν αὐλήν. Εἰς τοῦτο δὲ τὸ σφάλμα παρήχθησαν οἱ χαράξαντες τοὺς χάρτας, ὡς ἐκλαβόντες ἀρχαῖον ἕνα ψευδῆ νεωτερικὸν τρίβαθμον τοῖχον, ὅν πρὸ 26 ἐτῶν ὁ ἐκ Γαλλίας μηχανικὸς Daniel, βανδαλικῷ τῷ τρόπῳ ἀποσπάσας μεγαλολίθους ἐκ τοῦ μέσου τῆς βορείας πλευρᾶς, κατεσκεύασεν ἐν τῷ ἐλλιπῶς σωζομένῳ βορειοτάτῳ ἄκρῳ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς, εἰσέχοντα πρὸς τὰ ἔσω ἐπὶ δέκα περίπου μέτρα. Τοῦτον ἡμεῖς τὸν τοῖχον νῦν διαλύσαντες, ὡς ἦτο δίκαιον, τοὺς λίθους του τοὺς ἀρχαίους μετεχειρίσθημεν ὅπου ἔδει, δηλώσαντες καὶ ὑπὲρ γῆς δι' αὐτῶν τὴν ἀληθῆ βορειοδυτικὴν γωνίαν.

Τρίτον κατεδείχθη, ὅτι τὸ ἡμικυκλικὸν ἐκεῖνο καὶ μεγαλόλιθον πρόσκτισμα τὸ πρὸς τῷ δυτικῷ πέρατι τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ περιβόλου ἔξωθεν ὁρώμενον, δὲν εἶναι σύγχρονον τῷ τοίχῳ τοῦ περιβόλου, ἀλλὰ μεταγενέστερον, εἰ καὶ ἐπιεικῶς παλαιόν, κτισθὲν δι' ἄγνωστον ἡμῖν λόγον καὶ περιλαβὸν ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν χορδὴν αὐτοῦ, ἤτοι πρὸς τῇ βορείῳ τοῦ περιβόλου πλευρᾷ, τρεῖς τῶν ἐξ ὑπαρχῆς ἐκεῖ κτισθεισῶν ἀντηρίδων.

Τέταρτον ἐνεφανίσθησαν πάνυ εὐπροσδέκτως ἐννέα μεγαλόλιθα ἐπισάγματα τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου καὶ τῶν ἀντηρίδων, ἰδιοσχήμως ἐξειργασμένα, ὁποῖα, καθ' ὅσον ἐμοὶ γνωστόν, οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐγνώσθησαν, πλὴν τινῶν ὀλίγων τοῦ πρὸς

τῷ Διπύλῳ τείχους. Ταῦτα δὲ ἡμεῖς ἤδη καὶ ἐχρησιμοποιήσαμεν, ἐπιθέσαντες αὐτὰ ὅπου ἔδει ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου τοίχου, οὐ ὅμως τὸ ποτὲ ὕψος δὲν μᾶς εἶναι γνωστόν, ἀλλ' ὑποτίθεται εὐλόγως ὄχι μέγα.

Πέμπτον δέ τι καὶ μάλα αἰνιγματῶδες ἐφάνη ἔξωθεν τῆς βορείας τοῦ περιβόλου πλευρᾶς, ὀλίγον δυτικώτερα τοῦ προπύλου· μεγίστων ἐκ πώρου κιόνων ἡμίτομα τύμπανα, ἤτοι σπόνδυλοι ἡμίσεις κεῖνται πλησίον ἀλλήλων κατανωτιζόμενοι μὲν μὲ τὸ περιφερὲς μέρος των, κανονικῶς δὲ μὲ τὰς χορδὰς των ἀπαρτίζοντες γραμμὰς τοὐλάχιστον δύο ἱκανῶς πλατείας καὶ κατ' ὀρθὴν γωνίαν συνημμένας, λοξῶς δὲ πρὸς τὸν τοῦ περιβόλου τοῖχον ἐχούσας. Ἐξ ἑνὸς δὲ μόνον δόμου σύγκεινται ἐπὶ τῆς φυσικῆς κιμωλίας, καὶ φαίνονται μὲν ὥς τι ὑπόλειμμα στρώσεως ὁδοῦ τῆς παρὰ τὸν τοῖχον τοῦ περιβόλου, ἀλλὰ δυσπαράδεκτον εἶναι τοῦτο διὰ τόσον ὀγκώδεις λίθους· μᾶλλον δὲ πιθανὸν φαίνεται ὡς ἐκ τοῦ κανονικοῦ αὐτῶν σχήματος καὶ τῆς γραμμικῆς διευθύνσεως, ὅτι εἶναι λείψανα κτίσματός τινος ἀρχαίου, ὑπάρχοντος αὐτόθι πρὸ τῆς θεμελιώσεως τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου, καθ' ὅσον μάλιστα καὶ παρετηρήθη, ὅτι εἷς ἢ δύο τῶν σπονδύλων τούτων οἱ πλησιέστατοι τῷ περιβόλῳ ἀπεκρούσθησαν τὰς ἄκρας ὑπὸ τῶν οἰκοδόμων ἐπίτηδες, ἵνα παρασκευασθῇ τόπος πρὸς θεμελίωσιν τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου. Ἄλλως δὲ οἱ σπόνδυλοι οὗτοι εἶναι ἰσομεγέθεις μὲ τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν θεμελίωσιν τῶν μαρμαρίνων κιόνων τοῦ Ὀλυμπιείου, καθὼς ὁ ἀρχιτέκτων Δοέρπφελδ, παρακληθεὶς ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας, διὰ σκαφῆς ἐξηκρίβωσε, καὶ πιθανὸν νὰ εἶναι τῶν χρόνων τοῦ Πεισιστράτου.

Ῥητέον, δ' ἔτι, ὅτι διελύσαμεν πολλὰ τῶν ἔξω τοῦ περιβόλου ἀμόρφων κτισμάτων καὶ τάφους τῶν μετὰ Χριστὸν χρόνων, κτιστοὺς μὲν στερεῶς διαφόροις λίθοις καὶ ὀπτοπλίνθοις, ἀσκεπεῖς δὲ εὑρεθέντας τὸ πλεῖστον, πλὴν δύο, ἐπιγραφὴν δὲ αὐτῶν Χριστιανικὴν οὐδεμίαν εὕρομεν.

Τὰ δὲ κινητὰ εὑρήματα τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης ἦσαν τὰ ἑξῆς·

Λίθινα. α'. ἀρχιτεκτονικὰ μέλη διάφορα (ἐν οἷς 12 σωλῆνες κέραμοι.) 16

β'. γλυπτὰ τεμάχια διάφορα. 21

γ'. ἐπιγραφαὶ (2 ἐπιτύμβιοι, 2 ἀναθηματικαί, 1 ψήφισμα, 8 ἀδιάγνωστοι).	13
δ'. σφονδύλιον.	1
Χαλκᾶ (2 δακτύλιοι, 3 σταυροί, 2 ἐνώτια, 16 κρίκοι).	23
Ὀστέϊνα (βελόναι ἢ καρφίδες).	3
Πήλινα (μορφῶν καὶ λύχνων θραύσματα καὶ κρίκος). .	4
Νομίσματα χαλκᾶ (Ἀθηναίων 3, Βυζαντινὰ 18, ἀδιάγνωστα 6).	27
Τὸ ὅλον κομμάτια	108

Τετάρτη ἀνασκαφή. Ἐν Πειραιεῖ κατὰ τὴν νοτιοανατολικὴν συνοικίαν ἁγ. Νικολάου, καταντικρὺ τῆς οἰκίας Σαχτούρη (ἐν τῇ αὐλῇ τῆς ὁποίας ἵσταται κατὰ χώραν ὁ γνωστὸς «ὅρος ἐμπορίο καὶ ὁδõ») καὶ δὴ ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς λεωφόρου Ἀρτέμιδος καὶ τῆς ὁδοῦ Νοταρᾶ καταβαλλομένων ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ θεμελίων οἰκίας ἐν τῷ οἰκοπέδῳ τοῦ Ἀντωνίου Λουκίσα ἐφάνη ἓν κτίσμα ἀρχαῖον, συνεστηκὸς ἐπιμελέστατα ἐκ λίθων πωρίνων μεγάλων κατὰ τὸν ἰσόδομον τρόπον οἰκοδομίας καὶ αὐτόθεν δηλούμενον ὡς δημόσιον καὶ τῶν καλῶν Ἑλληνικῶν χρόνων. Εἰς τὸν καθηγητὴν τοῦ ἐν Πειραιεῖ γυμνασίου Ἰάκωβον Χ. Δραγάτσην, τὸν ἀναγγείλαντα πρός τε τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας καὶ τὴν Ἑταιρίαν ἡμῶν τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην, ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου ἡ ἐπιστασία τῆς περαιτέρω ἐξετάσεως τοῦ κτίσματος δι' ἀνασκαφῆς, δαπάνῃ τῆς Ἑταιρίας. Συγχρόνως κατεβλήθη προσπάθεια ὑπὲρ τοῦ νὰ διατηρηθῇ ἡ ἀρχαιότης αὕτη καὶ μὴ ἐπικαλυφθῇ ὑπὸ νεωτέρας οἰκοδομῆς. Ἐκ τῆς ἐπὶ δύο ἑβδομάδας γενομένης περισκαφῆς ἐφάνη, ὅτι τὸ κτίσμα παρετείνετο καὶ ἔξω τοῦ ἰδιωτικοῦ γηπέδου ἐπὶ τὰς ὁδοὺς Ἀρτέμιδος καὶ Νοταρᾶ εἰς μῆκος 12 μέτρων Γαλλικῶν (ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξετασθῇ,) πλάτος 15,55, ὕψους δὲ (ὅπου ὑψηλότατον διεσώθη) 5 μέτρων. Ἐγνώσθη δέ, ὅτι ἔχει σχῆμα στοᾶς, βλεπούσης πρὸς τὸν λιμένα, μετὰ χωρισμάτων τετραγώνων εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ εἶναι τὸ ὑπολειφθὲν τοῦτο μέρος τὸ ἄκρον αὐτῆς τὸ βορειοανατολικόν, καθὰ δηλοῦται τοῦτο σαφῶς ἐν τῷ σχεδίῳ, ὅπερ ἐξεπόνησεν ὁ ἀρχιτέκτων Καβεράου κατὰ παραγγελίαν τῆς Ἑται-

ρίας καὶ μέλλει νὰ ἐκδοθῇ σὺν τῇ λογοδοσίᾳ ταύτῃ (1). Φιλοτίμως δὲ καὶ ἐπιμελῶς ὁ Δραγάτσης ἐπιστατήσας τοῦ ἔργου ἀνήνεγκεν εἰς τὸ Συμβούλιον ἑκτοτε τὰ παρατηρηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἐν ταῖς σκαφαῖς διὰ λεπτομερῶν ἐκθέσεών του, ἐκ μιᾶς τῶν ὁποίων ἐξάγομεν τὰ ἑξῆς· «Κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ κτιρίου μετὰ τὴν παχεῖαν νέαν ἐπίστρωσιν τῆς ὁδοῦ ἐφάνη στρῶμα πλῆρες θραυσμάτων ἀμφορέων τῶν κοινῶν, ἐν οἷς καί τινες λαβαὶ μετὰ σφραγίδων καὶ λύχνοι ἱκανοί· μετὰ τὸ στρῶμα τοῦτο θραύσματα ἀγγείων χρόνων καλῶν, ὧν τινα μετὰ κοσμημάτων ἢ μερῶν παραστάσεων, ἄλλα μετὰ φυλλωμάτων ἢ μαιάνδρων, ἄλλα τὴν ἐπιχρύσωσιν τῶν κοσμημάτων διατηροῦντα· ἓν δὲ τούτων τεμάχιον ἀγγείου χρόνων καλῶν ἔφερε τὰ γράμματα ΣΩΤΗ . . . ἔκτυπα, ἐν τοῖς τελευταίοις δὲ χώμασι καὶ ἧλοί τινες χαλκοῖ εὑρέθησαν. (2)»

Εἰς ταῦτα προσθέτομεν, ὅτι ἀφοῦ ἐτελείωσεν ἡ ἀνασκαφὴ ἐφ' ὅσον ἐπετρέπετο, ἐγεμίσθησαν πάλιν οἱ ἔξω τοῦ ἰδιωτικοῦ οἰκοπέδου ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀνοιχθέντες λάκκοι, ὁ δὲ Α. Λουκίσας ὑπεχρεώθη παρὰ τῆς ἀρχῆς νὰ μὴ κτίσῃ ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου κτίσματος, ἀλλὰ παρ' αὐτὸ πλαγίως, καὶ ἔδωκεν ἔγγραφον περὶ τούτου ὑπόσχεσιν.

Ἐδαπανήθησαν δὲ εἰς τὸ ἔργον δρ. 468:75.

Περὶ τῆς *πέμπτης* ἀνασκαφῆς τῆς ἀπὸ ἐτῶν ἐξακολουθούσης ἐν *Ἐλευσῖνι* ἀναγινώσκομεν ὑμῖν τὰ ἑξῆς γεγραμμένα ὑπὸ τοῦ ἐξ ἀρχῆς ἐν αὐτῇ ἐπιστατοῦντος ἐφόρου Δημητρίου Φιλίου. (Ἴδε *Ἐκθέσεις Ἐφόρων*).

Ἐδαπανήθησαν ἐν Ἐλευσῖνι δρ. 5.370.

Καὶ ἡ *ἕκτη* ἀνασκαφὴ ἡ ἐν τῷ *Ἀμφιαρείῳ*, τῷ ἐν τῇ Ὠρωπίᾳ, κατ' ἐξακολούθησιν ἐγίνετο, ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου Βασιλείου Λεονάρδου. Ἡ ἔκθεσίς του ἔχει ὡς ἑξῆς. (Ἴδε *Ἐκθέσεις Ἐφόρων*).

Ἐδαπανήθησαν ἐν τῷ Ἀμφιαρείῳ δρ. 6,702.

(1) Ἐν τῷ σχεδίῳ τούτῳ ὁρᾶται δεδηλωμένον πρὸς τὸ βάθος τοῦ οἰκοπέδου τοῦ Λουκίσα καὶ ἓν ἄλλου κτίσματος ἀρχαίου γωνιῶδες μέρος, ἐν ἀποστάσει ἑνὸς μέτρου ἀπὸ τῆς στοᾶς. περὶ οὗ δὲν ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ εἴπωμέν τι ἐν τοῖς ἀνωτέρω, ἵνα μὴ ἐκταθῇ ὑπερμέτρως ὁ λόγος.

(2) Ἐννοεῖται, ὅτι πάντα τὰ εὑρεθέντα κατετέθησαν ἐν τῷ Μουσείῳ Πειραιῶς.

Ἐν τῇ *ἑβδόμῃ* ἀνασκαφῇ, ἥτις ἦτο τάφων ἀνερεύνησις ἐν τῇ ἐπὶ τῆς Εὐβοίας *Ἐρετριακῇ* χώρᾳ, ἐπεστάτησεν ὁ ἔφορος Χρῆστος Τσούντας, οὗ τὴν ἔκθεσιν ἀναγινώσκομεν ὑμῖν. (Ἴδε *Ἐκθέσεις Ἐφόρων*).

Ἐδαπανήθησαν ἐν Ἐρετρίᾳ δρ. 1,200:85.

Ὁ αὐτὸς ἔφορος ἐπεστάτησε καὶ ἐν τῇ *ὀγδόῃ* ἀνασκαφῇ, τῇ ἐν *Μυκήναις*, περὶ ἧς ἐπέδωκεν ἡμῖν τὴν ἑξῆς ἔκθεσιν. (Ἴδε *Ἐκθέσεις Ἐφόρων*).

Ἐδαπανήθησαν ἐν Μυκήναις δρ. 6,987:50.

Τέλος ἐν τῇ κατ' ἐξακολούθησιν ἀνασκαφῇ, τῇ ἐν τῇ *Ἐπιδαυρίᾳ* τῇ Ἀργολικῇ, ἐπεστάτησεν ὁ ἔφορος Βαλέριος Στάης. Ἡ ἔκθεσίς του ἔχει ὡς ἑξῆς. (Ἴδε *Ἐκθέσεις Ἐφόρων*).

Ἐδαπανήθησαν ἐν Ἐπιδαύρῳ δρ. 3,655:50.

Τοσαῦτα μὲν περὶ ἀνασκαφῶν, ὧν ἡ ὁλικὴ δαπάνη ἀνέβη εἰς δρ. 55,008:50.

Ἐμερίμνησε δὲ τὸ Συμβούλιον καὶ περὶ *ἐπισκευῆς* ἀρχαίων τινῶν κτισμάτων ἐπισφαλῶς ἐχόντων ἐνταῦθα τε καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ προεκάλεσε τὴν ἐπὶ τούτῳ γνωμάτευσιν τοῦ ἀρχιτέκτονος W. Dörpfeld, παρ' οὗ μετὰ γενομένην ἐξέτασιν ἐθεωρήθη ὡς μᾶλλον ἐπείγουσα ἡ ἐπισκευὴ τοῦ μνημείου τοῦ Φιλοπάππου καὶ ἡ τοῦ ἐπιστυλίου τῆς συστάδος τῶν κιόνων τοῦ Ὀλυμπιείου. Ἐγένετο καὶ προϋπολογισμός τις τῆς δαπάνης διὰ τὰ δύο ταῦτα ἔργα, ἀλλὰ διὰ καιρικάς τινας περιστάσεις ἀνεβλήθη ἡ ἐκτέλεσις. Μία μόνον ἐξεταστικὴ ἐργασία ἐγένετο περὶ τὰ θεμέλια τοῦ ἑνὸς τῶν μοναχῶς ἱσταμένων κιόνων τοῦ Ὀλυμπιείου, τῶν πρὸς δύσιν, ἐπιστατοῦντος τοῦ εἰρημένου ἀρχιτέκτονος, ἐπειδὴ ἐγεννήθη ὑποψία περὶ τῆς στερεότητος τοῦ κρηπιδώματός του, ἀλλ' εὑρέθη, γενομένης ἱκανῶς βαθείας περισκαφῆς, ὅτι καὶ μάλα ἀσφαλῶς εἶναι τεθεμελιωμένος ὁ κίων, ὡς ἡ περὶ τούτου λεπτομερὴς ἔκθεσις τοῦ ἀρχιτέκτονος πρὸς τὸ Συμβούλιον διέλαβεν.

Ἀγοραὶ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν τῆς Ἑταιρίας συλλογῶν ἐγένοντο κατὰ τὸ διανυθὲν ἔτος ἐν ὅλῳ δρ. 12,861.35, δηλ. κατὰ τὸ ἥμισυ ὀλιγώτεραι ἢ πέρυσιν. Οὕτως ἔτυχε· δὲν προσηνέχθησαν ἡμῖν πολλὰ ἄξια

λόγου ἀρχαῖα εἰς ἀγορὰν παρὰ τῶν ἀρχαιοπρατούντων. Εἰς τὸ ἀνωτέρω δὲ ποσὸν συμπεριλαμβάνονται καὶ δραχμαὶ 4,694, πεμφθεῖσαι ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ εἰς τὸν ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης Φιλεκπαιδευτικὸν Σύλλογον, ὡς συνδρομή, ἀφοῦ καὶ ἄλλέως καὶ δι' ἀποστολῆς ἐντεῦθεν εἰς Κρήτην τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ τῆς Ἑταιρίας Μουσείου Ἀθανασίου Σ. Κουμανούδη ἐπληροφορήθη τὸ Συμβούλιον, ὅτι οἱ διέποντες τὰ τοῦ Συλλόγου ἐκείνου πρὸς τῇ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς ὁμογενοῦς νεολαίας ἐπιμελείᾳ ὄχι ἐν παρέργῳ ἐτίθεντο καὶ τὴν περισυναγωγὴν καὶ συντήρησιν τῶν τοῦ τόπου ἀρχαιοτήτων, ἔχοντες ἤδη αὐτῶν κατηρτισμένην συλλογὴν ἀξιόλογον, ἐφιλοτιμοῦντο δὲ ἐσχάτως νὰ αὐξήσωσιν αὐτὴν διὰ προσκτήσεως ἑνὸς εὐμεγέθους εἰκονικοῦ ἐκ μαρμάρου ἀνδριάντος, πωλουμένου παρ' ἰδιώτου καὶ κινδυνεύοντος νὰ ἐξαχθῇ τῆς νήσου, μόνον δὲ διὰ χορηγίας πεμπομένης ἐντεῦθεν δυναμένου ν' ἀγορασθῇ καὶ μείνῃ ἐν τῇ συλλογῇ Ἡρακλείου, ὅπερ δὴ καὶ ἐγένετο. Πρώτην ταύτην φορὰν εἰς τὰς ἔξω τοῦ βασιλείου Ἑλληνικὰς χώρας ἐποίησεν ἐνέργειαν ἡ Ἑταιρία ἡμῶν εὐτυχῆ.

Δωρεὰς ἀρχαίων ὀλίγας ἔλαβον ἐν τῷ ἔτει αἱ τῆς Ἑταιρίας συλλογαί. Τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν θέλουσι τυπωθῇ ἐν τέλει ταύτης τῆς ἐκθέσεως.

Ἡ εὐθέτησις τῶν ἀρχαίων τῆς Ἑταιρίας ἐν τῷ Μετσοβίῳ ἐγίνετο δι' ὅλου τοῦ ἔτους παρὰ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας, περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ὁποίου κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ῥηθῇ, ὅτι ὄχι μόνον νὰ παραλαμβάνῃ ἔχει πολλὰ καθ' ἑκάστην ἀρχαῖα ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν προερχόμενα, οἷον τὰ ἐκ Μυκηνῶν κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος καὶ τὰ ἐξ Ἐρετρίας καὶ νὰ ἐπινοῇ καὶ ἐξευρίσκῃ ἐν τῇ δυσχωρίᾳ τοῦ Μετσοβίου τόπους καταλλήλους πρὸς τοποθέτησίν των, ὅπερ μόλις διὰ συχνῶν μεταθέσεων κατορθοῦται, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ νὰ παραδίδῃ πάλιν ἄλλα εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον διὰ πρωτοκόλλων ἀπασχολεῖται πολλάκις, οἷον τὰ λίθινα τὰ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ τῆς Ἐπιδαύρου καὶ ἄλλα ἐξ ἄλλων προελεύσεων. Διεξάγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ τὰ πολυειδῆ ἔργα τοῦ γραφείου τῆς Ἑταιρίας, ὥστε οὐδὲν θαῦμα, ἂν δὲν συνετελέσθη εἰσέτι καθ' ὁλοκληρίαν ἡ εὐθέτησις ἐν δυσὶ τῶν μικροτέρων δωματίων τῶν παρακειμένων ταῖς μείζοσιν αἰθούσαις,

ὥστε νὰ ἀνοιχθῶσι καὶ αὐτὰ εἰς τὸ κοινόν. Τὰς δυσκολίας ταύτας συνορῶν τὸ Συμβούλιον ἔδωκε πρό τινος χρόνου τὴν ἄδειαν τῷ ἐπιμελητῇ νὰ προσλάβῃ τινὰ βοηθὸν τῆς ἐκλογῆς του διὰ τὰ Μουσειακὰ καὶ τὰ ἄλλα ἔργα, καὶ εὐχόμεθα νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὴν ἐκλογήν. Τότε δὲ καὶ μόνον θὰ κατορθωθῇ καὶ ἡ ποθουμένη ἔκδοσις ἐντύπου καταλόγου τῶν ἀρχαίων διὰ τὸ κοινόν. Ὁ δὲ χειρόγραφος κατάλογος προβαίνει ἀδιαλείπτως συντασσόμενος παρὰ τοῦ Ἐπιμελητοῦ. Ἐφθάσαμεν ἐν αὐτῷ τὸν γενικὸν ἀριθμὸν 15,968 (1). Πέρυσιν ὁ ἀριθμὸς ἦτο 15,676. —[Ἠνοίγετο

(1) Σύγκειται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἑξῆς καθ' ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν. Λιθίνων 4237, χαλκῶν 1138 (ἐξ ὧν 111 σταθμά), σιδηρῶν 58, μολυβδίνων 2501, (ἐξ ὧν 1310 σύμβολα, 410 σταθμά), ἀργυρῶν 63, χρυσῶν 257, ὀστεΐνων 115, ὑαλίνων 276, διαφόρων ὑλῶν 305, πηλίνων ἀγγείων 3542, πηλίνων μορφῶν 1964, πηλ. μητρῶν ἢ τύπων 190, πηλ. λύχνων 584, πηλ. σκευῶν 281, πηλ. θραυσμάτων 319, πηλ. πυραμιδοειδῶν καὶ κωνοειδῶν 102, πηλ. ἀρτοειδῶν καὶ φακοειδῶν 28, πηλ. λαβῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. — Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ λαβαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπίγραφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων), συμποσοῦνται νῦν ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας, κατατεθειμέναι οὖσαι ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρβακείου, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ A. Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ Inscriptions céramiques de Grèce, Paris 1871.

Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσι τὰ ἑξῆς·

Χρυσᾶ	
Ἑλληνικὸν (ἐξ ἠλέκτρου)	1
Ῥωμαϊκὰ (ὧν τὸ ἓν νομισματόσημον)	3
Βυζαντινὰ	251
Βενετικὰ	5
Κουφικὸν καὶ Περσικὸν καὶ Ἰνδικὰ (μέσων καὶ νεωτέρων χρόνων) . .	15
	275
Ἀργυρᾶ	
Ἑλληνικὰ	587
Ῥωμαϊκὰ	247
Παρθικῶν βασιλέων	167
Βυζαντινὰ καὶ ἄλλων διαφόρων χωρῶν (μέσων καὶ νεωτέρων χρόνων .	180
	1,181
Ἐκ κράματος potin	
Numi Alexandrini.	509
Κίβδηλα νεώτερα	
Ἀργυρᾶ.	12
Χαλκᾶ	12

Ἄλλα δὲ χαλκᾶ ἔτι ὑπάρχουσι διαφόρων ἐθνῶν καὶ ἐποχῶν ἀκατάτακτα ὑπὲρ τὰς 20 χιλιάδας, ὧν τὰ πλεῖστα ἐντελῶς ἄχρηστα, ὡς ἐφθαρμένα.

Ἔτι σημειοῦμεν, ὅτι τῶν πηλίνων τῆς Ἑταιρίας ἀγγείων ὑπάρχει Γαλλιστὶ ἐκδεδομένος κατάλογος ὑπὸ M. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίοις τῷ 1878, τῶν

δὲ τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Μουσεῖον διά τε τοὺς ἑταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν.]

Εἰς τὰ διάφορα Μουσειακὰ ἔργα οἷον κατασκευὴν θηκῶν, βάθρων, ἐπίπλων ἄλλων, στολῶν διὰ τοὺς φύλακας, συγκολλήσεις ἀρχαίων κτλ. ἔτι δὲ καὶ εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Μουσείου ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ ἔτος δρ. 10,302:55.

Ἡ *βιβλιοθήκη* τῆς Ἑταιρίας ηὐξήθη κατὰ τὸ ἔτος ἐξ ἀγορῶν μὲν κατὰ 45 τόμους καὶ φυλλάδια ἀντὶ δρ. 2,012:60 (ἐν οἷς καὶ τὰ δετικά)· ἐκ δωρεῶν δὲ ἢ ἐξ ἀνταλλαγῶν πρὸς τὰ δημοσιεύματα ἡμῶν κατὰ 52 τόμους καὶ φυλλάδια. Πίναξ τῶν τε ἀγορασθέντων καὶ τῶν ἄλλων προσκτηθέντων θέλει προσαρτηθῇ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει. Πάντων δὲ τῶν βιβλίων τῆς Ἑταιρίας ὑπάρχει κατάλογος ἐν δελτίοις.

Ἡ *ἀρχαιολογικὴ ἐφημερὶς* τῆς Ἑταιρίας ἐξηκολούθησεν ἐκδιδομένη κατὰ τὸ ἔτος τακτικῶς, δαπανηθεισῶν δρ. 5,948:55. Ἀντίτυπα αὐτῆς στέλλονται κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου εἴς τινα ἐπιστημονικὰ ἱδρύματα τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς κατ' ἀνταλλαγὴν πρὸς τὰ αὐτῶν δημοσιεύματα, καὶ ἄνευ δὲ ἀνταλλαγῆς εἴς τινα τῶν ὁμογενῶν ἱδρύματα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ἐντὸς τοῦ βασιλείου.

Ταῦτα μὲν οὕτω. Ἐν δὲ ταῖς *ἐπαρχίαις* τοῦ βασιλείου πρὸς ταῖς γενομέναις δαπάναις εἰς τὰς εἰρημένας ἀνασκαφάς, ἐμισθοῦντο ἔτι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τακτικῶς φύλακες ἀρχαιοτήτων ἐν Ἐλευσῖνι, Ἀμφιαρείῳ τῆς Ὠρωπίας, Χαιρωνείᾳ, Θεσπιαῖς, Τανάγρᾳ, Νεμέᾳ, Ἐπιδαύρῳ τῇ Ἀργολικῇ καὶ Μυκήναις, ὅπου δηλ. ἐπίσημα ὑπάρχουσιν ἀρχαῖα μνημεῖα καὶ συλλογαὶ καταρτισθεῖσαι παρὰ τῆς Ἑταιρίας. Ἔτι δὲ ἐδίδοντο καὶ ὁδοιπορικὰ καὶ ἐπιδόματα μισθῶν τὰ συνήθη εἰς τοὺς ἐφόρους, τοὺς ἐκπεμπομένους εἰς ἀρχαιολογικὰς τῆς Ἑταιρίας ὑπηρεσίας. Εἰς ταῦτα

δὲ πηλίνων μορφῶν ὡσαύτως Γαλλιστὶ ὑπὸ J. Martha, ἐν Παρισίοις, 1880. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ L. von Sybel τῷ ἐπιγραφομένῳ Katalog der Sculpturen zu Athen, Marburg, 1881 καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας λίθινα γλυπτὰ ὅσα ἕως τότε εἶχε, περιεγράφησαν σχεδὸν πάντα. Ἀναφέρομεν καὶ τὸν ἑξῆς ἐπίτομον κατάλογον τῶν Ἀθήνησι Μουσείων· Die Museen Athens von Arthur Milchhöfer, Athen, K. Wilberg, 1881.

πάντα ἐδαπανήθησαν ἐν τῷ ἔτει δρ. 6,426:60. Καὶ πλειότερα δὲ θὰ ἐδαπάνα ἡ Ἑταιρία ὑπὲρ τῶν πολλαχοῦ τῶν ἐπαρχιῶν ὑπαρχουσῶν τιμιωτάτων ἀρχαιοτήτων, ἂν μόνον ὑπῆρχε τὸ κατάλληλον προσωπικόν, εἰς ὃ νὰ ἀναθέτῃ ἑκάστοτε τὸ Συμβούλιον τὴν ἐπιμέλειαν ἔργων. Ἀλλ', ὅπως καὶ πέρυσιν εἴπομεν, τοιοῦτο προσωπικὸν εἶναι πάνυ δυσεύρετον, αἱ δὲ εὐχαὶ ἡμῶν περὶ τοῦ νὰ πλασθῇ αὐτὸ καὶ περὶ τοῦ νὰ καταστῇ ἐπαγωγὸς ἡ ἀρχαιολογικὴ ὑπηρεσία εἰς μεμορφωμένους ἐπιστημονικῶς νέους μένουσιν ἀκόμη ἁπλαῖ εὐχαί. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ κράτος ἐφόρων ἀρχαιοτήτων τῶν διοριζομένων καὶ μισθουμένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως δὲν ηὔξησεν, ὡς ηὐχόμεθα, καὶ ἐνῷ οἱ ὑπάρχοντες ἔφοροι ἀπασχολοῦνται ὡς τὸ πολὺ εἰς διαφόρους ἀνασκαφὰς τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας καὶ τῶν ἀλλογενῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιολογικῶν σχολῶν, κρατοῦνται δὲ καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τινὲς διὰ λόγους διαφόρους ὑπηρεσίας, μένει ἐξ ἀνάγκης τὸ πλεῖστον τοῦ βασιλείου ἀρχαιολογικῶς ἀνεφόρευτον ἐπὶ βλάβῃ μὲν πολλῇ τῶν ὑπολειπομένων εἰσέτι ἀρχαίων κτισμάτων, ἐπὶ χαρᾷ δὲ μεγίστῃ τῶν λαθραίως τυμβωρυχούντων.

Προσκορὴς δὲ λίαν ὁ λόγος ἡμῶν εἰς τοὺς Ἑταίρους θὰ ἐγίνετο, ἂν κ'ἐφέτος πάλιν ἀνεφέρομεν μίαν πρὸς μίαν τὰς ὑπὲρ τῶν ἀρχαιολογικῶν πραγμάτων προτάσεις καὶ αἰτήσεις, ἃς ἐποιήσαμεν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας κατ' ἐπανάληψιν ἀπὸ πλειόνων ἐτῶν, δὲν ηὐτυχήσαμεν δὲ εἰσέτι νὰ τὰς ἴδωμεν ἐκπληρουμένας. Δύο ὅμως τοὐλάχιστον ἐξ αὐτῶν ἂς ἐπαναλάβωμεν καὶ σήμερον. Ἠτήσαμεν τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς λατομίας ἐν τοῖς περὶ τὰς Ἀθήνας ἐπιφανέσιν ὑψώμασι, τοῖς ἀρχαιόθεν λελαξευμένοις τε καὶ μὴ λελαξευμένοις, καὶ τὴν ἐξοίκησιν τῶν Ἀναφιωτῶν ἀπὸ τῶν πρὸς ταῖς βορείαις πέτραις τῆς Ἀκροπόλεως κλιτύων, ἐν αἷς ὄχι ἐννόμως πρὸ ἐτῶν κατῳκίσθησαν. Νομίζομεν δέ, ὅτι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν αἰτημάτων τούτων, ὄχι δαπάναι, ἀλλὰ μόνον διάγνωσις τοῦ ὀρθοῦ αὐτῶν ἀπαιτεῖται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ προσέτι σταθερὰ ἀπόφασις, ἄνευ οἱασδήποτε ἀποσκοπῆς εἰς τὸ τίς ἢ τίνες τῶν πολιτῶν ἀτομικῶς ἤθελον δυσαρεστηθῇ ἀπέναντι τῆς κοινῆς ὠφελείας καὶ τῆς παρὰ τοῖς εὖ φρο-

νοῦσιν εὐδοξίας ἁπάντων ἡμῶν, ὡς ἀγαθῶν φυλάκων τοῦ πολυτιμήτου προγονικοῦ κλήρου.

Καὶ ἤδη πρὶν τελειώσωμεν τὴν λογοδοσίαν, ἀνακοινοῦμεν εἰς τοὺς ἑταίρους ἕν τι λίαν εὐφρόσυνον, ὅπερ κυρίως ὄχι εἰς τὸ παρελθὸν ἔτος, ἀλλ' εἰς τοῦτο ὃ νῦν διανύομεν πίπτει, καὶ ὅμως δὲν θὰ ἥρμοζε νὰ ἀποσιγηθῇ σήμερον, ἀποταμιευόμενον διὰ τὴν μέλλουσαν λογοδοσίαν. Παρὰ τοῦ ἐν Βερολίνῳ αὐτοκρατορικοῦ Γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἱδρύματος ἐλάβομεν πρὸ δύο μηνῶν ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν 18 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους τούτου συμπληρωθείσῃ πεντηκονταετηρίδι τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν συγχαρητήριον προσαγόρευσιν, προσενεχθεῖσαν διὰ τοῦ ἀξιοτίμου διευθυντοῦ τῆς ἐνταῦθα Γερμανικῆς σχολῆς Εὐγενίου Πέτερσεν. Τοῦτο εἰς ἡμᾶς μέτρια, ὡς εἰκός, φρονοῦντας περὶ τοῦ μέχρι τοῦδε βίου τῆς Ἑταιρίας καὶ μὴ θεωρήσαντας πάντως ἑορταστέαν τὴν πεντηκοστὴν ἐπάνοδον τῆς ἡμέρας τῆς ἱδρύσεώς της, ἦλθεν ὄντως ἀπροσδόκητον· οἱ δὲ ἀπαρτίζοντες τὸ διάσημον ἐκεῖνο ἵδρυμα σοφοὶ Γερμανοὶ ἄλλην γνώμην ἔσχον. Ἅτε μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀσχολούμενοι περὶ πᾶν ὅ τι Ἑλληνικόν, ἔκριναν εὔλογον διὰ τῆς πεμφθείσης προσαγορεύσεως νὰ ἀναγνωρίσωσι καὶ τὴν ἐκ τῶν οἱωνδήποτε προσπαθειῶν τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας προσγινομένην εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην ὠφέλειαν, καὶ οὕτω παρέσχον αὐτῇ ἐνθάρρυνσιν οὐ σμικρὰν ἐν τῇ ἐξακολουθήσει ἔργου πολλὰς ἔχοντος τὰς δυσχερείας κατὰ τὴν νῦν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ «τάχ' αὔριον ἔσται ἄμεινον,» ὥστε οἱ μεθ' ἡμᾶς ἐλευσόμενοι νὰ κινηθῶσιν εὐλογώτερον πρὸς ἑόρτασιν τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἑταιρίας ταύτης. Γένοιτο !

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ σύμβουλος Γ. Νικολαΐδης ὁ κατ' ἐντολὴν τοῦ Συμβουλίου διαχειριζόμενος τὰ οἰκονομικὰ ὡς ταμίας προσωρινὸς ἀνέπτυξε προφορικῶς κατ' ἄρθρον τὸν ἐντύπως ὑποβληθέντα εἰς τὴν Συνέλευσιν ἰσολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τὴν συνυποβληθεῖσαν κατάστασιν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας μετὰ τῶν ἀπολογισμῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1858 μέχρι τοῦ 1886, στηρίξας τὴν προφορικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν ἐπὶ τῶν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τῆς συνελεύσεως διανεμηθεισῶν ἐντύπων ἐκθέσεων τοῦ λογιστοῦ Χρ. Δροσίνη, ὡς ἕπονται ἐν παραρτήματι.

Μετὰ ταῦτα ἐρωτήσαντος τοῦ προέδρου, ἐὰν ζητῇ τις τὸν λόγον ἐπὶ τῶν διὰ τῶν ἀνωτέρω λογοδοσιῶν ἐκτεθέντων ἢ ἐπὶ ἄλλου τινὸς θέματος συναφοῦς πρὸς τὰς ἐργασίας τῆς Ἑταιρίας, πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον εἷς τῶν συμβούλων, ὅστις τότε κατὰ πρῶτον προσῆλθεν εἰς τὴν συνεδρίασιν καὶ προέτεινεν, ἵνα ἀνατεθῇ εἰς τὴν ἐκλεχθησομένην ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν νὰ συντάξῃ σχέδιον κανονισμοῦ, καθ'ὃν εἰς τὸ μέλλον δέον νὰ διαχειρίζηται ὁ ταμίας καὶ τὸ Συμβούλιον τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρίας καὶ νὰ ἐνεργῆται ἡ λογιστικὴ ὑπηρεσία. Οὐδεμιᾶς δὲ γενομένης ἀντιῤῥήσεως εἰς τὴν πρότασιν ταύτην, ἐγένετο αὕτη δεκτὴ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως. Μετὰ τοῦτο ἐγένοντο διάφοροι παρὰ διαφόρων ἑταίρων προτάσεις, οἷον ὅτι πρέπει ὁ ταμίας νὰ λαμβάνῃ μισθὸν καὶ περὶ πλέον νὰ παρέχῃ ἐγγύησιν χρηματικήν· ὅτι ὁ ταμίας δὲν πρέπει πάντως νὰ ἐκλέγηται ἐκ τῶν ἑταίρων, ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν· ὅτι μεταξὺ τῶν ἐλεγκτῶν πρέ-

πει νὰ ἐκλέγηται καί τις τῶν ἀρχαιολογούντων ἱκανὸς πρὸς κρίσιν τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἀγοραζομένων ἀρχαίων καὶ ἄλλαι τινὲς τοιαῦται. Ἀλλ' οὐδεμία τῶν προτάσεων τούτων ἐγένετο ὁριστικῶς δεκτή.

Εἶτα ἐξελέχθησαν οἱ κ. κ. Ν. Παυλάκης, Π. Νικολόπουλος καὶ Μ. Δαμιράλης μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῆς πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν τῆς Ἑταιρίας, καὶ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1887 ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ 10 π. μ. συνελθόντων αὖθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἑταίρων πεντήκοντα, ὁ πρόεδρος Ἀλ. Κοντόσταυλος προσεφώνησε τοὺς ἑταίρους ὡς ἑξῆς·

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ὁ σκοπὸς δι' ὃν συνήλθομεν σήμερον ἐνταῦθα, εἶναι ἤδη γνωστὸς ὑμῖν ἐκ τῆς ἐντύπου προσκλήσεως, ἣν ἐλάβομεν τὴν τιμὴν ν' ἀπευθύνωμεν πρὸς ὑμᾶς. Συνίσταται δὲ ὁ σκοπὸς οὗτος εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τοῦ συμβουλίου.

Ἡ ἀνάγνωσις αὕτη τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἔδει, κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τῆς Ἑταιρίας, νὰ γίνῃ δύο ἑβδομάδας μετὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ συμβουλίου, ἤτοι περὶ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου ἐνεστῶτος ἔτους, τουτέστι πρὸ ἑπτὰ ὅλων μη-

νῶν, καθ' ὃν χρόνον τὸ συμβούλιον ὤφειλε νὰ συγκαλέσῃ ὑμᾶς ἐπὶ τούτῳ.

Ἀλλὰ τὸ συμβούλιον δὲν συνεκάλεσεν ὑμᾶς τότε καὶ πράττει τοῦτο κατὰ πρῶτον σήμερον, διὰ τί; διότι σήμερον κατὰ πρῶτον, συνῳδὰ τῇ εἰδοποιήσει, ἣν ἀπηύθυνε πρὸς τὸ προεδρεῖον ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπή, διότι, λέγω, σήμερον κατὰ πρῶτον ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἔχει ἑτοίμην καὶ πρόκειται νὰ ὑποβάλῃ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἔκθεσιν αὐτῆς.

Εἰς τὴν καθυστέρησιν ταύτην περιῆλθεν ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ διὰ διαφόρους λόγους, τοὺς ὁποίους εἰς ὑμᾶς ἀπόκειται νὰ ἐκτιμήσητε καὶ οἵτινες, κατὰ τὰς δοθείσας εἰς ἡμᾶς πληροφορίας, διὰ βραχέων ἐξηγούμενοι εἰσὶν οἱ ἑξῆς· α) διότι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ δοθεῖσα πρὸς αὐτὴν ἐντολὴ δὲν ἦτο μόνον νὰ ἐξελέγξῃ τὴν ἐτησίαν, ὡς ἄλλοτε, χρηματικὴν διαχείρισιν τοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ πρὸς αὐτῇ καὶ ἐκείνην τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ἢ τοὐλάχιστον ὡς οἷόν τε πλειόνων ἐκ τοῦ παρελθόντος ἐτῶν, τοῦθ' ὅπερ, ὁμολογουμένως, ἀπῄτει ἐργασίαν ἐπίπονον καὶ δεομένην χρόνου οὐκ ὀλίγου, β) διότι ἐκτὸς τῆς εἰρημένης κυρίας ταύτης ἐντολῆς, ἐδόθη πρὸς αὐτήν, ὡς ἐνθυμεῖσθε, καὶ πρόσθετος ἄλλη, ἥτις συνίστατο εἰς τὴν μελέτην τοῦ κειμένου ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας καὶ τὴν πρότασιν τῶν ἀναγκαίων τυχὸν κριθησομένων τροποποιήσεων αὐτοῦ, σχετικῶς πρὸς τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μείζονος ἐξασφαλίσεως τῆς περιουσίας τῆς ἑταιρίας, καὶ γ) διότι εἰς ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, τὸ ὁποῖον ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ προϊστάμενον αὐτῆς, ἐπῆλθον ἀλλεπαλλήλως οἰκογενειακὰ δυστυχήματα τοσαῦτα, ὥστε ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲν ἐπέτρεψαν αὐτῇ τὴν ἀπαιτουμένην ἐνασχόλησιν.

Καὶ οὗτοι μὲν εἰσὶν οἱ λόγοι, κατὰ τὰς εἰς ἡμᾶς ἑκάστοτε διδομένας ἐξηγήσεις, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ καταρτίσῃ ἐγκαίρως καὶ πρότερον τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς. Ἀλλ' ἐντεῦθεν, ἐκ τῆς καθυστερήσεως δηλονότι ταύτης τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπῆλθε καὶ ἑτέρα καθυστέρησις, καθυστέρησις πολλῷ σπουδαιοτέρα καὶ ἥτις ἐπιβαρύνει ἀπ' εὐθείας τὸ συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὤφειλε νὰ προσκαλέσῃ ἔκτοτε τὴν συνέλευσιν ταύτην τῶν ἑταίρων τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας, ὄχι

μόνον πρὸς ἀκρόασιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ πρὸς τούτοις καὶ ἐνταὐτῷ καὶ πρὸς ἐκλογὴν νέου συμβουλίου. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐγένετο· τούτου δὲ μὴ γενομένου, τὸ παλαιὸν συμβούλιον ἐξηκολούθησε καὶ ἐξακολουθεῖ καθ᾽ ὅλον τὸ τρέχον ἔτος καὶ μέχρι σήμερον νὰ διαχειρίζηται τὰ τῆς Ἑταιρίας, χωρὶς νὰ λάβῃ παρ᾽ ὑμῶν τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐντολήν, τουτέστιν ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ ὀργανισμοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὁποίου ἐνιαυσία μόνον ἐπιτρέπεται ἡ διάρκεια τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

Ἡ θέσις ἐπομένως εἰς ἣν σήμερον διατελοῦμεν, εἶναι ἔκθεσμος, καὶ τοῦτο οὐδόλως, ἀξιότιμοι κύριοι, ἐννοοῦμεν ν᾽ ἀμφισβητήσωμεν, ἀλλ᾽ ἀπ᾽ ἐναντίας ὁμολογοῦμεν αὐτὸ ἀνενδοιάστως. Ὁμολογοῦντες ὅμως τὸ γεγονὸς τοῦτο, ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι, λαμβάνοντες ὑπ᾽ ὄψιν τὰς περιστάσεις ἐν αἷς εὑρέθημεν, θέλετε, ἐν τῇ ἐπιεικείᾳ ὑμῶν, ἐντελῶς ἀπαλλάξει ἡμᾶς τῆς ἐντεῦθεν εὐθύνης. Καὶ πράγματι εἰς τὴν ἔκθεσμον ταύτην θέσιν δὲν περιήλθομεν οἴκοθεν καὶ ἐκ προνοίας, ἀποφασίσαντες δηλαδὴ ἐκ τῶν προτέρων νὰ περιέλθωμεν εἰς αὐτήν, ἀλλ᾽ εὑρέθημεν εἰς τὴν θέσιν ταύτην λεληθότως καί, ἵνα ἀκριβέστερον εἴπω, κατ᾽ ἀνάγκην, διότι οὐδέποτε εἴχομεν παύσει, καθ᾽ ὅλον αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα, ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἀπὸ ἑβδομάδος εἰς ἑβδομάδα καὶ ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα, ν᾽ ἀναμένωμεν τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας ἡ ὑποβολὴ ἀνηγγέλλετο ἡμῖν ἑκάστοτε ὡς ἐπικειμένη καὶ οὕτω, βαθμηδὸν παρασυρόμενοι, κατηντήσαμεν εἰς τὸ χρονικὸν σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον σήμερον εὑρισκόμεθα.

Ἄλλως τε καὶ ἂν ἐγινώσκομεν ἐξ ἀρχῆς, ὅτι ἡ καθυστέρησις τῆς περὶ ἧς εἶπον ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς θὰ παρετείνετο μέχρι τῆς σήμερον, πάλιν δὲν θὰ ἦτο ἴσως δυνατὸν εἰς ἡμᾶς νὰ πράξωμεν ἄλλως ἢ ὡς ἐπράξαμεν, διότι, κατὰ τὸν ὀργανισμόν, ἡ ἐκλογὴ τοῦ συμβουλίου ἀπαιτεῖται νὰ γίνηται μετὰ τὴν λογοδοσίαν τοῦ παλαιοῦ, ἡ δὲ λογοδοσία αὕτη τοῦ παλαιοῦ συμβουλίου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ πλήρης καὶ τελεία ἢ μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁπωσδήποτε, τῶν πραγμάτων ἐχόντων ὡς ἔχουν, ἐγείρεται νῦν τὸ ἑξῆς ζήτημα, τὸ ὁποῖον καλεῖσθε σήμερον νὰ λύσητε· τὴν ἔκθεσμον θέσιν εἰς ἣν διατελοῦμεν καὶ ἥν τινα ἐξήγησα ὑμῖν, συνισταμένην εἰς τὸ ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. καὶ μέχρι σήμερον ἐξακολουθοῦμεν διαχειριζόμενοι τὰ τῆς Ἑταιρίας ἄνευ τῆς ἐντολῆς ὑμῶν, τὴν ἔκθεσμον, λέγω, ταύτην θέσιν, θέλετε νὰ νομιμοποιήσητε διὰ νέας ἐκλογῆς, ἥτις ἐν τούτοις ἀναγκαίως θὰ περιλαμβάνῃ καὶ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων, ἢ προτιμᾶτε νὰ ἐγκρίνητε, δι' ἰδιαιτέρας καὶ ἐκτάκτου ἀποφάσεως ὑμῶν, τὴν μέχρι τῆς σήμερον ἐνέργειαν τοῦ ἔργῳ ὑφισταμένου συμβουλίου καὶ νὰ ἐξουσιοδοτήσητε σύναμα αὐτὸ πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς διαχειρίσεως τῶν τῆς ἑταιρίας κατὰ τοὺς ὑπολειπομένους τρεῖς ἔτι μῆνας, τουτέστι μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους; Αὐτὸ εἶναι τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον σήμερον τίθεται ἐνώπιον ὑμῶν. Καὶ ἂν μὲν λύσητε αὐτὸ συμφώνως πρὸς τὸ πρῶτον ἐρώτημα, ὀφείλομεν πάραυτα νὰ προβῶμεν εἰς νέας ἐκλογάς, ἂν δὲ λύσητε αὐτὸ συμφώνως πρὸς τὸ δεύτερον, θέλομεν ἀναβάλει τὰς ἐκλογὰς ταύτας μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους, μέχρι τῆς ὁποίας ἐποχῆς θέλομεν ἐξακολουθήσει διαχειριζόμενοι τὰ τῆς Ἑταιρίας, ὡς ἐπράξαμεν μέχρι τοῦδε. Ἀλλὰ περὶ τούτων θὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ προκαλέσω κατόπιν τὴν ὑμετέραν ἀπόφασιν, καθ' ὅσον προηγουμένως ὀφείλομεν ν' ἀκροασθῶμεν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς. Πρὸς τοῦτο δὲ παρακαλῶ τὸν ἀντιπροσωπεύοντα αὐτὴν νὰ παρέλθῃ ἐπὶ τὸ βῆμα.

Καλέσαντος δὲ τοῦ προέδρου τὴν ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τοὺς ἑταίρους τὴν ἔκθεσίν της, παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς αὐτῆς Ν. Παυλάκης ἀνέγνω τὰ ἑξῆς. (Ἴδε Παράρτημα σελ. 25).

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως ἠρωτήθη ἡ Συνέλευσις ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἂν ὑπάρχῃ ἀντίρρησίς τις ὡς πρὸς τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν ἀφορῶσαν εἰς

τὴν ἐξέλεγξιν τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως καὶ ἂν θεωρῇ καλῶς ἔχοντας τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Συμβουλίου. Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἡ Συνέλευσις ἀπεφήνατο ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἀντίῤῥησις καὶ ὅτι θεωρεῖ καλῶς ἔχοντας τοὺς λογαριασμούς, τοὺς ὁποίους καὶ ἐγκρίνει.

Μετὰ δὲ τὴν κατόπιν ὑποβληθεῖσαν ἑτέραν ἐρώτησιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου περὶ τοῦ ἂν παραδέχηται ἡ Συνέλευσις τινὰς ἢ πάσας τὰς ὑπὸ τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς προτάσεις, προέκυψε συζήτησίς τις, μεθ' ἣν ἀπεφασίσθη νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς ἑταίρους ἔντυπος ἡ ἀναγνωσθεῖσα ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἵνα οὐ μόνον ἕκαστος αὐτῶν βασανίσωσι κατ' ἰδίαν ἀκριβέστερον τὰ προτεινόμενα καὶ δυνηθῶσιν ἀσφαλεστέραν νὰ ἐξενέγκωσι τὴν περὶ αὐτῶν γνώμην των, ἀλλὰ δοθῇ οὕτω καιρὸς καὶ εἰς τὸ Συμβούλιον αὐτὸ νὰ μελετήσῃ τὴν εἰρημένην ἔκθεσιν τῶν ἐλεγκτῶν καὶ ἀνακοινώσῃ πρῶτον αὐτὸ τὴν περὶ τῶν προταθειτῶν τροποποιήσεων τοῦ ὀργανισμοῦ γνώμην του· νὰ συγκληθῇ δὲ πρὸς τοῦτο ἄλλην τινὰ Κυριακὴν πλὴν τῆς ἀμέσως ἐπομένης ἡ Συνέλευσις.

Εἶτα ἐρωτηθεῖσα ἡ Συνέλευσις καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου περὶ τοῦ ἂν ἐγκρίνῃ τὴν μέχρι τῆς σήμερον παραμονὴν τοῦ Συμβουλίου ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν τῆς Ἑταιρίας καὶ ἂν ἐξουσιοδοτῇ πρὸς τούτοις αὐτὸ πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς διαχειρίσεως καὶ κατὰ τοὺς ἐπερχομένους τρεῖς ἔτι μῆνας, ἀπεφήνατο καταφατικῶς, ἐγκρίνασα δηλονότι τὴν μέχρι τοῦδε ἐνέργειαν τοῦ Συμβουλίου καὶ παρατείνασα ἐνταυτῷ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Δεκεμβρίου 1887 ἡμέρᾳ Κυριακῇ. ὥρᾳ 10η π. μ. συνελθόντων αὖθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἑταίρων τριάκοντα καὶ ὀκτώ, ὁ πρόεδρος Ἀλ. Κοντόσταυλος προσεφώνησε τοὺς ἑταίρους ὡς ἑξῆς·

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἡ ἐπιθυμία καὶ ἐπομένως ἡ προσπάθεια ἡμῶν ἦτο νὰ συγκαλέσωμεν τὴν συνέλευσιν ταύτην κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακήν. Ἀλλὰ κατ' ἐκείνην μὲν δὲν ὑπῆρξε τοῦτο δυνατόν, διότι, ἕνεκα κωλυμάτων ἐπελθόντων εἰς διάφορα μέλη τοῦ Συμβουλίου, δὲν εἶχε κατορθωθῇ ἐγκαίρως ἡ ἀπαιτουμένη ὡς οἷόν τε πλήρης συνεδρίασις αὐτοῦ πρὸς ἐξέτασιν τῶν οἰκείων θεμάτων· κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν δὲν ὑπῆρξε δυνατὸν εἰς ἐμέ, ἕνεκα ἀνυπερβλήτου ἀτομικοῦ κωλύματος, νὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ ἐμφανισθῶ αὐτοπροσώπως ἐνώπιον ὑμῶν. Ταῦτα ἀναφέρω προοιμιακῶς, ὅπως ζητήσω τὴν συγγνώμην ὑμῶν ἐπὶ τῇ μέχρι τοῦδε ἀναβολῇ περὶ τὴν σύγκλησιν τῆς συνελεύσεως ταύτης.

Τὸ ἀντικείμενον τὸ ὁποῖον θέλει ἐπασχολήσει ἡμᾶς σήμερον, κατὰ τὸν προσδιορισμὸν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς προηγηθείσης τελευταίας συνελεύσεως, εἶναι, ὡς γινώσκετε, διττόν, ἤτοι πρῶτον μέν, ἡ πρὸς ὑμᾶς ἀνακοίνωσις τῆς γνώμης τοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῶν τροποποιήσεων τοῦ κειμένου ὀργανισμοῦ τῶν προταθεισῶν ὑπὸ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, ἥτις τυπωθεῖσα διενεμήθη ἤδη πρὸς ὑμᾶς, καὶ δεύτερον ἡ παρ' ἡμῶν λῆψις καὶ ἀπαγγελία τῆς ἐπὶ τῶν προτάσεων τούτων ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

Τούτου οὕτως ἔχοντος, προβαίνω ἀμέσως εἰς τὴν ἐξήγησιν τῆς γνώμης τοῦ συμβουλίου ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης τῶν προτεινομένων τροποποιήσεων ὑπὸ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν τάξιν αὗται προτείνονται.

Ἀλλὰ πρὸ τούτου ὀφείλω νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας τοῦ συμβουλίου πρὸς τὰ μέλη τῆς ἐξελεγκικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τοὺς κόπους τοὺς ὁποίους κατέβαλον περὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὑποβληθέντων εἰς αὐτὰ λογαριασμῶν καὶ ἰδίως διὰ τὰς ὁδηγίας καὶ γνώμας τὰς ὁποίας ἡ ἔκθεσις αὐτῶν περιέχει πρὸς κανονικωτέραν διεξαγωγὴν τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἑταιρίας. Τὰς ὁδηγίας δὲ ταύτας καὶ τὰς γνώμας τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, τὸ παρὸν συμβούλιον, ἐὰν ἐκ νέου ἐκλεχθῇ, θέλει ἀναντιῤῥήτως σπεύσει νὰ χρησιμοποιήσῃ, διὰ τῆς λήψεως πάντων τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίων μέτρων, τῶν ἐξαρτωμένων ἐκ τῆς συμπληρώσεως ἢ τῆς ἀλλοίας διαῤῥυθμίσεως τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας.

Τρεπόμενος ἤδη ἐπὶ τὴν ἔρευναν τῶν, περὶ ὧν εἶπον, τροποποιήσεων τοῦ κειμένου ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας, τὰς ὁποίας προέτεινεν ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπή, παρατηρῶ τὰ ἑξῆς·

Ἡ *πρώτη* τροποποίησις ἀφορᾷ εἰς τὴν ἵδρυσιν θέσεως Β. ἐπιτρόπου παρὰ τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρίᾳ. Ἡ θέσις αὕτη θὰ κατέχηται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, ὅστις αὐτοδικαίως καὶ ἑπομένως ἄνευ τῆς ἐκλογῆς τῆς συνελεύσεως, θὰ παρίσταται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου, ἐκπληρῶν ὡρισμένα καθήκοντα, χωρίς, ὡς εἰκός, νὰ ἔχῃ ψῆφον. Τὴν πρότασιν ταύτην τὸ συμβούλιον παμψηφεὶ ἐθεώρησεν ἀποκρουστέαν, διότι φρονεῖ, ὅτι οἵα εἶναι ἡ ἑταιρία ἡμῶν, οὐδένα ἀπολύτως ἔχει λόγον. Καὶ πράγματι, ἀξιότιμοι κύριοι, μήπως ἡ ἀρχαιολογικὴ ἑταιρία ἀποτελεῖ ἑταιρίαν μετοχικήν, ἥτις διαχειριζομένη κοινὰ χρηματικὰ κεφάλαια καὶ ἐπιδιώκουσα κοινὰ ὑλικὰ συμφέροντα, κέκτηται τοὐλάχιστον, σχετικῶς πρὸς αὐτά, καὶ προνόμια, τὰ ὁποῖα φύσει ἀνήκουσιν εἰς τὸ κράτος, ὡς π. χ. ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα; ἢ μήπως ἡ ἀρχαιολογικὴ ἑταιρία ἀποτελεῖ καθεστηκυῖαν ἀρχὴν τοῦ κράτους, ἥτις ἐνασκεῖ δημοσίαν ἐξουσίαν, ὡς π. χ. τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἢ Ἱερὰ Σύνοδος; οὐχὶ βεβαίως· διότι ἡ ἀρχαιολογικὴ ἑταιρία, ἔν τε τῇ συστάσει καὶ τῷ σκοπῷ αὐτῆς, ἀπέχει πολὺ πάντων τούτων, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου καὶ πόῤῥωθεν προσομοιάζοντος αὐτοῖς. Ὅπως κατανοήσητε δὲ πόσον περιττὸς καὶ μάταιος πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὁ διορισμὸς Β. ἐπιτρόπου

παρὰ τῇ ἀρχαιολογικῇ ἑταιρίᾳ, ἀρκεῖ νὰ ἀναλογισθῆτε, ὅτι τοιοῦτος δὲν ὑπάρχει καὶ παρ' αὐτῷ τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐνῷ παρὰ τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ ὡς ἐκ τοῦ νόμου, τοῦ παραδεχομένου τοιαύτην θέσιν καὶ ὡς ἐκ τοῦ δημοσίου χαρακτῆρος τοῦ ἱδρύματος τούτου, ἠδύνατο βεβαίως νὰ ὑπάρχῃ Β. ἐπίτροπος. Ἄλλως τε, Κύριοι, πᾶσα νομοθετικὴ καινοτομία, ἵνα ᾖ ὁπωσδήποτε ἐπωφελής, πρέπει νὰ ἀποδεικνύηται ἀναγκαία ὑπὸ τῶν πραγμάτων, πρέπει δηλαδὴ αὐτὰ τὰ πράγματα, ὡς οὕτως εἰπεῖν, νὰ εἰσηγῶνται αὐτήν. Τοιοῦτον δέ τι, ἐφ' ὅσον ἡμεῖς τοὐλάχιστον γινώσκομεν, δὲν ἀπεδείχθη ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα ἀποροῦμεν, πῶς ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ περιῆλθεν εἰς τὴν περὶ τούτου ἰδέαν.

Ἐν τούτοις, χάριν ἀκριβείας, ὀφείλω νὰ προσθέσω, ὅτι ἐν τῷ συμβουλίῳ ὑπῆρξεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος μικρά τις μειονοψηφία, ἥτις, καίτοι κατὰ τὰ προειρημένα ἀποῤῥίψασα μετὰ τῆς πλειονοψηφίας τὴν πρότασιν τὴν περὶ τοῦ Β. ἐπιτρόπου, ἐθεώρησεν οὐδὲν ἧττον ἀναγκαῖον νὰ θεσπισθῇ, ὅτι ὁ Γενικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων πρέπει νὰ παρίσταται αὐτοδικαίως εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου, κατὰ τὰ πρὸ μικροῦ ἐξηγηθέντα. Ἀλλ' εἶναι ἴσως περιττὸν νὰ παρατηρήσω, ὅτι ἡ πλειονοψηφία ἀπέῤῥιψεν ἀδιστάκτως καὶ τὴν ἐπιβοηθητικὴν ταύτην πρότασιν, διότι, ὡς καὶ ὑμεῖς βεβαίως πείθεσθε, κατ' οὐδὲν ἄλλο διαφέρει αὕτη τῆς προτέρας ἢ κατὰ μόνην τὴν λέξιν, ἀφοῦ δι' αὐτῆς τὸ ὄνομα μόνον τοῦ Β. ἐπιτρόπου ἀφαιρεῖται, διατηρεῖται δὲ καθ' ὁλοκληρίαν τὸ πρᾶγμα, δηλαδὴ ἡ οὐσία τῆς προτάσεως.

Ἀλλὰ ταῦτα λέγων δὲν δύναμαι ν' ἀποσιωπήσω, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπάρχει προηγούμενόν τι, τὸ ὁποῖον ἐκ πρώτης ὄψεως ἠδύνατο νὰ φανῇ ὡς συνηγοροῦν πως ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς ἐν λόγῳ προτάσεως τῆς μειονοψηφίας. Εἶναι δὲ τοῦτο τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς συστάσεως τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας περιείχετο ἐν τοῖς ὀργανισμοῖς αὐτῆς γενική τις καὶ ἀόριστος διάταξις, καθ' ἣν ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ, ὅτι ὁ Γενικὸς ἔφορος ἐλάμβανε μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου. Ἀλλὰ τοῦτο οὐδόλως ἀρκεῖ πρὸς ἀναίρεσιν τῆς ἐξηγηθείσης ἀποφάσεως τῆς πλειονοψηφίας, διότι ἐκτὸς τῆς διαφορᾶς ἥτις ὑπάρχει με-

ταξὺ τῆς σημερινῆς προτάσεως καὶ τῆς διατάξεως ἐκείνης, ἐὰν θεωρηθῇ αὕτη ἔχουσα τὴν εἰρημένην ἔννοιαν, ἡ ἀρχαιολογικὴ ἑταιρία, ὡς εἶναι γνωστόν, εἶχεν ἱδρυθῇ ἐν ἀρχῇ ὄχι μόνον τῇ πρωτοβουλίᾳ, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ τῇ ἀμέσῳ ἐνεργείᾳ τοῦ ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς παράρτημα τῆς γενικῆς ἐφορείας τῶν ἀρχαιοτήτων, ἀποτελοῦσα οἱονεὶ συμβούλιον παρ' αὐτῇ. Τοῦτο ὅμως ἀπὸ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τῆς ἑταιρίας ἔπαυσεν ὑπάρχον. Ἄλλως τε αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ νέος ὀργανισμός, μετὰ προηγουμένην πεῖραν, δὲν καθώρισε σαφῶς καὶ ὁριστικῶς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος διάταξιν, ἀλλὰ μάλιστα καὶ κατήργησεν αὐτήν, ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὑπάρξασα, ἀποτελεῖ ἤδη τὴν διὰ τῶν πραγμάτων ἀποδοκιμασίαν καὶ καταδίκην αὐτῆς.

Ἡ *δευτέρα* τροποποίησις τὴν ὁποίαν προτείνει ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπή, συνίσταται εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐμμίσθου ταμίου, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε ταμίου συμβούλου, δηλαδὴ συμβούλου ἐπιτετραμμένου τὰ ἔργα ταμίου. Ἀλλὰ καὶ τὴν πρότασιν ταύτην τὸ συμβούλιον δὲν θεωρεῖ ἀποδεκτήν, διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους· α') διότι ἀναλόγως τοῦ ἀξιώματος τῆς θέσεως, θὰ ἐπιβαρυνθῇ ἐντεῦθεν σπουδαίως, διὰ τοῦ ὁρισθησομένου ἀναλόγου μισθοῦ, τὸ ταμεῖον τῆς ἑταιρίας, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς δὲν διακρίνεται ἐπὶ δαψιλείᾳ πόρων· β') διότι, ἐὰν μὲν ὁ οὕτως ἐκλεγόμενος ἔμμισθος ταμίας ἐξακολουθῇ νὰ συνεδριάζῃ μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν ὡς καὶ ὁ μέχρι τοῦδε σύμβουλος ταμίας, ἡ θέσις αὐτοῦ, διάφορος τῆς τῶν ἄλλων τυγχάνουσα, θὰ ἐπιδρᾷ ὁπωσδήποτε ἐπιζημίως ἐπὶ τὴν ἐξ ἴσου καὶ ἑπομένως ἁρμονικήν, μετ' αὐτῶν συνεργασίαν· ἐὰν δὲ ὁ ἔμμισθος οὗτος ταμίας δὲν θὰ συνεδριάζῃ μετὰ τῶν ἄλλων, ἡ ἔλλειψις αὐτοῦ ἐκ τοῦ συμβουλίου, παρεμποδίζουσα τὴν ἄμεσον συνεννόησιν, θὰ ἐπιφέρῃ ἀναγκαίως προσκόμματα εἰς τὸ ἔγκαιρον τῶν ἀποφάσεων καὶ τὴν ὡς τάχιστα διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας· γ') διότι τὸ μέτρον τοῦτο τῆς ἐκλογῆς ἐμμίσθου ταμίου, εἶναι ἀνεπαρκὲς πρὸς τὴν ἐπιδιωκομένην τελείαν ῥύθμισιν τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τῶν τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὸ σύστημα τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ, καθόσον πρὸς τοῦτο θὰ ἦτο ἀναποφεύκτως ἀναγκαία ἡ ἵδρυσις καὶ ἑτέρας θέσεως, τουτέστι θέσεως *λογιστοῦ*, ὡς συνέβη καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐν τῷ ὁποίῳ,

ἔχοντι ἀπ' ἀρχῆς ἰδιαίτερον ταμίαν, προσετέθη κατόπιν καὶ ἰδιαίτερος λογιστής, καὶ δ') διότι ὡς διαῤῥυθμίζονται τὰ τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας τῆς ἑταιρίας ὑπὸ τῶν κυρίων ἐλεγκτῶν, ἐπιβάλλονται εἴς τε τὸν πρόεδρον καὶ τὸν γραμματέα αὐτῆς καθήκοντα ἐπιτηρήσεως καὶ ἐλέγχου τοιαῦτα, ὥστε ὄχι μόνον βάρος δυσβάστακτον προστίθεται εἰς αὐτούς, ἀλλὰ καὶ περιπλέον, προϋποτίθενται παρ' αὐτοῖς εἰδικαὶ λογιστικαὶ γνώσεις τὰς ὁποίας σπανίως δύνανται νὰ ἔχωσιν οἱ τὰ ἔργα ταῦτα ἀναλαμβάνοντες. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο κυρίως ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τῆς συνελεύσεως διὰ τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν θὰ ὦσιν ὁ πρόεδρος καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς ἑταιρίας.

Τούτων ἕνεκα τὸ συμβούλιον παμψηφεὶ φρονεῖ, ὅτι καὶ ὡς πρὸς τὸν ταμίαν πρέπει νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὸν κείμενον ὀργανισμόν, καταβάλλοντες μόνον τὴν δυνατὴν προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειαν πρὸς εὕρεσιν καὶ ἐκλογὴν καταλλήλου ταμίου τῆς ἑταιρίας.

Τρίτη ἄλλη τροποποίησις τὴν ὁποίαν προτείνει ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπή, εἶναι ἡ σύνταξις καὶ ὑποβολὴ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ἑταιρίας, ὅστις νὰ ἐγκρίνεται κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῶν ἑταίρων. Ἀλλ' ἡ πρότασις αὕτη δὲν εἶναι νέα, διότι πολλάκις καὶ παρὰ πολλῶν μέχρι τοῦδε εἰσήχθη κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ πάντοτε, ὡς βεβαίως ἐνθυμεῖσθε, ἀπεῤῥίφθη ὑπὸ τῶν οἰκείων συνελεύσεων, θεωρηθεῖσα ἀνεφάρμοστος. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ συμβούλιον τῆς ἑταιρίας ἀπεπειράθη πολλάκις νὰ καταρτίσῃ σχέδιόν τι προϋπολογισμοῦ καὶ κατήρτισε τοιοῦτον, χάριν ἁπλοῦ ἐκ τῶν προτέρων κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ χάριν ἰδιαιτέρας αὐτοῦ ὁδηγίας καὶ ἐν τούτοις εὑρέθη πάντοτε ἐν πλήρει ἀδυναμίᾳ καὶ κατὰ προσέγγισιν κἂν νὰ τηρήσῃ τὸν τοιοῦτον προϋπολογισμόν, διότ· ἑκάστοτε εἶχεν ἀποδειχθῇ ἀδύνατον νὰ προσδιορίσῃ ἐκ τῶν προτέρων π. χ. α') εἰς τίνας καὶ ὁπόσας προκαταβολὰς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον θὰ προβῇ, πρὸς ἀγορὰν οἰκοπέδων ἢ γηπέδων χάριν ἀνασκαφῶν, β') τίνας καὶ ὁπόσας ἀγορὰς ἀρχαίων ἐντὸς τοῦ ἔτους θὰ συνομολογήσῃ, γ') τίνα καὶ πόσα ἀρχαῖα μνημεῖα, θεωρηθησόμενα ἑτοιμόῤῥοπα, θὰ ἐπισκευάσῃ κτλ. τὰ ὁποῖα, ὡς γνωστὰ ὑμῖν ἐξ ἄλλων συζητήσεων, παραλείπω.

Ἄλλως τε καὶ αὐτὸς ὁ λόγος τῆς λογιστικῆς τάξεως, χάριν τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως, τὸν ὁποῖον ἠδύνατό τις νὰ ἐπικαλεσθῇ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀνάγκης τῆς συντάξεως προϋπολογισμοῦ, ἐλαχίστην ἔχει σημασίαν σχετικῶς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας, ἕνεκα τοῦ περιωρισμένου ἀριθμοῦ τῶν κεφαλαίων τῶν δαπανῶν αὐτῆς, διότι τὰ κεφάλαια ταῦτα εἰσὶ περίπου αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πρὸ μικροῦ ἀνέφερα, μετὰ μόνης τῆς εἰς αὐτὰ προσθήκης α΄) τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ, β΄) τῆς δαπάνης τῶν ἀνασκαφῶν, καὶ γ΄) τῆς δαπάνης πρὸς ἀγορὰν βιβλίων, ἥτις καὶ αὐτὴ δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς προηγούμενον προσδιορισμόν, καθόσον τὰ τιμιώτατα μάλιστα συγγράμματα δὲν ἀγοράζονται ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ἑταιρίας ἢ ὅταν τύχῃ νὰ εὑρεθῶσιν εὔωνα. Τῶν εἰρημένων δὲ οὕτως ἐχόντων, γίνεται δῆλον, ὅτι καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς λογιστικῆς τάξεως, ἡ ἀνάγκη τῆς συντάξεως καὶ ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν ἀποδεικνύεται, ὅσον ἐκ πρώτης ὄψεως ἠδύνατο νὰ φανῇ, ἀναγκαία.

Καὶ ταῦτα μὲν διὰ βραχέων περὶ τῶν προτάσεων, τῶν σπουδαιοτέρων τοὐλάχιστον, τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐπ' αὐτῶν γνώμης τοῦ συμβουλίου. Νῦν ἀπόκειται ὑμῖν ν' ἀποφανθῆτε ὁριστικῶς ἐπ' αὐτῶν.

Ταῦτα τοῦ προέδρου εἰσηγησαμένου, ἤρξατο μακρὰ συζήτησις ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν προκειμένων ζητημάτων καὶ πρῶτον ἐπὶ τῆς παραδοχῆς τοῦ γενικοῦ Ἐφόρου ὡς βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου παρὰ τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρίᾳ. Τινὲς τῶν ἑταίρων ὑπεστήριξαν τὴν ἀνάγκην τῆς κατὰ τοῦτο μεταβολῆς τοῦ ὀργανισμοῦ, ἄλλοι δὲ ἐθεώρησαν τὴν μεταβολὴν ταύτην ὡς ἄσκοπον καὶ δὴ καὶ ἀσύμφορον· μεθ' ὃ ψηφοφορίας γενομένης, ἀπεῤῥίφθη ἡ περὶ τούτου πρότασις τῆς Ἐπιτροπῆς, δεκτῆς γενομένης τῆς ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐξηγηθείσης γνώμης τοῦ Συμβουλίου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπεῤῥίφθη καὶ ἡ δευτέρα πρότασις τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς προσλήψεως ἐμμίσθου ταμίου, δεκτῆς μόνον γε-

νομένης τῆς ὑπό τινος τῶν ἑταίρων ὑποβληθείσης προτάσεως περὶ διορισμοῦ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐμμίσθου βοηθοῦ τοῦ ταμίου. Εἶτα μετὰ παρατεταμένην ἐπίσης συζήτησιν ἀπεῤῥίφθη διὰ τρίτης ἄλλης ψηφοφορίας καὶ ἡ ἑτέρα τῶν προτάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑταιρίας. Τούτων οὕτως ἀποφασισθέντων ἐτέθη τὸ ζήτημα ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἐὰν ἡ Συνέλευσις ἀποδέχεται τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ ν' ἀφεθῇ εἰς αὐτὸ νὰ χρησιμοποιήσῃ, διὰ τῆς λήψεως τῶν παρ' αὐτῷ μέσων σχετικῶς πρὸς τὴν διαῤῥύθμισιν τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας, τὰς προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς τηρητέας λογιστικῆς τάξεως ἢ ἐὰν προτιμᾷ, συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ τροποποιηθῇ κατὰ τὰς οἰκείας προτάσεις αὐτῆς ὁ κείμενος ὀργανισμός. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου λίαν μακρὰ καὶ πάλιν ἠγέρθη συζήτησις, μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἀπεφασίσθη διὰ ψηφοφορίας τὸ τελευταῖον τῶν εἰρημένων θεμάτων, ἤτοι ἡ τροποποίησις τοῦ ὀργανισμοῦ συμφώνως πρὸς τὰς προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ προσθέτῳ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, ἐὰν πᾶσαι καὶ τίνες ὡρισμένως ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν οἰκείων προτάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς, ἔδει νὰ ἀναγραφῶσιν ἐν τῷ ὀργανισμῷ καὶ ἐπὶ τούτοις τίνι τρόπῳ διατετυπωμέναι, ἤρξατο νέα καὶ ἐπίσης παρατεταμένη συζήτησις μεθ' ἣν ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, ἵνα τὸ Συμβούλιον, συνεργαζόμενον μετὰ τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁρίσῃ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ τίνες ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς προταθεισῶν μεταυῤῥυθμίσεων πρέπει νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸν ὀργανισμὸν πρὸς μείζονα ἐξασφάλισιν τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἑταιρίας καὶ τούτου γενομένου νὰ ὑποβάλῃ αὐτὸ τὸ Συμβούλιον τὸν οὕτω τροποποιηθησόμενον ὀργανισμὸν τῆς Ἑταιρίας εἰς τὴν κύρω-

σιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἄνευ προηγουμένης ἄλλης ἐπὶ τούτῳ συγκλήσεως Συνελεύσεως τῶν ἑταίρων.

Ἡ Συνέλευσις διελύθη τὴν 1 ½ μ. μ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ

ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΣ

(Ὅσων ὀνομάτων εἶναι προτεθειμένος ἀστερίσκος, αὐτοὶ πρὸς τῇ ἐτησίᾳ συνδρομῇ καὶ καθυστεροῦσαν ἄλλην κατέβαλον, ἢ τὴν τοῦ προσεχοῦς ἔτους).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εθν. Πανεπιστημιον .	Δρ.	1000.—
Αγαθονικος Αχ. . . .	»	20.—
Αθανασιαδης Απ. . .	»	15.—
Αναγνωστοπουλος Γ.	»	15.—
Αναργυρος Ι. . . .	»	25.—
Αναστασιου Ν. . .	»	15.—
Ανδροπουλος Στ. . .	»	15.—
Ανεζης Δημ. . . .	»	15.—
Αντωνιαδης Ανδρ. Ι. .	»	40.—
Αντωνιαδης Αντ. Ι. .	»	15.—
Αντωνιαδης Γ. Εμ. .	»	15.—
Αποστολιδης Ν. Χ. .	»	25.—
Αργυροπουλος Ιακ. .	»	15.—
Αργυροπουλος Π. Π.	»	150.—
Αργυροπουλος Τιμ. .	»	15.—
Αρεταιος Θ. . . .	»	5.—
Βαρελιδης Αναστ.. .	»	15.—
Βαρουχας Αλ. . . .	»	15.—
Βασης Σπ.	»	15.—
Beck. Κ.	»	15.—
Βελεντζας Σ. . . .	»	20.—
Βενερ Ν.	»	15.—
Βερσης Π.	»	18.—
Βικελας Δ.	»	20.—
Βουκρας Δ.	»	25.—
Βουλγαρης Ν. . . .	»	25.—
Βουρτσελας Ιω. . .	»	15.—
Γερακης Γ. Α. . . .	Δρ.	15.—
Γιαννοπουλος Χρ. .	»	20.—
Γιαννουλης Β. . .	»	15.—
Γραμματικοπουλος Κ.	»	15.—
ΓρηγοριανοπουλοςΑχ.	»	15.—
Δαμαλας Ν. . . .	»	15.—
Δαμβεργης Αναστ. .	»	20.—
Δαμβεργης Ν. . . .	»	25.—
Δαμιραλης Κ. . . .	»	15.—
Δαμιραλης Μ. . . .	»	20.—
Δεληγεωργης Λ. . .	»	25.—
Δερβος Γ.	»	15.—
Δηλιγιαννης Θ. . .	»	15.—
Δημιτσας Μ. Γ. . .	»	15.—
Διοσκουριδης Χ. . .	»	15.—
Doerpfeld W. . .	»	15.—
Δουρουτης Αθ. . .	»	15.—
Δουρουτης Μ. . . .	»	50 —
Δουρουτης Σπ. . .	»	15.—
Δραγουμη Ελιζα Σ. .	»	15.—
Δραγουμης Κ. . . .	»	15.—
Δραγουμης Εμ. . .	»	15.—
Δραγουμης Μ. . . .	»	50.—
Δραγουμης Στ. . .	»	15.—
Ζαημης Αλ. . . .	»	15.—
*Ζανετος Γ.	»	30.—

Ζαχαριου Δ. Π.	Δρ.	15.—
Ζεζος Γ. Δ.	»	25.—
Ζησιου Κ.	»	15 —
Ζολωτας Γ.	»	15.—
Ζολωτας Εμ.	»	25.—
Ζωγραφος Ιω.	»	15.—
Θεολογης Π.	»	50.—
Θεοφιλατος Ιω.	»	15.—
Ιασεμιδης Π.	»	15.—
Ιωαννιδης Στεφ.	»	15.—
Ιωαννου Σ.	»	20.—
Ιωαννου Σωτηριος	»	25.—
Καββαδιας Π.	»	15.—
*Καζαζης Ν.	»	30.—
Καλαποθακης Μ.	»	15.—
Καλλιγας Π.	»	15.—
Καλογεροπουλος Θ.	»	15.—
Καλογεροπουλος Π.	»	15.—
Κανελλοπουλος Ηλ.	»	15 —
Κανελλοπουλος Θ.	»	15.—
Καραπανος Κ.	»	25.—
Καρολιδης Π.	»	20.—
Κασδονης Γ.	»	15.—
Κασδονης Σ.	»	25.—
Καστορχης Ε.	»	15.—
Κατακουζηνος Αλ.	»	15.—
Κατερινοπουλος Δ.	»	25.—
Κατριβανος Αθ.	»	15.—
Κοκιδης Δ.	»	15.—
*Κολινιατης Ιω.	»	30.—
Κολυβας Αλ.	»	15.—
Κοντος Κ.	»	15.—
Κοντοσταυλος Αλ. Α.	»	15.—
Κοντοσταυλος Ιω. Α.	»	15.—
Κορωναιος Π.	»	15.—
Κουλουμοπουλος Θ.	»	15.—
Κουμανουδης Ανδρ.	»	15.—
Κουμανουδης Στ. Α.	»	15.—
Κοφινιωτης Ευαγ.	»	25.—
Κρεμος Γ.	»	15.—
Κρινος Γ.	»	25.—
Κυριακιδης Ιω.	»	15.—

Κυριακοπουλος Δ.	Δρ.	15.—
Κυριακος Αλ.	»	15.—
Κυριακος Ιω.	»	15.—
Κωνσταντινιδης Αν.	»	20.—
Κωνσταντινιδης Π.	»	15.—
Κωνσταντινιδης Στυλ.	»	20.—
Κωστης Κ. Ν.	»	15.—
Λακων Β.	»	15.—
Λαμπρινιδης Μ.	»	20.—
Λεοναρδος Β. Ι.	»	25.—
Λιακοπουλος Αντ.	»	15.—
Λιβας Αναστ.	»	25.—
Λουντζης Αναστ.	»	100.—
LUEDERS O.	»	25.—
Μαλικοπουλος Θ.	»	15.—
Μαντζακος Χ.	»	15.—
Μαραθεας Ν.	»	25.—
Μαρκοπουλος Ιω.	»	15.—
Μαυρομιχαλης Κυρ.	»	15.—
Μελας Μ.	»	25.—
Μαυρομματης Τ.	»	15.—
Μελισσουργος Γ.	»	15.—
Μηλιαρακης Αντ.	»	15.—
Μηλιαρακης Σπ.	»	15.—
Μιστριωτης Γ.	»	15.—
Μοσχοβακης Ν. Γ.	»	15.—
Μουσης Ιω.	»	15.—
Μπαλλιδης Κ.	»	20.—
Μπουκης Ι.	»	15.—
Μυλωνας Κυρ.	»	15.—
*Νεγρης Θ.	»	30.—
*Νεγρης Φ.	»	30.—
Νεγρης Ν.	»	15.—
Νικολαΐδης Γ.	»	15.—
Νικολαΐδης Ι.	»	15.—
Νικολαΐδης Ρ.	»	20.—
Νικολοπουλος Π.	»	15.—
Οικονομιδης Β. Τ.	»	15.—
Οικονομιδης Προκ.	»	15.—
Οικονομος Αντ.	»	25.—
Οικονομου Κ.	»	15.—

ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ Ιω. . . Δρ. 15.—
*ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ Ι. Χ. . » 30.—
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ. . » 15—
*ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Αθ. . » 30.—
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ν. » 15.—
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ. 15.—
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χρ. . » 15.—
ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Π. . » 20.—
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. . . » 15.—
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Π. » 15—
ΠΑΠΑΣΩΤΗΡΙΟΥ Κ. . . » 20.—
ΠΑΠΟΥΔΩΦ Αρ. . . . » 15—
ΠΑΠΠΟΣ Δ. . . . . . » 30—
ΠΑΡΙΣΗΣ Στ. . . . » 20.—
ΠΑΣΠΑΤΗΣ Αλ. . . » 25.—
ΠΑΣΧΑΛΗΣ Λ. . . . » 25.—
ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ Β. . . . » 25.—
ΠΑΥΛΑΚΗΣ Ν. . . . » 25—
ΠΑΥΛΙΔΗΣ Π. . . . » 15.—
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. Ν. » 25.—
ΠΕΡΡΗΣ Π. . . . . » 15.—
ΠΕΡΡΗΣ Σπ. . . . » 15.—
ΠΕΤΡΙΔΗΣ Δ. . . . » 15.—
*ΠΟΛΙΤΗΣ Ν. Γ. . . » 30—
ΠΟΣΤΟΛΑΚΑΣ Αχ. . . » 15.—
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΑΘΗΝΩΝ . » 15.—
ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΣ Ιω. . . » 15.—

ΡΑΛΛΗΣ Π. . . . . » 20.—
ΡΑΝΔΑΣ Λ. . . . . » 15.—
ΡΕΝΙΕΡΗΣ Μ. . . . » 15—
ΡΗΓΑΔΗΣ Ελ. . . . » 25.—
ΡΙΖΟΣ Ευγ. . . . . » 15.—
ΡΩΜΑΪΔΗΣ Κ. . . . » 15.—
ΡΩΜΑΝΟΣ Αθως . . . » 25.—
ΡΩΜΑΣ Καισ. . . . » 15.—

ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Σπ. » 15.—
ΣΑΡΙΠΟΛΟΣ Ν. . . . » 15.—
SCHLIEMANN H. . . » 25.—
ΣΕΜΙΤΕΛΟΣ Δ. . . . » 15.—
ΣΚΟΥΖΕΣ Π. Γ. . . » 15.—
ΣΚΟΡΔΑΛΗΣ Βλ. . . » 15.—
ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ Στ. . . » 15.—
ΣΟΛΟΜΟΣ Ν. . . . . » 5—
ΣΟΥΓΔΟΥΡΗΣ Γ. . . » 25.—
ΣΟΥΓΓΡΑΣ Σ. . . . » 20.—
ΣΟΥΤΣΟΣ Αλ. . . . » 50.—
ΣΟΦΟΥΛΗΣ Θ. . . . » 15.—
ΣΤΑΗΣ Βαλ. . . . » 20.—
ΣΤΕΦΑΝΟΣ Κυπ. . . » 15.—
ΣΤΕΦΑΝΟΥ Στεφ. . . » 15.—
*ΣΧΙΝΑΣ Β. . . . . » 30.—

ΤΣΟΥΝΤΑΣ Χρ. . . . » 15.—

ΦΕΡΜΠΟΣ Π. . . . » 20.—
ΦΙΛΙΟΣ Δ. . . . . » 15.—
ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ Γ. Σ. . . » 15.—
ΦΙΝΤΙΚΛΗΣ Σπ. . . » 15.—
ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ Θ. . . . » 15.—
ΦΥΤΑΛΗΣ Λαζ. . . . » 15.—
ΦΩΚΑΣ Γ. . . . . » 15.—
ΦΩΚΙΑΝΟΣ Ιω. . . . » 25.—
ΦΩΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . » 5.—

ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ Ν. . . » 15.—
ΧΑΡΙΛΑΟΣ Εμ. . . . » 50.—
ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ Γ. . . » 15.—
ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ Ιω. . . » 15.—
ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Ν. Α. . » 15.—
ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ Μ. . . . » 15—
ZILLER E. . . . . » 5.—

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

*ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ . . . . Δρ. 200.—
ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ Ι. Χ. . . . . » 15.—
OBERG Εμ. . . . . » 25.—

ΕΝ ΤΗ ΛΟΙΠΗ ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΙ

Η Μονη Πεντελης	Δρ.	150.—
» Ταξιαρχων Βοιωτιας	»	25.—
» Σωτηρος, Σαγματα	»	25.—
» Σκριπους	»	30.—
» Πελαγιας	»	25.—
» Παντοκρατορος εν Ακαρνανια	»	27.—

ΕΝ ΤΑΙΣ ΝΗΣΟΙΣ

*Η Μονη Αγ. Νικολαου εν Ανδρω	Δρ.	42.25
*Ο Δημος Ερμουπολιτων Συρου	»	400.—
Ιω. Ρωμανος εν Κερκυρα	»	30.—

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

Abbot Αλ. εν Θεσσαλονικη	Δρ.	25.—
Κεπετζης Σταυρ. εν Κωνσταντινουπολει	»	15.—
Κοντογιαννακης Ιω. εν Πετρουπολει	»	635.—
Πανταζιδης Γ. εν Παρισιοις	»	15.—
Βλαστος Στεφ. εν Μασσαλια	»	25.—
Bertrand James εν Λονδινω	»	25.—
Lubbock John » έκτακτον προσφοράν	»	100.—
Βασιλειου Δ.	»	250.—

ΒΙΒΛΙΑ ΔΩΡΗΘΕΝΤΑ

American journal of archaeology. Vol. II. Baltimore, 1886.

Arch. - Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich - Ungarn. Jahrg. X, 1. Wien, 1886.

Asociacion artistico - arqueologica Barcelonesa. Lista de los socios. Barcelona, 1886.

Association pour l'encouragement des études grecques en France. Annuaire pour l'année 1882. Paris, 1882. Annuaire pour l'année 1884. Paris, 1884. Monuments grecs. N° 10, 1881. Paris, 1882.

'Ασωπίου, Είρ., 'Αττικὸν ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1887. 'Αθήνησι, 1886.

Benndorf, O., Sopra una statua di giovane nel palazzo dei conservatori. Roma, 1886.

— Ueber ein Werk des älteren Polyklet, 1885.

Βερνάρδου τοῦ Κρητός, Μ., 'Ακριβὴς περιγραφὴ τῆς Κρήτης. 'Εν 'Αθήναις, 1836.

Bollettino delle opere moderne straniere acquistate dalle Biblioteche governative del regno d'Italia. Roma, 1886.

Bulletin de correspondance hellénique. Athènes, 1885.

Bureau of Ethnology (Third annual report of the). Washington, 1884.

Cambridge antiquarian Society. Report and Communications. N° XXVI. Cambridge, 1886.

Ceuleneer, Ad., Olympia von A. Boetticher. 1885.

Comité de conservation des monuments de l'art arabe. Exercice 1885. Le Caire, 1886.

Comptroller of the Currency (report of the). Washington, 1885.

Forhandlinger i Videnskabs-Selskabet i Christiania. Christiania, 1886.

Friederichs, C., Die Gipsabgüsse antiker Bildwerke, neu bearbeitet von Paul Wolters. Berlin, 1885.

Γενικὴ Ἐφορεία τῶν ἀρχαιοτήτων. Συλλογὴ ἀρχαιολογικῶν νόμων, διαταγμάτων καὶ ἐγκυκλίων. Ἐν Ἀθήναις, 1886.

Glassnik serbskoga utschenog druschtwa. N°s 64, 65, 66. Belgrad, 1885-86.

Journal of hellenic studies. Vol. VII, pl. LXII-LXXI. London, 1886.

Kekulé, R., Die Terracotten von Sicilien. Berlin u. Stuttgart, 1884.

Klementz, D., Les antiquités du Musée de Minoussinsk. Tomsk, 1886.

Κοραῆ, Ἀδ., Τὰ μετὰ θάνατον εὑρεθέντα συγγράμματα. Τόμ. 2-4. Ἐπιστολῶν, 1-3. Ἐν Ἀθήναις, 1885-86.

Κοφινιώτου, Εὐαγγ., Ὁμηρικὴ γεωγραφία. Ἐν Ἀθήναις, 1884.

Lafaye, G., Quelques inscriptions des Bouches-du-Rohne. Vienne, 1881.

— Notes d'un voyage en Corse. Paris, 1884.

— Notes sur la voie aurélienne à Aix. Paris, 1885.

Memorie della regia accademia di scienze, lettere ed arti in Modena. Serie II, vol. III. Modena, 1885.

Mémoires de l'academie des sciences de Toulouse. Tom. VII 1, 2. Toulouse, 1885.

Mémoires de la société royale des antiquaires du Nord, 1886 p. 143-224. Copenhague, 1886.

Michaelis, Ad., Der Parthenon. Leipzig, 1871.

Mittheilungen des K. D. archaeologischen Institutes. Athenische Abtheilung. XI. Athen, 1886.

Morse, E. S., Ancient and mödern methods of arrow-release, 1885.

Numismatic and antiquarian Society of Philadelphia. Report, 1886. Philadelphia, 1886.

Peabody Museum. Report of Trustes. Vol. III Nos 5, 6. Cambridge, 1886.
Pervanoglú, P., Dei nomi antichi attributi alla città di Capodistria. Trieste, 1886.
— Della Paletnologia della penisola balcanica. Trieste, 1886.
Pierides, D., A bilingual inscription. Cyprus, 1886.
Phillips, Jr., Notes upon the codex Ramirez. 1883.
Puiggari, J., Monografia del Traje. Barcelona, 1886.
Report of the commissioner of education for the year 1883-84. Washington, 1885.
Six, J., De gorgone. Amstelodami, 1885.
Smithsonian Institution. Report for the year 1882. Washington, 1884.
— Report for the year 1883. Washington, 1885.
Studniczka, F., Beiträge z. Geschichte d. altgriechischen Tracht. Wien, 1886.
Viestnik Harvatskoga arkeol. Druztva. God.VIII Agram, 1886.

ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

Blümner, Hug., Technologie und Terminologie der Gewerbe und Künste. 4er Bd. 1e Abtheil. Leipzig, 1886.
Daremberg et Saglio., Dictionnaire des antiquités. 10ème fascicule. Paris, 1886.
Dumont et Chaplain., Les céramiques de la Grèce propre I, 3. Paris, 1885.
Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. 1886.
Furtwängler, Ad., La collection Sabouroff. Livr. XII-XIV. 1886.
Gazette archéologique. Tom. I-XI. Paris, 1875-1886.
Hermann's Lehrbuch d. griech. Antiquitäten. 4er Bd. Privatalterthümer v. Hug. Blümner. Freiburg. 1882.—

2er Bd. Rechtsalterthümer v. Th. Thalheim, 1884.— 3er Bd. Bühnenalterthümer v. Alb. Müller. 1886.
Instituto di corrispondenza archeologica. Bullettino, Annali, Monumenti. Vol. 52. 56. Roma 1880. 1884.
Jahn, O., Archaeologische Beiträge. Berlin, 1847.
Kalkmann, A., Pausanias der perieget. Berlin, 1886.
Karte der Insel Creta. Reduction d. in London 1862 v. Spratt publicirten Karte.
Karten von Attika. Heft IV. Berlin, 1886.
Klein, W., Euphronios. Wien, 1886.
Κορδέλλα, Ἀ., Χρωματολογία. Ἐν Ἀθήναις, 1886.
Μηλιαράκη, Ἀντ., Γεωγραφία τοῦ νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας. Ἐν Ἀθήναις, 1886.
Pauli, C., Eine vorgriechische Inschrift von Lemnos. Leipzig, 1886.
Revue archéologique. 3ème serie, tom. 1-4. 7. Paris 1883-84. 1886.
Roscher, W. H., Ausführliches Lexicon d. gr. u. römisch. Mythologie. Lief. 8-10. Leipzig, 1885-86.
Schliemann, H., Tiryns. Ergebnisse der neuesten Ausgrabungen. Leipzig, 1886.
Transactions of the anthropological Society. Vol. III. Washington, 1885.
Welcker, F. G., Alte Denkmäler. 1-5. Göttingen, 1849-1864.

ΔΩΡΗΤΑΙ ΑΡΧΑΙΩΝ

Ὁ ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης φιλολογικὸς Σύλλογος.—Ἀποστολίδης, Μιλτ.— Γιαννόπουλος, Π.— Ἐρνέρης, Ἀν.— Κανελλόπουλος, Ἠλ. — Μυλωνᾶς, Κυρ. — Νικολαΐδης, Γ.— Φιντικλῆς, Σπ.— Χόρβαλης, Ἀγγ.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΕΦΟΡΩΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1886

Ἐν ταῖς κατὰ μῆκος τοῦ βορείου τῆς Ἀκροπόλεως τείχους γενομέναις ἀνασκαφαῖς ἀνεκαλύφθησαν, ἐν τῷ χώρῳ τῷ μεταξὺ τῶν Προπυλαίων καὶ τοῦ Ἐρεχθείου, τὰ θεμέλια δύο οἰκοδομημάτων, ὧν τὸ ἕτερον, τὸ πλησίον τῶν Προπυλαίων, εἶνε ἴσως ἡ Χαλκοθήκη· ἀνεκαλύφθησαν δὲ καὶ θεμέλια οἰκημάτων ἀρχαιοτάτης, ὡς φαίνεται, ἐποχῆς, κατεσκευασμένα καθ' ὃν τρόπον τὰ ἐν Τίρυνθι καὶ ἐν Μυκήναις. Τῶν πολλῶν δὲ γενομένων πλαστικῶν καὶ ἐπιγραφικῶν εὑρημάτων μνημονευτέα κυρίως α') γυναικεῖον μαρμάρινον ἄγαλμα φυσικοῦ σχεδὸν μεγέθους τοιαύτην ἔχον μορφήν, οἵαν ἔχει τὸ ἐν Δήλῳ εὑρεθὲν ἄγαλμα Ἀρτέμιδος, πιθανῶς, τὸ μετὰ τῆς βουστροφηδὸν ἐπιγραφῆς, καλλιτέρας ὅμως καὶ μᾶλλον ἀνεπτυγμένης τέχνης· β') χαλκῆ πωγωνοφόρος κεφαλὴ φυσικοῦ μεγέθους καὶ τέχνης ἀρχαϊκῆς· γ') ἐπιγραφή, ἐν ᾗ τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου *Ἀρχέρμου τοῦ Χίου* καὶ ἑτέρα ἐν ᾗ τὸ τοῦ Αἰγιναίου *Ὀνάτα*. Ἀνεσκάφη δὲ καὶ ὁ χῶρος ὁ μεταξὺ τοῦ Ἐρεχθείου καὶ τοῦ Παρθενῶνος καὶ ἀπεκαλύφθησαν ἐν αὐτῷ τὰ θεμέλια μεγάλου ἑξαστύλου περιπτέρου ναοῦ, τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς Πολιάδος, ὡς φαίνεται, ὅστις κατεστράφη ὑπὸ τῶν Περσῶν.

Τρίτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο πλησίον τοῦ Παρθενῶνος πρὸς ὁλοσχερῆ ἀποκάλυψιν τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ κρηπιδώματος. Ἐγένοντο δὲ καὶ ἐν τῇ ἀνασκαφῇ ταύτῃ ἀξιόλογα εὑρήματα, ἐν οἷς πωρίνη κεφαλὴ λέοντος καὶ ἑτέρα ταύρου, μεγέθους φυσικοῦ, καὶ πολλὰ ἀρχιτεκτονικὰ ἐκ πωρίνου λίθου μέλη, περιέργους καὶ πρωτοφανεῖς ἔχοντα τὰς μορφάς. Τούτων μνημονευτέα κυρίως τεμάχια κιόνων, ὧν αἱ ῥαβδώσεις ἑλικοειδεῖς.

Τῇ 31 Δεκεμβρίου 1886.

Π. Καββαδιας

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ

(1886)

Γνωστὸν εἶναι ὅτι ἕνεκα τῆς ἐμῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποδημίας μόλις ἐπὶ τρεῖς περίπου μῆνας (ἀπὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου — τῆς 26ης Ἰουλίου) ἐσκάψαμεν ἐν Ἐλευσῖνι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, κατὰ δὲ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ὄχι μόνον ἐκαθαρίσθη ὁλοσχερῶς ὁ ὄπισθεν τοῦ ναοῦ, ἤτοι μεταξὺ τῆς δυτικῆς αὐτοῦ πλευρᾶς καὶ τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου, ὡμαλισμένος βράχος, ἀλλὰ καὶ ὁ χῶρος ἐκεῖνος ἔνθα ἵστατο πρὶν ἡ κυριωτέρα Ἐκκλησία τοῦ χωρίου ἀνεσκάφη εἰς τὸ δέον βάθος. Καὶ ἐν μὲν τῷ πρὸς Δυσμὰς τοῦ Ναοῦ βράχῳ πλὴν τῆς κατὰ τὸ πρὸς βορρᾶν ἄκρον αὐτοῦ κλίμακος οὐδὲν ἄλλο εὑρέθη. Ἡ κλίμαξ ἐν μέρει μὲν ἐν αὐτῷ τῷ βράχῳ λελαξευμένη ἐν μέρει δὲ τεχνητή, ὅπως τοὐλάχιστον νῦν φαίνεται, ἔφερε διὰ δεκατριῶν βαθμίδων ἄνω εἰς τὸν ὑψηλότερον βράχον, ἔνθα νῦν ἵσταται τὸ ἐκκλησίδιον τῆς Παναγίας καὶ ἔνθα ὑπάρχουσιν ἐπίσης τὰ λείψανα παλαιοτέρου τινὸς οἰκοδομήματος, πιθανῶς δὲ ἐν γένει ἐντεῦθεν ἀνήρχοντο εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, κατεσκευάσθη δὲ ἡ προϋπάρχουσα μετεσκευάσθη ἐν Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις, ὡς μαρτυροῦσι τὰ ἐπὶ τῶν πωρίνων της λίθων ἐγκεχαραγμένα γράμματα. Ἐν δὲ τῷ ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου κατεχομένῳ ποτὲ χώρῳ ἀπεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια πολλῶν οἰκοδομημάτων ὑπερκείμενα ἀλλήλων καὶ μαρτυροῦντα ὅτι οἱ ἐκεῖ τόποι πολλὰς ὑπέστησαν μεταβολάς. Καὶ τῷ ὄντι πλὴν τῶν θεμελίων ἀρχαιοτέρου τινὸς οἰκοδομήματος, ὅπερ, καθ' ἃ φαίνεται, συνέκειτο ἐκ τριῶν χωρισμάτων, ἑνὸς κατὰ τὸ μέσον ἡμικυκλικοῦ καὶ δύο κατὰ τὰς ἑκατέρωθεν πλευράς του τετραπλεύρων, ἀπεκαλύφθησαν καὶ τὰ ἐδάφη τῆς κατασκευῆς διπλῆς τινος Στοᾶς ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ ἀρχαιοτέρου οἰκοδομήματος κτισθείσης ἐν Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις καὶ ἐπὶ τῶν λειψάνων ταύτης τὰ λείψανα ἑτέρου θεάτρῳ ἢ ἐξέδρᾳ ὁμοίου οἰκοδομήματος ἐν ἔτι μεταγενεστέροις χρόνοις κτισθέντος· πέραν δὲ τούτων πρὸς βορρᾶν ἀπεκαλύφθησαν τὰ θεμέλια καὶ ἄλλου τινὸς

τῶν ἀρχαίων χρόνων οἰκοδομήματος καὶ συγχρόνως ἐβεβαιώθη ὅτι παρὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου καθ' ὅλον τὸ μεταξὺ τῶν δύο αὐτοῦ στρογγύλων πύργων (Α καὶ Α') διάστημα διῆκεν ἡ παράδοξος ἐκείνη αὖλαξ, ἣν περιέγραψα ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ προπαρελθόντος ἔτους (σελ. 28—29). Ἐντεῦθεν δὲ πρὸς δυσμὰς προύχωρήσαμεν σκάπτοντες μέχρι τῆς αὐλῆς σχεδὸν τοῦ οἰκίσκου, ἐν ᾧ κατοικῶ καὶ οὐδὲν ἄλλο εὕρομεν ἢ τὰ τοιχάρια Βυζαντινῶν καί τινων ὅλως νεωτέρων οἴκων, ἅτινα καὶ ἔμειναν μέχρι τοῦδε ἄθικτα ὅπως παρὰ πλειόνων ἐξετασθῶσι καὶ πιστωθῇ ἡ περὶ αὐτῶν γνώμη μου. Ἡ ἀνασκαφὴ λοιπὸν ἡ ἐν Ἐλευσῖνι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὑπῆρξεν ὡς πρὸς τὰ ἀποκαλυφθέντα λείψανα οἰκοδομημάτων ὄχι ἄκαρπος· εὑρήματα δὲ ἄλλα λόγου ἄξια δὲν ἔχομεν πλὴν ἴσως δύο ἢ τριῶν ἐνεπιγράφων λίθων, οἵτινες καὶ δημοσιευθήσονται προσεχῶς ἐν τῇ Ἐφημερίδι.

Τοιαῦτα συντόμως ἐνταῦθα ἐξαγγελλόμενα τῆς ἐν Ἐλευσῖνι ἀνασκαφῆς τὰ ἐξαγόμενα κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ὧν ἡ ἀξία καταδειχθήσεται κυρίως ὅταν δημοσιευομένου καὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Dörpfeld ἐκπονηθέντος διαγράμματος λεπτομερῶς περιγραφῶσι τὰ περισωθέντα τῶν ἀποκαλυφθέντων οἰκοδομημάτων λείψανα.

Ἐν Ἐλευσῖνι τῇ 25 Φεβρουαρίου 1887.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

ΑΜΦΙΑΡΕΙΟΥ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΟΥ 1886

(πίναξ 3.)

Τὰ «Πρακτικὰ» τοῦ 1884 διελάμβανον σὺν ἀνασκαφικῷ διαγράμματι (Πίν. Ε') τὰ περὶ τῶν τότε ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου καθηγητοῦ Σπ. Φιντικλέους, δαπάνῃ τῆς Ἑταιρείας, ἐπιληφθεισῶν ἐν Ὠρωπῷ ἀνασκαφῶν. Δι' αὐτῶν τότε πρῶτον ἐβεβαιώθη ἡ τέως ἀμφισβητουμένη θέσις τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀμφιαράου, ἀποκα-

λυφθέντος, παρὰ τὴν καὶ νῦν ἀναβλύζουσαν πηγήν, τοῦ παρὰ Παυσανίᾳ ἀναφερομένου ναοῦ καὶ βωμοῦ, πρὸς δὲ καὶ τῆς ἀρχῆς μακρᾶς στοᾶς ὡς καὶ πολλῶν ἐνεπιγράφων βάθρων, ἐξ ὧν μάλιστα κατεδείχθη ἀριδήλως ὅτι τὸ μεταξὺ Σκάλας καὶ Καλάμου τοῦτο τέμενος εἶνε τὸ Ἀμφιάρειον.

Τῷ 1885 σκαφαὶ δὲν ἐγένοντο. Τῷ 1886 ἐπεχείρησα τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἀνασκαφῶν, τὸ μὲν ἵνα συμπληρωθῇ ἡ κατὰ τὸν ναὸν καὶ τὴν στοὰν ἔρευνα, τὸ δὲ καὶ κυρίως ἵνα ἀνεύρω νέον τι ἄλλως τε καὶ ἐξ ἐπιγραφῶν ὑποδεικνυόμενον κτίριον, τὸ θέατρον. Καὶ θέατρον μὲν ἐν Ἀμφιαρείῳ δὲν μνημονεύεται διαρρήδην ὑπὸ τῶν παλαιῶν συγγραφέων, ἐξ ἀγωνιστικῶν ὅμως ἐπιγραφῶν εἶχεν ἤδη καταστῇ γνωστὸν ὅτι ἐκεῖ ἐτελοῦντο καὶ δραματικοὶ ἀγῶνες· ἔτι δὲ πρὸς τοῦτο ἡγόμην μάλιστα ἀπὸ τῆς εἰρημένης ἀνασκαφῆς τελευτώσης (πρβλ. Πρακτ. 1884), ὅτε εὑρὼν ὄπισθεν τῆς στοᾶς ἀρχιτεκτονικά τινα μέλη ἀνήκοντα, ὡς ἐφαίνετο, εἰς θέατρον, συνεπέρανα ὅτι τὸ ἀναζητούμενον κτίριον ἔκειτό που αὐτόθι· καὶ ἡ εἰκασία ἐκυρώθη ἐν τοῖς ἑξῆς διὰ τῶν προκειμένων ἀνασκαφῶν, αἵτινες διήρκεσαν ἐπὶ ἓξ τοὺς τελευταίους τοῦ 1886 μῆνας.

Ἐν τῷ διαγράμματι τοῦ 1884 φέρεται ὄπισθεν τῆς στοᾶς Ε, ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ Ζ ὑψηλοῦ κρηπιδώματος, ἐγκαρσίως ἀρχὴ τοίχου ἐκ μαλακῶν καλῶς εἰργασμένων πώρων. Ἐνταῦθα ἄρχεται τὸ θέατρον καὶ δὴ ὁ ἐν λόγῳ τοῖχος εἶνε ὁ δυσμικὸς(1) τῆς σκηνῆς (ὅρα πίνακα 3, *γ*). Τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ κρηπιδώματος, τανῦν κατεστραμμένον, σχηματίζει τὴν ὄπισθεν μακρὰν τῆς σκηνῆς πλευρὰν *β*, ἀφ' ἧς ἐγκαρσίως ἤτοι καθέτως φέρονται ὁ εἰρημένος δυσμικὸς *γ* καὶ ὁ ἀνατολικὸς *ε* τοῖχος τῆς σκηνῆς. Τὸ δὲ κοῖλον τοῦ θεάτρου κεῖται ἀνωτέρω οὕτως ὥστε οἱ θεαταὶ ἔβλεπον πρὸς τὸ κατὰ μῆκος τῆς στοᾶς διαρρέον ῥεῦμα καὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ κατάφυτον ὄχθην. Εἰς τὴν δυσμικὴν πάροδον τοῦ θεάτρου ἄγει ἐκ τῶν ἄλλων μνημείων ἀνάντης ὁδὸς κειμένη μεταξὺ τῆς δυσμικῆς πλευρᾶς τῆς στοᾶς καὶ τῶν παρὰ τὴν κάμινον πρώτων βάθρων, ἐστερεωμένη δὲ ἑκατέρωθεν διὰ τοίχου οὗ

(1) Ἀνατολὴν λέγω χάριν εὐκολίας τὸ ΒΑ, Δυσμὰς δὲ τὸ ΝΔ. καὶ οὕτω καθεξῆς.

καὶ πολλοὶ τῶν ἀνωτέρων λίθων σῴζονται πεπτωκότες. Τὰ δὲ εἰς τὴν ἑτέραν πάροδον δὲν εἶνε ἐντελῶς ἐσκαμμένα καὶ ἐξηρευνημένα.

Τὸ θέατρον εἶνε μικρόν, τῆς ὀρχήστρας οὔσης περίπου 12μ τὴν διάμετρον. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς σκηνῆς ἔχει πλάτος 12,33, τὸ δὲ ὅλον μέχρι τῆς ὄψεως τοῦ προσκηνίου βάθος εἶνε περίπου τὸ ἥμισυ τοῦ πλάτους· τὸ ὕψος τῶν τοίχων πρὸς τὴν ὀρχήστραν φθάνει ὡς 2,50, ἤγουν σῴζεται μέχρι τοῦ γείσου τοῦ προσκηνίου. Παραλλήλως τῇ πλευρᾷ *β* ἐκτείνεται ὁ μακρὸς τῆς σκηνῆς τοῖχος *δ* ἀνοιγόμενος ἐν μέσῳ εἰς θύραν (πλ. 1,12), ἄγουσαν εἰς τὸ προσκήνιον καὶ τὴν ὀρχήστραν. Μεταξὺ δὲ τοῦ τοίχου *δ* καὶ τοῦ κρηπιδώματος διήκει μεταγενέστερος τοῖχος *γ* ἔχων ὡσαύτως ἐν τῷ μέσῳ θύραν. Ἀπὸ τῶν πρὸς τὸ κοῖλον ἄκρων τῶν πλαγίων τοίχων *ν* καὶ *ε* φέρεται ἑκατέρωσε λοξῶς πρὸς τὰ ἔξω, ὀρθὴν γωνίαν μετὰ τοῦ ἀντιστοίχου πλαγίου σχηματίζων τοῖχος (*ξ* καὶ *ζ*), μήκους περ. 6,50. Ἑκάτερος τούτων μετὰ τοῦ ἀντικρὺ ἀναλήμματος *ο*, *η* ἀποτελοῦσι τὴν οἰκείαν πάροδον (*α*, *α'*)· αἱ δὲ πάροδοι καταλήγουσιν ἐπικλινῶς εἰς τὰ θυρώματα καὶ τὴν ὀρχήστραν. Καὶ τῶν μὲν θυρωμάτων τούτων μόνα τὰ θεμέλια ἑκατέρου στύλου διακρίνονται κατὰ χώραν, εὑρέθησαν ὅμως ἐκ μαρμάρου ἀνάλογον ἐπιστύλιον καὶ τεμάχια στύλων ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ. Τῆς δὲ σκηνῆς εὑρέθησαν καταπεπτωκότα μεταξὺ τοῦ κρηπιδώματος Ζ καὶ τοῦ μακροῦ τῆς στοᾶς τοίχου μαρμάρινα τμήματα δωρικοῦ θριγκοῦ μετ' ἐνεπιγράφων ἐπιστυλίων φερόντων *τὴν σκηνὴν καὶ τὰ θυρώ[ματα]... γενόμενος ... [Ἀμ]φιαράωι* (1). Ἐλλειπόντων ὅμως τῶν ἄλλων τεμαχίων δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ ἀκριβῶς ἡ θέσις τῶν ἀρχιτεκτονικῶν τούτων μελῶν. Ἐν τούτοις ὁπωσδήποτε τὸ ἐλλεῖπον ὄνομα φαίνεται ὅτι ἦτο ἱερέως τινός· διότι, πλὴν τοῦ ὅτι πρὸ τοῦ *γενόμενος* σῴζεταί τι ὡς τοῦ Σ ἴχνος, ἐν ἄλλαις τοῦ Ἀμφιαρείου ἐπιγραφαῖς ἀπαντᾷ πλέον ἢ ἅπαξ ἡ φράσις *ἱερεὺς γενόμενος* (πρβλ. κατωτέρω τὴν ἐπιγραφὴν τῶν θρόνων).

Τὸ δὲ προσκήνιον κοσμεῖται πρὸς τὴν ὀρχήστραν διὰ μαρμαρίνης κιονοστοιχίας, ἥτις παραλλήλως τῷ μακρῷ τοίχῳ *δ* τε-

(1) Ὕψ. γραμμ. 0,05. Ὅρα Πίν. 3.

ταγμένη συνέχεται πρὸς τὰ ἄκρα τῶν πλαγίων τοίχων *γ*, *ε*. Ὁ ῥυθμὸς τοῦ προσκηνίου εἶνε, ὡς καὶ ὁ τοῦ εἰρημένου θριγκοῦ τῆς σκηνῆς, δωρικός, πάντα δὲ τὰ μέρη τῆς προσόψεως εἰσὶ λευκοῦ μαρμάρου. Οἱ στῦλοι 10 τὸν ἀριθμὸν μονόλιθοι δ'ἕκαστοι ὄντες (ὕψ. 1.883), ἵστανται πάντες κατὰ χώραν ἐπὶ κοινοῦ μαρμαρίνου στυλοβάτου (ὕψ. 0.16, πλ. 0.50 περ.) πωρίνην ὑπόστρωσιν ἔχοντος· τούτων ὀκτὼ μέν εἰσιν ἡμικίονες (διαμ. 0.23-0.30) μετὰ 11 ῥαβδώσεων ὧν αἱ δύο ἄκραι ἐλάσσονες, ἑκάτερος δὲ τῶν ἄκρων ἁπλῆ παραστὰς πλ. 0.21. Τὰ μεταξόνια αὐτῶν εἶνε 1.345-1.346, τὸ δὲ μέσον 1.365. Ἐκ πάντων τῶν κιονοκράνων μόλις μικρὸν τεμάχιον ἐσώθη, ἄξιον δὲ λόγου ὡς ἱκανὸν πρὸς ἀναπαράστασιν τοῦ σχήματος καὶ μεγέθους. Τοῦ ἐπιστυλίου περιλείπονται τέσσαρα ἐνεπίγραφα τμήματα, τὸ δὲ διάζωμα ἀποτελεῖται ἐκ κοινῶν μετὰ τοῦ γείσου μονολίθων τμημάτων (ὕψ. 0,29), εὑρεθέντων πάντων πλὴν ἑνός. Τὸ ἐπὶ τῶν τεσσάρων σῳζομένων ἐπιστυλίων μέρος τῆς ἐπιγραφῆς (ὕψ. γρμ. 0.06-0.07) ἔχει ὧδε:

.... *ἀ]γωνοθετή|σας τ[ὸ] προ|σκήνιον κα|ὶ τοὺς πίν[ακας* .....

Ἐκ τοῦ ἐπιστυλίου *σας το προ*, ὅπερ, καθ'ἃ ἀποδεικνύεται, ἔκειτο πάλαι ἐπὶ τῶν δύο μέσων ἡμικιόνων ὁρίζει δ'οὕτω καὶ τὴν τῶν λοιπῶν θέσιν, ἐξάγεται ὅτι ἐλλείπουσι καὶ τὰ τρία ἀνατολικὰ καὶ δύο δυσμικὰ ἐπιστύλια. Περὶ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀγωνοθετήσαντος γενήσεται ἀλλαχοῦ λόγος.

Τῆς δωρικῆς ταύτης προσόψεως τοῦ προσκηνίου τὰ μεταστύλια (πλ. 1.05-1.06) δὲν ἦσαν ἀνοικτά, ἀλλὰ πάντα πλὴν τοῦ μέσου ἐκλείοντο διὰ τῶν καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀναγραφομένων *πινάκων*. Ὅτι δὲ ἐτίθεντο ἑκάστοτε τοιοῦτοι κινητοὶ πίνακες φαίνεται καὶ ἐκ τῶν ἐν τοῖς πλαγίοις ἑκάστου στύλου ἐγγεγλυμμένων ἐπιμήκων βοθρίων ἤτοι τόρμων, δι'ὧν ἕκαστοι προσηρμόζοντο ὄπισθεν τῶν ῥαβδώσεων κατὰ τὸ λεπτυνόμενον τοῦ στύλου τριτημόριον. Τὸ δὲ μεταξὺ τῶν δύο στύλων μεταστύλιον, ὀλίγον τι τῶν ἄλλων μεῖζον (πλ. 1.085), προδήλως ἦν θύρα πρὸς τὴν σκηνὴν ἀνοιγομένη· διότι τόρμοι μὲν ἐπὶ τῶν προσβλεπουσῶν ἐπιφανειῶν τῶν δύο στύλων ἐλλείπουσι, κάτω δὲ ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ

ὑπάρχουσι δύο στροφίγγων στρογγύλοι βόθροι. Παραπλήσιον μετὰ πινάκων προσκήνιον φέρει τὸ ἐν Ἄσσῳ τῆς Μυσίας θέατρον. Ταῦτα καὶ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ χαράξαντος τὸ διάγραμμα κ. Δόρπφελδ.

Τὸ δὲ κοῖλον, ὅσον ἐκ τοῦ ἀνεσκαμμένου ἔστιν εἰκάσαι, δὲν σῴζεται καλῶς· ἐν τούτοις ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ἐν ἡμικυκλίῳ τεταγμένοι ἵστανται ἐπὶ μαρμαρίνης ἕκαστος βάσεως (πλ. 0.70, βάθ. 1.05) πέντε ἀνάκλιτοι θρόνοι (μ) λευκοῦ μαρμάρου (ὕψ. 1.05, πλ. 0.63, βάθ. 0.55), φέροντες ἐπὶ μὲν τῶν πλαγίων ἀνάγλυπτα κοσμήματα, ἔμπροσθεν δὲ μεταξὺ τῶν ποδῶν ἕκαστος τὴν ἐπιγραφήν :

ΝΙΚΩΝ
ΝΙΚΩΝΟΣ
ΙΕΡΕΥΣ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ
ΑΜΦΙΑΡΑΩΙ

Τούτων ὁ παρὰ τὸ ἀνατολικὸν ἀνάλημμα διατηρεῖται κάλλιστα. Τὸ ἀπ' ἀλλήλων διάστημα τῶν δύο ἄκρων θρόνων εἶνε τὸ αὐτό που καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ μέσου θρόνου μέχρι τοῦ προσκηνίου, οὕτω δὲ προεκτεινόμενον τὸ νοητὸν διὰ τῶν θρόνων ἡμικύκλιον πρὸς τὴν σκηνήν, ἐφάπτεται τοῦ προσκηνίου ἔμπροσθεν κατὰ τὸ μέσον τῆς θύρας, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι ἡ ὀρχήστρα εἶνε τέλειος κύκλος. Τὸ ἔδαφος τῆς ὀρχήστρας δὲν εἶνε ἐστρωμένον, οὐδὲ θυμέλης φαίνεται ἴχνος.

Ἄλλα ἑδώλια πλὴν τῶν πέντε θρόνων δὲν σῴζονται. Ὄπισθεν τούτων μεταξὺ τῶν αναλημμάτων, ἅτινα φθάνουσιν ὕψος 1.50 (μῆκος ἀνατ. 10.50, δυσμ. 16.00), ὑπολείπεται ἐκ πώρων θεμέλιον τῆς πρώτης τῶν ἑδωλίων σειρᾶς, ἥτις διῃρεῖτο, ὡς φαίνεται, εἰς τρεῖς κερκίδας. Κατὰ τὸ ἀνατολικὸν κέρας ὄπισθεν τῆς πρώτης ἑδωλίων σειρᾶς καὶ ὀλίγῳ ὑψηλότερον σῴζεται θεμέλιον ἀρχαιότερον (ι), ἔτι δὲ ἀνωτέρω τούτου φαίνονται ἴχνη τοίχου (κ) ἀσκάφου ἔτι μένοντος. Ὑπόνομος δὲ τοῦ θεάτρου ἐπισκεπὴς (λ) διήκει διαγωνίως διὰ τῆς ἀνατολικῆς παρόδου.

Ἐν εὑρήμασιν ἄλλοις τὸ θέατρον δὲν ἦτο πλούσιον. Εὐτυχῶς

ἡ βαθεῖα τοῦ κοίλου ἐπίχωσις, ἥτις ἐνιαχοῦ ἔφθασε 5 μέτρα, διετήρησεν ἀπὸ τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων, εἰς οὓς, φαίνεται, ἀνάγεται τὸ κτίριον, τοὐλάχιστον τὸ προσκήνιον πλὴν τοῦ θριγκοῦ, ὅστις ἐν τῷ μεταξὺ κατέπεσεν ἐπὶ τῶν χωμάτων.

Ἐκτὸς τοῦ θεάτρου ἀνέσκαψα καὶ κατὰ τὸν ναόν, ἰδίᾳ δὲ τὸ ἐξωτερικὸν τῆς βορείου καὶ τὸ τῆς δυσμικῆς αὐτοῦ πλευρᾶς, ὅπου τῷ 1884 (Πίν. Ε΄ α΄) εἶχε φανῆ μικρὸς τετράγωνος χῶρος (2.51×1.58) συγκοινωνῶν μετὰ τοῦ ναοῦ διὰ θύρας. Ὁ χῶρος οὗτος ἐκ τῶν κατὰ χώραν ἐν μέρει σῳζομένων δύο γωνιαίων ἀρραβδώτων κιονίσκων φαίνεται ὅτι ἦτο πρόθυρον τοῦ ναοῦ.

Βάθρα δ' ἐνεπίγραφα νέα κατὰ χώραν πλὴν τῶν προειρημένων δὲν ἀπεκαλύφθησαν, εἰργάσθην ὅμως περὶ τὴν συναρμογὴν τῶν σποράδην πεπτωκότων μαρμάρων τῶν βάθρων ἐκείνων καὶ ἀνίδρυσα ἐπὶ τῶν οἰκείων βάσεων τὰ πλεῖστα, ἐν οἷς καὶ τὰ πρὸ τοῦ 1884 εὑρεθέντα ἀνεπίγραφα καὶ ἐνεπίγραφα (πρβλ. Ἀρχ. Ἐφ. 1886 σελ. 63-64, ἀριθ. ἐπιγρ. 19).

Ὄπισθεν δὲ τῶν βάθρων ἀνέσκαψα ἐνιαχοῦ φθάσας μέχρι τοῦ τοίχου τοῦ τεμένους. Ἀλλ' ἐνταῦθα μόνον τοῖχοι μεταγενεστέρων δωματίων ἐναπολείπονται, ἐν οἷς ἔστι που καὶ ἀρχαιότερα λείψανα ἐνεκτισμένα. Τὸ κάλλιστον τῶν ἐνταῦθα εὑρημάτων εἶνε ἀνάγλυφον εἰκονίζον ἐπὶ ἅρματος νέον ἥρωα γυμνὸν μετὰ κράνους καὶ ἀσπίδος, παρ' αὐτῷ δὲ ἡνιοχοῦσαν νεαρὰν γυναῖκα ἐν διαφανεῖ χιτῶνι παρισταμένῳ ἐν κυμάνσει. Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο, ἐλλιπὲς τὰ ἀριστερά, ἐκομίσθη πρός τισιν ἄλλοις εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

Ἐν δὲ τῇ στοᾷ ἐχώρησα ἔτι πρὸς Α. εὑρίσκων ἀεὶ τὴν αὐτὴν σειρὰν ποδῶν ἑδωλίων καὶ τοὺς κατὰ μεταξόνια 5.71 ἐσωτερικοὺς κίονας, δι' ὧν ἡ στοὰ διαιρεῖται κατὰ μῆκος εἰς δύο κλίτη (Schiffe). Ἀλλ' ἡ ἀνεύρεσις τοῦ πέρατος τοῦ κτιρίου, διακοπείσης τῆς ἀνασκαφῆς, ἀνεβλήθη εἰς τὸ ἐπιὸν ἔτος.

Β. Ι. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΡΕΤΡΙᾼ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

Περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους 1885 ἀπεστάλην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ὅπως ἐπιστατήσω εἰς ἀνασκαφὰς τάφων ἰδιωτικὰς ἐνεργουμένας ἀδείᾳ τῆς Κυβερνήσεως ἐν Ἐρετρίᾳ. Ἐκεῖ δὲ εὑρισκόμενος παρετήρησα, ὅτι ὑπῆρχον καὶ γαῖαι ἐθνικαί, ἐν αἷς ἦτο πιθανὸν νὰ κρύπτωνται ἀρχαιότητες, δι' ὃ ἐζήτησα τὴν ἄδειαν τοῦ Σ. Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας νὰ σκάψω δαπάναις αὐτῆς. Ἡ ἄδεια μοὶ ἐχορηγήθη, περὶ δὲ τὰ μέσα Ἰανουαρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους ἤρχισα τὰς ἀνασκαφάς· καὶ δοκιμὰς μὲν ἔκαμα εἰς πολλὰ μέρη, ἀλλὰ δύο μόνον κυρίως ἱκανοποίησαν τὰς προσδοκίας μου. Τὸ πρῶτον ἦν τμῆμα χέρσου γῆς ἐξ ἑκατὸν στρεμμάτων ἀπέχον τρία τέταρτα τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς Ἐρετρίας. Ἐν αὐτῷ εὑρέθησαν πεντήκοντα περίπου τάφοι, ὧν πλεῖστοι τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων καὶ πτωχοί· ἀλλὰ καὶ οἱ ἀρχαιότεροι, ἐξαιρουμένης μιᾶς ἰγδιοειδοῦς θήκης, περιεῖχον μικροῦ λόγου ἄξια ἀντικείμενα. Ἐν τῇ θήκῃ ὅμως εὑρέθη *ὑδρία χαλκῆ*, ὕψους 0,48 μ., καλῶς διατηρουμένη καὶ πολὺ καλῆς ἐργασίας, ἔχουσα πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦτο τὸ ἴδιον, ὅτι σώζει ἀνάγλυφον ἐπικεκολλημένον, παριστῶν τὸν Διόνυσον μεθύοντα καὶ ὑποβασταζόμενον ὑφ' ἑνὸς Σατύρου. Ἡ ὑδρία αὕτη εἶναι ἔργον τοῦ τέλους τοῦ τετάρτου ἢ τῶν ἀρχῶν τοῦ τρίτου αἰῶνος π. Χ., σπανιώτατον δὲ ἐν Ἑλλάδι εὕρημα.

Ἐξαντληθέντος τοῦ μέρους τούτου, μετέφερα τοὺς ἐργάτας εἰς τὴν ἀπὸ Ἐρετρίας εἰς Ἀλιβέριον ἐθνικὴν ὁδόν, ἥτις ἐχαράχθη μὲν πρὸ τῆς διανομῆς τῶν γαιῶν τῆς Ἐρετρίας εἰς τοὺς Ψαριανούς, ἐπειδὴ ὅμως ἀκόμη δὲν κατεσκευάσθη, καλλιεργεῖται νῦν παρανόμως ὑπὸ τῶν παροδίων ἰδιοκτητῶν, μεθ' ὧν εἶχον καί τινας δυσαρέστους φιλονεικίας ἀφορώσας τὰ ὅρια τῆς ὁδοῦ. Ἐξομαλυνθεισῶν ὅμως τῶν δυσχερειῶν ἤρχισα σκάπτων καὶ ἀνεκάλυψα περὶ τοὺς τριάκοντα τάφους, ἐν αὐτοῖς δὲ ἀξιόλογα εὑρήματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν πρώτην θέσιν κατέχουσιν ἓξ λευκαὶ λήκυθοι κάλλιστα διατηρούμεναι καὶ δυνάμεναι διά τε

τὰς παραστάσεις καὶ τὰ ζωηρὰ χρώματά των νὰ συγκαταλεχθῶσι μεταξὺ τῶν καλλίστων μέχρι τοῦδε γνωστῶν λευκῶν ληκύθων. Πλὴν αὐτῶν δὲ εὑρέθησαν καὶ ἐννέα ἐρυθρόμορφοι λήκυθοι· ἐξ αὐτῶν μία εἶναι μοναδικὴ διὰ τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου Δούριδος, ὅπερ ἐπ' αὐτῆς σώζεται· διότι τοῦ τεχνίτου τούτου, ὅστις ἦτο Ἀθηναῖος, νῦν πρῶτον εὑρίσκεται ἔργον ἐν Ἑλλάδι, ἐν ᾧ ἐν Ἰταλίᾳ ἔχουσιν εὑρεθῆ πλεῖστα. Ἐν ταῖς αὐταῖς ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ ἀνασκαφαῖς εὑρέθησαν προσέτι δύο πυξίδες τρίποδες μετὰ τῶν πωμάτων των καὶ παραστάσεων ἐκ τοῦ γυναικείου βίου, κάτοπτρον χαλκοῦν κοινὸν κατὰ τὰ λοιπά, ἔχον ὅμως ἔκτυπον μικρὰν κεφαλὴν Μεδούσης, μία μικρὰ χρυσῆ ἅλυσις καὶ ἓν λίαν μικρὸν χρυσοῦν ἐνώτιον ἐν μορφῇ ἐρωτύλου.

Ἐξαντληθέντος καὶ τοῦ μέρους τούτου ἔκαμα δοκιμὰς εἰς ἄλλα τινά, χωρὶς νὰ ἔχω πολλὰς ἐλπίδας ἐπιτυχίας, καὶ δυστυχῶς τὰ ἀποτελέσματα δὲν μὲ ἀπέδειξαν ἀπατώμενον. Αἴτιον τούτου ἦτο, ὅτι τὰ μέρη, ἐν οἷς ὑπέθετον ὅτι ὑπῆρχον καλοὶ τάφοι, κατείχοντο ὑπὸ ἰδιωτῶν, κατὰ συνέπειαν δὲν ἠδυνάμην νὰ σκάψω ἐν αὐτοῖς ἄνευ προηγουμένης συγκαταθέσεως τῶν ἰδιοκτητῶν. Τὸ Σ. Συμβούλιον μοὶ ἔδωκε τὴν ἄδειαν νὰ ἔρχωμαι εἰς συμφωνίας μετ' αὐτῶν ἐπὶ ἐπιεικεῖ τινι χρηματικῇ ἀποζημιώσει ἢ ἐπὶ μέρει τῶν ἀνακαλυπτομένων ἀρχαίων. Ἐπειδὴ ὅμως αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἰδιοκτητῶν, ὡς συμβαίνει πάντοτε εἰς τοιαύτας περιστάσεις, δὲν ἦσαν καθόλου ἐπιεικεῖς, αἱ συμφωνίαι ἐγένοντο κατὰ τὸν δεύτερον τρόπον, ἤτοι ἐπὶ τῷ ὅρῳ νὰ λαμβάνῃ ὁ ἰδιοκτήτης ἐκ τῶν ἀνακαλυπτομένων ἀρχαιοτήτων τὸ ἓν τέταρτον, τὰ δὲ λοιπὰ τρία τέταρτα νὰ λαμβάνῃ ἡ Ἑταιρία. Ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ὅρους ἱκανοὶ ἦσαν διατεθειμένοι νὰ μοὶ παραχωρήσωσι τοὺς ἀγρούς των πρὸς ἀνασκαφήν, ἀλλὰ μόνον ἓν κτῆμα ἠδυνήθην νὰ σκάψω, διότι μόλις ἀποπερατώσας αὐτὸ διετάχθην νὰ μεταβῶ εἰς Μυκήνας. Εν τῷ κτήματι τούτῳ ἀνήκοντι τῇ κυρίᾳ Μαρίᾳ Τζώτζη εὑρέθησαν τρεῖς λευκαὶ λήκυθοι, ὀκτὼ ἐρυθρόμορφοι, ὧν τινες μετ' ἐπιγραφῶν, εἷς ἀρύβαλλος, ἓν μικρὸν ὑάλινον ἀγγεῖον τοῦ ἀρχαιοτάτου ἐν Ἑλλάδι εἴδους, δύο ἀργυρᾶ κοσμήματα τῆς κόμης, μία μικρὰ χρυσῆ ἅλυσις καὶ δύο μικρὰ χρυσᾶ ἐνώτια. Ἐκ τῶν ἀντικειμένων τούτων ἀνῆκε κατὰ τὴν

συμφωνίαν τὸ ἓν τέταρτον εἰς τὴν ἰδιοκτήτριαν τοῦ ἀγροῦ, εὐτυχῶς ὅμως ἀντὶ ἐπιεικοῦς ἀποζημιώσεως ἔμειναν πάντα κτῆμα τῆς Ἑταιρίας. Μετὰ τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ κτήματος τούτου διαταχθείς, ὡς εἶπον, νὰ μεταβῶ εἰς Μυκήνας διέκοψα τὰς ἐν Ἐρετρίᾳ ἀνασκαφάς.

ΧΡ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΜΥΚΗΝΩΝ ΤΟΥ 1886
(πίν. 4 καὶ 5)(1).

Τὸν Μάϊον τοῦ 1886 ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία ἀνέθηκέ μοι νὰ ἐνεργήσω ἀνασκαφὰς δαπάναις αὐτῆς ἐν τῇ ἀκροπόλει Μυκηνῶν. Τ' ἀποτελέσματα αὐτῶν ἐκτίθενται ἐνταῦθα.

Ἀνάκτορον. Πάντες οἱ τὰς Μυκήνας πρὸ τῶν τελευταίων ἀνασκαφῶν ἐπισκεφθέντες ἠδύναντο νὰ παρατηρήσωσιν ἐπὶ τῆς ὑψίστης αὐτῆς κορυφῆς θεμέλια ἐκ λίθων οὐχὶ λίαν ὀγκωδῶν ἀποτελοῦντα εὐρύχωρον τετράγωνον καὶ φαινόμενα κάλλιον μάλιστα κατὰ τὴν βορείαν, τὴν μεσημβρινὴν καὶ ἐν μέρει τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ τετραγώνου· ἀκριβέστατα ἐσημειώθησαν ταῦτα ὑπὸ τοῦ Steffen ἐν Karten von Mykenae, Berlin 1884 ὑπὸ τὸ ὄνομα *Κυκλώπεια θεμέλια*. Ἐκ τῶν τελευταίων ἀνασκαφῶν ἀπεδείχθη, ὅτι οἱ τοῖχοι οὗτοι ἀπετέλουν τὸ κρηπίδωμα οἰκοδομήματος ἐπιμήκους, ἴσως ναοῦ τινος καὶ ὅτι παρ' αὐτό, ἐν μέρει δὲ ὑπ' *αὐτὸ* εὑρίσκονται τὰ ἐρείπια κτιρίων ἀρχαιοτέρων ἀνηκόντων εἰς δύο διαφόρους ἐποχάς· διότι τὸ ἓν τρίτον περίπου τοῦ κρηπιδώματος, τὸ πρὸς μεσημβρίαν, εἶναι τεθεμελιωμένον οὐχὶ ἐπὶ τοῦ

(1) Ἡ μόνη ἔλλειψις τῶν σχεδίων, ἃ ἐξεπόνησεν ὁ διευθυντὴς κ. Dörpfeld, εἶναι ὅτι δὲν σημειοῦνται ἐν αὐτοῖς τὰ ὕψη τῶν διαφόρων μερῶν τῶν οἰκοδομημάτων· τοῦτο ἐλπίζομεν νὰ ἀναπληρώσωμεν ἐν νεωτέρῳ σχεδίῳ, ἐὰν αἱ ἀνασκαφαὶ ἐξακολουθήσωσιν. Εἰς τὸν κ. Dörpfeld ὀφείλω χάριτας καὶ διὰ τὴν προθυμίαν, μεθ' ἧς ἔλυσεν ἀπορίας μου τινὰς σχετικὰς πρὸς διαφόρους ἀρχιτεκτονικὰς λεπτομερείας.

στερεοῦ βράχου, ὅπως τὸ λοιπόν, ἀλλ'ἐπὶ ἐπιχώσεως ἀποτελουμένης ὑπὸ τῶν ἐρειπίων ἀρχαιοτέρων οἰκοδομημάτων καὶ ἐχούσης ὕψος μέχρι τριῶν μέτρων· ἐπ'αὐτῆς εἶναι ἐκτισμένον τὸ κρηπίδωμα, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν ἔχει ὕψος 0,70 ἕως 1 μ. Καλύπτει δὲ ἡ ἐπίχωσις αὕτη ἔδαφος τεχνητὸν ἐξ ἀσβέστου, ὁποῖον εἶναι τὸ τοῦ ἐν Τίρυνθι ἀνακτόρου· καὶ οἱ τοῖχοι δὲ οἱ μετὰ τοῦ ἐδάφους εἰς τὸ αὐτὸ κτίριον ἀνήκοντες, εἶναι ἀληλιμμένοι διὰ χρίσματος ὁμοίου. Ἀνεκαλύφθησαν ὅμως καὶ τοῖχοι ἄνευ ἀλοιφῆς, οἵτινες εἰσχωροῦσι μὲν ἐπίσης ὑπὸ τὸ κρηπίδωμα, εἶναι δηλαδὴ ἀρχαιότεροι αὐτοῦ, συγχρόνως ὅμως εἶναι ὑστερώτεροι τῶν ἄλλων, διότι κεῖνται *ἐπὶ* τοῦ κεχρισμένου ἐδάφους, τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ *ὑπ'*αὐτοὺς (ἐν τῷ σχεδίῳ ἐδηλώθησαν οὗτοι διὰ χρώματος φαιοῦ ἀνοικτοῦ).

Ἔχομεν λοιπὸν τριῶν ἐποχῶν λείψανα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς ἀκροπόλεως· πρῶτον κτιρίου ἔχοντος ἔδαφος καὶ τοίχους κεχρισμένους, ὡς οἱ τοῦ ἐν Τίρυνθι ἀνακτόρου, ᾧ προφανῶς καὶ σύγχρονον εἶναι· δεύτερον λείψανα τῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου τοίχων, οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς ἐποχὴν ὑστερωτέραν καί, ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς οἰκοδομῆς δύναταί τις νὰ εἰκάσῃ, πτωχοτέραν· καὶ τρίτον τὰ λείψανα τοῦ νεωτάτου τῶν κτιρίων, τὸ κρηπίδωμα δηλαδὴ τοῦ ἑλληνικοῦ ναοῦ.

Τὸ κρηπίδωμα εἶναι, ὡς εἴπομεν, ᾠκοδομημένον διὰ λίθων οὐχὶ λίαν ὀγκωδῶν ἀτέχνως καὶ ἄνευ πολλῆς ἐπιμελείας συνηρμοσμένων, ὡς φαίνεται σήμερον τοὐλάχιστον· διότι ἀρχικῶς πιθανὸν νὰ ἐπληροῦντο τὰ τῶν ἁρμῶν χάσματα διὰ πηλοῦ. Ἐν γένει ὑπολείπονται πολὺ κατὰ τὴν τέχνην τμημάτων τινῶν τοῦ περιβόλου τῆς ἀκροπόλεως ἐκτισμένων διὰ λίθων πολυγωνικῶν ἄριστα συνηρμοσμένων ἄνευ πηλοῦ, π. χ. τοῦ κατὰ τὴν ΜΔ πλευρὰν πύργου καὶ τοῦ κατὰ τὴν ΒΑ γωνίαν τμήματος. Ἐπειδὴ δὲ τὰ τμήματα ταῦτα ᾠκοδομήθησαν βεβαίως πρὸ τῆς ὑπὸ τῶν Ἀργείων καταστροφῆς τῶν Μυκηνῶν (1), τὸ πολλῷ αὐτῶν ἀρ-

(1) Δέν μοι φαίνεται ἀπίθανον, ὅτι ᾠκοδομήθησαν ἐκ τῆς ἀπὸ τῶν Περσῶν λείας καὶ ὅτι αὐτὰ ὑπῆρξαν ἡ ἀφορμὴ τῆς μεταξὺ Ἀργείων καὶ Μυκηναίων ἔριδος· τοὐλάχιστον, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω, ὅταν ᾠκοδομήθη ὁ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς πύργος, ὑπῆρχεν ἤδη ἐνταῦθα πολλῶν μέτρων ἐπίχωσις.

χαϊκώτερον τὴν ὄψιν κρηπίδωμα δὲν φαίνεται ὑστερώτερον τοῦ ἕκτου αἰῶνος. Τοὺς ὑπ᾽αὐτὸ εἰσχωροῦντας τοίχους ἄνευ χρίσματος θεωρῶ ἀρχαιοτέρους καὶ τοῦ ἕκτου αἰῶνος, οἱ δὲ κεχρισμένοι τοῖχοι καὶ τὸ κεχρισμένον ἔδαφος πρέπει νὰ ἀνήκωσιν εἰς ἐποχὴν προϊστορικήν. Τὰ συμπεράσματα ταῦτα ἐπικυροῦνται καὶ ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς γενομένων εὑρημάτων.

Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ συνοψίσωμεν ὡς ἑξῆς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς ἀκροπόλεως Μυκηνῶν οἰκοδομημάτων· ἀρχικῶς ἔκειτο ἐνταῦθα οἰκία εὐρύχωρος καί, ὡς ἐκ τῆς κατωτέρω περιγραφῆς ἐξάγεται, πολυτελής, ἀνάκτορον πιθανώτατα τῶν βασιλέων τῆς χώρας· τοῦτο κατά τινα ἐποχὴν ἐπυρπολήθη ὑπὸ ἐπιδρομέων, ἀφοῦ διηρπάγη πρότερον ἐντελῶς, δὲν ἀνῳκοδομήθη δ᾽ἔπειτα πλέον· ἐξ οὗ ἕπεται ὅτι δὲν ἦτο ἐπιδρομὴ ἐχθρῶν παροδική, ἀλλὰ κατάκτησις διαρκής. Ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ἀρχαίου ἀνακτόρου ἔκτισαν οἱ νέοι τῆς χώρας κύριοι ἕνα ἢ πλείονας πενιχροὺς οἰκίσκους ἐκ λίθων μικρῶν μετὰ πηλοῦ, οὓς βραδύτερον, ἄγνωστον διὰ τίνα λόγον, ἀφῆκαν νὰ καταρρεύσωσιν· ἴσως ἡ ἀπόφασις τῶν Μυκηναίων νὰ οἰκοδομήσωσιν ἐπὶ τῆς κορυφῆς ναὸν ἢ ν᾽αὐξήσωσιν αὐτὸν ὑπάρχοντα ἤδη, ἠνάγκασεν αὐτοὺς εἰς τοῦτο.

Ὁ πρὸ τῆς μεσημβρινῆς τοῦ ναοῦ προσόψεως χῶρος ἦτο ἰσοπεδωμένος, ὡς ἀποδεικνύει τὸ ἀνάλημμα Α, τὸ ὁποῖον παράλληλον ὂν τῆς κατὰ τοῦτο πλευρᾶς τοῦ κρηπιδώματος δὲν δύναται νὰ εἶχεν ἄλλον σκοπὸν ἢ νὰ συγκρατῇ τὰ χώματα.

Ἐξ ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν εὑρέθη παρὰ τὸν ναὸν μόνον πλὰξ ἐκ τοῦ γείσου, οὐδὲν δ᾽ἄλλο· ἀνεκαλύφθησαν ὅμως δύο μικρὰ τεμάχια ἀναγλύφων, ὧν τὸ πρῶτον ἔκειτο παρὰ τὴν ΝΑ γωνίαν τοῦ κρηπιδώματος εἰς ἐλάχιστον βάθος· ἐπ᾽αὐτοῦ σώζονται τὰ κατώτατα ἄκρα μορφῆς πρὸς ἀριστερὰ βαινούσης, πατούσης δὲ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους δι᾽ὅλου τοῦ πέλματος τῶν ποδῶν κατὰ τὸν ἀρχαϊκὸν τρόπον· οὐχὶ μακρὰν αὐτοῦ εὑρέθη τὸ ἕτερον, ἐφ᾽οὗ σώζονται δύο πόδες καὶ ἓν γόνυ κεκαμμένον· ἀμφότερα τὰ τεμάχια εἶναι ἐκ λίθου πωρίνου, προέρχονται δ᾽ἴσως ἐκ μετοπῶν τοῦ ναοῦ.

Ὁ ναὸς ἐσώζετο καὶ καθ᾽οὓς χρόνους βραδύτερον συνῳκίσθη ἡ κώμη τῶν Μυκηναίων (ἴδε Ἀρχ. Ἐφημ. 1887 σ. 158-9),

ἴσως μάλιστα ἐπέζησεν αὐτῆς. Παρὰ τὴν ἀνατολικὴν αὐτοῦ πλευράν, ἐννέα περίπου μέτρα ἀπὸ τῆς ΜΑ γωνίας, ἀνεκαλύφθη εἰς βάθος μόλις 0,50 μ. τὸ ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι 1887 σ. 156 δημοσιευθὲν ψήφισμα, τὸ ὁποῖον ἦτο ἴσως ἐστημένον οὐχὶ μακρὰν τῆς θέσεως ταύτης· ἐντὸς δὲ τοῦ ναοῦ ἀνεκαλύφθησαν διάφορα τεμάχια κεράμων, ἐφ᾽ ὧν ὑπάρχουσιν ἐγκεχαραγμέναι αἱ ἐπιγραφαὶ

1) ///ΑΜΟ/// 2) ///ЄΓ/// 3) ΔΑΜ/// 4) ///ΟϹ/// 5) ///ΟΥ κτλ.
ὧν τινες δύνανται νὰ συμπληρωθῶσιν εἰς [δ]αμό[σιαι] ἢ τοιοῦτό τι.

Οἱ ἐν τῇ αὐλῇ μεταγενέστεροι τοῖχοι ἔχουσιν, ὡς καὶ ἐκ τοῦ σχεδίου φαίνεται, πάχος πολὺ λεπτότερον τῶν λοιπῶν, ἤτοι ἀπὸ 0,35 ἕως 0,60 περίπου· εἶναι ἐκτισμένοι ἐκ λίθων μικρῶν καὶ πηλοῦ ἄνευ κονιάματος, δὲν φθάνουσι δὲ πάντοτε μέχρι τοῦ ἀρχαιοτέρου κεχρισμένου ἐδάφους· δὲν παρατηροῦνται ἐπ᾽ αὐτῶν καὶ σημεῖα πυρκαϊᾶς, ὅπως ἐπὶ πάντων τῶν λοιπῶν. Ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τῶν ἀνασκαφῶν, πρὶν ἀκόμη ἐννοήσω ἐὰν ὑπῆρχε σχέσις τις καὶ ὁποία μεταξὺ τῶν διαφόρων τοίχων, ὧν τὰ ἄνω μέρη μόνον εἶχον τότε ἀνακαλυφθῇ, ἐσημείωσα ὅτι ἐν τῇ μεταξὺ τῶν τοιχίων τούτων, τὰ ὁποῖα βραδύτερον ἀπεδείχθησαν μεταγενέστερα, ἐπιχώσει εὑρέθησαν τεμάχιά τινα ἀγγείων *τρόπου γεωμετρικοῦ* μετὰ γραφῶν ζώων καὶ πτηνῶν, ἐν ᾧ βαθύτερον ἐπὶ τοῦ κεχρισμένου ἐδάφους καὶ ὅπου ἀλλαχοῦ δὲν ὑπῆρχον οἱ μεταγενέστεροι οὗτοι τοῖχοι ἅπαντα τὰ εὑρήματα ἦσαν ῥυθμοῦ μυκηναίου.

Ἡ κυρία ἀπὸ τῆς μεγάλης τῆς ἀκροπόλεως πύλης πρὸς τὸ ἀνάκτορον ὁδὸς ἦγεν οὐχὶ κατ᾽ εὐθεῖαν πρὸς τὴν κορυφήν, ἀλλὰ βαθμηδὸν ἐπὶ τῶν δυτικῶν κλιτύων τοῦ ὄρους διά τινων ἑλιγμῶν ἴσως ἀνερχομένη κατέληγεν εἰς τὴν μεσημβρινὴν αὐτοῦ πλευρὰν ὀλίγον ὑπὸ τὴν κορυφήν· ἐντεῦθεν ἀνέβαινον εἰς τὸ ἀνάκτορον διὰ κλίμακος μεγάλης. Ἡ ὁδὸς αὕτη πιθανῶς ἦτο ἁμαξιτή. Ὑπῆρχεν ὅμως καὶ ἄλλη συντομωτέρα, ἀλλὰ μᾶλλον ἀνωφερής, διὰ τοὺς πεζούς, ἥτις διευθυνομένη κατ᾽ εὐθεῖαν πρὸς τὴν κορυφὴν ἔληγεν, ὡς φαίνεται, κατὰ τὸ μέρος ὅπου λήγει νῦν ὁ ἐξωτερικὸς τοῦ ἀνακτόρου περίβολος, ἤτοι κατὰ τὸ σημεῖον *τ* ἀπέναντι τῆς θύρας *λ*.

Εἶναι λίαν πιθανόν, ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς τοῦ ἀνακτόρου πλευρᾶς ὑπῆρχεν εἴσοδός τις, δι' ἧς οἱ ἐν αὐτῷ συνεκοινώνουν μετὰ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τῆς ἀκροπόλεως καὶ μετὰ τῆς μικρᾶς βορείας πύλης αὐτῆς.

Πρὸ τῆς κατὰ τὴν Μ. πλευρὰν μεγάλης κλίμακος ὑπάρχουσι δύο χῶροι β καὶ γ), εἰς οὓς εἰσέρχεταί τις διὰ τῆς εἰσόδου α, ἥτις δὲν ἔχει νῦν οὐδόν, πιθανὸν δὲ νὰ μὴ εἶχε καὶ θύραν, ἀλλὰ μόνον παραστάδας ἑκατέρωθεν. Ἀπ' αὐτῆς εἰσήρχοντο δεξιὰ εἰς τὸ δωμάτιον β, οὗ ἡ μεσημβρινὴ πλευρὰ εἶναι κατεστραμμένη. Ἡ εἴσοδος αὐτοῦ ἔχει ὡσαύτως παραστάδας πρὸς δὲ τούτοις καὶ οὐδὸν ἐξ ἀμμοπώρου (μὴ σημειωθέντα ἐν τῷ σχεδίῳ). Ὁ χῶρος γ ἔχει πλάτος 4,15, μῆκος δὲ 5,90· ἐκ τῆς μεσημβρινῆς αὐτοῦ πλευρᾶς σώζονται σήμερον μόνον δύο τετράγωνοι λίθοι ἐξ ἀμμοπώρου, καὶ τῆς δυτικῆς δὲ μέρος εἶναι ᾠκοδομημένον ἐξ ὁμοίων λίθων κατὰ τὸν ἰσοδομικὸν τρόπον· παρὰ ταύτην τὴν πλευρὰν καὶ τὴν συνεχομένην αὐτῇ βορείαν ἔθεε χαμηλὸν θρανοειδὲς τοιχίον ἐκτισμένον ἐκ λιθων μικρῶν καὶ πηλοῦ, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευεν ὅπως κάθηνται ἐπ' αὐτοῦ.

Μετὰ τὸν χῶρον τοῦτον ἔρχεται ἡ μεγάλη κλίμαξ, ἧς σώζονται εἴκοσι βαθμῖδες καλῶς, δύο δὲ ἄλλαι διακρίνονται ἄνω ἀκόμη, ἐν ᾧ ὁ βόρειος τοῖχος ἐξακολουθεῖ καὶ πέραν ὑπὲρ τὰ τέσσαρα μέτρα. Ἑκάστη αὐτῶν σύγκειται ἐκ τριῶν ἢ τεσσάρων ἀμμοπωρίνων λίθων, ἔχουσι δὲ πλάτος μὲν 0,35 ἕως 0,45 μ. καὶ ὕψος 0,10 ἕως 0,12. Πᾶσαι εἶναι ἐπικεχρισμέναι τάς τε καθέτους καὶ τὰς ὁριζοντίας ἐπιφανείας διὰ χρίσματος ἐξ ἀσβέστου ἀρκετὰ παχέος (μέχρι 0,015 μ.)· ἐνιαχοῦ φαίνονται δύο ἀλλεπάλληλα στρώματα χρίσματος. Τὸ πλάτος τῆς κλίμακος εἶναι 2,40 μέτρων.

Τοῦ ἄνω μέρους τῆς κλίμακος ὄντος κατεστραμμένου, ἄγνωστον μένει εἰς ποῖον σημεῖον τῆς αὐλῆς κατέληγεν· ἄνωθι τοῦ βορείου τοίχου τῆς κλίμακος, κατὰ τὸ σημεῖον δ, ἔκειτο πρὸ τῶν ἀνασκαφῶν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, οὐχὶ κατὰ χώραν ὅμως, οὐδὸς ὀγκώδης ἐκ λίθου ἀμυγδαλίτου, ὃν ἠναγκάσθην νὰ μετακινήσω, διότι ἕνεκα τοῦ βάρους του ἠπείλει νὰ καταρρίψῃ τὸν ἑτοιμόρροπον Β. τοῖχον, ἐκινδύνευον δ' ἕνεκα τούτου οἱ ἐν τῇ κλίμακι

ἐργαζόμενοι ἐργάται. Ὁ λίθος οὗτος, ὃν σημειοῖ ἐν τῷ χάρτῃ του καὶ ὁ **Steffen** ὑπὸ τὸ ὄνομα **antiker Baustein**, ἔχει τὰς ἑξῆς διαστάσεις· μῆκ. 1,62, πλ. 1,18, πάχ. 0,40· εἰς τὴν μίαν πλευρὰν ὑπάρχει ταινία ἐξειργασμένη πλ. 0,28, ἐν αὐτῇ δ' εὕρηται καὶ κοιλότης κυκλοτερὴς διὰ τὸν στρόφιγγα τῆς θύρας διαμέτρου 0,12. Τὸ ἓν ἄκρον τοῦ οὐδοῦ εἶναι ἀποκεκρουσμένον καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶναι γνωστὸν τὸ ὅλον μῆκος αὐτοῦ, οὔτε ἂν ἡ θύρα, εἰς ἣν ἀνῆκεν, ἦν δίφυλλος.

Ὁ οὐδὸς οὗτος, ὡς εἶπον ἤδη, δὲν εὑρέθη κατὰ χώραν, εἶναι ὅμως τόσον ὀγκώδης, ὥστε εἶναι ἀπίθανον νὰ μετηνέχθη ἐκεῖ ἀλλαχόθεν· ἄλλως τε καὶ δὲν ἦτο ᾠκοδομημένος εἰς μεταγενέστερόν τι κτίσμα· ὑποθέτω λοιπὸν ὅτι ἡ ἀρχική του θέσις ἦτο αὐτοῦ που πλησίον· ἐπειδὴ ὅμως φαίνεται νὰ ἦτο ὁ μέγιστος τῶν οὐδῶν τοῦ μεγάρου, ὅσον ἐκ τῶν σωζομένων διαστάσεων δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν, καὶ ἐπειδὴ ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐξέλεξεν αὐτὸν ὁ ἀρχιτέκτων διά τι τῶν δωματίων τῆς αὐλῆς, συμπεραίνω ὅτι ἀνῆκεν εἰς πύλην, ἴσως δίφυλλον, δι' ἧς εἰσήρχοντο ἀπὸ τῆς κλίμακος εἰς τὴν αὐλήν. Ἡ πύλη αὕτη θὰ ἦτο ἡ μεγάλη τοῦ ἀνακτόρου, κεκοσμημένη ἴσως καὶ διὰ προπύλου.

Ἡ αὐλὴ ἔχει μῆκος 11,50 μ. περίπου, τὸ πλάτος της ὅμως δὲν δύναται νὰ μετρηθῇ, τοῦ μεσημβρινοῦ τοίχου αὐτῆς ἐντελῶς ὄντος κατεστραμμένου. Τὸ ἔδαφος αὐτῆς εἶναι κεχρισμένον διὰ χρίσματος ἐξ ἀσβέστου καὶ μικρῶν χαλίκων, εἰς πολλὰ δὲ μέρη ὑπάρχουσι δύο ἀλλεπάλληλα στρώματα, ὧν τὸ κατώτερον—ἀρχαιότερον—εἶναι πάντοτε ἐπιμελέστερον καὶ δὲν ἔχει χάλικας ἀναμεμιγμένους μετὰ τῆς ἀσβέστου. Τοῦ βορείου τοίχου ὅσον δὲν σκεπάζεται ὑπὸ τοῦ κρηπιδώματος καὶ ἡ πρὸς τὴν αὐλὴν ὄψις τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου τοῦ δωματίου η εἶναι ᾠκοδομημένα διὰ μεγάλων τετραγωνικῶν ἀμμολίθων, ὡς τοῦτο καὶ ἐν τῷ σχεδίῳ ἐδηλώθη. Τοῦ βορείου τοίχου τὸ φαινόμενον τμῆμα ἔχει ὕψος 2,40 μ. καὶ δόμους ἕξ· μεταξὺ τοῦ κατωτάτου καὶ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ δόμου ὑπῆρχε ξύλον ὁριζοντίως τεθειμένον, ὅπως ἐν πᾶσι τοῖς ἐκ μικρῶν λίθων καὶ πηλοῦ τοίχοις· ἡ ὕπαρξις τῶν ξύλων τούτων ἐβεβαιώθη, ὡς γνωστόν, καὶ ἐν Τίρυνθι, συνειθίζεται δὲ καὶ σήμερον ἀκόμη ἐν Ἑλλάδι, ὅπου ὀνομάζεται *ξυλο*-

δεσιά, διότι σκοπὸν ἔχει νὰ συνδέῃ στερεώτερον τὸν τοῖχον· ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος ὅμως τοίχῳ τῆς αὐλῆς, τῷ ἐκ πωρίνων τετραγωνικῶν λίθων κατὰ τὸν ἰσοδομικὸν τρόπον ᾠκοδομημένῳ, ἡ ξυλοδεσιὰ δὲν ἦτο βεβαίως ἀναγκαία καὶ μόνον ἐκ συνηθείας μετεχειρίσθη αὐτὴν ὁ τέκτων καὶ ἐνταῦθα· νῦν τοῦ ξύλου καταστραφέντος οἱ ἀνώτεροι δόμοι ἔκλιναν ἱκανῶς πρὸς τὴν αὐλήν.

Τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου τοῦ δωματίου η ἡ πρὸς τὴν αὐλὴν πρόσοψις ἦτο, ὡς εἴπομεν, καὶ αὐτὴ ἐκ τετραγωνικῶν ἀμμολίθων ἐκτισμένη· σήμερον μόνον εἷς δόμος σώζεται κατὰ χώραν, πρὸ αὐτοῦ ὅμως εὑρέθησαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς αὐλῆς κείμενοι εἰς δύο παραλλήλους στοίχους δέκα ἄλλοι ὅμοιοι λίθοι, οἵτινες φαίνεται κατέπεσαν ἀπὸ τοῦ τοίχου· τοῦ κατὰ χώραν δόμου οἱ λίθοι ἔχουσιν ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας μίαν ὀπὴν ἕκαστος (μήκ. 0,055 ἕως 0,065· πλ. 0,04 ἕως 0,055 καὶ βάθος 0,06 ἕως 0,08), εἶναι δὲ ἡ ἐπιφάνεια αὕτη ἀνώμαλος πλὴν ταινίας πλατείας 0,27 μ. πρὸς τὴν αὐλήν· ἐπὶ τῆς ταινίας εὑρίσκονται αἱ ὀπαί, δι᾿ ὧν ἐστερεοῦτο, ὡς φαίνεται, καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πρώτου δόμου ξύλον ὁριζόντιον ἱκανῶς παχύ, ἰσοπλατὲς δὲ τῇ ἐξειργασμένῃ ταινίᾳ· ἐπὶ τοῦ ξύλου ἔκειτο ὁ δεύτερος δόμος, μετ᾿ αὐτὸν δὲ ἤρχοντο οἱ ἄλλοι.

Ἀπὸ τῆς αὐλῆς εἰσερχόμεθα εἰς τὴν αἴθουσαν, τὴν πρὸ τοῦ προδόμου στοάν, ἣν ὑπεβάσταζον δύο κίονες· τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν ἡ βάσις ἀνεκαλύφθη, τὴν ἑτέραν ὅμως σκεπάζει ἔτι τὸ κρηπίδωμα. Ἡ αἴθουσα ἔχει πλάτος 3,19 μ., τὸ ἔδαφος αὐτῆς εἶναι ἐστρωμένον διὰ πλακῶν ἐκ τιτανολίθου.

Ὁ οὐδὸς τῆς ἀπὸ τῆς αἰθούσης εἰς τὸν πρόδομον ἀγούσης θύρας εἶναι ἐκ λίθου ἀμυγδαλίτου· τὸ πλάτος τῆς θύρας ἦτο 1,94 μ., ὁ οὐδὸς φυσικῶς εἶναι μεγαλείτερος καὶ ἔχει εἰς ἑκάτερον τῶν ἄκρων δύο τετραγωνικὰς ὀπὰς (0,084 ἕως 0,09 πρὸς 0,08 ἕως 0,085· βάθος αὐτῶν 0,03 ἕως 0,04), εἰς ἃς ἐνεγομφοῦντο τὰ ξύλα τῶν παραστάδων, ἅτινα εἶχον πάχος, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἰχνῶν των, 0,71 μ. περίπου. Τῶν ξύλων τούτων τὰ κατώτατα ἄκρα ἦσαν ἐπικεχρισμένα διὰ τοῦ συνήθους χρίσματος, ὅπως προφυλάττωνται ἀπὸ τῆς ὑγρασίας· τοὐλάχιστον παρετηρήθη τοῦτο εἰς τὴν πρὸς τὴν αἴθουσαν ὄψιν τῆς δεξιᾶς τῷ εἰσιόντι παραστά-

δος. Ὁ οὐδὸς πρὸς τὸν πρόδομον ἔχει ταινίαν καλῶς ἐξειργασμένην, χαμηλοτέραν δὲ τοῦ μέρους, ἐφ' οὗ ἵσταντο αἱ παραστάδες, κατὰ 0,045· τὸ πλάτος αὐτῆς εἶναι 0,152. Εἰς τὸ δεξιόν τῷ εἰσιόντι ἄκρον τῆς ταινίας ὑπάρχει κοιλότης κυκλοτερὴς διαμέτρου 0,15 καὶ βάθους 0,035, ἐν ᾗ ἐστρέφετο ὁ στρόφιγξ. Ἐν τῇ κοιλότητι ταύτῃ εὑρέθησαν καὶ τεμάχια συμπεπιεσμένα χαλκώματος ἡμισφαιρικοῦ, τὸ ὁποῖον προσηλωμένον ὂν εἰς τὸ κάτω ἄκρον τοῦ ξυλίνου στρόφιγγος προεφύλαττεν αὐτὸ ἀπὸ φθορᾶς ἕνεκα τῆς συνεχοῦς ἐν τῇ κοιλότητι τριβῆς. Ὅμοιον χάλκωμα εἶχε καὶ ὁ στρόφιγξ μιᾶς τῶν θυρῶν τοῦ ἐν Τίρυνθι ἀνακτόρου, τὸ αὐτὸ δὲ μέσον προφυλάξεως ἦν ἐν χρήσει κατ' ἀρχαιοτάτους χρόνους καὶ ἐν Ἀνατολῇ (ἴδε παρὰ Perrot et Chipiez hist. de l'art II σ. 118 παράδειγμα ἐκ Χαλδαίας).

Τοῦ προδόμου τὸ ἔδαφος εἶναι ἐν μὲν τῷ μέσῳ κεχρισμένον, παρὰ τοὺς τοίχους ὅμως ἐστρωμένον διὰ πλακῶν εἰς πλάτος 1 ἕως 1,15 μ. Πρὸ τῆς δεξιᾶς δὲ τῷ εἰσιόντι παραστάδος τοῦ μεγάρου ὑπάρχει πλὰξ τιτανολίθου ε, ὅπως εἶναι πᾶσαι αἱ τῆς στρώσεως, κειμένη ὅμως κατὰ 0,055 ὑψηλότερον αὐτῶν· ἡ ἄνω αὐτῆς ἐπιφάνεια ἐχούσης μῆκ. 1,08 καὶ πλ. 0,79, εἶναι ἱκανῶς ἀνώμαλος.

Τοῦ μεγάρου ὁ οὐδὸς ἔχει πλ. 0,89, εἶναι ἐκ λίθου ἀμυγδαλίτου καὶ πολὺ βεβλαμμένος ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς· εἰς ἑκάτερον τῶν ἄκρων αὐτοῦ ὑπάρχουσι δύο τετραγωνικαὶ ὀπαὶ (0,085 ἕως 0,09 πρὸς 0,08 ἕως 0,085 καὶ βάθ. 0,03 ἕως 0,04), ἐν αἷς ἐνεγομφοῦντο τὰ ξύλα τῶν παραστάδων· θύρα ὅμως δὲν ὑπῆρχε, διότι οὐδεμία φαίνεται κοιλότης διὰ τὸν στρόφιγγα· καὶ ἐν Τίρυνθι τὸ μέγαρον δὲν ἐκλείετο διὰ θύρας. Τὸ ἄνοιγμα τῆς θύρας ἦτο μικρότερον τῶν 2,05 μ., ὅσον δηλαδὴ ἀπέχουσιν ἀπ' ἀλλήλων αἱ διὰ τὰς παραστάδας ὀπαί, πιθανώτατα δὲ ἦτο ἴσον τῷ ἀνοίγματι τῆς θύρας τοῦ προδόμου, ἤτοι 1,94 μ.

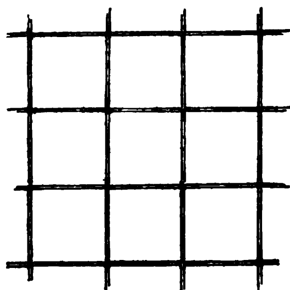
Τὸ μέγαρον εἶναι ὁ μεγαλείτερος ἐστεγασμένος χῶρος τοῦ ἀνακτόρου, διότι ἔχει μῆκος 12,92, πλάτος δὲ 11,50 μ. Τὴν στέγην ἐβάσταζον τέσσαρες κίονες, τριῶν ἐκ τῶν ὁποίων αἱ βάσεις εὑρέθησαν· αὗται ἔκειντο 0,10 ἕως 0,11 μ. βαθύτερον τοῦ ἐδάφους, ὥστε τὸ κατώτατον μέρος τῶν κιόνων, ὧν ἡ διάμετρος ἦτο 0,40 μ., δὲν ἐφαίνετο. Παρὰ τὴν ΒΔ βάσιν εὑρέθησαν καὶ

τινα τεμάχια ἐλασμάτων χαλκῶν σωζόντων ἥλους, δι᾽ ὧν προσηλοῦντο εἰς ἄλλο ἀντικείμενον· δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ προέρχωνται ταῦτα ἐκ χαλκῆς ἐπενδύσεως τοῦ κίονος, ὅστις βεβαίως ἦτο ξύλινος. **Μεταξὺ** τῶν κιόνων ὑπῆρχεν ἡ κυκλοτερὴς ἐσχάρα (ἑστία) ἔχουσα διάμετρον 3,40, ἧς ἓν τμῆμα σώζεται· ἡ κατασκευή της εἶναι ἁπλουστάτη· διότι σύγκειται ἐκ στρώματος πηλοῦ 0,15 μ. παχέος ἐπιτεθειμένου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ δωματίου καὶ κεχρισμένου τὴν περιφέρειαν καὶ ταινίαν περιθέουσαν τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν διὰ πέντε ἀλλεπαλλήλων στρωμάτων χρίσματος, ἅτινα πάντα ἦσάν ποτε κεκοσμημένα διὰ γραφῶν, ἐξ οὗ ἕπεται ὅτι δὲν εἶναι σύγχρονα· τὰ ἐν πίν. 5 δημοσιευόμενα, ἀντιγραφέντα ὑπὸ τοῦ κ. Dörpfeld, εἶναι τὰ κοσμήματα τοῦ κάλλιον σωζομένου τρίτου στρώματος· τὸ τῶν καθέτων ζωνῶν κυματοειδὲς κόσμημα, ἄνευ τῶν ῥοδάκων, σώζεται καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου στρώματος, οὗ ὅμως κοσμεῖ τὴν δευτέραν ὁριζοντίαν ταινίαν, τὴν ἔχουσαν πλάτος 0,05 μ. Ἐννοεῖται ὅτι καθ᾽ ὅσον ἡ περιφέρεια ηὔξανε καὶ ὑψοῦτο διὰ τῶν ἐπαλλήλων ἐπιχρισμάτων, ὑψοῦτο καὶ τὸ ἐντὸς διὰ τῆς ἐπιθέσεως νέων στρωμάτων πηλοῦ, ἅτινα διακρίνονται ἀπ᾽ ἀλλήλων καὶ ἐκ τούτου, ὅτι ἄλλων μὲν ὁ πηλὸς εἶναι μᾶλλον, ἄλλων ἧττον καὶ ἄλλων οὐδαμῶς ἠχυρωμένος. Οἱ χωρικοὶ ἐν Ἑλλάδι σήμερον δὲν κατασκευάζουσιν ἄλλως τὰς ἑστίας των, ἃς καλοῦσι γωνίας, περιβάλλουσιν ὅμως ἐνίοτε αὐτὰς διὰ ξύλων.

Τὸ ἔδαφος τοῦ μεγάρου εἶναι ἐξ ἀσβέστου, διακρίνονται δὲ δύο ἢ τρία ἀλλεπάλληλα στρώματα, ἐξ ὧν τὸ ἀνώτατον εἶναι πάντοτε τὸ ἀμελέστατον· ἐπὶ τοῦ χρίσματος ὑπάρχουσιν ἐγκεχαραγμέναι διπλαῖ γραμμαὶ διαιροῦσαι αὐτὸ εἰς τετράγωνα, ὧν αἱ διαστάσεις ποικίλλουσιν ἀπὸ 1,25 ἕως 1,40 πρὸς 1,25· ἡ μεταξὺ τῶν διπλῶν γραμμῶν ἀπόστασις εἶναι 0,042 ἕως 0,046. Τὸ ὅλον ἔχει τοιοῦτο σχῆμα· (ἴδε σελ. 68). Παρὰ τοὺς δύο σωζομένους ὅμως τοίχους, βόρειον καὶ δυτικόν, τὸ ἔδαφος εἶναι ἐστρωμένον διὰ πλακῶν εἰς πλάτος 1,15 μ.

Πρὸς δυσμὰς τῆς αὐλῆς, ἀπέναντι τῆς αἰθούσης καὶ τοῦ μεγάρου εὑρίσκεται τὸ δωμάτιον η, τὸ ὁποῖον συγκοινωνεῖ μετὰ τῆς αὐλῆς οὐχὶ ἀμέσως, ἀλλὰ διὰ τοῦ χώρου ζ, εἰς ὃν εἰσήρ-

χοντο διὰ θύρας, ἧς τὸ ἐκ τιτανολίθου κατώφλιον ὁλόκληρον ἔχει μῆκος 2 μ. περίπου καὶ πλ. 0,90. Εἰς τὸ πρὸς τὴν αὐλὴν μεσημβρινὸν ἄκρον αὐτοῦ εὑρίσκεται ἡ διὰ τὸν στρόφιγγα κοιλότης (διάμ. 0,08; βάθος αὐτῆς 0,05)· τὸ πλάτος τῆς θύρας ὅμως πρέπει νὰ ἦτο οὐχὶ πολὺ μεῖζον τοῦ μέτρου.

Τὸ δωμάτιον *η* ἔχει δύο οὐδούς, ὅπως συγκοινωνῇ μετά τε τοῦ χώρου *ζ* καὶ τοῦ χώρου *θ*· θύρα ὅμως δὲν ὑπῆρχε, διότι ἐπὶ τῶν οὐδῶν οὐδεμία κοιλότης διὰ τοὺς στρόφιγγας φαίνεται· εἰς τὸ μέσον τοῦ βορείου τοίχου αὐτοῦ ὑπάρχει ἑστία τετράπλευρος οὐχὶ καλῶς διατηρουμένη ἔχουσα μῆκ. 1,05, πλ. 0,80 καὶ ὕψ. ἀπὸ τοῦ ἐδάφους 0,05. Ἴσως ὅμως ἦτο ὀλίγον ὑψηλοτέρα, διότι ὡς εἶπον, νῦν δὲν σώζεται καλῶς. Τὸ ἔδαφος εἶναι ἐπίσης κεχρισχένον, ὑπὸ τὸ χρίσμα δ' ἀμέσως εὑρίσκεται ὑδραγωγεῖον διευθυνόμενον ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς καὶ κατεσκευασμένον ἐκ κεραμίδων, ὧν ἡ κατατομὴ ἔχει τὸ σχῆμα Π ἀνεστραμμένου· βάθος τοῦ ὑδραγωγείου 0,205, πλ. 0,22, πάχος δὲ τῶν κεραμίδων 0,02 περίπου· τὸ μῆκος ἑκάστης αὐτῶν δὲν ἐδυνήθην νὰ μετρήσω· ἄνω σκεπάζεται ὁ ὀχετὸς διὰ λεπτῶν λιθίνων πλακῶν.

Ὁ χῶρος *θ*, ἐν ᾧ νῦν τοὐλάχιστον δὲν σώζονται οὐδ' ἴχνη τοίχων, συνεκοινώνει ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς αὐλῆς διὰ τοῦ διαδρόμου *ι*, οὗ ὁ μεσημβρινὸς τοῖχος ἔχει μῆκ. 7.37 μ. Ὁ οὐδός, εἰς ὃν ἀπολήγει ὁ διάδρομος, εἶναι ἐξ ἀμυγδαλίτου λίθου, δὲν ἔχει δὲ κοιλότητα διὰ τὸν στρόφιγγα, ἐξ οὗ ἕπεται ὅτι δὲν ὑπῆρχε καὶ θύρα. Παρὰ τὸν οὐδὸν τοῦτον σώζονται τρεῖς βαθμῖδες ἐξ

ἀμμοπώρων ἐπικεχρισμένων διὰ διπλῶν στρωμάτων χρίσματος· ὕψος ἑκάστης τῶν βαθμίδων 0,15 ἕως 0,20 (διότι δὲν εἶναι ἐντελῶς ὁριζόντιαι), πλάτος δὲ τῶν δύο κατωτέρων 0,30 ἕως 0,35· ἡ ἀνωτάτη εἶναι σχεδὸν τετράγωνος (1 μ. πρὸς 1,08)· ἐνταῦθα στρεφομένη ἡ κλίμαξ πρὸς δυσμὰς ἀνήρχετο εἰς ὑπερῷόν τι· ἦτο δὲ πᾶσα ἐκ ξύλου, πλὴν τῶν τριῶν κατωτάτων βαθμίδων, περὶ ὧν εἴπομεν. Ὑπὸ τὴν κλίμακα φαίνεται ὅτι εἶχεν ἐξοικονομηθῆ ὁ χῶρος *κ* ὡς μικρὰ ἀποθήκη.

Διὰ τοῦ διαδρόμου *ι* συνεκοινώνει ἡ αὐλή, ὡς εἴπομεν, μετὰ τοῦ χώρου *θ*, δι' αὐτοῦ δὲ καὶ διὰ τῆς θύρας *λ* μετὰ τοῦ διαδρόμου *μ* καὶ τῶν χώρων, εἰς οὓς αὐτὸς ἄγει. Ὁ ἐξωτερικὸς περίβολος τοῦ ἀνακτόρου Π Π διακόπτεται δυστυχῶς ἀπέναντι τῆς θύρας *λ* κατεστραμμένος ὤν, διὰ τοῦτο μένει ἄγνωστον εἰς ποῖον μέρος πρέπει νὰ τεθῇ ἡ ἄλλη πύλη ἡ ἔξωθεν εἰς τὸ ἀνάκτορον ἄγουσα· κατὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ τόπου πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ὁδὸς ἐρχομένη ἀπὸ ΒΔ ἔτεμνε τὸν περίβολον οὐχὶ μακρὰν τοῦ σημείου, εἰς ὃ οὗτος σήμερον καταλήγει, ἀπετελεῖτο δ' οὕτω μεταξὺ περιβόλου καὶ θύρας *λ* ἐξωτερική τις αὐλὴ συνεχομένη πιθανῶς μετὰ τοῦ χώρου *θ*. Ὁ οὐδὸς τῆς θύρας *λ* εἶναι μέγας ἀμυγδαλίτης λίθος ἔχων μῆκος 3,20, πλάτος 1,16 καὶ πάχος 0,35 περίπου· εἰς τὴν πρὸς τὸν διάδρομον πλευρὰν αὐτοῦ ὑπάρχει ταινία λελαξευμένη πλάτους 0,31 καὶ μήκους 1,70 μ., τοσοῦτο δ' ἦτο τὸ πλάτος τῆς θύρας, ἥτις ἦτο μονόφυλλος καὶ ἧς ὁ στρόφιγξ ἐστρέφετο ἐν κοιλότητι εὑρισκομένῃ εἰς τὸ μεσημβρινὸν ἄκρον τῆς ταινίας καὶ ἐχούσῃ διάμετρ. 0,13, βάθος δὲ 0,08. Ὁ διάδρομος *μ* εἶναι ἱκανῶς ἀνωφερής, ἔχει δὲ μῆκος ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ οὐδοῦ μέχρι τοῦ κρηπιδώματος 17,20 μ. Ἀριστερὰ τῷ εἰσιόντι εὑρίσκοντο δύο δωμάτια κατεστραμμένα νῦν· οἱ οὐδοὶ ἀμφοτέρων εἶναι ἐξ ἀμυγδαλίτου, αἱ δὲ διὰ τοὺς στρόφιγγας κοιλότητες εὑρίσκονται δεξιὰ τῷ εἰσερχομένῳ. Τὰ ἐδάφη αὐτῶν δὲν εἶναι κεχρισμένα, τὸ τοῦ δευτέρου (ἀνατολικωτέρου) μάλιστα εἶναι ἐντελῶς ἀνώμαλον καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον πολὺ ὑψηλότερον τοῦ οὐδοῦ, ὥστε πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ὑπῆρχεν ἐντὸς αὐτοῦ μικρὰ κλίμαξ. Τοῦ διαδρόμου τὸ ἀπὸ τοῦ οὐδοῦ τοῦ δευτέρου δωματίου μέχρι τοῦ κρηπι-

δώματος τμῆμα ἔχει ἔδαφος κεχρισμένον, τὸ λοιπὸν ὄχι, ἀλλὰ πιθανώτατα τὸ ἔδαφος ἐνταῦθα εἶναι κατεστραμμένον.

Ὁ διάδρομος ἦγεν ἀναμφιβόλως εἰς τὸν χῶρον *ν*, οὗ τὸ ἔδαφος εἶναι κεχρισμένον· μέρος αὐτοῦ σκεπάζεται ὑπὸ τοῦ κρηπιδώματος τοῦ ναοῦ, ὥστε μόνον τὸ πλάτος τοῦ δωματίου εἶναι νῦν γνωστόν· παρὰ τὸν μεσημβρινὸν τοῖχον εὑρίσκεται θρανοειδὲς κτίσμα, οὗ τμῆμα μόνον μήκους 1,60 μ. ἀπεκαλύφθη, τὸ πλάτος αὐτοῦ εἶναι 0,40, τὸ δ'ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ὕψος 0,20 περίπου· εἶναι ἐκτισμένον καθ'ὃν καὶ αἱ ἑστίαι τρόπον, ἤτοι ἐξ ἁπλοῦ πηλοῦ, ἐφ'οὗ ὑπάρχει τὸ ἐξ ἀσβέστου χρίσμα (1). Ἀπέναντι αὐτοῦ παρὰ τὸν βόρειον τοῖχον διακρίνονται ἴχνη ἑστίας (παραλειφθέντα ἐν τῷ σχεδίῳ), ἧς τὸ μῆκος ἦτο, ὡς φαίνεται. 0,73 μ. αἱ ἄλλαι διαστάσεις ἄγνωστοι. Ἐν τῷ δωματίῳ τούτῳ εὑρέθησαν τὰ μόνα ἐν τῷ ἀνακτόρῳ ἀνακαλυφθέντα ὁπωσοῦν πολύτιμα ἀντικείμενα, ἤτοι τρεῖς χρυσαῖ ψηφῖδες ὅρμων, ἱκαναὶ δὲ ὑάλιναι καὶ λίθιναι.

Ὁ χῶρος *ξ* εἶναι ἄγνωστον ἂν συνεκοινώνει μετὰ τοῦ δωματίου *ν*· πιθανὸν εἶναι ἐν τῷ χώρῳ *ο* νὰ ὑπῆρχε κλίμαξ ξυλίνη κατάγουσα εἰς τὸ δωμάτιον τοῦτο *ξ*, οὗ τὸ ἔδαφος δὲν εἶναι κεχρισμένον· ἡ κατασκευή του ἐν γένει ἔχει ἀνωμαλίας τινὰς καταφανεῖς καὶ ἐν τῷ σχεδίῳ· ὁ λόγος, δι'ὃν ἡ ΒΑ γωνία εἰσέχει, δὲν εἶναι φανερός, πιθανὸν ὅμως ἡ ὀροφὴ τοῦ δωματίου νὰ μὴ ἦτο, ὡς ἡ τῶν ἄλλων, ὁριζοντία, ἀλλὰ θολοειδής· διότι τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου ὁλόκληρον τὸ ἄνω μέρος κλίνει ἐν καμπύλῃ πρὸς τὰ ἔσω ὡσεὶ θέλον νὰ ἑνωθῇ μετὰ τοῦ ἔναντι δυτικοῦ. Ἐν τῷ δωματίῳ τούτῳ εὑρέθη πέλεκυς χαλκοῦς ἀμφίστομος καὶ ἄωτον χαλκοῦν ἀγγεῖον ἔχον σχῆμα γάστρας.

Καὶ τοῦ δωματίου *π* ἡ εἴσοδος ἄγνωστον εἶναι ποῦ ἔκειτο· ὑποθέτω ὅμως ὅτι κατήρχοντο εἰς αὐτό, ὡς καὶ εἰς τὸ περιγραφὲν *ξ*, ἀπὸ τοῦ βορείου μέρους, ὅπου ὑπῆρχον ἄλλα δωμάτια, ὧν μόλις ἴχνη τινὰ σώζονται νῦν. Τὸ ἔδαφος τοῦ δωματίου *π* δὲν εἶναι κεχρισμένον, εὑρέθησαν ὅμως ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα τε-

(1) Τοιαῦτα θρανοειδῆ κτίσματα, *τοιχάλια* ὀνομαζόμενα, κατασκευάζουσιν ἐν ταῖς οἰκίαις των, ὡς μ'ἐβεβαίωσαν, καὶ σήμερον οἱ κάτοικοι Ἁγίου Βασιλείου παρὰ τὴν ἀρχαίαν Τενέαν.

μάχια χρίσματος μετὰ τοιχογραφιῶν τὰ δημοσιευθέντα ἐν Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι 1887 πίν. 12.

Ὅτι τὸ ἀνάκτορον δὲν περιωρίζετο ἐν τοῖς περιγραφεῖσι χώροις, ἀλλὰ κατελάμβανε μεῖζον μέρος τῆς κορυφῆς, ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ δύο οὐδῶν λίθου ἀμυγδαλίτου κειμένων ἀκόμη πρὸ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ κρηπιδώματος πρὸς βορρᾶν τοῦ τοίχου ρ· ὅτι δὲ καὶ πρὸς βορρᾶν τῶν δωματίων ν, ξ, π ὑπῆρχον ἄλλα δωμάτια, εἴπομεν ἤδη.

Ἐκ τοῦ σχεδίου καταφαίνεται, ὅτι ἡ οἰκία, ἣν προσεπαθήσαμεν νὰ περιγράψωμεν, διαιρεῖται εἰς δύο διακεκριμένα ἀπ' ἀλλήλων διαμερίσματα· τὸ ἓν σύγκειται ἐκ τῆς αὐλῆς μετὰ τοῦ μεγάρου, τῆς αἰθούσης καὶ τοῦ προδόμου· εἰς αὐτὸ ἀνήρχοντο διὰ τῆς μεγάλης κλίμακος, ἥτις ἄγει κάτωθεν εἰς τὴν αὐλήν. Εἰς τὴν μεσημβρινὴν αὐτῆς πλευράν, ἐν ᾗ καθ' ὑπόθεσιν ἐθέσαμεν τὴν κυρίαν τοῦ ἀνακτόρου πύλην, πιθανὸν εἶναι ὅτι ὑπῆρχον καί τινα δωμάτια ἢ στοά. Τὸ μέγεθος τοῦ μεγάρου μετὰ τῆς αἰθούσης καὶ τοῦ προδόμου ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ἦτο τοῦτο τὸ σπουδαιότερον τῆς οἰκίας μέρος, ὁ *ἀνδρών*. Τὸ ἕτερον διαμέρισμα ἀποτελεῖται σήμερον ἐκ τοῦ διαδρόμου μ καὶ τῶν δωματίων, εἰς ἃ αὐτὸς ἄγει· ἐν ἑνὶ ἐξ αὐτῶν, τῷ ν, εὑρέθησαν, ὡς εἴπομεν, διάφοροι ψηφῖδες ὅρμων· ἐκ τούτου δὲ μόνου ἠδύνατό τις νὰ εἰκάσῃ, ὅτι ἀνῆκεν αὐτὸ εἰς τὸν γυναικωνίτην. Ὁ χῶρος ξ ἀδύνατον φαίνεται νὰ ἦτο ἄλλο τι ἢ θάλαμος, ἐν ᾧ ἔκειντο τὰ κειμήλια, ὁ δὲ παρ' αὐτὸν π εἶναι, ὑποθέτω, κοιτών· ἐὰν ἦτο καὶ αὐτὸς ταμεῖον ἢ ἀποθήκη, δὲν θὰ ἐξηγεῖτο ἡ ἐν αὐτῷ εὕρεσις τῶν ὡραίων τοιχογραφιῶν. Μέρος τοῦ γυναικωνίτου ἀπετέλουν καὶ τὰ ἐκ θεμελίων καταστραφέντα νῦν δωμάτια, τὰ ὁποῖα ἔκειντο πρὸς βορρᾶν τῶν σωζομένων· τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν ὑπεδείξαμεν ἀνωτέρω, εἶναι δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῆς λίαν πιθανή, διότι τοιοῦτος οἶκος εἶχεν ἐξ ἅπαντος ἀνάγκην πολλῶν ἄλλων χώρων. Τὰ δωμάτια ταῦτα ἔκειντο τέσσαρα τοὐλάχιστον μέτρα ὑψηλότερα τοῦ ἐδάφους τοῦ μεγάρου τῶν ἀνδρῶν καὶ εἶχον κατὰ τοῦτο θέσιν καλλιτέραν· ὁ λόγος τούτου εἶναι ἁπλοῦς· ἡ κορυφὴ τῆς ἀκροπόλεως τῶν Μυκηνῶν εἶναι ἐν καιρῷ χειμῶνος λίαν ἐκτεθειμένη εἰς τὰς ἀπὸ τῆς Κυλλήνης παγετώδεις πνοὰς τοῦ βορρᾶ, ὅστις καὶ

τὸ θέρος ἀκόμη πνέει τόσον συχνὰ καὶ μετὰ τοσαύτης σφοδρότητος, ὥστε καθιστᾷ δυσάρεστον τὸ ἐπὶ τῆς κορυφῆς κατοικεῖν· ἐξ ἐναντίας τὸ μέγαρον τῶν ἀνδρῶν κείμενον ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς ὀλίγα μέτρα ὑπὸ τὴν κορυφὴν ἦτο ἠσφαλισμένον κατά τε τοῦ βορρᾶ καὶ—διὰ τοῦ ἀπέναντι τῆς ἀκροπόλεως ὄρους τῆς Σάρας—κατὰ τοῦ νότου, ὅστις ὡσαύτως εἶναι πολλάκις λίαν σφοδρός.

Τὰ δύο διαμερίσματα συγκοινωνοῦσι μετ' ἀλλήλων διὰ τοῦ διαδρόμου ι, πιθανῶς ὅμως ὑπῆρχεν ὁδὸς συγκοινωνίας καὶ πέριξ τοῦ δωματίου η παρὰ τὸν ἐξωτερικὸν περίβολον ἄγουσα· τὸ δωμάτιον η κεῖται μεταξὺ τῶν δύο διαμερισμάτων, ἀνήκει ὅμως εἰς τὸ πρῶτον, μεθ' οὗ συγκοινωνεῖ πολὺ εὐκολώτερον.

Ἡ ξυλίνη κλίμαξ κ ἦγεν εἰς ὑπερῷον κείμενον, ὡς φαίνεται, ἐπὶ τοῦ διαδρόμου ι καὶ τοῦ δωματίου η, καὶ ἀνῆκεν εἰς τὸν ἀνδρῶνα.

Περὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς οἰκοδομῆς δὲν ἔχω νὰ εἴπω πολλὰ μετὰ τὴν ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ ἀνακτόρου τῆς Τίρυνθος ὑπὸ ἀνδρὸς εἰδικοῦ, ὡς ὁ κ. Dörpfeld· περιορίζομαι δὲ νὰ βεβαιώσω ὅτι τό τε ἔδαφος καὶ οἱ τοῖχοι καὶ αἱ θύραι καὶ πάντα τὰ λοιπὰ εἶναι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πεποιημένα καθ' ὃν καὶ τὰ ὅμοια ἐν Τίρυνθι. Μόνον ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ὑλικὸν φαίνεται ὅτι ἐν Μυκήναις ἐγένετο ὀλίγη χρῆσις πλίνθων ὀπτῶν ἢ ὠμῶν, πολὺ δὲ μείζων τῶν λίθων· οὐχ ἧττον τὸ ἀνώτατον μέρος τοῦ βορείου τοὐλάχιστον τοίχου τοῦ μεγάρου τῶν ἀνδρῶν ἦτο ἐκ πλίνθων ἐκτισμένον, διότι εὑρέθησαν αὐτόθι σωροὶ πλίνθων, ὧν ὅμως οὐδεμία διετηρεῖτο καλῶς ὅπως μετρηθῇ. Οἱ λίθοι τῶν τοίχων εἶναι συνήθως μικροί, τοῦ μεγάρου ὅμως τὸ κατώτατον μέρος τῶν τοίχων εἶναι ἐκτισμένον ἐξ ἱκανῶς ὀγκωδῶν· εἷς ἔχει μῆκος τοὐλάχιστον 1,35, διότι μέρος αὐτοῦ καλύπτεται ὑπὸ τοῦ χρίσματος. Ἐπὶ τῶν λίθων ὑπάρχει ἀλοιφὴ ἐκ πηλοῦ ἠχυρωμένου, ἐπ' αὐτῆς δὲ τὸ ἐξ ἀσβέστου χρίσμα, τὸ ὁποῖον ἔχει πάχος μέχρι 0,012 μ. Κατὰ διαστήματα οὐχὶ πάντοτε ἴσα ὑπάρχουσιν ἐν τῷ τοίχῳ, ὡς ἐρρήθη ἤδη, ἐντεθειμέναι δοκοὶ ὁριζόντιοι (ξυλοδεσιαί), αἵτινες καεῖσαι ἢ σαπεῖσαι ἔκαμαν τοὺς τοίχους νὰ κλίνωσι πρὸς ἓν μέρος· εἰς τὸν βόρειον τοῖχον τοῦ μεγάρου ἡ πρώτη ξυλοδεσιὰ

εὑρίσκεται εἰς ὕψος 0,85 μ. ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, ἡ δὲ δευτέρα 0,60 μ. ὑψηλότερον.

Χρίσμα ἐξ ἀσβέστου εἶχον πάντες οἱ τοῖχοι, ὡς φαίνεται, ἢ τοὐλάχιστον οἱ πλεῖστοι, ἄγνωστον ὅμως ἂν εἶχον καὶ τοιχογραφίας· εὑρέθησαν τοιαῦται, πλὴν τῶν μνημονευθεισῶν τοῦ δωματίου *π*, πλεῖσται ἐν τῷ μεγάρῳ, εἰς τὸν βόρειον τοῖχον τοῦ ὁποίου ἀκόμη διακρίνονται λείψανα τοιχογραφιῶν παριστωσῶν κύκλους καὶ κλάδους, ὡς φαίνεται, διὰ χρωμάτων ἐρυθρῶν, πρασίνων καὶ κιτρίνων (;) ἐπὶ ἐδάφους λευκοῦ. Τὰ κοσμήματα ταῦτα ἀποτελοῦσι ζώνην ὕψους ἀπὸ τοῦ ἐδάφους 0,80 μ., μετ' αὐτὴν δ' ἤρχοντο ἄλλαι· ἑκάστη τῶν ζωνῶν διῃρεῖτο πάλιν εἰς τμήματα καὶ ἕκαστον αὐτῶν εἶχεν ἴδιον κόσμημα· εὑρέθησαν παρὰ τοῦτον τὸν βόρειον τοῖχον χαμαὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τεμάχια μετὰ κοσμημάτων φολιδωτῶν, ἄλλα μετὰ κοσμημάτων ἀβακωτῶν καὶ οὕτω καθεξῆς· μεταξὺ δὲ τῆς θύρας τοῦ μεγάρου καὶ τῆς ΒΔ γωνίας αὐτοῦ ἀνεκαλύφθησαν τὰ ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1887 πίν. 11 δημοσιευθέντα χρίσματα μετὰ παραστάσεων ἀνθρώπων καὶ ἵππων. Τεμάχιά τινα εὑρέθησαν καὶ ἐν τῷ δωματίῳ *η*, ὡσαύτως εἰς τὴν ΒΔ γωνίαν τῆς αὐλῆς καὶ τέλος ἐν τῷ προδόμῳ.

Ἡ ὀροφὴ ἦτο καὶ ἐν Μυκήναις, ὡς ἐν Τίρυνθι, ὁριζοντία καὶ κατεσκευασμένη ἐκ πηλοῦ καὶ ἀσβέστου· κεραμίδες δὲν εὑρέθησαν· ἐντὸς δὲ τοῦ προδόμου ὑπῆρχον πλεῖστα τεμάχια χρίσματος χονδροειδοῦς ἐξ ἀσβέστου καὶ χαλίκων πάχους 0,06 μ., τὸ ὁποῖον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα προήρχετο ἐκ τοῦ *δώματος*, ὡς καλεῖται σήμερον πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἡ ἐπὶ τῆς στέγης terrasse. Τέλος ἐν τοῖς δωματίοις *ν* καὶ *ξ* ὑπῆρχον τμήματα πολλὰ μίγματος ξηροῦ ἐξ ἀσβέστου καὶ πηλοῦ, ἐφ' ὧν ἐσώζοντο ἀκόμη οἱ τύποι καλάμων πυκνῶν, ἐξ οὗ δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν, ὅτι ἐπὶ τῶν δοκῶν τῆς ὀροφῆς ὑπῆρχε στρῶσις καλάμων, ἐπ' αὐτῶν στρῶμα παχὺ πηλοῦ καὶ ἐπὶ τούτου δεύτερον ἐξ ἀσβέστου· κατὰ τὴν πυρκαϊάν, ἐξ ἧς κατεστράφη τὸ ἀνάκτορον, τὰ ἐπὶ τῶν καλάμων στρώματα πηλοῦ καὶ ἀσβέστου ὀπτηθέντα ἐγένοντο σκληρὰ ὡς λίθος.

Ἔξω τοῦ ἀνακτόρου παρὰ τὸν περίβολον εὑρέθησαν πέντε πίθοι *σ* μεγάλοι κεχωσμένοι ἐν μέρει εἰς τὴν γῆν· αὐτόθι εὑρέ-

θησαν καὶ πλεῖστα τεμάχια χρίσματος μετὰ κοσμημάτων, ἐξ οὗ καταφαίνεται ὅτι καὶ ἔξωθεν ὁ περίβολος ἐκοσμεῖτο διὰ τοιχογραφιῶν.

Ὁ ἀμμόπωρος, ὃν πολλάκις ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν, εἶναι ψαμμίτης ὁμοιάζων πολὺ τῷ πώρῳ, εὐπελέκητος δὲ καὶ ἱκανῶς στερεός· τέμνεται καὶ σήμερον, ὡς μοὶ εἶπον, μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τῶν Μυκηνῶν ἐν λατομείῳ κειμένῳ ἀριστερὰ τῆς εἰς Νεμέαν ἀγούσης· ἐν Μυκήναις, ὡς καὶ ἐν Τίρυνθι, ἐγένετο μεγάλη αὐτοῦ χρῆσις κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην· ἐν Μυκήναις πᾶσαι αἱ παραστάδες καί τινα μέρη τῶν τοίχων εἶναι ἐξ αὐτοῦ πεποιημένα. Ὡς εἴδομεν, αἱ παραστάδες τῶν θυρῶν τοῦ τε προδόμου καὶ τοῦ μεγάρου ἦσαν ξύλιναι· ἀλλαχοῦ, ὅπου οἱ τοῖχοι ἀπολήγουσιν εἰς παραστάδας, τὰ κάτω μέρη αὐτῶν ἀποτελοῦσι λίθοι τετράγωνοι ἐξ ἀμμοπώρου ἔχοντες ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὀπὰς τετραγώνους, εἰς ἃς εἰσήρχοντο ἐξοχαὶ τῶν ἐπενδυουσῶν μόνον τὰ ἀνώτερα τῶν παραστάδων μέρη σανίδων· ἐν τῷ σχεδίῳ ἐσημειώθησαν πάντες οὗτοι οἱ λίθοι· αἱ ὀπαὶ εἶναι συνήθως, οὐχὶ ὅμως πάντοτε, δύο ἐφ᾽ ἑκάστης πλευρᾶς, ὥστε τέσσαρες, ὅταν τρεῖς πλευραὶ τῆς παραστάδος ἦσαν ἐπενδεδυμέναι· ἐνίοτε ὑπάρχουσι καὶ πλείονες, ἄλλοτε δὲ πάλιν ὀλιγώτεραι. Αἱ διαστάσεις αὐτῶν δὲν εἶναι πάντοτε αἱ αὐταί· ποικίλλουσιν ἀπὸ 0,04 ἕως 0,075· ὁμοίως ποικίλλει καὶ τὸ βάθος ἀπὸ 0,04 ἕως 0,08.

Οἰκία. Παρὰ τὸν ἐκ πολυγωνικῶν λίθων πύργον τῆς μεσημβρινοδυτικῆς πλευρᾶς τοῦ τείχους τῆς ἀκροπόλεως ἀνεκαλύφθη σύμπλεγμα ὁλόκληρον οἰκοδομῶν διαφόρων χρόνων, ἂν μὴ διαφόρων ἐποχῶν· οἱ τοῖχοι ἢ διασταυροῦνται πολλαχῶς ἢ συγκλίνουσιν, ὥστε ἀδύνατον εἶναι νὰ ὁρισθῇ πάντοτε εἰς ποῖον οἰκοδόμημα ἕκαστος ἀνῆκε. Διακρίνεται ὅμως μεταξὺ αὐτῶν ἀκόμη σαφῶς τὸ σχέδιον μικρᾶς οἰκίας, ἣν μόνην θὰ περιγράψωμεν ἐνταῦθα.

Ὁ χῶρος Α εἶναι προφανῶς αὐλή· τὸ ἔδαφος αὐτῆς εἶναι κατεσκευασμένον ὅπως καὶ τὸ τοῦ ἀνακτόρου, δηλαδὴ ἐπὶ στρώματος λίθων ὑπάρχει χρίσμα ἐξ ἀσβέστου· εἰς τὸ κέντρον (παρὰ τὸ γράμμα Α) ὑπάρχουσι δύο πώρινοι λίθοι κεκοιλαμένοι οὕτως,

ὥστε ν' ἀποτελῶσι λεκάνην ἀβαθῆ διαμέτρου 0,40 ἔχουσαν ἐν τῷ μέσῳ ὀπὴν σχήματος φύλλου κισσοῦ, ἧς τὸ μέγιστον ἄνοιγμα εἶναι 0,16 μ. Τὸ ὑπὸ τὴν λεκάνην ἔδαφος εἶναι κοῖλον μέχρι βάθους 0,35 μ. περίπου. Ἐκ πρώτης ὄψεως ὑποθέτει τις, ὅτι ἡ ὀπὴ αὕτη ἐχρησίμευεν ὅπως εἰσρέωσι δι' αὐτῆς τὰ ὕδατα τῆς αὐλῆς εἰς ὑπόνομόν τινα καὶ διοχετεύωνται περαιτέρω· ἐκ τῆς ὑπὸ τὴν λεκάνην κοιλότητος ὅμως ἐξήχθη γῆ τεφρώδης ἀναμεμιγμένη μετ' ἀνθράκων καί τινων ὀστῶν· ἕνεκα τούτου δέν μοι φαίνεται ἀπίθανον νὰ ἦναι βόθρος πρὸς θυσίας. Ὡς γνωστὸν καὶ ὁ ἐν Τίρυνθι βωμὸς εἶναι βόθρος.

Παρ' αὐτὸν εὕρηται βάσις κίονος ἐκ τιτανολίθου *α*, ἐξ οὗ ἐξάγεται ὅτι ὑπῆρχεν ἐνταῦθα στοὰ ἢ πύλη ἴσως, δι' ἧς εἰσήρχοντο εἰς τὴν αὐλήν· δὲν σώζεται ὅμως νῦν πρὸ τῆς βάσεως οὐδὲν ἄλλο ἴχνος πύλης οὔτε οὐδός. Ὁ ξύλινος κίων εἶχε διάμετρον 0,40 μ. περίπου. Πρὸ τῆς αὐλῆς ὑπάρχει τὸ προαύλιον *β*, οὗ τὸ ἔδαφος δὲν εἶναι κεχρισμένον, ἀλλ' ἀποτελεῖται ὑπὸ χώματος πεπατημένου ἐπὶ στρώσεως ἐκ λίθων κοινῶν. Ἀπὸ τῆς αὐλῆς εἰσήρχοντο εἰς πρόδομον μικρὸν *γ* σχεδὸν τετράγωνον, ἀπ' αὐτοῦ δ' εἰς τὸ μέγαρον ἢ τὴν αἴθουσαν τῶν ἀνδρῶν *δ*· ὁ οὐδὸς τοῦ δωματίου τούτου ἦτο ξύλινος· ἐν τῷ μέσῳ ὑπάρχει ἑστία τετράπλευρος μήκ. 1,10, πλ. 0,88 καὶ ὕψους 0,09. Ὁ πηλός, ἐξ οὗ εἶναι αὕτη ἐκτισμένη, εἶναι ἠχυρωμένος, πιθανὸν δὲ νὰ μετεχειρίσθησαν καὶ πλίνθους ὠμάς, ἃς ἐπήλειψαν διὰ πηλοῦ. Οἱ τοῖχοι τοῦ δωματίου σώζονται μέχρις ὕψους 0,45 περίπου, εἶναι δὲ καὶ αὐτοὶ ἐκτισμένοι ὡς οἱ τοῦ ἀνακτόρου, δηλ. ἐκ λίθων μικρῶν μετὰ πηλοῦ· ἐπ' αὐτῶν ἐτέθη στρῶμα πηλοῦ ἠχυρωμένου καὶ εἶτα χρίσμα ἐξ ἀσβέστου· εἰς τὸ ὕψος τῶν 0,45 μ. ὑπῆρχεν ἡ πρώτη ξυλοδεσιά, ἧς καείσης ἔκλιναν τὰ ἀνώτερα μέρη τῶν τοίχων καὶ κατέπεσαν.

Εἰς τὸ μεσημβρινὸν ἄκρον τοῦ δυτικοῦ τοίχου τοῦ δωματίου τούτου εὑρέθη κεκλιμένος ἐπὶ τῆς γῆς πίθος μέγας ἔχων ὕψος 1,32 μ. διάμετρον δὲ στομίου 0,35· πλὴν τούτου ὅλον σχεδὸν τὸ ἔδαφος τοῦ δωματίου ἦτο οἱονεὶ ἐστρωμένον διὰ πλακῶν μολυβδίνων προερχομένων βεβαίως ἐξ ἀγγείων μολυβδίνων τακέντων

κατὰ τὴν πυρκαϊάν· ἐπὶ τῶν πλακῶν ἐσώζοντο ἔτι ἐπικεκολλημένοι κόκκοι σίτου.

Ἀπὸ τῆς αὐλῆς ἢ τοῦ προδόμου (διότι τοῦτο δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διευκρινισθῇ) εἰσήρχοντο πρῶτον εἰς τὸ δωμάτιον ε καὶ εἶτα εἰς τὸ δωμάτιον ζ κείμενα εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιφάνειαν εἰς ἣν καὶ τὸ ἔχον τὴν ἑστίαν.

Ἐκ τοῦ προαυλίου κλίμαξ ἐκ δεκατριῶν βαθμίδων κατάγει εἰς διάδρομον στενὸν μήκους 9,35, εἰς ὃν ἀνοίγονται τρεῖς θύραι θαλάμων. Ἡ κλίμαξ εἶναι ἐκτισμένη ἐκ πλακῶν μικρῶν καὶ ἀνωμάλων, ἦτο ὅμως ἐπενδεδυμένη διὰ σανίδων, ὧν τὰ ἴχνη διακρίνονται ἀκόμη ἐπὶ τῶν λίθων. Τοῦ τε διαδρόμου τὸ ἔδαφος καὶ τῶν τριῶν παρ' αὐτὸν θαλάμων δὲν εἶναι κεχρισμένον· ἁπλῶς ἐπατήθη τὸ χῶμα· κεῖται δὲ τὸ ἔδαφος αὐτοῦ κατὰ 2,80 μ. περίπου χαμηλότερον τοῦ ἐδάφους τῆς αὐλῆς καὶ τοῦ δωματίου δ. Ἐν τῷ μεσαίῳ τῷ καὶ μείζονι τῶν τριῶν θαλάμων, εἰς οὓς ἀπὸ τοῦ διαδρόμου εἰσήρχοντο, εὑρέθη πίθος ἐκτισμένος παρὰ τὸν δυτικὸν τοῖχον, ἄλλος δὲ ἐπίσης ἐκτισμένος ἀνεκαλύφθη ἐν τῷ τρίτῳ θαλάμῳ τῷ εἰς δύο διῃρημένῳ. Ἐπειδή, ὡς εἴπομεν, ἡ ἐπιφάνεια τῆς αὐλῆς καὶ τοῦ ἔχοντος τὴν ἑστίαν δωματίου κεῖται κατὰ 2,80 μ. ὑψηλότερα τοῦ διαδρόμου, ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὡς εἶναι πιθανόν, ὅτι ἡ στέγη τῆς οἰκίας ὅλης ἦτο μία συνεχής, ἐξ ἀνάγκης πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἄνω τοῦ διαδρόμου καὶ τῶν τριῶν θαλάμων ὑπῆρχεν ὑπερῷον, οὗ ἡ στέγη ἔκειτο εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιφάνειαν, εἰς ἣν καὶ ἡ τοῦ δωματίου δ. Νομίζω δὲ ὅτι καὶ τὸ ἀναλόγως μεῖζον πάχος τῶν τοὺς τρεῖς θαλάμους περιβαλλόντων τοίχων ὡς καὶ τὸ τῶν μεσοτοίχων τοῦτον τὸν λόγον ἔχει, ὅτι δηλαδὴ ἐβάσταζον αὐτοὶ καὶ δεύτερον πάτωμα.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ ὅμως τοῦτο, τὸ σχέδιον τῆς μικρᾶς ταύτης οἰκίας δὲν διαφέρει ἐν συνόλῳ μήτε τοῦ σχεδίου τοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἀνακτόρου μήτε τοῦ ἐν Τίρυνθι· διότι καὶ ἐνταῦθα ἔχομεν τὴν εἰς δύο διαμερίσματα γενικὴν διαίρεσιν, εἰς τὸ διαμέρισμα τῶν ἀνδρῶν καὶ εἰς τὸ τῶν γυναικῶν· εἰς ἀμφότερα εἰσέρχεταί τις ἀπὸ τοῦ προαυλίου, συγκοινωνοῦσιν ὅμως μεταξύ των —ἐὰν ὑπῆρχεν ὑπερῷον ἐπὶ τοῦ διαδρόμου—πιθανῶς καὶ συν-

τομώτερον διὰ τῶν δωματίων ε καὶ ζ. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἐν τῇ ὑποθέσει τῆς ὑπάρξεως ὑπερῴου ὁ διάδρομος καὶ οἱ τρεῖς παρ' αὐτὸν θάλαμοι πρέπει νὰ ἦσαν πολὺ σκοτεινοὶ καὶ μόλις κατοικήσιμοι, ἀλλὰ τῷ ὄντι φαίνεται ὅτι ἦσαν μόνον ταμεῖα καὶ ἀποθῆκαι· μάλιστα τὸ τελευταῖον ἐν τῷ μυχῷ τῆς οἰκίας κείμενον καὶ διὰ διττῆς θύρας κλειόμενον δωμάτιον ἀναμφιβόλως ἐχρησίμευεν εἰς ἀπόθεσιν πολυτίμων ἀντικειμένων. Τῶν γυναικῶν αἱ κατοικίαι εὑρίσκοντο οὕτω ἐν τῷ ὑπερῴῳ.

Τῆς ἐξωτερικῆς πύλης τῆς οἰκίας, δι' ἧς εἰσήρχοντο εἰς τὸ προαύλιον, ἡ θέσις δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ, διότι ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις ἐπῆλθον ἐνταῦθα μεταβολαὶ οἰκοδομηθεισῶν νέων οἰκιῶν.

Μεταξὺ τοῦ δυτικοῦ ἐξωτερικοῦ τοίχου τῆς περιγραφείσης οἰκίας καὶ τοῦ περιβόλου τῆς ἀκροπόλεως ὑπῆρχεν ἀρχικῶς δίοδος στενὴ Δ, παρὰ δὲ τὸν μεσημβρινὸν τοῖχον ὁδὸς ἀνωφερὴς καὶ κλίμαξ Κ ἐκ λίθων μικρῶν κατεσκευασμένη πρὸς εὐκολωτέραν ἀνάβασιν εἰς τὰ ὑψηλότερον κείμενα μέρη τῆς ἀκροπόλεως· ἡ κλίμαξ ἔχει βαθμίδας 32 καὶ εἶναι ἀρχαιοτέρα τῆς οἰκίας, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι αἱ βαθμῖδες δὲν ἔχουσι πᾶσαι τὸ αὐτὸ πλάτος καὶ ἐκ τοῦ ὅτι λίθοι τινὲς τοῦ τοίχου τῆς οἰκίας κεῖνται ἐπὶ βαθμίδων· κατὰ τὸν χρόνον τῆς οἰκοδομήσεως τῆς οἰκίας ὅμως ἡ κλίμαξ ἦτο ἀκόμη ἐν χρήσει, διὰ τοῦτο ὄχι μόνον δὲν τὴν κατέστρεψαν, ἀλλὰ καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ κατασκευάσωσι τὸν μεσημβρινὸν τοῖχον τοῦ δωματίου *δ* ἀνισοπαχῆ, ὅπως μὴ καταστήσωσιν αὐτὴν λίαν στενήν.

Βραδύτερον καταστραφείσης τῆς οἰκίας ἐκτίσθησαν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῶν τριῶν θαλάμων ἄλλαι οἰκοδομαί, δύο μέτρα περίπου ὑψηλότερον τοῦ ἐδάφους τοῦ διαδόμου, ἐκ λίθων μικρῶν μετὰ πηλοῦ, ἀλλ' ἄνευ ἀλοιφῆς. Ὅταν δὲ καὶ αὗται αἱ μεταγενέστεραι οἰκοδομαὶ κατεστράφησαν καὶ ἐσχηματίσθη κατὰ τὸ μέρος τοῦτο ἐπίχωσις πολλῶν μέτρων, *τότε* ᾠκοδομήθη τὸ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος πυργοειδὲς τμῆμα Π τοῦ περιβόλου τῆς ἀκροπόλεως ἐκ πολυγώνων λιθων μετα μεγάλης τέχνης συνηρμοσμένων. Ὅτι εἶναι νεώτερον πολὺ τῆς ἀνακαλυφθείσης οἰκίας ἀποδεικνύεται ἐκ τούτου, ὅτι δὲν ἔχει ἐσωτερικὴν πρόσοψιν, κατ' ἀκολουθίαν, πρὶν οἰκοδομηθῇ αὐτό, ὅλον τὸ μέρος τοῦτο πρέπει νὰ ἦτο

ἐπικεχωσμένον. Ἀλλ' ὁ πύργος οὗτος ἕνεκα τοῦ τρόπου τῆς κατασκευῆς του, πρὸ πάντων δ' ἕνεκα λόγων ἱστορικῶν, ἐὰν δὲν ἦναι ἀρχαιότερος τῶν μηδικῶν πολέμων, δὲν δύναται νὰ ἦναι καὶ πολὺ ὑστερώτερος αὐτῶν, διότι ὀλίγα ἔτη μετ' αὐτοὺς (τῷ 463 πρὸ Χρ.) αἱ Μυκῆναι κατεστράφησαν ὑπὸ τῶν Ἀργείων. Ἕπεται λοιπὸν ἐκ τούτου, ὅτι τὰ ἐπὶ τῶν θαλάμων ὑστερώτερα κτίσματα εἶναι ἀρχαιότερα τοῦ πέμπτου πρὸ Χρ. αἰῶνος, αὐτοὶ δὲ οἱ θάλαμοι καὶ τὰ λοιπὰ τῆς οἰκίας λείψανα ἔτι ἀρχαιότερα — ἀναμφιβόλως προϊστορικὰ καὶ σύγχρονα τῷ ἀνακτόρῳ. Οὕτω εὑρίσκομεν καὶ ἐνταῦθα, ὡς καὶ ἀνωτέρω, τρεῖς διαφόρους ἐποχὰς ἀρχαιοτέρας πάσας τῆς ὑπὸ τῶν Ἀργείων καταστροφῆς τῶν Μυκηνῶν.

Τῆς οἰκίας οἱ τοῖχοι, ἦσαν ὡς εἴπομεν ἤδη, κεχρισμένοι διὰ κονιάματος ἐξ ἀσβέστου (1), ἀλλ' ὀλίγισται μόνον τοιχογραφίαι εὑρέθησαν· μεταξὺ ἄλλων, ἐξ ὧν ἐφαίνετο ὅτι μόνον διά τινων ταινιῶν ἐκοσμοῦντο οἱ τοῖχοι, ἀνεκαλύφθη ἐν τῷ δωματίῳ ϑ τεμάχιον χρίσματος ἔχον κόσμημα ἀβακωτὸν συγκείμενον ἐκ τετραγωνιδίων μικρῶν μελανῶν καὶ λευκῶν, ὁποῖον καὶ ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ ἀνακτόρου εὑρέθη. Ἄλλο — τὸ πάντων σπουδαιότατον — τεμάχιον χρίσματος εὑρέθη ἔξω τῆς οἰκίας παρὰ τὸν δυτικὸν τοῖχον αὐτῆς (κατὰ τὸ γράμμα Ζ), παρίστανται δ' ἐπ' αὐτοῦ τρεῖς ὀνοκέφαλοι μορφαὶ βαστάζουσαι ἐπὶ τῶν ὤμων ξύλον (ἐδημ. ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1887 πίν. 10).

Ἐξ ἄλλων ἀντικειμένων τῆς μυκηναίας ἐποχῆς, πλὴν τῶν πολυπληθῶν τεμαχίων ἀγγείων, ἀλλαχοῦ σχεδὸν οὐδὲν εὑρέθη. ἐν τῷ χώρῳ ὅμως Γ, τῷ κειμένῳ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ δωματίου ϑ, εὑρέθησαν πολλὰ μικρὰ ἀντικείμενα, ἤτοι κομβία ὀστέϊνα ἢ ἐξ ὑελώδους μάζης, ψηφῖδες ὅρμων, ὧν πολλαὶ ἐξ ἠλέκτρου, τρία γυναικεῖα εἰδώλια ἐξ ὑελώδους μάζης, εἷς γνήσιος αἰγυπτιακὸς σκαραβαῖος, φύλλα χρυσᾶ, ἓν χρυσοῦν κόσμημα ἀνθεμοειδὲς κ.α.π., ὧν τὰ σπουδαιότερα ἐδημοσιεύθησαν ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1887 πίν. 13. Πρὸς τούτοις πτέρυξ ἐλεφαντίνη καὶ πλίνθος, ἐφ' ἧς σῴζονται γεγραμμέναι δύο γυναῖκες καὶ μεταξὺ αὐτῶν

(1) Ὄχι ὅμως πάντες, διότι οἱ τοῦ διαδρόμου καὶ τῶν τριῶν θαλάμων εἶχον, ὡς φαίνεται, μόνον τὴν ἐκ πηλοῦ ἠχυρωμένου ἀλοιφήν, οὐδεμίαν δ' ἐξ ἀσβέστου·

εἴδωλον ἐν ἀσπίδι (ἐδημοσιεύθησαν καὶ ταῦτα αὐτόθι πίν. 10 καὶ 13). Ὁ χῶρος οὗτος Γ ἔχει μῆκ. 4,25 καὶ πλ. 2,85, ὡς ἐκ τοῦ σχεδίου δὲ φαίνεται, δὲν ἀνῆκεν εἰς τὴν περιγραφεῖσαν οἰκίαν, ἀλλ' εἰς ἄλλην ὀλίγον νεωτέραν. Τὸ ἔδαφος αὐτοῦ δὲν ἦτο κεχρισμένον, ἐσκάφη δὲ μέχρι τοῦ βράχου, διότι εὑρήματα ἐγίνοντο ἐν πάσῃ τῇ ἐπιχώσει· ἡ ἐλεφαντίνη πτέρυξ π. χ. εὑρέθη σχεδὸν ἐπὶ τοῦ βράχου, ὅστις δὲν εἶναι ἰσοπεδωμένος· πλὴν τούτου εἰς τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον διακρίνονται ἀκόμη αἱ γραμμαὶ δύο ἀρχαιοτέρων τοίχων. Ἐκ τούτων ἕπεται ὅτι τὸ δωμάτιον τοῦτο δὲν κατῳκεῖτο, ἀλλ' ἐχρησίμευε μόνον ὡς ἀποθήκη.

Ἡ οἰκία, ἣν περιεγράψαμεν, κατεστράφη ὡς καὶ τὸ ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἀνάκτορον ὑπὸ πυρκαϊᾶς μεγάλης μεταβαλούσης τοὺς τοίχους εἰς ἀσβεστῶδες μίγμα, σκληρότατον πρὸ πάντων κατὰ τὰ μέρη, ὅπου ὑπῆρχε ξυλεία πολλή, π. χ. παρὰ τὰς θύρας.

ΧΡ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΙᾼ
(1886)

Αἱ κατὰ τὸ θέρος τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνασκαφαὶ ἐν Ἐπιδαύρῳ ἤρχισαν κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου καὶ ἔληξαν κατὰ τὰ μέσα Νοεμβρίου μηνός. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τρὶς ἠναγκάσθην ἕνεκεν ἀσθενείας μου νὰ διακόψω ἐπὶ μικρὸν τὰς ἐργασίας. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ἦν ἡ ἀποκάλυψις μεγάλου ῥωμαϊκοῦ οἰκοδομήματος κειμένου ἀρκτικῶς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὄπισθεν τῆς διπλῆς καλουμένης Στοᾶς. Τοῦ οἰκοδομήματος τούτου ἡ ἀποκάλυψις ἔχει μὲν καὶ τοπογραφικῶς ση-

μασίαν, διότι πιθανώτατα τοῦτο τὸ λουτρὸν εἶνε τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίνου (κατὰ Παυσανίαν) ποιηθέν, ἀλλ' ἐξόχως τοιαύτην ἕνεκα τῶν ἐν αὐτῷ γενομένων εὑρημάτων.

Διότι ἀνευρέθησαν τέσσαρα μὲν μεγάλα, φυσικοῦ μεγέθους, ἀγάλματα (ὧν τὰ δύο ἀκέφαλα) τριάκοντα δὲ περίπου μικρὰ - ἐπίσης 70 ἐπιγραφαί, ὧν δύο ἐκ πολλῶν στίχων καὶ λίαν ἐνδιαφέρουσαι, καθόσον ἡ μία ἐμπεριλαμβάνει «διαιτησίαν» τινὰ τῆς μεταξὺ Κορινθίων καὶ Ἐπιδαυρίων περὶ ὁροθεσίας ἔριδος, ἡ ἑτέρα δὲ «λογοδοσίαν» τῶν ἐξόδων. Αὗται δημοσιευθήσονται ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Τὸ ἀποκαλυφθὲν οἰκοδόμημα, μήκους 50 περίπου μέτρων, οὗτινος οἱ τοῖχοι σῴζονται ἔτι εἰς ὕψος 4-7 μέτρων, ἔχει ἥσσονα βεβαίως σημασίαν, ὑπὸ ἀρχιτεκτονικὴν ἔποψιν, τῶν ἄλλων τοῦ ἱεροῦ οἰκοδομημάτων, ἀλλ' ὑπὸ ἔποψιν τοπογραφικὴν ἔχει, ὡς εἴπομεν, σπουδαιότητα, πρέπει δὲ πάντως νὰ περιληφθῇ ἐν μέλλοντι νέῳ σχεδίῳ τοῦ ἱεροῦ, ὅπερ δέον νὰ χαραχθῇ μετὰ τὴν ἀνασκαφὴν τῆς Κρήνης (ἣν ἀναφέρει καὶ ἐπαινεῖ ὁ Παυσανίας) ἧς μέρος μικρὸν ἀπεκαλύφθη κατὰ τὰ τέλη τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους. Αὕτη κεῖται ἀνατολικῶς τοῦ ναοῦ καὶ ἐκτὸς τοῦ πρὸ τοῦ ναοῦ περιβόλου, ὅστις ἀπεκαλύφθη καὶ οὗτος κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους, μετὰ τῶν καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ μῆκος ὑπαρχουσῶν ἐξεδρῶν. Ἡ κρήνη κατέχει ἱκανὸν χῶρον ἐπὶ λοφίσκου, τὰ ἐρείπεια δὲ αὐτῆς εἰσὶν ὁρατὰ μὲν πολλαχοῦ ἀλλὰ τὸ πλεῖστον καταχεχωσμένα ὑπὸ χῶμα ἱκανὸν καὶ πέτρους καὶ πρίνους. Τὸ ἀποκαλυφθὲν μέρος (δυτ. τοῦ κτιρίου) εἶναι τὸ στόμιον, οὕτως εἰπεῖν, δι' οὗ τὸ ὕδωρ ἐξέρρεεν· ἔχει τὸ σχῆμα δεξαμενῆς ἐπιμήκους διῃρημένης εἰς τρεῖς φρεατοειδεῖς λεκάνας, ἐν αἷς ἀπεταμιεύετο τὸ ὕδωρ ἠρέμα ἐκρέον δι' ὀπῶν. Κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους ἐγένοντο μεταβολαί, φαίνεται, καὶ διορθώσεις, ἀλλὰ περὶ τούτων ἁπάντων ἐκτενέστερον μετὰ τὴν ὅλην τοῦ κτιρίου ἀνασκαφὴν σὺν τῷ σχεδίῳ.

Τὰ ἀξιολογώτερα εὑρήματα μετεκομίσθησαν εἰς Ἀθήνας καὶ κατετέθησαν τὰ πλεῖστα μὲν τούτων ἐν τῷ κεντρικῷ Μουσείῳ τινὰ δὲ καὶ ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἑταιρίας. Εἰσὶ δὲ ταῦτα ἐν συντόμῳ:

7 ἀγάλματα *Ἀσκληπιοῦ*, ἐξ ὧν ἓν φυσικοῦ μεγέθους.

3 ἀγάλματα *Ἀφροδίτης*, ἐξ ὧν ἕν, τὴν καλουμένην «γεννέτειραν» παριστάν, φυσικοῦ μεγέθους.

3 ἀγάλματα *Ἀθηνᾶς* μικρὰ μετὰ βάσεων ἐνεπιγράφων.

3 μικρὰ ἀγάλματα *Ὑγιείας*, ὧν τὰ δύο φέρουσιν ἐνεπιγράφους βάσεις.

4 ἀγαλμάτια νεανιῶν γυμνῶν πιθανῶς ἀθλητῶν.

1 ἀγαλμάτιον *Πανὸς* ἐπὶ ἐνεπιγράφου βάσεως.

2 ἀγαλμάτια *Κυβέλης*.

1 μικροῦ παιδὸς ἐπὶ ἐνεπιγράφου βάσεως.

1 *Ἑρμοῦ* ἐπὶ στήλης φερούσης ἔμμετρον ἐπιγραφήν.

Κορμὸς Νίκης μετ' ἀναπεπταμένων πτερύγων (σῴζεται ἡ ἑτέρα) ἀνευρεθεὶς πλησίον βάθρου (ἐνεπιγράφου), σχήματος πρώρας πλοίου, κειμένου κατὰ χώραν ἔμπροσθεν τοῦ ρωμαϊκοῦ οἰκοδομήματος, μετ' ἄλλων βάθρων. Ἡ Νίκη αὕτη ἵστατο ἐπὶ τῆς πρώρας ταύτης ὡς ἡ ἐν Σαμοθρᾴκῃ.–Κατετέθησαν δὲ ἐν τῷ Κεντρικῷ Μουσείῳ καὶ τέσσαρες γυναικεῖαι κεφαλαί, εὑρεθεῖσαι ἐν τῷ αὐτῷ οἰκοδομήματι. Ἐν τῷ Μουσείῳ ἐν Ἐπιδαύρῳ ἔμειναν τὰ ἑξῆς εὑρήματα ἐκ τῶν τελευταίων ἀνασκαφῶν:

1 ἄγαλμα *Ἀθηνᾶς* φυσικοῦ μεγέθους ἀκέφαλον.

1 ἄγαλμα *Ὑγιείας* φυσικοῦ μεγέθους ἀκέφαλον.

1 ἀνάγλυφον ἐπὶ τετραγώνου στήλης ἐνεπίγραφον εἰκονίζον τὸν Ἀσκληπιὸν κατὰ τὸ ἄνω ἥμισυ τοῦ σώματος.

1 ἀνάγλυφον γυναικὸς ἀκέφαλον καὶ ἄλλα μικροῦ λόγου τεμάχια ἢ συντρίμματα ἀγαλμάτων.

Ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἑταιρίας κατετέθησαν:

Τὸ ἄνω ἥμισυ πηλίνου ἀγαλματίου ἀνδρός.

Εἷς λύχνος πήλινος τριγωνικοῦ σχήματος.

Ἓν ἀγαλμάτιον χαλκοῦν *Ἀρτέμιδος*.

Τὸ ἄνω ἥμισυ μικρᾶς γυναικείας μορφῆς ἐκ χαλκοῦ μετὰ πόλου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

Νομίσματα τινὰ χαλκᾶ ρωμ. χρόνων καὶ ἄλλα μικροῦ λόγου χαλκᾶ ἀντικείμενα. Τὰ εὑρήματα ταῦτα εἰσὶν ἅπαντα ρωμαϊκῶν χρόνων.

Περὶ τῶν ἀποκαλυφθέντων οἰκοδομημάτων, ὡς καὶ περὶ ἄλλων σχετικῶν τοπογραφικῶν ζητημάτων γράψομεν ἐκτενῶς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἀνασκαφῶν καὶ ἰδίᾳ τὴν ἀνασκαφὴν τῆς Κρήνης ὁπότε δώσομεν καὶ νέον σχέδιον τοῦ ὅλου ἱεροῦ.

Ἐν Ἀθήναις μηνὶ Μαρτίῳ 1887.

Β. ΣΤΑΗΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΗ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

(Πίναξ 2)

Ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῇ ἐνεργηθείσῃ ἐν τῷ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῆς ὁδοῦ Νοταρᾶ καὶ λεωφόρου Ἀρτέμιδος οἰκοπέδῳ τοῦ Ἀντωνίου Λουκίσα, παρουσιάσθησαν δύο κτίρια χωριστὰ ἀπ' ἀλλήλων ἱδρυμένα ἐπὶ τοῦ τετμημένου βράχου. Τὸ πρῶτον, τὸ πρὸς ἀριστερὰν ἔδειξε δύο πλευρὰς ΑΒ καὶ ΑΓ εἰς γωνίαν ὀρθὴν συναντωμένας. Οἱ τοῖχοι τῶν πλευρῶν τούτων ἀπαρτίζονται ἄνω κατὰ μὲν τὴν ΑΒ ἐκ δύο δόμων καλῶς εἰργασμένων λίθων μετὰ τοῦ περιθωρίου πρὸς τὴν κάτω ἁρμογήν, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ μετὰ προεξοχῆς εἰς τὸ κάτω τοῦ ἄβακος, κάτωθεν δὲ τούτων ἐκ τριῶν ἄλλων δόμων λίθων, ὧν ἡ πρόσοψις οὐχὶ ἐντελῶς ἐξειργασμένη· κατὰ δὲ τὴν ΑΓ ἐκ τεσσάρων μὲν δόμων ἄνω, ὁμοίων τοῖς ἑτέροις τῆς πρώτης πλευρᾶς, ἑνὸς δὲ κάτω, ἕνεκα τῆς κλίσεως τοῦ ἐδάφους. Ἔσωθεν τῶν δύο τούτων τοίχων φαίνεται ἰσοϋψὴς ὁ βράχος τετμημένος κατὰ δὲ τὸ Δ ἀφίνων διάστημα, ὡσεὶ πρὸς ἐκροὴν τῶν ὑδάτων πρὸς τὸ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τετραγωνικὸν ἄνοιγμα τοῦ τοίχου Ε, ὅπερ φέρεται πρὸς τὸν ἔξωθεν πρὸς τοῦτο τετμημένον ἐν κλίσει τινὶ βράχον. Κατὰ τὸ σημεῖον Γ στρέφει καὶ πάλιν ὁ τοῖχος πρὸς τὸν βράχον παραλλήλως πρὸς τὴν ΑΒ. Ἔχει δὲ ὕψος τὸ πυργοειδὲς τοῦτο ἵδρυμα 2,40.

Παραλλήλως τούτου καὶ εἰς ἀπόστασιν 1,10 ἐφάνη γωνία ἄλλου κτιρίου ΖΗΘ ἱδρυμένου καὶ τούτου ἐπὶ τοῦ βράχου. Ἡ μεγαλειτέρα πλευρὰ συνίσταται ἐκ τεσσάρων δόμων ἰσοϋψῶν περίπου, ὧν ὁ μὲν κατώτατος, ἐν θεμελίου μέρει, ἔχει οὐχὶ ἐντελῶς ἐξειργασμένους τοὺς λίθους, οἱ δὲ τρεῖς ἄνωθεν δόμοι κατὰ τὸν ἰσοδομικὸν τρόπον κατεσκευασμένοι φέρουσι πέριξ τὰς ταινιώσεις ἢ περιθώρια. Ὑπὲρ τοὺς δόμους τούτους σώζεται μέρος μόνον ὑψηλοτέρας ἄλλης σειρᾶς λίθων πρὸς τῷ τοίχῳ τοῦ γηπέδου. Τὸ κτίριον τοῦ κατὰ τὸ βορειοδυτικὸν ἔληγεν εἰς κλίμακα ἐκ τριῶν βαθμίδων φαινομένων καὶ σήμερον.

Ἔξωθεν δὲ τοῦ τοίχου τοῦ γηπέδου ἐπὶ τῆς λεωφόρου Ἀρτέμιδος κατὰ τὴν προέκτασιν τῆς ΗΖ ἐξηκολούθησεν ἡ αὐτὴ γραμμὴ καὶ κατασκευὴ τοῦ τοίχου μέχρι τοῦ Ι, ἔχουσα οὕτω μῆκος ἐν ὅλῳ ἀπὸ τοῦ Η μέχρι τοῦ Ι 15,55. Ἀπὸ τοῦ σημείου Ι ὁ τοῖχος στρέφεται πρὸς δυσμάς, εὕρομεν δὲ τὸν τοῖχον πρὸς τὰ ἐκεῖ χωροῦντα μέχρι τοῦ Κ, ἔνθα δὲν σταματᾷ βεβαίως ἡ οἰκοδομὴ ὡς δεικνύουσιν οἱ ἀποτόμως ἐκεῖ τετμημένοι λίθοι. Κατὰ τὸ Λ εὕρομεν διαχώρισμα διευθυνόμενον πρὸς τὸ βορειοδυτικόν, ὅμοιον δὲ καὶ κατὰ τὸ Μ, πλὴν ὅτι οἱ λίθοι τοῦ δευτέρου τούτου εἶνε ἀμελέστερον εἰργασμένοι, ὡς θεμέλιοι. Καὶ κατὰ τὸ σημεῖον Ν καὶ Ξ ἕτερον διαχώρισμα ἀπὸ τοῦ βορειοανατολικοῦ πρὸς τὸ νοτιοδυτικόν, σχηματίζει μετὰ τῶν δύο προηγουμένων δύο τετραγωνικὰ οἰκήματα. Κατὰ τὸ σημεῖον Ο κεῖται κατὰ χώραν οὐδὸς θύρας τοῦ πρώτου οἰκήματος.

Καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νοταρᾶ δέ, ἔξωθεν τοῦ γηπέδου ἀνεφάνη ἡ σειρὰ τῶν βαθμίδων κατὰ τὰ σημεῖα Π καὶ Ρ.

Οὕτως ἐκ τοῦ ὅλου τῶν λειψάνων τοῦ δευτέρου κτιρίου φαίνεται ὅτι εἶνε μέρος μόνον στοᾶς ἀποβλεπούσης πρὸς τὸν λιμένα καὶ ἐχούσης ὄπισθεν οἰκήματά τινα ἢ ἐργαστήρια. Ὡς ἐκ τῆς θέσεως καὶ τῆς διευθύνσεως τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῆς πρὸς τὸν λιμένα ἀπόψεως, δύναταί τις νὰ εἴπῃ, νομίζω, ὅτι ἡ στοὰ αὕτη, ἧς μόνον μέρος εἴδομεν, τοῦ λοιποῦ ὄντος ὑπὸ τὰ χώματα ἢ καὶ κατὰ πολὺ κατεστραμμένου, ἡ στοὰ αὕτη εἶνε μία τῶν περὶ τὸν λιμένα πέντε μεγάλων τοιούτων καὶ ἀκριβῶς ἡ τελευταία, συνορεύουσα πρὸς τὸ τελευταῖον σημεῖον τοῦ ἐμπορείου, τὸν ὀλίγα

μέτρα πρὸς νότον ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας Σαχτούρη λίθονείφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ *Ηόρος ἐμπορίο καὶ Ηοδō*. Οὕτως ἀπεκαλύφθη διὰ ταύτης ἱκανῶς σπουδαῖον σημεῖον τῆς τοπογραφίας τοῦ Πειραιῶς. Ὁ ἰσοδομικὸς τρόπος τῆς κατασκευῆς τοῦ κτιρίου καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἐργασίας προδίδουσι τοὺς καλλιτέρους τῆς τέχνης χρόνους.

Εὑρήματα δυστυχῶς κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δὲν εἴχομεν. Συντρίμματα μόνον ἀγγείων καὶ λαβὰς ἀμφορέων καὶ λύχνους τινάς, περὶ ὧν διελάβομεν ἐν τῇ ἀποσταλείσῃ γενικῇ ἐκθέσει πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 30 Ἰουλίου 1886.

Ι. Χ. ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ
ΥΠΟΒΛΗΘΕΝΤΕΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ Α΄ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
Τῇ 29ῃ Μαρτιου 1887

Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Συμφώνως μὲ τὸ ὑπ᾽ ἀριθ. 11 ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἐγγραφοντοῦ Διοικητικοῦ τούτου Συμβουλίου, ἐπελήφθην τῆς ἀνατεθείσης μοι ἐργασίας τῆς ἐξελέγξεως τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1886 διαχειρίσεως τοῦ ἀποβιώσαντος Ταμίου Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου, ἀρχὴν ποιησάμενος ἀπὸ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα.

Παρέβαλον τὸ βιβλίον Ταμείου μὲ τὸ Καθημερινὸν καὶ εὗρον ἀμφότερα συμφωνοῦντα ὡς πρὸς τὰ μερικὰ καὶ ὁλικὰ ποσά, ἀλλ᾽ ἡ βάσις ἐφ᾽ ἧς ἕκαστον ἔσοδον στηρίζεται ἤτοι, τὰ στελέχη τῶν σημειουμένων ὡς ἐκδοθεισῶν διπλοτύπων ἀποδείξεων εἰσπράξεως, δὲν ἐκρατήθη τακτικῶς, διότι ἐν ᾧ εἰς τὸ βιβλίον Ταμείου καὶ τὸ Καθημερινὸν σημειοῦνται ὡς ἐκδοθέντα διπλότυπα ὑπ᾽ ἀριθ. 1 ἕως 50, εἰς τὸ βιβλίον τῶν στελεχῶν εἶνε συμπεπληρωμένα μόνον ἑπτά· ἤτοι τὰ ὑπ᾽ ἀριθ. 1 ἕως 6 καὶ τὸ ὑπ᾽ ἀριθ. 32 φέροντα ἐν συνόλῳ δρ. 8,934.03, ἐν ᾧ αἱ ἐγγεγραμμέναι εἰσπράξεις του ἀνέρχονται εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 153,297.33. Προσέτι ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐσόδων μοὶ ὑπεδείχθη ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Μυλωνᾶ καὶ τὸ ὑπ᾽ ἀριθ. 48 διπλότυπον ἐκ δραχ. 420.35 ἐκδεδομένον ἀπὸ τὸν ἀποβιώσαντα Ταμίαν μὲ ὅλους τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, ἐνέγραψα καὶ τὸ ποσὸν αὐτὸ τῇ ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου, εἰς χρέωσιν τοῦ ἀποβιώσαντος ὑπολόγου,

ἀνελθουσῶν τῶν εἰσπράξεών του μετὰ τὴν χρέωσιν ταύτην εἰς δραχ. 153,717.68.

Ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα.

Τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐξόδων ἐπελήφθην διὰ τῆς παραβολῆς τοῦ βιβλίου Ταμείου μὲ τὸ Καθημερινόν, ἅτινα εὗρον συμφωνοῦντα. Κατόπιν παρέβαλον μὲ τὸ Καθημερινὸν καὶ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα, ἀλλ' ἐκ τῆς παραβολῆς τῶν ἐνταλμάτων παρετήρησα ὅτι ἐλλείπει τὸ ὑπ' ἀριθ. 198 ἐκ δραχ. 553 ἐκδεδομένον δι' ἐργασίας ἀνασκαφῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει καὶ ὅτι τὸ ὑπ' ἀριθ. 150 ἐκ δραχ. 4,694 ὑπῆρχεν ἐγγεγραμμένον διὰ δραχ. 4,700 ἤτοι διὰ δραχ. 6 ἐπὶ πλέον ἃς ἀφῄρεσα ἐκ τῶν πληρωμῶν περιορίσας αὐτὰς εἰς δραχ. 141,216.30 ἀντὶ δραχ. 141,222.30 μὴ θεωρήσας δίκαιον νὰ ἐκπέσω καὶ τὸ ποσὸν τοῦ μὴ ὑπάρχοντος χρηματικοῦ ἐντάλματος, διότι ἐνδεχόμενον νὰ εὑρεθῇ τοῦτο.

Κατὰ συνέπειαν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἀποβιώσαντος ὑπολόγου δι' ὅπερ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὀφειλέτης, μὴ εὑρεθὲν ἐν τῷ Ταμείῳ εἶνε τὸ ἑξῆς:

Ἔσοδα κατὰ τὸ καθημερινὸν	Δρ.	153,717.68
Ἔξοδα	»	141,216.30
Τὸ μὴ παραδοθὲν ὑπόλοιπον	Δρ.	12,501.38

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἐργασίαν ἐπελήφθην τῆς τακτοποιήσεως τῆς ἐκκρεμοῦς χρηματολογικῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1886 ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ προσωρινῶς ἀναλαβόντος χρέη ταμίου συμβούλου τῆς Ἑταιρίας κ. Γ. Νικολαΐδου, εἰσαγαγὼν εἰς τὸ Ταμεῖον δι' ἐκδόσεως τακτικῶν διπλοτύπων ἁπάσας τὰς ἐκκρεμεῖς εἰσπράξεις τῶν εἰδικῶν εἰσπρακτόρων καὶ ἄλλων, παραλαβὼν καὶ ἅπαντα τὰ μένοντα εἰς χεῖρας τῶν εἰδικῶν εἰσπρακτόρων ἐξωφλημένα χρηματικὰ ἐντάλματα ἀνήκοντα εἰς τὴν ἰδίαν χρῆσιν καὶ διαχείρισιν, ἐγγράψας τάς τε εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς εἰς τὸ βιβλίον Ταμείου καὶ τὸ Καθημερινόν. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς διαχειρίσεως ταύτης

φέρει εἰς ἔσοδα μὲν	Δρ.	14,436.90
εἰς ἔξοδα δὲ	»	10,545.80
καὶ ὑπόλοιπον	Δρ.	3,891.10

αἵτινες θέλουσι μεταφερθῇ εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ 1887.

Περατωθεισῶν ὅλων τῶν ἐν τῷ Καθημερινῷ καὶ τῷ βιβλίῳ Ταμείου ἀπαιτουμένων ἐργασιῶν προέβην εἰς τὴν μεταφορὰν ἐν τῷ Καθολικῷ ὅλων τῶν ἐν τῷ Καθημερινῷ πράξεων ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων, καθ᾽ ὅσον οὐδεμία ἐγένετο πρὶν ἐν τῷ Καθολικῷ μεταφορά.

Τακτοποιήσας καὶ συμπληρώσας ὡς ἀνωτέρω τὰ βιβλία, προέβην εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἰσολογισμοῦ τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ 1886, τὴν κατάστασιν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1886, τὸν πίνακα τῶν ἀπολογισμῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1858-1886 καὶ εἰδικὸν λογαριασμὸν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Λαχείου τῆς Ι′ περιόδου, ἅτινα ὑποβάλλονται συνημμένως.

Ἐπὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ.

Παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα.

Κατὰ τὸν ἰσολογισμὸν τὰ κύρια ἔσοδα τοῦ 1886 ἀφαιρουμένων τῶν ἀπὸ ἐξαργύρωσιν κληρωθέντων χρεωγράφων, εἰσπράξεων ἀνέρχονται εἰς . . . . Δρ. 110,866.68

Ἐν ᾧ τὰ τοῦ 1885 μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἐπίσης τῶν ἀπὸ κληρωθέντα χρεώγραφα εἰσπράξεων ἀνέρχονται εἰς . . . . » 140,813.67

ἤτοι ἔλαττον κατὰ Δρ. 29,946.99

Ἡ τοιαύτη ἐλάττωσις προῆλθε κυρίως ἐκ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Λαχείου, διότι κατὰ μὲν τὸ 1885 εἰσεπράχθησαν ἐξ αὐτοῦ . . . . Δρ. 100,324.50

κατὰ δὲ τὸ 1886 . . . . » 65,125.90

ἤτοι ἔλαττον κατὰ Δρ. 35,198.60

Παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα.

Κατὰ τὸν ἰσολογισμὸν τὰ κύρια ἔξοδα τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1886 ἀνέρχονται μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξοδευθέντων εἰς ἀγορὰν ἀκινήτων, εἰς . . . . Δρ. 135,926.35

ἐν ᾧ τὰ τοῦ 1885 μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀποδοθέντων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ τιμήματος τῶν ἀγορασθέντων μετοχῶν της εἰς . . . . » 152,683.76

ἤτοι ἔλαττον κατὰ Δρ. 16,757.41

Ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρίας.

Ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὴν ὑποβαλλομένην κατάστασιν αὐτῆς μέχρι τέλους τοῦ 1886 ἠλαττώθη ἐντὸς τοῦ 1886 κατὰ δραχ. 25,059.67, διότι ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς δημοσιευθείσης καταστάσεως αὐτῆς τοῦ ἔτους 1885, αὕτη ἀνήρχετο μέχρι τέλους τοῦ 1885 εἰς . . . . Δρ. 376,231.27
κατὰ δὲ τὸ 1886 καθὰ ἐκ τῆς ὑποβαλλομένης ἤδη καταστάσεως ἐξάγεται περιωρίσθη αὕτη εἰς » 351,171.60
ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον κατὰ Δρ. 25,059.67

Ἐν δὲ τῇ καταστάσει τῆς περιουσίας φαίνονται τὰ κονδύλια ἐξ ὧν προέκυψεν ἡ ἀνωτέρω ἐλάττωσις.

Ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρίας συνίσταται ἐκ τῶν ἑξῆς:

Α΄	Ἐξ ἀκινήτων κτημάτων ἀξίας . .	Δρ.	27,447.08
Β΄	Ἐκ μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης . .	»	59,253.10
Γ΄	» χρεωγράφων τοῦ Δημοσίου . .	»	246,992.92
Δ΄	» προκαταβολῶν λογαριασμῷ Δημοσίου.	»	56,163.77
Ε΄	» » » Ἑταιρίας.	»	462.35
ϛ΄	» τοῦ ὀφειλομένου ὑπολοίπου τοῦ ἀποβιώσαντος Ταμίου Π. Γιαννοπούλου	»	12,501.38
Ζ΄	» τοῦ ὑπολοίπου τοῦ Ταμείου τοῦ διαχειριζομένου προσωρινῶς τὸ Ταμεῖον Συμβούλου τῆς Ἑταιρίας κ. Γ. Νικολαΐδου τῆς 31 Δβρίου 1886	»	3,891.10
	Τὸ ὅλον	Δρ.	406,711.70
	Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀφαιρεθήτωσαν αἱ ὀφειλόμεναι εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐκ τοῦ κατὰ τὸ 1885 ληφθέντος δανείου ἐκ δραχ. 100,000 τῇ ἐγγυήσει τῶν χρεωγράφων . .	Δρ.	55,540.10
	Ἡ καθαρὰ περιουσία τοῦ 1886	Δρ.	351,171.60

Πρὶν ἢ κλείσω τὴν παροῦσαν ἀναφέρω ὅτι προέβην καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ Λαχείου τῆς ΙΑ΄ περιόδου συντάξας προσωρινὸν λογαριασμὸν καὶ τῆς διαχειρίσεως ταύτης, ὃν προσυπογε-

γραμμένον καὶ ἀπὸ τὸν διαχειριστὴν τοῦ Λαχείου κ. Ν. Φραντζῆν, συνυποβάλλω ἐν τῇ παρούσῃ.

Φρονῶν ὅτι ἐξεπλήρωσα τὴν ἀνατεθεῖσάν μοι ἐντολὴν ὑποσημειοῦμαι εὐσεβάστως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 5 Μαρτίου 1886.

Εὐπειθέστατος

Χ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Προσωρινὸς λογαριασμὸς
τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Λαχείου τῆς ΙΑ΄ περιόδου.

Ἐπωλήθησαν κατὰ τὸ Πρωτόκολλον ἐξελέγξεως Γραμμάτια 27,300 ἅτινα πρὸς δραχ. 3 ἕκαστον φέρουσι		Δρ. 81,900
Εἰσεπράχθησαν μέχρι τοῦδε ἐκ Γραμματίων 26,131	Δρ. 78,393	
καὶ καθυστερεῖται ὑπὸ διαφόρων Προξένων καὶ ἄλλων τὸ τίμημα 1169 Γραμματίων φερόντων	» 3,507	81,900
Ἐκ τοῦ ὡς ἀνωτέρω εἰσπραχθέντος τιμήματος Γραμματίων 26,131.		Δρ. 78,393
Α΄ Εἰσήχθησαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας (διπλ. ἀπόδειξις 60).	Δρ. 3,891	
Β΄ Εἰς Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ τοῦ προσωρινῶς διευθύνοντος τὸ Ταμεῖον κ. Γ. Νικολαΐδου ὡς ἡ ὑπ' ἀριθ. 66 ἀπόδειξίς της τῆς 13 Φεβρουαρίου 1886	» 10,400	
Γ΄ Εἰς τὴν ἰδίαν Τράπεζαν διὰ τοῦ ἰδίου ὡς ἡ ὑπ' ἀριθ. 77 τῆς 19 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἀπόδειξίς της.	» 5,500	
Δ΄ Εἰς τὴν ἰδίαν Τράπεζαν διὰ τοῦ ἰδίου ὡς ἡ ὑπ' ἀριθ. 78 τῆς 20 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἀπόδειξίς της.	» 19,532,55	
Εἰς μεταφοράν. . .	Δρ. 39,323,55	78,393

	Ἐκ μεταφορᾶς . .		Δρ. 39,323.55	78,393
Ε΄	Ἐδόθησαν μέχρι τοῦδε διὰ προμήθειαν τῶν πωληθέντων καὶ τῶν ὁποίων τὸ τίμημα εἰσεπράχθη Γραμμ. 26,131 ἐκ δραχ. 78,393		Δρ. 7,516.60	
ϛ΄	Ἐπληρώθησαν μέχρι τοῦδε εἰς ἐξαργύρωσιν κερδησάντων κλήρων.		» 20,966.40	
	ἤτοι:			
	1. ὁ 1ος .	Δρ. 6,825		
	2. ὁ 2ος καὶ 3ος ἀνὰ Δρ. 2,730.—	» 5,460		
	2. ἐκ τῶν 7 » 546.—	» 1,092		
	6. ἐκ τῶν 10 » 136.50	» 819		
	124. ἐκ τῶν 180. » 54.60	» 6,770.40		
		Δρ. 20,966.40		
Ζ΄	Προσέτι ἐπαρουσίασεν λογαριασμὸν ἰδιόχειρον τοῦ ἀποβιώσαντος Ταμίου Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου, ἐκ τοῦ ὁποίου φαίνεται ὅτι ὁ διαχειριστὴς τοῦ Λαχείου κ. Ν. Φραντζῆς δὲν ἐπιστώθη δι' ἐκδόσεως διπλοτύπου μὲ τὸ ποσόν. . .		Δρ. 1,890.80	
Η΄	Εἰς πληρωμὰς διαφόρων ἐνταλμ.			
	ἤτοι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1	Δρ. 234.70		
	» 3	» 370.—		
	» 4	» 180.—		
	» 5	» 120.—		
	» 6	» 182.—		
	» 7	» 350.—		
	» 8	» 60.—		
	» 9	» 515.—		
	» 2	» 250.—		
	» 12	» 564.45		
	Εἰς μεταφοράν. .	Δρ. 2,826.15	Δρ 69,697.35	78,393

Ἐκ μεταφορᾶς.	Δρ. 2,826.15	Δρ. 69,697.35	78,393
ἤτοι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 18 »	350.—		
» 19 »	488.25		
» 13 »	250.—	3,914.40	
		Δρ. 73,611.70	
Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν εἰσπράξεων ὑπολείπονται . . . . »		4,781.30	
		Δρ. 78,393.00	78,393

διὰ τὰς ὁποίας μ' ἐπληροφόρησεν ὁ διαχειριστής, ὅτι ἱκανὸν ποσὸν καλύπτεται ἀπὸ ἔξοδα μὴ τακτοποιηθέντα καὶ ὅτι ὑπάρχει ἐν τῷ Ταμείῳ εἰς χαλκὸν καὶ εἰς διάφορα Γραμμάτια ποσὸν ἱκανὸν νὰ ἰσοζυγίσῃ τὸ ἀνωτέρω ἐκ δραχ. 4,781.30.

Τὸ παρὸν συνετάχθη καὶ ὑπεγράφη ἅμα τῇ ἐπιθεωρήσει σήμερον τὴν τετάρτην Μαρτίου τοῦ 1887 ἔτους.

Ὁ Διαχειριστὴς
Ν. Ζ. ΦΡΑΝΤΖΗΣ

Ὁ ἐπιθεωρήσας τὴν διαχείρισιν
Χ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Συνεπείᾳ τῆς δοθείσης μοι ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ τούτου Συμβουλίου κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 5 τρέχοντος ἐντολῆς περὶ ἐξακριβώσεως τῶν κονδυλίων ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται τὸ ἐκ δρ. 56,163 $^{77}/_{00}$ ποσόν, ὅπερ ἐν τῇ καταστάσει τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 φαίνεται ὡς ὀφειλόμενον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκ προκαταβολῶν γενομένων ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ὑποπτευόντων μάλιστα τινῶν ἐκ τῶν κυρίων Συμβούλων, ὅτι ἐνδεχόμενον ὁ ἀποβιώσας Ταμίας τῆς Ἑταιρίας νὰ ἐχρέωσε τὸ Δημόσιον μὲ τὸ τίμημα τῆς πρὸ ἐτῶν ἐκπλειστηριασθείσης οἰκίας Λασσάνη καίτοι μὴ πραγματοποιηθείσης τῆς ἀγορᾶς αὐτῆς, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ

πληροφορήσω τὸ Συμβούλιον, ὅτι διελθὼν τὸ Καθημερινὸν βιβλίον τοῦ Ταμείου τῆς Ἑταιρίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1877 καὶ ἐντεῦθεν, καὶ παραβαλὼν τὰς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου γενομένας ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας προκαταβολάς, καὶ τὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν προκαταβολῶν ἐκδοθέντα ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καὶ ἐξοφληθέντα ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας χρηματικὰ ἐντάλματα, οὐδαμοῦ ἀπήντησα νὰ γίνηται λόγος πληρωμῆς τινὸς διὰ τὴν οἰκίαν Λασσάνη· τὸ δὲ φαινόμενον ὡς ὀφειλόμενον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκ προκαταβολῶν προέρχεται κυρίως ἐκ τῶν προκαταβληθέντων διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς οἰκίας Λύτσικα κατὰ μὲν τὸ 1883 δραχ. 3,572 κατὰ δὲ τὸ 1884 δραχ. 51,428, ἤτοι τὸ ὅλον δραχ. 55,000, τῶν ὑπολειπομένωνδραχ. 1163 $^{77}/_{00}$ προερχομένων ἴσως ἐξ ὑπολειπομένου ποσοῦ μικρῶν τινῶν κονδυλίων προκαταβολῶν.

Διατελῶ μὲ σέβας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Μαρτίου 1886.

Εὐπειθέστατος
Χ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

---

*Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.*

Συνεπείᾳ τῆς ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 7 τρέχοντος ἐκφρασθείσης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπιθυμίας τοῦ νὰ ἐξελέγξω καὶ ἅπασαν τὴν ἀπὸ τοῦ 1876-1885 διαχείρισιν τοῦ μακαρίτου πρώην Ταμίου Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου, ἐπελήφθην τῆς ἐργασίας αὐτῆς συμπράττοντος καὶ τοῦ Ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου κ. Ἀθ. Κουμανούδη.

Καὶ πρῶτον παρεβάλομεν ἁπάσας τὰς ἐν τῷ Καθημερινῷ βιβλίῳ καὶ τῷ βιβλίῳ Ταμείου ἐγγραφὰς μὲ τὰ στελέχη τῶν ἐκδοθέντων διπλοτύπων εἰσπράξεως, καὶ τῶν ἐξοφληθέντων χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1876 μέχρι τοῦ 1885 συμπεριλαμβανομένου καὶ εὕρομεν αὐτὰ συμφωνοῦντα καθ᾽ ὁλοκληρίαν ὡς πρὸς τὰς εἰσπράξεις καὶ τὰς πληρωμάς. Ἀκολούθως

προέβημεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν μερίδων «προκαταβολαὶ λογαριασμῷ Δημοσίου, καὶ προκαταβολαὶ λογαριασμῷ Ἑταιρίας» ὡς καὶ τῶν μερίδων «ἀπόληψις προκαταβολῶν λογαριασμῷ Δημοσίου, καὶ ἀπόληψις προκαταβολῶν λογαριασμῷ Ἑταιρίας», συγκεντρώσαντες εἰς πίνακας ὅλα τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις κονδύλια ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω τίτλους τὰ ἀθροίσματα τῶν ὁποίων εὕρομεν κατὰ πάντα συμφωνοῦντα μὲ τὰ ἐν τοῖς ἐτησίοις ἰσολογισμοῖς σημειούμενα ποσά· μετὰ ταῦτα ἐπελήφθημεν τῆς κατὰ κονδύλιον ἐξετάσεως τῶν γενομένων ἀπέναντι τῶν προκαταβολῶν εἰσπράξεων ἵνα φθάσωμεν εἰς τὸ εὐχάριστον σημεῖον τοῦ νὰ ἐξακριβώσωμεν τὰ κονδύλια ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται ἡ ἐν τῇ καταστάσει τῆς περιουσίας τῆς ἑταιρίας τῷ 1886 φαινομένη καθυστέρησις τῶν μὲν λογαριασμῷ τοῦ Δημοσίου προκαταβληθέντων . . . . Δρ. 56,163.77
τῶν δὲ λογαριασμῷ τῆς Ἑταιρίας . . . » 462.35
ὧν τὸ ποσὸν ἀνέρχεται εἰς . . . . . . Δρ. 56,626.12

Ἐκ τῆς ἐξετάσεως ὅθεν ἀνεκαλύψαμεν ὅτι ἐκ μὲν τῶν λογαριασμῷ τοῦ Δημοσίου προκαταβληθέντων ὀφείλονται κατὰ τὰ βιβλία τοῦ ὑπολόγου:

α′) Αἱ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 159 τοῦ 1883 καὶ 154 τοῦ 1884 χρηματικῶν ἐνταλμάτων τῆς Ἑταιρίας καταβληθεῖσαι διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Λύτσικα. . . Δρ. 55,000

β′) Αἱ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 95 τοῦ 1885 καταβληθεῖσαι τῷ Γενικῷ Ἐφόρῳ κ. Καββαδίᾳ. » 500

Δρ. 55,500

Ἐκ δὲ τῶν λογαριασμῷ τῆς Ἑταιρίας προκαταβληθεισῶν ὀφείλονται αἱ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 247 τοῦ 1883 χρηματικοῦ ἐντάλματος τῆς Ἑταιρίας προκαταβληθεῖσαι τῷ κ. Κ. Δημητριάδῃ. » 1,000
καὶ ὑπολείπονται πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὀφειλομένων ὡς ἀνωτέρω ἐκ τῶν προκαταβολῶν . » 126.12

Δρ. 56,626.12

Ἀλλὰ τοῦ τελευταίου κονδυλίου τῶν δραχμῶν 126 12/00 δὲν

ἠδυνήθημεν νὰ ἐξακριβώσωμεν τὴν πηγὴν μ' ὅλας τὰς ἐπαναληπτικὰς ἐρεύνας καὶ τὰς ἀναφυλλίσεις τῶν βιβλίων, καὶ τοῦτο διότι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη δὲν ἐτηρεῖτο ἡ ἐπικρατοῦσα ἤδη τάξις, καὶ δεύτερον διότι εἰς πολλὰ ἐντάλματα τοῦ ὑπουργείου περιείχοντο διάφορα κονδύλια τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων δὲν ἐνεγράφοντο εἰς τὰ βιβλία διακεκριμένως, ἐπῆλθε δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1882 καὶ τὸ νέον νομισματικὸν σύστημα ἐκ τοῦ ὁποίου ἐνδεχόμενον νὰ ἐπῆλθεν ἡ μικρὰ αὕτη διαφορά.

Τὸ κατ' ἐμὲ φρονῶ ὅτι, ἀφ' οὗ δὲν ἐγένετο καταφανὴς ἡ πηγὴ ἐξ ἧς προέρχεται ἡ ὀφειλὴ τῶν δραχ. 126 $^{12}/_{00}$ πρέπει τὸ ποσὸν αὐτὸ ν' ἀπαλειφθῇ ἐκ τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας τοῦ 1887 ἔτους.

Μεταῤῥυθμιζομένων ὅθεν τῶν μερίδων τῶν προκαταβολῶν εἰς τὰ πραγματικῶς ὀφειλόμενα, ὡς ἡ ἐπεξεργασία ἀπέδειξε, ἤτοι τῆς μὲν μερίδος «προκαταβολαὶ λογαριασμοῦ Δημοσίου» μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ τιμήματος τῆς οἰκίας τοῦ κ. Λύτσικα, ὅπερ ὁ μακαρίτης Γιαννόπουλος εἰσέπραξε ἀπὸ τὸ Κεντρ. Ταμεῖον δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1488 τοῦ 1884 χρηματικοῦ ἐντάλματος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ δὲν ἐπίστωσε μὲ τὸ ποσὸν αὐτοῦ ἐκ δρ. 55,000 τὴν μερίδα ταύτην δι' ἐκδόσεως διπλοτύπου ἀποδείξεως καὶ ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τὰ βιβλία τοῦ Ταμείου καὶ ὅπερ πρέπει νὰ σημειωθῇ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Ἑταιρίας ὡς χρέος αὐτοῦ, περιοριζομένης εἰς μόνον τὸ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου ὀφειλόμενον ποσὸν ἐκ δραχμῶν 500. Τῆς δὲ μερίδος «προκαταβολαὶ λογαριασμῷ Ἑταιρίας» εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δημητριάδου ὀφειλόμενον ποσὸν ἐκ δραχμῶν 1000· τακτοποιουμένων οὕτω διὰ τὸ μέλλον ἀμφοτέρων τῶν μερίδων.

Πρὸς εὐκολίαν τοῦ διαχειρισθησομένου τὸ Ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας συνέταξα ὑπὸ τὰς προεκτεθείσας βάσεις, κατάστασιν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας (ἣν ἐσωκλείω ἐν τῇ παρούσῃ), ἐν ᾗ σημειοῦται αὕτη τροποποιημένη κατὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξελέγξεως, καὶ μὲ τὰς ἀναγκαίας δι' ἑκάστην τροποποίησιν παρατηρήσεις.

Μετὰ τὰς ἀνωτέρω ἐργασίας ἐπελήφθημεν τῆς ἐξελέγξεως τῆς διαχειρίσεως τοῦ Λαχείου τῆς Ἑταιρίας· προβάντες εἰς τὴν συγ-

κέντρωσιν τῶν εἰσπραχθέντων ἀπέναντι τοῦ Λαχείου ἑκάστης περιόδου εὕρομεν ὅτι καὶ εἰς αὐτὸ τὰ ἀποτελέσματα τῆς συγκεντρώσεως τῶν μερίδων εἶναι σύμφωνα μὲ τοὺς ἐτησίους ἰσολογισμούς, δὲν προέβημεν δὲ εἰς λεπτομερεστέραν ἐξέτασιν τῶν πρὸ τοῦ 1883 Λαχείων, διότι κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1884 διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Λαχείων, ἥτις ἐθεώρησε τὴν διαχείρισιν αὐτὴν καλῶς ἔχουσαν, ἀπαλείψασα συνάμα καί τινα καθυστερούμενα. Τὰ δὲ ἀποτελέσματα τῆς ἐξελέγξεως τῶν Λαχείων τῶν περιόδων Η΄ Θ΄ καὶ Ι΄ (διότι ἡ ΙΑ΄ εἶναι εἰσέτι ἐκκρεμὴς) ἀπέδειξεν ὅτι τὸ τίμημα τῶν ἐκποιηθέντων κλήρων εἰσήχθη ἀνελλιπῶς εἰς τὸ Ταμεῖον δι' ἐκδόσεως τακτικῶν διπλοτ. ἀποδείξεων.

Διατελῶ μὲ σέβας.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Μαρτίου 1887.

Εὐπειθέστατος
Χ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Σημ. Νῦν ὁ ἐν σελ. 5 προσωρινὸς λογαριασμὸς τοῦ Λαχείου εἶνε μεταβεβλημένος διότι καὶ κερδήσαντες κλῆροι τοῦ Λαχείου καὶ χρηματικὰ ἐντάλματα τῆς Ἑταιρίας ἐπληρώθησαν ἐκ τοῦ σημειουμένου ὑπολοίπου, ὅπερ ἤδη σχεδὸν ἐξηντλήθη.

26 Μαρτίου 1887.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Λαχείου)

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ

Α. Συνδρομαι. Τακτικαὶ	Δρ.	6,270	25	
» Ἔκτακτοι	»	7,420	—	13,410
Β. Τοκοι εν Γενει. Ἐκ χρεωγράφων καὶ καταθέσεων	»	8[illegible],403	60	
Γ. Μερισμα. Ἐκ μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης 25 . . . . . (α)	»	6,375	—	24,778
Δ. Δημ. Χρεωγραφα. Ἐξαργύρωσις κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν . . .	»			7,517
Ε. Μουσεια. Ἐξ εἰσιτηρίων εἰς αὐτὰ	»			1,729
ϛ. Λαχειον. Περίοδος ΙΑ'.	»	3,891	—	
» » Ι'.	»	60,784	90	
» » Η'.	»	450	—	65,125
Ζ. Διαφορα . . . . (β)	»			3,645
Η. Ενοικια	»			40
Θ. Εφημερις Αρχαιολογικη	»			2,137
				118,383

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Ι. Αποληψις. Προκαταβολῶν λογαριασμῷ Δημοσίου	»	39,511	80	
» » » Ἑταιρίας.	»	4,537	65	
» ἐντόκων καταθέσεων	»	1,500	42	45,549
				163,933
ΙΑ. Εθνικη Τραπεζα	»			
Υπολοιπον Ταμειου. Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1885	»	4,222	03	4,221

(α) Ἤτοι τῶν 25 μετοχῶν τῆς Ἑταιρίας καὶ
» 20 » ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Ῥώμα.
—
25

(β) Ὑπερτίμησις χρυσῶν νομισμάτων . . . . Δρ. 2,427.43
Δωρεὰ ἀμοιβῆς Ν. Ἀναστασίου δρ. 400.—
Κληρωθὲν λαχεῖον Ἀχιλλοπούλου » 44.90 » 444.90
Πώλησις πετρῶν ἀνασκαφῶν . . . . . » 763.—
Πρόστιμον φύλακος . . . . » 20.—
3,645.33

Ὅλον εἰσπράξεων. . . .	Δρ.	168,154

ΠΛΗΡΩΜΑΙ

ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ

Γραφειον. Προσωπικὸν	Δρ.	4,200	—		
» Γραφικὴ ὕλη, χάρτης, τυπωτικὰ, ταχυδρομικὰ κλπ.	»	1,566	90		
» Βιβλιοθήκη, ἀγορὰ βιβλίων καὶ δετικὰ	»	1,936	10	7,703	—
Μουσεια. Προσωπικὸν κλπ.	»	5,880	—		
» Ἀρχαιοθῆκαι, συγκολλήσεις καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων	»	4,422	55		
» Ἀγορὰ ἀρχαίων	»	8,167	35	18,469	90
Αρχαια. Ἐπισκευαὶ καὶ ἀναστηλώσεις μνημείων	»			91	90
Ανασκαφαι. Ἐν Ἀθήναις Ἀκροπόλεως	»	15,982	90		
» » Παλαιᾶς ἀγορᾶς	»	10,945	51		
» » Ὀλυμπιείου	»	3,995	40		
» Ἐλευσῖνος	»	5,370	—		
» Ἐπιδαύρου	»	3,655	50		
» Ἀμφιαρείου	»	6,702	—		
» Μυκηνῶν	»	6,687	60		
» Ἐν Πειραιεῖ	»	468	75		
» Ἐν Ἐρετρίᾳ	»	1,200	85	55,008	51
. Επαρχ. Αρχαιοτητες. Ἐπιμίσθιον ἐφόρων, μισθοὶ φυλάκων ἐπαρχιακῶν Μουσείων καὶ μνημείων	»			6,838	85
. Εφημερις Αρχαιολογικη	»			5,948	95
. Ακινητα. Ἀγορὰ τοιούτων ἐν Ἐλευσῖνι κλπ.	»			2,135	75
. Λαχειον. Περίοδος ΙΑ΄	»	4,224	—		
» » Ι΄	»	28,221	36		
» » Θ΄	»	65	78		
» » Η΄	»	45	—	32,556	14
. Τοκοι	»			3,777	50
Διαφορα	»			5,531	60
				138,062	10

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Α. Εθνικη Τραπεζα	»	10,000	—		
Β Προκαταβολαι. Λογαριασμῷ Δημοσίου	»				
» » Ἑταιρίας	»	3,700	—	13,700	—
				151,762	10
Υπολοιπον διαχειρίσεως ἀποβιώσαντος ταμίου Π. Γιαννοπούλου μὴ παραδοθὲν	»			12,501	38
Υπολοιπον διαχειρίσεως προσωρινοῦ ταμίου κ. Νικολαΐδου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 μεταφερόμενον εἰς τὸ 1887	»			3,891	10
Ὅλον δαπανῶν	Δρ.			168,154	58

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ

ΜΕΡΙΔΕΣ	Ὑπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1885				Πράξεις κατὰ τὸ 188		
	Χρέωσις		Πίστωσις		Χρέωσις		Πίστωσ
Α. Ακινητα. Οἰκόπεδα καὶ οἰκίαι ἐν Ἀθήναις, Κηφισίᾳ καὶ Ἐλευσῖνι	25,311	33			2,135	75	
Β. Εθνικη Τραπεζα. 15 μετοχαὶ αὐτῆς . .	59,253	10					
Γ. » » Κατάθεσις ἔντοκος . . .	1,500	42					1,500
Δ. Δημ. Χρεωγραφα. . . . . (α)	254,509	92					7,517
Δωρεὰ Ἐπιτροπ. Φιλαρχαίων Δρ. 180,000.92							
Ἐξ ἀγορᾶς. » 74,509.—							
Δρ. 254,509.92							
Ε. Προκαταβολαι. Λογαριασμῷ Δημοσίου .	95,675	57					39,511
» » Ἑταιρίας. .	1,300				3,700	—	4,537
ς. Εθνικη Τραπεζα			65,540	10	10,000	—	
Ζ. Ταμειον.	4,221	03			163,933	55	151,762
	441,771	37	65,540	10	179,769	30	204,828
					441,771	37	65,540
					621,540	67	270,369
					270,369	07	
					351,171	60	ἰσοζύγιον

(α) Κατατεθειμέναι εἰς Ἐθνικὴν Τράπεζαν:
125 ὁμολογ. δανείου τῶν 6 ἑκατομμυρίων
135 ὁμολ. δανείου τῶν 60 »
235 » » » 4 »
118 » » » 10 »
366 » » » 25 » 9 %
8 » » » 25 » 8 %
15 μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης

ΤΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1886.

Ὑπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1886				ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
Χρέωσις		Πίστωσις		
27,447	08			Λογαρ. τοῦ 1885 Δρ. 25,311.33 » 1886 » 27,447.08 πλέον δρ. 2,135.75
59,253	40			ἔλατ. δρ. 1,500.42
246.992	92			» 1885 » 254,509.92 » 1886 » 246,992.92 ἔλατ. » 7,517.—
56,163	77			» 1885 » 95,675.57 » 1886 » 56.163.77 ἔλατ. » 39,511.80
462	35			» 1885 » 1,300.— » 1886 » 462.35 ἔλατ. » 837.65
		55,540	10	» 1885 » 65,540.10 » 1886 » 55,540.10 πλέον » 10,000.—
16,392	48			» 1885 » 4,221.03 » 1886 » 16,392.48 πλέον » 12,171.45
406,711	70	55,540	10	δρ. 24,307.20 δρ. 49,366.87 » 24,307.20 Ἐλάττωσις τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας τὸ 1886 Δραχ. 25,059.67
55,540	10			
351,171	60			

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

Λογαριασμὸς τοῦ ἔτους 1885 Δρ. 376,231.27
» » 1886 » 351,171.60
Διαφορὰ ἐπ' ἔλαττον, ὡς ἀνωτέρω Δρ. 25,059.67

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚ

Α΄. ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	1858 - 1885		1886		Ὅλον
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ					
Συνδρομαι Ἐτήσιαι. . . . . Δρ.	148,061	—	6,270	25	154,331
» Ἔκτακτοι . . . . »	55,884	71	7,140	—	63,024
» Εἰδικαί. . . . . »	52,745	53			52,745
Τοκοι καὶ Μερισματα. Ἐν γένει . »	384,354	27	24,778	60	409,132
Δημοσια Χρεωγραφα. Ἐξαργύρωσ. κληρωθ. ὁμολογ. »	181,127	52	7,517	—	188,644
Μουσεια. Ἐξ εἰσιτηρίων. . . . »	11,716	25	1,729	—	13,445
Ακινητα. Πώλησις ἀκινήτων . . »	10,258	93			10,258
» Ἐνοίκια. . . . . . »	6,450	73	40	—	6,490
Κληροδοτηματα . . . . . . »	12,920	72			12,920
Διαφορα . . . . »	7,212	41	3,645	33	10,857
Αρχαιολ. Εφημερις (παλαιὰ) καὶ κατάλογοι τῶν ἐν τοῖς Μουσείοις ἀρχαίων. »	1,882	18			1,882
» » Νέα τῆς Γης Περιόδ. »	3,396	20	2,137	60	5,533
Επιστροφη Χρηματων . . . . »	1,720	09			1,720
Λαχειον . . . . »	868,886	72	65,125	90	934,012
	1,746,607	26	118,383	68	(α) 1,864,990
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ					
Δανεια . . . . »	164,732	14			164,732
Προκαταβολαι. Ἀποληφθεῖσαι. . »	426,098	90	45,549	87	471,648
Βιομ. Τραπεζα. Ἀλληλόχρεως λογαριασμός . . . . »	839,116	92			(6) 839,116
Παρακαταθηκαι . . . . . . »	12,632	59			12,632
Ταμειον. Ὑπόλοιπα διαχειρίσεως μέχρι τοῦ 1885. . . »	4,221	03			4,221
	3,193,408	84	163,933	55	3,357,342

(α) Κύρια ἔσοδα. . . . . . . Δρ. 1,864,990.94
(6) Διάφοροι λογαριασμοὶ . . . . « 1,492,351.45
Δρ. 3,357,342.39

ΤΑΙΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1858-1886.

Β'. ΠΛΗΡΩΜΑΙ	*1858 - 1885*		*1886*		*Ὅλον*	
ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ						
ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν, τυπωτικά, ἔξοδα διάφορα καὶ Βιβλιοθήκη. . Δρ.	76,757	07	7,703	—	84,460	07
ΜΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν, ἀρχαιοθῆκαι, φυλακεῖα, ἐπισκευαὶ καὶ συγκολλήσεις ἀρχαίων . . . »	132,465	99	10,302	55	142,768	54
ΑΓΟΡΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ . . . . »	224,920	59	8,167	35	233,087	94
ΑΡΧΑΙΑ. Ἀνασκαφαὶ ἐν γένει . . »	431,138	25	55,008	51	486,146	76
» Ἐπισκευαὶ καὶ ἀναστηλώσεις μνημείων . . . . »	26,033	31	91	90	26,125	21
ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤ. Προσωπ. ἐφόρων καὶ φυλάκων ἐπαρχ. Μουσείων καὶ μνημείων, . . . »	71,834	10	6,838	85	78,672	95
» Περισυναγωγὴ καὶ μεταφορὰ ἀρχαίων . . . . »	3,305	83			3,305	83
ΤΟΚΟΙ. Ἐν γένει . . . . . . »	22,563	87	3,777	50	26,341	37
ΑΚΙΝΗΤΑ . . . . »	21,068	75	2,135	75	23,204	50
ΔΙΑΦΟΡΑ. Ποσοστὰ εἰσπράκτορ., ἐκμαγεῖα ἀρχαίων κτλ. . »	5,387	87	5,531	60	10,919	47
» Προτομαὶ προέδ. Ἑταιρ. »	1,696	43			1,696	43
» Συνδρομαὶ εἰς ξένους πρὸς συντέλεσιν ἀνασκαφῶν . »	446	43			446	43
ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΑ . . . . »	1,886	18			1,886	18
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. . . . . »	275,792	30			275,792	30
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ . . . »	22,322	43			22,322	43
ΛΑΧΕΙΟΝ . . . . »	364,657	53	32,556	14	397,213	67
ΑΚΙΝΗΤΑ. Ἐπισκευαί. . . . . »	671	15			671	15
ΑΡΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜ. (Νέα Γῆς Περιόδ.). »	31,944	15	5,948	95	37,893	10
	1,714,892	23	138,062	10	1,852,954	33
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ						
ΔΑΝΕΙΑ . . . . »	65,625	—			65,625	—
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Ἀποληπτέαι . . »	521,880	53	3,700	—	525,580	53
ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ . . . . . »	839,116	92			839,116	92
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ . . . . . . »	10,838	57			10,838	57
ΛΑΘΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ . . . . . . »	267	87			267	87
ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ. . . . . . . »	34,459	90	10,000	—	44,459	90
ΤΑΜΕΙΟΝ . . . . »	2,106	79	16,392	48	18,499	27
	3,189,187	81	168,154	58	3,357,342	39

ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

ΤΗΣ Ι'.

ΧΡΕΩΣΙΣ				
Κατὰ τὸ δημοσιευθὲν πρωτόκολλον ἐξελέγξεως τῶν πωληθέντων κλήρων τῆς Ιης Περιόδου, ἐπωλήθησαν τοιοῦτοι 22,697 ἀποφέροντες πρὸς δραχ. 3, ἐν ὅλῳ : : : : : Δρ.	68,091	—		
Εἰσαχθείσας εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας κατὰ μὲν τὸ 1885 διὰ διπλοτύπ. ἀρ. 70 »			7,306	10
κατὰ δὲ τὸ 1886 διὰ διπλοτύπων » 7 »			17,925	95
» » » 19 »			13,908	33
» » » 20 »			25,762	98
» » » 23 »			3,187	64
Δρ.	68,091	—	68,091	—

ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΝ ΕΤΕΙ 1885				
1) Μισθὸς προσωπικοῦ ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 4, 45, 101, 118, 133, 150, 172, 194, 214 X δρ. 250 κατὰ μῆνα . . . . Δρ.	3,000	—		
2) Χάρτης, λιθοχάραξις, τύπωσις, ἀρίθμησις καὶ δετικὰ στελεχῶν, ὡς τὰ ἐντάλματα 28, 80, 91, 201 . . . . »	2,426	20		
ΕΝ ΕΤΕΙ 1886		—	5,426	20
3) Ἐξαργύρωσις 144 κερδησάντων κλήρων ὡς τὰ ἐντάλμ. 74, 184, 236,128. »	94,679	04		
4) Προμήθεια πωλησάντων τοὺς 22,697 κλήρους τῆς Περιόδου ταύτης, ὡς τὸ ἔνταλμα 75. . . . . »	6,515	25		
5) Ἔξοδα διάφορα. Ἔνταλμα 123 . . »	,4377	10		
6) Ἀμοιβὴ προσωπικοῦ· » 99. . . »	650	—		
		—	28,221	36
			33,347	56
7) Ἐξαργυρωτέοι κερδήσαντες κλῆροι μὴ παρουσιασθέντες ἔτι ἤτοι 1 ἐκ τῶν ἑπτὰ »	453	94		
» 1 » δέκα »	443	48		
» 54 ἐκ τῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα X 45.40 »	2,451	60		
			3,019	02
			36,366	58
Καθαρὸν κέρδος ἐκ τοῦ λαχείου τῆς Ι' Περ. Δρ.			31,724	42
			68,091	—

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟ

Περιέχουσα τὸ ὑπόλοιπον αὐτῆς τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 συμ

τοῦ ἀποβιώσαντος Ταμίου

ΜΕΡΙΔΕΣ		Ὑπόλοιπον τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 ταχτοποιηθὲν μετὰ τὴν ἐξέλεγξιν			
		Χρέωσις		Πίστωσις	
Ἀκινητα Οἰκόπεδα καὶ οἰκίαι ἐν Ἀθήναις, Κηφισίᾳ, Ἐλευσῖνι κλπ.	Δρ.	27,447	08		
Μετοχαι Εθν. Τραπεζης	»	59,253	10		
Χρεωγραφα Δημοσίου	»	246,992	92		
Προκαταβολαι λογαριασμῷ Δημοσίου. .	»	500	—	(α)	
» » Ἑταιρίας. .	»	1,000	—	(β)	
Εθνικη Τραπεζα	»			55,540	10
Οφειλομενα ἀπὸ τὸν ἀποβιώσαντα Ταμίαν Π. Γιαννόπουλον α) ἐκ τοῦ ὑπολ. τῆς διαχειρίσεώς του δρ. 12,501.38 β) ἐκ τοῦ ἐξοφληθέντος ὑπ' ἀρ. 1488 τοῦ ἔτους 1884 χρηματ. εντάλματος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἐκδοθέντος πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ προκαταβληθέντος ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ποσοῦ διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Λύτσικα, ὅπερ εἰσπράξας ἀπὸ τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον δὲν εἰσήγαγεν εἰς τὸ Ταμεῖον δι' ἐκδόσεως διπλοτύπου εἰσπράξεως καὶ ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία. » 55,000.—		67,501	38		
Το Υπολοιπον τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 (διαχειρίσεως κ. Γ. Νικολαΐδου) . . .	Δρ.	3,891	10		
		406,585	58	55,540	10
Ἀφαιρουμένης τῆς πιστώσεως ἀπὸ τὴν χρέωσιν.	»	55,540	10		
Ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρίας περιορίζεται εἰς ἐν ᾧ κατὰ τὴν συνταχθεῖσαν κατάστασιν ἀνέρχεται εἰς.	» »	351,045 351,171	48 60		
ἤτοι ἔλαττον κατὰ . . . . αἵτινες πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς παράλειμμα καὶ νὰ ἀπαλειφθῶσιν ἐκ τῆς περιουσίας ἵνα μὴ ἐπέρχηται εἰς τὸ μέλλον σύγχυσις.	»	126	12		

ΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1887

φώνως πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξελέγξεως τῆς διαχειρίσεως Π. Ἐμμ. Γιαννοπούλου.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

(α) *Ὡς πρὸς τὰς προκαταβολάς.* Τὸ ὑπόλοιπον τῆς περιουσίας τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 ὡς πρὸς τὰς προκαταβολὰς λογαριασμῷ Δημοσίου ἀνέρχεται κατὰ τὴν συνταχθεῖσαν κατάστασιν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 εἰς. . . . . Δρ. 56,163.77

Ἀλλ' ἐκ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ ἐσημειώθη ὡς ὀφειλὴ τοῦ πρῴην Ταμίου τὸ εἰσπραχθὲν παρ' αὐτοῦ τίμημα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Λύτσικα ὡς ἄντικρυ . . . . . . Δρ. 55,000.—

Προσετέθησαν εἰς τὰς προκαταβολὰς λογαριασμῷ τῆς Ἑταιρίας μέχρι συμπληρώσεως δραχ. 1000 ὀφειλομένων ἀπὸ τὸν κ. Δημητριάδην προκαταβληθεισῶν αὐτῷ τὸ 1883 διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 247 ἐντάλματος. » 537.65 » 55,537.65

Ὑπόλοιπον. . . . . Δρ. 626.12

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ὀφείλονται ἀπὸ τὸν γενικὸν ἔφορον προκαταβληθεῖσαι αὐτῷ τὸ 1885 διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 95 χρηματικοῦ ἐντάλματος τῆς Ἑταιρίας ὅσας φέρει καὶ ἡ ἄντικρυ μερὶς » 500.—

καὶ μένουσιν ὑπόλοιπον ὡς ἄντικρυ. . . . Δρ. 226.12

(β) Ἡ μερὶς αὕτη φέρει ὑπόλοιπον κατὰ τὴν συνταχθεῖσαν κατάστασιν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 . . . . . Δρ. 462.35

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐκ τῆς ἐξελέγξεως ἀνακαλυφθεῖσα ὀφειλὴ τῆς μερίδος ταύτης ἀνέρχεται εἰς δραχ. 1000 ἀφήρεσα ἐκ τῆς ἀνωτέρω μερίδος τοῦ Δημοσίου εἰς ἣν εἶχον συγχωνευθῆ ἐκ παραδρομῆς καὶ προσέθεσα εἰς τὴν μερίδα τῶν προκαταβολῶν λογαριασμῷ Ἑταιρίας . . . . » 537.65

καὶ συνεπληρώθη τὸ ποσόν. . . . Δρ. 2,000

ὅσας φέρει ἤδη ἡ ἄντικρυ μερίς.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ
ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ
ΤΗΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1886 ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΚΛΕΧΘΕΙΣΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

---

*Πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Γενικὴν Συνέλευσιν
τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.*

Ὑπείκοντες τῇ ἀποφάσει τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, τῇ ἀνακοινωθείσῃ ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 44 τῆς 30 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐγγράφου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐνησχολήθημεν εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν τοῦ ταμείου αὐτῆς.

Καὶ πρῶτον μέν, λαβόντες ἀνὰ χεῖρας τὸν ἐν ἰσχύϊ ὀργανισμὸν τῆς Ἑταιρίας καὶ τὰ παραδοθέντα ἡμῖν βιβλία καὶ ἔγγραφα, τὰ ἀπαρτίζοντα τοὺς λογαριασμοὺς τῆς ἐν ἔτει 1886 διαχειρίσεως, εἴδομεν ὅτι τὴν μὲν διαχείρισιν ταύτην ἐξετέλεσαν, ὡς ἄμεσοι διαχειρισταὶ ταμίαι, ὁ περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους αὐτοῦ ἀποβιώσας Π. Ἐμ. Γιαννόπουλος καὶ ὁ διαδεχθεὶς αὐτὸν κ. Γ. Νικολαΐδης μέχρι τέλους τοῦ ἔτους· τοὺς δὲ ἀτομικοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν, μὴ συνταχθέντας παρὰ τῶν ἰδίων, συνέταξε κατὰ παραγγελίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁ ἀξιότιμος κ. Χρ. Δροσίνης, ἀφοῦ συνεπλήρωσε τὰς δεούσας ἔν τε τῷ Καθημερινῷ καὶ τῷ Καθολικῷ βιβλίοις τοῦ ταμείου ἐγγραφάς, καὶ ὑπέβαλεν αὐτοὺς εἰς αὐτὸ δι' ἐκθέσεως τῆς 29 Μαρτίου ἐ. ἔ. τοιούτους, οἷοι καὶ ἐδημοσιεύθησαν.

Έπειτα δέ, εξετάσαντες τὰ στοιχεῖα τῶν λογαριασμῶν τούτων, καὶ παραβαλόντες αὐτὰ πρὸς τὰ εἰρημένα βιβλία, καὶ ταῦτα πάλιν πρὸς τοὺς δημοσιευθέντας τούτους λογαριασμούς, εὕρομεν αὐτοὺς μὲν συμφώνους πρὸς τὰ βιβλία, τὰ στοιχεῖα ὅμως, μάλιστα τὰ εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου ἀναγόμενα, οὐχὶ μόνον ἐνιαχοῦ μὴ συμφωνοῦντα πρὸς τὰ βιβλία, ἀλλὰ καὶ ἐλλείψεις καὶ ἀταξίας φέροντα.

Καὶ τὰ μὲν ἐπὶ τῆς προκειμένης διαχειρίσεως κατὰ τοὺς δημοσιευθέντας λογαριασμοὺς ἐξαγόμενα, ἤτοι τὸ ἐκ δρ. 55,000 χρηματικὸν ἔλλειμα καὶ τὸ ἐκ δρ. 12,501.38, μὴ παραδοθὲν ὑπόλοιπον τοῦ ταμείου, τὰ ἐπιβαρύνοντα τὸν μακαρίτην Π. Ἐμ. Γιαννόπουλον, δι' ἐπαληθεύσεως, ἣν ἀντελήφθημεν, ἀναγνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς, καὶ κηρύττομεν ὡς πραγματικά.

Διότι διὰ μὲν ἀντιπαραβολῆς τῶν ληφθέντων ὑπ' ὄψει δικαιολογητικῶν ἐγγράφων καὶ βιβλίων πρὸς ἄλληλα, καὶ δι' ἀφαιρέσεως τῶν ἐξόδων ἐκ τῶν ἐσόδων, προκύπτει τῳόντι τὸ δεικνυόμενον ὑπόλοιπον τῶν δραχ. 12,501.38.

Ἐκ δὲ τῶν εὑρεθεισῶν μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τῆς Ἑταιρίας ἐν σχεδίοις, παρὰ τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου συνταχθεῖσι, καταστάσεων τῆς 2 Μαΐου 1884 καὶ 15 Ἀπριλίου 1885 τῶν ὀφειλομένων τῇ Ἑταιρίᾳ ἐπὶ ταῖς ἀγοραῖς διαφόρων οἰκοπέδων καὶ οἰκιῶν προκαταβολῶν, πρὸς ἀπόδοσιν τῶν ὁποίων ἐζητεῖτο κατὰ ταύτας ἡ ἔκδοσις ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως, καὶ ἐκ τοῦ παρὰ τοῦ ἰδίου Ὑπουργείου, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3774 τῆς 12 Μαρτίου 1887. ἐγγράφου του ἀποσταλέντος τῇ Ἑταιρίᾳ καταλόγου τῶν ὑπὲρ αὐτῆς ἐκδοθέντων ἐπὶ τῶν χρήσεων 1884, 1885 καὶ 1886 ἐνταλμάτων πρὸς ἀπόδοσιν τῶν προκαταβολῶν τῆς Ἑταιρίας, ἐξάγεται ὅτι μία τῶν ἀγορασθεισῶν οἰκιῶν ἦτο καὶ ἡ τοῦ Παν. Λύτσικα, διὰ τὴν ὁποίαν προκατεβλήθησαν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. 6994 τῆς 25 Ἰουνίου καὶ 7602 τῆς 8 Ἰουλίου 1883 ἐντολῶν τοῦ Ὑπουργείου δραχ. 55,000 καὶ ὅτι πρὸς ἀπόδοσιν τῶν προκαταβληθεισῶν τούτων δραχμῶν ἐξεδόθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐκπαιδεύσεως τὸ ὑπ' ἀριθ. 1488 τῆς 16 Αὐγούστου 1884 ἔνταλμα δραχ. 55,000.

Τὸ ἔνταλμα δὲ τοῦτο εἴδομεν καὶ ἡμεῖς ἐκδεδομένον μέν, ὡς μὴ ὤφελεν ἐπ' ὀνόματι Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου ὡς ταμίου τῆς Ἑταιρίας, ἀντὶ νὰ ἐκδοθῇ ὑπὲρ τοῦ προεδρείου, ἀντιπροσωπεύοντος τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν καὶ ἐπὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, ἐξωφλημένον δ' ἐν αὐτῷ τὴν 18 Αὐγούστου 1884 παρὰ τοῦ μακαρίτου Π. Ἐμμ. Γιαννοπούλου. Ἀλλ' ἀτυχῶς οὔτε οὗτος, λαβὼν τὰ χρήματα διὰ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ ἐντάλματος, φαίνεται ἐκδοὺς διπλότυπον εἰσπράξεως αὐτῶν, διότι τοιοῦτον οὐδὲν καὶ μέχρι τέλους τῆς διαχειρίσεώς του σημειοῦται εἰς χρέωσιν αὐτοῦ ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ ταμείου τῆς διαχειρίσεως 1884, 1885 καὶ 1886, οὔτε ὁ πληρώσας ταῦτα εἰς αὐτὸν ἐζήτησε τὴν διὰ διπλοτύπου ἀποδείξεως βεβαίωσιν τῆς πληρωμῆς, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρ. 9 τοῦ διὰ τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1862 κυρωθέντος Ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας.

Ἐπομένως καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν δραχ. 55,000, ὀρθῶς λογίζεται ὀφειλόμενον παρ' αὐτοῦ τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρίᾳ.

Οὐδὲν δ' ἕτερον περὶ τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν εἰς τὰ παρὰ τοῦ εἰρημένου κ. Δροσίνη ἐκτεθειμένα ἐν ταῖς καταστάσεσι, ταῖς συνοδευούσαις τοὺς δημοσιευθέντας λογαριασμούς, εἰμὴ ὅτι, ἐρευνήσαντες, εὕρομεν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ κατατεθειμένους τίτλους τῆς Ἑταιρίας ὑπάρχοντας τὴν 31 Δεκεμβρίου 1886, ὡς ἐνέχυρον διὰ τὸ πρὸς αὐτὴν χρέος αὐτῆς, τὸ ὁποῖον ὅμως, ἀντὶ δραχ. 55,540,10 ὅσαι σημειοῦνται ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ καταστάσει, ἀνήρχετο τότε μετὰ τοῦ συγκεφαλαιωθέντος τόκου εἰς δραχ. 58,159.25 κατὰ τὴν ἐξ αὐτῆς ἐκδεδομένην καὶ ὑποβαλλομένην ὑφ' ἡμῶν πιστοποίησιν.

Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ δημοσιευθέντος εἰδικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ λαχείου παρατηροῦμεν ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ λαχείου τούτου δὲν φαίνεται ἐκτελουμένη κανονικῶς. Διότι δὲν ἐκρατεῖτο δι' αὐτὸ βιβλίον τοιοῦτον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκ τοῦ ὅλου τῶν κατὰ τὸ οἰκεῖον ὀργανικὸν Διάταγμα κλήρων νὰ φαίνωνται ἑκάστης περιόδου οἱ παρὰ τοῦ διευθύνοντος τὸ λαχεῖον ἀποστελλόμενοι πρὸς ἐκποίησιν κλῆροι, οἱ ἐκποιηθέντες καὶ οἱ μὴ ἐκποιηθέντες·

οὐδὲ εἰδικὸν βιβλίον τῶν κληρώσεων, ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ φαίνωνται οἱ κατὰ περιόδους τιθέμενοι κατ' ἀριθμοὺς εἰς τὴν κληρωτίδα κλῆροι καὶ οἱ ἐξαγόμενοι τῆς κληρωτίδος κερδαλέοι. Οὗτοι δὲ οἱ μὴ ἐκποιηθέντες, καθὼς καὶ οἱ μετὰ τὴν ἐκκύβευσιν κηρυχθέντες κερδαλέοι κλῆροι τί ἐγένοντο. Ἐνῷ ἐκ τῶν βιβλίων τούτων, τοιούτων κρατουμένων, καὶ ἐκ τῶν ἑκάστοτε κατὰ τὰς κληρώσεις συντασσομένων πρωτοκόλλων δύναται πάντοτε νὰ προκύπτῃ ὁ ἀπαιτούμενος κανονικὸς ἔλεγχος.

Παρατηροῦμεν προσέτι ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῆς ἐκδιδομένης Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος δὲν φαίνεται ἡμῖν κανονική· διότι δὲν παρουσιάζεται λογαριασμὸς τῶν ἐκτυπουμένων κατὰ περιόδους τευχῶν, τῶν διὰ συνδρομῶν ἢ ἄλλως πως διατιθεμένων, καὶ τῶν μὴ διατεθέντων τευχῶν, τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις νὰ βεβαιῶται.

Φρονοῦμεν δὲ ὅτι ἡ δι' εἰσιτηρίου ἐπὶ πληρωμῇ θέα τῶν Μυκηναίων, Αἰγυπτιακῶν καὶ λοιπῶν ἀρχαιοτήτων, τῶν συγκροτουσῶν τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Πολυτεχνείῳ Μουσεῖον, θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ ἀφεθῇ ἐλευθέρα πάσης πληρωμῆς, ἀφοῦ τοιαύτη ἀφέθη καὶ ἡ ἐν τοῖς ἄλλοις μουσείοις εἴσοδος. Διότι αἱ ἀρχαιότητες αὗται, καὶ μάλιστα αἱ ἐξ Αἰγύπτου κομισθεῖσαι, εἶνε καὶ ἄδικον νὰ φορολογῶνται θεώμεναι.

Φρονοῦμεν ὡσαύτως ὅτι ἡ διευθέτησις καὶ παράστασις τῶν ἀρχαιοτήτων τούτων, ἀρίστη ἄλλως τε ἐπὶ εὐπρεπείᾳ οὖσα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. ἐπιμελητοῦ αὐτῶν, δεῖται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὅλου αὐτῆς τῆς ἀναγκαιοτάτης ἐκτυπώσεως τῶν ἤδη ἐν χειρογράφοις βιβλίοις ὑπαρχόντων καταλόγων αὐτῶν, καταρτιζομένων εἰς εἰδικούς· καίτοι εἰδότες ὅτι τὸ ἔργον τῆς καταρτίσεως καὶ ἐκτυπώσεως ἔσεται πολύμοχθον, ὡς δεόμενον καὶ χρόνου μακροῦ, καὶ πόνου πολλοῦ, καὶ δαπάνης οὐ σμικρᾶς.

Ἐκ δὲ τῆς ἐξετάσεως καὶ παραβολῆς τῶν στοιχείων πρὸς τὰ βιβλία εὑρίσκομεν ὅτι ἐπὶ τῶν ἐσόδων μὲν τῆς διαχειρίσεως τοῦ Γιαννοπούλου δὲν ἐσημειώθησαν εἰς χρέωσιν αὐτοῦ, ὡς μὴ παραδοθέντα δῆθεν εἰς τὸ ταμεῖον, καὶ τὰ ποσά, τὰ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμοὺς 88, 112, 113 καὶ 130 διπλοτύπων εἰσπραχθέντα ὑπὸ τοῦ κλητῆρος τῆς Ἑταιρίας Θεοδ. Κουτσούλη, ἀπὸ τοὺς κ. κ.

Ἐλ. Ῥηγάδην	συνδρομ.	τοῦ	ἔτους	1886	Δρ.	25.—
Γ. Ἀντωνιάδην	»	»	»	»	»	15.—
Δ. Πετρίδην	»	»	»	»	»	15.—
καὶ Β. Γιαννούλην	»	»	»	»	»	15.—
					Δρ.	70.—

Ἐπὶ τῶν Ἐξόδων δὲ ἐσημειώθησαν εἰς πίστωσιν ἐπὶ πλέον	»	10.—
καὶ τοῦτο, διότι, ἐνῷ τὰ πληρωθέντα ποσὰ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 140 ἐντάλματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας, κατὰ τὰς συναπτομένας ἀποδείξεις τῶν ληπτόρων καὶ τὴν σχετικὴν κατάστασιν, ὀρθῶς ἀθροιζόμενα ἀνέρχονται εἰς . . . . Δρ. 563,35		
ἐσημειώθη εἰς πίστωσιν τὸ ἐπὶ τοῦ ἐντάλμ. μεταγεγραμμένον ποσὸν » 573,35		
ἤτοι ἐπὶ πλέον Δρ. 10,—		
	Δρ.	80.—
καὶ οὕτως αὗται μετὰ τοῦ προεκτεθέντος ὑπολοίπου τῶν	»	12,501.38
ἀναβιβάζουσι τὸ ὡς ὀφειλόμενον παρὰ τοῦ Γιαννοπούλου ὑπόλοιπον τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ τοῦ ἔτους 1886 εἰς	Δρ.	12,581.38

Ἀλλ' ὅμως τὸ Σ. Διοικητικὸν Συμβούλιον φρονοῦμεν ὅτι δύναται κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα, καὶ ὅπως μὴ μεταβληθῇ τὸ ἐν τῷ δημοσιευθέντι λογαριασμῷ καθορισθὲν ὑπόλοιπον δραχ. 12,501.38 τῆς διαχειρίσεως ταύτης τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου, νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀπόληψιν καὶ τοῦ μικροῦ τούτου ποσοῦ τῶν δραχ. 80, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ μὲν δραχ. 70 δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐπιβαρύνουσαι τὸν εἰσπράξαντα, ἀλλὰ μὴ παραδόντα ταύτας τῷ ταμίᾳ, αἱ δὲ δραχ. 10, ὡς ἐπιβαρύνουσαι τὸν προκαλέσαντα τὴν ἔκδοσιν τοῦ μνησθέντος ὑπ' ἀριθ. 140 ἐντάλματος, σφαλόντα δὲ κατὰ τὴν ἄθροισιν τῶν ἐν τῇ συνοδευούσῃ αὐτὸ καταστάσει σημειουμένων ποσῶν.

Ἐπὶ τούτοις λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσωμεν τῇ

Σ. Συνελεύσει ὅτι κατὰ τὴν ταπεινὴν ἡμῶν γνώμην, σχηματισθεῖσαν ἔκ τε τῆς μελέτης τοῦ διέποντος τὰ τῆς Ἑταιρίας ὀργανισμοῦ, καὶ ἰδίως τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτῆς, καὶ ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἑκάστοτε συνυποβαλλομένων ὡς στοιχείων τῶν λογαριασμῶν τοῦ ταμείου αὐτῆς, ἐν αὐτῷ τῷ Ὀργανισμῷ ἔγκειται κυρίως τὸ αἴτιον τῆς κακῆς ἢ ἀμφιβόλου διαχειρίσεως· διότι ἐν τοῖς στοιχείοις, βιβλίοις καὶ ἐγγράφοις, τοῖς κρατουμένοις ἐπὶ τῇ βάσει τοιούτου Ὀργανισμοῦ, ἐπικρατοῦσι συνήθως ἥ τε ἀταξία καὶ αἱ ἐκ ταύτης προκύπτουσαι ἐλλείψεις, ἕνεκα τῶν ὁποίων τὰ τοιαῦτα στοιχεῖα καθίστανται καὶ ἀνεπιτήδεια πρὸς ἀσφαλῆ ἔλεγχον τῶν σχετικῶν λογαριασμῶν.

Διότι τῆς ἐκ τοιούτου Ὀργανισμοῦ ἀποῤῥεούσης διαχειρίσεως, στηριζομένης μᾶλλον εἰς τὴν καλὴν πίστιν, καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς κεκανονισμένους τύπους, εἰς τοὺς ὁποίους στηρίζεται πᾶσα δοσοληψία, ὑποκειμένη εἰς λογοδοσίαν καὶ εἰς εὐθύνας, ἑπόμενον ἦτο νὰ ὑπεκφεύγωσι πάντα ἔλεγχον οὐ μόνον τὰ ἤδη παρουσιαζόμενα χρηματικὰ ἐλλείμματα, καίτοι πρὸ ἐτῶν λαβόντα χώραν, ἀλλὰ καὶ αἱ ἄλλαι αἱ περὶ τὴν διαχείρισιν τῶν βιβλίων καὶ ἐγγράφων παρουσιαζόμεναι ἀταξίαι, καίτοι πάντοτε ἴσως συμπαρομαρτοῦσαι μέν, ἀλλ᾽ ἀνορθούμεναι ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἀπολογισμῶν· διότι βεβαίως, ἀφοῦ ἐγίνοντο εἰσπράξεις χρημάτων καὶ ἄνευ ἐκδόσεως οὐδὲ διπλοτύπων ἀποδείξεων, ἑπόμενον ἦτο νὰ καλύπτωνται αἱ τοιαῦται εἰσπράξεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ὑπεξέφευγον ἴσως καὶ εἰς τὸ μέλλον πάντα ἔλεγχον, ἐὰν ὁ πρὸ πολλῶν ἐτῶν κατὰ συνέχειαν διαχειριζόμενος τὸ ταμεῖον ἐπέζη, καὶ συντάττων ἐξέθετε πάντοτε τὸν ἀπολογισμὸν τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας.

Διότι, ὡς πρὸς μὲν τὰ Ἔσοδα.

Ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως ὤφειλεν ὁ διαχειριστὴς τοῦ τοιούτου Ταμείου νὰ κόπτῃ τὰ κανονικῶς μονογεγραμμένα καὶ ἠριθμημένα κατ᾽ αὔξοντα ἀριθμὸν ἀποδεικτικά· καὶ διὰ πᾶσαν εἴσπραξιν τὸ μὲν ἐκκοπτόμενον ἀπόσπασμα

νὰ παραδίδῃ τῷ πληρώσαντι, τὸ δὲ στέλεχος αὐτοῦ νὰ κρατῇ ταυτάριθμον ὡς ἀποδεικτικὸν χρεώσεως τοῦ Ταμείου αὐτοῦ.

Ἀλλ' ἐκ τοῦ παραδοθέντος ἡμῖν, ὡς κρατηθέντος τοιούτου βιβλίου παρὰ τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου, ἐξάγεται ὅτι οὗτος ἔκοψεν ἑπτὰ μόνον, ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 1-6 καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 32, συμπεπληρωμένα ἀποδεικτικά· ἐν τοῖς βιβλίοις ὅμως Προχείρῳ τε καὶ Καθημερινῷ, σημειοῖ εἰς χρέωσίν του, ὡς ἐκκοπέντα τοιαῦτα ἀπὸ τοῦ ἀριθ. 1-50· ἤτοι σημειοῖ ἐν αὐτοῖς καὶ ἰδανικὰ διπλότυπα 43 τὸν ἀριθμόν, ὡς ἐκδοθέντα, φρονῶν ὅτι ἠδύνατο βεβαίως καὶ ἀκολούθως νὰ συμπληρώσῃ καὶ ἐκδώσῃ ὅσα καὶ ὡς ἐβούλετο, βοηθούμενος ἔκ τε τῶν ἐν τοῖς εἰρημένοις βιβλίοις προγεγενημένων ὑπ' αὐτοῦ ἐγγραφῶν καὶ ἐκ τῶν προϋπαρχόντων καλῇ τῇ πίστει εἰς χεῖρας αὐτοῦ, ἤδη δὲ συνημμένων ἐν τοῖς στελέχεσιν, ἀσυμπληρώτων μέν, ἀλλὰ προϋπογεγραμμένων παρὰ τῶν κ. κ. Προέδρου καὶ Γραμματέως, ἀποδεικτικῶν.

Ἔπειτα ἐκτὸς τοῦ εἰρημένου βιβλίου τῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖον αὐτός, ὡς ἄμεσος διαχειριστὴς ὁ Ταμίας ἐκράτει τόσον ἀτάκτως, ὡς ἐξεθήκαμεν, εὑρίσκομεν, παραδοθὲν ἡμῖν, καὶ ἕτερον, παρὰ τοῦ μνησθέντος κλητῆρος Θεοδ. Κουτσούλη, ὡς εἰσπράκτορος, κρατηθὲν ὡσαύτως ἀτάκτως καὶ ἀμεθόδως, μὴ στηριζόμενον δὲ οὐδὲ εἰς εἰδικοὺς καταλόγους τῶν εἰσπρακτέων ποσῶν, τοὺς ὁποίους ὁ ἄμεσος διαχειριστὴς Ταμίας ὤφειλε κατὰ καιροὺς νὰ συνάπτῃ, ὅπως συνοδεύωσι τὸ τοιοῦτον βιβλίον.

Ἐκ δὲ τῆς παραβολῆς καὶ τοῦ τοιούτου βιβλίου πρὸς τὰ βιβλία τοῦ Ταμείου, Πρόχειρον καὶ Καθημερινόν, ἀνεκαλύφθησαν τά, ὡς προεξετέθη, μὴ σημειωθέντα παρὰ τοῦ μακαρίτου Γιαννοπούλου εἰς χρέωσιν τοῦ Ταμείου του ποσά. Ἀλλὰ τίνα οἱ Ἐλεγκταὶ δύνανται μετὰ πεποιθήσεως νὰ θεωρήσωσιν ὑπόχρεων διὰ τὰ ποσὰ ταῦτα, ἀφοῦ ὁ μὲν Ταμίας διὰ τῶν βιβλίων τοῦ Ταμείου του παριστᾷ ὅτι δὲν παρέλαβεν αὐτά, ὁ δὲ Εἰσπράκτωρ ἰσχυρίζεται ὅτι, ὅσα ποσὰ εἰσέπραξε, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἰσὶ καὶ ταῦτα, τόσα καὶ παρέδωκε τῷ Ταμίᾳ; Περὶ τούτων γνωματεύομεν καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν ὅτι ἀπόκειται τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ νὰ ἀποφασίσῃ.

Παρατηροῦμεν πρὸς τούτοις ὅτι οὐδαμόθεν μὲν τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας ἠδυνήθημεν νὰ ἐξαγάγωμεν τὸν διορισμὸν Εἰσπράκτορος, εἰ μὴ Κλητῆρος, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐπεφορτίσθη τὴν εἴσπραξιν τῶν τακτικῶν συνδρομῶν, περιοριζομένων εἰς τὰς Ἀθήνας, μισθοδοτούμενος πρὸς δραχ. 100 κατὰ μῆνα, καὶ λαμβάνων οὐ μόνον ποσοστὰ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεών του, ἀλλὰ καὶ ἀμοιβὰς ἅπαξ ἢ καὶ δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὤφειλε βεβαίως νὰ ἦνε τακτικώτερος καὶ ἀκριβέστερος περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δοσοληψίας, ἐνῷ ὁ κυρίως φέρων τὴν εὐθύνην προϊστάμενος αὐτοῦ Ταμίας οὔτε μισθὸν οὔτε ἀμοιβὰς ἀπολαμβάνει ἄλλας, εἰ μὴ τὰς ὑλικὰς ἢ ἠθικὰς ζημίας.

Ὡς πρὸς δὲ τὰ Ἔξοδα.

Τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις σημειούμενα εἰς πίστωσιν τοῦ Ταμείου ἐντάλματα πληρωμῆς τῶν γενομένων δαπανῶν εὑρέθησαν ἅπαντα, καὶ αὐτὸ τὸ παρὰ τοῦ κ. Χρ. Δροσίνη μὴ εὑρεθὲν ὑπ' ἀριθ. 198 δραχ. 553, ἐξωφλημένα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ὀρθῶς· ἀλλά, ἐκδεδομένα παρὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου κατὰ τὸ 8 ἄρθρον τοῦ μνησθέντος Ὀργανισμοῦ, καὶ ἑπομένως μὴ στηριζόμενα εἰς προϋπολογισμόν τινα, εἴτε ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῆς Ἑταιρίας εἴτε καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς ἐψηφισμένον καὶ ὁπωσδήποτε τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὁρίζοντα, συγχέουσιν ὡσαύτως, ὡς καὶ αἱ μνησθεῖσαι ἐπὶ τῶν Ἐσόδων ἀνωμαλίαι. τὴν κρίσιν τοῦ ἐξελέγχοντος. Διότι οὗτος οὐδὲ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύναται πάντοτε κατὰ τὸν ἔλεγχον νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει.

Διὰ ταῦτα, ὅπως εἰς τὸ μέλλον ἡ διαχείρισις ἰδίως τοῦ Ταμείου καταστῇ κανονική, προτείνομεν τροποποίησιν τῶν Ἄρθρ. 7, 8, 9 καὶ 10 τοῦ διὰ τῶν διαταγμάτων τῆς 18 Ἀπριλίου 1862 καὶ 29 Μαΐου 1876 ἐγκεκριμένου καὶ μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ τῆς Ἑταιρίας Ὀργανισμοῦ ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 7. Ἡ διεύθυνσις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρίας ἀνατίθεται εἰς συμβούλιον ἑνδεκαμελές, κατ' ἔτος ἐκλεγόμενον ἐν γενικῇ τῶν ἑταίρων συνελεύσει, καὶ συνιστάμενον ἐξ ἑνὸς Προέδρου, ἑνὸς Ἀντιπροέδρου, ἑνὸς Γραμματέως καὶ ὀκτὼ Συμβούλων.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοδι-

καίως παρίσταται πάντοτε άνευ ψήφου, ώς Βασιλ. Ἐπίτροπος, καὶ ὁ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Γενικὸς Ἔφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων, ἤ, ἐν περιπτώσει κωλύματος αὐτοῦ, ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὀνομασθεὶς τῶν ὀκτὼ συμβούλων ὡς ἀναπληρωτής, ὅτε ἐν ἰσοψηφίᾳ νικῶσα ψῆφος εἶνε ἡ τοῦ Προέδρου.

Ἐκλέγεται δὲ καὶ Ταμίας, διαχειριστὴς ὑπόλογος ἐπὶ μισθῷ ὁριζομένῳ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑταιρίας, ὁ ὁποῖος, μὴ λαμβάνων μέρος ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰ μὴ ὁσάκις ἤθελε ζητηθῆ, καὶ τότε ἄνευ ψήφου, ὀφείλει νὰ καταθέσῃ ὡς ἐγγύησιν ὑπὲρ τῆς Ἑταιρίας δεκακισχιλίας δραχμὰς εἰς χρήματα ἢ εἰς χρεώγραφα τοῦ Δημοσίου, ὑπὸ τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν ἀξίαν λογιζόμενα, εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ἢ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ἄρθρ. 8. Τὸ Συμβούλιον βουλεύεται καὶ ἐνεργεῖ ὅσα συντείνουσι πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς Ἑταιρίας, παραδέχεται νέους ἑταίρους κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3, φροντίζει περὶ πόρων χρηματικῶν καὶ περὶ τῆς σκοπίμου αὐτῶν χρήσεως, καὶ ὁρίζει πᾶσαν δαπάνην ἐπὶ τῇ βάσει προϋπολογισμοῦ, συντασσομένου καὶ ὑποβαλλομένου εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς συνελεύσεως τῶν ἑταίρων.

Ἔτι δὲ συνεννοεῖται μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως περὶ ἀνασκαφῶν ἢ ἐπισκευῶν ἀρχαιοτήτων, προτείνει εἰς αὐτὸ γνώμην περὶ παντὸς ὅ,τι συντελεῖ πρὸς ῥύθμισιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιολογικῶν πραγμάτων, ἐπιχειρεῖ ἀνασκαφάς, ἀγοράζει παντὸς εἴδους ἀρχαῖα πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας, χορηγεῖ χρηματικὸν ποσὸν εἰς ὅντινα ἐγκρίνει χάριν ἀρχαιολογικῶν διατριβῶν κατὰ τὰ ἰδίως περὶ τούτου ὁριζόμενα.

Συνέρχεται κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου δὶς τοῦ μηνὸς καὶ ὁσάκις παρὰ δύο τοῦ συμβουλίου μελῶν ζητηθῆ.

Σκέπτεται δὲ καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν περὶ τῶν ἀνωτέρω, τὴν ἐνέργειαν τοῦ κανονισμοῦ ἀποβλεπόντων, καὶ ὑπογράφει τὰ πρακτικά.

Ἄρθρ. 9. Ὁ μὲν Πρόεδρος συγκαλεῖ τοὺς συμβούλους εἰς συνεδριάσεις, ὡς καὶ τοὺς ἑταίρους εἰς γενικὰς συνελεύσεις—διευ-

θύνει τὰς συζητήσεις — ὑπογράφει τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων καὶ συνελεύσεων καὶ πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς Ἑταιρίας. Τὴν δὲ 31 Δεκεμβρίου κλείει τὴν διαχείρισιν τοῦ λήξαντος ἔτους, ἐγγράφων ὑπὸ τὴν τελευταίαν πρᾶξιν ἑνὸς ἑκάστου τῶν κρατουμένων βιβλίων τὸ «Ἐθεωρήθη» — τὴν χρονολογίαν, καὶ ὑπὸ ταύτην τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον κωλυόμενον.

Ὁ Γραμματεὺς συντάσσει τὰ πρακτικά, κρατεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Ἑταιρίας καὶ συνυπογράφει πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὑπογραφόμενα ἔγγραφα — συντάσσει τὴν ἔκθεσιν τῶν ἐνιαυσίων ἔργων τῆς Ἑταιρίας, τὴν ὁποίαν ἔκθεσιν, ἀφοῦ ἐγκριθῇ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ἀπαγγέλλει εἰς τὴν αην τῶν δύο ἐνιαυσίων Συνελεύσεων. Προσέτι ἔχει τὴν ἐπιμέλειαν τῆς βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας, μέχρις οὗ ἡ αὔξησις τοῦ Μουσείου ἀπαιτήσῃ τὴν διαίρεσιν τῶν ἐν αὐτῷ ἀρχαίων εἰς πλειοτέρας μοίρας, ὅτε τὸ Συμβούλιον δύναται ν' ἀναθέσῃ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν διαφόρων μοιρῶν εἰς διάφορα μέλη τῇ ἐγκρίσει τῆς Συνελεύσεως τῶν Ἑταίρων.

Ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος κρατεῖ ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ περιλήψεις τῶν ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποφασισθέντων καὶ ἀνακοινοῖ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα ὅσα εἰς ἕκαστον ἀφορῶσιν.

Ὁ δὲ Ταμίας τῆς Ἑταιρίας, ἀφοῦ καταθέσῃ τὴν ἀπόδειξιν τῆς καταβολῆς τῆς ἐγγυήσεώς του εἰς τὸ Προεδρεῖον, παραλαμβάνει τὰ εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῆς παραδιδόμενα χρήματα καὶ πληρόνει τὰ ἐκδιδόμενα εἰς βάρος αὐτοῦ χρηματικὰ ἐντάλματα διὰ τὰς ἐκκαθαριζομένας δαπάνας τῆς Ἑταιρίας.

Κρατοῦνται δὲ τὰ ἑξῆς βιβλία·

Ὑπὸ μὲν τοῦ Προεδρείου

Διπλότυπον βιβλίον τῶν ἐνταλμάτων καὶ
Βοηθητικὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ὑπὸ δὲ τοῦ Ταμίου

Πρόχειρον ἢ βιβλίον πρωτοσημειώσεων.
Τριπλότυπον γραμματίων παραλαβῆς.

Ἡμερολόγιον (Καθημερινόν), ὅπερ ἐστὶ καὶ ἰδίως βιβλίον ταμείου.

Καθολικὸν καὶ

Βοηθητικὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ἐὰν δὲ ἐγκριθῇ νὰ γείνῃ χρῆσις ἀρχαιολογικοῦ λαχείου, δέον νὰ κρατῶνται καὶ ἰδιαίτερα βιβλία, ἤτοι

Βιβλίον λαχείου, καὶ

Εἰδικὸν βιβλίον τῶν περιοδικῶν κληρώσεων, ἐξ ὧν ὁ Ταμίας ὁδηγούμενος θέλει σημειοῖ ἐν τοῖς ἰσολογισμοῖς εἰς χρέωσιν μὲν τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας τοὺς ἐκ τῆς κληρωτίδος ἐξαγομένους κερδήσαντας κλήρους κατ᾽ ἀριθμοὺς αὔξοντας, εἰς πίστωσιν δὲ τοὺς παρουσιαζομένους καὶ ἐξοφλουμένους παρὰ τῶν δικαιούχων.

Καὶ ὅπως τὰ μὲν κρατούμενα βιβλία λογίζωνται γνήσια, αἱ ἐν αὐτοῖς ἐγγραφαὶ ἰσχυραί, καὶ πᾶσα ἡ διαχειριστικὴ ὑπηρεσία κανονικὴ

α΄) Τὸ μὲν Ἡμερολόγιον μονογραφεῖται καὶ θεωρεῖται πρὸ πάσης ἐν αὐτῷ ἐγγραφῆς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου καὶ τὰς τοῦ Νόμου ΤΛΖ΄ τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1869 περὶ χαρτοσήμου· τὰ δὲ λοιπὰ βιβλία μονογραφοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑταιρίας. Ἡ μονογράφησις δὲ συνίσταται εἰς τὴν ἐφ᾽ ἑνὸς ἑκάστου φύλλου δι᾽ ἀραβικῶν χαρακτήρων σημείωσιν τοῦ αὔξοντος ἀριθμοῦ τῶν σελίδων καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τελευταίου φύλλου βεβαίωσιν τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, ἐπὶ πάντων μὲν τῶν ἄλλων φύλλων τιθεμένης τῆς μονογραφῆς τοῦ Προέδρου, ἐπὶ δὲ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τελευταίου, ὁλοκλήρου τῆς ὑπογραφῆς ὑπ᾽ αὐτοῦ.

β΄) Διὰ πᾶσαν εἴσπραξιν χρημάτων τῆς Ἑταιρίας ὁ Ταμίας ἐκδίδωσι γραμμάτιον παραλαβῆς, ἐκκοπτόμενον ἐκ τοῦ τριπλοτύπου βιβλίου, καὶ ἂν δὲν ἤθελε ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ.

Οἱ πληρωταὶ ἢ οἱ ἐντολοδόχοι αὐτῶν, παραδίδοντες χρήματα εἰς τὸν Ταμίαν τῆς Ἑταιρίας, ὑπογράφουσι τὸ στέλεχος τοῦ τριπλοτύπου γραμματίου εἰσπράξεως, προσέχοντες ὥστε νὰ συμφωνῇ τοῦτο καθ᾽ ὅλα πρὸς τὰ ἐξ αὐτοῦ ἐκκοπτόμενα ἀποσπάσμά τε καὶ τὸ εἰς τοῦτο παράρτημα, ἅπερ ἐγχειρίζει αὐτοῖς ὑπογεγραμμένα ὁ Ταμίας.

Τὰ τριπλότυπα γραμμάτια παραλαβῆς θεωροῦνται ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀποκόπτοντος τὰ παραρτήματα, ἅτινα καταχωρίζει ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου ἐν βιβλίῳ, ἐπὶ τούτῳ κρατουμένῳ παρ' αὐτοῦ.

γ') Πᾶσα εἴσπραξις χρημάτων τῆς Ἑταιρίας θεωρεῖται ὡς μηδόλως γενομένη, ἂν δὲν γείνῃ ὑπὸ τοῦ Ταμίου ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, ἐκδεδομένῃ συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρῳ ὑπὸ στοιχ. α' καὶ β' ἐδαφίοις ἐκτεθειμένα.

δ') Διὰ πᾶσαν ἐκκαθαριζομένην καὶ ἀναγνωριζομένην ὑπὸ τοῦ προεδρείου δαπάνην ἐκδίδοται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, κοπτόμενον ἐκ στελέχους βιβλίου διπλοτύπου, χρηματικὸν ἔνταλμα, ὅπερ ἐξαργυροῦται ὑπὸ τοῦ ταμίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων καὶ τῶν ἀποδείξεων τῶν δικαιούχων.

Πᾶν χρηματικὸν ἔνταλμα, ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου, προσυπογράφεται καὶ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως, ὀφείλοντος συνάμα νὰ καταχωρίσῃ αὐτὸ εἰς βοηθητικὸν βιβλίον, ἐπὶ τούτῳ ὑπ' αὐτοῦ κρατούμενον.

ε') Πᾶσα δαπάνη, μὴ στηριζομένη εἰς χρηματικὸν ἔνταλμα καὶ εἰς τακτικὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, ἐπιβαρύνει ἀτομικῶς τὸν Ταμίαν καὶ οὐχὶ τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας.

ϛ') Ὅλαι αἱ πράξεις, εἴτε εἰς εἴσπραξιν, εἴτε εἰς πληρωμὴν ἀφορῶσιν, ἐγγράφονται ἐν λεπτομερείᾳ, ἅμα τελεσθῶσιν, εἰς τὸ πρόχειρον βιβλίον· ἐκ τούτου δὲ εἰς τὸ καθημερινόν, εἰς τὸ καθολικὸν καὶ εἰς τὸ βοηθητικὸν βιβλίον.

Τὰ βιβλία ταῦτα δέον νὰ ὦσιν ἐνήμερα, αἱ δὲ ἐγγραφαὶ νὰ ἀκολουθῶσιν ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης κατὰ τάξιν καὶ συνέχειαν, χωρὶς χάσματα, παρεισγραφάς, ξύσματα ἢ ἀλλοιώσεις.

ζ') Οἱ τίτλοι, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ κινητὴ περιουσία τῆς Ἑταιρίας κατατίθενται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, εἰς ἣν ὀφείλει ὁ Ταμίας νὰ καταθέτῃ καὶ τὰ πλέον τῶν ὑφισταμένων διὰ τὰς δαπάνας τῆς Ἑταιρίας ἀναγκῶν ὑπάρχοντα ἐν τῷ ταμείῳ αὐτοῦ χρήματα.

η') Οὐ μόνον ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ

τὸ καθῆκον νὰ ἐπιθεωρῇ ἢ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἄλλου τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας ὁσάκις θελήσῃ, ἀλλὰ καὶ ὁ Γεν. Ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων, ἐὰν ζητήσῃ τοῦτο παρ' αὐτοῦ ἐγγράφως μετὰ τριῶν τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Ἐὰν ἀνακαλυφθῶσιν ἀταξίαι, δίδουσαι εὔλογον ὑπόνοιαν καταχρήσεως, συνεννοεῖται μετὰ τοῦ Συμβουλίου ὁ Πρόεδρος καὶ λαμβάνονται τὰ ὑπὸ τῶν Νόμων ἐπιτρεπόμενα μέτρα· προσκαλεῖ δὲ ἐκτάκτως εἰς συνέλευσιν τοὺς Ἑταίρους, ὅπως ἀνακοινώσῃ ταῦτα εἰς αὐτήν, καὶ γείνῃ ἐν ἀνάγκῃ νέα ἐκλογὴ Ταμίου ἢ προσωρινοῦ διαχειριστοῦ.

Ἄρθρ. 10. Οἱ ἐν Ἀθήναις ἑκάστοτε παρόντες Ἑταῖροι, προσκαλούμενοι παρὰ τοῦ Προεδρείου πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος δι' Ἐφημερίδων, καὶ εἷς ἕκαστος δι' ἰδιαιτέρου προσκλητηρίου, συνέρχονται ἀναγκαίως εἰς γενικὴν συνέλευσιν δὶς ἐντὸς ἑκάστου ἔτους· καὶ πρῶτον μὲν κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Ἰανουαρίου μηνός, ἵνα λάβωσι λόγον παρὰ τῶν διαχειρισαμένων τὰ τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ἀκούοντες τὰς περὶ τῆς διαχειρίσεως ἐκθέσεις τοῦ Προέδρου, τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ Ταμίου, ὑποβάλλοντος συγχρόνως τὸν Ἰσολογισμὸν τῆς διαχειρίσεώς του, καὶ ἐκλέξωσι τριμελῆ πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν τῆς Ἑταιρίας Ἐπιτροπήν· δεύτερον δὲ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὴν μεθεπομένην Κυριακήν, ἵνα ἀκούσωσι τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τὴν ἔκθεσιν, καὶ ἐκλέξωσιν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις διαμενόντων Ἑταίρων τὸ νέον Συμβούλιον, ἐν τῷ ὁποίῳ δέον νὰ μένωσι πάντοτε τέσσαρα ἐκ τῶν συνιστώντων τὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους Συμβούλιον μέλη.

Ἀμφότεραι αἱ συνελεύσεις αὗται λογίζονται πλήρεις καὶ ὅταν ἐκ τῶν Ἑταίρων, προσηκόντως προσκληθέντων, συνέλθωσιν ὅσοι δήποτε τὸν ἀριθμόν.

Ἡ δὲ ἐκλογὴ τοῦ Συμβουλίου γίνεται διὰ δύο ψηφοφοριῶν· διὰ μὲν τῆς πρώτης ψηφοφορουμένων τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως, διὰ δὲ τῆς δευτέρας, τῶν λοιπῶν μελῶν καὶ τοῦ Ταμίου.

Ἀποφασίζει ὅμως ἡ σχετικὴ πλειονοψηφία.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν ῥηθεισῶν συνελεύσεων συγκαλοῦνται προσ-

ὅτι οἱ Ἑταῖροι καὶ ἐκτάκτως πρὸς ἀκρόασιν ἀρχαιολογικῶν διατριβῶν, ἢ ὁσάκις ἄλλη τις χρεία τῆς Ἑταιρίας καλέσῃ τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1887.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

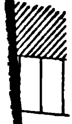
Π. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ν. ΠΑΥΛΑΚΗΣ

Μ. Ν. ΔΑΜΙΡΑΛΗΣ

PXA

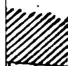

PXA

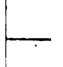

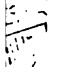

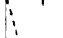

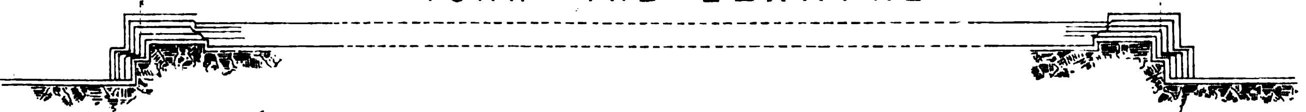

3. 40μ.
ΤΟΜΗ ΤΗΣ ΕΣΧΑΡΑΣ

ΤΟΜΗ ΤΟΥ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
0,205
0,07
0,05
0,07
ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΣΧΑΡΑΣ

ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΑ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΕΠΟΧΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΥΠΟ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ

Τῆς Ἐφημερίδος ἐκδίδοται κατὰ τριμηνίαν ἓν τεῦχος σχήματος τετάρτου, περιέχον τρία τοὐλάχιστον τυπογραφικὰ φύλλα καὶ τρεῖς πίνακας.

Συνδρομὴ ἐτησία τῆς Ἐφημερίδος δραχμαὶ δεκαέξ.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ παρὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ.

Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν:

Τόμος Α^ος^ 1883, ἐκ 18 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 4 διπλοῖ, καὶ 9 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ.

Τόμος Β^ος^ 1884, ἐκ 14 τυπ. φύλ. μετὰ 12 πινάκων, ὧν 7 διπλοῖ, καὶ 7 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Γ^ος^ 1885, ἐκ 17 τυπ. φύλ. μετὰ 12 πινάκων, ὧν 8 διπλοῖ, καὶ 14 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Δ^ος^ 1886, ἐκ 17 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 4 διπλοῖ, 10 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Ε^ος^ 1887, ἐκ 14 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 6 διπλοῖ, καὶ 38 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τὸ 1^ον^ καὶ 2^ον^ τεῦχος τοῦ 1888 ἐκδοθήσονται προσεχῶς.

ΕΝ ΤΩ ΜΟΥΣΕΙΩ

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Ἐφημερὶς Ἀρχαιολογική, ἀφορῶσα τὰς ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀνευρισκομένας ἀρχαιότητας. Ἐν Ἀθήναις, 1837-1860. Τεύχη μοναδικά, 1-3, 11-13, 15, 17-29, 50-55. Ἕκαστον τεῦχος	Δρ.	1
Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς, ἐκδιδομένη ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Περίοδος δευτέρα, 1862. Ἐν Ἀθήναις, 1862. Τεύχη Α΄.-ΙΒ΄.	»	12
— 1869-1874. Τεύχη ΙΓ΄-ΙΖ΄. Ἕκαστον τεῦχος	»	3
Ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι ἀνακαλυφθεῖσαι καὶ ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συλλόγου. Ἐν Ἀθήναις, 1851-1855. Φυλλάδιον 2. 3 (τὸ 1ον φυλλ. 1851 δὲν ὑπάρχει) εἰς 4ον. Ἕκαστον τεῦχος. .	»	1
Πρακτικὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Ἐρεχθείου Ἐπιτροπῆς. Ἐν Ἀθήναις, 1853. 4ον μετὰ 8 πινάκων	»	1
Ἐπιγραφαὶ ἑλληνικαὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνέκδοτοι, ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Φυλλάδιον Αον (ἄλλο δὲν ἐξεδόθη). Ἐν Ἀθήναις, 1860. 4ον	»	1
Γενικαὶ συνελεύσεις τῶν ἑταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, 1860-1870. Ἐν Ἀθήναις, 1860-1870. Τεύχη 11 εἰς 4ον. Ἕκαστον τεῦχος.	»	1
Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, 1872-1881 (τὸ τεῦχος τοῦ 1871 δὲν ὑπάρχει). Ἐν Ἀθήναις, 1872-1882. Τεύχη 10 εἰς 8ον. Ἕκαστον τεῦχος	»	1
— 1882-1886. Ἐν Ἀθήναις, 1883-1886. 1888. Τεύχη 5 εἰς 8ον. Ἕκαστον τεῦχος	»	3

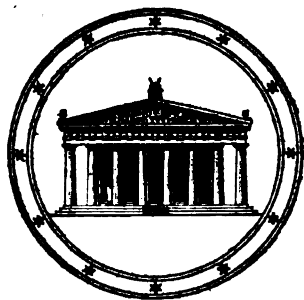

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1887

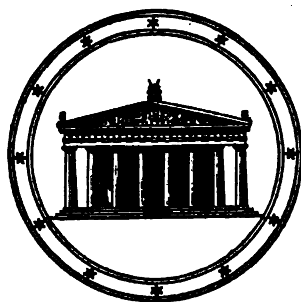
ΑΘΗΝΗΣΙΝ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ
1888

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1887

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1888

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΧΑΙΩΝ
Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ
DUC DE LUYNES
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΕΤΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
HILARION ROUX
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΕ
HEINRICH SCHLIEMANN
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΔΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.
ΣΟΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΠΡΩΙΟΣ
ΟΘΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῇ 7 Φεβρουαρίου 1888 ἡμέρᾳ Κυριακῇ ὥρᾳ 10ῃ π. μ. συνελθόντων ἑταίρων τριάκοντα καὶ πέντε, προσεφώνησεν αὐτοὺς ὁ πρόεδρος Ἀλ. Κοντόσταυλος ὡς ἑξῆς:

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Τὸ ἀντικείμενον τῆς τελευταίας συνελεύσεως ἡμῶν ἦτο, ὡς ἐνθυμεῖσθε, ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν προτάσεων τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, περὶ τῶν τροποποιήσεων τῶν ἐπενεκτέων εἰς τὸν κείμενον ὀργανισμὸν τῆς Ἑταιρίας.

Ἡ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου γνώμη τοῦ συμβουλίου, τὴν ὁποίαν εἶχον τὴν τιμὴν νὰ διερμηνεύσω πρὸς ὑμᾶς, ἦτο, ὅτι ὁ κείμενος ὀργανισμὸς ἔδει νὰ μείνῃ ὡς ἔχει καὶ νὰ ἀνατεθῇ μόνον εἰς τὸ συμβούλιον ἡ φροντὶς νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τοιαύτας μεταρρυθμίσεις ἢ συμπληρώσεις, οἵας ἤθελε θεωρήσει σκοπίμους πρὸς μείζονα ἐξασφάλισιν καὶ τακτοποίησιν τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως.

Ἀλλὰ ἡ συνέλευσις, καί τοι ἀπεδέχθη ἐν γένει τὴν ἐξηγηθεῖσαν γνώμην τοῦ Συμβουλίου καὶ συνεπῶς ἀπέρριψε τὰς προτάσεις τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς α') περὶ τῆς ἱδρύσεως παρὰ τῇ Ἀρχαιολογικῇ ἑταιρίᾳ θέσεως βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, β') περὶ ἐκ-

λογῆς ἐμμίσθου ταμίου καὶ γ') περὶ τῆς συντάξεως ὑπὸ τοῦ συμβουλίου καὶ ἐπιψηφίσεως ὑπὸ τῆς συνελεύσεως ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἑταιρίας, ἀλλ' ἡ συνέλευσις, λέγω, καί τοι ἀπεδέχθη ἐν γένει τὴν ἐξηγηθεῖσαν γνώμην τοῦ συμβουλίου, ἀπεφήνατο οὐδὲν ἧττον, μετὰ μακρὰν συζήτησιν, ὅτι ἔδει νὰ τροποποιηθῇ αὐτὸς ὁ κείμενος ὀργανισμὸς τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας σχετικῶς τὰς διατάξεις αὐτοῦ τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν χρηματικὴν διαχείρινισ.

Καὶ ὡς πρὸς τοῦτο ὅμως, ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν δηλονότι τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἡ συνέλευσις εἰς οὐδεμίαν προῆλθεν ἰδιαιτέραν ἀπόφασιν, ἀλλ' ἐπαφῆκεν εἰς τὸ συμβούλιον, συνεργαζόμενον μετὰ τῶν κυρίων ἐλεγκτῶν, νὰ ἀποφασίσῃ καὶ νὰ ὁρίσῃ τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος ἐπενεκτέας τροποποιήσεις ἐφ' ὅσον καὶ καθ' ὃν τρόπον ἤθελε θεωρήσει τοῦτο ἀναγκαῖον καὶ δυνατόν.

Συμφώνως πρὸς ταῦτα τὸ συμβούλιον, ἀφοῦ κατ' ἐπανάληψιν διεσκέφθη μετὰ τῶν κυρίων ἐλεγκτῶν, ἀπεφάσισε τὰ περὶ τῶν γενησομένων τροποποιήσεων, προβὰν ἐνταὐτῷ καὶ εἰς τὴν ὁριστικὴν αὐτῶν διατύπωσιν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως τούτῳ καὶ ἐνῷ τὸ προεδρεῖον εἶχεν ἑτοίμην τὴν οἰκείαν ἀναφορὰν πρὸς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον, δι' ἧς ἐζήτει τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀπαιτουμένου Β. διατάγματος πρὸς ἔγκρισιν τοῦ τροποποιηθέντος ὀργανισμοῦ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας, συνῳδὰ τῇ πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτήσει τῆς συνελεύσεως, ἀνεκοινώθη φιλοφρόνως εἰς αὐτό, δηλαδὴ εἰς τὸ προεδρεῖον, ὑπὸ τοῦ κυρίου Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἡ ὑπ' αὐτοῦ ληφθεῖσα ἀπόφασις περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑφισταμένου λαχείου τῆς ἀρχαιολογικῆς, ἑταιρίας, ἐπὶ βάσεως ἀσυγκρίτως τῆς μέχρι τοῦδε εὐρυτέρας καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἀσυγκρίτως μείζονος ὠφελείας τῆς ἑταιρίας.

Τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην, ἥτις μαρτυρεῖ τὴν ἐνδελεχῆ καὶ ἐξαιρετικὴν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας, τὴν ἀνακοίνωσιν, λέγω, ταύτην λαβὸν ὑπ' ὄψει τὸ συμβούλιον καὶ σκεφθὲν ὅτι ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς καὶ ἀναλόγως τοῦ μέτρου τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῆς, θ' ἀπέ-

βαινε πάντως ἀναγκαία καὶ δευτέρα ἄλλη τοῦ ὀργανισμοῦ τροποποίησις, ἐθεώρησεν, ὅτι εἶχε καθῆκον ν' ἀναβάλῃ τὴν ἤδη, κατὰ τὰ εἰρημένα, προπαρασκευασθεῖσαν, ὥστε μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ οἰκείου, περὶ τοῦ λαχείου, Β. διατάγματος νὰ γίνῃ ἐφάπαξ μία καὶ μόνη καὶ αὕτη ὁριστικὴ τροποποίησις τοῦ κειμένου ὀργανισμοῦ.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ἀξιότιμοι κύριοι, τὸ συμβούλιον τῆς ἑταιρίας δὲν προέβη μέχρι τοῦδε εἰς τὴν, καθ' ἃ ἐξήγησα, ἀποφασισθεῖσαν ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τροποποίησιν τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἐλπίζοντες δὲ τὸ καθ' ἡμᾶς ὅτι θέλομεν τύχει, ὡς πρὸς τοῦτο, τῆς ἐγκρίσεως ὑμῶν, παραπέμπομεν εἰς τὸ νέον συμβούλιον, εὐθὺς ὡς κανονισθῶσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τὰ τοῦ λαχείου, τουθ' ὅπερ, κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις αὐτῆς, γενήσεται λίαν προσεχῶς, παραπέμπομεν, λέγω, εἰς τὸ νέον συμβούλιον νὰ συγκαλέσῃ ὑμᾶς ἐν ἐκτάκτῳ συνελεύσει, ὅπως ἀποφανθῆτε ἐπὶ τῶν προτάσεων τὰς ὁποίας θέλει ὑποβάλει ὑμῖν περὶ τῆς ὁριστικῆς τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας.

Νῦν δὲ, κατὰ τὰ εἰθισμένα, θέλει λάβει τὸν λόγον ὁ κύριος γραμματεὺς τοῦ συμβουλίου ὅπως ἐξηγήσῃ ὑμῖν τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πεπραγμένα.

Εἶτα δὲ ὁ γραμματεὺς Στέφανος Α. Κουμανούδης ἀνέγνω τὴν ἑξῆς ἔκθεσιν·

Κύριοι,

Πάντες ὅσοι παρευρέθητε εἰς τὰς συγκληθείσας τρεῖς τελευταίας Συνελεύσεις τῆς Ἑταιρίας ἠξεύρετε, ὅτι τὸ παλαιὸν Συμβούλιον τὸ ἐκλεχθὲν ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ τοῦ 1886 ἐξηκολούθησε διοικοῦν καὶ καθ' ὅλον τὸ 1887 τὰ τῆς Ἑταιρίας, ἀναγκαίως μέν, ἕνεκα τῶν ἐπελθουσῶν περιστάσεων, μέχρι τῆς 9ης παρελθόντος μηνὸς Νοεμβρίου, ἔκτοτε δὲ μέχρι τῆς σήμερον, καὶ ψήφῳ κυρωτικῇ τῶν ἑταίρων.

Καὶ ἡ μὲν λογοδοσία τοῦ 1886 ἀναγνωσθεῖσα ἐνώπιόν σας ἐν

τῇ Συνελεύσει τῆς 29 Μαρτίου 1887 δὲν ἐδημοσιεύθη μέχρι τῆς σήμερον, ἕνεκα τοῦ ὅτι ἐπεριμένετο τότε νὰ προσαχθῇ προσεχῶς ἡ τῶν ἐλεγκτῶν ἔκθεσις, νὰ γίνωσι δὲ καὶ αἱ ἀρχαιρεσίαι, ὧν ἡ ἀναγραφή, ὡς πάντοτε, ἔδει νὰ συμπεριληφθῇ ἐν τῷ τεύχει· ἀλλὰ ἡ ἔκθεσις, προσαχθεῖσα μετὰ παρέλευσιν ἑπτὰ μηνῶν, ὑπεβλήθη μὲν ἐν τῇ Συνελεύσει τῆς 9 Νοεμβρίου, αἱ δὲ ἀρχαιρεσίαι δὲν ἐγένοντο οὔτε τότε οὔτε ἐν τῇ τῆς 13 Δεκεμβρίου Συνελεύσει. Οὕτω λοιπὸν ἐξελιχθέντων τῶν γεγονότων, τὰ Πρακτικὰ τῶν δύο ἐτῶν ἀναγκαίως ὁμοῦ θέλουσι δοθῇ εἰς τύπον, ἀφοῦ καὶ ἄλλης ἔτι Συνελεύσεως τῶν ἑταίρων μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς σήμερον συνελθούσης, τελεσθῶσι πάντα ὅσα κελεύει ὁ ὀργανισμός.

Νῦν δὲ λογοδοτοῦντες ἡμεῖς περὶ τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πεπραγμένων, ἀπὸ τοῦ περὶ τῶν *ἑταίρων* λόγου ἀρχόμεθα, κατὰ τὰ εἰθισμένα.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ μητρῴῳ ἐγγεγραμμένων ἑταίρων ἀπέθαναν ἐν τῷ ἔτει, καθ' ὅσον ἐγένετο ἡμῖν γνωστόν, τέσσαρες, ἐν οἷς καὶ ὁ Ἀρεοπαγίτης Παῦλος Παυλόπουλος, ἄξιος γενόμενος τῆς ἡμετέρας εὐλογίας, ὡς καταλιπὼν τῇ Ἑταιρίᾳ δισχιλιόδραχμον *κληροδότημα*, ὅπερ καὶ εἰσεπράχθη πρὸ μικροῦ. Τὸ κληροδότημα τοῦτο εἶναι τὸ ἕβδομον τῶν ἐντὸς πεντήκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἑταιρίας δοθέντων αὐτῇ.

Συνδρομὴν δὲ τακτικὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατέβαλον ἑταῖροι ὄχι πολλοὶ (ἐπειδὴ ἡ εἴσπραξις, ἕνεκα τῶν προῤῥηθεισῶν ἀνωμαλιῶν, δὲν ἤρχισεν ἐγκαίρως), ἐν ὅλῳ 90, καὶ δὴ 77 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικούντων, τρεῖς ἐκ Πειραιῶς, εἷς ἐκ τῶν νήσων καὶ τέσσαρες ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἔτι συνέδραμον σωματεῖά τινα ἤτοι κοινά, 5 τὸν ἀριθμόν, ἐν οἷς τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν πανεπιστήμιον, τρεῖς ἱεραὶ μοναὶ καὶ εἷς δῆμος, μνημονευθησόμενος κατωτέρω. Ἀλλὰ μετὰ τὴν κλεῖσιν τῶν λογαριασμῶν τοῦ ἔτους 1887 κατέβαλον ἔτι ἑταῖροι περὶ τοὺς ἑβδομήκοντα τὴν συνδρομήν των, πάντες ἐξ Ἀθηνῶν.

Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων ἑταίρων τε καὶ σωματείων καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἑκάστου συνδρομῶν θέλουσιν ἀναγραφῇ ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ μετ' αὐτῆς συνεκδοθῇ. Ἐξαιρετι-

κῶς δὲ ἐνταῦθα μνημονεύομεν δύο μείζονας συνδρομάς, διδομένας τακτικῶς ἀπὸ ἐτῶν, τὴν χιλιόδραχμον τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν πανεπιστημίου καὶ τὴν πεντακοσίων χρυσῶν φράγκων τοῦ ἐν Πετρουπόλει ὁμογενοῦς Ἰω. Κοντογιαννάκη. Ἔτι δὲ μνημονευτέα καὶ ἡ ἐκ δρ. διακοσίων τακτικὴ συνδρομὴ τοῦ δήμου Ἑρμουπολιτῶν Σύρου.

Ἔκτακτον δὲ *προσφορὰν* εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας εὐγνωμόνως ἀναφέρομεν τὴν τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις Ῥώσσου ἀρχιμανδρίτου Βενιαμίν, ἐκ δραχμῶν 1973.80. Τούτων τῶν δραχμῶν ἓν μέρος, αἱ 778.80, εἶχον σταλῆ τῷ 1885 μετὰ τῶν 404 δρ. ἃς ἐμνημονεύσαμεν ἐν τῇ προπερυσινῇ λογοδοσίᾳ, ἀλλά, ἕνεκα διαφόρων περιστάσεων, τώρα ἦλθαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας.

Ἔτι προσήκει ἐνταῦθα ν' ἀνακοινώσωμεν, ὅτι *ἐδωρήθησαν* τῇ Ἑταιρίᾳ τρεῖς δεκάδραχμοι ὁμολογίαι τοῦ πατριωτικοῦ δανείου παρὰ τοῦ ἐν Πύλῳ γεωμέτρου Γ. Πράπα. Ὡσαύτως ἀνήγγειλεν ἡμῖν ὁ ἐν Σάμῳ Ἰω. Ν. Ἰωαννίδης, ὅτι δωρεῖται τῇ Ἑταιρίᾳ πέντε τοῦ αὐτοῦ δανείου ὁμολογίας, αἵτινες ὅμως εἰσέτι δὲν ἐλήφθησαν.

Ταῦτα μὲν οὕτω· ὁποία δὲ νῦν ἡ ἐν γένει κατάστασις τοῦ τῆς Ἑταιρίας χρηματικοῦ, βλέπετε μὲν καὶ ἐκ τῶν διανενεμημένων εἰς πάντας ὑμᾶς ἐντύπων, θέλετε δὲ ἀκούσῃ μετ' ὀλίγον καὶ παρὰ τοῦ ἡμετέρου συναδέλφου Γ. Νικολαΐδου, εἰς ὃν ἀπὸ τῆς 29 Δεκεμβρίου 1886 ἀνετέθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τὰ καθήκοντα τοῦ ταμίου.

Ἔργα ἀρχαιολογικὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου χρήμασι τῆς Ἑταιρίας οὐκ ὀλίγα. Πρῶτον *ἀνασκαφαὶ* εἰς ἑπτὰ διάφορα μέρη, πολλαχῶς αὐξήσασαι τὴν γνῶσιν ἡμῶν τοῦ ἀρχαίου ἐν γένει βίου, ἰδίως δὲ τῆς τέχνης τῆς Ἑλληνικῆς καὶ πλουτίσασαι τὰ Μουσεῖα τῆς πρωτευούσης διὰ ἔργων ἀξιοθεάτων.

Περὶ τῆς *πρώτης* τῶν ἀνασκαφῶν, τῆς ἐπὶ τῆς *Ἀθηναϊκῆς ἀκροπόλεως* ἀναγινώσκομεν ὑμῖν τὴν ἑξῆς σημείωσιν, γεγραμμένην ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων Παναγ. Καββαδία, εἰς ὃν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἦτο ἀνατεθειμένη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἡ τοῦ ἔργου ἐπιστασία. (Ἴδε *Ἐκθέσεις Ἐφόρων*).

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην καθ' ὅλον τὸ ἔτος δρ. 22,651:40.

Ἐν τῇ *κάτω πόλει* ἐγένετο μικρά τις σκαφὴ μόνον καὶ προσωρινὴ διευθέτησις χωμάτων καὶ λίθων σεσωρευμένων πρὸς τῇ βορείῳ πλευρᾷ τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπιείου, ἔνθα τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρίας ἀπὸ τοῦ προτέρου ἔτους εἶχε μείνῃ ἀτελές, ἕνεκα τῶν εἰσχωρουσῶν εἰς τὸ τετράγωνον ἐμβαδὸν τροχιῶν τοῦ ἱπποσιδηροδρόμου καὶ τῶν σωλήνων τοῦ φωταερίου, ἅπερ ἐμπόδια καὶ νῦν ἔτι ὑφίστανται. Διὰ τῆς μικρᾶς, ὡς εἶπα, σκαφῆς ἀνηρευνήθησαν αὐτόθι τάφοι τινὲς μεταγενέστεροι κτιστοί, καὶ ὡς κάλυμμα ἑνὸς ἐξ αὐτῶν εὑρέθη πλὰξ ἔχουσα ἐκτενεστάτην ἐπιγραφὴν ἱκανῶς σπουδαίαν, διαλαμβάνουσαν περὶ δημοσίου τινὸς καὶ πολυτελοῦς ἐν Δήλῳ κτίσματος, ὅπερ κατὰ τὸν δ'. πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα ὑπὸ τῶν Ἀθήνησιν ἀρχῶν ἐργοδοτήθη. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης, ἐκδοθησομένης μετ' οὐ πολὺ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Ἑταιρίας, εἶναι λίαν διδακτικαί. (1) Ἡ δαπάνη τοῦ μικροῦ τούτου ἔργου ἦτο δρ. 285,05.

Τρίτη ἀνασκαφὴ τοῦ ἔτους ἦτο ἡ ἐν *Ἐλευσῖνι* ἀπὸ ἐτῶν ἐξακολουθοῦσα, περὶ ἧς ἀναγινώσκω ὑμῖν τὰ ἑξῆς, γεγραμμένα ὑπὸ τοῦ ἐξ ἀρχῆς ἐν αὐτῇ ἐπιστατοῦντος ἐφόρου Δημ. Φιλίου. (Ἴδε *Ἐκθέσεις Ἐφόρων*).

Ἐδαπανήθησαν ἐν τῷ ἐν Ἐλευσῖνι ἔργῳ δρ. 11,221 : 20, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐκ δρ. 1,217:10 τιμήματος τεσσάρων γηπέδων ἰδιωτικῶν, ἐξαγορασθέντων χρήμασι τῆς Ἑταιρίας. Ἄλλως δὲ γνωστὸν εἶναι, ὅτι χάριν τῆς μεγάλης ταύτης ἀνασκαφῆς καὶ πολλὰ ἄλλα γήπεδα πρότερον ἐξηγόρασε τὸ Δημόσιον, προκαταβαλλούσης ὑπὲρ αὐτοῦ τὰ χρήματα τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας.

Τετάρτη ἀνασκαφὴ ἦτο ἡ ἐν τῷ *Ἀμφιαρείῳ* τῆς Ὠρωπίας. Ἐπεστάτει τοῦ ἔργου ὁ ἔφορος Βασίλ. Λεονάρδος, καὶ ἀναγινώσκομεν ὑμῖν τὴν ἔκθεσίν του. (Ἴδε *Ἐκθέσεις Ἐφόρων*).

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὸ ἔργον δρ. 4,217:50.

Πέμπτη ἀνασκαφὴ μικρὰ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου ἕως 4 Μαΐου ἐγένετο ἐν *Τανάγρᾳ* τῆς Βοιωτίας. Ὁ ἐπιστατήσας ἐν αὐτῇ ἔφο-

(1) Ἐξεδόθη ἡ ἐπιγραφὴ ἐν Ἐφημ. Ἀρχ. 1887, σελ. 57 κ. ἑξ.

ρος Χρ. Τσούντας ἀνήνεγκε πρὸς τὸ Συμβούλιον τὰ ἑξῆς: (Ἴδε *Ἐκθέσεις Ἐφόρων*).

Ἐδαπανήθησαν δρ. 174:50.

Ἕκτη ἀνασκαφή, ἐπιστατοῦντος τοῦ αὐτοῦ ἐφόρου Χρ. Τσούντα, ἐγένετο ἐν *Μυκήναις*, ταῖς ἔτι ἀνεξαντλήτοις. Ἡ ἔκθεσις τοῦ ἐφόρου ἔχει ὡς ἑξῆς· (Ἴδε *Ἐκθέσεις Ἐφόρων*)

Ἐδαπανήθησαν δρ. 1,941:10.

Ἑβδόμη τέλος ἀνασκαφὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐν τῷ *Ἀσκληπιείῳ* τῷ ἐν τῇ Ἀργολικῇ Ἐπιδαυρίᾳ, ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου Βαλερίου Στάη. Ἰδοὺ ἡ ἔκθεσίς του. (Ἴδε *Ἐκθέσεις Ἐφόρων*).

Ἐδαπανήθησαν δρ. 735.

Τοσαῦτα μὲν περὶ ἀνασκαφῶν, ὧν ἡ ὁλικὴ δαπάνη κατὰ τὸ ἔτος ἀνέβη εἰς δρ. 41,225:75.

Ἐπισκευὰς δὲ ἀρχαίων κτισμάτων ἐπισφαλῶς ἐχόντων, περὶ ὧν τὸ προπαρελθὸν ἔτος εἶχε μεριμνήσῃ σπουδαίως τὸ Συμβούλιον, δὲν ἔχομεν νὰ μνημονεύσωμεν σήμερον ὡς τελεσθείσας, διότι ἐκ περιστατικῶν τινῶν ἀνεβλήθησαν εἰς εὐθετώτερον χρόνον. Ἐδαπανήθησαν δὲ μόνον δρ. 80:50 εἰς συνήθη ἐπισκευὴν τοῦ τῆς Ἀττάλου στοᾶς αὐλογύρου, ὅν αὐλόγυρον καθὼς καὶ ἄλλους τοιούτους κτισθέντας ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας οἱ περικτίονες φροντίζουσι πάντοτε νὰ φθείρωσι.

Ἀγοραὶ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν τῆς Ἑταιρίας συλλογῶν ἐγένοντο κατὰ τὸ διανυθὲν ἔτος ὀλίγαι, ἐν ὅλῳ δραχμῶν 4,452, δηλαδὴ πολὺ ὀλιγώτεραι ἢ κατὰ τὰ πρότερα ἔτη, καὶ τοῦτο ὄχι δι' ἄλλον λόγον, εἰμὴ διότι οἱ ἀρχαιοπρατοῦντες δὲν προσήνεγκαν ἡμῖν πολλὰ ἄξια λόγου ἀρχαῖα εἰς ἀγοράν. Περὶ τῆς ποιότητος τῶν ἀγορασθέντων νὰ διαλάβωμεν δὲν μᾶς φαίνεται κατάλληλος νῦν ὁ καιρός.

Δωρεὰς ἀρχαίων ὀλίγας ἐν τῷ ἔτει ἔλαβον αἱ τῆς Ἑταιρίας συλλογαί. Τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν θέλουσι τυπωθῇ ἐν τέλει ταύτης τῆς ἐκθέσεως.

Τὰ τοῦ *Μουσείου* τῆς Ἑταιρίας, τοῦ φιλοξενουμένου ἐν τῷ Μετσοβίῳ, πολὺ δὲν μετεβλήθησαν ἐν τῷ ἔτει, εἰ μὴ καθ' ὅσον ηὐκαίρησεν ὁ ἐπιμελητὴς αὐτοῦ Ἀθανάσιος Σ. Κουμανούδης νὰ

εὐθετήση ὁπωσδήποτε καὶ ἱδρύση ἐν τῷ ἑτέρῳ τῶν μικρῶν δωματίων τὰς μουμίας καὶ ἄλλα τινὰ Αἰγυπτιακὰ ἀρχαῖα τῆς τελευταίας ἀποστολῆς τοῦ Ἰωάννου Δημητρίου, ὥστε νὰ εἶναι νῦν καὶ αὐτὰ προσιτὰ εἰς τὸ κοινόν.

Ὁ ἐν τῷ Μουσείῳ τηρούμενος χειρόγραφος *κατάλογος* τῶν ἀρχαίων πάντων τῆς Ἑταιρίας προβαίνει ὁλονὲν συνταςσόμενος παρὰ τοῦ ἐπιμελητοῦ. Ἐφθάσαμεν τὸν γενικὸν ἀριθμὸν 16,165.(1) Πέρυσιν ὁ ἀριθμὸς ἦτο 15,968. Ἠνοίγετο δὲ τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Μουσεῖον διά τε τοὺς ἑταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν. Εἰσεπράχθησαν δ' ἐξ εἰσιτηρίων δρ. 2,508. Ἐλευθέρα δὲ εἶναι ἡ εἴσοδος τὸ Σάββατον.

Εἰς τὰ διάφορα *Μουσειακὰ ἔργα*, οἷον κατασκευὴν θηκῶν, βάθρων, ἐπίπλων, στολῶν διὰ τοὺς φύλακας, συγκολλήσεις ἀρχαίων, ἔτι δὲ καὶ εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Μουσείου ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ ἔτος δρ. 8,989:85.

Ἡ *βιβλιοθήκη* τῆς Ἑταιρίας ηὐξήθη ὄχι πολὺ κατὰ τὸ ἔτος ἐξ ἀγορῶν. Ἡ δαπάνη ἦτο δρ. 534:15, ἐν οἷς καὶ τὰ δετικά. Ἀλλὰ καὶ τὰ δωρηθέντα ἡμῖν βιβλία ἦσαν ὄχι πολλά. Θέλει δὲ προσαρτηθῇ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει πίναξ ἐμφαίνων τά τε ἀγορα-

(1) Σύγκειται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἑξῆς καθ' ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν. Λιθίνων 4248, χαλκῶν 1156 (ἐξ ὧν 110 σταθμά), σιδηρῶν 59, μολυβδίνων 2575, (ἐξ ὧν 1317 σύμβολα καὶ 413 σταθμά·), ἀργυρῶν 70, χρυσῶν 259, ὀστεΐνων 117, ὑαλίνων 324, διαφόρων ὑλῶν 326, πηλίνων ἀγγείων 3556, πηλ. μορφῶν 1969, πηλ. μητρῶν ἢ τύπων 190, πηλ. λύχνων 584, πηλ. σκευῶν 282, πηλ. θραυσμάτων 320, πηλ. πυραμιδοειδῶν 102, πηλ. ἀρτοειδῶν 28, πηλ. λαβῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. — Ἰστέον δέ, ὅτι αἱ λαβαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπίγραφοι (ἐκ Ῥόδου Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσοῦνται νῦν ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας, ἀποκείμεναι ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρβακείου, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ Inscriptions céramiques de Grèce. Paris, 1871.

Ἔτι σημειοῦμεν, ὅτι τῶν πηλίνων τῆς Ἑταιρίας ἀγγείων ὑπάρχει Γαλλιστὶ ἐκδεδομένος κατάλογος ὑπὸ M. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίοις τῷ 1878, τῶν δὲ πηλίνων μορφῶν ὡσαύτως Γαλλιστὶ ὑπὸ J. Martha, ἐν Παρισίοις 1880. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ L. von Sybel τῷ ἐπιγραφομένῳ Katalog der Sculpturen zu Athen. Marburg, 1881, καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας λίθινα γλυπτά, ὅσα ἕως τότε εἶχε, περιεγράφησαν σχεδὸν πάντα. Ἀναφέρομεν καὶ τὸν ἑξῆς ἐπίτομον κατάλογον τῶν Ἀθήνησι Μουσείων Die Museen Athens von Arthur Milchhöfer. Athen, K. Wilberg, 1881.

σθέντα καὶ τὰ δωρηθέντα. Πάντων δὲ τῶν βιβλίων τῆς Ἑταιρίας ὑπάρχει κατάλογος ἐν δελτίοις.

Τῆς *ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος*, τῆς ἐκδιδομένης δαπάνῃ τῆς Ἑταιρίας, ἐξεδόθη κατὰ τὸ ἔτος, ἓν τεῦχος, τὸ πρῶτον, τὸ δὲ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον ὁμοῦ εἶναι νῦν ὑπὸ τὰ πιεστήρια, ὑστερεῖ δὲ τὸ τέταρτον. Ἡ ἐπελθοῦσα βραδύτης τῆς ἐκδόσεως αἰτίαν ἔσχε τὸ μὲν τὴν ὀλιγότητα τῶν διδόντων ἐγκαίρως ὕλην πρὸς δημοσίευσιν, τὸ δὲ καὶ ὅτι ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς συντάξεως ἐγένοντο δεκτὰ καὶ ἄρθρα γεγραμμένα εἰς ξένην γλῶσσαν, ὧν ἡ μετάφρασις εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἀπῄτει χρόνον τινά. Ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν ἐφημερίδα δρ. 6,502:85. Εἰσεπράχθησαν δ' ἐκ πωλήσεως τευχῶν αὐτῆς 3,174:40.

Πρὸς γνῶσιν τῶν ἑταίρων ῥητέα ἔτι κρίνονται καὶ τὰ ἑξῆς· τῇ 3 Αὐγούστου παρεδόθησαν εἰς τὸ ἐν τῷ Ἐθνικῷ πανεπιστημίῳ ἀνθρωπολογικὸν ἐργαστήριον καὶ Μουσεῖον, τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δρος Κλωνὸς Στεφάνου, ὅσα κρανία καὶ ὀστᾶ ἐκ τάφων ἀρχαίων ἐτηροῦντο ἐν ταῖς συλλογαῖς τῆς Ἑταιρίας, πλὴν τῶν ἐκ τῶν τάφων τῶν Μυκηνῶν. Τὸ πρωτόκολλον τῆς παραδόσεως θέλει προσαρτηθῇ εἰς ταύτην τὴν ἔκθεσιν (2). Ὡσαύτως ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ παρεδόθησαν ἐν γνώσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς παιδείας διὰ πρωτοκόλλων ἐννέα εἰς τὸν νομισματογνώμονα τοῦ Ἐθνικοῦ νομισματικοῦ Μουσείου πάντα τὰ ἀπὸ ἐτῶν συναχθέντα ἀρχαῖα νομίσματα τῆς Ἑταιρίας, χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ, συμποσούμενα εἰς 22,946, (2) ἔτι δὲ καὶ συλλογή τις 508 ἐκμαγείων νομισμάτων ἀρχαίων ἐκ θείου, ἃ εἶχεν ἡ Ἑταιρία. Τὰ περὶ τῆς παραδόσεως ἐννέα πρωτόκολλα θέλουσι

(1) Κατὰ μεταγενεστέραν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 5 Μαρτίου 1888 ἐκρίθη περιττὴ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ πρωτοκόλλου τούτου, ὡς καὶ ἡ τῶν κατωτέρω μνημονευομένων πρωτοκόλλων παραδόσεως νομισμάτων καὶ μαρμαρίνων γλυπτῶν, διότι οἱ βουλόμενοι τῶν ἑταίρων δύνανται, προσερχόμενοι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας, ὡς καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, νὰ λάβωσιν αὐτῶν γνῶσιν, ἡ δὲ τύπωσις αὐτῶν, ὄντων ἐκτενεστάτων, θὰ ἦτο δαπανηρά.

(2) Εἶναι ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων, ὁ ἐκ τῶν πρωτοκόλλων προκύπτων, ἐλάσσων κατὰ 90 νομίσματα τοῦ ἐν τῇ περισυνῇ λογοδοσίᾳ δοθέντος, τοῦτο δὲ διότι ἐκεῖ συνηριθμήθησαν καὶ οἱ Τουρκικοὶ παράδες (πρωτόκ. Θ.) καὶ τὰ ἐκ κράματος billon νομίσματα Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων (πρωτόκ. Γ.).

προσαρτηθῇ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει (1). Τὰ νομίσματα ταῦτα καὶ τὰ ἐκμαγεῖα ἐσχάτως κατὰ κέλευσιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς παιδείας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 201/129 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8 Ἰανουαρίου 1888 ἐγγράφου, πάλιν διὰ πρωτοκόλλου παρελήφθησαν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ νομισματογνώμονος ἵνα κατατεθῶσι κατ' αὐτὰς εἰς τὸ Ἐθνικὸν Κεντρικὸν Μουσεῖον ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν τῆς Ἐθνικῆς συλλογῆς.

Ἔτι παρεδόθησαν τῇ 3 Ὀκτωβρίου διὰ πρωτοκόλλου εἰς τὸ Κεντρικὸν Ἐθνικὸν Μουσεῖον ὀκτὼ μαρμάρινα γλυπτὰ ἐκ τῶν τῆς Ἑταιρίας, τῶν ἀποκειμένων ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρβακείου, πρὸς πολλοῖς ἄλλοις παραδοθεῖσι κατὰ τὰ πρότερα ἔτη. Τὸ πρωτόκολλον προσαρτηθήσεται ταύτῃ τῇ ἐκθέσει (2).

Ἀναφέρομεν καὶ ἓν πρὸς τεθνεῶτας τελεσθὲν καθῆκον. Ἔστησε τὸ Συμβούλιον ἐν μηνὶ Μαρτίῳ, ὡς εἶχε προαποφασισθῇ, στήλην μαρμαρίνην ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ μακαρίτου Π. Σταματάκη, γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, ἐν τῷ αῳ νεκροταφείῳ Ἀθηνῶν. Ἐδαπανήθησαν δρ. 687:50, ἐν αἷς καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ἀγορασθέντος τόπου τῆς ταφῆς.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν πεπραγμένων ἐν τῷ ἔτει λέγομεν, ὅτι ἐν ταῖς *ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου* πρὸς ταῖς γενομέναις δαπάναις εἰς τὰς εἰρημένας ἀνασκαφάς, ἐπληρόνοντο ἔτι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τακτικῶς φύλακες ἀρχαιοτήτων ἐν Ἐλευσῖνι, Ἀμφιαρείῳ τῆς Ὠρωπίας, Θεσπιαῖς, Τανάγρᾳ, Ἐπιδαύρῳ τῇ Ἀργολικῇ καὶ Μυκήναις. Ἔτι δὲ ἐδίδοντο καὶ ὁδοιπορικὰ καὶ ἐπιδόματα μισθοῦ τὰ συνήθη εἰς τοὺς ἐφόρους, τοὺς ἐκπεμπομένους εἰς ἀρχαιολογικὰς τῆς Ἑταιρίας ὑπηρεσίας. Εἰς ταῦτα πάντα ἐδαπανήθησαν ἐν τῷ ἔτει δρ. 5,689:40. Καὶ αὗται μὲν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας. Προκατεβλήθησαν δὲ κατὰ τὸ ἔτος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου παρὰ τῆς Ἑταιρίας ἀτόκως διὰ ἐξαγορὰν οἰκιῶν καὶ γηπέδων ἐν Ἐλευσῖνι, Ὠρωπίᾳ καὶ Ἀθήναις, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Κεντρικοῦ Μουσείου δραχμαὶ ἐν ὅλῳ 65,511, ὧν μέρος μὲν ἀπελήφθη, μέρος δὲ ἀποληφθήσεται.

(1) Ἀλλ' ἴδε τὴν ἀνωτέρω σημείωσιν.
(2) Ἴδε τὴν ἀνωτέρω σημείωσιν.

Τελειώνοντες τὴν λογοδοσίαν δὲν κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπαναλάβωμεν λεπτομερῶς ὅσα πολλάκις ἤδη καὶ τελευταῖον πέρυσι τὸ Συμβούλιον διὰ πλειόνων ἐξέθηκε περὶ ἀνεπαρκείας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφόρων, δι' ἣν ἀνεπάρκειαν αἱ ἐπαρχίαι τοῦ βασιλείου ἀρχαιολογικῶς μένουσιν ἀνεφόρευτοι, περὶ τῶν ἀσεβῶς λατομουμένων λόφων ἐν τοῖς πέριξ τῶν Ἀθηνῶν, περὶ τῆς ἐξοικίσεως τῶν Ἀναφιωτῶν ἀπὸ τῶν πρὸς βοῤῥᾶν τῆς Ἀκροπόλεως κλιτύων, περὶ τῆς ἄρσεως τῶν σιδηρῶν τροχιῶν καὶ τῶν σωλήνων φωταερίου ἀπὸ τόπων τινῶν ἀρχαιολογικῆς σημασίας. Πάντων τούτων, ὡς ἐκ τῶν ἐνεργειῶν εἰς ἃς προβαίνει ἡ Κυβέρνησις, ἐλπίζομεν, ὅτι θέλει ἐπέλθῃ προσεχῶς ἡ θεραπεία ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀρχαιολογίας καὶ πρὸς αὔξησιν τῆς ὑπολήψεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους παρὰ τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ σύμβουλος καὶ προσωρινὸς ταμίας τῆς Ἑταιρίας Γ. Νικολαΐδης ἀνέπτυξε προφορικῶς κατ' ἄρθρον τὸν ἐντύπως ὑποβληθέντα εἰς τὴν συνέλευσιν ἰσολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τὴν συνυποβληθεῖσαν κατάστασιν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας μετὰ τῶν ἀπολογισμῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1858 μέχρι τοῦ 1887, ὡς ἕπονται ἐνταῦθα.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ

Α. Συνδρομαι. Τακτικαὶ	Δρ	9,816	10	
» Ἔκτακτοι	»	2,221	80	12,037
Β. Τοκοι εν Γενει. Ἐκ χρεωγράφων	»			17,197
Γ. Μερισμα. Ἐκ μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης 25. (α)	»			6,623
Δ. Δημ. Χρεωγραφα. Ἐξαργύρωσις κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν	»	7,000		
» » 25 καὶ 4 ἑκατομ. δυνάμει τοῦ Νόμου	»	145,250		152,250
Ε. Μουσεια. Ἐξ εἰσιτηρίων εἰς αὐτὰ	»			2,508
Ϛ. Λαχειον. Περίοδος ΙΒ΄	»	5,876	40	
» » ΙΑ΄	»	78,009	—	83,885
Ζ. Διαφορα (6)	»			5,122
Η. Ενοικια	»			239
Θ. Εφημερις Αρχαιολογικη	»			3,174
				283,039

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Ι. Αποληψις. Προκαταβολῶν λογαριασμῷ Δημοσίου	»	14,694	65	
» » » Ἑταιρίας	»	5,686	60	20,381
				303,421
ΙΑ. Εθνικη Τραπεζα	»			
Υπολοιπον Ταμειου. Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1887	»	3,891	10	3,891

(α) Ἤτοι τῶν 15 μετοχῶν τῆς Ἑταιρίας καὶ
» 10 » ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Ῥώμα.
25

(6) Ἤτοι ἐξ ὑπερτιμήσεως χρυσῶν νομισμάτων . Δρ. 2,972.55
ἐξ ἀντιτίμου ὑλικοῦ οἰκίας Λύτζικα . . » 2,125.—
ἐξ ἐπιστροφῆς κληρωθέντων . . . . » 10.—
ἐκ προστίμου . . . . » 15.—
5,122.55

Ὅλον εἰσπράξεων	Δρ.	307,312

ΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1887.

ΠΛΗΡΩΜΑΙ

ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ

. Γραφειον. Προσωπικόν . . . . Δρ.	4,200	—		
» Γραφικὴ ὕλη, χάρτης, τυπωτικὰ, ταχυδρομικὰ κλπ. . . »	458	35		
» Βιβλιοθήκη, ἀγορὰ βιβλίων καὶ δετικὰ . . . . . . »	531	15	5,192	50
. Μουσεια. Προσωπικὸν κλπ. . . . . »	5,930	—		
» Ἀρχαιοθῆκαι, συγκολλήσεις καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων . . »	3,059	85		
» Ἀγορὰ ἀρχαίων . . . . »	4,452	—	13,441	85
. Αρχαια. Ἐπισκευαὶ καὶ ἀναστηλώσεις μνημείων . . . . . »			80	50
. Ανασκαφαι. Ἐν Ἀθήναις Ἀκροπόλεως . . . . »	22,651	40		
» » Ὀλυμπιείου . . . . »	385	05		
» Ἐλευσῖνος. . . . . »	11,221	20		
» Ἐπιδαύρου. . . . . »	735	—		
» Ἀμφιαρείου . . . . »	4,117	50		
» Μυκηνῶν . . . . »	1,941	10		
» Τανάγρας . . . . »	174	50	41,225	75
. Επαρχ. Αρχαιοτητες. Ἐπιμίσθιον ἐφόρων, μισθοὶ φυλάκων ἐπαρχιακῶν Μουσείων καὶ μνημείων . . . . . »			5,650	30
. Εφημερις Αρχαιολογικη . . . . »			6,502	85
. Ακινητα. Ἀγορὰ γηπέδων ἐν Ἐλευσῖνι κλπ. . . . . . . »			1,633	80
Ι. Εθνικη Τραπεζα. Ἀγορὰ 13 μετοχῶν της . . . . »			54,904	—
). Λαχειον. Περίοδος ΙΒ'. . . . . »	3,857	40		
» » ΙΑ'. . . . . »	33,694	60		
» » Ι'. . . . . »	136	20	37,688	20
. Τοκοι . . . . »			5,445	—
Α. Διαφορα. . . . . »			1,880	45
			173,645	20

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Β. Εθνικη Τραπεζα. Δάνειον . . . . »	55,540	10		
Γ. Προκαταβολαι. Λογαριασμῷ Δημοσίου . . . . »	65,511	35		
» » Ἑταιρίας . . . . »	5,686	60	126,738	05
			300,383	25
Υπολοιπον τοῦ Ταμείου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887 μεταφερόμενον εἰς τὰ βιβλία τοῦ 1888 . . . . »			5,038	18
Μετενεχθεν εἰς χρέος τοῦ Γιαννοπούλου. . . . . »			1,890	80
Ὅλον δαπανῶν. . . . Δρ.			307,312	23

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ Α

ΜΕΡΙΔΕΣ	Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1886				Πράξεις κατά τὸ 188		
	Χρέωσις		Πίστωσις		Χρέωσις		Πίστωσ
Α. Ακινητα. Οἰκόπεδα καὶ οἰκίαι ἐν Ἀθήναις, Κηφισίᾳ, Ἐλευσῖνι κλπ. . . .	27,447	08			1,633	80	
Β. Εθνικη Τραπεζα. Μετοχαὶ αὐτῆς . . .	59,253	10			54,904	—	
Γ. » » Καταθέσεις ἔντοκοι. . .							
Δ. Δημ. Χρεωγραφα. . . . . (α)	246,992	92					152,250
Ε. Προκαταβολαι. Λογαριασμῷ Δημοσίου (β)	626	12			65,511	35	14,691
» » Ἑταιρίας. (γ)	1,000	—			5,686	60	5,686
ς. Εθνικη Τραπεζα. Δάνειον			55,540	10	55,540	10	
Ζ. Χρεος Γιαννοπούλου	67,501	38			1,890	80	
Η. Ταμειον τοῦ 1887 . . . . . . (δ).	3,891	10			301,530	33	300,383
	406,711	70	55,540	10	486,696	98	473,014
					406,711	70	55,540
					893,408	68	528,554
					528,554	60	
					364,854	08	ἰσοζύγιον

(α) Κατατεθειμένα εἰς Ἐθνικὴν Τράπεζαν:
135 ὁμόλογα τῶν 60 ἑκατομμυρίων
118 » » 10 »
125 » » 6 »
28 μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης

(β) Τὸ ὑπόλοιπον τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 ἔφερε δραχ. 56,163 77
ἀλλ' ἐκ τούτων μετηνέχθησαν εἰς χρέος τοῦ Γιαννοπούλου αἱ ἐκ τοῦ τιμήματος τῆς οἰκίας Λύτζικα προερχόμεναι . . . . . . » 55,000.—
Ἐπίσης μετηνέχθησαν εἰς τὰς προκαταβολὰς λογαριασμοῦ ἑταιρίας εἰς ἃς ἀνήκουσιν . . » 537.65 55,537.65
καὶ ἔμειναν αἱ ἄνω σημειωθεῖσαι . . . . . δρ. 626.12

(γ) Τὸ ὑπόλοιπον τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 ἔφερε δραχ. 462.35
ἀλλ' ἐν αὐταῖς μετηνέχθησαν αἱ ἀφαιρεθεῖσαι ὡς ἄνω ἐκ τῶν προκαταβολῶν λ/σμῷ δημοσίου. » 537.65
ὅσαι ἐσημειώθησαν . . » 1,000.—

(δ) Τὸ ὑπόλοιπον τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 ἔφερε δρ. 16,392.48
ἀλλ' ἐκ τούτων ἀφῃρέθησαν καὶ προσετέθησαν εἰς τὸ χρέος Γιαννοπούλου. . . . . . » 12,501.38 ὅσας ἔφερε τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Ταμείου του μὴ παραδοθέν.
καὶ ἔμειναν ὅσαι ἐσημειώθησαν ἤτοι δρ. 3,891.10

ΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1887.

Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1887 Χρέωσις			Πίστωσις
29,080	88	(α)	
114,157	10	(β)	
94,742	92	(γ)	
51,442	82	(δ)	
1,000	—	(ε)	
		(ϛ)	
69,392	18	(ζ)	
5,038	18	(η)	
364,854	08		
364,854	08		

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

(α) Λογαρ. τοῦ	1886	Δρ.	27,447.08		
»	1887	»	29.080.88	πλέον δρ. 1,633.80	
(β) »	1886	»	59,253.10		
»	1887	»	114,157.10	πλέον » 54,904.—	
(γ) »	1886	»	246.992.92		
»	1887	»	94,742.92	ἔλατ.	δρ. 152.250.—
(δ) »	1886	»	626.12		
»	1887	»	51.442.80	πλέον » 50,816.70	
(ε) »	1886	»	1,000.—		
»	1887	»	1,000.—		
(ϛ) »	1886	»	55,540.10		
»	1887	»	— .—	πλέον » 55,540.10	
(ζ) »	1886	»	67,501 38		
»	1887	«	69.392.18	πλέον » 1,890.80	
(η) »	1886	»	3,891.10		
»	1887	»	5,038.18	πλέον » 1,147.08	
				δρ. 165,932.48	δρ. 152,250.—
				» 152,250.—	

Αὔξησις τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας Δραχ. 13,682.48

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

Λογαριασμὸς τοῦ ἔτους		1886	Δρ.	351,171.60
»	»	1887	»	364,854.08
Διαφορὰ ἐπὶ πλέον, ὡς ἀνωτέρω			Δρ.	13,682.48

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

Α'. ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	1858 - 1886		1887		Ὅλον	
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ						
Συνδρομαι Ἐτήσιαι. . . . . Δρ.	154,331	25	9,816	10	164,147	35
» Ἔκτακτοι . . . . »	63,024	71	2,221	80	65,246	51
» Εἰδικαί. . . . . »	52,745	53			52,745	53
Τοκοι καὶ Μερισματα. Ἐν γένει . »	409,132	87	23,822	28	432,955	15
Δημοσια Χρεωγραφα. Ἐξαργύρωσ. κληρωθ. ὁμολογ. »	188,464	52	152,250	—	340,894	52
Μουσεια. Ἐξ εἰσιτηρίων. . . . . »	13,445	25	2,508	—	15,953	25
Ακινητα. Πώλησις ἀκινήτων . . »	10,258	93			10,258	93
» Ἐνοίκια. . . . . . . »	6,490	73	239	35	6,730	08
Κληροδοτηματα . . . . »	12,920	72			12,920	72
Διαφορα . . . . »	10,857	74	5,122	55	15,980	29
Αρχαιολ. Εφημερις (παλαιά) καὶ κατάλογοι τῶν ἐν τοῖς Μουσείοις ἀρχαίων. »	1,882	18			1,882	18
» » Νέα τῆς Γης Περιόδ. »	5,533	80	3,174	40	8,708	20
Επιστροφη Χρηματων . . . . »	1,720	09			1,720	09
Λαχειον . . . . »	934,002	62	83,885	40	1,017,888	02
	1,864,990	94	283,039	88	(α) 2,148,030	82
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ						
Δανεια . . . . »	164,732	14			164,732	14
Προκαταβολαι. Ἀποληφθεῖσαι. . »	471,648	77	20,381	25	492,030	02
Βιομ. Τραπεζα. Ἀλληλόχρεως λογαριασμός . . . . »	839,116	92			(6) 839,116	92
Παρακαταθηκαι . . . . »	12,632	59			12,632	59
Ταμειον. Ὑπόλοιπα διαχειρίσεως μέχρι τοῦ 1885. . . »	3,891	10			3,891	10
	3,357,012	46	303,421	13	3,660,433	59

(α) Κύρια ἔσοδα. . . . . Δρ. 2,148,030.82
(6) Διάφοροι λογαριασμοὶ . . . . « 1,512,402.77
Δρ. 3.660,433.59

...ΑΙΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1858-1887.

Β'. ΠΛΗΡΩΜΑΙ	1858-1886		1887		Ὅλον	
ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ						
...ΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν.τυπωτικά,ἔξοδα διάφορα καὶ Βιβλιοθήκη. . Δρ.	84,460	07	5,192	50	89,652	57
...ΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν.ἀρχαιοθῆκαι, φυλακεῖα,ἐπισκευαὶ καὶ συγκολλήσεις ἀρχαίων . . . »	142,768	54	8,989	85	151,758	39
...ΓΟΡΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ . . . . »	233,087	94	4,452	—	237,539	94
...ΡΧΑΙΑ. Ἀνασκαφαὶ ἐν γένει . . »	486,146	76	41,225	75	527,372	51
» Ἐπισκευαὶ καὶ ἀναστηλώσεις μνημείων . . . . »	26,125	21	80	50	26,205	71
...ΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤ. Προσωπ. ἐφόρων καὶ φυλάκων ἐπαρχ. Μουσείων καὶ μνημείων, . . »	78,672	95	5,650	30	84,323	25
» Περισυναγωγὴ καὶ μεταφορὰ ἀρχαίων . . . . »	3,305	83			3,305	83
...ΟΚΟΙ. Ἐν γένει . . . . . . »	26,341	87	5,445	—	31,786	37
...ΚΙΝΗΤΑ . . . . »	23,204	50	1,633	80	24,838	30
...ΙΑΦΟΡΑ. Ποσοστὰ εἰσπράκτορ., ἐκμαγεῖα ἀρχαίων κτλ. . »	10,919	47	1,880	45	12,799	92
» Προτομαὶ προέδ. Ἑταιρ. »	1,696	43			1,696	43
» Συνδρομαὶ εἰς ξένους πρὸς συντέλεσιν ἀνασκαφῶν . »	446	43			446	43
...ΠΡΟΒΛΕΠΤΑ . . . . »	1,886	18			1,886	18
...ΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΟΓΡΑΦΑ. . . . . »	275,792	30			275,792	30
...ΕΤΟΧΑΙ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ . . . »	22,322	43	54,904	—	77,226	43
...ΑΧΕΙΟΝ . . . . »	397,213	67	37,688	20	434,901	87
...ΚΙΝΗΤΑ. Ἐπισκευαί. . . . . »	671	15			671	15
...ΡΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜ.(Νέα Γῆς Περιόδ.). »	37,893	10	6,502	85	44,395	95
	1,852,954	33	173,645	20	2,026,599	53
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ						
...ΑΧΕΙΑ . . . . »	65,625	—			65,625	—
...ΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Ἀπολήπτέαι . . »	525,580	53	71,197	95	596,778	48
...ΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ . . . . . »	839,116	92			839,116	92
...ΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ . . . . . . »	10,838	57			10,838	57
...ΑΘΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ . . . . . . »	267	87			267	87
...ΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ . . . . . . »	44,459	90	55,540	10	100,000	—
...ΑΜΕΙΟΝ . . . . »	14,278	24	6,928	98	21,207	22
	3,353,121	36	307,312	23	3,660,433	59

ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΙΑ'.

ΧΡΕΩΣΙΣ

Κατὰ τὸ δημοσιευθὲν πρωτόκολλον ἐξελέγξεως τῶν πωληθέντων κλήρων τῆς ΙΑης Περιόδου, ἐπωλήθησαν τοιοῦτοι 27,300 ἀποφέροντες πρὸς δραχ. 3, ἐν ὅλῳ . . . . . Δρ.			81,900	—
Εἰσαχθείσας εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας κατὰ μὲν τὸ 1886 διὰ διπλοτύπ. ἀρ. 60 »	3,891	—		
κατὰ δὲ τὸ 1887 διὰ διπλοτύπου » 16 »	76,118	20		
» » » 15 »	1,890	80	81,900	—
	81,900	—		
Ὑπερτίμησις χρυσῶν νομισμάτων ἀποσταλέντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξ ἀντιτίμου πωληθέντων κλήρων ὡς τὸ διπλότυπον ἀρ. 18 . .	1,833	45	1,833	45
Δρ.	83,733	45	88,733	45

ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΝ ΕΤΕΙ 1886					
1) Μισθὸς προσωπικοῦ ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 18, 27, 41, 63, 87, 117, 144, 157, 172, 195, 217 καὶ 247 πρὸς δρ. 250 . . Δρ.	3,000	—			
2) Χάρτης, λιθοχάραξις, τύπωσις, ἀρίθμησις καὶ δετικὰ στελεχῶν, ὡς τὰ ἐντάλματα 51, 65, 101, 102 καὶ 103 . »	1,224	—	4,224	—	
ΕΝ ΕΤΕΙ 1887					
3) Ἐξαργύρωσις 158 κερδησάντων κλήρων ὡς τὸ ἔνταλμα 208 . . . . . »	23,368	80			
4) Προμήθεια πωλησάντων τοὺς 27,300 κλήρους τῆς Περιόδου ταύτης, ὡς τὸ ἔνταλμα 212. . . . . »	7,783	60			
5) Εἰς ἔξοδα διάφορα ὡς τὸ ἔνταλμα 210. »	1,595	10			
6) Ἀμοιβὴ προσωπικοῦ . . . . . . »	750	—			
7 Ἐπιστροφὴ τιμήματος μὴ πωληθ. κλήρων ὧν τὸ τίμημα προεπληρ. ὡς τὸ ἔνταλ. 211 »	197	10	33,694	60	
			37,918	60	
7) Ἐξαργυρωτέοι κερδήσαντες κλῆροι μὴ παρουσιασθέντες ἔτι ἤτοι 3 ἐκ τῶν ἑπτὰ »	1,638	—			
» 2 » δέκα »	273	—			
» 37 ἐκ τῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πρὸς δρ. 54.60 »	2,020	20			
			3,931	20	
			41,849	80	
Καθαρὸν κέρδος ἐκ τοῦ λαχείου Δρ.			41,883	65	
			83,733	45	

Εἶτα ἡ Συνέλευσις ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἂν διὰ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐξηγηθέντας λόγους ἐγκρίνει τὴν ἀναβολὴν τῆς κατὰ τὴν συνέλευσιν τῆς 13 Δεκεμβρίου 1887 ἀποφασισθείσης τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ, ἀπεφήνατο ὅτι ἐγκρίνει αὐτὴν καὶ ἀνατίθησι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως εἰς τὸ Συμβούλιον, ὅταν τοῦτο ἤθελε θεωρήσῃ αὐτὴν πρόσφορον.

Μετὰ τὴν οὕτως ἐξενεχθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως, τῶν ἑταίρων τις ἐζήτησε νὰ τυπωθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς καὶ τὸ περὶ τῆς παραδόσεως τῶν νομισμάτων τῆς Ἑταιρίας εἰς τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Τὸ δὲ Συμβούλιον παρεδέχθη τὴν αἴτησιν ταύτην (1).

(1) Ἀριθ. 58/77 Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουλίου 1887.

Ὁ Ἔφορος τῆς ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ ἐθνικοῦ νομισματικοῦ Μουσείου

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Προκειμένου μετ' οὐ πολὺ νὰ μετενεχθῇ τὸ ἐθνικὸν Νομισματικὸν Μουσεῖον εἰς τὸν ἐν τῇ Σιναίᾳ Ἀκαδημίᾳ προσδιορισθέντα αὐτῷ χῶρον, ὁ Νομισματογνώμων κ. Α. Ποστολάκας ἐξαιτεῖται δι' ἀναφορᾶς του πρὸς ἡμᾶς νὰ ἐνεργηθῇ, ὅπως παραδοθῇ αὐτῷ πρὶν ἢ μετενεχθῇ τὸ Μουσεῖον εἰς τὴν Σιναίαν Ἀκαδημίαν πρὸς ταξινόμησιν καὶ κατάταξιν ἡ παρὰ τῆς ἐνταῦθα ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας κατεχομένη ἐκ πολλῶν χιλιάδων ἀρχαίων νομισμάτων συλλογή, σχηματισθεῖσα παρ' αὐτῆς ἀπὸ τῆς συστάσεώς της ἐκ δωρεῶν καὶ εὑρημάτων, καὶ τὴν ὁποίαν συλλογὴν βεβαίως προέθετο ἡ Ἑταιρία αὕτη νὰ δωρήσῃ τῷ ἐθνικῷ νομισματικῷ Μουσείῳ ἐν δέοντι. Ὑποβάλλοντες ἐγκλείστως τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν τοῦ εἰρημένου Νομισματογνώμονος. παρακαλοῦμεν τὸ Ὑπουργεῖον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκτιθέμενα καί, ἂν ἐγκρίνῃ ταῦτα, νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς αἰτήσεως ταύτης, εὐαρεστηθῇ δ' ἐν καιρῷ νὰ μοὶ γνωστοποιήσῃ τὸ ἀποτέλεσμα.

Εὐπειθέστατος

Ὁ Ἔφορος

Ε. Ροΐδης

Ἀριθ. 10855/9735.

Διαβιβάζεται μετὰ τῆς συνημμένης ἀναφορᾶς εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1887.

Ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ

Ὁ Γενικὸς Ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων

Π. Καββαδιας

Σ. Μ. Παρισης

Εἶτα ἐξελέχθησαν οἱ κ.κ. Μ. Δήμιτσας, Ἰ. Φωκιανὸς καὶ Θ. Καλογερόπουλος μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, τῆς πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν τῆς Ἑταιρίας, καὶ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

Μετὰ δύο δ' ἑβδομάδας, τῇ 21 Φεβρουαρίου 1888 ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ 10η π. μ. συνελθόντων αὖθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἑταίρων ἑκατὸν δέκα καὶ ἕξ, ὁ πρόεδρος Ἀλ. Κοντόσταυλος προσεκάλεσε τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τοὺς ἑταίρους τὴν ἔκθεσίν της. Ὅθεν παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς αὐτῆς Θ. Καλογερόπουλος ἀνέγνω τὰ ἑξῆς·

Πρὸς τὴν Συνέλευσιν τῶν Ἑταίρων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Κύριοι,

Κατὰ τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐντολὴν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως περὶ ἐξελέγξεως τῶν λογαριασμῶν τῆς διαχειρίσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος 1887, ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν τὰ τεθέντα εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν λογιστικὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα. Ἐπιθέντες τὸ «ἐθεωρήθη» ἐπὶ μὲν τοῦ Καθημερινοῦ ὑπὸ τὴν τελευταίαν πρᾶξιν ὑπ' ἀριθ. 129 παριστάνουσαν μετὰ τὸν ἰσολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τὸν λογαριασμὸν τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας, ἐπὶ δὲ τοῦ στελέχους τῶν εἰσπράξεων τοῦ ταμίου ὑπὸ τὸν τελευταῖον ἀριθ. 45, ἐπὶ τοῦ στελέχους τῶν διπλοτύπων τοῦ εἰσπράκτορος κ. Θ. Κουτσούλη ὑπὸ τὸν τελευταῖον ἀριθ. 302 καὶ ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ τελευταίου ἐντάλματος ὑπ' ἀριθ. 251, προέβημεν εἰς τὴν ἐξέλεγξιν διὰ παραβολῆς τῶν ἐν τῷ Καθημερινῷ ἐγγραφῶν τῶν ἐσόδων πρὸς

τὰ ῥηθέντα διπλότυπα, τοῦ μὲν ταμίου ἀπὸ ἀριθ. 1 μέχρι 45, τοῦ δὲ εἰσπράκτορος ἀπὸ ἀριθ. 210 μέχρι 302, κατόπιν δὲ διὰ παραβολῆς ὡσαύτως τῶν ἐν τῷ Καθημερινῷ ἐγγραφῶν τῶν ἐξόδων πρὸς τὰ στελέχη τῶν ἐνταλμάτων καὶ πρὸς αὐτὰ ταῦτα τὰ ἐντάλματα φέροντα ἐπισυνημμένα τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

Ἐκ τῆς ἐργασίας δὲ ταύτης προέκυψεν, ὅτι πάντα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἐγένοντο δυνάμει τῶν νομίμων γραμματίων καὶ ἐνταλμάτων καὶ ὅτι τὸ ταμεῖον παριστᾷ ὑπόλοιπον 5,038.18 μεταφερόμενον εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ 1888.

Ὅτι τὰ μὲν ἔσοδα ἐν γένει τοῦ 1887 μετὰ τοῦ ἐκ τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1886 μετενεχθέντος ὑπολοίπου Δρ. 3,891.10 ἀνέρχονται εἰς . . . . Δρ. 307.312.23

Ἤτοι κύρια ἔσοδα .	Δρ.	283,039.88	
Διάφοροι λογαριασμοὶ .	»	24,272.35	
	Δρ.	307.312.23	
Τὰ δὲ ἔξοδα ἐν γένει εἰς			Δρ. 300,383.25
Ἤτοι καθαρὰ ἔξοδα .	Δρ.	173,645.20	
Διάφοροι λογαριασμοὶ	»	126,738.05	
	Δρ.	300.383.25	
Προστιθεμένου τοῦ ἐν τῷ ταμείῳ ὑπολοίπου τῇ 31 Δεκεμβρίου 1887			» 5,038.18
Καὶ τῶν μετενεχθέντων εἰς χρέος Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου			» 1,890.80
Ἐξισοῦνται αἱ μερίδες ἐσόδων καὶ ἐξόδων .			Δρ. 307.312.23

Ἡ μόνη ἀνωμαλία ἣν ἐβεβαιώσαμεν εἰς τὸ Καθημερινὸν εἶναι ὅτι πολλαὶ εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ ἐνεγράφησαν εἰς ἄλλην χρονολογίαν ἐκείνης καθ' ἣν ἐξεδόθησαν τὰ ἐντάλματα καὶ γραμμάτια, αἱ πλεῖσται δὲ ἐγγραφαὶ ὧν τὰ ἐντάλματα ἐξεδόθησαν εἰς πολὺ προγενεστέρας ἐποχὰς τοῦ ἔτους κατεχωρίσθησαν τὴν 31 Δεκεμβρίου 1887. Τὴν ἀταξίαν ταύτην ἐδικαιολόγησαν ἡμῖν ὡς ἐπελθοῦσαν ἐκ τῆς ἐπὶ πολὺν χρόνον κατακρατήσεως τῶν βιβλίων παρὰ τῆς προγενεστέρας Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, διότι ἕνεκεν τῆς κατακρατήσεως τῶν βιβλίων δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκ-

δώσωσι ἐγκαίρως τὰ ἐντάλματα καὶ ἐνεργήσωσι τὰς ἐγγραφάς, καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ χρησιμοποιήσωσι τὰς εἰσπράξεις τοῦ Λαχείου διὰ τὰς πληρωμάς των.

Μετὰ ταῦτα θέλοντες νὰ παραβάλωμεν τὰς ἐγγραφὰς τοῦ Καθημερινοῦ πρὸς τὰς τοῦ Καθολικοῦ ἵνα βεβαιώσωμεν ὅτι τὰ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887 ἀναγραφόμενα ὑπόλοιπα ἑκάστης μερίδος ἐκεῖθεν ἐξήχθησαν, ἐζητήσαμεν τὸ βιβλίον τοῦτο, ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδέποτε ἐτηρήθη τοιοῦτον βιβλίον οὐδὲ κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος· καὶ ναὶ μὲν μᾶς ὑπεβλήθη βιβλίον τι εἰς ὃ συνελέχθησαν εἰς μίαν ἑκάστην μερίδα τὰ δι' αὐτὴν δαπανηθέντα ἢ εἰσπραχθέντα, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον δὲν δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν ὡς Καθολικὸν Α'. διότι ἑκάστη μερὶς δὲν ἔχει ὡς ἡ τάξις ἀπαιτεῖ Χρέωσιν καὶ Πίστωσιν οὐδὲ μετηνέχθησαν εἰς ταύτας τὰ ὑπόλοιπα τοῦ προηγουμένου ἔτους, οὕτως ὥστε, ἀθροίζοντες τὰ μετενεχθέντα ὑπόλοιπα μετὰ τῶν προστεθεισῶν εἰς αὐτὰ ἐγγραφῶν κατὰ τὸ ἔτος 1887 καὶ ἀφαιροῦντες τὰ εἰς χρέωσιν ἢ πίστωσιν ἐπίσης ἐγγραφέντα κατὰ τὸ 1887 ποσά, νὰ ἐξαγάγωμεν τὰ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887 σημειούμενα ὑπόλοιπα ἑκάστης μερίδος καὶ βεβαιώσωμεν ταῦτα.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἔχει καὶ ἄλλην ἔλλειψιν τὸ βιβλίον τοῦτο πολὺ σπουδαιοτέραν, δηλαδὴ τὴν ἑξῆς· ἐπειδὴ τὰ ὡς ἄνω συλλεχθέντα ποσὰ εἰς ἑκάστην μερίδα, συνελέχθησαν ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ δυνηθῶσι νὰ ἴδωσι τί ἐδαπάνησαν ἢ εἰσέπραξαν δι' ἑκάστην μερίδα, καὶ καταστρώσωσι τὴν κατάστασιν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887, καὶ ἐπειδὴ αἱ πράξεις αὗται ἐξήχθησαν ἐκ τοῦ ταμείου, ὅπερ ἀντιπροσωπεύει τὸν ταμίαν, ἕπεται ὅτι καὶ αἱ σημειούμεναι ἐγγραφαὶ εἶναι ἀντίστροφοι, δηλαδὴ εἶναι πιστωμέναι αἱ Ἀνασκαφαί, Ἔξοδα Μουσείου, Προκαταβολαὶ λογαριασμῷ Δημοσίου, ὅσαι δηλαδὴ μερίδες ἐδαπάνησαν, διότι ὁ ταμίας πρέπει νὰ πιστωθῇ, εἶναι δὲ χρεωμέναι αἱ μερίδες ἐκεῖναι αἵτινες ἀπέφερον εἰσοδήματα δηλαδὴ Συνδρομαί, Τόκοι κλπ. διότι ὁ ταμίας πρέπει νὰ χρεωθῇ. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι εἰς τὴν κατάστασιν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887 αἱ ἀταξίαι αὗται ἐδιορθώθησαν καὶ ἐχρεώθησαν καὶ ἐπιστώθησαν ἐν τάξει αἱ διάφοροι μερίδες.

Ἕνεκεν τοῦ ὡς προείρηται σκοποῦ τοῦ βιβλίου τούτου, τοῦ νὰ συλλέξωσι ἁπλῶς τὰ ποσὰ εἰς ἓν ἕκαστον κεφάλαιον καὶ οὐχὶ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς Καθολικόν, καὶ ἡ εἰς ἑκάστην δαπάνην ἢ εἴσπραξιν ἀναφερομένη δικαιολόγησις εἶναι ἀσαφεστάτη, ὥστε, ἵνα ἡμεῖς ἐξελέγξωμεν ποῦ καὶ διὰ τίνα σκοπόν, καὶ ἀπὸ ποῖον εἰσεπράχθησαν ἢ ἐπληρώθησαν τὰ σημειούμενα ποσά, ἵνα ἐκτελέσωμεν τὴν κυρίαν ἐντολὴν ἣν μᾶς ἔδωσεν ἡ Συνέλευσις, ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον ὥστε ν' ἀντιγράψωμεν ἐκ τοῦ Καθημερινοῦ μίαν ἑκάστην δικαιολόγησιν δαπάνης ἢ εἰσπράξεως ἵνα βεβαιώσωμεν ὅτι καλῶς ἐδαπανήθησαν, ἀλλὰ φρονοῦμεν ὅτι ἡ τοιαύτη ἐργασία δὲν ἀνάγεται εἰς τὰ καθήκοντα τῶν ἐλεγκτῶν, οἵτινες καθῆκον ἔχουσι νὰ ἐξελέγξωσι καὶ οὐχὶ νὰ καταστρώσωσι βιβλία.

Μολονότι ἕνεκεν τῆς ὡς εἴρηται ἐλλείψεως τοῦ Καθολικοῦ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ βεβαιώσωμεν ἐὰν τὰ μεταφερόμενα ἐκ τοῦ 1886 ὑπόλοιπα εἶναι ὀρθά, οὐχ' ἧττον πεποιθότες ὅτι οἱ προηγηθέντες ἡμῶν κκ. ἐλεγκταὶ τὰ ἐξήλεγξαν, ἀναγράφομεν καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρίας ἧς τοὺς τίτλους ἐθεωρήσαμεν, ὡς παρακατιὸν θὰ διαλάβωμεν.

Ἡ περιουσία τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1887 συνέκειτο ἐκ:

α') Δύο οἰκιῶν ἐν Ἀθήναις, μιᾶς ἐν Κηφισίᾳ καὶ δύο οἰκοπέδων ἐν Ἐλευσῖνι, ὧν ἡ ἀξία ἀνεγράφετο ἐν τῇ καταστάσει τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 . . . . Δρ. 27,447.08

Εἰς ταύτην προσετέθησαν τὸ 1887:		
Ἡ ἀξία 4 γηπέδων ἀγορασθέντων ἐν Ἐλευσῖνι ὡς τὰ ὑπ' ἀριθ. 790, 813, 834 καὶ 1026 συμβόλ. τοῦ εἰρηνοδίκου Γ. Α. Οἰκονόμου . .	Δρ. 1,217.10	
Καὶ ἡ δαπάνη ἐπισκευῆς οἰκίας Κηφισίας . . .	» 416.70	Δρ. 1,633.80
Ἀξία τῶν ἀκινήτων		» 29,080.88

Ἐκ μεταφορᾶς. . . .		Δρ.	29,080.88
β') Ἐξ 28 μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὧν αἱ 15 προϋπῆρχον καὶ ἡ ἀξία σημειοῦται εἰς τὴν κατάστ. τῇ 31 Δεκεμβρίου 1886 εἰς	Δρ. 59,253.10		
13 δὲ ἠγοράσθησαν τὸ 1887 εἰς διαφόρους τιμὰς ἐν ὅλῳ δὲ ἀντὶ	» 54,904.—	Δρ.	114,157.10
γ') Ἐκ τῶν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ κατατεθειμένων : 135 Ὁμολ. Ἑλλ. Δανείου 60 ἑκατομ. 118 » » » 10 » 125 » » » 6 » αἵτινες προϋπῆρχον καὶ ἡ ἀξία ἀναγράφεται ἐν τῇ καταστ. τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887 εἰς		Δρ.	94,742.92
δ') Ἐκ τῶν ὀφειλομένων διὰ προκαταβολὰς λογαριασμοῦ Δημοσίου		»	51,442.82
ε') Ὁμοίως διὰ προκαταβολὰς λογαριασμοῦ Ἑταιρίας ὑπολ. 31 Δεκεμβρίου 1886		»	1,000.—
ϛ') Ἐκ τῶν ὀφειλομένων ἐκ τῆς κληρονομίας Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου ὑπολ. ὡς κατάστ. 31 Δεκεμβρίου 1886	Δρ. 67,501.38		
Μετηνέχθησαν τὸ 1887 εἰς χρέος του ὅσαι τῷ ἐδόθησαν ὑπὸ Ν. Φραντζῆ ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ λαχείου	» 1,890.80	»	69,392.18
ζ') Καὶ ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ ταμειου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887		»	5,038.18
ἤτοι ἐν ὅλῳ ἐκ		»	364,854.08
Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1886 ἡ καθαρὰ περιουσία ἀνήρχετο εἰς . . .		»	351,171.60
Ἕπεται ὅτι ἐντὸς τοῦ 1887 ηὐξήθη κατὰ		»	13,682.48

δαπανηθεισῶν ὀλιγώτερον τῶν εἰσπραχθεισῶν.

Τὸ εἰς δημόσια χρεώγραφα ὑπόλοιπον τῆς 31 Δεκεμβρίου 1886 παρίστανε ἀξίαν . .	Δρ.	246,992.92
Ἐπειδὴ δὲ ἐντὸς τοῦ 1887 εἰσεπράχθη τὸ ἀντίτιμον 235 Ὁμολ. τῶν 4 ἑκατ. καὶ 374 Ὁμολ. τῶν 25 ἑκατ. 8 καὶ 9 % κληρωθεισῶν καὶ ἀποσβεσθεισῶν δυνάμει Νόμου εἰσεπράχθησαν δὲ	Δρ.	152,250.—
Μένει ὑπόλ. ἀξίας τῶν ἄνω χρεωγράφων	»	94,742.92
Ἐντὸς δὲ τοῦ 1887 ἀπέσβεσεν ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία καὶ τὸ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν χρέος της προϋπάρχον ἐκ . . .	»	55,540.10

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀναγραφῆς τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας ὑποβάλλομεν εἰς τὸ Σ. Συμβούλιον τὴν ἑξῆς ἐρώτησιν, διατὶ εἰς τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρίας δὲν ἀναγράφονται καὶ τὰ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1887 δαπανηθέντα ἤτοι Δρ. 237,539.94 δι' ἀγορὰν Ἀρχαιοτήτων, καθὼς καὶ τὰ δαπανηθέντα δι' ἀγορὰν βιβλίων ὧν τὴν ἀξίαν δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναγράψωμεν καθότι συμπεριλαμβάνεται εἰς τὰ ἔξοδα προσωπικοῦ τυπωτικὰ διάφορα καὶ βιβλιοθήκη τὰ ὁποῖα πρέπει ν' ἀποσβεσθῶσι· μήπως τὰ καταβληθέντα δι' ἀγορὰν Ἀρχαιοτήτων καὶ βιβλίων τὰ θεωρεῖ ὡς ἔξοδα ἀποσβεστέα; Νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὴ ἡ μὴ ἀναγραφὴ εἰς τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρίας δαπανῶν αἵτινες ἀντιπροσωπεύονται διὰ τοῦ κεκτημένου τὴν ἀξίαν ἀντικειμένου, καὶ τοῦ ὁποίου τὸν ἔλεγχον δικαιωματικῶς κέκτηνται οἱ ἑταῖροι διότι ἀποτελεῖ μέρος τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας.

Τὸ αὐτὸ εἰρήσθω καὶ διὰ τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα ἧς ἐπίσης δὲν ἀναγράφεται ἐν τῇ περιουσίᾳ τῆς Ἑταιρίας ἡ ἀξία, ἐνῷ ὡς γνωστόν, πλῆθος τευχῶν τῶν προηγουμένων ἐτῶν, δι' ἃ ἐδαπανήθησαν μεγάλα ποσά, ὑπάρχουν ἀποθηκευμένα ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ καὶ ἔχουν ἀξίαν πραγματικήν.

Διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι εἰς τὸ μέλλον πρέπει νὰ ἀναγράφωνται ἐν τῇ περιουσίᾳ τῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τὸν τίτλον Ἀγοραὶ Ἀρχαιοτήτων τὸ ποσὸν τῶν ἀγορασθέντων ἀρχαίων μετὰ τῆς καταβληθείσης ἀξίας, τὸ αὐτὸ εἰρήσθω διὰ τὴν Βιβλιοθήκην καὶ

τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἐφημερίδα ἵνα δύνανται οἱ κατ' ἔτος ἐλεγκταὶ νὰ βεβαιώνωσι διὰ καταμετρήσεως, ἐὰν τὰ σημειούμενα Ἀρχαῖα, βιβλία καὶ τεύχη τῆς Ἐφημερίδος ὑπάρχουσιν ἀνελλιπῆ ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἑταιρίας.

Ἐκ τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας ἐβεβαιώσαμεν τὴν ὕπαρξιν θεωρήσαντες διὰ τῶν ὑπογραφῶν μας τὰ ἑξῆς, ἤτοι:

Διὰ τὰ χρεώγραφα καὶ μετοχὰς τὰ ὁποῖα εἶναι κατατεθειμένα παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἀπόδειξιν αὐτῆς διὰ

118	Ὁμολ.	Ἑλλ.	Δανείου	10	ἑκατ.	τῆς 2 Δεκεμ. 1887	ἑτέραν
135	»	»	»	60	»	» ἰδίας χρονολογ.	ἑτέραν
125	»	»	»	6	»	» ἰδίας χρονολογ.	ἑτέραν
15	Μετοχὰς	Ἐθνικῆς	Τραπέζης			» ἰδίας χρονολ.	καὶ ἑτέρ.
13	Ὁμολ.	ἰδίας				» 23 Δεκεμβρίου	1887

Διὰ τὰ ἀναγραφόμενα ὑπὸ τὸν τίτλον Προκαταβολαὶ λογαριασμῷ Δημοσίου ἐθεωρήσαμεν τὰς ἑξῆς ἐντολὰς τοῦ Ὑπουργείου ἤτοι τὴν ἐκ

Δρ.	3000 —	ὑπ' ἀριθ.	3212/15283	τῆς 22 Δβρίου 1886 ὑπὲρ τοῦ Χρ. Κρίτση ἐν ἀντιγράφῳ
»	3000 —	»	3212/15694	» 30 Δβρίου 1886 » » Σκιαδᾶ
»	16200.—	»	1338/ 1411	» 5 Φεβρ. 1887 » » Διαφόρων
»	450 —	»	5469/ 4325	» 21 Ἀπριλ. 1887 » » Π. Δημητρίου ἣν μὴ εὑρόντες δὲν ἐθεωρήσαμεν, ἀλλ' εἴδομεν τὸ ἀντίγραφον ἐν τῷ Ὑπουργείῳ.
»	8194.65	»	6774/ 4957	τῆς 13 Μαΐου 1887 ὑπὲρ τοῦ Ἀθ. Α. Ἀδάμ
»	610 —	»	4598/ 4984	» 16 » » » » Σκιαδᾶ
»	19852.70	»	14135/10500	» 19 Σεπτεμ. » » » Ε. Ι. Εὐσταθίου
»	2500 —	»	11518	» 14 Ὀκτωβ. » » » Ἀθ. Χατζηβασίλη ἀφίνουσαν νὰ ὁρισθῇ τὸ ποσὸν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.
»	700 —	»	16826/12796	τῆς 11 Νοεμβ. » » » Ἀδελφ. Παπαδημητρίου ὁμοίως.
»	150 —	»	16063/13092	τῆς 20 Νοεμβ. » » » Ἰω. Χατζημελέτη συμπεριλαμβανομένην εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1338/1411 διὰ Δρ. 500.
»	11804 —	»	19415/14196	τῆς 22 Δβρίου 1887 ὑπὲρ τοῦ Δακορώνια.
Δρ.	66461.35	ἐν ὅλῳ.		

Θέλοντες ὅμως νὰ βεβαιώσωμεν ἂν ἡ Ἑταιρία ἐπραγματοποίησε ἁπάσας τὰς ἐντολὰς καὶ νὰ ἐξάξωμεν τὸ ἐν τῇ Καταστάσει τῆς 31 Δεκεμβρίου 1887 σημειούμενον ὑπόλοιπον, ἐξηλέγξαμεν τὰς πληρωμάς της καὶ εἴδομεν ὅτι ἐπλήρωσε διὰ συμβολαίων τὰ ἑξῆς ἤτοι:

Δρ.	3000 —	διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ.	23	ἐντάλ.	16 Μαρτ.	1887	συμβ.	40849 Γλυκοφρύδη
»	3500 —	» » »	35	»	28 »	»	»	40936 »
»	8194.65	» » »	68	»	23 Μαΐου	»	»	41281 »
»	4750 —	» » »	69	»	26 »	»	»	41291 »
»	2000 —	» » »	71	»	30 »	»	»	41378 »
»	4500 —	» » »	73	»	1 Ἰουν.	»	»	41566 »
»	450 —	» » »	84	»	8 »	»	»	41379 »
»	19852.70	» » »	167	»	12 Ὀκτ6.	»	»	33814 Α. Γαϊτάνου
»	2500 —	» » »	173	»	27 »	»	»	42529 Γλυκοφρύδη
»	700 —	» » »	191	»	16 Νοεμβ.	»	»	498 Εἰρηνοδίκου Μαραθῶνος
»	650 —	» » »	194	»	24 »	»	»	42770 Γλυκοφρύδη
»	3610 —	» » »	193	»	24 »	»	»	42942 »
»	11804 —	» » »	233	»	31 Δεκεμβ.	»	»	7074 Ι. Α. Πέππα

Δρ. 65511.35 ἤτοι ἐπλήρωσε ὅσας ἀναφέρει ἡ κατάστασις. Ἐὰν εἰς ταύτας προ-
» 626.12 σθέσωμεν ὑπόλοιπον μεταφερθὲν ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1886.

Δρ. 66137.47 Ἐκ τοῦ ποσοῦ δὲ τούτου ἀφαιρέσωμεν τὰ εἰσπραχθέντα ἔναντι ὡς εἴδομεν τὰ συνοδεύοντα τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα ἔγγραφα καὶ ἐθεωρήσαμεν αὐτὰ ἤτοι:

Δρ. 3000 διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7948/6173 τῆς 17 Ἰουν. 1887 ἐγγράφου ἐντάλμ. χρ. ἀρ. 870
» 8194.65 ὁμοίως 897
» 3500 — 8572/8955 26 Αὐγούστου 1462

» 14694.65

Δρ. 51442.82 ἀπομένει ὑπόλοιπον ὅπερ συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἐν τῇ καταστάσει τῆς 31 Δεκεμβρίου ἀναγραφόμενον ὑπόλοιπον.

Ὥστε ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὸ ποσὸν τῶν ἐκδοθεισῶν ἐντολῶν . . . . ἐκ Δρ. 66461.35
Ἐκ τούτου δὲ ἀφαιρέσωμεν τὸ παρὰ τῆς Ἑταιρίας καταβληθὲν ἤτοι . . . . . . » 65511.35
ὑπάρχει διαφορὰ . . . . ἐκ Δρ. 950.—

ἥτις εἶναι τὸ φέρον, τὴν ὑπὲρ τοῦ Κώτσου Σιδέρη Πόγκα συμπεριλαμβανομένου εἰς τὴν ὑπὲρ διαφόρων ὑπ' ἀριθ. 1338/1411

τῆς 5 Φεβρουαρίου 1887 ἐντολῆς, ἣν καὶ μόνην ἡ Ἑταιρία δὲν εἶχε πραγματοποιήσει.

Ὁ ἀξιότιμος κύριος Νικολαΐδης μᾶς προσεκάλεσεν ἐπανειλημμένως νὰ καταμετρήσωμεν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ταμείου, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἐθεωρήσαμεν περιττόν, διότι ἐὰν ἡ ἐξέλεγξις ἐλάμβανε χώραν ἀκριβῶς τὴν 31 Δεκεμβρίου 1887 βεβαίως ἡ καταμέτρησις τῶν ἐν τῷ ταμείῳ θ' ἀπεδείκνυε τὴν ὀρθότητα τοῦ σκοπουμένου, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μηνὸς ὅτε καὶ πληρωμαὶ νέαι καὶ εἰσπράξεις ἐγένοντο, αἵτινες ἠλλοίωσαν τὸ ὑπόλοιπον, ἡ ἐξεύρεσις τοῦ ὑπολοίπου, οἷον ἦτο κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1887, θὰ ἦτο εἰκονική, ἐκτὸς ἐὰν ἐλαμβάναμεν ὑπ' ὄψιν μας καὶ τὰς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1888 μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐξελέγξεως εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς ὅπερ δὲν ἀνῆκεν ἡμῖν.

Διὰ τοῦτο φρονοῦμεν, ὅτι ἡ καταμέτρησις τῶν ἐν τῷ ταμείῳ χρημάτων δέον νὰ γίνεται τὴν 31 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους ὑπὸ τοῦ Σ. Συμβουλίου συντάσσοντος πρωτόκολλον τακτικόν.

Μεταβάντες εἰς τὴν παρὰ τῷ Πολυτεχνείῳ βιβλιοθήκην τῆς Ἑταιρίας μετὰ τοῦ καταλόγου τῶν κατὰ τὸ 1887 ἀγορασθέντων βιβλίων καὶ δεθέντων, ἐξετάσαμεν ἐὰν πράγματι ταῦτα εἰσήχθησαν καὶ ἐδέθησαν, ὡς αἱ ἀναγραφόμεναι δαπάναι· εὕρομεν δὲ πάντα ἐν τάξει.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἔσχομεν ἀφορμὴν νὰ καταμετρήσωμεν καὶ τὰ ἐκεῖ ὑπάρχοντα φύλλα τοῦ Α'. τεύχους τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος τοῦ 1887.

Εὑρέθησαν δὲ τοιαῦτα	178
εἰς ἃ προστιθέμενα τὰ δοθέντα τῷ βιβλιοπώλῃ. .	170
καὶ τὰ διανεμηθέντα εἰς διαφόρους	52
ἀποτελεῖται τὸ ποσὸν τῶν τυπωθέντων τευχῶν. .	400

Δὲν ἠδυνήθημεν νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀγορασθεισῶν Ἀρχαιοτήτων ἐλλείψει χρόνου.

Ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Λαχείου τῆς ΙΑ'. περιόδου, ὃν ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει, ἐβεβαιώθημεν διὰ καταμετρήσεως τῶν ἐν τῷ γραφείῳ μεινάντων ἀπωλήτων 3700 κλήρων ἐκ τῶν 31000 τυπωθέντων ὅτι ἐπωλήθη-

σαν 27300 ἀνθ' ὧν ἔπρεπε νὰ εἰσπραχθῶσι Δρ. 81900, ἀλλ'

ἀντὶ τούτων εἰσεπράχθησαν κατὰ μὲν τὸ	1886	Δρ.	3891.—
κατὰ δὲ τὸ ἔτος	1887	»	78009.—
καὶ ἐξ ὑπερτιμήσεως χρυσῶν νομισμάτων	1887	»	1833.45
	ἐν ὅλῳ	Δρ.	83733.45

Ἐπληρώθησαν δὲ τὸ 1886				
δι' ἔξοδα	Δρ.	4224.—		
Ὁμοίως τὸ 1887 διὰ κλήρους καὶ ἔξοδα . . .	»	33694.60	»	37918.60
			Δρ.	45814.85
Δὲν εἶχον δὲ παρουσιασθῇ πρὸς ἐξαργύρωσιν κλῆροι . . . . ἐκ			»	3931.20
Ὥστε προέκυψε κέρδος καθαρὸν ὑπὲρ τῆς Ἑταιρίας . . . . ἐκ			Δρ.	41883.65

Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις λαμβάνομεν τὸ θάρρος σὺν τῇ τιμῇ νὰ ἐπισυνάψωμεν παρατηρήσεις τινὰς ὡς πρὸς τὴν ἔκδοσιν καὶ τὴν δαπάνην τῆς εἰς 4 τεύχη τοῦ ἔτους δημοσιευομένης ἐφημερίδος. Ἐν πρώτοις παρατηροῦμεν ὅτι ἡ μὲν ἔκδοσις καὶ δημοσίευσις αὐτῆς γίνεται λίαν ἀτάκτως, ἡ δὲ δαπάνη φαίνεται λίαν ὑπέρογκος ἕνεκα τῆς ὑπερβαλλούσης πᾶν ἄλλο ὁμοειδὲς περιοδικὸν πολυτελείας.

Καὶ ἄτακτος μὲν ἀποδείκνυται ἡ ἔκδοσις διότι, ἐν ᾧ εὑρισκόμεθα ἤδη εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου μηνὸς τοῦ 1888, ἓν καὶ μόνον τῶν 4 τευχῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους 1887 ἐκδοθὲν ἐδημοσιεύθη καὶ ἐτέθη ὑπ' ὄψιν ἡμῶν, τὰ δὲ λοιπὰ β'. γ'. καὶ δ'. τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ τὸ α'. τοῦ τρέχοντος διατελοῦσιν ἐν τῷ παρασκευάζεσθαι. Καὶ τοῦτο γίνεται, ἐν ᾧ τρία μέλη τοῦ Συμβουλίου ἀμείβονται διὰ τὴν τακτικὴν καὶ ἔγκαιρον ἔκδοσιν τῶν τευχῶν ἀνὰ 50 δραχμὰς ἕκαστον λαμβάνον, ἤτοι ἐν ὅλῳ ἀνὰ 150 δραχμὰς δι' ἕκαστον τεῦχος, συνιστάμενον ἐκ 13 μόνον φύλλων ἢ 26 σελίδων μεγάλων. Ὁποίαν δὲ δυσάρεστον ἐντύπωσιν προξενεῖ εἰς τοὺς ξένους τοὐλάχιστον ἡ βραδύτης αὕτη καὶ ἄτακτος ἔκδοσις καὶ δημοσίευσις τῶν 4 τευχῶν τῆς ἐφημερίδος, πᾶς τις τῶν ἐπαϊόντων περὶ τοιούτων ἐπιστημονικῶν εὐ-

κόλως έννοεῖ, ἀναλογιζόμενος ὅτι σήμερον, ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα, ἡ μὲν τάξις εἶναι ἡ βάσις καὶ ἡ κρηπὶς αὐτῶν, τὸ δὲ ἐπίκαιρον ἐν τῇ δράσει, ἐνεργείᾳ καὶ ἐργασίᾳ ἡ ἀσφαλεστάτη ἐγγύησις τῆς προόδου καὶ εὐδοκιμήσεως αὐτῶν. Ὑπέρογκος δὲ ἡ δαπάνη ἕνεκα τῆς περιττῆς πολυτελείας εἶναι, διότι διὰ μόνον τὸ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν ληφθὲν α'. τεῦχος τοῦ 1887 συνιστάμενον ἐκ 3 ¹/₄ τυπογραφικῶν φύλλων μετὰ 5 προσηρτημένων ἐν τέλει εἰκόνων ἐδαπανήθησαν 2,248.55 δραχμαί, ποσὸν γενναῖον δι' ἓν φυλλάδιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Σημειωτέον δὲ ἐνταῦθα ὅτι μέρος μὲν τοῦ ποσοῦ τούτου ἀναγεγραμμένον εἶναι ὡρισμένως διὰ τὸ τεῦχος τοῦτο, μέρος δὲ συγκεχωνευμένον μετὰ τῆς δαπάνης τοῦ ἀδημοσιεύτου ἔτι β'. τεύχους, ἐξ ἧς ἀπεσπάσθη τὸ ἥμισυ ἀνάλογον μέρος αὐτοῦ. Διατί δὲ δὲν ἀναγράφεται ἰδιαιτέρως ἡ δαπάνη ἑκάστου τεύχους, ἀλλὰ συγχωνεύεται μετὰ τῆς δαπάνης ἄλλου, καὶ διατί γίνεται τοσαύτης ὑλικῆς πολυτελείας χρῆσις ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς ἐφημερίδος, ἐν ᾧ τὰ ἐνταῦθα ἐκδιδόμενα ὁμοειδῆ περιοδικὰ τοῦ τε Γερμανικοῦ καὶ τοῦ Γαλλικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ εἶναι λιτότερα μὲν καὶ οἰκονομικώτερα ἐκτενέστερα ὅμως καὶ πνευματικῶς πλουσιώτερα, μένει ἄδηλον ἡμῖν· προτιμότερον δὲ νομίζομεν ἀντὶ τῆς ματαίας καὶ ἀσκόπου ὑλικῆς πολυτελείας τὴν ἐπαύξησιν τῆς πνευματικῆς ὕλης.

Μετὰ δὲ ταῦτα φρονοῦμεν ὅτι ἐπειδὴ σκοπὸς τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος εἶναι ἡ εἰς ὅσον οἷόν τε εὐρύτερον κύκλον τῆς τε ἡμεδαπῆς καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς διάδοσις τῆς γνώσεως τῶν ἀρχαιολογικῶν ἡμῶν πραγμάτων, ἐπάναγκες θεωροῦμεν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου, ὅπως τὸ τίμημα τῆς συνδρομῆς διὰ μὲν τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀγοραστὰς καταβιβασθῇ ἀπὸ 16 δραχμὰς εἰς 10 μόνον, διὰ δὲ τοὺς ἑταίρους ὁρισθῇ εἰς 5 δραχμὰς μόνον, πληρωτέας μετὰ τῆς πεντεκαιδεκαδράχμου συνδρομῆς ὑποχρεωτικῶς, ἢ ἐὰν δὲν θέλωσι νὰ ὑποβληθῶσι πάντες εἰς τὴν μικρὰν ταύτην θυσίαν διὰ τοὺς θέλοντας μόνον νὰ γίνῃ ἡ συγκατάβασις αὕτη, ἢ καὶ νὰ διανέμωνται δωρεὰν τοῖς πληρώνουσι τὴν ἐτησίαν συνδρομήν, διότι τῶν 400 ἀντιτύπων ἅτινα ἐκτυποῦνται 32 μόνον δυστυχῶς πωλοῦνται ἐν Ἀθήναις, 138 ἐν τῷ

Ἐξωτερικῷ, 52 διανέμονται δωρεὰν καὶ 178 πεφυλακισμένα διατελοῦσιν ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ Μουσείου ζητοῦντα ἀναγνώστας καὶ οὐχὶ φύλακας, ἡμεῖς δὲ ὑπολαμβάνομεν ἀπρεπὲς καὶ ἄδικον, νὰ λέγωνται μὲν μέλη τῆς Ἑταιρίας οἱ ἑταῖροι, ν' ἀγνοῶσιν ὅμως καὶ νὰ στερῶνται τῆς ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἐκδιδομένης ἐφημερίδος.

Ἐν τέλει δὲ εὐχόμεθα ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι καὶ ἡ περὶ τὴν ἔκδοσιν καὶ δημοσίευσιν βραδύτης καὶ ἀταξία ἀρθῇ καὶ ἡ ἐνδεχομένη περὶ τὴν δαπάνην οἰκονομία ἐπενεχθῇ καὶ ἡ περὶ τὴν καθόλου διαχείρισιν τῶν δαπανωμένων λογιστικὴ βελτιωθῇ κατὰ τὴν ἀπαίτησιν καὶ ἀξίωσιν τῆς ἐν ᾗ ζῶμεν ἐποχῆς.

Περαίνοντες τὰ τῆς ἐξελέγξεως καθῆκον κρίνομεν νὰ προτείνωμεν εἰς τὴν Συνέλευσιν ἵνα ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς εἰς τὸ Σ. Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τοὺς κόπους οὓς κατέβαλε ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς Ἑταιρίας, συγχρόνως δὲ νὰ τῇ ὑποβάλωμεν τὰς ἑξῆς εὐχάς.

Α') Νὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς τὸ νῦν ὑπάρχον γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν Σιναίαν Ἀκαδημίαν ἥ τε βιβλιοθήκη, τὸ ἀρχεῖον κλπ. ἵνα ὦσι προσιτὰ εἰς πάντας τοὺς ἑταίρους, πρὸς δὲ ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται οἱ κατὰ καιροὺς ἐλεγκταὶ νὰ περισυλλέγωσι πανταχόθεν τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἐξέλεγξιν στοιχεῖα. Διὰ μικρᾶς δὲ δαπάνης δύναται νὰ γίνῃ ἡ ἐπίστρωσις τοῦ πατώματος διὰ σανίδων καὶ νὰ εὐπρεπισθῶσι τὰ δωμάτια ταῦτα ἅτινα εἶναι πολὺ καλά.

Β') Ν' ἀνατεθῶσι τὰ καθήκοντα τοῦ λογιστοῦ εἰς εἰδήμονα, ὅστις καὶ τὰ ἀπαιτούμενα βιβλία εὐπρόσωπα νὰ καταστρώσῃ διευκολύνων οὕτω τὸ ἔργον τῶν Ἐλεγκτῶν.

Γ') Νὰ ἐκλεχθῇ μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, καὶ ἓν μέλος ἀνῆκον εἰς τὴν τάξιν τῶν λογιστῶν, οὕτως ὥστε νὰ δύναται δι' αὐτοῦ τὸ Συμβούλιον νὰ ἐπιβλέπῃ τὰ τοῦ λογιστικοῦ γραφείου τῆς Ἑταιρίας.

Ἀθῆναι, 20 Φεβρουαρίου 1888.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

Μ. Γ. ΔΗΜΙΤΣΑΣ

Ι. ΦΩΚΙΑΝΟΣ

Θ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

. . . .

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως ἠρωτήθη ἡ Συνέλευσις ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἂν θεωρεῖ καλῶς ἔχοντας τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Συμβουλίου, ἀπεφήνατο δὲ αὕτη ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἀντίῤῥησις καὶ ὅτι θεωρεῖ καλῶς ἔχοντας τοὺς λογαριασμούς, τοὺς ὁποίους καὶ ἐγκρίνει.

Εἶτα ὁ Πρόεδρος ἀπηύθυνε καὶ δευτέραν ἐρώτησιν περὶ τοῦ ἂν ὑπάρχει τις ὁ ἔχων νὰ ἐπιφέρῃ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν προτάσεων καὶ εὐχῶν τῶν περιεχομένων ἐν τῇ ἀναγνωσθείσῃ ἐκθέσει τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως ταύτης ἠγέρθη σύντομος συζήτησις σχετικῶς πρὸς τ' ἀφορῶντα εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀρχ. Ἐφημερίδος, μεθ' ἣν ἡ Συνέλευσις ἀπεφήνατο, ὅτι ἀφίνει τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου. Κατόπιν ἠγέρθη ἑτέρα συζήτησις ἐπὶ τῆς πρώτης εὐχῆς τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ συγκεντρώσεως τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἑταιρίας ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Λαχείου, ἀλλ' ἐπὶ τῇ παρατηρήσει διαφόρων ἑταίρων, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη καὶ ἄλλοτε πολλάκις γενομένη ἀπεδείχθη τό γε νῦν ἔχον ἀπραγματοποίητος, ἡ Συνέλευσις ἐθεώρησεν, ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη νὰ ἐπιληφθῇ ἐκ νέου τοῦ ζητήματος τοῦ ὁποίου ἑπομένως ἡ λύσις πρέπει νὰ ἀνατεθῇ ἐπίσης εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου. Ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς δὲ εὐχὰς ὡς καὶ τὰς ἄλλας παρατηρήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ τηρουμένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου λογιστικοῦ συστήματος οὐδεμία ἠγέρθη συζήτησις, οὐδενὸς ἐκ τῶν ἑταίρων λαβόντος τὸν λόγον πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν.

Μετὰ ταῦτα δὲ διὰ δύο ψηφοφοριῶν, ὡς κελεύει ὁ Ὀρ-

γανισμὸς τῆς Ἑταιρίας, ἐξελέχθη τὸ νέον Συμβούλιον ὡς ἑξῆς·

Πρόεδρος	**Ἀλ. Α. Κοντόσταυλος**	διὰ ψήφων	111
Ἀντιπρόεδρος	**Σπυρ. Φεντικλῆς**	»	85
Γραμματεὺς	**Στέφ. Α. Κουμανούδης**	»	102
Ταμίας	**Γ. Νικολαΐδης**	»	100
Μέλη τοῦ Συμβουλίου	**Στ. Δραγούμης**	»	101
	Εὐθ. Καστόρχης	»	67
	Κ. Γραμματικόπουλος	»	63
	Π. Καββαδίας	»	62
	Δ. Σεμιτέλος	»	62
	Δ. Φίλιος	»	62
	Κ. Μυλωνᾶς	»	60

Ἡ Συνέλευσις διελύθη τὴν 1ην μ. μ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ
ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

(Ὅσων ὀνομάτων εἶναι προτεθειμένος ἀστερίσκος, αὐτοὶ πρὸς τῇ ἐτησίᾳ συνδρομῇ καὶ καθυστεροῦσαν ἄλλην κατέβαλον, ἢ τὴν τοῦ προσεχοῦς ἔτους).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εθν. Πανεπιστημιον . Δρ. 1000.—
Αγαθονικος Αχ. . . . » 15.—
Αθανασιαδης Απ. . . » 15.—
Αναργυρος Ι. . . . . » 15.—
Αναστασιου Ν. . . . » 15.—
Ανδροπουλος Στ. . . » 15.—
Ανεζης Δημ. . . . . » 15.—
Αντωνιαδης Ανδρ. Ι. . » 15.—
Αντωνιαδης Αντ. Ι. . » 15.—
Αποστολιδης Ν. Χ. . » 15.—
Αργυροπουλος Ιακ. . » 15.—
Αργυροπουλος Τιμ. . » 15.—
Αρεταιος Θ. . . . . » 15.—

Βαρουχας Αλ. . . . . » 15.—
Βασης Σπ. . . . . . » 15.—
Βελεντζας Σ. . . . . » 15.—
Βερσης Π. . . . . . » 15.—
Βικελας Δ. . . . . . » 15.—
Βουκρας Δ. . . . . . » 15.—
Βουλγαρης Ν. . . . . » 15.—
Βουρτσελας Ιω. . . . » 15.—

Γαλανης Εμ. . . . . » 15.—
Γερακης Γ. Α. . . . » 15.—
Γιαννοπουλος Χρ. . . » 15.—
Γιαννουλης Β. . . . » 15.—
Γραμματικοπουλος Κ. » 15.—
ΓρηγοριανοπουλοςΑχ. » 15.—

Δαμαλας Ν. . . . . Δρ. 15.—
Δαμβεργης Αναστ. . » 15.—
Δαμβεργης Ν. . . . . » 15.—
Δαμιραλης Μ. . . . . » 15.—
Δηλιγιαννης Θ. . . . » 15.—
Δημιτσας Μ. Γ. . . . » 15.—
Διοσκοριδης Χ. . . . » 15.—
Δουρουτης Αθ. . . . » 15.—
Δουρουτης Σπ. . . . » 15.—
Δραγουμη Ελιζα Σ. . » 15.—
Δραγουμης Εμ. . . . » 15.—
Δραγουμης Κ. . . . . » 15.—
Δραγουμης Μ. . . . . » 15.—
Δραγουμης Στ. . . . » 15.—

Ζανετος Γ. . . . . . » 15.—
Ζαχαριου Δ. Π. . . . » 15.—
Ζησιου Κ. . . . . . » 15.—
Ζολωτας Γ. . . . . . » 15.—

*Ηρειωτης Π. . . . . » 30.—

Θεοφιλατος Ιω. . . . » 15.—

Ιατριδης Π. . . . . » 15.—
Ιωαννιδης Στεφ. . . . » 15.—
Ιωαννου Ιω. . . . . . » 15.—
Ιωαννου Σωτηριος . . » 15.—

Καββαδιας Π.	Δρ.	15.—
Καζαζης Ν.	»	15.—
Καλαποθακης Μ.	»	15.—
Καλλιγας Π.	»	15.—
Καλογεροπουλος Θ.	»	15.—
Καλογεροπουλος Π.	»	15.—
Κανελλοπουλος Ηλ.	»	15.—
Κανελλοπουλος Θ.	»	15.—
Καραπανος Κ.	»	25.—
Καρολιδης Π.	»	15.—
Κασδονης Γ.	»	15.—
Κασδονης Σ.	»	15.—
Καστορχης Ε.	»	15.—
Κατερινοπουλος Δ.	»	15.—
Κατριβανος Αθ.	»	15.—
Κοκιδης Δ.	»	15.—
Κολυβας Αλ.	»	15.—
Κοντος Κ.	»	15.—
Κοντοσταυλος Αλ. Α.	»	15.—
Κορωναιος Π.	»	15.—
Κουμανουδης Στ. Α.	»	15.—
*Κουντουριωτης Δ.	»	50.—
Κοφινιωτης Ευαγ.	»	15.—
Κρεμος Γ.	»	15.—
Κρινος Γ.	»	15.—
Κυριακιδης Ιω.	»	15 —
Κυριακοπουλος Δ.	»	15.—
Κυριακος Αλ.	»	15.—
Κυριακος Ιω.	»	15.—
Κωνσταντινιδης Αν.	»	15.—
Κωνσταντινιδης Π.	»	15.—
Κωνσταντινιδης Στ.	»	15.—
Κωστης Κ. Ν.	»	15.—
Λακων Β.	»	15.—
Λεοναρδος Β. Ι.	»	15.—
Λιβας Αναστ.	»	15.—
Μαλικοπουλος Θ.	»	15.—
Μαντζακος Χ.	»	15.—
Μαρκοπουλος Ιω.	»	15.—
Μαυρομιχαλης Κυρ.	»	15.—
Μελας Μ.	»	25.—
Μελισσουργος Γ.	»	15.—
Μηλιαρακης Αντ.	»	15.—
Μηλιαρακης Σπ.	Δρ.	15.—
Μιστριωτης Γ.	»	15.—
Μοσχοβακης Γ. Ν.	»	15.—
Μουσης Ιω.	»	15.—
Μπαλιδης Κ.	»	15.—
Μπεκ Κ.	»	15.—
Μπουκης Ι.	»	15.—
Μυλωνας Κυρ.	»	15.—
Νεγρης Θ.	»	15.—
Νεγρης Φ.	»	15.—
Νικολαΐδης Γ.	»	15.—
Νικολαΐδης Ρ.	»	15.—
Νικολοπουλος Π.	»	15.—
Οικονομιδης Προκ.	»	15.—
Οικονομος Αντ.	»	15.—
Οικονομου Κ.	»	15.—
Παλαμηδης Ηλ.	»	15.—
Πανταζιδης Ιω.	»	15.—
Παντελιδης Ι. Χ.	»	15.—
Παπαβασιλειου Γ.	»	15.—
Παπαγεωργιου Αθ.	»	15.—
Παπαγιαννοπουλος Ν.	»	15.—
Παπαδημητρακοπουλος Θ.		15.—
Παπαδοπουλος Χρ.	»	15.—
Παπαναστασιου Π.	»	15.—
Παπανικολαου Β.	»	15.—
Παπαρρηγοπουλος Π.	»	15.—
Παππος Δ.	»	30.—
Παρισης Στ.	»	15.—
Πασπατης Αλ.	»	15.—
Πασχαλης Λ.	»	15.—
Πατρικιος Β.	»	15.—
Παυλακης Ν.	»	15.—
Παυλιδης Π.	»	15.—
Περρης Π.	»	15.—
Περρης Σπ.	»	15.—
Petersen Eug.	»	25.—
Πολιτης Ν. Γ.	»	15.—
Ποστολακας Αχ.	»	15.—
Προκοπιος Αθηνων	»	15.—
Πρωτοδικος Ιω.	»	15.—

Ραμδας Λ.	Δρ.	15.—	Στσουκαρεφφ Α.	Δρ.	20.—
Ρενιερης Μ.	»	15.—	Σχινας Β.	»	15.—
Ρωμαΐδης Κ.	»	15.—			
Ρωμας Καισ.	»	15.—	Τσουντας Χρ.	»	15.—
Σακελλαροπουλος Σπ.	»	15.—	Φερμπος Π.	»	15.—
Schliemann H.	»	25.—	Φιλαδελφευς Νικ. Θ.	»	15.—
Σεμιτελος Δ.	»	15.—	Φιλιος Δ.	»	15.—
Σκορδελης Βλ.	»	15.—	Φιλιππιδης Γ. Σ.	»	15.—
Σκουζε Π. Γ.	»	15.—	Φιντικλης Σπ.	»	15.—
Σκουλουδης Στ.	»	15.—	Φωκας Γ.	»	15.—
Σκυλισσης Ι. Ι.	»	15.—	Φωκιανος Ιω.	»	15.—
Σουγδουρης Γ.	»	15.—	Φωστηροπουλος Κ.	»	15.—
Σουτσρας Σ.	»	15.—			
Σοφουλης Θ.	»	15.—	Χαλκιοπουλος Ν.	»	15.—
*Σπαθης Ν.	»	30.—	Χατζιδακης Γ.	»	15.—
Σπανδωνης Ν.	»	15.—	Χατζιδακης Ιω.	»	15.—
Σταης Βαλ.	»	15.—	Χατζοπουλος Ν. Α.	»	15.—
Στεφανος Κυπ.	»	15.—			
Στεφανου Στεφ.	»	15.—	Ziller E.	»	15.—

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Δημος Πειραιεων	Δρ.	200.—
Δραγατσης Ι. Χ.	»	15.—
Μουτσοπουλος Τρ.	»	15.—
Oberg Εμ.	»	15.—

ΕΝ ΤΗ ΛΟΙΠΗ ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΙ

Μονη Παντοκρατορος εν Ακαρνανιᾳ	»	27.—

ΕΝ ΤΑΙΣ ΝΗΣΟΙΣ

*Δημος Ερμουπολιτων Συρου	Δρ.	200.—
Ρωμανος Ιω. εν Κερκυρᾳ	»	30.—

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

*Βλαστος Στεφ. εν Μασσαλιᾳ	Δρ.	50.—
Κεπετζης Σταυρ. εν Κωνσταντινουπολει	»	15.—
Κοντογιαννακης Ιω. εν Πετρουπολει	»	672.—
Levis S. S. εν Cambridge της Αγγλιας	»	77.10

ΒΙΒΛΙΑ ΔΩΡΗΘΕΝΤΑ

American journal of archaeology. Vol. III. Baltimore, 1887.

Arch. — Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich-Ungarn. Jahrg. XI. Wien, 1887.

Asociacion artistico-arqueologica Barcelonesa. Album de grabados escogitos. Barcelona, 1887.

Boletin de architectura e de archeologia. V, 1. Lisboa, 1886.

Bollettino delle opere moderne straniere acquistate dalle Biblioteche governative del regno d'Italia. Roma, 1887.

Bulletin de Correspondance Hellénique. XI. Athènes, 1887.

Bureau of Ethnology (Fourth annual report of the) 1882-83. Washington, 1886.

Cambridge antiquarian Society. Report and Communications. N° XXVII. Cambridge, 1887.

Canadian Institute (Proceedings of the). III, 4. Toronto, 1886.

Davenport Academy (Proceedings of the). IV, 1882-84. Davenport Jowa, 1886.

Δελτίον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος. Τόμ. 2, τεῦχ. 7. Ἐν Ἀθήναις, 1887.

Forhandlinger i Videnskabs-Selskabet i Christiania 1886. Christiania, 1887.

Gardner, P.-Poole, R., Catalogue of greek coins. Peloponnesus. London, 1887.

Glassnik serbskoga utschenog druschtwa. N° 67. Belgrad, 1887.

Journal of hellenic studies. Vol. VIII, pl. LXXII-LXXXIII. London, 1887.

Kirchhoff, A., Inschriften von der Acropolis zu Athen. Berlin, 1887.

—Bemerkungen zu dem Bruchstück einer Basis von der Burg zu Athen. Berlin, 1887.

Latischew, B., Περὶ τῆς πόλεως Ὀλβίας (Ῥωσσιστί). Ἐν Πετρουπόλει, 1887.

Lieblein, J., Handel und Schiffahrt auf dem rothen Meere nach aegyptischen Quellen. Christiania, 1886.

Lolling, H., Thessalische Freilassungsurkunden. Berlin, 1887.

Löwy, Em., Zur Geschichte des Torso vom Belvedere.

Memorie della regia Accademia di scienze, lettere ed arti in Modena. Tom. XX, part. III. Serie II, vol. IV. Modena, 1882. 1886.

Mémoires de l'Institut national genevois, 1883-86. Genève, 1886.

Mittheilungen des K.D. archaeologischen Institutes. Athenische Abtheilung. XII. Athen, 1887.

Mitzopoulos, C., Ueber die Beschaffenheit der zu Mykenae entdeckten metallischen Antiquitäten. 1878.

Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς. Περίοδος 5ʹ, ἔτος 1885-86. Μελέτη περὶ ἀρχαίων θέσεων ἐν Λυδίᾳ ὑπὸ Ἀριστοτ. Φοντριέρ. Ἐν Σμύρνῃ, 1886.

Τὰ Μουσεῖα τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ Κ. Ῥωμαΐδου. Α-Β. Ἐν Ἀθήναις, 1887.

Peabody Museum (Report of the trustees). Vol. III, 7. Cambridge, 1887.

Pervanoglù, P., Della paletnologia della Penisola italica. Trieste, 1887.

Putnam, H., Conventionalism in ancient american art. Salem, 1887.

Schliemann, H., Mycènes. Recit des recherches et découvertes faites à Mycènes et à Tiryns. Paris, 1879.

—Troja. Results of the latest researches and discoveries on the site of Homer's Troy. London, 1884.

Schliemann, H., Ilios. Ville et pays des troyens. Traduit de l'anglais par Mme E. Egger. Paris, 1885.
— Tiryns. The prehistoric palace of the Kings of Tiryns. London, 1886.
Smithsonian Institution. Annual report for the year 1884, I-III. Washington, 1885.
— Annual report for the year 1885. Washington, 1886.
Schriften der Universität zu Kiel. Kiel, 1885-86.
Studniczka, Fr., Zu den Tempelbildern der Brauronia, 1887.
Viestnik Harvatskoga arkeol. Druztva. IX, 2, 3. Agram, 1887.
Wagner free Institute of science (Transactions of the). Vol. I. Philadelphia, 1887.

ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

Arndt, P., Studien zur Vasenkunde. Leipzig, 1887.

Collitz, Herm., Sammlung der griechischen Dialekt-Inschriften. Bd. 1. 2, I. 3, I. Göttingen, 1884-86.

Curtius und Kaupert., Karten von Attika.V. Berlin, 1887.

Daremberg et Saglio., Dictionnaire des antiquités. XI. Paris, 1887.

Dumont et Chapelain., Les céramiques de la Grèce propre. IV. Paris, 1887.

Furtwängler, Ad., La collection Sabouroff. XV. Berlin, 1887.

Gazette archéologique. Vol. XII. Paris, 1887.

Keller, Otto., Thiere des classischen Alterthums. Innsbruck, 1887.

Kirchhoff, A., Studien zur Geschichte des griech. Alphabets. 4e Auflage. Gütersloh, 1887.

Klein, W., Die griechischen Vasen mit Meistersignaturen. 2e Auflage. Wien, 1887.

Maspero, G., L'archéologie égyptienne. Paris, 1887.

Mayer, Max., Die Giganten und Titanen in der antiken Sage und Kunst. Berlin, 1887.

Oberhummer, Eug., Akarnanien, Ambrakia, Amphilochien, Levkas in Alterthum. München, 1887.

Oehmichen, G., Griechischer Theaterbau. Berlin, 1886.

Perrot et Chipiez., Histoire de l'art. IV. Paris, 1887.

Preller, L., Griechische Mythologie. 4e Auflage von Robert. Berlin, 1887.

Roscher, V, H., Lexikon der gr. und römischen Mythologie. XI. Leipzig, 1887.

Revue archéologique. IX-X. Paris, 1887.
Vogel, J., Scenen euripideischer Tragödien. Leipzig, 1886.

ΔΩΡΗΤΑΙ ΑΡΧΑΙΩΝ

Μητροπολίτης Ἀμασείας (διὰ Κ. Κυπραίου). — Ἀντ. Βενιζέλος. — Μιχ. Τσιβουράκης. — Κ. Γαλανόπουλος. — Γ. Παπαβασιλείου. — Ἰω. Ἠλιόπουλος. — Γ. Νικολαΐδης. — Σ. Βαλετόπουλος.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΕΦΟΡΩΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1887 ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

ΕΝ Τῌ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ

Αἱ κατὰ τὸ ἔτος 1887 ἀνασκαφαὶ προὐχώρησαν ἀπὸ τοῦ Ἐρεχθείου πρὸς ἀνατολάς, ἐξετάθησαν καθ' ὅλον τὸ ἀνατολικὸν τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἔφθασαν μέχρι τοῦ χώρου τοῦ μεταξὺ τοῦ Παρθενῶνος καὶ τοῦ Μουσείου. Οὕτως ἐλπίζεται ὅτι ἡ ὅλη τῆς Ἀκροπόλεως ἀνασκαφὴ περατωθήσεται ἐντὸς τοῦ ἀρξαμένου ἔτους. Τὰ γενόμενα δὲ εὑρήματα εἶνε ἐξ ἴσου πολλὰ καὶ σπουδαῖα, ὅσον καὶ τὰ κατὰ τὸ ἔτος 1886. Τῶν ἀρχιτεκτονικῶν μνημονευτέον μέγα σχετικῶς, κυκλώπειον τὴν κατασκευήν, οἰκοδόμημα, ἀπὸ τοῦ Ἐρεχθείου πρὸς τὴν ἀνατολικοβόρειον γωνίαν τοῦ τείχους ἐκτεινόμενον, καὶ τὸ πρὸ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος κρηπίδωμα ἐκ πωρίνων λίθων, ὅπερ φαίνεται ὅτι εἶνε τὸ τοῦ ναοῦ τῆς θεᾶς Ῥώμης. Τῶν πολλῶν δὲ καὶ ποικίλων γλυπτῶν μνημονευτέα ἐνταῦθα τρία κυρίως, χαλκοῦν ὁμοίωμα Ἀθηνᾶς ἐπίχρυσον, συγκείμενον ἐκ δύω συγκεκολλημένων ἀναγλύφως ἐξειργασμένων ἐλασμάτων, χαλκοῦν ἀγαλμάτιον Ἀθηνᾶς Προμάχου καὶ τελευταῖον εὑρεθεῖσα μαρμαρίνη ἀνδρικὴ κεφαλὴ φυσικοῦ μεγέθους, ἔργον καλλίστης ἀρχαϊκῆς τέχνης.

2 Ἰανουαρίου 1888.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ
(Πίναξ 1)

Αἱ ἐν Ἐλευσῖνι ἀνασκαφαὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1887ον ἀρξάμεναι τὴν 22αν Ἰουνίου παρετάθησαν μέχρι τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου, ἤτοι ἐπὶ ἓξ ὅλους μῆνας. Καὶ κατ᾽ ἀρχὰς μὲν ἀρθέντων τῶν κωλυμάτων διὰ τῆς κατεδαφίσεως τῆς μόνης μέχρι τότε ὀρθίας ἔτι ἱσταμένης ἐκεῖ οἰκίας τοῦ Ἀθ. Α. Ἀδὰμ ἐκαθαρίσθη πλέον ἡ ὁδὸς καθ᾽ ὁλοκληρίαν ἡ ἀπὸ τῶν μικρῶν Προπυλαίων εἰς τὸν Ναὸν ἄγουσα. Ἡ ὁδός, ἠρέμα ἀνωφερὴς ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους, ἦν, ὡς φαίνεται, οὐχὶ ὅλως εὐθεῖα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέσον που καμπήν τινα ἔχουσα, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ καὶ πάλιν παρὰ τοῦ κ. Dörpfeld (1) ἐκπονηθέντι διαγράμματι. Τοῦ λιθοστρώτου αὐτῆς σώζεται μόλις τὸ $^1/_3$ κατὰ τὸ ἀνώτερον αὐτῆς μέρος, τὸ πρὸς τὸν Ναόν· ἀλλὰ καὶ τοῦτο φαίνεται ὂν ἐπιδιόρθωσις ἐν Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις (2) (αἱ πλάκες αὐτοῦ συνδέονται πρὸς τὸ βραχῶδες ἔδαφος δι᾽ ἀσβέστου) καθὼς ἐπίσης Ῥωμαϊκῶν χρόνων κατασκεύασμα εἶναι, ὡς εἰκάζω, καὶ τὸ κατὰ τὴν ἀνατολικὴν αὐτῆς ὀφρῦν ἀνάλημμα, οὗ ὅμως ὡσαύτως ἐλάχιστον σώζεται μέρος κατὰ τὸ πρὸς τὰ προπύλαια ἄκρον αὐτῆς (3). Οἱ διὰ ταύτης (τῆς πομπικῆς ὁδοῦ) εἰς τὸν Ναὸν ἀνερχόμενοι ἠδύναντο, ἢ κατ᾽ εὐθεῖαν διὰ τῆς Πύλης $Ω^4$, εἰς ἣν καὶ ἀπελη-

(1) Τῷ ἀξιοτίμῳ πρώτῳ Γραμματεῖ τῆς ἐνταῦθα Γερμανικῆς ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ἐκφράζομεν καὶ δημοσίᾳ τὴν ἐπὶ τούτῳ εὐγνωμοσύνην μας τοσοῦτον μᾶλλον, ὅσον νῦν ὅλως τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τῇ ἡμετέρᾳ Ἀρχ. Ἑταιρίᾳ χαριζόμενος ἐξεπόνησε τὸ διάγραμμα.

(2) Ἴσως καὶ τότε πρῶτον κατεσκευάσθη τὸ λιθόστρωτον ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς δηλ. χρόνοις· ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς χρόνοις πιθανὸν νἀνήρχοντο οἱ πανηγυρισταὶ ἐκ᾽ αὐτοῦ τοῦ βράχου πατοῦντες, εἰ καὶ οὗτος ἐνιαχοῦ πάνυ ἀνώμαλος φαίνεται ὤν.

(3) Τὸ ἀπολεσθὲν αὐτοῦ μέρος μέχρι τοῦ σημείου ἐκείνου, καθ᾽ ὃ πλέον ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους ἀναλήμματος δὲν ἔχρηζεν ἡ ὁδός, ἠναγκάσθην νὰ κτίσω ἐγὼ καὶ τὸ ἔπραξα, ἀλλ᾽ οὕτω, ὥστε τὸ ὑπ᾽ ἐμοῦ γενόμενον ἀνάλημμα νὰ διακρίνηται ἀμέσως ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ· καὶ τοίχους δέ τινας εἶχεν, ὡς φαίνεται, ἡ ὁδὸς *ἀφοριστικούς*, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ πλάτους της, οἵτινες καὶ ἐδηλώθησαν ἐν τῷ διαγράμματι (φ).

γεν ἡ ὁδός, νὰ εἰσέλθωσιν, ἢ κάμπτοντες οἱ μὲν ἀριστερά, οἱ δὲ δεξιά, οὗτοι μὲν διὰ τῆς Πύλης Ω⁵, ἐκεῖνοι δὲ εἰς τὴν Φιλώνειον πρῶτον Στοὰν εἰσβαίνοντες, εἰσήρχοντο εἰς τὸ Τελεστήριον διὰ τῶν δύο ἐνταῦθα πυλῶν Ω² καὶ Ω³. Ὅτι δὲ ἡ ὁδὸς ἐκοσμεῖτο καθ' ὅλον αὐτῆς τὸ μῆκος δι' ἔργων τῆς τέχνης ὄχι μόνον οἴκοθεν ἐννοεῖται, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν σωζομένων ἔτι ἐκεῖ (κατὰ χώραν ὡς νομίζω) βάσεων (ε, έ) μαρτυρεῖται, οὐδὲν δὲ τὸ κωλύον νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι καὶ τὰ ἄλλα βάθρα, ἅτινα ἐδῶ που εὑρέθησαν, ὡς καί τινα γλυπτικὰ ἔργα (1), ἐνταῦθα καὶ ἦσαν ἐξ ἀρχῆς ἱδρυμένα· ἀλλὰ καὶ οἰκοδομήματά τινα ἐπὶ τοῦ βράχου ᾠκοδομημένα ἵσταντό ποτε ἐνταῦθα ὄρθια, οἷον τὸ κατὰ τὸ γράμμα Η σημειωθέν, οὗ ὅμως τά τε λείψανα ἐλάχιστα καὶ ὁ σκοπὸς ἄδηλος (2), καὶ τὸ κατὰ τὸ γράμμα Η', ὅπερ κατ' εἰκασίαν ὅλως ὑπετέθη ὡς ὁ ἕτερος τῶν θησαυρῶν (3).

Τούτων δὲ ἐνταῦθα γενομένων μετήνεγκον τοὺς σκαφεῖς πρὸς βορρᾶν καὶ ἀφοῦ ἀνέσκαψα ὁλόκληρον τὸν περίβολον τοῦ Ναΐσκου τοῦ Πλούτωνος μέχρι τοῦ βράχου, ἐπέχωσα δ' αὐτὸν καὶ αὖθις, ἀφοῦ οὐδὲν τὸ ἄξιον λόγου ὑπῆρχεν ἐκεῖ, ὅπερ ἔπρεπε νὰ μένη διὰ παντὸς ὁρατόν (4), ἐκαθάρισα ἔπειτα ὁλοσχερῶς ἀπὸ τῶν

(1) Τούτων πλὴν κεφαλῆς τινος γυναικείας φυσικοῦ περίπου μεγέθους, ἄξιος ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι καὶ κορμὸς νεανίου εἰς ὃν ἐσχάτως προσηρμόσθη καὶ ἡ κεφαλή, ἥτις ὅμως εἶχεν εὑρεθῆ κατὰ τὸ πρῶτον ἤδη ἔτος τῆς ἀνασκαφῆς καὶ ἑκατὸν περίπου βήματα μακρὰν πρὸς βορρᾶν τοῦ τόπου ἔνθα ὁ κορμὸς ἐξεχώσθη· περὶ τούτων τῶν ἔργων θὰ γίνῃ μακρότερος λόγος ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι.

(2) Πλὴν τῶν βαθμίδων (Η) φέρει ὁ βράχος ἐκεῖ καὶ ἄλλα λαξεύματα εἰς ἔνθεσίν ποτε λίθων καὶ ἴχνη ἀμυδρὰ οὐδοῦ (;) καὶ πρὸς τούτοις καὶ μεγάλην κυκλικὴν (διαμ. 0,90) καὶ ἱκανῶς βαθεῖαν (0,50) ὀπὴν (ἀρχαίαν;), ἣν ὁ τελευταῖος τῆς γῆς κάτοχος εἶχε μεταχειρισθῆ ὡς ἀγγεῖον, εἰς ὃ ἔρρεεν ἐκ τοῦ ληνοῦ του τὸ γλεῦκος δι' αὔλακος ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ βράχῳ λαξευθείσης.

(3) Ἑκατέρα τῶν Θεῶν εἶχε τὸν θησαυρόν της (Ἐφημ. Ἀρχ. 1883, σελ. 125-126 γ. στιχ. 4-5) καὶ ἀπίθανον δὲν εἶναι τὸ μικρὸν ἐνταῦθα οἰκοδόμημα (πλὴν τοῦ βράχου λελαξευμένου πρὸς τὸν σκοπὸν σώζονται καὶ δόμων ἐκ πλίνθων πωρίνων λείψανα) νὰ ἦτο ὁ ἕτερος τῶν θησαυρῶν.

(4) Τὰ ἐκεῖ γενόμενα εὑρήματα ἐσημείωσα ἀλλαχοῦ (Ἐφημ. Ἀρχ. 1887 σελ. 188, σημ. 1)· ἐνταῦθα δὲν εἶναι ἴσως περιττὸν νὰ προσθέσω ὅτι κἄποτε εἶχε γίνει ἀπόπειρα νἀνοιχθῇ φρέαρ, ἀλλὰ τὸ ἐπιχείρημα ἐγκατελείφθη διότι ὁ βράχος εὑρέθη σκληρὸς ὤν· οἱ δὲ τοῖχοι τοῦ Περιβόλου τοῦ Ναΐσκου (13 καὶ 11) εἰσὶν ᾠκοδομημένοι ἐκ πλίνθων πωρίνων εἰς ἄλλο ποτὲ οἰκοδόμημα ἀνηκόντων καὶ περὶ τὴν

καλυπτόντων ἔτι αὐτὰ χωμάτων τά τε μικρὰ (τὰ τοῦ Ἀππίου Κλαυδίου) ὡς καὶ τὰ μεγάλα Προπύλαια, ἀπομακρύνας, καθ' ὅσον ἠδυνάμην ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ μέγα μέρος τῶν λίθων, ὥστε ἡ ἀντίληψις τοῦ σχεδίου αὐτῶν νὰ ἦναι νῦν ὅσον τὸ δυνατὸν εὐκολωτέρα τοῖς ἐπισκεπτομένοις τὴν Ἐλευσῖνα. Γνωστὸν δὲ ὅτι περὶ ἀμφοτέρων τούτων τῶν κτισμάτων πολλὰ παρὰ πολλῶν ἐγράφησαν ἐξενίκησε δὲ νῦν ἡ γνώμη, νομίζω, ὅτι οὐ μόνον τὰ μεγάλα (1), ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ τοῦ Ἀππίου Κλαυδίου (τὰ μικρὰ) εἶναι Ῥωμαϊκῶν χρόνων κατασκεύασμα, κτισθέντα μὲν ἐξ ὑπαρχῆς ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίου ἐκείνου ἀνδρὸς (παράβ. Lenormant R. Arch. à Eleusis, σελ. 392) μεταβληθέντα δὲ κατόπιν κατὰ τὸ σχέδιόν των ἐν χρόνοις μεταγενεστέροις, ἀφοῦ προω-

οἰκοδομὴν δὲν ἐμφαίνουσι πολλὴν ἐπιμέλειαν (παράβ. καὶ Πρακτικὰ τοῦ 1885 σελ. 27 - 29).

(1) Καὶ περὶ τούτων ᾠκοδομημένων ὡς γνωστὸν κατὰ τὸ σχέδιον τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει Ἀθηνῶν Προπυλαίων, ὑπῆρχε γνώμη ὅτι ἦσαν προϊὸν τῶν Ἑλληνικῶν καὶ δὴ καὶ τῶν καλλίστων (τῶν τοῦ Περικλέους) χρόνων· ἀλλ' ἡ γνώμη αὕτη ὑπὸ πολλῶν λόγων ἐξελέγχεται ἡμαρτημένη. Καὶ πρῶτον μὲν αὐτὴ αὕτη ἡ πιστὴ ἀπομίμησις *κατὰ τὸ σχέδιον μέρους* τοῦ ἀριστουργήματος τοῦ Μνησικλέους (ὁποῖον ἦν τὸ ὅλον σχέδιον τοῦ οἰκοδομήματος, οἷον συνέλαβεν αὐτὸ ὁ δαιμόνιος τοῦ Περικλέους φίλος, ἔδειξεν ὁ Dörpfeld ἐν ταῖς Mittheil. τοῦ ἔτους 1886 ἐν σελ. 38 καὶ ἐφεξῆς), δὲν συνηγορεῖ, νομίζω, ὑπὲρ τῆς προκειμένης γνώμης, ἔπειτα δὲ καὶ ἡ ἐργασία τῶν καθ' ἕκαστον (κιόνων, ἐπιστυλίων κτλ.) πᾶν ἄλλο μαρτυρεῖ ἢ τοὺς καλοὺς ἐκείνους χρόνους· ἀλλὰ καὶ τὸ ἔμβλημα ἐκεῖνο (médaillon) τὸ τὴν αὐτοκρατορικὴν φέρον ἀνάγλυπτον προτομὴν καὶ τὸ ἱδρυμένον ποτὲ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ τυμπάνου τοῦ βορείου ἀετώματος τῶν μεγάλων Προπυλαίων (ἡ ὑπόθεσις ὅτι τοῦτο ἠδύνατο νὰ κοσμῇ τὰ τοῦ Ἀππίου μικρὰ Προπύλαια ἐξελέγχεται ἀβάσιμος ὑπό τε τοῦ τόπου τῆς εὑρέσεως, ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων Προπυλαίων, τοῦ λίθου, ὅστις εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε, σφόδρα δυσμετακίνητος ὤν, δὲν μετετοπίσθη ἀλλαχόθεν ἐνταῦθα, καὶ ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν διαστάσεων καὶ τοῦ ὄγκου αὐτοῦ μὴ ἁρμόζοντος πρὸς τὰ μικρὰ Προπύλαια) τὸ ἔμβλημα, λέγω, ἐκεῖνο πρὸς δὲ τούτοις αἱ τοῦ παρόντος ἔτους ἀνασκαφαὶ τῶν θεμελίων τῆς νοτίου πλευρᾶς των (περὶ τούτων ἄλλοτε πλείονα) προσεπικυροῦσι τὴν γνώμην ὅτι ὄντως Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἦσαν ταῦτα κτίσμα· ἀλλὰ πότε καὶ ὑπὸ τίνος ἐκτίσθησαν; δυστυχῶς ἡ κεφαλὴ τῆς προτομῆς τοῦ *ἐμβλήματος* περιεσώθη ἡμῖν τοσοῦτον ἠκρωτηριασμένη, ὥστε εἰς ἐμὲ τοὐλάχιστον εἶναι δύσκολον νὰ εἴπω τίς ἦν ὁ εἰκονιζόμενος ἀνήρ· καὶ ὅμως κλίνω νὰ δεχθῶ ὅτι μόνον ὁ μεγαλοπρεπὴς καὶ φιλαθήναιος, ὡς οὐδεὶς ἄλλος, αὐτοκράτωρ Ἀδριανός, ὁ καὶ τὰ μυστήρια ἐν τάξει μυηθείς, ἠδύνατο νὰ οἰκοδομήσηται τοῖς Ἐλευσινίοις καὶ τοῖς Ἕλλησιν ἐν γένει τοσοῦτον πολυδάπανον οἰκοδόμημα (παράβ. καὶ Bull. d. Cor. Héll. 1884, σελ. 263 καὶ 1885 Pl. 1 καὶ σελ. 65 - 67).

ρισμένα ἦσαν κατ᾿ ἀρχὰς μίαν μόνην, τὴν μεσαίαν, νὰ ἔχωσι πύλην (1), νῦν δὲ φαίνονται ἔχοντα τρεῖς τοιαύτας. Τότε δὲ ἠρευνήθη διὰ σκαφῆς καὶ ὁ μεταξὺ τούτων (τῶν Προπυλαίων) τοῦ Περιβόλου τοῦ Ναοῦ τοῦ Πλούτωνος καὶ τοῦ τοίχου ρ-ρ' χῶρος (ἐκαλύπτετο ὑπὸ στρώματος χώματος 5 περίπου Γ. Μ. καὶ εἶχε μείνει σχεδὸν ἄθικτος ὑπὸ τοῦ Lenormant) καὶ ἀπεκαλύφθησαν τὰ λείψανα δεξαμενῆς, ἧς οἱ δύο μάλιστα τοῖχοι (ἀνατολικὸς καὶ βόρειος) φαίνονται ὄντες πεποιημένοι ἐκ λίθων ληφθέντων ἐξ ἄλλων ἀρχαιοτέρων κτισμάτων (2). Πρὸς ἀνατολὰς δὲ τῶν Προπυλαίων ἀπεκαλύφθησαν τὰ ἐδάφη τῆς κατασκευῆς καὶ ἑτέρου τινος οἰκοδομήματος, ὅπερ ὡς ἡ διπλῆ ἐπὶ τοῦ ἐπιστυλίου του ἐπιγραφὴ δηλοῖ, εἶχον ἀναθέσει «τοῖν Θεοῖν καὶ τῷ Αὐτοκράτορι οἱ Πανέλληνες» καὶ τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Dörpfeld οὐδὲν ἄλλο ἦν ἢ *θριαμβικὴ ἀψίς*, ἀφιερωθεῖσα τῷ φιλαθηναίῳ αὐτοκράτορι, κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ πιθανῶς εἰς Ἀθήνας ἔλευσιν (130 μ. Χ.), ὑπὸ τῶν Πανελλήνων. Νὰ περιγράψω διὰ μακροτέρων ἐνταῦθα τὰ λείψανα τοῦ οἰκοδομήματος τούτου δὲν κρίνω ἀναγκαῖον· ὅταν ἐκ τῶν σωζομένων αὐτοῦ λειψάνων (τὸ ἔργον ἦν, ὡς φαίνεται, ἀρκετὰ πολυτελὲς καὶ κορινθιακοῦ ῥυθμοῦ) ἀναπαρασταθῇ ὁλόκληρον ἐπὶ

(1) Ταύτης σώζονται σαφέστατα τὰ ἴχνη, αἱ δὲ δύο κατ' αὐτὴν *αὔλακες* πρὸς ἐκροὴν τῶν ὑδάτων μᾶλλον κατὰ τὴν γνώμην μου ἢ πρὸς διέλασιν ἁρμάτων ἐποιήθησαν, ἂν ἦναι ὄντως ἀρχαῖαι. Αἱ τελευταῖαι τοῦ κ. Dörpfeld ἔρευναι περὶ τούτων τῶν προπυλαίων (τῶν μικρῶν) κατέδειξαν ὅτι τὰ περίεργα ἐκεῖνα *κιονόκρανα* μὲ τοὺς γρύπας ὑπεβάσταζον ὄντως τὸ ἐπιστύλιον τὸ φέρον τὴν λατινικὴν ἐπιγραφὴν τὴν δηλοῦσαν ὅτι ταῦτα ἔκτισεν ὁ γνωστὸς Ῥωμαῖος ἀνὴρ Ἄππιος ΚλαύδιοςΠοῦλχρος καὶ ἐντεῦθεν τὸ συμπέρασμα ὅτι ταῦτα εἶναι οὐχὶ ἀνακαίνισις, ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς κατασκεύασμα τῶν χρόνων ἐκείνων, μεταβληθὲν κατόπιν κατὰ τὸ σχέδιον ἐν χρόνοις μεταγενεστέροις· ἀλλὰ τὰ περὶ τούτου τοῦ ζητήματος ἴσως αὐτὸς ὁ κ. Dörpfeld ἐκθέσῃ ἀλλαχοῦ διεξοδικώτερον· ἐγὼ ἐνταῦθα ἀναγκαῖον κρίνω νὰ παρατηρήσω ὅτι πάντη ἀκατάληπτος μοὶ ἦτο ἡ ἐν ἀρχαίοις χρόνοις ὕπαρξις Προπυλαίων ὄχι τόσον διότι τοιαῦτα δὲν μνημονεύονται (ἡ μεγάλη ἐλευσινιακὴ ἐπιγραφὴ ἀναφέρει μόνον *πυλῶνα* καὶ πυλίδας) ἀλλὰ διότι, ὡς γνωστόν, ἡ Ἐλευσίς, ἤτοι τὸ ἱερὸν αὐτῆς, ἐχρησίμευε καὶ ὡς φρούριον (παραβ. καὶ Mittheil. d. Inst. 1877 σ. 190).

(2) Πιθανῶς ἐκ τῶν λίθων, οἵτινες ἀπετέλουν ποτὲ τὸ πρόσωπον ἀρχαίου τινὸς ἐνταῦθα τοίχου, ἴσως δὲ καὶ Πύργου· κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἀπεκαλύφθη καὶ μακρὸς σωλὴν μολύβδινος, ὅστις ἐκ τῆς δεξαμενῆς ἔφερε μακρὰν ἔξω τὸ ὕδωρ ὅταν ἦτο ἀνάγκη· ἀλλὰ περὶ τούτων ἄλλοτε διὰ μακροτέρων.

τοῦ χάρτου, δημοσιευθῇ δὲ τῆς ἀναπαραστάσεώς του (restauration) ταύτης εἰκών, τότε θὰ ἦναι πιθανῶς ἀναγκαία, ἀλλὰ καὶ εὐκατάληπτος λεπτομερὴς αὐτοῦ περιγραφή (1).

Πρὸς ἀνατολὰς τῆς θριαμβικῆς ἀψῖδος ἀπεκαλύφθησαν τὰ λείψανα δεξαμενῆς ἧς οὐ μόνον οἱ ἀσβεστόκτιστοι τοῖχοι καὶ ἡ ἐξ ὀπτῶν πλίνθων στρῶσις περιεσώθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔμπροσθεν αὐτῆς μαρμάρινον κρηπίδωμα μὲ τὰς *λεκανοειδεῖς* αὐτοῦ κοιλότητας (2), εἰς ἃς τὸ ὕδωρ, ὡς φαίνεται, ἐξεχέετο πρός τινα σκοπόν, ἄριστα διετηρήθη καὶ σαφῶς ἐδηλώθη ἐν τῷ διαγράμματι, καθὼς καὶ τὸ ἄλλο ἐπίσης μαρμάρινον κρηπίδωμα ἔνθα ἡ αὔλαξ ἡ τὸ ἐκχεόμενον ὕδωρ καὶ ὑπὸ τὰ θεμέλια τῆς θριαμβικῆς ἀψῖδος συνέχειάν τινα, ὡς φαίνεται, ἔχουσα, ἔφερεν ἄγνωστόν που.

(1) Δέκα εἶναι ὅλα τὰ ἐνεπίγραφα τεμάχια τὰ ἑξῆς·

1 — 2 — 3 — 4 — 5
ΤΟΙΝΘ — ΟΙΝΚΑΙΤ — ˉΩΙΑΥΤC — Κ·ΑΤΟΡι — ʼΟΙΠΑΝΕ

6 — 7 — 8 — 9 — 10
ΝΕ — ΗΝΕΣ — ΙΛ — ΤΟ — ΛΝΚΑΙΙΛ

τὸ 1 καὶ 2 *καίπερ σώζοντα τὴν ἀναθύρωσιν* των (stossfläche) τὸ μὲν δεξιὰ τὸ δὲ ἀριστερὰ δὲν δύνανται νἀνήκωσιν εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν διότι τόπος διὰ τὸ Ε δὲν ὑπάρχει μεταξύ. Τὰ 2 - 6 ἀποτελοῦσιν, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, τὴν συνέχειαν μὲ ὀλίγα χάσματα τῶν λέξεων [*θε*]*οῖν καὶ τῶι αὐτοκ*[*ρ*]*άτορι οἱ πανέ*[*λλη*]*νες*. Τὸ 7ον δῆλον ὅτι ἀποτελεῖ πάλιν τὸ τέλος τῆς λέξεως [πανέλλ]ηνες. Τὸ 10ον (ὅπερ κατάκειται κατὰ τὸ ἀντίπεραν τῆς ἀψῖδος μέρος πρὸς βορρᾶν καὶ 30 περίπου μέτρα μακρὰν) σῶζον ἐπίσης τὴν πρὸς τἀριστερὰ *ἀναθύρωσίν του* ἐν μέρει ἀλώβητον οὐδὲ μὲ τὸ 1ον φαίνεται προσαρμόζον, διότι πάλιν τόπος διὰ τὸ Ε δὲν μένει· οὐδεμία λοιπὸν ἀμφιβολία ὅτι ὄντως διπλῆ ἦν ἡ ἐπιγραφή, ἤτοι ἑκατέρωθεν ἐπὶ τοῦ ἐπιστυλίου τῆς ἀψῖδος ἐφέροντο τὰ γράμματα ἐγκεχαραγμένα· ἴσως μάλιστα καὶ τρίτη ὁμοία ἐπιγραφὴ ὑπῆρχεν· ἀλλὰ ποῦ αὕτη ἐγκεχαραγμένη; Οἱ Dilettanti εἶχον ἤδη ἴδει οὐ μόνον τῆς ἐνταῦθα ἀψῖδος τὰ ἴχνη, ἀλλὰ καὶ ἑτέρου τινὸς οἰκοδομήματος κατὰ τὸ ἀντίθετον (ΒΔον τῆς βορειοδυτικῆς γωνίας τῶν Προπυλαίων) μέρος, σκάψας δὲ ἐγὼ ἐφέτος ἐκεῖ εὗρον ἀληθῶς ὁμοίου τινὸς κτίσματος τὰ λείψανα· δύο λοιπὸν ὑπῆρχον ὅμοιαι *θριαμβικαὶ ἀψῖδες διπλῆν ἴσως ἀμφότεραι* φέρουσαι τὴν αὐτὴν ἐπιγραφήν.

(2) Αἱ ἀβαθεῖς αὗται λεκανοειδεῖς κοιλότητες εἶναι τὸ ὅλον 8, *τρεῖς* δὲ μόνον αὐτῶν, αἱ πρὸς τὴν θριαμβικὴν ἀψῖδα, ἔχουσι καὶ ὀπὴν ἐγκάρσιον δι' ἧς τὸ ὕδωρ ἐξέρρεεν εἰς τὴν αὔλακα· ὅμοιαι κοιλότητες παρετηρήθησαν καὶ ἐν Μεγάροις ἔν τινι ἐκεῖ δεξαμενῇ παρὰ τὰ λείψανα τοῦ Ναοῦ τοῦ ἀφεσίου Διός (;) (Ἀρχ. Ἐφημ. 1887 σελ. 216).

Ἐνῷ δὲ ταῦτα ἐνταῦθα ἐγίνοντο, ἠρευνᾶτο συγχρόνως δι' ἄλλων σκαφέων καὶ ἡ πρὸς βορρᾶν προέκτασις τῶν θεμελίων τοῦ ἐξ ὠμῶν πλίνθων τοίχου (Σ-Σ'-Σ''-Σ''') καὶ ὁ μεταξὺ τούτου καὶ τῆς πομπικῆς ὁδοῦ πρὸς μεσημβρίαν δὲ τῶν μικρῶν προπυλαίων χῶρος εἰς τὸ προσῆκον βάθος, δηλ. μέχρι τοῦ βράχου· καὶ ἡ μὲν ἔρευνα τῶν ἐδῶ τόπων ἔδειξεν ὅτι εἶχον ἔκπαλαι καλυφθῆ ἐκ τῶν λειψάνων τοῦ ὑπὸ τῶν Περσῶν καέντος Ναοῦ καὶ ἐνταῦθα (σ, σ', σ'') (κατὰ τὴν γωνίαν σ μάλιστα) οὐ μόνον εὑρέθησαν ἐν σωρῷ τῶν καλυπτήρων καὶ στρωτήρων κεράμων, τῶν ἐκ παρίου λίθου πεποιημένων, τοῦ παλαιοτέρου Ναοῦ πάμπολλα θραύσματα (1), ἀλλὰ εἰς τὰ βαθύτατα στρώματα καὶ *ὄστρακα* ὄχι ὀλίγα τῆς πρὸ Φειδίου τέχνης ἐξεχώσθησαν καὶ ἀκόμη καὶ τέσσαρες ἀρχαϊκαὶ κεφαλαί, ὧν ἡ μία καὶ προσηρμόσθη ἤδη εἰς τὴν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἀνασκαφῆς καὶ κατὰ τὸ ἀντίθετον τοῦ Ναοῦ μέρος (τὸ μεσημβρινὸν) ἀνευρεθέντα κορμόν (2). Ἡ δὲ ἔρευνα τῶν θεμελίων τοῦ ἀρχαίου τοίχου (Σ'-Σ'-Σ''-Σ''') (3)

(1) Ἄξιοι λόγου εἰσὶ μάλιστα οἱ ἀκροκέραμοι, οἵτινες καὶ τοῦ χρωματισμοῦ των σώζουσι ζωηρότατα λείψανα· πλεῖστα δὲ τῶν θραυσμάτων τούτων μαρτυροῦσι τὴν διὰ πυρὸς καταστροφὴν τοῦ Ναοῦ, ἧς ποιεῖται μνείαν καὶ ὁ πατὴρ τῆς ἱστορίας (Ἡρόδ. 9 § 10-15 καὶ § 65). Ἀλλὰ καὶ γείσου ἐκ πώρου θραύσματα κεχρωματισμένα ἐκεῖ εὑρέθησαν ἐπίσης τοῦ παλαιοτέρου Ναοῦ λείψανα.

(2) Περὶ τούτων θὰ γίνῃ μακρότερος λόγος ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι ἔνθα καὶ αἱ εἰκόνες αὐτῶν θὰ δημοσιευθῶσι.

(3) Ἡ τοῦ παρόντος ἔτους σκαφὴ ἀνεκάλυψεν ὅτι προχωρῶν ὁ τοῖχος οὗτος ($Σ^3$-Σ-Σ'-Σ'''-Σ'''') ἔτι περαιτέρω πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τὰ μικρὰ Προπύλαια (ἐπ' αὐτοῦ εἶχε κτισθῆ ἐν ὑστερωτέροις Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις ὑδραγωγεῖον ἢ μᾶλλον ὀχετὸς πρὸς ἐκροὴν τῶν ὑδάτων) καὶ κάμπτων ὀλίγον δεξιὰ ἀπέληγε κατὰ τὴν βορειοανατολικὴν γωνίαν τῶν μικρῶν Προπυλαίων εἰς τετράγωνον πύργον (6 × 6 Γ. Μ), οὗ ὡσαύτως τὰ μὲν θεμέλια ἦσαν λίθινα, τὸ δὲ ἀνώτερον μέρος ἐξ ὠμῶν πλίνθων· πιθανὸν δὲ καὶ κατὰ τὴν βορειοδυτικὴν γωνίαν τῶν Προπυλαίων νὰ ὑπῆρχεν ὅμοιος πύργος, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ἡ μεγάλη Πύλη. Νὰ ὑποθέσωμεν λοιπὸν ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ τὰ Περσικὰ χρόνων μέχρι που τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐχρησίμευσεν ὁ τοῖχος οὗτος ὡς τοῖχος τοῦ περιβόλου; Εἰς τὸ ἐρώτημά μας θὰ ἀποκριθῶμεν ἴσως ἀσφαλέστερον ὅταν τὰ τῶν τοίχων ἐξερευνηθῶσιν ὁλοσχερῶς. Τοίχων παλαιοτέρων λείψανα ἀπεκάλυψεν ἡ τοῦ παρόντος ἔτους σκαφὴ μεταξὺ τούτου τοῦ τοίχου καὶ τοῦ τοίχου Ψ-Ψ' κατὰ τὴν γωνίαν ν'' μάλιστα καὶ μεταξὺ τῶν τοίχων Ψ-Ψ' καὶ Χ-Χ' ἀλλ' ἐντελὴς τῶν ἐκεῖ τόπων ἀνακάθαρσις δὲν ἐγένετο εἰσέτι διὰ πολλοὺς λόγους. Ἀλλ' ὁπωσδήποτε καὶ ἂν εἶχον τὰ τῶν τοίχων τοῦ περιβόλου κατὰ τοῦτο τὸ (βόρειον) μέρος ἡ γνώμη μου εἶναι πάντοτε ἡ αὐτή, ὅτι ἀνέκαθεν, ἡ ἐπίσημος οὕτως εἰπεῖν, εἴσο-

ἔδειξεν ὅτι καὶ ἄλλους τινὰς πύργους εἶχεν οὗτος κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, ὧν ὁ διὰ τῶν γραμμάτων Πρ. σημειωθεὶς καὶ ἀνεκαινίσθη ποτὲ ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις διὰ τροχμαλοπαγῶν (ἀρουραίων) λίθων, καὶ πυλίδα δέ τινα πρὸς τούτοις (Σ'''), ἥτις ἐν Βυζαντινοῖς χρόνοις πιθανῶς εἶχε φραχθῇ, ὅταν τὰ ἐδῶ μετεποιήθησαν εἰς κατοικίας καὶ δεξαμενὰς ὕδατος· τότε δὲ ἐξητάσθησαν καὶ οἱ δύο τοῖχοι Ψ-Ψ' καὶ Χ-Χ' καὶ εὑρέθησαν ὄντες Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἔργα, ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τῆς οἰκοδομίας τῶν (ἀσβεστοκτίστων) θεμελίων των· ὁ μεταξὺ τούτων χῶρος (Ψ'') κατείχετο καὶ ἐν μέρει καὶ νῦν ἔτι κατέχεται ὑπὸ τοιχαρίων εἰς Βυζαντινὰ κτίσματα πιθανώτατα ἀνήκοντα, ἄδηλον δὲ εἰ καὶ τὸ πάλαι δὲν ἱδρύοντό ποτε ἐνταῦθα ἐπίσης οἰκήματα χρήσιμα εἰς πολλοὺς σκοπούς· ἡ δὲ ἐξέτασις τῶν ἐδῶ τόπων μᾶς ἤνεγκεν εἰς τὴν ἔννοιαν, ὅτι καὶ αἱ πλάκες ἐκεῖναι αἱ δίκην κλίμακος ἐν τῷ διαγράμματι σημειούμεναι (m-n) δὲν ἐτέθησαν ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις, ὡς εἶχεν ὑποτεθῇ, χάριν σκοποῦ τινος οἱουδήποτε, ἀλλὰ μᾶλλον ὅτι εἰσὶ λείψανα ἀνωφεροῦς τινος λιθοστρώτου ἀρχαίας ὁδοῦ. Οἴκοθεν δὲ ἐννοεῖται, ὅτι ἐνταῦθα φθάσασα ἡ σκαφὴ προὐχώρησε καὶ πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἀφοῦ ἀντιπαρῆλθέ πως τὰ Βυζαντινῶν οἰκημάτων, ὡς φαίνεται, λείψανα, τὰ κατὰ τὸ γράμμα Ψ''' σημειούμενα, ὄχι μόνον τὸν πύργον Α'' καθ' ὁλοκληρίαν ἀπεκάλυψεν (1), ἀλλὰ καὶ τὰ ἴχνη τοῦ τοίχου τοῦ ἀπὸ τοῦ πύργου Α'' μέχρι τῶν μεγάλων Προπυλαίων διήκοντος ἀνεῦρεν καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ μῆκος (2).

δος εἰς τοὺς ἱεροὺς τόπους ὑπῆρχεν ἐντεῦθεν ἐκ τοῦ μέρους δηλ. ἔνθα νῦν τὰ μικρὰ Προπύλαια. Καὶ τῶν πυλίδων ἐγίνετο βεβαίως κάποτε χρῆσις, ἀλλ' ὄχι πλέον, ὡς ὑποθέτω, ἐν τοῖς μετὰ τὸν 5ον αἰῶνα χρόνοις, οὐδὲ πρὸς μὴ ἐπίσημον εἰς τὸν ἱερὸν περίβολον εἴσοδον.

(1) Καὶ οὗτος ὁ πύργος, ὡς καὶ ὁ μεσαῖος, σώζεται ἀληθῶς εἰς ἱκανὸν ὕψος, ἀλλὰ κατὰ τοὺς ἀνωτέρους του δόμους σφόδρα πεπονθὼς καὶ ἐπισκευὰς πολλὰς ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις μαρτυρῶν. Ἠδράζετο δὲ ὡς ἡ τοῦ παρόντος ἔτους σκαφὴ ἔδειξεν ἐπὶ ἀμμώδους ἐδάφους, ἀφοῦ ἐδῶ ὁ βράχος εἰς πολὺ μέγα θὰ εὑρίσκηται βάθος.

(2) Περίεργος εἶναι τῷ ὄντι ὁ τρόπος τῆς κατασκευῆς τούτου τοῦ τοίχου, ὃν οἱ Dilettanti ὡς τοῖχον τοῦ κατ' αὐτοὺς δευτέρου περιβόλου σημειοῦσιν ἐν τῷ διαγράμματί των. Κατ' ἀρχὰς εἶχε κτισθῇ μόλις 2 20 γ. μ. παχὺς καὶ τότε ὅμως ὄχι

'Αλλὰ καὶ κατὰ τὸν χῶρον ἐκεῖνον τὸν μεταξὺ τοῦ λεγομένου Βουλευτηρίου (1) καὶ τοῦ Ναοῦ ἐσκάψαμεν κατὰ τὸ λῆγον

ὁλόλιθος, μὴ ἔχων δηλ. ὡς ὁ Θουκυδίδης λέγει (1 § 93), καθ' ὅλον του τὸ πάχος λίθους μεγάλους ξυνῳκοδομημένους, ἀλλὰ τὰ ἐντός, ἤτοι τὰ μεταξὺ τοῦ ἔσω καὶ ἔξω προσώπου του, τοῦ ἐκ μεγάλων πωρίνων πλίνθων πεποιημένου, ἔχων πεπληρωμένα διὰ χαλίκων καὶ μικρῶν ἄλλων παντοίων λίθων (ἐν οἷς καὶ μάρμαρα ὄχι ὀλίγα), οὐχὶ ὅμως πηλῷ ἁπλῷ, ἀλλὰ καὶ ἀσβέστῳ συνδεδεμένων καὶ οὕτω συμπαγῆ τινα μάζαν ἀποτελούντων. Ὁ τρόπος οὗτος τῆς τειχοδομίας ἦν βεβαίως ἐν χρήσει καὶ κατὰ τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος χρόνους, ἀλλ' ἡ χρῆσις τῆς ἀσβέστου ὡς συνδετικῆς ὕλης τῶν ἐν τῷ *παραγεμίσματι* μᾶς ἀναγκάζει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ὁ ἡμέτερος τοῖχος μόλις κατὰ τοὺς Ῥωμαϊκοὺς ἐκτίσθη χρόνους· μὴ ἀρκεσθέντες ὅμως οἱ μετὰ ταῦτα (ἐν χρόνοις πάλιν Ῥωμαϊκοῖς;) εἰς τοῦτο αὐτοῦ τὸ πάχος (2.20) προσέθηκαν ἔξωθεν καὶ ἕτερον ἐξ ὀγκωδῶν λίθων (παντοίων) πρόσωπον καὶ ἐπλήρωσαν καὶ αὖθις τὸ μεταξὺ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, οὕτω δ' ἀπετελέσθη τὸ νῦν πάχος (3.50) τοῦ τοίχου. 'Αλλὰ καὶ τοῦτο ἔχει τὸ περίεργον ὁ τοῖχος οὗτος, ὅτι δηλ. ἐπὶ τῶν λιθίνων αὐτοῦ λειψάνων καὶ ἴχνη ὠμῶν *πλίνθων* σώζονται· δὲν εἶναι ὅμως εἰσέτι σαφὲς ἂν αὗται ἀπετέλουν ποτε αὐτοῦ τούτου τοῦ τοίχου μέρος ἢ εἶναι μᾶλλον λείψανα μεταγενεστέρων (Βυζαντινῶν) οἰκοδομημάτων, ὧν πάμπολλα ἐρείπια σώζονται κατὰ τοὺς ἐκεῖ τόπους.

(1) Τούτου τὰ λείψανα ἐσημειώθησαν ἐν τῷ διαγράμματι ἐρυθρῷ χρώματι πρὸς εὐχερεστέραν διάκρισιν ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἐκεῖ ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις κτισθέντων οἰκοδομημάτων (παραβ. Πρακτ. τοῦ ἔτους 1885, σελ. 29 καὶ 1886, σελ. 50). 'Αλλὰ πότε ἆρά γε ἐκτίσθη τὸ οὕτως παράδοξον τό τε σχῆμα καὶ τὸν τρόπον τῆς οἰκοδομῆς τοῦτο οἰκοδόμημα; Ἐγὼ δὲν κατώρθωσα νὰ πεισθῶ εἰσέτι, ὅτι προϋπῆρχε τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου, διότι δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω διατί, ἂν τοῦτο ἵστατο τότε ὄρθιον, οἱ κτίσαντες τὸν περίβολον δὲν ἔκτισαν αὐτὸν ὀλίγον μεσημβρινώτερα, ὥστε νὰ μὴ ἀποκόψωσιν αὐτοῦ μέρος, ὡς φαίνεται, ὅτι συνέβη οὐ μόνον κατὰ τὸν τοῖχον τοῦ ἡμικυκλίου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς τοίχους τῶν τετραγώνων αὐτοῦ δωματίων. Βουλευτήριον δὲ ἐν Ἐλευσῖνι μνημονεύει μόνον, καθ' ὅσον ἐγὼ οἶδα, μία τοῦ 3ου πιθανῶς μ. Χ. αἰῶνος ἐπιγραφὴ (Φιλίστορος τομ. 2 σελ. 238=Mommsen, Heortologie, σελ. 227) κατ' ἐκείνους δηλ. τοὺς χρόνους, καθ' οὓς ἡ Ἐλευσὶς εἶχεν ἀντικαταστήσει ἐν πολλοῖς τὸ ἄστυ (Mommsen, ἑ. ἀ. σελ. 232 σημ. *). Τὰ εἰς βάθος 3-3,50 Γ. Μ. προχωροῦντα καὶ κατ' ἀκολουθίαν οὐχὶ ἐπὶ τοῦ βράχου ἑδραζόμενα θεμέλια πάντων τῶν τοίχων του εἶναι λίθοις κοινοῖς πηλῷ συγκρατουμένοις πεποιημένα καὶ μόνον οἱ ἀνώτεροι αὐτοῦ δόμοι, ὡς φαίνεται, ἦσαν ᾠκοδομημένοι διὰ πωρίνων πλίνθων. Τοῦ δὲ πρὸς ἀνατολὰς δωματίου ὁ ἀνατολικὸς τοῖχος ἔχει καὶ τοὺς ἀνωτέρω δόμους, καθ' ὅσον σώζονται, ἐκ μεγάλων Ἐλευσινιακῶν πολυγωνίων λίθων συνηρμοσμένους· καὶ ὅμως ἐν τοῖς θεμελίοις αὐτοῦ εὕρηται μεταξὺ τῶν κοινῶν λίθων καὶ πεντελικοῦ μαρμάρου τεμάχιον, κεράμου στρωτῆρος πιθανῶς θραῦσμα. Τὰ τῆς ἐν ὑστερωτέροις (Ῥωμαϊκοῖς) χρόνοις ἐπὶ τῶν ἐρειπίων αὐτοῦ κτισθείσης διπλῆς στοᾶς λείψανα (τὸ οἰκοδόμημα κατ' ἀκολουθίαν οὐδ' ὑπῆρχεν ὅλως ὅταν ἡ ἐπιγραφὴ ἡ ἄνω μνημονευθεῖσα ἐχαράχθη ἐπὶ τοῦ λίθου) βλέπει καὶ ἐννοεῖ εὐκόλως ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ διαγράμματι· ἐπίσης σαφῆ εἰσὶ τὰ λείψανα καὶ δύο ἑτέρων ἡμικυ-

ἔτος ἔτι βαθύτερον καὶ ἀφοῦ ἱκανὸν ἀπεκομίσαμεν χῶμα ἀνεύρομεν ὄντως καὶ ἐκεῖ τὰ θεμέλια παλαιοτέρων οἰκοδομημάτων (f-f′-f′′)· ἡ ἔρευνα ὅμως τῶν ἐκεῖ τόπων οὔτε κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ἀκόμη δὲν ἐπερατώθη καὶ τὰ ἐκεῖ ἀποκαλυπτόμενα, ὅσον περίεργα, τόσον καὶ δυσκατάληπτα εἶναι. Ὅταν τὸ ἔργον ἀποτελειώσῃ, ἀναγραφῶσι δὲ ἐν τῷ διαγράμματι καὶ πάντα τὰ ἐκεῖ εἰς φῶς ἐλθόντα λείψανα κτισμάτων, τότε καὶ μακρότερος περὶ αὐτῶν λόγος θὰ ἦναι ἀναγκαῖος καὶ εὐκατάληπτος.

Τοιαῦτα περίπου τὰ ἐξαγόμενα τῆς ἐν Ἐλευσῖνι σκαφῆς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ὡς πρὸς τὰ λείψανα τῶν οἰκοδομημάτων, τὰ δὲ γενόμενα κατ' αὐτὴν εὑρήματα ἢ ἐμνημόνευσα ἀνωτέρω ἢ καὶ ἐδημοσίευσα ἤδη ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι. Ἡ τοῦ λήγοντος ἔτους σκαφὴ προήγαγεν ἱκανῶς τὸ ἔργον, ὥστε ἐλπὶς εἶναι τελευτῶντος τοῦ ἐπιόντος ἔτους νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ποθούμενον παρὰ πάντων τέλος. Μηδεὶς δέ, παρακαλῶ, τῶν ἀναγνωστῶν τῶν γραμμῶν τούτων ἀπορήσῃ διατί ἡ ἐν Ἐλευσῖνι ἀνασκαφὴ οὐ μόνον βραδέως, ἀλλὰ καὶ ἀνωμάλως πως βαίνει ἐπὶ τὰ πρόσω· οἱ λόγοι εἶναι πολλοὶ καὶ διάφοροι, οὐκ ἐλάχιστος δὲ καὶ ἡ ἐξεύρεσις ἑκάστοτε τόπου πρὸς ἀποκόμισιν τῶν χωμάτων ὅσον τὸ δυνατὸν οἰκονομικώτερα.

Ἐν Ἐλευσῖνι, τῇ 22ᾳ Νοεμβρίου 1888.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

κλικῶν κτισμάτων, τοῦ ἑτέρου τῶν ὁποίων ἡ περιφέρεια κατὰ τὴν κορυφὴν ἐσημειώθη διὰ τοῦ ἀριθ. 27. Ὅτι δὲ μεταγενέστεραι προσθῆκαι εἶναι καὶ τὰ δύο τετράγωνα βάθρα (Β θ καὶ Β′θ′) καὶ ἔτι μεταγενεστέρα προσθήκη τὸ δεξαμενοειδὲς κτίσμα Δ′′ καὶ ὁ τοῖχος c′-c δῆλον. Διὰ τῶν g-g′ ἐσημειώθη τὸ κενὸν διάστημα μεταξὺ τῶν ἐκεῖ τοίχων, περὶ οὗ ὁ λόγος ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ 1885-1886 ἑ.ἀ.

ΑΜΦΙΑΡΕΙΟΥ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ
(1887)

Ὡς ἡ τοῦ 1886 ἀνασκαφικὴ περίοδος ἀνηλώθη ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ θεάτρου, ἡ παροῦσα δίμηνον ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου διαρκέσασα ἐστράφη κυρίως περὶ τὴν πλήρη τῆς στοᾶς ἀνασκαφήν, ἀναδείξασα ὅμως ἅμα καὶ ἄλλα τινὰ λόγου ἄξια εὑρήματα.

Τῆς στοᾶς ὅλης διάγραμμα δημοσιευθήσεται ὕστερον σὺν τῷ τοῦ ἄλλου μεταξὺ ἀνεσκαμμένου χώρου· τανῦν δὲ ἐξαρκεῖ πρὸς κατάληψιν τὸ ἐν τοῖς «Πρακτικοῖς» τοῦ 1884 (Πίν. Ε. ε) δημοσιευθὲν αὐτῆς μέρος, ὅπερ τότε ἀπεκάλυψα.

Ἡ στοὰ ἐκτεινομένη κατὰ μῆκος τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ χειμάρρου κεῖται μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ θεάτρου. Τὸ μῆκος αὐτῆς, ἤτοι πλάτος κατὰ πρόσωπον ὁρωμένης, εἶνε περὶ τὰ 110 μέτρα, τὸ δὲ βάθος ἀσυγκρίτως ἔλασσον (11 μ.), ᾠκοδόμηται δὲ πᾶσα διὰ πώρων σκληροτέρων ἢ μαλακωτέρων πλὴν τῶν ἐν αὐτῇ θρανίων ἅτινά εἰσι μαρμάρου. Καὶ κατὰ μὲν τὴν πρὸς τὸ ῥεῦμα μακρὰν πλευρὰν ἦν ἀνοικτὴ φέρουσα κιονοστοιχίαν, τὰς δὲ λοιπὰς διὰ τοίχων κεκλεισμένη.

Τοῦ προσώπου αὐτῆς οὐδὲν ἄλλο διασῴζεται κατὰ χώραν πλὴν τοῦ στυλοβάτου, καὶ αὐτοῦ μάλιστα ἐνιαχοῦ ἄρδην κατεστραμμένου, ἐκ τῶν αὐτόθι ὅμως πεπτωκότων λειψάνων ἐξάγεται ὅτι ἐκοσμεῖτο διὰ κιόνων δωρικοῦ ρυθμοῦ. Ὑπολειφθείσης μικρᾶς ἔτι μετρητικῆς καὶ ἄλλης ἐρεύνης, δὲν εἶνε τό γε νῦν ἔχον εὔκολον νὰ ὁρισθῶσι μετ' ἀκριβείας τὰ καθ' ἕκαστον τοῦ προσώπου. Ἐν τούτοις τιθεμένου, κατὰ τὴν ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ κ. Δόρπφελδ γενομένην μέτρησιν τῶν τοῦ στυλοβάτου λίθων, ὅτι τὸ μεταξόνιον ἦτο 2,28 μ., διὰ προχείρου λογισμοῦ κλίνω νὰ εἰκάσω ὅτι στῦλοι ἐν ὅλῳ ἵσταντο 49· ἡ ὑπόθεσις δὲ αὕτη κρατύνεται καὶ ἐκ τοῦ πλάτους τῶν τοῦ διαζώματος περισωθέντων τμημάτων. Διότι τὸ πλάτος ἑκάστης τριγλύφου μετὰ τῆς μετόπης εἶνε 0,763 (0,315+0,448), λαμβανομένου δὲ τούτου

τρὶς (διότι τρεῖς, ὡς φαίνεται, μετόπαι ἀντιστοιχοῦσιν ἐφ' ἑκάστου μεταστυλίου), ἐξάγεται μεταξόνιον 2,289· τούτου δὲ πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ 48 (κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν 49 στύλων) καὶ προστιθεμένου καὶ τοῦ ἡμίσεος πλάτους τριγλύφου ἐφ' ἑκατέρας τοῦ προσώπου ἄκρας (ἤτοι ὁμοῦ 0,315), προκύπτει τὸ εἰρημένον τῆς στοᾶς μῆκος [(2,289×48) + (1575×2)] = 110,187 μ. Ὡς πρὸς δὲ τὸ διάζωμα (ὕψ. 0,475) σημειωτέον ὅτι ἔφερεν ἐπιγραφήν, ἀνὰ ἓν μέγα γράμμα ἐφ' ἑκάστης μετόπης, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς μόνον τρία, ἐπιμελῶς εἰργασμένα (ὕψ.0,20), γράμματα περιλείπονται, δύο μὲν ἐπὶ παρακειμένων μετοπῶν (Γ Ο), ἓν δὲ ἐπὶ ἑτέρας (Ν).

Οἱ δὲ τὰς λοιπὰς τρεῖς πλευρὰς σχηματίζοντες τοῖχοι διατηροῦνται καλῶς, σύγκεινται δὲ τὰ μὲν κάτω ἐκ διπλοῦ στοίχου πλακῶν ὀρθῶν ἱσταμένων (πάχ. ἀμφοτέρων 0,66) λίθου σκληροῦ ὑποφαίου, τὰ δὲ ἄνω ἐκ μικρῶν λίθων μετὰ πηλοῦ, ὥς που καὶ οἱ τοῦ ναοῦ. Ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τῶν τοίχων ἦν, ὡς φαίνεται, ἐπηλειμμένη διὰ χρίσματος ὅπερ, ὡς ἐκ πεπτωκότων μικρῶν τεμαχίων εἰκάζω, ἔφερε καὶ χρῶμα. Περὶ τούτου γίνεται καὶ κατωτέρω ἐν τῇ ἀνατολικῇ πτέρυγι λόγος.

Τὸ ἔνδον τῆς στοᾶς διαιρεῖται διὰ δύο διαφραγμάτων ἐγκαρσίως εἰς κέντρον, ὅπερ καταλαμβάνει τὸ μέγιστον τοῦ χώρου (περὶ τὰ 95 μέτρα), καὶ εἰς δύο πτέρυγας. Καὶ τὸ μὲν κέντρον διαιρεῖται πάλιν κατὰ μῆκος διὰ 17 κιόνων ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ (διαμ. βάσεως 0,80) εἰς δύο κλίτη· τῶν κιόνων σῴζονται σχεδὸν πάντων τὰ θεμέλια, τοῦ δὲ ἐκ Δυσμῶν 7ου ἵσταται καὶ ἡ βάσις κατὰ χώραν, ἀνιδρύθη δὲ καὶ ἡ τοῦ 15ου βάσις, πρὸς τῷ θεμελίῳ εὑρεθεῖσα. Τῷ μακρῷ τοίχῳ τοῦ κέντρου (ἅμα δὲ καὶ τῆς στοᾶς) παραθέει σειρὰ 53 (1) ποδῶν ἤτοι στύλων θρανίου συνεχοῦς. Οἱ πόδες οὗτοι ἐπὶ λεπτῆς ἕκαστος μαρμαρίνης πλίνθου ἐν μετακέντρῳ διαστήματι 1,83 ἀπ' ἀλλήλων ἑστῶτες, εἶνε ὀρθαὶ λευκοῦ μαρμάρου (ὕψ. 0,30, πλ. 0,20) ἔμπροσθεν κοῖλαι πλάκες, ἐφ' ὧν ἔκειντο ὁριζοντίως δίκην ἐπιστυλίων αἱ τοῦ θρανίου ἐφ' ἑκάστου ποδὸς συνεχόμεναι πλάκες· αὗται δέ, ὡς ἐκ τῶν περισωθεισῶν δηλοῦται, ἦσαν ὡσαύτως λευκοῦ μαρμάρου

(1) Τούτων ἐλλείπουσιν 7, ὧν 4 μετὰ τῶν πλίνθων.

(ὕψ. 0.16, πλ. 1.83, βάθ. 0.45-0.40), ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω ἔμπροσθεν ὑπόκυρτοι. Προστεθήτω δ' ἐνταῦθα ὅτι χάριν τῶν ποδῶν καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν πλακῶν εἶνε καὶ ὁ τοῖχος τῆς στοᾶς ἐλαφρῶς ἐγγεγλυμμένος κατὰ τὰ μέρη τῆς ἐπαφῆς. Τῶν ὁριζοντίων πλακῶν σῴζονται κατὰ χώραν δύο συνεχεῖς (ἀπὸ τοῦ 31ου ἕως τοῦ 33ου ποδός, ἔτι δὲ καὶ μέγα τεμάχιον τῆς μεταξὺ τοῦ 49ου καὶ 50οῦ) ἀνεπίγραφοι· εὑρέθησαν ὅμως ἀλλαχόσε μετακείμενα καὶ τεμάχια φέροντα ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν ὑποκύρτου ἐπιφανείας ἀραιὰ γράμματα (ὕψ. 0.03-0.035), ἐξ ὧν ἴσως ἠδύναντο νὰ ἀπαρτισθῶσιν αἱ λέξεις *Ἑ]ρμο[γένης* . . . *Ἀμφι]αρά[ῳ*. Περὶ τῆς θέσεως τῶν ἐνεπιγράφων πλακῶν βέβαιον τοὐλάχιστον τυγχάνει ὅτι δὲν ἔκειντο ἐν τῇ ἀνατολικῇ πτέρυγι· διότι, ὡς ἑξῆς ρηθήσεται, καὶ αἱ πτέρυγες ἔφερον ὅμοια θρανία. Τοῦ λόγου δ' ἐνταῦθα γενομένου, εἰρήσθω ὅτι καὶ ἐν τῷ προδόμῳ τοῦ ναοῦ εὕρηνται κατὰ χώραν πλίνθοι τινὲς καὶ ποὺς γωνιαῖος παραπλησίων βεβαίως θρανίων, πρὸς δὲ καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἐνεπιγράφων βάθρων διήκει θεμέλιον πώρων, ἐφ' οὗ κατὰ τόπους σῴζονται τοιαῦται μαρμάρινοι πλίνθοι.

Τὸ δὲ διάφραγμα, ὅπερ χωρίζει τὸ κέντρον ἀφ' ἑκατέρας τῶν πτερύγων, σύγκειται ἐκ τοιχίων λεπτῶν καί, καθ' ἃ ἐκ τοῦ αὐλακωτοῦ οὐδοῦ εἰκάζεται, ἐν τῷ μέσῳ ἐκ δρυφάκτου ἐπιτρέποντος τὴν μεταξὺ κέντρου καὶ πτερύγων συγκοινωνίαν. Τὸ διάφραγμα κατὰ τὸ πρὸς τὸν μακρὸν τοῖχον μέρος καὶ μάλιστα τῆς ἀνατολικῆς πτέρυγος, ἥτις καὶ καθόλου πολλῷ κάλλιον τῆς ἑτέρας διακρίνεται, ἔχει ὡς ἑξῆς. Πρὸς μὲν τῷ μακρῷ τοίχῳ προσήρεισται παραστάς, πρὸς δὲ τῷ δρυφάκτῳ κίων ἰωνικοῦ ρυθμοῦ ὅμοιος τοῖς ἐν τῷ κέντρῳ, τὸ δὲ μεταξὺ κλείεται διὰ τοιχίου (πάχ. περ. 0.20) προσηρμοσμένου ἔνθα μὲν τῇ παραστάδι, ἔνθα δὲ τῷ κίονι· τὸ ὅλον δ' οὕτω μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ δρυφάκτου μῆκος εἶνε 2.76. Τὸ διάφραγμα τοῦτο ὅλον μετὰ καὶ τοῦ αὐλακωτοῦ οὐδοῦ τοῦ ἀνατολικοῦ δρυφάκτου εἶνε πώρου λίθου. Τοῦ δὲ δυσμικοῦ δρυφάκτου ὁ οὐδὸς εἶνε μὲν μαρμάρου, προέρχεται ὅμως προφανῶς ἐξ ἐπισκευῆς· διότι τὰ μάρμαρα ταῦτα οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ τεμάχια τῶν τοῦ θρανίου ὁριζοντίων πλακῶν ἐπὶ τούτῳ αὐλακωθέντα.

Αἱ πτέρυγες ἔχουσαι πλάτος ἐσωτερικὸν ἑκατέρα περίπου 6 μ. φέρουσιν ἀνὰ 10 πόδας ἢ θεμέλια ποδῶν θρανίου ὁμοίου τοῖς ἐν τῷ κέντρῳ εἰρημένοις καὶ δὴ τέσσαρας μὲν πρὸς τῇ βορείῳ πλευρᾷ, ὧν δύο πρὸς ταῖς γωνίαις διαγωνίως, τέσσαρας δὲ ἄλλους πρὸς τῷ ἑτέρῳ τοίχῳ καὶ ἀνὰ μίαν ἔμπροσθεν τῶν ἑκατέρωθεν τοῦ δρυφάκτου κιόνων. Ἐν τῇ ἀνατολικῇ πτέρυγι κατὰ τὴν ἄνω δεξιὰν γωνίαν σῴζονται κάλλιστα καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ποδῶν πλάκες τοῦ θρανίου, αὗται δὲ οὖσαι ἀνεπίγραφοι μαρτυροῦσιν, ὅτι ἡ εἰρημένη ἐπιγραφὴ δὲν ἀνήκει τῇ πτέρυγι ταύτῃ, διότι ἄλλως θὰ ἐξικνεῖτο καὶ μέχρι τῶν σῳζομένων τούτων πλακῶν. Κατὰ τὴν αὐτὴν γωνίαν τῆς ἀνατολικῆς πτέρυγος διατηρεῖται κάλλιον καὶ τὸ τοῦ τοίχου χρίσμα φέρον ἴχνη ἐρυθροῦ καὶ πρασίνου κοσμήματος (μαιάνδρου κυματοειδοῦς).

Παρὰ τῷ προσώπῳ τῆς στοᾶς καθ' ἅπαν τὸ μῆκος διῆκεν ὑδραγωγεῖον αὐλακωτῶν μαρμάρων ἀσκεπὲς πρὸς ἐκροὴν τῶν ὑδάτων, παραπλεύρως δὲ ἐλάσσονες ὀχετοί, πήλινος καὶ πώρινος, ὧν ἄδηλον ἔτι τὸ πέρας.

Ἄλλων εὑρημάτων ἡ στοὰ ἦν ἁπανταχοῦ ἐνδεεστάτη. Ἡ ἐπίχωσις διὰ τὸ ἐπικλινὲς τοῦ ἐδάφους ἦν λεπτοτάτη, οὐδενὸς δὲ πρόσθεν ὑπάρχοντος τοιχικοῦ ἢ ἄλλου κωλύματος κατέρρευσαν, ὡς φαίνεται τὰ πάντα εἰς τὸ παραρρέον ρεῦμα.

Πρὸς Α. τῆς στοᾶς παράκεινται λείψανα ἄλλου κτιρίου καὶ ὑπόνομος, ἀλλὰ τὰ περὶ τούτων, ἀτελῶς ἔτι ἐσκαμμένων, ἐν τῇ προσεχεῖ ἀνασκαφῇ.

Πλὴν δὲ τῆς στοᾶς ἐχώρησα ἐπὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς μεταξὺ τῶν ἐνεπιγράφων βάθρων καὶ τοῦ τοίχου τοῦ περιβόλου ἀνασκαφῆς. Ἀλλ' ἐνταῦθα μόνον τοῖχοι ἀνεφάνησαν ὑστέρων δωματίων, τὸ δὲ ἀξιολογώτατον εὕρημα εἶνε ἄγαλμα ἀκέφαλον καὶ ἠκρωτηριασμένον, μέγεθος ἔχον ἔλασσον τοῦ φυσικοῦ, παριστὰν δὲ βεβαίως τὸν Ἀμφιάραον ὡς τὸν Ἀσκληπιόν, στηριζόμενον ἐπὶ ράβδου περὶ ἣν ἑλίσσεται ὄφις.

Ἕτερον μνείας ἄξιον εὕρημα εἶνε ἀνάγλυφον μικρόν, ἐλλιπὲς τὰ ἀριστερά, ἐφ' οὗ ὡσαύτως εἰκονίζεται ὁ θεὸς καὶ παρ' αὐτῷ ἐπὶ βράχου καθημένη ἡ καὶ ἐν Ἀμφιαρείῳ συλλατρευομένη Ὑγίεια· ἄνωθεν δ' αὐτῶν ἀναγέγλυπται ἐν μικρῷ ἀνωμάλῳ

πλαισίῳ κεφαλὴ Πανὸς αὐλοῦντος τὸν οἰκεῖον αὐλόν· ὅτι δὲ ἐθύετο καὶ τῷ Πανὶ ἐν Ἀμφιαράου ἀπαντᾷ παρὰ Παυσανίᾳ (Α'. 34, 3) «*πέμπτη δὲ* (μοῖρα τοῦ βωμοῦ) *πεποίηται νύμφαις καὶ Πανὶ* . . . .». Τὸ ἀνάγλυφον εὑρέθη ἐν ἀρχαίῳ ὀχετῷ ὑποκάτω τοῦ βάθρου Σύλλα ἔμπροσθεν (Πρακτ. 1884 πίν. Ε, κ).

Ἐν ὀχετοῖς ὡσαύτως εὑρέθησαν ἐνεπίγραφοι στῆλαι, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ψηφίσματα φέρουσαι προξενικά, ἢ ἄλλα ἔνιαι ἀναγράφουσαι. Οὕτω γέγραπται λ. χ. ὅτι ἐν κατασκευῇ ὀχετοῦ γενήσεται χρῆσις λίθων «*τοῦ θεάτρου τοῦ κατὰ τὸν βωμόν*»· καὶ τῷ ὄντι ἐπὶ τοῦ μεταξὺ βωμοῦ καὶ περιβωμίου διήκοντος ὀχετοῦ κεῖνται λίθοι, οἵτινες, ὡς ἐκ τοῦ σχήματος δηλοῦται, ἀνῆκον πρὶν τῷ περιβωμίῳ. Προσέτι δὲ ὅτι ὑπῆρχε λουτρὼν ἀνδρεῖος καὶ γυναικεῖος· περὶ «*Λοετρῶν*» αὐτόθι γινώσκομεν ἄλλως καὶ ἐξ ἀρχαίων μαρτυριῶν. Ὡς πρὸς δὲ τοὺς ἀγῶνας γίνεται ὡσαύτως δῆλον ὅτι ἐπὶ καλῶν χρόνων ἦσαν πενταετηρικοί· ἐν ἐπιγραφαῖς δὲ τοῦ 1884 (Ἀρχ. Ἐφ. 1884 σελ. 124 καὶ 126, 1885 σελ. 100-101) εἴδομεν ἤδη ἐπὶ ρωμαϊκῶν χρόνων ἀναγραφόμενα Ἀμφιάραα (1) καὶ Ῥώμαια, μεγάλα καὶ μικρά.

Νομίσματα εὑρέθησαν ἱκανὰ τὸν ἀριθμόν, τὰ μὲν παλαιότερα Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν, τὰ δὲ πλεῖστα μεταγενέστερα (τοῦ 3ου μ. Χρ. αἰῶνος κλπ.).

Β. Ι. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ

---

(1) Σημειωθήτω ἐνταῦθα καὶ τὸ παλαιὸν χωρίον «*ὁ δὲ Δίδυμός φησι καὶ Ἀμφιαράια ἐν Ὠρωπῷ*» (Σχολ. Πινδ. Ὀλυμπ. 7, 153). Ἄλλους τύπους πρβ. C. I. A. 1171, 1174, 1193 κλπ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΝΑΓΡᾼ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ ΤΩ 1887.

Τοῦ ἐν Τανάγρᾳ φύλακος τῶν ἀρχαιοτήτων αἰτησαμένου, ὅπως ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς ἔν τινι ἀγρῷ αὐτοῦ, ἐν ᾧ ὑπέθετεν ὅτι ὑπάρχουσι τάφοι, ἔλαβον διαταγὴν ἐγὼ νὰ ἐπιστατήσω εἰς αὐτάς, ἐντὸς δὲ μιᾶς ἑβδομάδος, ὅσον διήρκεσαν αἱ ἀνασκαφαί, ἀνεκαλύφθη ἀριθμός τις τάφων, ὧν ἄλλοι μὲν ἦσαν ἁπλῶς λάκκοι, ἄλλων. δὲ ὁ πυθμήν, αἱ πλευραὶ καὶ τὰ καλύμματα συνίσταντο ἐκ κεραμίδων· οἱ πλεῖστοι αὐτῶν ἦσαν καλῆς ἐποχῆς, τοῦ πέμπτου δηλαδὴ καὶ τετάρτου πρὸ Χρ. αἰῶνος, τὰ ἐν αὐτοῖς ὅμως εὑρεθέντα κτερίσματα, πήλινα εἰδώλια, κάνθαροι, φιάλαι καὶ λοιπὰ ἦσαν κοινότατα καὶ ἀνάξια ἰδιαιτέρας περιγραφῆς. Ἕνεκα τούτου τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν ἀφέθησαν ἐν τῇ ἐν Τανάγρᾳ συλλογῇ τῶν ἀρχαιοτήτων, ὀλίγα δέ τινα μετηνέχθησαν εἰς Ἀθήνας καὶ κατετέθησαν ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ.

ΧΡ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΜΥΚΗΝΑΙΣ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ ΤΟΥ 1887.

Αἱ ἐν Μυκήναις ἀνασκαφαὶ ἤρξαντο τῇ 6 Ὀκτωβρίου καὶ ἔληξαν τῇ 19 Δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους, ὥστε διήρκεσαν μόλις δύο καὶ ἥμισυν μῆνα. Ὁρμώμενος ἐκ τῆς ἀσφαλοῦς ὑποθέσεως, ὅτι παρὰ πόλιν τοιαύτην ἀδύνατον νὰ μὴ ὑπάρχῃ καὶ νεκροταφεῖον ἐκτεταμένον, ἤρχισα ἀναζητῶν τάφους ἐκτὸς τοῦ τείχους τῆς πόλεως, πράγματι δὲ μετά τινας ματαίας ἀποπείρας ἀνεκαλύφθησαν τάφοι πολλοὶ χρόνων προϊστορικῶν ἐσκαμμένοι ἐν τῷ βράχῳ, ἄλλοι μὲν κυκλοτερεῖς ἄλλοι δὲ τετράγωνοι, εἰς οὓς ἔξωθεν ἄγει δρόμος μᾶλλον ἢ ἧττον μακρὸς ἐσκαμμένος ἐπίσης ἐν τῷ βράχῳ. Κατὰ τὸ σχετικῶς μικρὸν διάστημα χρόνου, ὃ διήρκεσαν αἱ ἀνασκαφαί, ἤνοιξα καὶ ἐκαθάρισα ἐξ αὐτῶν δεκαπέντε· ὁ μέγιστος πάντων ἔχει δρόμον μήκους 24 μέτρων, εἴσοδον ἢ στόμιον ὕψους 3 μέτρων, πλάτους δὲ 1,44 μέτρων καὶ δωμάτιον πλάτους 6,50 μέτρων, μήκους 6 καὶ ὕψους 4 μέτρων. Πλὴν τούτων ἀνεκαλύφθη καὶ τάφος κτιστὸς ἐκ πλακῶν μικρῶν ὅμοιος τοῖς τοῦ Μενιδίου, τοῦ Ἡραίου καὶ τοῦ Βώλου· ἀλλὰ τοῦτον δὲν προέφθασα ν' ἀνασκάψω ἐντελῶς, διὰ τοῦτο δὲ καὶ περὶ τῶν διαστάσεών του οὐδὲν ἀναφέρω.

Τὰ εὑρήματα τῶν ἀνασκαφῶν τούτων δὲν εἶναι μὲν ἐξ ἐκείνων, ἃ θαμβοῦσι καὶ ἐκπλήττουσι τὸν θεατήν, παρέχουσιν ὅμως πολυτίμους συμβολὰς οὐ μόνον εἰς ἐντελεστέραν γνῶσιν τοῦ ἀρχαιοτάτου ἐν Ἑλλάδι πολιτισμοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς λύσιν τοῦ σπουδαιοτάτου ζητήματος ἂν ὁ τὰ μνημεῖα ταῦτα κληροδοτήσας ἡμῖν λαὸς ἦτο ἑλληνικὸς ἢ ξένος τις. Μεταξὺ αὐτῶν πρωτεύουσαν θέσιν κατέχουσι δεκατρεῖς ἐγγεγλυμμένοι λίθοι, ὧν οἱ πλεῖστοι μαρτυροῦσι περὶ μεγάλης ἐν τῇ τέχνῃ ταύτῃ δεξιότητος· ἐπὶ ἑνὸς παρίστανται δύο λέοντες ἐν στάσει ὁμοίᾳ ἐν τοῖς πλείστοις τῇ τῶν λεόντων ὑπεράνω τῆς πύλης Μυκηνῶν, ἐπὶ δὲ ἄλλων πάλιν λέοντες, ἢ αἴγαγροι, δορκάδες καὶ βόες μετὰ δένδρων καὶ ἄλλων συμβόλων. Μετ' αὐτοὺς μνημονευτέα εἰσί:

1) τεμάχιά τινα ὀστοῦ ἐλέφαντος μετ' ἀναγλύπτων παραστάσεων ἢ κοσμημάτων, ἐφθαρμένων ὅμως ἱκανῶς· 2) δώδεκα μικρὰ γυναικεῖα εἰδώλια ἐξ ὑελώδους μάζης· 3) πολλὰ μικρὰ κοσμήματα, ἐξ ὧν περὶ τὰ ἑξήκοντα εἶναι χρυσᾶ, τὰ δὲ λοιπὰ ἐξ ὑελώδους μάζης· ἐκ τῶν χρυσῶν τεσσαράκοντα μετὰ ἑκατοστύος ἐπίσης χρυσῶν ψηφίδων (χαντρῶν) ἦσαν, ὡς φαίνεται, ἐπερραμμένα ἐπὶ τοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς γυναικὸς νέας· 4) δύο πόρπαι χαλκαῖ *νῦν πρῶτον* ἐν ἀνασκαφαῖς τάφων τῆς ἐποχῆς ταύτης εὑρισκόμεναι· 5) δύο δίσκοι κατόπτρων χαλκῶν καὶ 6) δύο μαχαίρια ἐπίσης χαλκᾶ, πιθανῶς *ξυράφια*. Τέλος ὡς περίεργον ἀναφέρω ὅτι εὑρέθη καὶ ὁλόκληρον περιδέραιον ἐκ κογχυλίων φυσικῶν. Τεμάχια πηλίνων ἀγγείων συνελέγησαν πολλά, θὰ συγκολληθῶσι δ' ἐξ αὐτῶν τέσσαρα ἢ πέντε ἀγγεῖα ἱκανῶς ἄρτια· τὸ καλλίτερον αὐτῶν εἶναι πυξὶς κυλινδρικὴ μετὰ πώματος, ἧς τὸ δοχεῖον περιθέει ζώνη ἐκ πτηνῶν (1).

Ὑπολείπονται ἔτι πρὸς ἀνασκαφὴν τάφοι περὶ τοὺς τριάκοντα, θ' ἀνακαλυφθῶσιν ὅμως ἐν μελλούσαις ἀνασκαφαῖς ἀναμφιβόλως καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Χρ. Τσουντας

---

(1) Λεπτομερέστερον θὰ περιγραφῶσι καὶ μετ' εἰκόνων θὰ δημοσιευθῶσι τὰ σπουδαιότερα τῶν εὑρημάτων τούτων ὁμοῦ μετὰ τῶν κατὰ τὸ 1888 γενομένων ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Μέχρι τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1888 ἀνεσκάφησαν ἐν ὅλῳ τάφοι περὶ τοὺς πεντήκοντα.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΩ.

(1887)

Βραδύνας ἕνεκεν ἄλλης ὑπηρεσίας τὴν εἰς Ἐπίδαυρον μετάβασίν μου πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἀνασκαφῆς, εἰργάσθην μόνον ἐπὶ δεκαπενθήμερον.

Καὶ πρῶτον ἐπεχείρησα τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ χώρου μεσημβρινῶς τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἀφαιρέσας χῶμα πλέον τοῦ ἡμίσεος μέτρου βάθους εἰς ἔκτασιν δέκα καὶ πέντε τετραγωνικῶν μέτρων.

Ἐπεχείρησα δεύτερον τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ οἰκοδομήματος τοῦ κειμένου πέραν, ἀρκτικῶς, τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο εἶχον ἀρχίση ἀνασκάπτων κατὰ τὸ ἔτος 1886, καθὰ ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνήγγειλον. Καὶ τότε μὲν εἶχον ἀποκαλύψῃ τὴν ἐν εἴδει τετραγώνου ὀρθογωνίου δεξαμενήν, δι' ἧς ἐξέρρεε τὸ ὕδωρ, ἥτις εὐπρεπῶς οὖσα διεσκευασμένη ἀφορμὴν ἔδωκεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅτι τὸ οἰκοδόμημα ἦτο ἡ ὑπὸ τοῦ Παυσανίου ἀναφερομένη πολυτελὴς Κρήνη. Αἱ ἀνασκαφαὶ ὅμως τοῦ παρελθόντος ἔτους ἔδειξαν τὴν ὑπόθεσιν πεπλανημένην.

Τὸ οἰκοδόμημα εἶνε λουτρὸν Ρωμαϊκόν, πολυτελὲς ὅμως καὶ ἀξιοθέατον. Ἀπεκαλύφθησαν ἓξ τούτου λουτῆρες καὶ ὑπεράνω τούτων κρηπίδωμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου κεῖται ἡμικυκλικὴ ἐξέδρα (;) μετὰ μικρῶν κιόνων πρὸ αὐτῆς.

Ἀριστερὰ τῶν λουτήρων ἀπεκαλύφθη πολυτελὴς θύρα μαρμάρινον ἔχουσα ἐκ λεπτῶν πλακῶν ἐπίστρωμα, ἥτις ἦγεν εἰς δύο (πιθανῶς εἰσὶ καὶ ἕτερα μὴ εἰσέτι ἀνασκαφέντα) μεγάλα πολυτελῆ δώματα, ὧν τὸ ἕτερον ἐστρωμένον εἶνε διὰ ψηφοθετήματος ἐντελῶς διατηρουμένου καὶ καλλίστου τὴν ὄψιν, τὸ ἄλλο δὲ διὰ πλακῶν μαρμαρίνων. Οἱ τοῖχοι τῶν δωματίων τούτων οἵτινες σῴζονται εἰς ὕψος 3 περίπου μέτρων ἦσαν ἐπίσης διὰ λεπτῶν μαρμαρίνων πλακῶν ἐσωτερικῶς ἐνδεδυμένοι.

Πρὸ τῆς εἰσόδου ἀνευρέθησαν δύω κίονες ἐκ κυανολεύκου μαρμάρου, ἄνευ ραβδώσεων, ἰωνικοῦ ρυθμοῦ τἆλλα, ὕψ. 3 μέτρ. Ἀνευρέθησαν δὲ καὶ τεμάχια τῶν κιονοκράνων αὐτῶν. Ἐντὸς δὲ τῶν δωματίων ἀνευρέθησαν ἕτεροι δύω μείζονος διαμέτρου ἀλλὰ τεθλασμένοι.

Εὑρήματα κινητὰ ἄξια λόγου δὲν ἐγένοντο ἢ τὸ ἥμισυ ἀγάλματος ἀνδρικοῦ ὑπερφυσικοῦ μεγέθους (πιθανῶς Ἀσκληπιοῦ) λίαν ἐπιμελοῦς ἐργασίας.

Δύω μικραὶ ἐπιγραφαὶ γνωρίζουσαι ὀνόματα «πυροφορησάντων» καὶ τεμάχιον κεραμίδος μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ΑϹΚΛΗ(πιοῦ) ἅπερ εἰσὶν ἐκτετυπωμένα ἀντιθέτως, ἅτε ἐπὶ τῆς σφραγίδος ὄντα κατ' εὐθεῖαν τετυπωμένα. Ὁ ἀνασκαφεὶς χῶρος ἔχει ἔκτασιν εἴκοσι μέτρων μῆκος καὶ 15 περίπου πλάτος, βάθος δὲ ἀπὸ ἑνὸς μέχρι 3 $^1/_2$ μ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰανουαρίου 1888.

Β. ΣΤΑΗΣ

Ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ 1886 σελ. 23 στ. 27 ἀνάγνωθι «ἐξοίκισιν» ἀντὶ «ἐξοίκησιν».

Ἔτι ἐν τῷ Καταλόγῳ τῶν ἑταίρων ἀντὶ δραχμῶν 15 ἀναγράφονται Δρ. 5 ὡς συνδρομὴ τῶν ἑταίρων Ἀρεταίου, Θ. Σολομοῦ, Ν. Φωστηροπούλου, Κ. Ziller, Ε.

ΠΙΝΑΞ 1.

Ε″

Π

Ω⁵

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΥΠΟ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ

Τῆς Ἐφημερίδος ἐκδίδοται κατὰ τριμηνίαν ἓν τεῦχος σχήματος τετάρτου, περιέχον τρία τοὐλάχιστον τυπογραφικὰ φύλλα καὶ τρεῖς πίνακας.

Συνδρομὴ ἐτησία τῆς Ἐφημερίδος δραχμαὶ δεκαέξ.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ παρὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ.

Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν:

Τόμος Αος 1883, ἐκ 18 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 4 διπλοῖ, καὶ 9 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ.

Τόμος Βος 1884, ἐκ 14 τυπ. φύλ. μετὰ 12 πινάκων, ὧν 7 διπλοῖ, καὶ 7 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Γος 1885, ἐκ 17 τυπ. φύλ. μετὰ 12 πινάκων, ὧν 8 διπλοῖ, καὶ 14 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Δος 1886, ἐκ 17 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 4 διπλοῖ, 10 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Εος 1887, ἐκ 14 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 6 διπλοῖ, καὶ 38 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τὸ 1ον καὶ 2ον τεῦχος τοῦ 1888 ἐκδοθήσονται προσεχῶς.

ΕΝ ΤΩ ΜΟΥΣΕΙΩ
ΤΗΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Ἐφημερὶς Ἀρχαιολογική, ἀφορῶσα τὰς ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ἀνευρισκομένας ἀρχαιότητας. Ἐν Ἀθήναις, 1837-1860. Τεύχη μοναδικά, 1-3, 11-13, 15, 17-29, 50-55. Ἕκαστον τεῦχος . . . . Δρ. 1

Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς, ἐκδιδομένη ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Περίοδος δευτέρα, 1862. Ἐν Ἀθήναις, 1862. Τεύχη Α΄-ΙΒ΄. . . . . » 12

— 1869-1874. Τεύχη ΙΓ΄-ΙΖ΄. Ἕκαστον τεῦχος . . . . » 3

Ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι ἀνακαλυφθεῖσαι καὶ ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συλλόγου. Ἐν Ἀθήναις, 1851-1855. Φυλλάδιον 2. 3 (τὸ 1ον φυλλ. 1851 δὲν ὑπάρχει) εἰς 4ον. Ἕκαστον τεῦχος. . » 1

Πρακτικὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Ἐρεχθείου Ἐπιτροπῆς. Ἐν Ἀθήναις, 1853. 4ον μετὰ 8 πινάκων . . . . » 1

Ἐπιγραφαὶ ἑλληνικαὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνέκδοτοι, ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Φυλλάδιον Αον (ἄλλο δὲν ἐξεδόθη). Ἐν Ἀθήναις, 1860. 4ον . . . . » 1

Γενικαὶ συνελεύσεις τῶν ἑταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, 1860-1870. Ἐν Ἀθήναις, 1860-1870. Τεύχη 11 εἰς 4ον. Ἕκαστον τεῦχος. . . . . » 1

Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, 1872-1881 (τὸ τεῦχος τοῦ 1871 δὲν ὑπάρχει). Ἐν Ἀθήναις, 1872-1882. Τεύχη 10 εἰς 8ον. Ἕκαστον τεῦχος . . . . » 1

— 1882-1887. Ἐν Ἀθήναις, 1883-1886. 1888. Τεύχη 6 εἰς 8ον. Ἕκαστον τεῦχος . . . . » 3

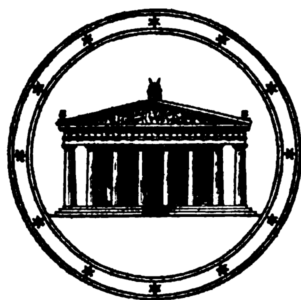

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1888

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

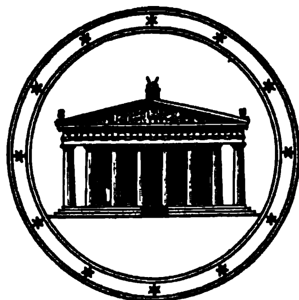
1889

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1888

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1889

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΧΑΙΩΝ
Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ
DUC DE LUYNES
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΕΤΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
HILARION ROUX
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΕ
HEINRICH SCHLIEMANN
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΔΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
ΣΟΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΠΡΩΙΟΣ
ΟΘΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ 12 Φεβρουαρίου 1889, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ 10ῃ πρὸ μεσημβρίας συνελθόντων ἑταίρων ἑξήκοντα τεσσάρων, ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Ἀλ. Κοντόσταυλος προσεφώνησεν αὐτοὺς ὡς ἑξῆς·

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Πέρυσι, κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἐποχήν, εἶχον λάβει τὴν τιμὴν ν' ἀναγγείλω πρὸς ὑμᾶς τὴν πρόθεσιν τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν αὕτη εἶχε προφορικῶς ἀνακοινώσει πρὸς τὸ συμβούλιον περὶ ἀλλοίας τινὸς διαῤῥυθμίσεως τοῦ λαχείου τῆς Ἑταιρίας, διαῤῥυθμίσεως λελογισμένης πρὸς μείζονα ὠφέλειαν αὐτῆς.

Πράγματι δέ, καίτοι μετὰ παρέλευσιν ἱκανοῦ ἔκτοτε χρόνου, ἐδημοσιεύθη ἐπὶ τέλους διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1888 Β. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ εἰρημένη πρόθεσις αὐτῆς ἐπραγματοποιεῖτο.

Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον μελετῆσαν ἐπισταμένως καὶ κατ' ἐπανάληψιν τὸ Β. τοῦτο Διάταγμα, δὲν εὗρεν αὐτὸ ὡς κατὰ πάντα καλῶς ἔχον καὶ ὡς σύμφωνον πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑταιρίας. Διὰ τοῦτο δὲ ὑπέβαλεν ἀναφορὰν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον, διὰ τῆς ὁποίας ἐζήτει τροποποίησιν καὶ τροποποίησιν ῥιζικὴν αὐτοῦ.

Οἱ λόγοι δι' οὓς τὸ Συμβούλιον ἐζήτει τὴν τροποποίησιν ταύ-

την ἦσαν πολλοὶ καὶ διάφοροι καὶ ἠδυνάμην ν' ἀναγνώσω ὑμῖν αὐτὴν τὴν ἀναφορὰν τὴν περιέχουσαν αὐτούς, ὅπως λάβητε οὕτω λεπτομερῆ αὐτῶν γνῶσιν. Χάριν ὅμως οἰκονομίας χρόνου, ἐπειδὴ αὕτη εἶναι ὁπωσοῦν μακρά, προτιμῶ νὰ ἐξηγήσω ὑμῖν προφορικῶς καὶ τοῦτο διὰ βραχέων, τοὺς σπουδαιοτέρους ἐκ τῶν λόγων τούτων, οἵτινές εἰσι τρεῖς, οἱ ἑξῆς·

1) διότι τὸ Συμβούλιον ἐθεώρησεν, ὅτι διὰ τοῦ εἰρημένου Διατάγματος ὑπενομεύετο καὶ κατέπιπτεν ἡ αὐτοτέλεια τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας καὶ ἡ μέχρι τοῦδε ἀνεξαρτησία αὐτῆς ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Τοῦτο δὲ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐν ᾧ κατὰ τὰ κείμενα, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας δὲν ὀφείλει λόγον τῶν πράξεων, δηλαδὴ τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ, ἢ εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν ἑταίρων καὶ εἰς μόνην αὐτήν, κατὰ τὸ νέον Διάταγμα προσεκαλεῖτο νὰ πράττῃ τοῦτο καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, καθόσον ὑπεχρεοῦτο νὰ δίδῃ λόγον καὶ πρὸς αὐτὸ τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ, εἰς ὃ ἀναγκαίως περιλαμβάνεται καὶ ἡ περὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ λογοδοσία.

2) διότι τὸ Συμβούλιον ἐθεώρησεν, ὅτι παρεκωλύετο ἡ μέχρι τοῦδε ἐλευθέρα χρῆσις τοῦ προϊόντος τοῦ λαχείου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, μέχρις ἐντελοῦς ἀποῤῥοφήσεως τοῦ ὅλου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου. Τοῦτο δὲ διὰ τὸν λόγον ὅτι, ἐν ᾧ κατὰ τὰ κείμενα, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ διαθέτῃ τὸ προϊὸν τοῦ λαχείου, ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ, συμφώνως τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ κρίσει καὶ ἀποφάσει, κατὰ τὸ νέον Διάταγμα ἐχορηγεῖτο τὸ δικαίωμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, νὰ διαθέτῃ ἀπροσδιορίστως ὅσον ἤθελε ποσὸν ἐκ τοῦ προϊόντος τούτου, εἰς ἀνέγερσιν Μουσείων καὶ εἰς ἀγορὰν τόπων πρὸς ἀνασκαφὰς καὶ ταῦτα ἄνευ προτάσεως καὶ ἄνευ κἂν γνώσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας. Τοιουτοτρόπως δὲ ἠπειλεῖτο, ὡς εἰκός, ἅτε δυναμένη πράγματι νὰ ἐπέλθῃ, ἡ πλήρης εἰς τὰ εἰρημένα ἔργα, τοῦ ὅλου ποσοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐξάντλησις, ὅθεν θὰ ἐπήρχετο ἡ τελεία τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ὡς πρὸς τὰς κυρίας ἐργασίας αὐτῆς παράλυσις καὶ

3) διότι τὸ Συμβούλιον ἐθεώρησεν ὅτι παρεισήγοντο εἰς τὰ

ἔργα τῆς Ἑταιρίας ἔργα ἄλλα ὅλως ἀλλότρια τοῦ εἰδικοῦ προορισμοῦ αὐτῆς. Τοῦτο δὲ διὰ τὸν λόγον ὅτι, ἐν ᾧ κατὰ τὰ κείμενα ὁ σκοπὸς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας κεῖται εἰς τὴν περισυναγωγήν, τὴν συντήρησιν καὶ τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ἀρχαίων μνημείων, κατὰ τὸ νέον Διάταγμα, ἀνετίθετο εἰς αὐτὴν καὶ ἡ ἀνέγερσις μουσείων καὶ ἡ ἀγορὰ νομισμάτων καὶ ἡ ἀγορὰ χειρογράφων καὶ ἡ ἀγορὰ ἄλλων ἀντικειμένων *ἱστορικῆς ἀξίας*. Τοιουτοτρόπως δὲ προδήλως ἐξωθεῖτο ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία εἰς κύκλους ἐνεργείας ἄλλους, εἰς οὓς ἀπητοῦντο γνώσεις εἰδικαὶ ἄλλαι, ἀλλότριαι ὅλως τοῦ εἰδικοῦ καὶ ἀρχικοῦ προορισμοῦ αὐτῆς.

Ἀλλὰ ταῦτα λέγων, ὀφείλω, εὐάρεστον καθῆκον ἐκπληρῶν, νὰ προσθέσω ὅτι εὐθὺς ὡς ἐγένοντο γνωσταὶ αἱ ἀντιῤῥήσεις αὗται τοῦ Συμβουλίου καὶ αἱ λοιπαὶ ὅμοιαι, ἃς παρέλιπον, πρὸς τὸν κύριον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, οὗτος λίαν εὐμενῶς καὶ λίαν προθύμως ἔσπευσε νὰ δηλώσῃ προφορικῶς ἡμῖν ὅτι δὲν εὕρισκεν αὐτὰς ἀδικαιολογήτους καὶ ὅτι συνεπῶς ἤθελεν ἐργασθῇ πρὸς τροποποίησιν ἢ καὶ πρὸς πλήρη ἀνάκλησιν τοῦ Διατάγματος τούτου καὶ ὅτι ἐν γένει ἤθελε προσπαθήσει νὰ δοθῇ τοιαύτη λύσις εἰς τὸ ζήτημα, ὥστε νὰ τηρηθῶσιν ἀκέραιαι αἱ βάσεις τὰς ὁποίας ἔθηκε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω. Μικρὸν δ' ἔπειτα παρουσιάσθη ἀπροόπτως εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἄλλη τις λύσις τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ζητήματος περὶ τοῦ λαχείου, τὴν ὁποίαν θεωρήσασα αὕτη προτιμητέαν πάσης ἄλλης ἔσπευσε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ ἀνακοινώσῃ πρὸς τὸ Συμβούλιον καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς γνώμην αὐτοῦ.

Ἡ νέα αὕτη λύσις συνίστατο εἰς τὴν πρότασιν τὴν ὁποίαν ἐποιήσατο ἡ ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρο-Οὐγγαρίας Union Bank, περὶ συνομολογήσεως λαχειοφόρου δανείου μετὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος αὐτῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τοὺς ὅρους δὲ οἵτινες περιλαμβάνονται εἰς τὸν ἄρτι ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον τῆς 3 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. τὸ περιεχόμενον τοῦ ὁποίου εἶναι βεβαίως γνωστὸν εἰς ὑμᾶς.

Ἐν τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐγένετο ταύ-

τοχρόνως καὶ ἄλλη τις ἰδιαιτέρα συμφωνία ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Κατ' αὐτὴν δὲ τὰ πράγματα σχετικῶς πρὸς τὴν 'Αρχαιολογικὴν 'Εταιρίαν ἔχουσιν ὅλως διαφόρως ἢ ὡς παρίστανται διὰ τοῦ εἰρημένου νόμου ἢ ὡς δύνανται ἐξ αὐτοῦ νὰ ἐκληφθῶσι, διότι ἡ 'Αρχαιολογικὴ 'Εταιρία κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν ταύτην συμφωνίαν, δὲν θέλει ἐνέχεσθαι εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος σύμβασιν μετὰ τῆς Union Bank περὶ τοῦ λαχειοφόρου δανείου, εἰμὴ μόνον καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα αὐτῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου, τὸ ὁποῖον παραχωρεῖ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἢ μᾶλλον διὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Union Bank, κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ πάντα, ἡ 'Αρχαιολογικὴ 'Εταιρία, θέλει διατελεῖ ἐντελῶς ἀμέτοχος εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ συνεπῶς ἐντελῶς ἀνεύθυνος ἐξ αὐτῆς, καθόσον ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς ἐν ταῖς συμβάσεσι ταύταις ὑποχρεώσεις καὶ ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ἐν ταῖς συμβάσεσι ταύταις βάρη, ἀποδέχεται ἀποκλειστικῶς ἡ Κυβέρνησις καὶ μόνη ἡ Κυβέρνησις. 'Η δὲ 'Αρχαιολογικὴ 'Εταιρία ἀντὶ τῆς ὡς εἴρηται παραχωρήσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος αὐτῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου, θέλει λάβει ἐφάπαξ ἀλλ' εἰς πλήρη καὶ τελείαν περιουσίαν αὐτῆς τὸ ποσὸν τεσσάρων ἑκατομμυρίων, τὸ ὁποῖον κατατιθέμενον παρὰ τῷ δημοσίῳ ταμείῳ καὶ τοκιζόμενον πρὸς 5 $^0/_0$ θέλει ἀποφέρει αὐτῇ καθαρὸν καὶ διαρκὲς ἐτήσιον εἰσόδημα ἐκ δραχμῶν διακοσίων χιλιάδων, εἰς χρυσόν.

Εἰς ταῦτα καὶ ταῦτα μόνον συνοψίζεται καὶ εἰς τοῦτο καὶ μόνον καταλήγει ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος σύμβασις μετὰ τῆς Union Bank σχετικῶς πρὸς τὴν 'Αρχαιολογικὴν 'Εταιρίαν.

'Επὶ ταύτης λοιπὸν τῆς προτάσεως, καθ' ἃ ἐξήγησα ἐννοουμένης, προσεκλήθη τὸ Συμβούλιον τῆς 'Αρχαιολογικῆς 'Εταιρίας ν' ἀποφανθῇ, ἐὰν δηλαδὴ ἀποδέχεται αὐτὴν ἢ ὄχι.

'Η πρώτη σκέψις, ἥτις, ὡς εἰκός, ὤφειλε νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸ Συμβούλιον σχετικῶς πρὸς τὴν πρότασιν ταύτην, διότι εἶναι σκέψις πρόχειρος καὶ οὕτως εἰπεῖν ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἐπιβαλλομένη, ἡ πρώτη, λέγω, σκέψις, ἥτις ὤφειλε νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸ Συμβούλιον, ἦτο ἡ ἑξῆς: 'Αφοῦ ἡ σύμβασις πρόκειται νὰ συνομολογηθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς 'Αρχαιολογικῆς 'Εταιρίας ἐπὶ τοῦ λαχείου, παραχωρουμένου δηλαδὴ τοῦ

δικαιώματος αὐτῆς τούτου ὡς κυρίου ἀνταλλάγματος εἰς τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον μέρος, διατί νὰ μὴ συνομολογήσῃ ὄχι μόνον κατὰ τύπον, ἀλλὰ καὶ κατ' οὐσίαν, μόνη αὐτὴ τὴν σύμβασιν, ὥστε καὶ μόνη αὐτὴ νὰ καρπωθῇ πᾶσαν καὶ ἀκεραίαν τὴν ἐξ αὐτῆς ὠφέλειαν, ἐὰν τοιαύτη ἦτο δυνατὸν νὰ προκύψῃ καὶ πέρα ἐκείνης τὴν ὁποίαν, κατὰ τὰ εἰρημένα, πρόκειται νὰ λάβῃ.

Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον ὀλίγον ἐπέμεινεν εἰς τὴν σκέψιν ταύτην, διότι ταχέως ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλίπῃ αὐτήν, ἀφοῦ ἐξετάσαν καὶ πληροφορηθὲν ἐπείσθη, ὅτι ἡ Ἑταιρία ἥτις παρουσιάσθη ἐνταῦθα καὶ προέτεινεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος σύμβασιν, δηλαδὴ ἡ Union Bank, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη Ἑταιρία ἥτις ἦτο δυνατὸν νὰ παρουσιασθῇ καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν συνομολόγησιν τοιαύτης συμβάσεως, δὲν ἔστεργε καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ στέρξῃ τὴν ἀνάληψιν τοῦ λαχείου, ἄνευ τῆς ἀμέσου παρεμβάσεως τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ὡς πρωτοφειλέτου ὑπ' αὐτῆς ἐγγυήσεως τοῦ δανείου· διότι δι' αὐτῆς καὶ μόνης τῆς τοιαύτης παρεμβάσεως καὶ τῆς τοιαύτης ἐγγυήσεως τῆς Κυβερνήσεως ἦτο δυνατὸν νὰ παρασχεθῇ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τὸ ἀπαιτούμενον κῦρος, δηλαδὴ ἡ ἀπαιτουμένη πίστις, ἥτις φυσικῷ τῷ λόγῳ, ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν βάσιν τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ὤφειλε περιπλέον νὰ σκεφθῇ καὶ ἐσκέφθη, ὅτι ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία, ὡς σωματεῖον ἐπιστημονικόν, ἦτο καὶ καθ' ἑαυτὴν ἀναρμόδιον ν' ἀναλάβῃ τοιαύτης φύσεως ἐπιχειρήσεις, διότι, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἐστερεῖτο οὐχὶ μόνον τῶν ἀπαιτουμένων χρηματικῶν μέσων δι' ὧν θὰ ἠδύνατο ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ βάρη τὰ ὁποῖα αἱ τοιαῦται χρηματιστικαὶ ἐπιχειρήσεις ἐπιβάλλουσιν, ἀλλ' ἐστερεῖτο ἐπίσης καὶ τοῦ ἀναγκαίου καὶ καταλλήλου προσωπικοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ παρακολουθῇ, νὰ ἐπιτηρῇ καὶ νὰ ἐλέγχῃ τὰς πράξεις τῆς Ἑταιρίας ἥτις ἤθελεν ἀναλάβει τὸ λαχεῖον.

Ὥστε τούτων οὕτως ἐχόντων, γίνεται δῆλον, ὅτι παρέμβασις τῆς Κυβερνήσεως, οἵα ἐξηγήθη, ἦτο ἀναγκαία καὶ ἀναπόφευκτος εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ ὅτι ἐπομένως τὰ πράγματα ὡς πα-

ρεσκευάσθησαν παρεσκευάσθησαν καλῶς, ἀφοῦ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παρασκευασθῶσιν ἄλλως.

Τῆς σκέψεως λοιπὸν ταύτης, περὶ ἧς εἶπον, ἅπαξ ἐγκαταλειφθείσης, τὸ Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον μετὰ τόσης ἐπιστασίας καὶ κατ' ἐπανάληψιν προέβη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς περὶ ἧς πρόκειται προτάσεως περὶ τοῦ λαχείου, ἐθεώρησεν αὐτὴν ἀνενδοιάστως καὶ παμψηφεὶ ἀποδεκτήν, ὁμολογοῦν μάλιστα χάριτας τῇ Κυβερνήσει ἐπὶ τῇ ἐξαιρετικῇ εὐνοίᾳ αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν.

Οἱ κυριώτεροι δὲ λόγοι δι' οὓς τὸ Συμβούλιον ἐθεώρησε, κατὰ τὰ εἰρημένα ταῦτα, ἀποδεκτὴν τὴν περὶ ἧς πρότασιν, εἰσί, διὰ βραχέων, οἱ ἑξῆς·

1) διότι τὸ περὶ οὗ πρόκειται κέρδος ἐκ δρ. 200,000 κατ' ἔτος, εἰς χρυσόν, εἶναι καθ' ἑαυτὸ σπουδαῖον καὶ τόσῳ μᾶλλον σπουδαῖον ὅσῳ εἶναι καθαρόν, ἀπηλλαγμένον δηλαδὴ παντὸς ἐξόδου ἢ ἄλλου οἱουδήποτε βάρους καὶ φαίνεται ἀνώτερον παντὸς ἄλλου τὸ ὁποῖον ἡ Ἑταιρία ἐξ οἱασδήποτε διαθέσεως τοῦ δικαιώματος αὐτῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου ἠδύνατο νὰ ἐλπίζῃ·

2) διότι εἶναι κέρδος ἀσφαλὲς δηλαδὴ ἐκ τῶν προτέρων ὡρισμένον καὶ μὴ ὑποκείμενον εἰς οὐδεμίαν τῶν ἀμφιβολιῶν ἢ καὶ τῶν κινδύνων, εἰς οὓς ὑπόκεινται πᾶσαι αἱ παντὸς εἴδους χρηματιστικαὶ ἐπιχειρήσεις, εἰς ἃς ἀνήκουσι καὶ τὰ λαχεῖα·

3) διότι, ἐπὶ πᾶσιν, εἶναι κέρδος πρόσθετον, καθόσον ἡ Ἑταιρία διατηρεῖ οὐδὲν ἧττον καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1874 καὶ μέχρι τοῦδε ὑφιστάμενον ἰδιαίτερον αὐτῆς λαχεῖον, μετὰ μόνου τοῦ περιορισμοῦ, ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέπηται αὐτῇ ἡ διάθεσις κλήρων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅστις ὅμως περιορισμὸς δὲν θὰ ἐλαττώσῃ σπουδαίως τὰς ἐκ τοῦ λαχείου τούτου εἰσπράξεις, καθόσον, ὡς ἡ πεῖρα ἡμῶν ἀποδεικνύει, μικρὸν σχετικῶς μέρος τοῦ λαχείου διετίθετο εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τοῦτο μετὰ πολλῆς δυσκολίας.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς γνώμης τοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ προτάσεως, ἀλλὰ νῦν πρόκειται νὰ ἀποφανθῆτε καὶ ὑμεῖς, ἀξιότιμοι Κύριοι, ἐὰν ὡσαύτως θεωρῆτε ἀποδεκτὴν καὶ ἐγκρίνητε αὐτήν, διότι τὸ Συμβούλιον ἐδήλωσε ῥητῶς τῇ Κυβερνήσει ὅτι ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως ταύτης τῆς γενικῆς τῶν Ἑταίρων συνελεύσεως δὲν θέλει προβῇ εἰς τὴν ὁριστικὴν συνομολόγησιν

τῆς συμβάσεως. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι τὸ Συμβούλιον εἶχε τὴν γνώμην, ὅτι ἠδύνατο καὶ οἴκοθεν νὰ πράξῃ τοῦτο καθόσον διατηρουμένου, ὡς εἴρηται, τοῦ ἤδη ὑφισταμένου ἰδιαιτέρου λαχείου τῆς Ἑταιρίας, διετηροῦντο ἀκέραια τὰ μέχρι τοῦδε δικαιώματα αὐτῆς, καὶ δὲν προέκειτο ἑπομένως εἰμὴ περὶ ἀποκτήσεως νέας καὶ προσθέτου ὠφελείας, διὰ τὴν ὁποίαν οὐδεμιᾶς εἶχεν ἀνάγκην προηγουμένης συναινέσεως τῆς συνελεύσεως, ἀφοῦ ἡ συναίνεσις αὕτη δὲν ἦτο ἐπιδεκτικὴ ἀμφιβολίας. Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον ἀφορῶν οὐδὲν ἧττον εἰς τὴν πρὸς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν ἑταίρων ὀφειλομένην εὐλάβειαν, ἐθεώρησε καθῆκον αὐτοῦ νὰ ποιήσηται τὴν περὶ ἧς εἶπον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δήλωσιν, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας τὸ ζήτημα περὶ τῆς ἀποδοχῆς ἢ περὶ τῆς ἀποῤῥίψεως τῆς προτεινομένης τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρίᾳ συμβάσεως, ὑποβάλλεται σήμερον πλῆρες καὶ ἀκέραιον ἐνώπιον ὑμῶν.

Ἀλλὰ περὶ τούτου θέλω λάβει τὴν τιμὴν νὰ ἐρωτήσω ὑμᾶς κατόπιν, διότι νῦν ὀφείλομεν ν' ἀκροασθῶμεν, πρῶτον μὲν τοῦ κυρίου Γραμματέως μέλλοντος νὰ ἀφηγηθῇ τὰ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πεπραγμένα καὶ δεύτερον τοῦ κυρίου Ταμίου, ὀφείλοντος νὰ δώσῃ λόγον περὶ τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὡσαύτως γενομένης χρηματικῆς διαχειρίσεως. Οὕτω δὲ ὁ κύριος Γραμματεὺς ἔχει νῦν τὸν λόγον.

Εἶτα δὲ ὁ γραμματεὺς τῆς Ἑταιρίας Στέφανος Α. Κουμανούδης ἀνέγνω τὴν ἑξῆς ἔκθεσιν·

Κύριοι,

Πρῶτον ἀπὸ τῶν συνιστώντων τὴν Ἑταιρίαν ἑταίρων ἀρχόμενοι λέγομεν, ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ηὐξήθη κατὰ τριάκοντα. Οἱ νεοέγγραπτοι εἰς τὸ τῆς Ἑταιρίας μητρῷον ἦσαν, πλὴν τεσσάρων, οἰκούντων ἐν Πειραιεῖ καὶ ἑνὸς ἐν Βιέννῃ, πάντες ἐξ Ἀθηνῶν, ἐν οἷς καὶ δύο ἀλλογενεῖς. Ἡ αὔξησις δὲ αὕτη τῶν ἑταίρων γίνεται ἑκάστοτε, ὅπως ἡ τοῦ παλαιοῦ ἐκείνου πλοίου τοῦ Θησέως καὶ εἶναι κυρίως εἰπεῖν ἀνανέωσις διὰ προσθα-

φαιρέσεων τελουμένη. Οὕτω καὶ νῦν ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν τῷ μητρώῳ ἐγγεγραμμένων παρῃτήθησαν μέν τινες, ἀπέθαναν δ' ἐντὸς τοῦ ἔτους, καθ' ὅσον ἐγένετο ἡμῖν γνωστόν, ἐννέα, ἐν οἷς καὶ δύο ἄνδρες, κατὰ διάφορον μὲν τρόπον ἐσχετισμένοι πρὸς τὴν πατρίδα κοινῇ καὶ τὴν Ἑταιρίαν ἡμῶν ἰδίᾳ, ἄξιοι δὲ ἀμφότεροι μνείας ἐνταῦθα εὐφήμου. Εἶναι δὲ οὗτοι πρῶτον, ὁ ἐν Κρήτῃ μὲν γεννηθείς, ἐν Πετρουπόλει δὲ διαβιώσας ὡς ὀπαδὸς τοῦ ἐμπολαίου Ἑρμοῦ, ἅμα δὲ καὶ πολλὰ ἔτη αὐτόθι διατελέσας γενικὸς τῆς Ἑλλάδος πρόξενος Ἰωάννης Κοντογιαννάκης, γνωστότατος καταστὰς διὰ τὰς εἰς τὴν πατρίδα δωρεάς, οὗ τὸ ὄνομα πολλάκις ἄλλοτε ἐν ταῖς ἐνιαυσίοις ἡμῶν λογοδοσίαις ἀναγράψαντες, καὶ σήμερον κατὰ καθῆκον παραπέμπομεν εἰς τὴν εὐγνώμονα τῶν ἑταίρων μνήμην. Ἔπειτα, ὁ ἐκ Μυτιλήνης Παναγιώτης Εὐστρατιάδης, ὅστις τῆς τάξεως ὢν τῶν λογίων, ἀφοῦ ἔτη πολλὰ ἐδίδαξε τὴν νεολαίαν, ὕστερον καὶ ὡς σύμβουλος τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, ἐν ἀνωμάλοις μάλιστα τοῦ σωματείου τούτου καιροῖς, εἰργάσθη πάνυ λυσιτελῶς τῇ ἐπιστήμῃ, καὶ ὡς γενικὸς ἔφορος τῶν τοῦ κράτους ἀρχαιοτήτων ἐπὶ εἰκοσαετίαν ὅλην εἰς τὰ χρειώδη τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας ἐπιστήσας τὸν νοῦν, πολλὰ μὲν εἰς τὸ εἶναι προεκάλεσεν, ἄλλων δὲ τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον ῥύθμισιν ἐπεδίωξε. Τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ ταῦτα, καθὼς καὶ ὅσα μετ' ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας ἔγραψε, δικαίως ἐτιμήθησαν καὶ παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τοῖς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀρχαιολογοῦσι.

Συνδρομὴν δὲ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας τακτικὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατέβαλον ἑταῖροι ἐν ὅλῳ 183, καὶ δὴ 169 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις οἰκούντων, 11 ἐκ Πειραιῶς, 1 ἐξ Αἰγίνης, 2 ἐκ τῶν ἔξω τοῦ βασιλείου. Ἔτι συνέδραμον σωματεῖά τινα ἤτοι κοινὰ πέντε τὸν ἀριθμόν, τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν Πανεπιστήμιον, δύο ἱεραὶ μοναὶ καὶ δύο δῆμοι.

Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων ἑταίρων τε καὶ σωματείων καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἑκάστου συνδρομῶν θέλουσιν ἀναγραφῇ ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ μετ' αὐτῆς συνεκδοθῇ. Ἐξαιρετικῶς δὲ ἐνταῦθα μνημονεύομεν τρεῖς μείζονας συνδρομάς, διδομένας τακτικῶς ἀπὸ ἐτῶν, τὴν χιλιόδραχμον τοῦ Ἐθνικοῦ πανεπιστημίου,

τὴν διακοσιόδραχμον τοῦ δήμου Ἑρμουπολιτῶν Σύρου καὶ τὴν ἑκατοντάδραχμον τοῦ δήμου Πειραιέων.

Ἔκτακτον δὲ ἐν τῷ ἔτει προσφορὰν γενναίαν ηὐτύχησε νὰ λάβῃ ἡ Ἑταιρία παρὰ τοῦ ὁμογενοῦς Νικολάου Ζαρίφη, κατοίκου Κωνσταντινουπόλεως, ὅστις ἐπιδημήσας τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον ἐν Ἀθήναις, προσήνεγκεν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν δέκα χιλιάδας δραχμῶν, παρακαλῶν νὰ δαπανηθῶσι πρὸς ἀρχαιολογικοὺς ἐν τῇ Ἀκροπόλει σκοπούς, ὃ δὴ καὶ ἐγένετο κατὰ τὴν ἔφεσιν τοῦ φιλομούσου δωρητοῦ.

Ταῦτα μὲν οὕτω. Ὁποία δὲ νῦν ἡ ἐν γένει κατάστασις τοῦ χρηματικοῦ τῆς Ἑταιρίας, βλέπετε μὲν καὶ ἐκ τοῦ διανενεμημένου εἰς πάντας ὑμᾶς σήμερον ἐντύπου φύλλου, θέλετε δὲ ἀκούσῃ μετ' ὀλίγον καὶ παρὰ τοῦ ταμίου τῆς Ἑταιρίας.

Ἔργα ἀρχαιολογικὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου χρήμασι τῆς Ἑταιρίας τὰ ἑξῆς· πρῶτον *ἀνασκαφαὶ* τέσσαρες, δύο μὲν ἐνταῦθα, δύο δὲ ἄλλαι ἔξω τῶν Ἀθηνῶν, ἀποβᾶσαι, καθὼς πάντοτε, πολὺ καρποφόροι εἰς ἔργα τέχνης καὶ ἐπιγραφάς, δι' ὧν ὁ ἀρχαῖος βίος πληρέστερον κατανοεῖται, τὸ δὲ ἐν αὐτῷ καθ' ὕπατον βαθμὸν ὑπάρχον καλόν, εἰς τὴν φαντασίαν ἡμῶν ἀναπαριστάμενον καὶ ἀγαπώμενον, μεγάλως εἰς ἐξευγένισιν τῶν ἀνθρώπων συμβάλλεται. Αἱ ἀνασκαφαὶ ὅμως τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, (τοῦτο δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν) ἂν καὶ πάντοτε ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς Συμβουλίων ἐθεωρήθησαν ὡς τὰ σημαντικώτατα τῶν ἔργων της, πολλάκις καταλείπονται ἡμιτελεῖς· οὕτω λ. χ. ἡ τῆς Ἀττάλου στοᾶς, ἡ τοῦ Διπύλου καὶ ἡ τῆς καείσης ἀγορᾶς, συμβαίνει δὲ τοῦτο ὄχι δι' ἀνεπιτηδειότητα τῶν διευθυνόντων αὐτάς, ἢ δι' ἀψικορίαν, ὅπερ ἤθελεν εἶναι πολλὰ μεμπτόν, ἀλλὰ συνήθως μὲν δι' ἀνεπάρκειαν τῶν χρηματικῶν μέσων πρὸς ἐξαγορὰν τῶν ἰδιωτικῶν, δημοτικῶν καὶ μοναστηριακῶν γηπέδων, ἐφ' ὧν τὰ ἀνασκαπτέα ἀρχαῖα, ἐνίοτε δὲ καὶ διότι περιστάσεις τινὲς ἐπιβάλλουσιν ἐπιχείρησιν ἐργασιῶν νέων μετ' ἀναβολῆς τῶν ἤδη πρότερον ἐνηργμένων· καὶ τοῦτο συνέβη τὸ παρελθὸν ἔτος, ὅτε τὸ Συμβούλιον ἔκρινεν ἀναβλητέαν τὴν ἀνασκαφὴν ἐν τῇ κατεδαφισθείσῃ οἰκίᾳ τοῦ Λύτσικα, τῇ παρὰ τὸ ὡρολόγιον Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρρήστου, περὶ ἧς ὅμως

εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι τὸ μεθ' ἡμᾶς Συμβούλιον ἐν καιρῷ τῷ δέοντι δὲν θέλει ἀφροντιστήσει. Αἱ μόναι δὲ ἀπροσκόπτως δυνάμεναι νὰ γίνωνται ἀνασκαφαὶ εἶναι αἱ ἐπὶ τόπων ἀσφαλῶς καὶ ἀδιαφιλονικήτως κατεχομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς λ. χ. ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα Ἀκροπόλεως, ἐν Μυκήναις καὶ εἴ που ἄλλοθι. Τοῦτο πρέπει νὰ ἀναλογίζηται πᾶς δίκαιος κριτὴς τῶν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἐπιχειρουμένων ἔργων. Μετὰ τὰ γενικὰ ταῦτα ἐρχόμεθα εἰς τὰς μερικότητας τῶν τοῦ ἔτους τούτου ἀνασκαφῶν.

Περὶ τῆς πρώτης ἐξ αὐτῶν, τῆς ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, ἀναγινώσκομεν ὑμῖν τὴν ἑξῆς σημείωσιν, γεγραμμένην ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων Παναγιώτου Καββαδία, εἰς ὃν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἦτο ἀνατεθειμένη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἡ τοῦ ἔργου ἐπιστασία.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1888 ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ

Αἱ ἀνασκαφαὶ προὐχώρησαν ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῆς Ἀκροπόλεως κατὰ μῆκος τοῦ μεσημβρινοῦ αὐτῆς τείχους μέχρι τῶν Προπυλαίων, ὥστε ἡ ὅλη ἀνασκαφὴ τῆς Ἀκροπόλεως ἐπερατώθη σχεδόν, μικρᾶς μόνον ἐργασίας ὑπολειφθείσης.

Εὑρήματα δὲ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐγένοντο πολλὰ καὶ σπουδαῖα. Ἰδίως μνημονευτέα ἐνταῦθα τρία μεγάλα συμπλέγματα ἐκ πώρου λίθου, ἤτοι Ἡρακλῆς φονεύων τὸν Τρίτωνα, ταῦρος σπαρασσόμενος ὑπὸ δύο λεόντων καὶ τρισώματον τέρας (κατὰ τὰ ἄνω σώματα ἀνὴρ πωγωνοφόρος πτερωτὸς καὶ κατὰ τὰ κάτω ὄφις), ἅτινα δύνανται νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς τὰ σπουδαιότατα τῶν ἐν τῇ ὅλῃ σκαφῇ τῆς Ἀκροπόλεως γενομένων εὑρημάτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1888.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

Ἐδαπανήθησαν εἰς ταύτην τὴν ἀνασκαφὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους δρ. 57,959:40.

Τὸ δὲ ἐν τῇ κάτω πόλει ἀνασκαφικὸν ἔργον ἐγένετο ἔξωθεν τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπιείου, συνέχεια ὂν ἐκ τοῦ προπαρελθόντος ἔτους. Τὸν τόπον ἐκεῖνον ὤφειλεν ἡ Ἑταιρία ἐπὶ πλέον νὰ ἐξερευνήσῃ καὶ ἰδίως τὸν πρὸς ἀνατολὰς ὅστις ἦτο καὶ κατωφερέστερος καὶ χωματώδης καὶ ἐφαίνετο ἔχων κτισμάτων θεμέλια, ὡσαύτως τὸν τόπον τὸν ἀνωφερέστερον τὸν πρὸς ἄρκτον, ὅστις ἐπλησίαζε τὴν νέαν ἐκεῖ κατασκευαζομένην λεωφόρον Ὄλγας, ἔμελλε δὲ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς, ὡς προεδηλώθη ἡμῖν, ταπεινούμενος μικρὸν νὰ λάβῃ κλίσιν τινὰ εὐπρεπῆ εἰς τὴν ὄψιν μέχρι τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπιείου καὶ ὕστερον νὰ φυτευθῇ, ὅπερ δὴ καὶ βλέπομεν νῦν γινόμενον. Δὲν ἔπρεπε δέ, ἐπικαλυπτομένου οὕτω τοῦ μέρους ἐκείνου διὰ παντός, νὰ μὴ γνωρίσωσιν οἱ ἀρχαιολογοῦντες εἴ τι ἐκεῖ ἀκόμη ἐκρύπτετο ὑπὸ γῆν λείψανον τῆς Ἑλλήνων ἢ Ῥωμαίων τέχνης ἢ τοὐλάχιστον ἐπιγραφαί, καθὼς ἦτο πιθανὸν ὡς ἐκ τοῦ ὀνόματος ὃ ἔφερε τὸ πάλαι ὅλον τοῦτο τὸ μέρος ἀπὸ τῶν τοῦ βασιλέως Ἁδριανοῦ χρόνων, ὀνομαζόμενον Hadrianopolis.

Ὅθεν ἤρχισαν ἐκεῖ αἱ τῆς Ἑταιρίας ἐργασίαι τῇ 9 Μαρτίου 1888 καὶ διαρκέσασαι μῆνας τρεῖς καί τι πρός, ἔληξαν τῇ 14 Ἰουνίου. Ἀνεφαίνοντο δέ, προϊούσης τῆς σκαφῆς, ἐπὶ ἱκανὰς ἡμέρας εἰς μέτριον βάθος καθ' ὅλον ἐκεῖνον τὸν χῶρον καὶ μάλιστα πρὸς τὸ νοτιανατολικὸν αὐτοῦ μέρος τὸ πλησιάζον εἰς τὸ πρόπυλον τοῦ περιβόλου, θεμέλια πολλὰ κτισμάτων, ἐκ παντοίων λίθων μεγάλων καὶ μικρῶν ὡς καὶ πλίνθων ὀπτῶν καὶ ἀσβέστου συγκείμενα καὶ πάντοτε διευθυνόμενα καὶ διασταυρούμενα, οὐδὲν δὲ κανονικῆς οἰκοδομῆς σχῆμα δεικνύοντα, ἀναμεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ τάφοι τινὲς καὶ ὑδραγωγείων ἐκ κεράμου σωλῆνες ποικιλόσχημοι, ὄχι μεγάλης διαμέτρου τὸ πλεῖστον, καὶ τέλος φρέατά τινα ξηρά. Ταῦτα πάντα τὰ κτισμάτων λείψανα, ὡς ὅλως ἄμορφα καὶ ἄσημα, ἡ ἐφορεύουσα τῆς ἀνασκαφῆς ἐπιτροπή, ἡ συγκειμένη ἐκ τριῶν τοῦ Συμβουλίου μελῶν, ἔκρινε διαλυτέα καὶ διέλυε, διότι καὶ ἔβλεπεν ἐν αὐτοῖς ἐνῳκοδομημένα οὐκ ὀλίγα ὀγκώδη μάρμαρα, βάθρα μάλιστα ὁλόκληρα ἢ βάθρων τεμάχια ἐπιγεγραμ-

μένα εἰς τιμὴν τοῦ Ἁδριανοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀλλοίας ἐπιγραφὰς καὶ γλυπτὰ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον διατηρούμενα, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, ἰδίως δὲ φατνώματά τινα μέγιστα, βεβαίως ἐκ τῶν τοῦ Ὀλυμπιείου. Ἐχώριζε λοιπὸν ταῦτα πάντα ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ ἀχρήστου ὑλικοῦ καὶ περὶ τοῦτο ἦν τὸ ἔργον, ὅτε ἀρχὰς Ἀπριλίου ἐν τῷ βορειοδυτικῷ μέρει τοῦ ἀνασκαπτομένου χώρου ἐφάνησαν τὰ ἐδάφη κατασκευῆς καὶ ἑνὸς κτίσματος ἱκανῶς εὐρυχώρου καὶ κανονικοῦ, ὅπερ κατὰ μικρόν, ἀποκομιζομένων τῶν ἐκεῖ μόλις ἑνὸς μέτρου χωμάτων, ἀνεγνωρίσθη ὡς βαλανεῖον τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὄχι μὲν τόσον μέγα ὄν, ὡς ἐκεῖνο, οὗ εἶχαν ἀναφανῆ τὰ ἐδάφη πρὸ ἐτῶν ἐν τῇ θέσει τοῦ νῦν Ζαππείου μεγάρου καὶ μεθ' ὅλας τὰς τότε προσπαθείας τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας καταφρονηθέντα ἐν μέρει μὲν κατεστράφησαν, ἐν μέρει δὲ κατεκαλύφθησαν διὰ παντός (1), ὄχι, λέγω, τόσον μέγα τὸ νῦν ἐμφανισθὲν ἐδείχθη βαλανεῖον, ἀλλ' ὄχι καὶ μικρόν, διότι τὸ μῆκός του ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς ἐφάνη ὂν 40 περίπου μέτρων, τὸ δὲ πλάτος περὶ τὰ 26, ἐφ' ὅσον διεσώθησαν αἱ ἄκραι αὐτοῦ οἰκοδομικαὶ γραμμαί, αἱ πρὸς νότον μάλιστα καὶ δυσμάς· διότι αἱ πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολὰς βεβαίως δὲν εἶναι ἐλλιπεῖς, ὡς ἔδειξεν ἐκεῖ τὸ πετρῶδες ἔδαφος, ἐφ' ᾧ προσερείδονται (2). Ὁ βορειότατος δὲ αὐτοῦ χῶρος ὁ ἐπιμήκης καὶ κατὰ τὰ δύο ἄκρα του, τὸ ἀνατολικὸν καὶ τὸ δυτικόν, εἰς ἡμικυκλικὸν σχῆμα περατούμενος, ἐφάνη ὢν διῃρημένος εὐτέχνως εἰς τέσσαρα διαφόρου πλάτους καὶ μήκους χωρίσματα, ὧν κάλλιον διετηρήθησαν τὰ τρία τὰ πρὸς ἀνατολάς, καὶ τὸ μὲν ἀνατολικώτατον ἔχει στρῶσιν ἐκ μαρμαρίνων πλακῶν λευκῶν, κυανῶν καὶ ἐρυθρωπῶν, τῶν δὲ προσεχῶν αὐτῷ πρὸς δυσμὰς χωρισμάτων ἡ στρῶσις εἶναι ἐκ ψηφίδων πολυχρώμων, δι' ὧν ἀποτελοῦνται σχήματα κοσμητικὰ

(1) Ἴδε τὰ περὶ τῆς καταστροφῆς ταύτης ἐν τοῖς ἐντύποις Πρακτικοῖς τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας τοῦ ἔτους τοῦ ἀπὸ Ἰουνίου 1873 μέχρι Ἰουνίου τοῦ 1874.

(2) Ἐφάνη μὲν ἐκεῖ πρὸ δύο περίπου μηνῶν, ἐνῷ ἔσκαπτον ἐργάται χάριν φυτείας, παρὰ τὸ νότιον πεζοπάτιον τῆς λεωφόρου Ὄλγας, ἓν δάπεδον ψηφιδόστρωτον, μήκους 7,15, πλάτους 2,05, ὅπερ ἐφρόντισε νὰ διατηρήσῃ ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπή, ἀλλ' εἶναι αὐτὸ προφανῶς ἄσχετον πρὸς τὸ βαλανεῖον. Ἀπέχει τούτου περὶ τὰ 15 μέτρα καὶ ὁ μεταξὺ τόπος πετρώδης. Δὲν συμπεριελάβομεν δὲ αὐτὸ ἐν τῷ ἰχνογραφήματι, τῷ ἐκδιδομένῳ ἐν τῷ τεύχει τούτῳ.

διάφορα ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν, φολίδες, σειραὶ (σειριαί), μαίανδροι, ἀνθεμοειδεῖς κύκλοι καὶ ἄλλα. Πάντα δὲ ταῦτα τὰ χωρίσματα εἶχόν ποτε καί ὀρθομαρμάρωσιν τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τῶν τοίχων τῶν περιβαλλόντων αὐτά, ἥτις ὀρθομαρμάρωσις κατὰ τὰ $^2/_3$ περίπου σώζεται ἐν τῷ ἀνατολικωτάτῳ χωρίσματι εἰς ὕψος 45 περίπου ἑκατοστῶν μέτρου, λείψανα δὲ αὐτῆς μικρὰ καὶ ἐν ἄλλοις χωρίσμασι τοῦ βαλανείου παρετηρήθησαν σωζόμενα. Τοῦ τρίτου ὅμως τῶν ψηφιδοστρώτων χωρισμάτων τὸ δάπεδον εὑρέθη πλειότερον τῶν ἄλλων βεβλαμμένον καὶ ἄλλως καὶ ὡς ἔκ τινος σκαφῆς γενομένης αὐτοῦ πρό τινων ἐτῶν πρὸς ἔνθεσιν σωλήνων φωταερίου. Ἔτι λέγομεν, ὅτι τὰ τέσσαρα ταῦτα χωρίσματα συνεκοινώνουν ἀλλήλοις δι' ἀνοιγμάτων, ὧν ἡ κατασκευὴ ἦτο ἀρχιτεκτονικῶς διάφορος· τὸ μὲν δεύτερον ἀπ' ἀνατολῶν μετὰ τοῦ τρίτου συνεκοινώνει διὰ προβολῆς βραχείας τοίχων ἀποληγόντων εἰς παραστάδας ἑκατέρωθεν καὶ δύο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀνοίγματος κιόνων, ὧν αἱ βάσεις αἱ μαρμάριναι σώζονται ἐπὶ τοῦ ὡσαύτως μαρμαρίνου οὐδοῦ, τοιαύτη δὲ ἦτο πιθανῶς ποτε καὶ ἡ συγκοινωνία τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου χωρίσματος, ἀλλ' ἐκεῖ δὲν σώζεται ὁ οὐδός, ἀφαιρεθεισῶν πρόπαλαι τῶν μαρμαρίνων αὐτοῦ πλακῶν(1)· τὸ δὲ τρίτον χώρισμα μετὰ τοῦ τετάρτου συνεκοινώνει ἁπλῶς διὰ θυραίου ἀνοίγματος σχηματιζομένου διὰ βραχείας προβολῆς τοίχων ἑκατέρωθεν, ὅπερ ὅμως εὑρέθη ἀπῳκοδομημένον ποτὲ ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις διὰ εὐτελοῦς πηλοκτίστου τοίχου, ὃν ἡμεῖς κατερρίψαμεν ἵνα φανῇ ἐκεῖ τὸ ἀρχαῖον σχῆμα τοῦ ἀνοίγματος.

Τοῦτο τὸ μέρος τῆς ὅλης οἰκοδομῆς, τὸ μέχρι τοῦδε οὕτω συντόμως καὶ ὄχι κατὰ ἄκραν τεχνικὴν ἀκρίβειαν περιγραφέν, εἶναι τὸ μόνον ὃ μετὰ συνεννόησιν τῆς ἡμετέρας ἐπιτροπῆς μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κατὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως(2), ἀπεφασίσθη νὰ διατηρηθῇ, καὶ ἔκκειται νῦν εἰς ὄψιν

(1) Νέαι πλάκες ἐτέθησαν ἐκεῖ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς ἐν μηνὶ Μαΐῳ τοῦ 1889. Ἔτι δὲ καί τινα μέρη τοῦ ψηφιδοστρώτου ἐδάφους τῶν δύο δυτικωτέρων χωρισμάτων ἐπεσκευάσθησαν τότε.

(2) Διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Φεβρουαρίου 1888 καὶ ὑπ' ἀριθ. 2760/2044 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῆς παιδείας πρὸς τὴν Ἀρχαιολ. Ἑταιρίαν.

πάντων, ἀφοῦ τὰ περιβάλλοντα αὐτὸ χαμηλὰ καθ' ὅσον ἐσώζοντο τειχία καὶ διὰ ἐποικοδομήσεως ἐξ ὀπτῶν πλίνθων μετρίως ὑψώθησαν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς καὶ ἐν κοιλώματι αὐτῶν ἄνω ὑπερθέοντι ἐφυτεύθησαν ἀνθύλλια (1). Τὰ δὲ ἄλλα μέρη τῆς οἰκοδομῆς, ἐπειδὴ ὄχι μόνον εἰς πολὺ ἐρειπιώδη κατάστασιν εἶχον εὑρεθῇ, ἀλλὰ καὶ ἐπεσκευασμένα καὶ μετεσχηματισμένα ἤδη ἐν πάνυ παλαιοῖς χρόνοις, καθὰ τοῦτο σαφῶς διεγνώσθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου (2), κατεκαλύφθησαν διὰ ἐπιχωματώσεως καὶ φυτείας, ἀφοῦ ὅμως πρότερον ἡ Ἑταιρία ἐφρόντισε νὰ κατασκευασθῇ τοῦ ὅλου κτίσματος ἀκριβὲς ἰχνογράφημα ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Καβεράου, ὅπερ ἐκδίδεται ἐν τῷ τεύχει ταύτης ἡμῶν τῆς λογοδοσίας. Ὅστις δὲ θεωρήσῃ καὶ μελετήσῃ τὸ ἰχνογράφημα, ἐν τῷ καλυφθέντι μάλιστα μέρει τῆς οἰκοδομῆς θέλει ἀναγνωρίσῃ τὰ χαρακτηριστικώτατα χωρίσματα βαλανείου, οἷον βαπτιστήρια, κολυμβήθρας, δεξαμενὰς μικρὰς καὶ μεγάλας, (ὧν ἡ μεγίστη ὁρᾶται ὀκτάγωνος, ἄλλη δέ τις, ἐν τῷ βορειοτάτῳ μέρει, στρογγύλη), ὑπόκαυστον (3), καὶ εἴ τι ἄλλο τῶν τοιούτων ὀνοματίζουσιν οἱ παλαιοὶ συγγραφεῖς, ἐνῷ τὸ διατηρηθὲν νῦν ἀκάλυπτον μέρος δὲν ἔχει τι

(1) Τὰ τειχία ταῦτα κατὰ τὴν ἀποκάλυψίν των δὲν ἔσωζον ὕψος πλέον τῶν 40-45 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου καὶ τοῦτο ὄχι πανταχοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τῷ ἡμικυκλικῷ ἀνατολικωτάτῳ χωρίσματι, ἔνθα καὶ διεκρίνοντο μόλις ἐν τῷ πάχει αὐτῶν τέσσαρες ἀρχόμεναι εἰσοχαὶ (κουφώματα) ἡμικυκλικαί, αἵτινες ὡς νύμφαι (niches) θὰ ὑψοῦντο ποτε εἰς τὸ προσῆκον ὕψος καὶ θὰ περιεῖχον πιθανῶς ἀγάλματα. Αἱ εἰσοχαὶ αὗται, δεδηλωμέναι οὖσαι ἐν τῷ ἰχνογραφήματι, καθὼς καὶ δύο ἄλλαι τετραγωνικαὶ ἐν τῷ τρίτῳ χωρίσματι, νῦν δὲν φαίνονται πλέον μετὰ τὴν γενομένην νεωτερικὴν ἐπισκευήν. Ἄλλη ὅμως μία ὁμοία μὲν αὐταῖς ἐν τῷ ἰχνογραφήματι φαινομένη, μείζων δέ, ἡ κατὰ νῶτον τοῦ ἀνατολικωτάτου χωρίσματος, διετηρήθη ὡς εἶχε, καὶ εἶναι αὐτὴ ὅλως ἀλλοῖον χρῆμα, μικρὸν δεξαμενίδιον (γοῦρνα), ἔσωθεν μαρμαρίναις πλαξὶν ἐνδεδυμένον καὶ ἔχον δύο τρύπας, μίαν ἄνω πρὸς εἰσροὴν καὶ ἄλλην κάτω πρὸς ἀποῤῥοὴν ὕδατος. Τὸ ὕψος τοῦ δεξαμενιδίου τούτου δὲν ἐσώζετο ὅλον κατὰ τὴν ἀποκάλυψίν του.

(2) Ἡ διάγνωσις αὕτη καὶ νῦν ἔτι δύναται νὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ ἰχνογραφήματος καὶ ἀλλαχοῦ μέν, μάλιστα δ' ἐν τῷ ὀκταγώνῳ μεγάλῳ χωρίσματι καὶ δὴ κατὰ τὸ πρὸς τ' ἀριστερὰ τῷ θεωμένῳ μέρος αὐτοῦ, ἔνθα, πλὴν ἑνὸς ὑπερθέοντος ὑδραγωγοῦ φαίνονται καὶ ἀπῳκοδομημέναι δύο τῶν ἡμικυκλιοειδῶν εἰσοχῶν, αἱ δεδηλωμέναι διὰ τῶν ἀρ. 1. 2.

(3) Τοῦτο ἐδηλώθη ἐν τῷ ἰχνογραφήματι διὰ τοῦ γράμματος δ. Ἐν αὐτῷ εὑρέθησαν κατὰ χώραν ἔτι κείμενοι τροχοειδεῖς τινες ὀπτόπλινθοι, ἐξ ὧν ποτε συνί-

εἰδικῶς βαλανειακόν, συγκοινωνοῦν δὲ ὅμως τοῖς ἄλλοις μέρεσι τοῦ βαλανείου διὰ τριῶν θυρῶν (1), φαίνεται ὂν ὡρισμένον εἰς τὴν ἄνετον διατριβὴν τῶν ποτὲ λουτριζομένων· διὸ καὶ ἡμεῖς ἀπέχομεν τοῦ νὰ δώσωμεν εἰς τὰ τέσσαρα αὐτοῦ χωρίσματα εἰδικὰ ὀνόματα ἀποδυτηρίων, ἀλειπτηρίων καὶ εἴ τινος ἄλλου, καθ' ὅσον μάλιστα ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῶν βαλανείων πολλαχῶς ἐγίνετο διάφορος τὸ πάλαι κατὰ λόγον τῆς πολυτελείας αὐτῶν ἢ τῆς ὀλιγοτελείας, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τοὺς διαφόρους χρόνους, ἐν οἷς ᾠκοδομοῦντο. Τοσαῦτα περὶ τοῦ βαλανείου.

Ἐσκάψαμεν δὲ καὶ *ἔσω τοῦ περιβόλου*, κολλητὰ πρὸς τῷ τοίχῳ τάφρον πλάτους $2\,^1/_2$ μέτρων, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ προπύλου καὶ χωρήσαντες πρὸς δυσμὰς ἐπὶ μέτρα 50, μέχρις οὗ δηλ. τὰ ξένα χώματα κατὰ μικρὸν ἐλαττούμενα εἰς τὸν ἀνωφερέστερον ἐκεῖνον τόπον ἐξέλιπαν καὶ ἔδειξαν τὸ φυσικὸν ἔδαφος· οὕτω δὲ καὶ πρὸς ἀνατολὰς ὕστερον πάλιν ἀπὸ τοῦ προπύλου ἐχωρήσαμεν μέχρι τῆς βορειοανατολικῆς γωνίας τοῦ περιβόλου, ἔνθα τὰ ξένα χώματα ἦσαν κατά τι πλειότερα. Τὴν τάφρον δὲ ταύτην ἀνοίξαμεν ἐλπίζοντες, ὅτι ἤθελαν εὑρεθῇ παρὰ τὸν τοῖχον μεγάλα τοῦ ἐπισάγματος αὐτοῦ καταπεπτωκότα κομμάτια, ὁποῖα τὰ προπέρυσιν εὑρεθέντα, ἵνα ἐπιθέσωμεν αὐτά, ὅπως τότε, καὶ εὐπρεπεστέρα οὕτω φαίνηται ἡ ὅλη τοῦ τοίχου γραμμή. Ἀλλ' ἀπετύχομεν τοῦ ποθουμένου τούτου· ἄλλο δέ τι ἀνεφάνη ἐκεῖ, βάσεις ἑπτὰ βάθρων μεγάλων πρὸς τῷ τοίχῳ, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ βάθρα αὐτά, ὡς πρόπαλαι καταστραφέντα, ἔτι δὲ εἷς τάφος κεραμοσκεπής, πιθανῶς τῶν Βυζαντινῶν χρόνων, ὀστᾶ μόνον ἔχων σαθρά, οὐδὲν δὲ κτέρισμα.

Νῦν δέ, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐν ταῖς λογοδοσίαις τοῦ Συμβουλίου ἐποιήσαμεν, τὰ κινητὰ ἀρχαῖα, ὅσα καθ' ὅλην ταύτην τὴν ἀνασκαφὴν εὑρεθέντα κατελέχθησαν ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τῶν ἐργασιῶν, ἀναφέρομεν ἐνταῦθα συνοπτικῶς. Εἶναι ταῦτα·

σταντο οἱ στυλίσκοι αὐτοῦ, ὁποῖοι πρὸ ἐτῶν εἶχον φανῇ πλείονες τοῦ ἑνὸς καὶ ἐν τῷ παρὰ τὸ Ζάππειον μέγαρον βαλανείῳ τῷ καταστραφέντι.

(1) Ἐδηλώθησαν αὗται αἱ τρεῖς θύραι ἐν τῷ ἰχνογραφήματι διὰ τῶν γραμμάτων α, β, γ.

ΛΙΘΙΝΑ. α'. *Γλυπτὰ* περιφερῆ ἢ ἀνάγλυφα, σχεδὸν πάντα κολοβά, (προτομαί, κεφαλαί, κορμοί, μέλη κορμῶν ἀνθρώπων καὶ ζώων, μέρη ἐνδυμάτων) μικρὰ καὶ μεγάλα, ἐν ὅλῳ κομμάτια 86

Ἐν τούτοις διαγινώσκονται μορφαὶ θεῶν τῶν ἑξῆς· Ἀρτέμιδος, Ἀφροδίτης, Ἑκάτης, Μητρὸς θεῶν, Διονύσου, Πανός.

Ἐξαίρομεν δὲ ἐκ πάντων ἓν ἡμίεργον, ἀλλ' ὁλόκληρον σύμπλεγμα Διονύσου καὶ Ἀμπέλου ἢ Σταφύλου(1), καὶ ἓν ὁμοίωμα πρῴρας νηός, μεγέθους ὅσον ἡμίσεος μέτρου, ὅπερ κλίνομεν νὰ συσχετίσωμεν πρὸς ἓν ἄλλο περίεργον γλυπτόν, εὑρεθὲν ἀνωτέρω τοῦ τόπου τῶν ἡμετέρων ἀνασκαφῶν, ἐν τῇ ὁδοποιΐᾳ τῆς λεωφόρου Ὄλγας καὶ κομισθὲν εἰς ἡμᾶς ἐστάλη ὕστερον εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον. Εἶναι δὲ τοῦτο Κέρας Ἀμαλθείας, λίθου Πεντελικοῦ, σχεδὸν ἀνδρόμηκες, ἔχον ἄνω καρπούς, περὶ τὰ μέσα περίδεσιν ταινίας, πολυτελῶς ἐξειργασμένης, κάτω δὲ πρὸς τῇ βάσει σφαῖραν μεγάλην. Τόσον δὲ μέγα καὶ πλούσιον Κέρας ἀμφιβάλλομεν ἂν εὑρίσκηταί που ἐν ἄλλοις Μουσείοις. Ἴσως τοῦτο μετὰ καὶ τῆς πρῴρας ἀπετέλει ποτὲ μέρος κολοσσιαίου ἀγάλματος Τύχης πόλεως. Σύμβολα τῆς Τύχης ἦσαν, ὡς γνωστόν, Ἀμαλθείας κέρας, πρῷρα, πηδάλιον, σφαῖρα (2).

β' ***Ἀρχιτεκτονικὰ μέλη***. Ἐκ τῶν τοῦ Ὀλυμπιείου φατνωμάτων τεμάχια μεγάλα καὶ μικρά 7

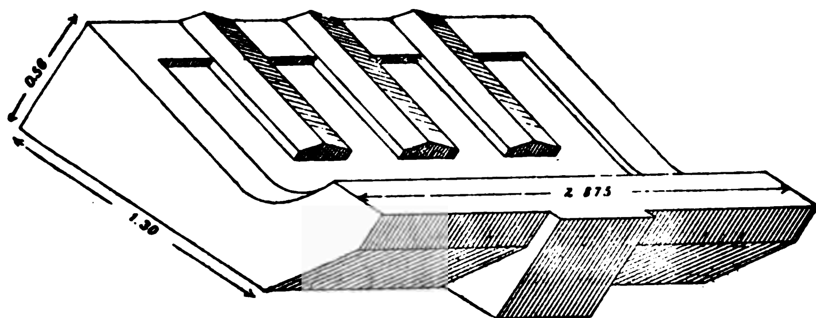
Ταῦτα εὑρέθησαν ἔξωθεν τοῦ προπυλαίου εἰς ἀπόστασιν 15 βημάτων, ἐνῳκοδομημένα ἐν θεμελίοις ἀσβεστοκτίστοις καὶ εἰς βάθος 3 $^1/_2$ μέτρων ἀπὸ τῆς πρώην ἐπιφανείας. Ἓν ἐξ αὐτῶν ἔχει πάχος 0,35.

Ἐκ τῶν τοῦ Ὀλυμπιείου βάσεων καὶ ῥαβδώσεων καὶ φύλλων τῶν κιονοκράνων τεμάχια. 15 22

108

(1) Ἴδε αὐτὸ νῦν ἐκδεδομένον ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1888 σ. 68 Πίν. 1.
(2) Ἴδε O. Mueller - Wieseler Denkm. d. a. K. ἀρ. 924 - 939.

Ἐκ μεταφορᾶς	108
Ἀλλοῖα κιονόκρανα Ἰωνικὰ μικρά, ὡς τὸ πολὺ καὶ ἀμελοῦς ἐργασίας, σῶα τε καὶ κολοβὰ	7(1)
Βάσεις Ἰωνικαὶ μικραί	4
Γεῖσα διαφόρων εἰδῶν, καλυπτῆρες κέραμοι, ἡγεμόνες κέραμοι	7
Ὑδρορρόαι λεοντοκάρηνοι	2
Στήλη παχεῖα τετραγωνική, λίθου Ὑμηττίου, κολοβὴ τανῦν, ἔχουσα εἰς πέντε ἓξ ὑπαλλήλους σειρὰς γλυφὴν πολλῶν Λεσβίων ὠῶν, μειουμένου κατὰ μικρὸν τοῦ βάθους τῆς γλυφῆς. Ἴσως γύμνασμα μαθητοῦ . .	1
Κιόνων παχέων λίθου λευκοῦ σώματα ἀνεξέργαστα (οἷον τὸ προπέρυσιν εὑρεθὲν)	2
Σπόνδυλος κίονος μέγας πώρινος (διαμέτρου 2,55)	1(2)
Ἀδιάγνωστον ἀκριβῶς εἰσέτι μέγα μέλος ἀρχιτεκτονικόν, λίθου Πεντελικοῦ, μήκους 2,875	1(3) 25
	133

(1) Τούτων τῶν μικρῶν κιονοκράνων ὅλως διάφορον καὶ εὐμέγεθες εὑρέθη ἓν πρὸς τῷ Ζαππείῳ μεγάρῳ Ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ ὀψίου, ὡς φαίνεται, καὶ ἐκεῖθεν μετενεχθὲν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἐργατῶν ἀπετέθη ἐντὸς τοῦ προπύλου τοῦ Ὀλυμπιείου·

(2) Ὁ σπόνδυλος οὗτος ἕνεκα τοῦ μεγέθους του ἔμεινεν ἐκεῖ ὅπου εὑρέθη ἔξω τοῦ προπύλου, ὀλίγα βήματα μακρὰν αὐτοῦ πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολάς, καὶ ἐπεκαλύφθη ὕστερον ὄχι πολλῇ γῇ ὑπὸ τῶν ποιησάντων τὴν ἐκεῖ φυτείαν. Ἴσως δὲ εἶναι τῶν Πεισιστρατείων χρόνων, ὅπως καὶ τὰ ὀλίγον ἀπωτέρω πρὸς δυσμὰς προπέρυσιν ἐμφανισθέντα ἡμίτομα σπονδύλων πώρινα. Εὑρέθη δὲ οὗτος ἔχων τὴν ἄνω ὁριζόντιον ἐπιφάνειάν του ἐσκαμμένην πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιμήκους σωλῆνος ὑδραγωγοῦ κεραμέου, οὗ εἴδομεν τὰ λείψανα.

(3) Εἶναι ἴσως τοῦτο τέγους μεγάλης οἰκοδομῆς μέρος. Ἔμεινε δὲ ἔκπαλαι

Ἐκ μεταφορᾶς		133
Σκεύη διάφορα, ἐν οἷς σκαφίδιον, ἰγδία τρία, φρεατόλαιμος, δάκτυλος τριπτήρ, κράνος		7
γ΄. *Ἐπιγραφαί*. Ταμιακὴ τοῦ δ΄ πρὸ Χρ. αἰῶνος, ὀλιγογράμματος	1	
Βάθρον ἢ βωμοῦ μέρος «Διὸς καταιβάτου» . . .	1	
Βάθρον ἢ βωμὸς «ξενίου Ἀσκληπιοῦ»	1	
Βάθρα τιμητικὰ Ἀδριανοῦ	3(1)	
Βάθρων ὁμοίων Ἀδριανοῦ τεμάχια	14(2)	
Ἐπιτύμβιοι στῆλαι	4	
Ἐπιτύμβιοι κιονίσκοι	4	
Ἀδιάγνωστοι εἰσέτι ἐπιγραφαὶ ὀλιγογράμματοι . .	5	
Λίθοι, ἐφ᾽ ὧν γράμματα οἰκοδόμων	2	
Λατινικαὶ ὀλιγογράμματοι, πιθανῶς ἐπιτύμβιαι .	2	37
ΠΗΛΙΝΑ. Παιδίων κοῖλαι προτομαί, ἔχουσαι ἐντὸς λιθάρια κροτοῦντα, χυδαιοτάτης κατασκευῆς . . .	2	
Ζώων μορφαὶ ὅμοιαι	3	
Λύχνοι κοινότατοι, οὐδὲ σῶοι πάντες	9	
Ἀρτοειδὲς σωμάτιον διάτρητον	1	
Κωνικὸν σωμάτιον διάτρητον	1	
Κνιδίων ἀμφορέων λαβαί.	4	
Ῥοδίου ἀμφορέως λαβή	1	21
ΑΡΓΥΡΟΥΝ ζεῦγος ἐνωτίων κρικοειδῶν.		1
ΧΑΛΚΑ. Δάκτυλος ἀνθρώπου, μεγέθους φυσικοῦ .	1	
Ζεῦγος ἐνωτίων κρικοειδῶν	1	2
		201

ἀνεξέργαστον τὴν ἐπιφάνειαν, εἰ καὶ ἄλλως πᾶσαι αἱ τοῦ σχήματός του γραμμαὶ εἶναι ἀκριβῶς δεδηλωμέναι. Οἱ ἀρχιτεκτονικοὶ ἄνδρες βλέποντες ἐν σελ. 21 τὴν εἰκόνα του ἂς τῷ δώσουν τὸ οἰκεῖον ὄνομα καὶ ἂς κρίνωσιν ἂν εἶναι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἢ (ὅπερ τολμηρὸν εἰπεῖν) ὑπόλειμμα ἴσως ἐκ τοῦ Πεισιστρατείου κτίσματος.

(1) Τούτων τὰ δύο ἐξεδόθησαν ἐν πολιτικαῖς ἐφημερίσι καὶ εἶναι τὸ τεθὲν ὑπὸ Στατίου Κουαδράτου (ὑπατεύσαντος τῷ 142 μ. Χ.) καὶ τὸ ὑπὸ τῶν Ἀπολλωνιατῶν τῶν κατὰ Κυρήνην, τὸ δὲ τρίτον, τὸ ἀνέκδοτον εἰσέτι, ἐτέθη ὑπὸ τῶν Κοροπισσέων τῆς Κιητῶν μητροπόλεως.

(2) Τούτων τινὰ ἴσως συνανήκουσιν ἀλλήλοις.

Ἐκ μεταφορᾶς		201
Βελόνη	1	
Κτένιον	1	
Σταυρός	1	
Νομίσματα Βυζαντινά, πολὺ κατιωμένα	18	21
Τὸ ὅλον κομμάτια		222

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 6,732.

Τρίτη ἀνασκαφὴ τοῦ ἔτους ἦτο ἡ ἐν *Ἐλευσῖνι* ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἑπτὰ ἐξακολουθοῦσα ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ Δημητρίου Φιλίου, ὅστις καὶ ἀφοῦ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον παρῃτήσατο τὴν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ θέσιν ἐφόρου ἀρχαιοτήτων, ἐφιλοτιμήθη ὡς Σύμβουλος τῆς Ἑταιρίας νὰ μὴ καταλίπῃ ἀτελῆ τὴν ἐνηργμένην ὑπ' αὐτοῦ μεγάλην ταύτην ἀνασκαφήν, ἀλλ' ἐξηκολούθησεν ἐπιστατῶν ἀμισθὶ καὶ δὲν ἐδέχθη τὴν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας ψηφισθεῖσαν αὐτῷ ἀμοιβήν, ἀνθ' οὗ ὀφείλεται αὐτῷ χάρις.

Ἀναγινώσκομεν νῦν τὴν ἔκθεσίν του.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

Αἱ τῶν ἐν Ἐλευσῖνι ἱερῶν τόπων ἀνασκαφαὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀρξάμεναι τὴν 28ην Μαρτίου κατέπαυσαν ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου τὴν 17ην Δεκεμβρίου, διήρκεσαν δηλ. περὶ τοὺς ἐννέα μῆνας, τὰ δὲ ἐξαγόμενα αὐτῶν συντόμως ἐνταῦθα ἐξαγγελλόμενα εἶναι τὰ ἑξῆς·

Καὶ πρῶτον ὄχι μόνον ἐγένετο καταφανὴς κατά τε τὴν βορείαν καὶ κατὰ τὴν ἀνατολικὴν αὐτοῦ πλευρὰν ὁ Περίβολος ὥστε καὶ νὰ σημειωθῇ ἤδη ἐν τῷ διαγράμματι τῶν Πρακτικῶν τοῦ 1887ου ἔτους, ἀλλὰ καὶ αἱ ἔξω τοῦ τείχους κατὰ τὴν ἀνατολικήν του πλευρὰν ἐπερειδόμεναι *δεξαμεναὶ* (κτίσμα τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων) ἐπίσης καθ' ὁλοκληρίαν ἠλευθερώθησαν ἀπὸ τῶν καλυ-

πτόντων αὐτὰς χωμάτων· ἡ δὲ μέχρι τοῦ ἐπιπέδου τοῦ σημερινοῦ δρόμου σκαφὴ τῶν ἐκεῖ τόπων πρὸς βορρᾶν τῶν ἐν λόγῳ δεξαμενῶν μᾶς ἀπεκάλυψε καὶ δύο χριστιανικοὺς τάφους (ὁ ἕτερος φέρει τὸ τοῦ σταυροῦ σημεῖον ἐζωγραφημένον ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ τοίχου του) οὐχὶ διαφόρους τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τῶν ἐν τῇ καείσῃ παλαιᾷ ἀγορᾷ καὶ τῶν ἐν τῇ λεωφόρῳ Ὄλγας παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον εἰς φῶς ἐλθόντων, φέροντα δὲ ἑκάτερον ἀνὰ μίαν δωδεκάδα προστύχων πηλίνων ἀγγείων ὡς *κτερίσματα*. Ὅτι δὲ κατὰ τὸ λῆξαν κυρίως ἔτος ἀπεκαλύφθησαν ὁλοσχερῶς καὶ οἱ δύο στρογγύλοι Πύργοι, οἱ διὰ τῶν γραμμάτων Α′ καὶ Α′′ σημειούμενοι ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ προπαρελθόντος ἔτους (1887), τὸ ἐσημείωσα ἤδη καὶ ἐκεῖ. Ἀλλ' ἡ ἔρευνα τοῦ μεσαίου Πύργου (Α′) καὶ ἐκ τῶν ἔνδοθεν, μᾶς ἔφερεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι κάποτε ὑπῆρχεν ἐκεῖ καὶ ἄλλος τοῖχος εἰς τὸν Πύργον μὲν ἀπολήγων, ἐκτεινόμενος ὅμως ἐφ' ἱκανὸν πρὸς δυσμάς· καὶ ἀληθῶς σκάψαντες κατὰ τὴν ὑποδεικνυομένην ταύτην φορὰν ἀνεκαλύψαμεν τὰ ἴχνη τοιούτου τινὸς τοίχου· ἀλλὰ περὶ τούτων ἄσκοπος ἀποβαίνει ἐνταῦθα μακρότερος λόγος, ὡς ἀκατάληπτος, καθὼς ἐπίσης ἀκατάληπτος θὰ ἦτο καὶ πᾶς λόγος περὶ τῆς σκαφῆς τῶν πέριξ ἐδῶ τόπων, ἤτοι τῶν μεταξὺ τοῦ ἐν λόγῳ μεσαίου Πύργου καὶ τῶν θεμελίων τοῦ κληθέντος Βουλευτηρίου, ἐν ὅσῳ τὰ λεγόμενα δὲν δύνανται νἀναφέρωνται εἰς τὸ προσῆκον διάγραμμα· γενικῶς λοιπὸν μόνον δύναται νὰ ῥηθῇ ἐνταῦθα ὅτι τὰ ἐκεῖ καὶ μάλιστα τὸ τετράπλευρον ἐκεῖνο οἰκοδόμημα, οὗ οἱ τοῖχοι ἤδη πρότερον ἐν μέρει ἀποκαλυφθέντες σημειοῦνται ἐν τῷ μνημονευθέντι διαγράμματι διὰ τῶν γραμμάτων f - f′ - f′′ - f′′′, καὶ καθ' ἑαυτὰ καὶ διὰ τὴν ἐκεῖ *ἐπίχωσιν* καὶ τὰ ἐν αὐτῇ εὑρήματα εἶναι λίαν περίεργα, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ δυσνόητα, δηλοῦντα μόνον καὶ ταῦτα ὅτι πολλάκις ἐγένοντο τῶν ἐν Ἐλευσῖνι οἰκοδομημάτων ῥιζικαὶ μεταβολαὶ κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἀνάγκας. Τὸ αὐτὸ δ' ἐπορίσθημεν δίδαγμα καὶ ἐκ τῆς μέχρι τοῦ βράχου σκαφῆς τοῦ ἐμβαδοῦ τῆς Στοᾶς τῆς δεξιὰ τῷ εἰσιόντι διὰ τῆς κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τοῦ Περιβόλου Πύλης (Β′), διότι καὶ ἐνταῦθα οὐ μόνον τὸν τοῖχον τὸν ἐν τῷ διαγράμματι τῶν Πρακτικῶν τοῦ 1887ου ἔτους διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 24 σημειούμενον εὕρομεν προχωροῦντα ὑπὸ τὰ

θεμέλια τῆς Στοᾶς μέχρι τοῦ τοίχου τοῦ Περιβόλου, ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἐκεῖ τοίχων ἀπεκαλύψαμεν τὰ λείψανα.

Ἔπειτα δὲ καὶ κατὰ τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ ἱεροῦ χώρου ἤτοι πρὸς βορρᾶν κατὰ τὰ Προπύλαια καὶ τοὺς πέριξ τόπους ἐσκάψαμεν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος· καὶ πολλὰ μέν τινα ἀληθῶς ἦλθον εἰς φῶς καὶ ἐκεῖ ἀρχαιοτέρων οἰκοδομημάτων λείψανα, πολλὰς προκαλέσαντα τὰς ὑποθέσεις, ὧν τινας καὶ ἀνέγραψα ἤδη ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ προπαρελθόντος ἔτους (1887), ἀλλὰ τὸ ἔργον εἰσέτι δὲν ἐπερατώθη ὁλοσχερῶς καὶ θεωρῶ ὄχι σκόπιμον νὰ κάμω νῦν ἐνταῦθα μακρότερον περὶ αὐτῶν λόγον. Ἐπίσης δὲ μεσημβρινοδυτικὰ τῶν μεγάλων Προπυλαίων ἀπεκαλύφθησαν τὰ *ἐδάφη τῆς κατασκευῆς* μεγάλου οἰκήματος τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, οὗ οἱ τοῖχοι ἐνιαχοῦ εἰς ὕψος 2 Γ. Μ. σῳζόμενοι φέρουσι καὶ νῦν ἔτι λόγου ἄξια τοιχογραφήματα· ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα διὰ λόγους, οὓς περιττὸν κρίνω νἀναφέρω, τὸ ἔργον δὲν ἐπερατώθη· πρὶν ὅμως καὶ αὖθις ἐπιχωσθῶσι (ἐξασφαλίσεως δὲ τρόπον ἄλλον ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἴχομεν) ἀντεγράφησαν αἱ κάλλισται τῶν τοιχογραφιῶν καὶ δημοσιεύονται ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι(1). Πρὸς βορρᾶν δὲ τούτου τοῦ οἰκήματος ἀπεκαλύφθησαν, ὡς ἤδη καὶ ἐσημείωσα ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ 1887ου ἔτους τὰ θεμέλια καὶ ἑτέρας πιθανῶς θριαμβικῆς ἀψῖδος καὶ πρὸς δυσμὰς ταύτης ἠρευνήθησαν διὰ σκαφῆς καὶ ἑτέρου τινὸς κτίσματος (βάθρου ἐφίππου ἀνδριάντος;) τὰ λείψανα τῶν θεμελίων του καὶ εὑρέθησαν τρόπον οἰκοδομίας ἔχοντα ὄχι κακόν. Τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ κτίσματος τούτου ἦν ᾠκοδομημένον, ὡς τὰ περισωθέντα καὶ ἔκπαλαι καταφανῆ αὐτοῦ λείψανα δεικνύουσι, καθ' ὃν τρόπον τὰ πλεῖστα τοιαῦτα κτίρια τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἐκ κοινῶν δηλ. λίθων, ἐν οἷς καὶ μαρμάρων θραύσματα ὄχι ὀλίγα, ἀσβέστῳ συγκεκολλημένων· ἀλλ' οὐδόλως ἀπίθανον νὰ ἔφερε καθ' ὅλας τὰς πλευράς του ἐπικάλυμμα μαρμάρινον ἢ καὶ ἀλαβάστρινον ἀκόμη. Κατὰ τὴν ἑτέραν ἀψῖδα τὴν μεσημβρινοανατολικὴν καὶ τὴν πρὸς ταύτην συνδεομένην δεξαμενὴν ἦλθον εἰς φῶς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος τὰ ὀλίγα σῳζόμενα ἐρείπια ὄχι σμικροῦ κτιρίου (βαλανείου;) οὗτινος

(1) Παράβ. νῦν Ἀρχ. Ἐφημ. 1888, σελ. 77 πίν. 4 καὶ 5.

οἱ τοῖχοι ἐπίσης σῴζουσιν ἐνιαχοῦ κεχρωματισμένου ἐπιχρίσματος ἴχνη· δυστυχῶς ἡ καταστροφὴ ἐνταῦθα ὑπῆρξε μεγάλη, ὥστε τὰ περισωθέντα οὐδενὸς ἢ ἐλαχίστου λόγου ἄξια εἶναι. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ *λιθόστρωτον* τὸ πρὸ τῶν μεγάλων Προπυλαίων ἐγνώσθη κάπως ἀκριβέστερον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος διὰ σκαφικῶν τινων ἐρευνῶν ἐν τοῖς πέριξ δρομίσκοις καὶ οἰκίσκοις καὶ τοίχων δέ τινων, οἱονεὶ τὰ ὅρια αὐτοῦ διαγραφόντων, ἴχνη ἦλθον εἰς φῶς, περὶ ὧν ὅταν τὰ ἐκεῖ ἀκριβέστερον ἐξετασθῶσι θὰ γίνῃ καὶ μακρότερος λόγος. Ἀλλ' ἴσως δὲν εἶναι πολὺ τολμηρὸν νὰ ῥηθῇ περὶ αὐτῶν ἀπὸ τοῦδε ὅτι πιθανὸν οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ τὸ κρηπίδωμα κιγκλιδωτοῦ τινος περιφράγματος τοῦ ἐν λόγῳ λιθοστρώτου, τοῦ πρὸ τῶν μεγάλων Προπυλαίων, τοῦ ἀληθῶς ἱκανὴν ἔκτασιν καταλαμβάνοντος.

Ἀλλὰ καὶ ἔξω καὶ μακρὰν τοῦ ἱεροῦ Περιβόλου παρὰ τὸ γνωστὸν ἐκκλησίδιον τοῦ Ἁγίου Ζαχαρίου ἔσκαψα κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος ἱκανὴν ἔκτασιν γῆς καὶ εἰς ἱκανὸν βάθος καὶ ἐπείσθην, ἐγὼ τοὐλάχιστον, ὅτι λόγου ἄξιον οἰκοδόμημα τῶν Ἑλληνικῶν ἢ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων οὐδέποτε ἐκεῖ ὑπῆρξε· λέγω δὲ καὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν, διότι καὶ τούτων τῶν χρόνων κτίσμα ἠδύνατο βεβαίως νὰ ἦναι ὁ παρὰ τοῦ Παυσανίου μόνον μνημονευόμενος παρὰ δὲ πάντων σχεδὸν τῶν ἀρχαιολογούντων ἐνταῦθα τοποθετούμενος Ναὸς τοῦ Τριπτολέμου. Τοιχαρίων τινῶν ἐκεῖ λείψανα κακοκτίστων καὶ ψηφιδωτῆς στρώσεως ἐπίσης ὄχι πάνυ καλῆς τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς πρὸς δὲ τούτοις καὶ ὅλως ἀσήμαντά τινα εὑρήματα μαρτυροῦσι μόνον, κατὰ τὴν γνώμην μου, τὴν ὕπαρξίν ποτε ἐνταῦθα ἐν Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις οὐχὶ λόγου ἀξίων οἰκημάτων, ὧν καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ ἄλλα ἴχνη διακρίνονται ἐν τοῖς πέριξ τόποις. Βυζαντινῆς ὅμως ἐκκλησίας ἱκανῶς μεγάλης (25 × 16 Γ. Μ.) καὶ ἐπιεικῶς ἀρχαίας σῴζονται ἀληθῶς ἄξια λόγου λείψανα καὶ πρὸς οἰκοδομὴν τῶν διαφόρων αὐτῆς μερῶν καὶ ἰδίως τοῦ στυλοβάτου της ἐχρησιμοποιήθησαν ἀλλαχόθεν καὶ ἐκ διαφόρων, ὡς εἰκάζω, ἀρχαίων οἰκοδομημάτων μετενεχθέντες ἐνταῦθα οἱ παρὰ τὸ ἐκκλησίδιον τοῦ Ἁγίου Ζαχαρίου ὁρώμενοι ἀρχαῖοι λίθοι. Ἔχω δὲ λόγους νὰ πιστεύω ὅτι καὶ τὸ περίφημον ἐλευσινιακὸν ἀνάγλυφον οἱ Βυζαντινοὶ ἀλλαχόθεν ὡσαύτως μετε-

νεγκόντες μετεχειρίσθησαν ἀνεστραμμένον ὡς ἐξώτερον *οὐδὸν* κατὰ τὴν ἑτέραν τῶν ἐπὶ τοῦ μεσημβρινοῦ τοίχου θυρῶν (δύο τοιαῦται ὄντως ὑπῆρχον ἐκεῖ ἀμφότεραι εἰς τὸν νάρθηκα φέρουσαι), ὡς εἰκάζω, ἐκ τοῦ ἐπιδειχθέντος μοι παρ' αὐτοπτῶν τόπου τῆς εὑρέσεώς του. *Ἀλλαχοῦ λοιπὸν ζητητέος ὁ τοῦ Τριπτολέμου Ναός*·

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὰ λείψανα τῶν οἰκοδομημάτων. Ἀλλὰ καὶ εἰς κινητὰ εὑρήματα δὲν ὑπῆρξαν αἱ ἀνασκαφαὶ τοῦ λήξαντος ἔτους ὅλως ἄκαρποι. Καὶ τῶν μὲν γλυπτικῶν ἔργων τὰ κάλλιστα καὶ περιεργότατα καὶ μετεκομίσθησαν ἤδη εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Κεντρικὸν Μουσεῖον καθ' ὑπουργικὴν διαταγὴν (οἷον σύμπλεγμα ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀντίγραφον τοῦ κατὰ χώραν ἔτι μένοντος συμπλέγματος τοῦ δυτικοῦ ἀετώματος τοῦ Παρθενῶνος καὶ ἀνάγλυφον Ἡρακλῆ ἀναπαυόμενον εἰκονίζον καὶ κεφαλαί τινες ἔτι, ὧν τινες εἰκονικαὶ λόγου ἄξιαι) τῶν δὲ ἐνεπιγράφων λίθων οἱ σπουδαιότατοι οἱ μὲν ἀνεκοινώθησαν ἤδη, οἱ δὲ ἀνακοινωθήσονται ὁσονούπω τοῖς ἑταίροις καὶ τοῖς λοιποῖς φιλαρχαίοις διὰ τῆς ἡμετέρας Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Ἀλλὰ καὶ *ὄστρακα*, ἤτοι ἀγγείων θραύσματα, πολλὰ καὶ διάφορα ἦλθον εἰς φῶς, ὧν τινα διὰ τὴν ἐξαίρετα σῳζομένην ἐπιχρύσωσίν των *σπάνια* καὶ τούτου κυρίως ἕνεκα λόγου ἄξια, καὶ εἰδώλια πήλινα, τῶν καλῶν τῆς τέχνης χρόνων προϊόντα, ἀρκετὰ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ ποικίλα ἀναθήματα, περὶ ὧν θὰ ῥηθῶσι τὰ δέοντα ἐν καιρῷ καὶ τόπῳ εὐθέτῳ.

Καὶ τοιαῦτα μὲν συντόμως εἰρημένα ἐνταῦθα τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἐν Ἐλευσῖνι ἀνασκαφῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος. Τὸ δὲ ἐλευσόμενον εἴθε νὰ ἐξαγγελθῇ τοῖς ἑταίροις ὅτι τέλος πάντων τὸ ἔργον ἡμῶν τὸ ἐν Ἐλευσῖνι ἐπερατώθη ὁλοσχερῶς.

Ἐν Ἐλευσῖνι τῇ 7ῃ Ἰανουαρίου 1889.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην κατὰ τὸ ἔτος δραχμαὶ 15,816.05.

Τετάρτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν *Μυκήναις*, ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Χρήστου Τσούντα, ὡς καὶ πρότερον. Ἡ ἔκθεσις αὐτοῦ ἔχει οὕτως·

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΜΥΚΗΝΑΙΣ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1888 εἰργάσθημεν ἐπὶ πέντε μὲν περίπου μῆνας εἰς ἀνασκαφὰς τάφων, ἐπὶ ἕνα δὲ καί τινας ἡμέρας εἰς ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ προπέρυσιν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως Μυκηνῶν ἀνακαλυφθέντος ἀνακτόρου. Τάφοι ἠνοίχθησαν τριάκοντα καὶ ἕξ, ὅμοιοι τοῖς περυσινοῖς, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς εὑρεθέντα κτερίσματα εἶναι διαφόρων εἰδῶν· τὰ κυριώτερα ἐξ αὐτῶν εἶναι τὰ ἑξῆς· 1) εἴκοσι καὶ ἑπτὰ λίθοι ἐγγεγλυμμένοι (σφραγιδόλιθοι), ὧν πολλοὶ εἶναι ἀξιολογώτατοι εἴτε διὰ τὴν τέχνην εἴτε διὰ τὰς παραστάσεις των· 2) εἷς κύλινδρος μικρός, ἐφ' οὗ ὑπάρχουσιν ἐγγεγλυμμέναι τέσσαρες μορφαί, ὧν αἱ τρεῖς φέρουσιν ἐπὶ σώματος ἀνθρωπίνου κεφαλὰς ζώων καὶ ἄλλα τινά. 3) δύο χρυσοῖ δακτύλιοι μετ' ἐγκεχαραγμένων παραστάσεων ἐπὶ τῆς σφενδόνης· 4) μία ἀργυρᾶ φιάλη, περὶ τὸ χεῖλος τῆς ὁποίας ὑπῆρχον ἐπικεκολλημένα εἴκοσι καὶ ἓν πρόσωπα ἐκ χρυσοῦ· ἐξ αὐτῶν σώζονται μόνον ἑπτά· 5) πυξὶς λιθίνη μετὰ πώματος, ἐφ' ἧς ὑπῆρχον ἀνάγλυπτοι δύο πολύποδες, τέχνης πολὺ καλῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν σώζεται ἄρτιον· 6) ἐννέα χαλκᾶ ἀγγεῖα, ὧν τὸ μέγιστον ἔχον διάμετρον 0,48 μ. κοσμεῖται τὸ χεῖλος διὰ σπειροειδῶν κοσμημάτων· ἓν ἄλλο σχήματος πρόχου ἔχει περὶ τοὺς ὤμους ζώνην ἐκ δεκαεπτὰ ἐκτύπων κεφαλῶν βοῶν· 7) τρεῖς κεφαλαὶ ἐξ ἐλεφαντοστοῦ ὕψους 0,08 ἕως 0,10 μ., ὧν ἡ μία μάλιστα διατηρεῖται πολὺ καλῶς· 8) πολλὰ ἄλλα ἀντικείμενα ἐξ ἐλεφαντοστοῦ, ὧν τινα μετ' ἀναγλύπτων παραστάσεων, μὴ διατηρουμένων ὅμως, ὡς συνήθως, καλῶς· 9) διάφορα μικρότερα χαλκᾶ ἀντικείμενα, ἤτοι μαχαίρια, αἰχμαὶ δοράτων καὶ βελῶν, ἓν ξυρόν, δύο κάτοπτρα, μία πόρπη κτλ. Τέλος πλεῖστα μικρὰ

κοσμήματα ἐξ ὑελώδους μάζης, ἐκ κρυστάλλου, ἠλέκτρου καὶ χρυσοῦ (1).

Ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως κατηδαφίσθη μέρος τοῦ ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις ἐπὶ τοῦ ἀνακτόρου οἰκοδομηθέντος κρηπιδώματος καὶ ἀπεκαλύφθη οὕτω ὁλόκληρος ἡ αὐλὴ μετὰ τῆς αἰθούσης, πρὸς δὲ καὶ ὁλόκληρον τὸ πρὸς βορρᾶν τοῦ ἀνδρῶνος δωμάτιον, τὸ μόνον ἐκ τοῦ γυναικωνίτου σωζόμενον, τὸ ὁποῖον εὑρέθη ἔχον τρία *τοιχάλια*, δηλαδὴ χαμηλὰ θρανοειδῆ κτίσματα ἐκ πηλοῦ, ἐφ' ὧν ἐστρωμένων δι' ὑφασμάτων ἐκάθηντο. Συγχρόνως ἐπεχειρήθη καὶ ἡ κάθαρσις τῶν δύο κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς ἀκροπόλεως συρίγγων, ἀπεδείχθη δ' ἐνταῦθα ὅτι ἡ βορεία ἐξ αὐτῶν ἀφοῦ διασχίζῃ ὅλον τὸ πάχος τοῦ τείχους ἐγκαρσίως ἐξακολουθεῖ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ περὶ τὰ ἐννέα μέτρα· ἡ ἔξοδος ὅμως τῆς σύριγγος δὲν ἀπεκαλύφθη ἔτι, διότι διεκόπησαν αἱ ἀνασκαφαί.

Χρ. Τσουντασ

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 5,419.50.

Τὸ ὅλον δὲ εἰς ἀνασκαφὰς τοῦ ἔτους ἐδαπάνησεν ἡ Ἑταιρία, συμπεριλαμβανομένου καὶ ἑνὸς μικροῦ κονδυλίου εἰς αὐτὰς ὑπηγμένου λογιστικῶς, δραχμαὶ 86,342.30, ποσὸν τοῦτο χρημάτων, ὅσον οὐδέποτε ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἑταιρίας εἰς ἓν ἔτος ἐδαπανήθη εἰς ἀνασκαφάς, ἂν καὶ ἔλειψε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ τέως πρόσοδος τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου.

Μεταβαίνομεν εἰς ἄλλα τοῦ ἔτους ἔργα τῆς Ἑταιρίας. *Ἀγοραὶ ἀρχαίων* ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν τῆς Ἑταιρίας συλλογῶν ἐγένοντο κατὰ τὸ διανυθὲν ἔτος μέτριαι, ἐν ὅλῳ δραχμῶν 9,630.50. Τῶν ἀγορασθέντων πάντων θέλει προστεθῇ κατάλογος ἐν τῷ τυπωθησομένῳ τεύχει τῆς λογοδοσίας ταύτης, ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν δωρηθέντων τῇ Ἑταιρίᾳ ἀρχαίων μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν δωρητῶν. Νῦν δὲ πρῶτον εἰσάγονται οἱ διττοὶ οὗτοι κατάλογοι ἐν ταῖς λογοδοσίαις.

Πάντα δὲ τὰ ἀρχαῖα τῆς Ἑταιρίας, πλὴν τινῶν κοινοτάτων

(1) Ἔκθεσιν πληρεστέραν μετ' εἰκόνων ἴδε νῦν Ἀρχ. Ἐφημ. 1888 σελ. 119 πίν. 7-10.

καὶ ἀσημάντων καὶ πλὴν τῶν ἐκ Μυκηνῶν ἐσχάτως κομισθέντων καὶ παραδοθέντων ἡμῖν διὰ λεπτομεροῦς πρωτοκόλλου, εἶναι καταγεγραμμένα ἐν χειρογράφοις καταλόγοις τηρουμένοις ἐν τῷ Μετσοβίῳ. Ὁ γενικὸς ἀριθμός των συμποσοῦται εἰς 17,800 (1)· Ἡ καταγραφὴ δὲ αὕτη ἡ ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου Ἀθανασίου Σ. Κουμανούδη ἀπὸ ἐτῶν γινομένη διευκολύνθη κατὰ τὸ διανυθὲν ἔτος, προσληφθέντος πρὸς τοῦτο ἀπὸ τῆς α΄ παρελθόντος Ἰουνίου καὶ ἑνὸς βοηθοῦ, ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου.

(1) Σύγκειται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἑξῆς καθ' ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν: Λιθίνων 4520, χαλκῶν 1202 (ἐξ ὧν 118 σταθμά), σιδηρῶν 60, μολυβδίνων 2866 (ἐξ ὧν 1347 σύμβολα, 453 σταθμά, 563 μολυβδόβουλλα), ἀργυρῶν 73, χρυσῶν 265, ὑαλίνων 356, διαφόρων ὑλῶν 347, πηλίνων ἀγγείων 4307, (ἐν οἷς τὰ 320 πήλ. θραύσματα), πηλίνων μορφῶν 1990, πηλ. λύχνων 1079, πηλ. μητρῶν 192, πηλ. σκευῶν 290, πηλ. πυραμιδοειδῶν 102, πηλ. ἀρτοειδῶν 28, πηλ. λαβῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. - Ἰστέον δέ, ὅτι αἱ λαβαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπίγραφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσοῦνται νῦν ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας, ἀποκείμεναι ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρβακείου, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ A. Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ Inscriptions céramiques de Grèce, Paris, 1871. - Νομίσματα δέ, μετὰ τὴν προπέρυσιν παράδοσιν τῶν πολλῶν εἰς τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον, εἰσῆλθαν τῷ 1888 εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας ἄλλα πάλιν, τὰ πλεῖστα μὲν ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν, τινὰ δὲ καὶ ἐκ δωρεῶν, τὰ ἑξῆς·

Ἑλληνικὰ ἀργυρᾶ	4	
» χαλκᾶ	408	412
Ῥωμαϊκὰ ἀργυρᾶ	4	
» χαλκᾶ	185	189
Βυζαντινά, μεσαιωνικὰ καὶ νεωτερικά· χρυσᾶ	2	
» » » » χαλκᾶ	95	
Τουρκικοὶ παράδες.	508	605
Τὸ ὅλον		1206

καὶ εἶναι πάντα ἀκριβῶς καταγεγραμμένα ἐν ἰδίῳ καταλόγῳ.

Ἔτι σημειοῦμεν, ὅτι τῶν πηλίνων τῆς Ἑταιρίας ἀγγείων ὑπάρχει Γαλλιστὶ ἐκδεδομένος κατάλογος ὑπὸ M. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίοις τῷ 1878, τῶν δὲ πηλίνων μορφῶν ὡσαύτως Γαλλιστὶ ὑπὸ J. Martha, ἐν Παρισίοις 1880. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ L. von Sybel τῷ ἐπιγραφομένῳ Katalog der Sculpturen zu Athen, Marburg, 1881, καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας, ὅσα ἕως τότε εἶχε λίθινα γλυπτά, περιεγράφησαν σχεδὸν πάντα. Ἀναφέρομεν καὶ τὸν ἑξῆς ἐπίτομον κατάλογον τῶν Ἀθήνησι Μουσείων· Die Museen Athens von Arthur Milchhöfer. Athen, K· Wilberg, 1881.

Ἠνοίγετο δὲ τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Μουσεῖον διά τε τοὺς ἑταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν. Εἰσεπράχθησαν δ' ἐξ εἰσιτηρίων κατὰ τὸ ἔτος δραχμαὶ 2968. Ἐλευθέρα δὲ εἶναι ἡ εἴσοδος τὸ Σάββατον.

Εἰς τὰ διάφορα *Μουσειακὰ ἔργα*, οἷον κατασκευὴν θηκῶν, βάθρων, ἐπίπλων, στολῶν διὰ τοὺς φύλακας, συγκολλήσεις καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων, ἔτι δὲ καὶ εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Μουσείου ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ ἔτος δρ. 12,007.40.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρίας ηὐξήθη κατὰ τὸ ἔτος ἐξ ἀγορῶν διὰ δαπάνης δρ. 2,613.25, ἐν οἷς καὶ τὰ δετικὰ τῶν βιβλίων. Θέλει δὲ προσαρτηθῇ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει πίναξ ἐμφαίνων τά τε ἀγορασθέντα καὶ τὰ δωρηθέντα. Πάντων δὲ τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς Ἑταιρίας κτηθέντων βιβλίων ὑπάρχει κατάλογος ἐν δελτίοις.

Τῆς *Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος*, τῆς ἐκδιδομένης δαπάνῃ τῆς Ἑταιρίας ἐτυπώθησαν μὲν τὰ δύο πρῶτα τεύχη τοῦ ἔτους 1888 ὁμοῦ ἤδη πρὸ δύο μηνῶν, δὲν διενεμήθησαν δὲ εἰσέτι, ἕνεκα δυσχερείας τινὸς τεχνικῆς, ἀπροσδοκήτως ἀναφυείσης περὶ τὴν διὰ φωτοτυπίας ἀπόδοσιν ἑνὸς τῶν πινάκων. Ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ δυσχέρεια θὰ ὑπερνικηθῇ, ὥστε καὶ τὰ λοιπὰ δύο τεύχη τοῦ ἔτους ἐγκαίρως, καθ' ὅσον εἶναι δυνατόν, νὰ παρασκευασθῶσιν εἰς ἔκδοσιν. Δὲν πρέπει δὲ οἱ παρ' ἡμῖν φιλάρχαιοι νὰ ἀσχάλλωσι πολὺ διὰ τὰς κατὰ καιροὺς ἐπερχομένας τοιαύτας βραδύτητας, ἀναλογιζόμενοι τὸ ἐν πολλοῖς ἔτι ἀκατάρτιστον τοῦ ἡμετέρου ἔθνους. Ἄλλοτε εἴπομεν καὶ ἄλλας παρὰ τὴν σημερινὴν αἰτίας τῶν βραδυτήτων τούτων, ἃς κρίνομεν περιττὸν νῦν νὰ ἐπαναλάβωμεν. Σὺν τῷ χρόνῳ, ὄχι ἐν ἀκαρεῖ, θὰ κραταιωθῶμεν, ὅπως καὶ οἱ αἰῶνας ὅλους προηγησάμενοι ἡμῶν ἐν τῷ πολιτισμῷ ἄλλοι λαοί.

Ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν Ἐφημερίδα ἐν τῷ ἔτει δρ. 4,933. Εἰσεπράχθησαν δὲ ἐκ πωλήσεως τευχῶν αὐτῆς δρ. 2,806.40. Ἀνακοινοῦμεν δὲ ὑμῖν, ὅτι κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου, γενομένην τῇ 10 παρελθόντος Νοεμβρίου, εἰς τοὺς πληρόνοντας τὴν συνδρομήν των ἑταίρους θὰ πωλῆται εἰς τὸ ἑξῆς ἡ Ἐφημερὶς ἀντὶ δραχμῶν 10, καὶ ὄχι ὅπως ἕως τώρα ἀντὶ 16.

Πρὸς γνῶσιν τῶν ἑταίρων ῥητέα ἔτι κρίνονται καὶ τάδε. Τῇ

20 παρελθόντος Μαΐου παρεδόθησαν διὰ πρωτοκόλλου εἰς τὸν διευθύνοντα τὸ ἀνθρωπολογικὸν Μουσεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Δρα Κλῶνα Στέφανον ὀστᾶ ἀρχαῖα ἐκ τάφων τῆς Ἐλευσῖνος.

Ὡσαύτως διὰ πρωτοκόλλου τῇ 11 Φεβρουαρίου 1888 παρεδόθησαν εἰς τὸν ἔφορον ἀρχαιοτήτων Χρ. Τσούνταν 351 ἀρχαῖα γλυπτὰ ἵνα εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον.

Ὡσαύτως πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν διὰ πρωτοκόλλου τῇ 5 παρελθόντος Ὀκτωβρίου παρεδόθησαν εἰς τὸν Δρα Lolling, τὸν προσκεκολλημένον παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς παιδείας κεφαλαὶ τρεῖς μαρμάριναι ἐκ τῶν ἐν Ἐλευσῖνι ἀνασκαφεισῶν καὶ τηρουμένων τέως ἐν τῷ Μετσοβίῳ.

Παρελάβομεν δὲ ὡσαύτως διὰ πρωτοκόλλου τῇ 29 παρελθόντος Δεκεμβρίου παρὰ τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Χρ. Τσούντα διάφορα ἀρχαῖα, προερχόμενα ἐκ τῆς ἐν Μυκήναις ἐντολῇ καὶ δαπάνῃ τῆς Ἑταιρίας ἀνασκαφῆς.

Ὡσαύτως παρὰ τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Βασ. Λεονάρδου ἀρχαῖα ἐκ τοῦ Ἀμφιαρείου κατὰ τὴν ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου 1888 ἔκθεσίν του καὶ τὴν μνείαν αὐτῶν ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ Συμβουλίου (συνεδρ. τῆς 28 Ἰανουαρίου 1888).

Ὡσαύτως ἀρχαῖα ἐξ Ἐλευσῖνος παρὰ τοῦ ἐφορεύοντος τὴν ἐκεῖ ἀνασκαφὴν τῆς Ἑταιρίας Δημ. Φιλίου, κατὰ τὰ Πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου (συνεδρ. τῆς 12 Ὀκτωβρίου, τῆς 19 Νοεμβρίου καὶ τῆς 29 Νοεμβρίου 1888).

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κατὰ τὸ ἔτος πεπραγμένων λέγομεν, ὅτι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου πρὸς ταῖς γενομέναις δαπάναις εἰς τὰς εἰρημένας ἀνασκαφάς, ἐπληρόνοντο ἔτι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τακτικῶς φύλακες ἀρχαιοτήτων ἐν Ἐλευσῖνι, Ἀμφιαρείῳ τῆς Ὠρωπίας, Θεσπιαῖς, Τανάγρᾳ, Ἐπιδαύρῳ τῇ Ἀργολικῇ καὶ Μυκήναις. Ἔτι δὲ ἐδίδοντο καὶ ὁδοιπορικὰ καὶ ἐπιδόματα μισθοῦ τὰ συνήθη εἰς τοὺς ἐφόρους τοὺς ἐκπεμπομένους εἰς ἀρχαιολογικὰς τῆς Ἑταιρίας ὑπηρεσίας. Εἰς ταῦτα πάντα ἐδαπανήθησαν ἐν τῷ ἔτει δραχμαὶ 4,573.15. Καὶ αὗται μὲν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας. Προκατεβλήθησαν δὲ κατὰ τὸ ἔτος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου παρὰ τῆς Ἑταιρίας ἀτόκως διὰ ἐξαγορὰν οἰκιῶν

καὶ γηπέδων ἐν Ἐλευσῖνι καὶ Ἀθήναις, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Κεντρικοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου δραχ. ἐν ὅλῳ 131,907.21, ὧν ἀπελήφθησαν ἤδη αἱ 95,880.70, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀποληφθήσονται.

Τελειόνοντες νῦν τὴν λογοδοσίαν ἀναγκαζόμεθα ἐκ τοῦ καθήκοντος νὰ ἐπαναλάβωμεν ὑπομνηστικῶς ὅσα πολλάκις ἤδη καὶ τελευταῖον προπέρυσι τὸ Συμβούλιον διὰ πλειόνων ἐξέθηκε περὶ ἀνεπαρκείας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφόρων, δι' ἣν ἀνεπάρκειαν αἱ ἐπαρχίαι τοῦ βασιλείου ἀρχαιολογικῶς μένουσιν ἀνεφόρευτοι, περὶ τῶν ἀσεβῶς λατομουμένων λόφων ἐν τοῖς πέριξ τῶν Ἀθηνῶν, περὶ τῆς ἐξοικίσεως τῶν Ἀναφιωτῶν ἀπὸ τῶν πρὸς βορρᾶν τῆς Ἀκροπόλεως κλιτύων, ἔνθα πρὸ ἐτῶν παρανόμως ἐνιδρύθησαν, τέλος περὶ τῆς ἄρσεως τῶν σιδηρῶν τροχιῶν ἀπὸ τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ Ὀλυμπιείου. Πάντων τούτων καὶ σήμερον μνημονεύοντες, δὲν ἀπελπιζόμεθα ὡς ἐκ τῶν ἐνεργειῶν εἰς ἃς προβαίνει ἡ Κυβέρνησις, ὅτι δὲν θὰ ἐπέλθῃ προσεχῶς ἡ θεραπεία ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀρχαιολογίας καὶ πρὸς αὔξησιν τῆς ὑπολήψεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους παρὰ τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ ταμίας τῆς Ἑταιρίας Γεώργιος Νικολαΐδης ἀνέπτυξε προφορικῶς κατ' ἄρθρον τὸν ἐντύπως ὑποβληθέντα εἰς τὴν Συνέλευσιν ἰσολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τὸν πίνακα τῆς καταστάσεως τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1888, ὡς ἕπονται ἐνταῦθα.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΙ

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ

Α. Συνδρομαι. Τακτικαὶ	Δρ.	10,228	—	
» Ἔκτακτοι καὶ κληροδοτήματα	»	12,057	10	22,285
Β. Τοκοι εν Γενει. Ἐκ χρεωγράφων	»			7,104
Γ. Μερισμα. Ἐκ μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης 40. (α)	»			8,970
Δ. Δημ. Χρεωγραφα. Ἐκ κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν	»	3,212	—	
» » πωληθεισῶν »	»	51,242	50	54,454
Ε. Μουσεια. Ἐξ εἰσιτηρίων εἰς αὐτὰ	»			2,968
ϛ. Λαχειον. Περίοδος ΙΒ′	»			80,103
Ζ. Διαφορα (β)	»			4,036
Η. Ενοικια	»			360
Θ. Εφημερις Αρχαιολογικη	»			2,806
				183,088

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Ι. Αποληψις. Προκαταβολῶν λογαριασμῷ Δημοσίου	»	95,880	70	
» » » Ἑταιρίας	»	2,000	—	
ΙΑ. » Χρέους Γιανοπούλου	»	25,391	56	
ΙΒ. » Καταθέσεως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν	»	17,800	—	141,072
Τὸ ὅλον τῶν εἰσπράξεων	»			324,160
Υπολοιπον Ταμειου. Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1887	»			5,038

(α) Ἤτοι τῶν 30 μετοχῶν τῆς Ἑταιρίας καὶ
» 10 » ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Ῥώμα.
40

(β) Ἤτοι ἀπὸ πώλησιν λίθων . . . . Δρ. 101.—
» ὑπερτίμησιν χρυσῶν νομισμάτων . » 3,483.23
» ἀμοιβὴν κληρωθ. ὁμολ. τῶν 6 ἑκατομ. » 442.—
» πρόστιμον . . . . » 10.—
4,036.23

Ὅλον εἰσπράξεων	Δρ.			329,199

ΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1888.

ΠΛΗΡΩΜΑΙ

ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν	Δρ.	5,050	—		
» Γραφικὴ ὕλη, χάρτης, τυπωτικά, ταχυδρομικὰ κλπ.	»	3,733	50		
» Βιβλιοθήκη, ἀγορὰ βιβλίων καὶ δετικά	»	2,613	25	11,396	75
ΜΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν	»	6,940	—		
» Ἀρχαιοθῆκαι, συγκολλήσεις καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων	»	5,067	40		
» Ἀγορὰ ἀρχαίων	»	9,630	50	21,637	90
ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ. Ἀκροπόλεως	»	57,959	40		
» Ὀλυμπιείου	»	6,732	—		
» Ἐλευσῖνος	»	15,816	05		
» Ἀγορᾶς	»	415	35		
» Μυκηνῶν	»	5,419	50	86,342	30
ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ. Ἐπιμίσθιον ἐφόρων, μισθοὶ φυλάκων ἐπαρχιακῶν Μουσείων καὶ μνημείων	»			4,573	15
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ	»			4,933	70
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Ἀγορὰ μετοχῶν της	»			8,396	—
ΛΑΧΕΙΟΝ. Περίοδος ΙΒ'.	»			38,184	79
ΔΙΑΦΟΡΑ	»			339	20
				175,803	79

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Κατάθεσις	»	17,800	—		
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμῷ Δημοσίου	»	131,907	21		
» » Ἑταιρίας	.	2,000	—	151,707	21
Τὸ ὅλον τῶν δαπανῶν	»			327,511	—
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ τοῦ Ταμείου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1888 μεταφερόμενον εἰς τὰ βιβλία τοῦ 1889.	»			1,688	05
				329,199	05

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡ

ΜΕΡΙΔΕΣ	Ὑπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1887			Πράξεις κατὰ τὸ 1888		
	Χρέωσις		Πίστωσις	Χρέωσις		Πίστωσις
Α. Ακινητα. Οἰκόπεδα καὶ οἰκίαι ἐν Ἀθήναις Κηφισίᾳ, Ἐλευσῖνι κλπ. . .	29,080	88				
Β. Εθνικη Τραπεζα. Μετοχαὶ αὐτῆς. . (α)	114,157	10		8,396	—	
Γ. » » Καταθέσεις ἔντοκοι . .				17,800	—	17,800
Δ. Δημ. Χρεωγραφα . . . . (α)	94,742	92				54,454
Ε. Προκαταβολαι. Λογαριασμῷ Δημοσίου .	51,442	82		131,907	21	95,880
Ϛ. » » Ἑταιρίας .	1,000	—		2,000	—	2,000
Ζ. Χρεος Γιαννοπούλου	69,392	18				25,391
Η. Ταμειον τοῦ 188.	5,038	18		324,160	87	327,511
	364,854	08		484,264	08	523,037
				364,854	08	
				849,118	16	
				523,037	76	
				326,080	40	ἰσοζύγιον

Κατατεθειμένα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν :
50 ὁμόλογα τῶν 60 ἑκατομμυρίων
108 » » 10 »
117 » » 6 »
40 μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης

ΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1888.

Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1888			
Χρέωσις			Πίστωσις
29,080	88		
122,553	10	(α)	
40,288	42	(β)	
87,469	33	(γ)	
1,000	—		
44,000	62	(δ)	
1,688	05	(ε)	
326,080	40		
326,080	40		

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

(α) Λογαρ. τοῦ	1887	Δρ.	114,157.10			
»	1888	»	122,553.10	πλέον δρ. 8,396.—		
(β) »	1887	»	94,742.92			
»	1888	»	40,288.42	ἔλατ.		δρ. 54,454.50
(γ) »	1887	»	51,442.82			
»	1888	»	87,469.33	πλέον » 36,026.51		
(δ) »	1887	»	69,392.18			
»	1888	»	44,000.62	ἔλατ.		» 25,391.56
(ε) »	1887	»	5,038.18			
»	1888	»	1,688.05	ἔλατ.		» 3,350.13
				δρ. 44,422.51		δρ. 83,196.19
						» 44,422.51
				Ἐλάττωσις τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας		Δρ. 38,773.68

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

Λογαριασμὸς τοῦ ἔτους	1887	Δρ.	364,854.08
» »	1888	»	326,080.40
Διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον, ὡς ἀνωτέρω		Δρ.	38,773.68

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚ

Α'. ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	1858 - 1887		1888		Ὅλον
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ					
Συνδρομαι Ἐτήσιαι . . . . Δρ.	164,147	35	10,228	—	174,375
» Ἔκτακτοι. . . . »	65,246	51	10,057	10	75,303
» Εἰδικαὶ . . . . »	52,745	53			52,745
Τοκοι καὶ Μερισματα. Ἐν γένει. »	432,955	15	16,074	78	449,029
ΔημοσιαΧρεωγραφα.Ἐξαργύρωσ. κληρωθ. ὁμολογ. »	340,894	52	54,454	50	395,349
Μουσεια. Ἐξ εἰσιτηρίων . . . »	15,953	25	2,968	—	18,921
Ακινητα. Πώλησις ἀκινήτων . . »	10,258	93			10,258
» Ἐνοίκια. . . . . »	6,730	08	360	—	7,090
Κληροδοτηματα . . . . . »	12,920	72	2,000	—	14,920
Διαφορα . . . . »	15,980	29	4,036	23	20,016
Αρχαιολ.Εφημερισ(παλαιὰ)καὶκατάλογοι τῶν ἐν τοῖς Μουσείοις ἀρχαίων. »	1,882	18	2,806	40	4,688
» » Νέα τῆς Γης Περιόδ. »	8,708	20			8,708
Επιστροφη Χρηματων . . . »	1,720	09			1,720
Λαχειον . . . . »	1,017,888	02	80,103	60	1,097,991
	2,148,030	82	183,088	61	(α)2,331,119
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ					
Δανεια καὶ ἀπόληψις καταθέσεων . »	164,732	14	17,800	—	182,532
Προκαταβολαι. Ἀποληφθεῖσαι . »	492,030	02	97,880	70	589,910
Βιομηχ. Τραπεζα. Ἀλληλόχρεως λογαριασμός . . »	839,116	92			(6) 839,116
Αποληψις Χρεους Γιαννοπούλου. »			25,391	56	25,391
Παρακαταθηκαι . . . . . »	12,632	59			12,632
	3,656,542	49	324,160	87	3,980,703
Ταμειον. Ὑπόλοιπα διαχειρίσεως μέχρι τοῦ 1888 . . »	1,688	05	5,038	18	6,726
	3,658,230	54	329,199	05	3,987,429

(α) Κύρια ἔσοδα . . . . . . Δρ. 2,331,119.43
(6) Διάφοροι λογαριασμοὶ . . . . » 1,649,583.93
Δρ. 3,980,703.36

ΤΑΙΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1858-1888.

Β'. ΠΛΗΡΩΜΑΙ	1858 - 1887		1888		Ὅλον	
ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ						
ΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν, τυπωτικά, ἔξοδα διάφορα καὶ Βιβλιοθήκη. Δρ.	89,652	57	11,396	75	101,049	32
ΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν, ἀρχαιοθῆκαι, φυλακεῖα, ἐπισκευαὶ καὶ συγκολλήσεις ἀρχαίων . . »	151,758	39	12,007	40	163,765	79
ΓΟΡΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ. . . . »	237,539	94	9,630	50	247,170	44
ΡΧΑΙΑ. Ἀνασκαφαὶ ἐν γένει . . »	527,372	51	86,342	30	613,714	81
» Ἐπισκευαί καὶ ἀναστηλώσεις μνημείων . . . . »	26,205	71			26,205	71
ΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤ. Προσωπ. ἐφόρων καὶ φυλάκων ἐπαρχ. Μουσείων καὶ μνημείων . . . »	84,323	25	4,573	15	88,896	40
» Περισυναγωγὴ καὶ μεταφορὰ ἀρχαίων . . . . . »	3,305	83			3,305	83
ΟΚΟΙ. Ἐν γένει . . . . . »	31,786	37			31,786	37
ΚΙΝΗΤΑ . . . . »	24,838	30			24,838	30
ΙΑΦΟΡΑ. Ποσοστὰ εἰσπράκτορ., ἐκμαγεῖα ἀρχαίων κτλ. . . »	12,799	92	339	20	13,139	12
» Προτομαὶ προέδρ. Ἑταιρ. »	1,696	43			1,696	43
» Συνδρομαὶ εἰς ξένους πρὸς συντέλεσιν ἀνασκαφῶν . . »	446	43			446	43
ΠΡΟΒΛΕΠΤΑ . . . . »	1,886	18			1,886	18
ΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ . . . . »	275,792	30			275,792	30
ΙΕΤΟΧΑΙ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ . . »	77,226	43	8,396	—	85,622	43
ΑΧΕΙΟΝ . . . . »	434,901	87	38,184	79	473,086	66
ΚΙΝΗΤΑ. Ἐπισκευαὶ . . . . »	671	15			671	15
ΡΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜ. (Νέα Γῆς Περιόδ.) »	44,395	95	4,933	70	49,329	65
	2,026,599	53	175,803	79	2,202,403	32
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ						
ΑΝΕΙΑ. . . . . »	65,625	—			65,625	—
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Ἀποληπτέαι. . »	596,778	48	133,907	21	730,685	69
ΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ. . . . . »	839,116	92			839,116	92
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ . . . . . »	10,838	57			10,838	57
ΑΘΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ . . . . . »	267	87			267	87
ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ. . . . . . »	100,000	—	17,800	—	117,800	—
	3,639,226	37	327,511	—	3,966,737	37
ΤΑΜΕΙΟΝ . . . . »	19,004	17	1,688	05	20,692	22
	3,658,230	54	329,199	05	3,987,429	59

ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΙΒ'.

ΧΡΕΩΣΙΣ

Κατὰ τὸ δημοσιευθὲν πρωτόκολλον ἐξελέγξεως τῶν πωληθέντων κλήρων τῆς ΙΒης Περιόδου, ἐπωλήθησαν κλῆροι . . . 28,801				
Ἀλλὰ δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ πώλησις, μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου, κλήρων . 141				
Ἡ πραγματικὴ πώλησις περιωρίσθη εἰς κλήρους. . . 28,660 ἀποφέροντας πρὸς δραχ. 3, ἐν ὅλῳ. . Δρ.			85,980	—
Εἰσήχθησαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας. »				
κατὰ μὲν τὸ 1887 διὰ διπλοτύπ. ἀρ. 19 »	5,876	40		
κατὰ δὲ τὸ 1888 διὰ διπλοτύπου » 7 »	45,464	20		
» » » 19 »	64	50		
» » » 46 »	34,574	90		
	85,980	—	85,980	—
Ὑπερτίμησις χρυσῶν νομισμάτων ἀποσταλέντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξ ἀντιτίμου πωληθέντων κλήρων ὡς τὸ διπλότυπον ἀρ. 47 . .	1,839	73	1,839	73
Δρ.	87,819	73	87,819	73

ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΝ ΕΤΕΙ 1888

α) Μισθὸς προσωπικοῦ ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 6, 25, 53, 82, 112, 137, 154, 174, 195, 216, 240 καὶ 264 πρὸς δρ. 250. . . Δρ.	3,000	—		
6) Ἀμοιβὴ προσωπικοῦ ἔνταλμα ἀρ. 41. »	850	—		
γ) Ἐξαργύρωσις 165 κερδησάντων κλήρων ὡς τὸ ἔνταλμα 252 . . . . . »	25,661	80		
δ) Προμήθεια πωλησάντων τοὺς 28,660 κλήρους τῆς Περιόδου ταύτης, ὡς τὸ ἔνταλμα 251 . . . . »	7,836	99		
ε) Εἰς ἔξοδα διάφορα ὡς τὸ ἔνταλμα 253. »	836	—	38,184	79
ϛ) Ἐξαργυρωτέοι κερδήσαντες κλῆροι μὴ παρουσιασθέντες ἔτι ἤτοι				
2. δύω ἐκ τῶν ἑπτὰ ὧν ἕκαστος κερδίζει δραχμὰς 576 . . . . »	1,152	—		
1. Εἷς ἐκ τῶν δέκα ὧν ἕκαστος κερδίζει δραχμὰς 144 . . . . »	144	—		
32. Τριάκοντα δύω ἐκ τῶν 180 ὧν ἕκαστος κερδίζει δραχμὰς 57.60 . . . . »	1,843	20	3,139	20
			41,323	99
Καθαρὸν κέρδος ἐκ τοῦ λαχείου Δρ.			46,495	74
			87,819	73

Εἶτα ὁ πρόεδρος ἐζήτησε τὴν συναίνεσιν τῆς Συνελεύσεως πρὸς ὁριστικὴν συνομολόγησιν τῆς περὶ τοῦ λαχειοφόρου δανείου συμβάσεως καὶ ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Προτείναντος δέ τινος τῶν ἑταίρων, ὅπως ἀναβληθῇ ἡ περὶ τούτου σκέψις καὶ ἀπόφασις εἰς ἄλλην συνέλευσιν μετὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ νέου συμβουλίου, ἠγέρθη βραχεῖα συζήτησις, μεθ' ἣν ἡ Συνέλευσις ἀποῤῥίψασα διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν συνήνεσεν ἄνευ ἄλλης ἀντιῤῥήσεως ὅπως συνομολογηθῇ ἡ σύμβασις καὶ ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Εἶτα ἡ Συνέλευσις προέβη εἰς ἐκλογὴν τῆς ἐξελεγκτικῆς τῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπῆς. Ἐξελέχθησαν δὲ ἐλεγκταὶ οἱ Θεμ. Κετσέας, Νικόλ. Ἀναστασίου καὶ Κυπάρ. Στέφανος, καὶ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

Μετὰ δύο δ' ἑβδομάδας, τῇ 26ῃ Φεβρουαρίου 1889, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ 10ῃ πρὸ μεσημβρίας συνελθόντων αὖθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἑταίρων περὶ τοὺς 150, ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Ἀλ. Κοντόσταυλος ἀναγγέλλει τὸν κατὰ τὸν ὀργανισμὸν σκοπὸν τῆς σημερινῆς συνελεύσεως, ἤτοι ἀκρόασιν τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν καὶ ἐκλογὴν τοῦ Συμβουλίου διὰ δύο ψηφοφοριῶν.

Ὅθεν παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς Νικόλ. Ἀναστασίου ἀνέγνω τὰ ἑξῆς.

Πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν ἑταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Κύριοι,

Συνῳδὰ τῇ ὑμετέρᾳ ἐντολῇ, ἐπιληφθέντες τῆς ἐξελέγξεως τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους 1888 λ/σμῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑταιρίας,

προαγόμεθα, ἵνα ὑποβάλωμεν ὑμῖν σήμερον τὸ τῶν ἐργασιῶν μας ἀποτέλεσμα.

Καὶ πρῶτον παρεβάλομεν ἓν πρὸς ἓν τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων ἀποδείξεων, ἤτοι τὰ τοῦ εἰσπράκτορος ἀπὸ ἀριθ. 1-299 καὶ τὰ τοῦ ταμίου ἀπὸ ἀριθ. 1-50 πρὸς τὸ ἡμερολόγιον τὸ καὶ βιβλίον ἅμα ταμείου· εὕρομεν δ' ὅτι αἱ εἰσπράξεις καθ' ὅλον τὸ λῆξαν ἔτος μετὰ τοῦ ἐκ δραχ. 5,038.18 εἰς μετρητὰ ὑπολοίπου τῆς 31 Δ/βρίου 1887 ἀνῆλθον εἰς . . . . Δρ. 329,199.05

Ἤτοι ἐκ κυρίων ἐσόδων καὶ τοῦ λαχείου	Δρ. 128,634.11	
Ἐξ ἀντιτίμου κληρωθεισῶν καὶ ἐκπ. ὁμολ. ἐθν. δαν.	» 54,454.50	
καὶ ἐκ διαφόρων λ/σμῶν σὺν τῷ ῥηθέντι ὑπολοίπῳ. .	» 146,110.44	
	329,199.05	

Ἀκολούθως παρεβάλομεν τὰ 275 ἐκδοθέντα χρημ. ἐντάλματα πρὸς τὰ στελέχη, τὰς οἰκείας ἐγγραφὰς καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἑκάστης δαπάνης προσηρτημένα ἔγγραφα, καὶ συνηγάγομεν, ὅτι αἱ δαπάναι ἀνέβησαν ἐν ὅλῳ εἰς . . . . Δρ. 327,511.—

Ἤτοι εἰς κύρια ἔξοδα καὶ ἀμοιβὰς κληρωθ. γραμ.	» 167,407.79	
Εἰς ἀγορὰν μετοχῶν τῆς Ἐθν. Τραπέζης	» 8,396.—	
καὶ εἰς διαφόρους λ/σμοὺς .	» 151,707.21	» 327,511.—

Ὥστε ἔμεινεν ὑπόλοιπον, μεταφερόμενον εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ 1889 ἐκ . . . . Δρ. 1,688.05

Εἶτα προέβημεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου τῆς ΙΒ' περιόδου· ἐκ τῆς διαχειρίσεως δ' αὐτοῦ προέκυψε καθαρὸν κέρδος ἐκ δραχμῶν 46,495.74.

Ἡ περιουσία δὲ τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1888 ἀνήρχετο εἰς δραχμὰς 326,080.40, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἀκολούθων.

α') ἐξ ἀκινήτων ἐν γένει, ἤτοι οἰκιῶν καὶ οἰκοπέδων, ἀξίας	Δρ.	29,080,88
β') ἐκ 40 μετοχῶν τῆς Ἐθν. Τραπέζης ἀξίας	»	122,553.10
γ') ἐκ δημοσίων χρεωγράφων, ἀξίας . . .	»	40,288.42
δ') ἐκ προκαταβολ. διὰ λ/σμὸν τοῦ Δημοσίου ἀξίας.	»	87,469.33
ε') ἐκ προκαταβολ. διὰ λ/σμὸν τῆς Ἑταιρίας ἀξίας.	»	1,000.—
ς') ἐξ ὑπολοίπου ὀφειλῆς τοῦ μακαρ. Γιαννοπούλου ἀξίας	»	44,000.62
ζ') ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τῆς 31 Δβρίου 1888.	»	1,688.05
Ἤτοι ἐν ὅλῳ.	Δρ.	326,080.40

Παρατηρητέον δέ, ὅτι ἡ ἀξία τῆς περιουσίας ταύτης, ὡς ἐκ τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν τε μετοχῶν καὶ δημοσίων χρεωγράφων, εἶναι κατὰ πολὺ ἀνωτέρα, ὡς καὶ ὁ κ. Ταμίας ἐν τῇ συντόμῳ μέν, πλὴν περιεκτικῇ λογοδοσίᾳ αὐτοῦ παρετήρησεν· ἀλλ' ἡμεῖς περιωρίσθημεν εἰς τὴν ἀρχικὴν ἀγοραίαν ἀξίαν, ἥτις καὶ ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ καταστάσει σημειοῦται.

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐθν. δανείων, ὡς καὶ αἱ μετοχαὶ τῆς Ἐθν. Τραπέζης εἰσὶ κατατεθειμέναι ἐπὶ φυλάκτροις παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. 2476 ἕως 2479, 2728 καὶ 2500 ἀποδείξεων, ἃς ἐπέδειξεν ἡμῖν ὁ κ. Ταμίας.

Ἐν γένει, κύριοι, παρετηρήσαμεν κατὰ τὴν μετ' ἐπιστασίας γενομένην ἐξέλεγξιν, ὅτι ἡ εἴσπραξις τῶν ἐσόδων ἐνηργήθη δραστηρίως, αἱ δὲ δαπάναι λελογισμένως καὶ μετὰ φειδοῦς ἐγένοντο.

Τὰ λογιστικὰ δὲ βιβλία, δηλονότι τὸ καθημερινόν, τὸ καθολικὸν καὶ τὰ λοιπὰ βοηθητικὰ τηροῦνται ἐν πληρεστάτῃ τάξει καὶ ἀκριβείᾳ, ἤτοι καθ' ὅλους τοὺς ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ παραδεδεγμένους καὶ λειτουργοῦντας τύπους, διὰ τοῦτο δὲ καὶ σκοπίμως ἀπεφύγομεν ν' ἀναγράψωμεν ἐν τῇ παρούσῃ λεπτομερείας, τόσον περὶ τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν, ὅσον καὶ περὶ τῆς περιουσίας καὶ τῆς διαχειρίσεως ἔτι τοῦ λαχείου εἰδικῶς, καθ' ὅσον τ' ἀποτελέσματα, ἅτινα ἀνωτέρω ἀνεκοινώσαμεν ὑμῖν,

ἐξήχθησαν ἐκ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις ἀναλυτικῶς ἐμφαινομένων ἐγγραφῶν, αἵτινες καὶ ἐδημοσιεύθησαν ἐν συνόλῳ ἐν ἰδίῳ πίνακι, διανεμηθέντι τοῖς ἑταίροις κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν γενικὴν συνέλευσιν.

Καὶ ὁ πίναξ δὲ ὁ μετὰ τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ τῆς καταστάσεως τῆς περιουσίας δημοσιευθεὶς ὑπὸ τὸν τίτλον «πίναξ τῶν ἀπολογισμῶν», τακτικώτατα τηρούμενος, καὶ ὡς ἐν κατόπτρῳ παρουσιάζων τὰς ἀπὸ τοῦ 1858, τουτέστιν ἀπὸ τῆς ἀναβιώσεως τῆς Ἑταιρίας μέχρι τέλους τοῦ 1888 ἐν μέρει καὶ ἐν συνόλῳ ἐνεργηθείσας κατὰ κεφάλαια εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, εἶναι ἐργασία ἀξία λόγου, διότι διττῶς ἀποβαίνει οὗτος χρήσιμος, ὡς παριστάνων εἰς μὲν τὰς καθέτους στήλας, ἀναλελυμένως τά τε ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἑκάστου ἔτους, ὁριζοντίως δέ, τὰ γενικὰ ἀθροίσματα τῶν κατ' ἔτος ὁμοειδῶν ποσοτήτων, ὥστε ἐπὶ τὸ αὐτὸ παρατηρεῖ τις τὴν βαθμιαίαν οἰκονομικὴν καὶ λοιπὴν κατάστασιν τῆς Ἑταιρίας.

Καθ' ἅπαν δὲ τὸ διάστημα τῶν ἐτῶν 1858 ἕως 1888, εἰσεπράχθησαν ἐκ κυρίων ἐσόδων . . . . . Δρ. 2,331,119.43
καὶ ἐπληρώθησαν εἰς κύρια ἔξοδα. . . . » 2,202,403.32

Ἐπὶ πλέον διαφορὰ . . . . . Δρ. 128,716.11

Ὡσαύτως εἰσεπράχθησαν κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἐκ διαφόρων λογαριασμῶν . . . . Δρ. 1,656,310.16
καὶ ἐπληρώθησαν ὁμοίως » 1,785,026.27

Ἐπὶ μεῖον διαφορὰ. . . . . . Δρ. 128,716.11

Ἰσοζύγιον.

Μὴ ἀρκεσθέντες δὲ εἰς μόνην τὴν τῶν λ/σμῶν ἐξέλεγξιν, προέβημεν καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν παντὸς σχέσιν ἔχοντος πρὸς τοὺς λ/σμοὺς τῆς διαχειρίσεως, ἤτοι μετέβημεν καὶ εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας, τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Πολυτεχνείῳ, ἔνθα ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ ἐπιμελητοῦ κ. Αθ. Κουμανούδη τὰς δεούσας πληροφορίας περὶ τῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος κτηθεισῶν ἀρχαιοτήτων, βιβλίων καὶ ἐκδοθέντων τευχῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐκ τῶν δοθεισῶν δὲ ἡμῖν πληροφοριῶν, ὡς καὶ τῶν μετὰ

πλείστης ἀκριβείας τηρουμένων καταλόγων τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν βιβλίων, τῶν ἀνηκόντων τῇ Ἑταιρίᾳ, ἀπεκομίσαμεν ἀρίστας ἐντυπώσεις.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἐξελέγξεως.

Ἤδη δέ, ὅτε τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἐπετεύχθη ἡ ὅλως ἀπροσδόκητος καὶ ὑπὸ πλείστας ἐπόψεις εὐεργετικωτάτη διὰ τὸν τῆς Ἑταιρίας σκοπὸν σύμβασις λαχειοφόρου ἐξωτερικοῦ δανείου, ἥτις, χάρις εἰς τὰς δεδικαιολογημένας παραστάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου (ὡς ἐκ τῆς λογοδοσίας ἐγένετο γνωστὸν) δι' οὐδεμιᾶς ὑποχρεώσεως ἐπιβαρύνει τὴν Ἑταιρίαν, οὐδὲ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐργασίαις αὐτῆς αὐτοτέλειαν δεσμεύει, βεβαίως τὸ ἐκλεχθησόμενον μετ' ὀλίγον Συμβούλιον θὰ δυνηθῇ νὰ προβῇ καὶ εἰς γενναιότερα ἔργα διὰ νέων ἀνασκαφῶν καὶ ἀγορῶν ἀρχαιοτήτων, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης.

Πρὸς τούτοις δ' εὔχεται ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπεία, α') ὅπως ληφθῇ πρόνοια περὶ τῆς ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξασφαλίσεως τῶν ἐν τῷ μουσείῳ ἀνεκτιμήτων προγονικῶν θησαυρῶν. β') Ὅπως ἱδρυθῇ ἀρχαιολογικὸν διαγώνισμα, δι' οὗ ἀναπτυχθήσεται εὐγενής τις ἅμιλλα τῶν δυναμένων νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης, καὶ γ') ὅπως καταργηθῇ ἡ ἐπὶ πληρωμῇ εἴσοδος ἐν τοῖς μουσείοις.

Τέλος περαίνοντες τὴν ἔκθεσιν ἡμῶν ταύτην, προτείνομεν κατὰ καθῆκον, ὅπως ἡ Συνέλευσις ἐκφράσῃ πρὸς μὲν τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὴν πλήρη αὐτῆς εὐαρέσκειαν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ποικίλων ἐργασιῶν καὶ τὴν πεφωτισμένην διαχείρισιν τῶν συμφερόντων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑταιρίας, πρὸς δὲ τὸ λοιπὸν προσωπικόν, τὸν προσήκοντα ἔπαινον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Φεβρουαρίου 1889.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπεία

Θ. ΚΕΤΣΕΑΣ
ΚΥΠ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ
Ν. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς εἷς τῶν ἑταίρων λαβὼν τὸν λόγον ἐζήτησε παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐξηγήσεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ τιμήματος τῶν εἰς τὸ Μουσεῖον εἰσιτηρίων καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐν Ἐλευσῖνι ἀνασκαφῆς. Ἡ δὲ Συνέλευσις ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰς ἀμέσως περὶ τούτων ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς δοθείσας ἐξηγήσεις καὶ ἀποῤῥίψασα νέαν πρότασιν πρὸς συγκρότησιν καὶ ἄλλης συνελεύσεως περὶ τῶν αὐτῶν θεμάτων, ἐνέκρινε καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἄνευ ἄλλης ἀντιῤῥήσεως τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἔτους 1888.

Εἶτα ἡ Συνέλευσις προέβη κατὰ τὸν ὀργανισμὸν πρῶτον εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προεδρείου. Ἐκφωνηθέντος τοῦ καταλόγου τῶν ἑταίρων ἐψήφισαν ἑταῖροι 142, γενομένης δὲ διαλογῆς ἀνεκηρύχθησαν ὑπὸ τοῦ κατὰ πρότασιν τοῦ προέδρου κατέχοντος τὴν ἕδραν ἀντιπροέδρου :

Πρόεδρος **Ἀλ. Κοντόσταυλος** . . .	διὰ ψήφων	110
Ἀντιπρόεδρος **Σπ. Φιντικλῆς** . . .	»	115
Γραμματεὺς **Στ. Α. Κουμανούδης** .	»	116
Ταμίας **Γ. Νικολαΐδης**	»	117

Δεύτερον προέβη ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν λοιπῶν ἑπτὰ μελῶν τοῦ Συμβουλίου. Ἐκφωνηθέντος τοῦ καταλόγου ἐψήφισαν ἑταῖροι 149, ἀλλ' ἀριθμηθέντα τὰ δελτία εὑρέθησαν 150. Γενομένης δὲ παρατηρήσεως περὶ τούτου, ἡ Συνέλευσις ἀπεφάσισε νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν διαλογήν, ἐπιφυλαχθεῖσα ν' ἀποφασίσῃ ὁριστικῶς ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ διαφορὰ τοῦ ἑνὸς ψηφοδελτίου ἤθελεν ἐπηρεάσῃ τὸ ἀποτελεσμα τῆς ἐκλογῆς.

Γενομένης διαλογῆς ἐξήχθησαν τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα :

Στ. Δραγούμης	διὰ ψήφων	120
Δημ. Φίλιος	»	91
Εὐθ. Καστόρχης	»	90
Κ. Μυλωνᾶς	»	81
Ἀντ. Οἰκονόμος	»	79

Ν. Χαλκιόπουλος	διὰ ψήφων	78
Π. Καββαδίας	»	76
Δ. Σεμιτέλος	»	75
'Αχ. 'Αγαθόνικος	»	71
Γ. Μελισσουργὸς	»	70
Κ. Γραμματικόπουλος	»	67
Θ. Σοφούλης	»	59
'Αλ. Πασπάτης	»	55

'Ανεκηρύχθησαν δὲ σύμβουλοι ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου οἱ ἑπτὰ πλειονοψηφήσαντες κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν **Στ. Δραγούμης, Δ. Φέλιος, Εὐθ. Καστόρχης, Κ. Μυλωνᾶς, 'Αντ. Οἰκονόμος, Ν. Χαλκιόπουλος. Π. Καββαδίας.** Γενομένης ἐνστάσεως παρά τινων ἑταίρων ὅτι ἐπηρεάζεται ἡ θέσις τοῦ ἑβδόμου συμβούλου καὶ τοῦ πρώτου ἐπιλαχόντος ὑπὸ τοῦ πλεονάζοντος ψηφοδελτίου ἐλύθη ἡ συνεδρίασις τὴν 2αν ὥραν μ. μ.

Μετὰ μίαν δ' ἑβδομάδα, τῇ 5ῃ Μαρτίου 1889 ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ 10ῃ π. μ. συνελθόντων τὸ τρίτον ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἑταίρων τεσσαράκοντα καὶ πέντε ὁ πρόεδρος κ. 'Αλ. Κοντόσταυλος εἶπε τὰ ἑξῆς:

'Αξιότιμοι Κύριοι,

Κατὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν Συμβούλων, ἥτις ἐγένετο κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, ἐβεβαιώθη τὸ γεγονός, ὅτι ὑπῆρξε διαφορὰ κατὰ ἕνα ἀριθμόν, μεταξὺ τῶν ψηφοφορησάντων ἑταίρων καὶ τῶν ψηφοδελτίων τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν ἐν τῇ κάλπῃ, διότι ὡς ψηφοφορήσαντες μὲν ἑταῖροι ἐσημειώθησαν. 149, ψηφοδέλτια δὲ εὑρέθησαν 150.

'Επειδὴ δὲ ὁ τελευταῖος τῶν ἐπιτυχόντων Συμβούλων ὑπερέ-

βαινε κατὰ μίαν μόνον ψῆφον τὸν πρῶτον ἐπιλαχόντα, ἡ εἰρημένη διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοδελτίων, ἔδει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπηρεάζουσα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, διότι ἐὰν τὸ ἓν ἐκεῖνο πλεονάζον ψηφοδέλτιον ἀφῃρεῖτο, θὰ ἐπήρχετο ἰσοψηφία μεταξὺ ἀμφοτέρων ὡς ἐκ τῆς ὁποίας οὐδέτερος αὐτῶν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐγκύρως ἐκλεχθείς.

Περὶ τούτου δέ, ἐκτὸς τῶν τότε ἀμέσως γενομένων παρατηρήσεων, ὑπεβλήθη τὴν ἐπιοῦσαν πρὸς τὸ προεδρεῖον καὶ ἔγγραφος αἴτησις διαφόρων ἑταίρων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ οἱ δύο ψηφολέκται, διὰ τῆς ὁποίας κατηγγέλλετο τὸ εἰρημένον γεγονὸς καὶ ἐπεζητεῖτο σχετικῶς πρὸς αὐτὸ ἡ νόμιμος θεραπεία.

Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον ἐξετάσαν ἐγγύτερον καὶ κατ' οὐσίαν τὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, εὗρεν ὅτι ἡ διαφορὰ ἐκείνη μεταξὺ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοδελτίων, δὲν ὑφίστατο πράγματι, διότι ἡ κατὰ ἓν ὄνομα ἐπὶ ἔλαττον προκύψασα διαφορὰ προήρχετο ἐκ τῆς κατὰ παραδρομὴν παραλείψεως νὰ σημειωθῇ ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς ψηφοφορίας τὸ ὄνομα ἑνὸς τῶν ψηφοφορησάντων. Τὸ ὄνομα δὲ τοῦτο ἀπεδείχθη καὶ ὡρισμένως ὅτι ἦτο τὸ τοῦ ἀξιοτίμου καθηγητοῦ κυρίου Καρολίδου, ὅστις καίτοι εἶχε ψηφοφορήσει, κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ ἄλλων διαφόρων παρισταμένων, δὲν εἶχεν ἐν τούτοις σημειωθῆ ἐν τῷ καταλόγῳ ὡς ψηφοφορήσας.

Τούτου οὕτως ἐξακριβωθέντος τὸ Συμβούλιον παμψηφεὶ ἐθεώρησεν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ καὶ ὡς πρὸς τὸν ἕβδομον Σύμβουλον ἦτο νόμιμος καὶ ὅτι ἑπομένως καὶ ὁ κύριος Καββαδίας ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ ὡς νομίμως ἐκλεχθείς.

Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον ἐθεώρησε περιπλέον ὅτι εἶχε καὶ ἕτερον καθῆκον, τὸ καθῆκον δηλαδὴ ν' ἀνακοινώσῃ τὰ εἰρημένα πρὸς τὴν συνέλευσιν, τὴν ὁποίαν διὰ τοῦτο ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ συγκαλέσῃ σήμερον, ὥστε νὰ βεβαιωθῇ οὕτω καὶ δι' ἀποφάσεως αὐτῆς τὸ νόμιμον τῆς γενομένης ἐκλογῆς, ὡς πρὸς ὅλους τοὺς Συμβούλους καὶ νὰ ἀποκλεισθῇ ἑπομένως πᾶσα περὶ τοῦ ἐναντίου ἐνδεχομένη ὑπόνοια.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Συνέλευσις ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἐπεκύρωσε τὸ ἐν τῇ προηγουμένῃ Συνελεύσει ἀνακηρυχθὲν ἀποτέλεσμα καὶ ὡς πρὸς τὸν ἕβδομον σύμβουλον καὶ διελύθη ὥρᾳ 10 ¹/₄ π. μ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (1)

(Ὅσων ὀνομάτων εἶναι προτεθειμένος ἀστερίσκος, αὐτοὶ πρὸς τῇ ἐτησίᾳ συνδρομῇ καὶ καθυστεροῦσαν ἄλλην κατέβαλον, ἢ τὴν τοῦ προσεχοῦς ἔτους).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εθν. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ	Δρ.	1000.—	ΒΟΥΚΡΑΣ Δ.	Δρ.	15.—
ΜΟΝΗ ΠΕΝΤΕΛΗΣ	»	100.—	ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ Ν.	»	15.—
ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ Αχ.	»	15.—	ΒΟΥΡΤΣΕΛΑΣ Ιω.	»	15.—
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ Απ.	»	15.—			
ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ Ι.	»	15.—	ΓΑΛΑΝΗΣ Εμ.	»	15.—
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ν.	»	15.—	ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ Π.	»	30.—
ΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ Στ.	»	15.—	ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ Β.	»	15.—
ΑΝΕΖΗΣ Δημ.	»	15 —	ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ.	»	15.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ Αντ. Ι.	»	15.—	ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Αχ.	»	15.—
ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ Ν. Χ.	»	15.—			
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Ιακ.	»	25.—	ΔΑΜΑΛΑΣ Ν.	»	15.—
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. Π.	»	15.—	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ Αν.	»	15.—
ΑΡΕΤΑΙΟΣ Θ.	»	15.—	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ Ν.	»	15.—
			ΔΑΜΙΡΑΛΗΣ Μ.	»	15.—
ΒΑΡΕΛΙΔΗΣ Αν.	»	15.—	ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ Αλ.	»	25.—
ΒΑΡΟΥΧΑΣ Αλ.	»	15.—	ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ Θ.	»	15.—
ΒΑΣΗΣ Σπ.	»	15.—	ΔΗΜΙΤΣΑΣ Μ. Γ.	»	15.—
BECK K.	»	15.—	ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ Χ.	»	15.—
ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ Σ.	»	15.—	DOERPFELD W.	»	15.—
ΒΛΑΣΤΟΣ Κ.	»	25.—	ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ Αθ.	»	15 —

(1) Ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ περιέχονται καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μετὰ τὴν κλεῖσιν τῶν λογαριασμῶν καταβαλόντων συνδρομὴν διὰ τὸ ἔτος 1888 ἑταίρων.

ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ Σπ. . . .	Δρ.	15.—
ΔΡΑΓΟΥΜΗ ΕΛΙΖΑ Σ. .	»	15.—
ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ Στ. . .	»	15.—
ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ Μ. . .	»	20.—
ΖΑΧΑΡΙΟΥ Δ. Π. . .	»	15.—
ΖΕΓΚΙΝΗΣ Ιω. . . .	»	15.—
ΖΗΣΙΟΥ Κ.	»	15.—
ΘΕΟΛΟΓΗΣ Π.	»	50.—
ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ Ιω. . .	»	15.—
ΘΟΙΒΙΔΟΠΟΥΛΟΣ Γ. .	»	20.—
ΙΑΣΕΜΙΔΗΣ Π. . . .	»	15.—
ΙΑΣΟΝΙΔΗΣ Ον. . .	»	20.—
ΙΑΤΡΙΔΗΣ Ευθ. . . .	»	15.—
ΙΩΑΝΝΟΥ Ιω.	»	15.—
ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΣ . .	»	15.—
ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ Π. . . .	»	15.—
ΚΑΖΑΖΗΣ Ν. . . .	»	15.—
ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ Μ. . .	»	15.—
ΚΑΛΛΙΓΑΣ Π. . . .	»	15.—
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Θ. .	»	15.—
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. .	»	15.—
ΚΑΝΕΛΛΗΣ Αντ. . .	»	40.—
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Η. .	»	15.—
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Θ. .	»	15.—
ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ Κ. . . .	»	25.—
ΚΑΡΟΛΙΔΗΣ Π. . . .	»	15.—
ΚΑΣΔΟΝΗΣ Γ. . . .	»	15.—
ΚΑΣΔΟΝΗΣ Σ. . . .	»	15.—
ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ Κ. . . .	»	20.—
ΚΑΣΤΟΡΧΗΣ Ε. . . .	»	15.—
ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ Αλ. .	»	15.—
ΚΑΤΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Δ. .	»	15.—
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ Αθ. . .	»	15.—
KAVERAU G. . . .	»	25.—
ΚΕΤΣΕΑΣ Θ. . . .	»	15.—
ΚΟΚΙΔΗΣ Δ.	»	15.—
ΚΟΛΥΒΑΣ Αλ. . . .	»	15.—
ΚΟΝΤΟΣ Κ.	»	15.—
ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ Αλ. Α.	»	15.—
ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ Π. . . .	»	15.—
ΚΟΥΛΟΥΜΟΠΟΥΛΟΣ Θ.	»	15.—
ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ Αν. Ι.	Δρ.	15.—
ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ Στ. Α.	»	15.—
*ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ Δ. .	»	30.—
ΚΟΦΙΝΙΩΤΗΣ Ευαγγ. .	»	15.—
ΚΡΕΜΟΣ Γ.	»	15.—
ΚΡΗΤΙΚΟΣ Γ. . . .	»	15.—
ΚΡΙΝΟΣ Γ.	»	15.—
ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ Ιω. . .	»	15.—
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. .	»	15.—
ΚΥΡΙΑΚΟΣ Αλ. . . .	»	15.—
ΚΥΡΙΑΚΟΣ Ιω. . . .	»	15.—
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Αν. .	»	15.—
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Π. .	»	15.—
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Στ. .	»	15.—
ΚΩΣΤΗΣ Κ. Ν. . .	»	15.—
ΛΑΖΑΡΗΣ Χρ. . . .	»	20.—
ΛΑΚΩΝ Β.	»	15.—
ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ Μ. . .	»	15.—
ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ Β. Ι. . .	»	15.—
ΛΙΒΑΣ Αναστ. . . .	»	15.—
LOLLING H. . . .	»	20.—
ΛΟΥΝΤΖΗΣ Αν. . . .	»	50.—
LUEDERS O. . . .	»	25.—
ΛΥΡΗΣ Ιω.	»	25.—
ΜΑΓΓΙΩΡΟΣ Γ. . . .	»	20.—
ΜΑΚΚΑΣ Δ.	»	25.—
ΜΑΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . .	»	15.—
ΜΑΝΤΖΑΚΟΣ Χ. . . .	»	15.—
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Ιω. . .	»	15.—
ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ Κυρ. .	»	15.—
ΜΕΛΑΣ Μ.	»	25.—
ΜΕΛΙΣΣΟΥΡΓΟΣ Γ. . .	»	15.—
ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ Αντ. .	»	15.—
ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ Σπ. . .	»	15.—
ΜΙΣΤΡΙΩΤΗΣ Γ. . . .	»	15.—
ΜΟΣΧΟΒΑΚΗΣ Γ. Ν. .	»	15.—
ΜΟΥΣΗΣ Ιω.	»	15.—
ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ Ευαγγ. .	»	18.—
ΜΠΑΛΙΔΗΣ Κ.	»	15.—
ΜΠΟΥΚΗΣ Εμ. . . .	«	15.—
ΜΠΟΥΚΗΣ Ι.	»	15 —
ΜΥΛΩΝΑΣ Κυρ. . . .	»	15.—

Νεγρεποντης Μ.	Δρ.	15.—
Νεγρης Ν.	»	15.—
Νεγρης Φ.	»	15.—
Νικολαΐδης Γ.	»	15.—
Νικολαΐδης Ρ.	»	15 —
Νικολοπουλος Π.	»	15.—
Ξανθοπουλος Κ.	»	15.—
Ξυθαλης Ιω.	»	20.—
Οικονομιδης Β. Τ.	»	15.—
Οικονομιδης Προκ.	»	15.—
Οικονομος Αντ.	»	15.—
Οικονομου Κ.	»	15.—
Παγκαλος Θ.	»	25.—
Πανταζιδης Ιω.	»	15.—
Παπαβασιλειου Γ.	»	15.—
Παπαγεωργιου Αθ.	»	15.—
Παπαγεωργιου Δ.	»	15.—
Παπαγιαννοπουλος Ν.	»	15.—
Παπαδημητρακοπουλος Θ.		15.—
Παπαδοπουλος Χρ.	»	15.—
Παπαϊωαννου Λ.	»	20.—
Παπανικολαου Β.	»	15.—
Παπαρρηγοπουλος Π.	»	15.—
Παππος Δ.	»	30.—
Παρισης Στ.	»	15.—
Πασπατης Αλ.	»	15.—
Πασχαλης Λ.	»	15.—
Πατρικιος Β.	»	15.—
Παυλακης Ν.	»	15.—
Παυλιδης Π.	»	15.—
Περρης Π.	»	15.—
Περρης Σπ.	»	15.—
Πολιτης Ν. Γ.	»	15 —
Προκοπιος Αθηνων	»	15.—
Πρωτοδικος Ιω.	»	15.—
Ραλλης Π.	»	15.—
Ρανδας Λ.	»	15.—
Ρενιερης Μ.	»	15.—
*Ροδιος Ιω.	Δρ.	30.—
Ρουκης Αρ.	»	20.—
Ρωμαΐδης Κ.	»	15.—
Ρωμανος Αθ.	»	30.—
Ρωμας Καισ.	»	15.—
Σακελλαροπουλος Σπ.	»	15 —
Schliemann H.	»	25.—
Σεμιτελος Δ.	»	15.—
Σκορδελης Βλ.	»	15.—
Σκουζε Π. Γ.	»	15.—
Σκουλουδης Στ.	»	15.—
Σκυλισσης Ι. Ι.	»	15.—
Σουγκρας Σ.	»	15.—
Σοφουλης Θ.	»	15.—
Σπαθης Ν.	»	15.—
Σταης Βαλ.	»	15.—
Στεφανος Κυπ.	»	15.—
Στεφανου Στεφ.	»	15.—
Σχινας Β.	»	15 —
Τερτσετης Αν.	»	20.—
Troump Eug.	»	25.—
Τσουντας Χρ.	»	15.—
Φερμπος Π.	»	15.—
Φιλαδελφευς Νικ. Θ.	»	15.—
Φιλιος Δ.	»	15.—
Φιλιππιδης Γ. Σ.	»	15.—
Φιντικλης Σπ.	»	15.—
Φωκιανος Ιω.	»	15.—
Φωστηροπουλος Κ.	»	15.—
Wolters P.	»	25.—
Χαλκιοπουλος Ν.	»	15.—
Χατζιδακης Γ.	»	15.—
Χατζιδακης Ιω.	»	15.—
Χατζοπουλος Ν. Α.	»	15.—
Χρυσοχοος Μ.	»	15.—
Ziller E.	»	15.—

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Δημος Πειραιεων . .	Δρ.	100.—	Κολυμβας Γ. . . .	Δρ.	20.—
Αντωνιαδης Ανδρ. .	»	15.—	Κονταρατος Α. . .	»	15.—
Γιαννοπουλος Χρ. .	»	15.—	*Μελετοπουλος Α. .	»	30.—
Δραγατσης Ι. Χ. . .	»	15.—	Μουτσοπουλος Τρ. .	»	15.—
Ζαννετος Γ. . . ,	»	15.—	Oberg Εμ. . . .	»	15.—
Ιωαννου Π. . . .	»	40.—	Παπαναστασιου Π. .	»	15.—
Καστριωτης Χρ. . .	»	50.—	Σταης Β.	»	20.—

ΕΝ ΣΥΡΩ

Δημος Ερμουπολιτων . . . . Δρ. 200.—

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ

Ηρειωτης Π. . . . . Δρ. 15.—

ΕΝ ΒΟΙΩΤΙΑ

Μονη Πελαγιας. . . . . Δρ. 25.—

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

Δραγουμης Μ. εν Βιεννη	Δρ.	50.—
Κεπετζης Σταυρ. εν Κωνσταντινουπολει.	»	15.—
Βικελας Δ. εν Παρισιοις	»	20.—
Σουτσος Αλ. εν Παρισιοις	»	50.—
*Ludlow W. εν Νεα Υορκη	»	61.40

ΒΙΒΛΙΑ ΔΩΡΗΘΕΝΤΑ

American journal of archaeology. Vol. IV, 1-3. Baltimore 1888.

Anales del Museo nacional. República de Costa Rica. Tom. I. San José, 1888.

Annales de la Société academique d'architecture de Lyon. Tom. VIII, 1883-86. Lyon, 1887.

Annuaire de l'Association pour l'encouragement des études grecques en France, 1887. Paris, 1887.

Arch.-Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich-Ungarn. Jahrg. XII, 2. Wien, 1888.

Archaeological Institute of America.—Reports of the american School of Athens, 1885-87. Cambridge, 1887.—Papers of the american Shool of classical studies at Athens. Vol. II-IV, 1883-86. Boston, 1888.

Bethe, Er., Quaestiones diodoreae mythographae. Gottingae, 1887.

Bie, Osc., Die Musen in der antiken Kunst. Berlin, 1887.

Bollettino delle opere moderne straniere acquistate dalle Biblioteche governative del regno d'Italia. Roma, 1888.

Bulletin de Correspondance Hellénique. XII. Athènes, 1888.

Bulletin de l'Institut national genevois. Tom. XXVIII, Genève, 1888.

Bullettino di archeologia e storia Dalmata. Anno X, N° 12. Spalato, 1887.

Cambridge antiquarian Society. Report and Communications, N° XXVIII. Cambridge, 1888. Octavo Publications, N° XXIV. Cambridge, 1888.

Cincinnati Museum Association. Report, 1887. Cincinnati, 1888.

Corpus Inscr. atticarum Vol. II, 3. Berolini, 1888,

Δελτίον ἀρχαιολογικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῆς γενικῆς Ἐφορείας

τῶν ἀρχαιοτήτων. Ἔτος 1888. Ἐν Ἀθήναις, 1888. (Σελ. 1-208).
Dietrichson, L., Antinoos. Eine Kunstarchaeologische Untersuchung. Christiania, 1884.
Drachmann, A. B., Catuls digtning. Kjobenhavn, 1887.
—Guderne hos Vergil. Kjobenhavn, 1887.
Δράκου Εὐστρ., Μικρασιαναὶ πραγματεῖαι ἱστορικαὶ καὶ τοπογραφικαί. Ἀθήνησι, 1888.
Duemmler, Ferd., Antisthenica. Halis.
Εὐριπίδου δράματα ἐξ ἑρμηνείας καὶ ἀναγνώσεως Δ. Ν. Βερναρδάκη. Τόμος Α'. Φοίνισσαι. Ἀθήνησιν, 1888.
Forhandlinger i videnskabs-selskabet i Christiania. Aar, 1887. Christiania, 1888.
Gazette hebdomadaire de médecine et de chirourgie. Tom. II, N° 38. Paris, 1855.
Halbherr e Orsi. Antichita dell'antro di Zeus Ideo. Tav. XII. Firenze, 1888.
Jahrbuch d. k. d. archaeol. Institutes. Bd. I-III, 1886-88. Berlin, 1887-89.—Antike Denkmäler. Bd. I 1-2, 1886-87. Berlin, 1887-88.—Ergänzungsheft I. Die Calenderbilder des Chronographen von Jahre 354 von J. Strzygowski. Berlin, 1888.
Journal of hellenic studies. Vol. IX, 1. London, 1888.
Judeich, W., Caesar im Orient. Leipzig, 1885.
Kansas Academy of science (Transactions of the). 1885-86. Vol. X. Topeka, 1887.
Κατάλογος τῶν ἐκτυπωθέντων βιβλίων ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἀδελφῶν Περρῆ ἀπὸ τοῦ 1868-1887. Ἀθήνησι, 1888.
Kirchhoff, A., Inschriften von der Akropolis zu Athen (Sitzungsberichte d. Ak. d. Wiss. VIII, XI. Berlin, 1888).
Κλεομένους, Κλ., Ἐπιστολαὶ περὶ τοῦ πυροβολικοῦ. Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Ἐν Ἀθήναις, 1887.
Κωνσταντινίδου, Ἰω., Ἐπιστολαὶ περὶ τοῦ πεζικοῦ. Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Ἐν Ἀθήναις, 1887.

Λογιωτατίδου, Στ., Ὀνάτας. Τὰ αἰγινητικὰ ἀγάλματα καὶ ἡ αἰγιναία τέχνη. Ἐν Βερολίνῳ, 1862.

Μελετοπούλου, Ἀλ., Ἀνέκδοτος ἐπιγραφὴ περὶ τῆς σκευοθήκης τοῦ Φίλωνος. Ἐν Ἀθήναις, 1882.

Mémoires de l'Academie des sciences de Toulouse. Tom. VIII-IX. Toulouse, 1886-87.

Mémoires de la Société royale des antiquaires du nord. Nouvelle serie 1887 p. 225-306. Copenhage.

Memoria de la Secretaria de Gobernacion Policia y Fomento. Costa Rica, 1888.

Mittheilungen des k. d. archaeologischen Institutes. Athenische Abtheilung. XIII. Athen, 1888.

Montelius, Osc., Guide to the collection of the national historical Museum. Stockholm, 1887.

Murdoch, D. B., A note on Indo-european phonology. London, 1887.

Παρασκευοπούλου, Θεμ., Ἱστοριογραφικὴ περιγραφὴ τῆς Ἀγχιάλου μετὰ πίνακος τῶν νομισμάτων αὐτῆς. Ἐν Ἀθήναις, 1888.

Peabody Museum. Report of the Trustees, Vol. IV, N° 1. Cambridge, 1887. Archaeological and ethnological papers. Vol. I N° 1. Cambridge, 1888.

Phillips. H., First contribution to the study of folk-lore of Philadelphia and its vicinity, 1888.

Schriften der Universität zu Kiel für das Jahr 1887-88. Kiel, 1887-88.

Σοφούλη, Θ., Περὶ τοῦ ἀρχαιοτέρου ἀττικοῦ ἐργαστηρίου. Ἀθήνησι, 1887.

Stenersen, L. B., Udsigt over den romerske satires forskjellige arter og deres oprindelse. Kristiania, 1887.

—Catul's digtning. Kristiania, 1887.

Svoronos, J. N., Scenen aus der Ilias auf einem etruskischen Sarkophage. Berlin, 1886.

—The inscription Tisyroi on coins of Gortyna. London, 1887.

—Ueber einige bis jetzt unbestimmte kretische Münzen. Berlin.

Télfy, Iv., Harom franczia hellenista és a volapük. Budapest, 1888.

University Studies. Vol. I N° 1. Lincoln, Nebraska, 1888.

Vedel, E., Bornholms oldtidsminder og oldsager. Kjobenhavn, 1886.

Viestnik hrvatskoga arkeologickoga druztva. X 1, 3, 4 Agram, 1888.

Χατζιδάκη, Ἰωσ., Κατάλογος τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Συλλόγου Ἡρακλείου ἀρχαιοτήτων. Ἐν Ἡρακλείῳ, 1888.

Χιώτου, Π., Ἱστορικὰ ἀπομνημονεύματα Ἑπτανήσου. Τόμος 6. Ζάκυνθος, 1888.

ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

Baumeister, A., Denkmäler d. klassischen Altertums, 1-3. München, 1885-88.

Belger, Chr., Beiträge zur Kenntnis der griechischen Kuppelgräber. Berlin, 1887.

Böticher, Ad., Die Akropolis von Athen. Berlin, 1888.

Brückner, A., Von den griech. Grabreliefs. Wien, 1888.

Collitz-Bechtel., Sammlung der griech. Dialekt-Inschriften. 3, I-II. 4, II. Göttingen, 1888.

Daremberg-Saglio., Dictionnaire des antiquités. 12me fasc. Paris, 1888.

Dumont-Chaplain., Les céramiques de la Grèce propre. 5me fasc. (Vases peints), 6me fasc. (Mélanges). Paris, 1888.

Gazette archéologique. Vol. XIII. Paris, 1888.

Head, B. V., Catalogue of greek coins in the British Museum. Attica, Megaris, Aegina. London, 1888.

Hehn, V., Kulturpflanzen und Hausthiere. Berlin, 1887.

Hermann's, K. F., Lehrbuch d. griech. Antiquitäten. II, 2. Freiburg, 1888.

Hubo, G., Originalwerke in der archäol. Abteilung des arch. Institutes d. Universität. Göttingen, 1887.

Jahn, Otto., Vasenbilder. Hamburg, 1839.

—Promethée. Paris, 1848.

—Ueber ein griech. Terrakotta-relief. 1848.

Kiepert, H., Atlas antiquus. 8η ἔκδοσις.

Κορδέλλα 'Ανδρ., Στοιχεῖα ὀρυκτολογίας. 'Εν 'Αθήναις, 1888.

Lebas et Waddington·, Voyage archéologique en Grèce et en Asie Mineure. Itineraire, Inscriptions grecques et latines, Monuments figurés, Architecture. 6 vol. Paris, 1847-77.

Lenormant, Car., Quaestio cur Plato Aristophanem in convivium induxerit. Parisiis, 1838.

—Note sur un vase panathénaïque. Paris, 1888.

—Lettre à M. J. de Witte sur trois nouveaux vases historiques. Paris, 1848.

—Explication d'un vase de la galerie de Florence. Paris, 1850.

Maspero, G., Histoire ancienne des peuples de l'Orient. Paris, 1886.

Meier und Schömann., Der attische Process neu bearbeitet von J. Lipsius. Bd. I-II. Berlin, 1887.

Merkbuch Alterthümer aufzugraben und aufzubewahren. Berlin, 1888.

Milchhöfer, A., Die Anfänge der Kunst in Griechenland. Leipzig, 1883.

Millin, A. L., Aegyptiaques ou recueil de quelques monuments aegyptiens inédits. Paris, 1816.

Neroutsos-Bey., L'ancienne Alexandrie. Étude archéologique et topografique. Paris, 1888.

Nicolini, Ant., Quadro in Musaico. Seconda editione. Prato, 1832.

Notice d'une collection des vases peints tirés des fouilles

faites en Étrurie par feu le prince de Canino. Paris, 1845.

Overbeck, J., Griechische Kunstmythologie. 3er Bd. 5es Buch. Apollon. Leipzig, 1887.

Panofka, Th., Lettera intorno gli ultimi scavi di Pompei. 1847.

Paucker, C., Demophon oder Orestes. 1848.

Παπαϊωάννου, Λ., Ἀνατομικὴ τοῦ ἀνθρώπου. Τόμ. Α'. Ἐν Ἀθήναις, 1888.

Rayet-Collignon., Histoire de la céramique grecque. Paris, 1888.

Revue archéologique. Tom. XI-XII, Paris, 1888.

Ross, L., Archäologische Aufsätze. Bd. I-II. Leipzig, 1855-61.

Roulez, J., Choix de vases peints du Musée d'antiquités de Leide. Gand, 1854.

Salzmann, Aug., Nécropole de Camiros. Pl. 60. Paris, 1875.

Schmidt, Ad., Handbuch d. griech. Chronologie, herausgegeben von Fr. Rühl. Jena, 1888.

Schrader, O., Sprachvergleichung und Urgeschichte. Jena, 1883.

Smith, A. H., A catalogue of engraved gems in the british Museum. London, 1888.

Urlichs, L., Die Apsis der alten Basiliken. Greifswald, 1847.

Vogel, A., Hercules secundum graecorum poetas et historicos antiquiores descriptus et illustratus. Halis Saxonum, 1830.

Wieseler, Fr., Mars victor. Göttingen.

— Dionysos oder Acheloos, 1847.

— Das Orakel des Trophonios. Gottingen, 1848.

Winnefeld, H., Beschreibung der Vasensammlung zu Karlsruhe. Karlsruhe, 1887.

Witte, J (de)., L'expiation d'Oreste. Paris, 1850.

Zeitung (archäologische). Herausg. von Ed. Gerhard. Bd. 1-20, 1843-1862. 23-24, 1865-1866. Register z. arch. Zeitung. Jahrg. I-XLIII. Berlin, 1886.

ΑΡΧΑΙΑ ΔΩΡΗΘΕΝΤΑ

Λίθινα.

Στήλη ἐνεπίγραφος. Περὶ ἀπελευθερώσεως δούλων τῆς πόλεως Ἅλου ἐν Φθιώτιδι. Ὕψ. 1.33. Λίθ. 4296 (ἐξεδ. Bull. de Cor. Hell. 1887 σ. 364). Δῶρον Ζωσιμᾶ Ἐσφιγμενίτου.

Εἴκοσι καὶ ὀκτὼ δακτυλιόλιθοι δεδεμένοι εἰς χρυσοῦν περιδέραιον σημερινῆς κατασκευῆς: Σάρδιος. Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγίεια ἀπέναντι ἀλλήλων. — Ὄνυξ. Δαίμων θανάτου. Πρ. ἀρ. γράμματα PBL. — Σαρδόνυξ Γυνὴ στηριζομένη ἐπὶ στήλης καὶ ὑποβαστάζουσα τῇ ἀριστερᾷ κεφαλὴν γυναικείαν. — Σάρδιος. Κένταυρος πρ. ἀρ. κρατῶν κλάδον. — Ἴασπις πρασίνη. Τέθριππον καὶ πρὸ αὐτοῦ Τύχη καὶ Νίκη. — Σάρδιος. Ζεὺς καθήμενος κρατῶν δόρυ καὶ κεραυνόν· κάτω Ἀετός. — Σαρδόνυξ. Σκορπίος. — Σάρδιος. Νίκη πρ. ἀρ. — Σαρδόνυξ. Νέμεσις πρ. ἀρ. — Σάρδιος. Νεανίας πρ. ἀρ. κρατῶν δόρυ. — Σάρδιος. Ἶσις πρ. ἀρ. θηλάζουσα τὸν Ὧρον. — Σαρδόνυξ. Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρ. ἀρ. — Σάρδιος. Πλούτων καθήμενος πρ. ἀρ. — Ἴασπις κεραμόχρους. Ἔρως κρατῶν βότρυν καὶ λαγωβόλον. — Σάρδιος. Ἀφθονία πρ. ἀρ. — Σαρδόνυξ. Ἀπόλλων κιθαρῳδὸς πρ. δ. καὶ γράμματα: ΑΤΑ. — Σάρδιος. Προτομὴ νεανικὴ ἐστεμμένη πρ. ἀρ. καὶ πρὸ αὐτῆς κλάδος. — Ἴασπις κεραμόχρους. Ἀσκληπιὸς πρ. δ. — Ἀμέθυστος. Μορφὴ πάνθεος πρ. δ. (Ἀθηνᾶ, Νίκη καὶ Τύχη). — Σάρδιος. Σύμπλεγμα (κεφαλὴ ἐλέφαντος καὶ τρία προσωπεῖα). — Σάρδιος. Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Ἔρως πρ. ἀρ. κρατῶν λύραν. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Προτομὴ Τιβερίου (;) πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Γυνὴ θέτουσα τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τῶν ὤμων παιδὸς γυμνοῦ. Ἄνωθεν τοῦ

παιδὸς ἀκτῖνες. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Προτομὴ Ἀπόλλωνος πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Προτομὴ Διὸς πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Προτομὴ Ἡρακλέους πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Προτομὴ Ἀπόλλωνος πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. Λίθ. 4310 - 47. Δῶρον Ἰ. Πεσμαζόγλου.

Πήλινα.

Κότυλος. Γραφ. μέλ. Ἔδαφ. ἐρυθρ. Σατυρικὴ παράστασις ταχείας ἐργασίας. Ἀνὴρ βαίνων πρ. ἀρ. Βοιωτίας. Ὕψ. 0.06 Π. Αγγ. 3560. Δῶρον Δ. Μπέλλου.

Παναθηναϊκοῦ ἀμφορέως τεμάχιον. /// ΘΕΝΕΘΕΝΑ ///. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 4289. Δῶρον Ι. Π. Λάμπρου.

Σκεῦος (κρόταλον) ἔχον ἔντυπα ἀνθέμια. Π. Σκ. 284. Δῶ-Αὐγ. Στογιάννου.

Πινακίδιον διάτρητον. Ἐπιγραφὴ γραπτή: ΓΑΝΔΙΟΝΙϟ| ϟΤΕΙΡΙ///ϟ. Ἀττικῆς. Π. Σκ. 284. Δῶρον Η. Lolling.

Πὰν τραγοσκελὴς ἀνακεκλιμένος κρατῶν τῇ ἀριστερᾷ ῥυτόν. Μῆκ. 0.12. Βοιωτίας Π. Μ. 1084. Δῶρον Α. Παπαδήμου.

Κεφαλαὶ τρεῖς κολοβαὶ γυναικείων ἀγαλματίων. Ὕψ. 0.06-10. Κεφαλληνίας. Π. Μ. 1970-72. Δῶρον Γ. Λασκαράτου.

Κεφαλὴ κολοβὴ ἀγαλματίου ἀνδρικοῦ σατυρικοῦ. Ὕψ. 0.07. Ἀθηνῶν. Π. Μ. 2065. Δῶρον Μιχ. Γεωργίου.

Χαλκᾶ.

Κάλπη χαλκῆ κολοβὴ ἔχουσα διπλᾶς τοξοειδεῖς λαβάς. Ὕψ. 0.23. Ναρθάκης. Χ. 1159. Δῶρον Ἐπ. Δημολούλια.

Κάλπη Χαλκῆ ὀστεοδόχος μετὰ πώματος προσαρμόζοντος διὰ τεσσάρων ἥλων. Ὕψ. 0.26. Λαυρίου. Χ. 1176. Δῶρον Μιλτ. Ζάνου.

Νομίσματα.

Δίδραχμον βοιωτικόν. Ἀσπὶς βοιωτική.)(Ἀμφορεὺς καὶ ἄνωθεν βότρυς. ΕΥΓΑΡΑ. Ν. 1012. Δῶρον Π. Γενναδίου.

Νόμισμα χαλκοῦν Ἀλεξανδρείας Τρῳάδος. Κεφαλὴ Κομμόδου πρ. δ.)(Ἵππος βόσκων πρ. δ. Ν. 1013. Δῶρον Δ. Ν. Κωττάκη.

Νομίσματα χαλκᾶ ἐνενήκοντα ἑλληνικὰ (αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικὰ) ἐν οἷς Τόμεως, Περινθίων, Αἰνίων, Θάσου, ρωμαϊκὰ καὶ βυζαντινά· τὰ πλεῖστα ἐφθαρμένα, Ν. 1014-1103. Δῶρον Ντέκα Νίκου.

Νομίσματα ἐννέα χαλκᾶ ἑλληνικὰ (Σικυῶνος καὶ Κορίνθου) καὶ βυζαντινὰ καὶ εἷς ὀβολὸς Σικυῶνος, πάντα ἐφθαρμένα Ν. 1133-1142. Δῶρον ἀνωνύμου.

Νομίσματα χαλκᾶ ἑξήκοντα καὶ τρία ἑλληνικὰ (ἐν οἷς Ἐρεσοῦ, Περπερηνῶν) ρωμαϊκὰ καὶ βυζαντινὰ καὶ εἷς ὀβολὸς Κνίδου, πάντα ἐφθαρμένα. Ν. 1143-1206. Δῶρον ἀνωνύμου.

ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

Λίθινα.

Λουτροφόρος κολοβή. Ἀνάγλυπτος παράστασις ἀποχαιρετισμοῦ. Γυνὴ καθημένη πρ. ἀρ. δεξιοῦται ἑτέραν ἱσταμένην· μεταξὺ αὐτῶν πρεσβύτης προσβλέπων πρὸς τὴν καθημένην. Δεξιὰ τῆς παραστάσεως ἐπιγραφή: ΑΡΙϹΤ//////////ΚΑΛΛΙϹΤΟΜΑΧΗ|ΑϹ..ΝΟΥΑΛΙΜΟΥϹΙΟ, ἀριστερά: ΤΙΜΑΓΟΡ..|ΤΙΜΟΔΗΜΟ.|ΑΛΩΠΕΚΗ... Ὕψ. 0.73. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4267.

Λουτροφόρος κολοβή. Παράστασις ἀποχαιρετισμοῦ. Γυνὴ καθημένη πρ. δ. δεξιοῦται ἑτέραν ἱσταμένην· μεταξὺ αὐτῶν πρεσβύτης βλέπων πρὸς τὴν ἱσταμένην. Δεξιὰ τῆς παραστάσεως ἐπιγραφή: ΤΙΜΑΓΟΡΑΣ|ΤΙΜΟΔΗΜΟΥ|ΑΛΩΠΕΚΗΘΕΝ, ἀριστερά: ΚΑΛΛΙϹΤΟΜΑΧ////////////|ΑΛΙΜΟΥϹΙΟ//////////. Ὕψ. 0.76. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4268.

Κεφαλὴ μετὰ τοῦ λαιμοῦ παναρχαίου ἀγαλματίου. Ἔχει σχῆμα ὠοειδές. Ῥίς, ὦτα καὶ στόμα δεδηλωμένα πλαστικῶς, οἱ

ὀφθαλμοὶ ἐζωγραφημένοι μέλανι καὶ κιτρίνῳ χρώματι· κάτωθεν τῶν ὀφθαλμῶν κάθετοι γραμμαὶ ἐρυθραί. Ὕψ. 0.28. Ἀμοργοῦ. Λίθ. 4270.

Τεμάχια ὀκτὼ συμπλέγματος Ἀθηνᾶς (;) καὶ Γίγαντος (;) ἄνευ κεφαλῶν μετὰ μέρους τῆς πλίνθου. Ὕψ. 0.43, μήκ. 0.69. Ἀττικῆς. Λίθ. 4339.

Τεμάχιον μεγάλου νεκρικοῦ ἀναγλύφου. Σώζεται κεφαλὴ γυναικὸς μετὰ τοῦ στήθους. Ἐπιγραφή: ΣΩΣΤΡΑΤΗ. Ὕψ. 0.63. Ἀττικῆς. Λίθ. 4341.

Λουτροφόρος κολοβή. Παράστασις ἀποχαιρετισμοῦ. Γυνὴ καθημένη πρ. ἀρ. δεξιοῦται νέον πρὸ αὐτῆς ἱστάμενον. Παρὰ τῇ καθημένῃ ἵσταται παιδίσκη καὶ ὀπίσω τοῦ νέου παῖς κρατῶν περικεφαλαίαν καὶ ἀσπίδα. Ἐπιγραφή: ΕΥΘΙΠΠΟΣΧΟΛΛΕΙΔΗΣ | ΠΕΙΣΙΑ. Ὕψ. 0.70. Μαραθῶνος. Λίθ. 4342.

Ἄγαλμα γυναικός, φυσικοῦ μεγέθους τέχνης ῥωμ. χρόνων, κατ' ἐνώπιον ἱσταμένης ἐν χιτῶνι καὶ ἱματίῳ καλύπτοντι αὐτὴν ἀπὸ κεφαλῆς. Ἡ δεξιὰ χεὶρ ἀνέχει τὸ ἱμάτιον, ἡ ἀριστερὰ ἐλλείπει. Ῥίς, κάτω χεῖλος καὶ γένυς ἀποκεκρουσμένα. Ὕψ. 1.80. Θήρας. Λίθ. 4354.

Ἄγαλμα γυναικὸς ὅμοιον τῷ ἀνωτέρω κατὰ τὴν στάσιν καὶ περιβολὴν καὶ τῆς αὐτῆς τέχνης. Ἡ δεξιὰ χεὶρ ὑπὸ τὸ ἱμάτιον, ἡ δὲ ἀριστερὰ καὶ μέρος τοῦ σώματος ἐλλείπουσι. Τὸ πρόσωπον λίαν λελωβημένον, Ὕψ. 1.55. Θήρας. Λίθ. 4355.

Ἀνάγλυφον Κυβέλης τῶν συνήθων λίαν βεβλαμμένον. Ὕψ. 0.40. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4356.

Κεφαλὴ γυναικεία βεβλαμμένη. Ὕψ. 0.20. Λίθ. 4360.

Στήλη νεκρικὴ μετ' ἀναγλύφου γυναικὸς καὶ κυναρίου ἀναρριχωμένου ἐπ' αὐτήν. Ἐπιγραφή: ΔΕΞΙΠΠ///. Ὕψ. 0.34. Πειραιῶς. Λίθ. 4361.

Ἑρμῆς τῆς τετραγώνου ἐργασίας κολοβός. Ἡ κεφαλὴ βεβλαμμένη. Ὕψ. 0.28. Πειραιῶς. Λίθ. 4385.

Στήλη ἀναθηματικὴ ἐνεπίγραφος μετ' ἀναγλύφου ὄφεως. Ὕψ. 0.26. Πειραιῶς. Λίθ. 4386.

Ἑρμῆς τῆς τετραγώνου ἐργασίας· ἡ κεφαλὴ κολοβή. Ὕψ. 0.73. Πειραιῶς. Λίθ. 4405.

'Αναθηματικὸν ἀνάγλυφον κολοβόν. Μορφαὶ πέντε ἀνδρικαὶ καὶ γυναικεῖαι. Ὕψ. 0.30. 'Αθηνῶν. Λίθ. 4465.

'Αναθηματικὸν ἀνάγλυφον. Μορφαὶ τέσσαρες· ἀνὴρ καὶ γυνὴ καὶ δύο παῖδες πρ. δ. Ὕψ. 0.35. 'Αθηνῶν. Λίθ. 4489.

Τριάκοντα καὶ τρεῖς στρογγύλοι καὶ ἐλλειψοειδεῖς γλυπτοὶ λίθοι διάτρητοι τῶν λεγομένων νησιωτικῶν. — 'Αργιλλόλιθος. Δύο τετράποδα κερασφόρα ζῶα ἀπέναντι ἀλλήλων. — Στεατίτης. Πτηνὸν πρ. ἀρ. — Στεατίτης. Λέων πρ. δ. — Στεατίτης. Αἴγαγρος (;) πρ. δ. — Πρασόχρους. Τετράπουν κερασφόρον κατακείμενον πρ. δ. Ἄνωθεν αὐτοῦ ἔντομον. — Στεατίτης. Γρὺψ πρ. δ. — Στεατίτης. Ταῦρος πρ. δ. — Στεατίτης. Τρία τετράποδα τρέχοντα. — Στεατίτης. Τετράπουν κερασφόρον πρ. δ.— Στεατίτης. 'Εφ' ἑνὸς δύο λέοντες. 'Εφ' ἑτέρου Γρύψ. — Στεατίτης. 'Αντιλόπη πρ. δ. — Στεατίτης. Προτομὴ τετράποδος ζώου. — Στεατίτης. Δύο τετράποδα κατ' ἀντίστροφον θέσιν.— Μαγνητικὸς σιδηρόλιθος. Τετράπουν τρέχον πρ. δ. ἄνωθεν αὐτοῦ κλάδοι. — Μαγνητικὸς σιδηρόλιθος. Λέων κατακείμενος πρ. ἀρ. — Μαγνητικὸς σιδηρόλιθος. Κύων (;) τρέχων πρ. ἀρ. καὶ πρὸ αὐτοῦ πτηνὸν πετόμενον. — Μαγνητικὸς σιδηρόλιθος. Πτηνὸν (περιστερά ;) πετόμενον πρ. ἀρ. — Κρύσταλλος. Τετράπουν κερασφόρον (ἔλαφος ;) πρ. δ. — Σάρδιος. Ἔλαφος πρ. ἀρ.— Λίθος ὑποπράσινος. 'Αγγεῖον ἐν μέσῳ δύο ὄφεων (;) καὶ ἄνωθεν αὐτοῦ Δελφίν. — 'Αμέθυστος. Λέων πρ. δ. τετρωμένος ὑπὸ βέλους.— 'Αχατόνυξ. Αἴγαγρος πρ. δ.— Σαρδόνυξ. 'Ανὴρ καὶ γυνὴ ἱστάμενοι ἀπέναντι ἀλλήλων.— Σαρδόνυξ. Δύο σκορπίοι (;).— Σαρδόνυξ. Πλοῖον (;).— Σάρδιος. Κόσμημα (ὡσεὶ δύο ἀγγεῖα ἀντιστρόφως διατεθειμένα καὶ κλάδοι ἑκατέρωθεν). — Σάρδιος. Κοσμήματα. — Σάρδιος. Κόσμημα (ὡσεὶ ἔντομον). — 'Αμέθυστος. Κόσμημα καὶ κλάδοι.—Ἴασπις ἐρυθρά. Κάλυξ.— Πρασόχρους. 'Ιχθὺς καὶ διάφορα κοσμήματα. — Στεατίτης. Μορφὴ ἀνθρωπίνη καὶ κοσμήματα.— Πάντες ἐκ Κρήτης. Λίθ. 4277 - 4309.

Δακτυλιόλιθος σκαραβαιοειδής. Σάρδιος. Γρύψ πρ. ἀρ. 'Ελευσῖνος. Λίθ. 4338.

Τριάκοντα καὶ τρεῖς στῆλαι καὶ κιονίσκοι νεκρικοὶ ἐνεπίγραφοι

τὸ πλεῖστον κολοβοὶ καὶ μικρὰ τεμάχια ἐπιγραφῶν διαφόρων. Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Λίθ. 4406-12, 4414-32, 4472-85.

Πήλινα.

Κύλιξ. Μορφ. ἐρ. Ἕδ. μέλ. Νεανίας ἐστεμμένος, λουόμενος. Ἐπιγραφή: ΓΑΝΟΑΙΟϟΕΓΟΙΕϟΕΝ. Ἐπὶ τοῦ λουτῆρος: ΡΟϟΛΓ. Ὑψ. 0.125. Π. Ἀγγ. 3557.

Ἀγγεῖον σφαιροειδὲς μελαμβαφὲς φέρον ἔκτυπα κοσμήματα καὶ ἐπιγραφὴν ΑΙΩΝΟΣ. Ὑψ. 0.14. Πειραιῶς. Π. Ἀγγ. 3558.

Λήκυθος. Μορφ. μέλ. Ἕδ. κιῤῥόν. Τοξότης πρ. δ. φέρων στολὴν βαρβαρικήν. Ὑψ. 0.22. Ἀττικῆς. Π. Ἀγγ. 3559.

Λήκυθος. Μορφ. μέλ. Ἕδ. ἐρ. Ζεὺς καθήμενος. Ἑρμῆς, Ἀθηνᾶ καὶ Ἡρακλῆς. Ὑψ. 0.27. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3561.

Κύλιξ. Μορφ. ἐρ. Ἕδ. μέλ. Νεανίας ἀνακεκλιμένος. Ὑπεράνω κάλαθος. Κάτω ἐπιγραφή: *καλός*. Ὑψ. 0.08. Π. Ἀγγ. 3562.

Λήκυθος λευκή. Στήλη νεκρικὴ τεταινιωμένη. Δεξ. Νεανίας τεθωρακισμένος, ἀριστ. κόρη κρατοῦσα κανοῦν καὶ κάτοπτρον. Ὑψ. 0.35. Τανάγρας. Π. Ἀγγ. 3563.

Δίωτον ἀγγεῖον πηλοῦ ἐρυθροῦ ἀνοικτοῦ, γραφ. μέλ. ἢ καστανόχροοι. Διαιρεῖται εἰς χώρας ὧν ἡ δευτέρα περιέχει ἓξ πτηνά, αἱ δὲ λοιπαὶ γραμμὰς ζητοειδεῖς. Ὑψ. 0.20. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3564 (Jahrb. d. Inst. 1888 σ. 334 ἀρ. 28).

Ἕτερον περίπου ὅμοιον. Ὑψ. 0.15. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3565 (Jahrb. d. Inst. 1888 σ. 334 ἀρ. 29).

Ἕτερον ὅμοιον, ἄνευ γραφῆς πτηνῶν. Ὑψ. 0.15. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3566 (Jahrb. d. Inst. 1888 σ. 339 ἀρ. 54).

Φιάλη ὁμοίας τέχνης. Γραμμαὶ ζητοειδεῖς. Ὑψ. 0.07. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3567 (Jahrb. d. Inst. 1888 σ. 339 ἀρ. 22).

Ἀγγεῖον ἄνευ γραφῶν, σχῆμα ἔχον κουλούρας μετὰ λαβῆς ἄνωθεν. Ὑψ. 0.12. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3568.

Βομβύλιον κορινθιακῆς τέχνης. Ἀλεκτρυὼν δισώματος. Ὑψ. 0.22. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3569.

'Αρύβαλλος σφαιρικὸς κορινθιακῆς τέχνης. Δύο πτηνὰ καὶ δύο λέοντες. Ύψ. 0.15. Θηβῶν. Π. 'Αγγ. 3570.

Φιάλη πηλοῦ ἐρυθροῦ γρ. μέλ. Κύκλοι συγκεντρικοὶ καὶ ἐν μέσῳ πρόσωπον Μεδούσης. Διαμ. 0.22. 'Αττικῆς. Π.'Αγγ.3571.

'Αμφορεὺς ἔχων σφαιρικὴν κοιλίαν καὶ κωνοειδῆ βάσιν. Μορφ. ἐρ. Ἔδ. μέλ.—Α. Ἅρμα πρ. δ. καὶ ὁπλίτης καὶ γυνὴ κρατοῦσα δᾷδας. Πρ. δ. ἀνὴρ σκηπτροφόρος· πρ. ἀρ. ἕτερος ὅμοιος. Β. Γυνὴ καὶ νεανίας κρατοῦντες δᾷδας καὶ ἐν τῷ μέσῳ βωμός. Πρ. ἀρ. δύο μορφαὶ γυναικεῖαι ὧν ἡ πρώτη δᾳδοφορεῖ. Γ. Τρεῖς γυναῖκες καὶ νεανίας κρατῶν ῥάβδον. Ύψ. 0.45. 'Αττικῆς. Π. 'Αγγ. 3572.

Σκεῦος ἰδιόσχημον πηλοῦ ἐρυθροῦ ἁδρομεροῦς καὶ ἀκαθάρτου (ἴδε τὴν εἰκόνα ἐν Mittheil. XI σ. 19 Beilage 2, C. 1). Ύψ. 0,14.. 'Αμοργοῦ. Π. 'Αγγ. 3573.

'Αμφορεὺς μέγας ἀρχαϊκὸς πηλοῦ ἐρυθροῦ ἀνοικτοῦ γραφ. μέλ. καὶ ἐρ. μετὰ γραμμῶν ἐγκεχαραγμένων. Δύο ἅρματα πρ. δ. καὶ πρὸ αὐτῶν λέων ὀκλάζων. Τὰ κενὰ πληροῦνται ὑπὸ κοσμημάτων ἑλικοειδῶν καὶ μαιανδρικῶν καὶ ἀνθεμίων. Ύψ. 1.12. 'Αττικῆς. Π. 'Αγγ. 3574 (Berl. phil. Wochenschrift 1888 σ. 1483).

Κύλιξ. Μορφ. μέλ. Ἔδ. ἐρ. Ἑκατέρωθεν τρία ζεύγη ὁπλιτῶν μαχομένων Ύψ. 0.115. Βοιωτίας. Π. 'Αγγ. 3966.

'Αγγεῖον ἔχον σχῆμα προτομῆς ἵππου, πηλ. ἐρυθροῦ. Ἑκατέρωθεν γραφὴ λέοντος ὀκλάζοντος. Ύψ. 0.11. Θηβῶν. 3966.

Κρατήρ. Μορφ. ἐρ. καὶ λευκ. Ἔδ. μέλ. Α. Νεανίας ἐστεμμένος κάθηται πρ. ἀρ. κρατῶν ῥόπαλον καὶ κέρας ἀμαλθείας, πρὸ αὐτοῦ Νίκη. Πρ. ἀρ. νεανίας καθήμενος, πρ. δ. γυνὴ κρατοῦσα στέφανον. Β. Τρεῖς ἔφηβοι ἐν ἱματίοις. Ύψ. 0.30. Βοιωτίας. Π. 'Αγγ. 4271.

Λήκυθος Μορφ. ἐρ. Ἔδ. μέλ. Γυνὴ φέρουσα χιτῶνα στικτὸν καὶ πέπλον, κρατοῦσα κλάδον. Ύψ. 0.30. Βοιωτίας. Π. 'Αγγ. 4272.

Σκύφος. Μορφ. μέλ. Ἔδ. ἐρ. ἀνοικτόν. Παράστασις κωμική. Ἅρμα συρόμενον ὑπὸ ὄνων ἰθυφαλλικῶν. 'Επιβαίνουσι Σάτυρος καὶ Μαινὰς κρούουσα κύμβαλον. Προηγοῦνται Μαινὰς ὀρχουμένη

καὶ Σάτυρος φέρων ἐπ' ὤμων ἕτερον Σάτυρον. Ἕπεται Σάτυρος ἐπιχειρῶν ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ ἅρματος. Ὑψ. 0.17. Βοιωτίας (Καβείριον). Π. Ἀγγ. 4273 (Berl. phil. Wochenschrift 1888 σ. 1483. Mittheil XIII σ. 422).

Σκεῦος κυλινδρικὸν ἀπολῆγον εἰς ὀξὺ (*στρόβιλος*;) ἄνευ γραφῶν. Ὑψ. 0.055. Βοιωτίας (Καβείριον). Π. Ἀγγ. 4290.

Ἕτερον ὅμοιον φέρον γραφὴν ἐξ πτηνῶν νησσοειδῶν καὶ κλάδον κισσοῦ. Ὑψ. 0.10. Βοιωτίας (Καβείριον). Π. Ἀγγ. 4291.

Κρατήρ. Μορφ. ἐρ. Ἑδ. μέλ.—Α. Ἀπόλλων κιθαρῳδὸς κρατῶν φιάλην καὶ Ἄρτεμις οἰνοχοοῦσα, ἐν τῷ μέσῳ ὀμφαλὸς καὶ στήλη ἐφ' ἧς τρίπους ὠτίτης. Πρ. δ. γυνὴ κρατοῦσα φιάλην. Β. Πάρις καθήμενος πρ. δ. καὶ πρὸ αὐτοῦ Ἀθηνᾶ, Ἀφροδίτη καὶ Ἥρα ἱστάμεναι. Ὑψ. 0.30. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 4293.

Κρατὴρ μετὰ πώματος. Μορφ. ἐρ. Ἑδ. μέλ.—Α. Ἀθηνᾶ ἐπιβαίνουσα ἅρματος τεθρίππου πρ. ἀρ. Ἄνω γλαὺξ πετομένη πρ. δ. Β. Γυνὴ ἐπιβαίνουσα ἅρματος συρομένου ὑπὸ δύο ἵππων πτερωτῶν· προηγεῖται Ἑρμῆς. Ἄνωθεν ἡμισέληνος καὶ ἀστήρ· ὑπὸ τοὺς ἵππους δελφίν. Ὑψ. 0.33. Βοιωτίας Π. Ἀγγ. 4294.

Σκύφος. Μορφ. ἐρ. Ἑδ. μέλ.—Α. Ἑρμῆς (ἀργειφόντης) ὁρμῶν νὰ πλήξῃ διὰ ξίφους μορφὴν διπρόσωπον (πωγωνοφόρον καὶ ἀγένειον). Πρ. ἀρ. Σειληνὸς ὀρχούμενος καὶ αὐλητρίς. Β. Ἑρμῆς κρατῶν βρέφος (Διόνυσον) καὶ τρεῖς νύμφαι. Ὑψ. 0.115. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 4295.

Πίναχος τεμάχιον. Μορφ. μελ. Ἑδ. ἐρ. Σώζεται κεφαλὴ γυναικεία καὶ γράμματα ////ΑΡΙΤΑ////. Ὑψ. 0.10. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 4300 (Ἐφ. Ἀρχ. 1888 σ. 185).

Πίναχος τεμάχιον. Μορφ. μέλ. ἐρ. Ἑδ. ἐρ. Δύο κεφαλαὶ ἀνδρικαί. Ὑψ. 0.105. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 4301 (Ἐφ. Ἀρχ. 1888 σ. 185).

Πίναχος τεμάχιον. Μορφ. μέλ. Ἑδ. ἐρ. Σώζεται κάτω μέρος μορφῆς ἀνδρὸς φέροντος στικτὸν χιτῶνα. Ὑψ. 0.115. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 4302 (Ἐφ. Ἀρχ. 1888 σ. 186).

Πίναχος τεμάχιον. Μορφ. μέλ. Ἑδ. ἐρ. Σώζεται τὸ κάτω μέρος δύο μορφῶν. Ὑψ. 0.10. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 4303 (Ἐφ. Ἀρχ. 1888 σ. 186).

Κεράμου τεμάχιον. Ἔκτυπα γράμματα ////ΡΑΤΑ//// |////Ι-CΙΜЄ////| ////ΟЄΙΑ////. Μήκ. 0.10. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 4304.

Ἀγαλμάτιον γυναικός, ἐπὶ βάσεως διβάθμου, ἱσταμένης καὶ φερούσης χιτῶνα καὶ πέπλον, ὃν διανοίγει ἀμφοτέραις ταῖς χερσί. Λείψανα χρωμάτων λευκοῦ καὶ ἐρυθροῦ. Ὑψ. 0.53. Θηβῶν. Π. Μ. 1973.

Εἰδώλιον ἀρχαϊκὸν γυναικείας μορφῆς πτηνοκεφάλου ἔχον τοὺς πόδας περιαιρετούς. Ὑψ. 0.23. Θηβῶν. Π. Μ. 1974.

Πλίνθου τεμάχιον ἐφ' οὗ δύο καρποί. Μήκ. 0.05. Βοιωτίας (Καβείριον). Π. Μ. 1977.

Τράγος κολοβός. Μήκ. 0.18. Βοιωτίας (Καβείριον). Π. Μ. 1978.

Ἀφροδίτη (*ἐπιτραγία*) ἡμίγυμνος καθημένη ἐπὶ τράγου. Μεταξὺ τῶν σκελῶν τοῦ τράγου δύο ἐρίφια. Λείψανα χρώματος λευκοῦ ἐρυθροῦ καὶ κυανοῦ. Ὑψ. 0.48. Βοιωτίας. Μ. Π. 1982.

Σφραγὶς χριστιανικὴ φέρουσα ἔκτυπον σταυρὸν καὶ τέσσαρας περιστεράς. Διαμ. 0.063. Πειραιῶς. Π. Σχ. 290.

Χαλκᾶ.

Κάλπη κυλινδρικοῦ σχήματος μετὰ διπλῆς τοξοειδοῦς λαβῆς καὶ ὤτων ἐχόντων σχῆμα προσώπου Πανός. Ὑψ. 0.25. Γαλαξειδίου. Χ. 1158.

Ζώνης ἴσως μέρη δέκα καὶ πέντε συναρμόζοντα. Πειραιῶς. Χ. 1165.

Δακτύλιος. Ἐπὶ τῆς σφενδόνης γλυφὴ περιστερᾶς. Διαμ. 0.02. Χ. 1166.

Δακτύλιος. Γλυφὴ πτηνοῦ. Διαμ. 0.02. Χ. 1167.

Δακτύλιος. Γλυφὴ πτηνοῦ ἐντὸς κύκλου. Διαμ. 0.02. Χ. 1168.

Δακτύλιος. Γλυφὴ δύο κυναρίων μελιταίων. Διαμ. 0.022. Χ. 1169.

Δακτύλιος. Γλυφὴ κυνὸς πρ. ἀρ. Διαμ. 0.017. Χ. 1170.

Δακτύλιος. Γλυφὴ Πηγάσου πρ. ἀρ. Διαμ. 0.015. Χ. 1171.

Δακτύλιος. Ἐν τῇ σφενδόνῃ ἐντεθειμένος λίθος ὑάλινος ἐφ' οὗ ἔντυπος βωμός. Διαμ. 0.013. Χ. 1171 α.

Δακτυλίου σφενδόνη φέρουσα γλυφὴν μορφῆς γυναικείας κρατούσης κέρας ἀμαλθείας. Μήκ. 0.013. Χ. 1172.

Δακτυλίου σφενδόνη. Γλυφὴ Νίκης κρατούσης στέφανον. Μήκ. 0.013. Χ. 1173.

Λαβὶς ἔχουσα ὀπίσω κοιλότητα πρὸς ὑποδοχὴν καυτηρίου (*σταφυλοκαύστης*). Μήκ. 0.15. Μήλου. Χ. 1177 (Gazette hebdom. de médecine et de chirurgie 1855 T. II σ. 693, 1).

Λαβὶς ὀδοντωτὴ (*Μυΐδιον*;). Μήκ. 0.15. Μήλου. Χ. 1178. (Ἐξεδόθη ἔ. ἀ. σ. 693,2.)

Βελόνη (*τυφλάγκιστρον*;). Μήκ. 0.14. Μήλου Χ. 1179 (ἐξεδόθη ἔ. ἀ. σ. 693,4).

Βελόνη χρησιμεύουσα εἰς ἐγχείρησιν καταρράκτου (*παρακεντητήριον*). Μήκ. 0.15. Μήλου. Χ. 1180 (ἐξεδόθη ἔ. ἀ. σ. 693,3).

Ἐργαλεῖον εἰς δύο τεθραυσμένον ἔχον κοιλότητα ὁμοίαν τῇ τῶν στλεγγίδων (*κυαθίσκος*). Μήκ. 0.13. Μήλου. Χ. 1181 (ἐξεδόθη ἔ. ἀ. σ. 693,5).

Τέσσαρα ἐργαλεῖα (*σπάθαι*). Μήκ. 0.08-9. Μήλου. Χ. 1182-5 (ἐξεδόθησαν ἔ. ἀ. σ. 693,6).

Κύλιξ. Ὑψ. 0.07. Θηβῶν. Χ. 1188.

Ταῦρος ἐπὶ βάσεως. Φέρει ἐπιγραφὴν ΗΙΑΡΟΣ. Ὑψ. 0.07. Βοιωτίας (Καβείριον). Χ. 1193.

Βόες δύο. Ὑψ. 0.03-4. Βοιωτίας (Καβείριον). Χ. 1194-5

Λαβὴ σκεύους ἀπολήγουσα εἰς κεφαλὴν ὄφεως. Μήκ. 0.165. Βοιωτίας (Καβείριον). Χ. 1196.

Στῦλος γραφικός. Τὸ αἰχμηρὸν ἄκρον κολοβόν. Τὸ πεπλατυσμένον μέρος φέρει ἀφ' ἑνὸς ἔκτυπον ἀνθέμιον ἀφ' ἑτέρου ἐπιγραφὴν ΑΝΘΕΜΑΤΟΙ|ΠΑΙΔΙΤΩΚΑΒΙRΟ. Μήκ. 0.15. Βοιωτίας (Καβείριον). Χ. 1197.

Ταῦρος ἐπὶ βάσεως φερούσης ἐπιγραφὴν DAITONDAS ANEΘEKE|TOIKAB|IROI Μήκους 0.06. Βοιωτίας (Καβείριον). Χ. 1198.

Ἀκωκὴ βέλους τριγωνική. Ἑκάστη πλευρὰ φέρει τύπον γράμματος. Μήκους 0.027. Πειραιῶς. Χ. 1201.

Σταθμὸς τετράγωνος. Γράμματα ἔκτυπα ΣΙ, ἐγκεχαραγμένα ΔΑΜΟΥ. Ἕλκει Γρ. 379. Κορίνθου. Χ. 1160.

Σταθμὸς τετράγωνος. Ἔκτυπος δέσμη κεραυνῶν καὶ ΔΙΟΣ. Ἕλκει Γρ. 63. Ὀλυμπίας. Χ. 1161.

Σταθμὸς στρογγύλος. Ἔκτυπον Κ. Ἕλκει Γρ. 22. Χ. 1162.

Σταθμὸς τετράγωνος. ⊢⊢⊢⊢. Ἕλκει Γρ. 17. Χ. 1163.

Σταθμὸς στρογγύλος. Ἔκτυπος προτομὴ Ἰησοῦ Χριστοῦ. ΙC XC. Ἕλκει Γρ. 57. Χ. 1164.

Σταθμὸς τετράγωνος. Ἔκτυπον σκέλος ζῴου καὶ ΓΑ. Ἕλκει Γρ. 43. Χ. 1187.

Σταθμός (;) τετράγωνος. Σχῆμά τι δυσδιάγνωστον. Ἕλκει Γρ. 21. Πειραιῶς. Χ. 1200.

Σταθμὸς τετράγωνος. Ἔκτυπον τέταρτον χελώνης. Ἕλκει Γρ. 36. Ἀθηνῶν. Χ. 1202.

Μολύβδινα.

Πεσσοὶ σφενδονῶν ἐννέα ἡνωμένοι ὡσεὶ κλάδος. Φέρουσι ἔκτυπον ἐπιγραφὴν ΔΙΟΝΥ. Μήκ. 0.14. Πειραιῶς. Μ. 2624.

Ἕτερος ὅμοιος κλάδος. Μήκ. 0.15. Πειραιῶς. Μ. 2625.

Βόες κολοβοὶ δύο. Μήκ. 0.05. Βοιωτίας (Καβείριον). Μ. 2859-60.

Τράγος λίαν βεβλαμμένος. Μήκ. 0.06. Βοιωτίας (Καβείριον). Μ. 2861.

Σύμβολα μολύβδινα εἴκοσι καὶ ἑπτά.—Κεφαλὴ Ἄμμωνος νος πρ. δ.)(Κυνοκέφαλος ὀκλάζων. 3 1/2. Μ. 2578.—Προτομὴ Ἴσιδος (;) καὶ ἐπιγρ. δυσανάγνωστος.)(Γυνὴ ἐφ' ἅρματος συρομένου ὑπὸ λεόντων καὶ πρὸ αὐτοῦ Νίκη. 3.—Τρεῖς χορεύτριαι)(Σειρήν. 4 1/2.—Κεφαλὴ Ποσειδῶνος πρ. δ. 1 1/4.—Γλαὺξ καὶ ΑΝ)(Βάτραχος. 2.—Κεφαλὴ γυναικεία πρ. δ. ἐν μέσῳ δύο μηνίσκων. 2 1/2.—Κεφαλὴ νεανικὴ πρ. δ. 1 1/4.—Ὁπλίτης πρ. ἀρ. καὶ ΠΡΥ. 2 —Κεφαλὴ ἀνδρὸς ἐστεμμένου πρ. δ.)(Ἀλεκτρυὼν φέρων ἀσπίδα καὶ δόρυ.—Κάλαθος ἐντὸς στεφάνου καὶ Π////ΕΝ 2 1/2.—Προτομὴ Ἀρτέμιδος (;) καὶ πρὸ αὐτῆς δᾷς)(Σειληνὸς κρατῶν ῥυτόν. 4.—Προτομὴ ἀνδρὸς γε-

νειῶντος πρ. δ. 5. Σμύρνης. — Προτομὴ ἀνδρὸς γενειῶντος πρ. δ.) (Κεφαλὴ νεανίου. 5. Σμύρνης. — Κεφαλὴ ἀνδρὸς σφηνοπώγωνος. 4. Σμύρνης. — Ἀφροδίτη) (Ἀνὴρ ἐπὶ βοός (;) ὑφ' ὃν κύων τρέχων. 3 $^1/_2$. Σμύρνης.—Μορφαὶ γυναικεῖαι δύο ἀντιμέτωποι. 3. Σμύρνης. — Κεφαλὴ γυναικεία πρ. δ.) (Κύων ἱστάμενος πρ. δ. 2 $^1/_2$. Σμύρνης. — Σφὶγξ ὀκλάζουσα πρ. δ. 2 $^1/_2$. Σμύρνης. — Κεφαλὴ βοὸς πρ. δ. 3. Σμύρνης. — Κεφαλὴ γυναικεία πρ. δ. καὶ μηνίσκος. 2. Σμύρνης.—Ὄφις ἕρπων. 1 $^1/_2$. Σμύρνης. — Κεφαλὴ ἵππου πρ. δ. μετὰ χαλινοῦ πρ. δ.) (Στέφανος. 1. Σμύρνης. — Ὁπλίτης πρ. δ. 3. Σμύρνης. — Ἀλεκτρυὼν πρ. δ. καὶ θύρσος. 2. Ἀθηνῶν. — Κεφαλὴ κριοῦ πρ. δ. 2 $^1/_2$. Ἀθηνῶν. — Ἀλεκτρυὼν πρ. δ. καὶ ὄφις ἀνορθούμενος. 2. Ἀθηνῶν. — Χοῖρος καὶ ρόπαλον) (Ἀλεκτρυὼν καὶ μηνίσκος. 2. Ἀθηνῶν. Μολ. 2578 - 2604.

Σταθμὰ μολύβδινα τετράγωνα εἴκοσι. — Ἔκτυπον ἀγγεῖον μόνωτον μετὰ πώματος. Ἕλκει Γρ. 15. Πειραιῶς. — Σφραγὶς στρογγύλη ἐν ᾗ ἔκτυπος κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρ. δ. καὶ ἐπιγραφὴ ΜΕΤΡΟΝΟΜΩΝ. Κατὰ τὰς γωνίας ΕΔ ΟΜ. Ἕλκει Γρ. 57. Πειραιῶς. — Ἔκτυπος ἀμφορεὺς καὶ ΤΡΙΤ. Ἕλκει Γρ. 331. Πειραιῶς, — Ἔκτυπον ἡμίτομον ἀμφορέως ἐφ' οὗ σημεῖον πεντάγωνον. Εἰς τὰς γωνίας ΔΗΜΟ. Ἕλκει Γρ. 171. Πειραιῶς.— Ἔκτυπον ἡμίτομον χελώνης καὶ ΗΜΙΤΕΤ. Ἕλκει Γρ. 112. Πειραιῶς. — Ἔκτυπον ἡμίτομον χελώνης ἐφ' ἧς σφραγὶς ἐν ᾗ ἔκτυπος κεφαλὴ χοίρου καὶ ΔΗ. Ἐπιγρ. ΗΜΙΤΕΤ. Ἕλκει Γρ. 112. Πειραιῶς. — Σφραγὶς στρογγύλη ἐν ᾗ ἔκτυπος κάλαθος ἐντὸς στεφάνου. Ἐπιγρ. ΔΕΜΟ. Ἕλκει Γρ. 61. Πειραιῶς. — Ἔκτυπα ΔΔ. Ἕλκει Γρ. 97. Πειραιῶς. — Ἐγκεχαραγμένον Γ. Ἕλκει Γρ. 50. Πειραιῶς. — Ἔκτυπος ρόδαξ. Ἕλκει Γρ. 77. Πειραιῶς. — Σφραγὶς ἐν ᾗ ἔκτυπος χοῖρος καὶ ρόπαλον. Ἐπιγρ. ΕΔ ΟΜ. Ἕλκει Γρ. 63. Πειραιῶς. Σφραγὶς στρογγύλη ἐν ᾗ ἔκτυπον μονογράφημα Μ. Ἕλκει Γρ. 28. — Ἔκτυπα ΗΗΗΗ. Ἕλκει Γρ. 16. Πειραιῶς.—Ἔκτυπον σταυροειδὲς σημεῖον. Ἕλκει Γρ. 4. Πειραιῶς. — Ἔκτυπος δελφὶν διαγωνίως καὶ ΔΗΜΟ. Ἕλκει Γρ. 458. Πειραιῶς. — Ἔκτυπον ἡμίτομον ἀμφορέως καὶ ΗΜΙΤΡΙ, εἰς τὰς γωνίας ΔΕΜΟ. Ἕλκει

Γρ. 146. Πειραιῶς. — Ἔκτυπος ἡμισέληνος. Ἕλκει Γρ. 114. Πειραιῶς. — Ἔκτυπα τετράγωνα τέσσαρα. Ἕλκει Γρ. 6. Πειραιῶς. — Ἔκτυπος χελώνη. Ἐπιγρ. ἐφθαρμένη. Ἕλκει Γρ. 220. Πειραιῶς. — Ἔκτυπον ἡμίτομον ἀμφορέως καὶ ////////ΤΑΡ|ΤΗΜ|ΟΡΙΟΝ. Ἕλκει Γρ. 172. Πειραιῶς. Μολ. 2576-7, 2626-37, 2853-8.

Μολυβδόβουλλα βυζαντινὰ δέκα καὶ ἐννέα. 1) Λέοντος μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ Συγκέλλου. 2) Δαρ. . . . . ἄρχοντος. . . . . 3) Δημητρίου οἰκονόμου. 4) Κοσμᾶ ἀρχιεπισκόπου. 5) Θεοδώρου πρωτοπροέδρου τοῦ Ἀντιοχίτου. 6) Ρωμανοῦ τοῦ Θεοδωρούλη(;) 7) Ἐπιγραφή: Φωτισμός μου καί. . . . .)(ὑπερασπιστὴς ζωῆς. 8) Νικολάου νοταρίου. 9) Θεοδώρου κόμιτος. . . . . 10) Πράξεις σφραγίζω καὶ γραφὰς Ἀνίνου (;) 11) Βασιλείου ἐπισκόπου Προυσ. . . . . 12). . . . . Πρεποσίτου. 13) Ἐπιγραφή: Ὁ σοὶ πεποιθὼς πᾶν κατορθοῖ Χριστέ μου. 14) Λέοντος διακόνου. 15) Μονογράφημα)(σχολαρίου. 16) Νικήτα βασιλικοῦ πρωτοσπαθαρίου καὶ ἐπὶ τῶν οἰκιακῶν τοῦ Χοριάτου (;) 17) Βασιλείου ὑπάτου. 18). . . . σπαθαρίου καὶ δρογγαρίου. 19) Μολυβδόβουλλον αὐτοκρατορικὸν δυσανάγνωστον. Μολ. 2605-11, 2841-52.

Διάφορα.

Σφενδόνη δακτυλίου ἀργυρᾶ. Προτομαὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀντιμέτωποι. Διαμ. 0.013. Ἀργ. 71.

Ἀλεκτρυὼν ὑάλινος πολύχρωμος ἔχων ἄνωθεν κρίκον ἵνα ἀναρτᾶται. Ὕψ. 0.03. Βοιωτίας (Καβείριον). Ὑαλ. 356.

Τεμάχια πέντε πυξίδος ὀστεΐνης· ἐφ' ἑνὸς τούτων ἀνάγλυπτος ἀνὴρ καθήμενος, τείνων τὴν δεξιὰν πρὸς γυναῖκα ἱσταμένην. Ὕψ. 0.053. Ἀττικῆς. Ὀστ. 118.

ΜΠΙΕΙΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΥΠΟ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ

Τῆς Ἐφημερίδος ἐκδίδοται κατὰ τριμηνίαν ἓν τεῦχος σχήματος τετάρτου, περιέχον τρία τοὐλάχιστον τυπογραφικὰ φύλλα καὶ τρεῖς πίνακας.

Συνδρομὴ ἐτησία τῆς Ἐφημερίδος δραχμαὶ δεκαέξ.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ παρὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ.

Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν:

Τόμος Α^{ος} 1883, ἐκ 18 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 4 διπλοῖ, καὶ 9 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ.

Τόμος Β^{ος} 1884, ἐκ 14 τυπ. φύλ. μετὰ 12 πινάκων, ὧν 7 διπλοῖ, καὶ 7 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Γ^{ος} 1885, ἐκ 17 τυπ. φύλ. μετὰ 12 πινάκων, ὧν 8 διπλοῖ, καὶ 14 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Δ^{ος} 1886, ἐκ 17 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 4 διπλοῖ, καὶ 10 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Ε^{ος} 1887, ἐκ 14 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 6 διπλοῖ, καὶ 38 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Ϛ^{ος} 1888, ἐκ 13 τυπ. φύλ. μετὰ 12 πινάκων, ὧν 5 διπλοῖ, καὶ 20 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τὸ 1^{ον} καὶ 2^{ον} τεῦχος τοῦ 1889 ἐκδοθήσονται προσεχῶς.

ΕΝ ΤΩ ΜΟΥΣΕΙΩ

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

'Εφημερὶς 'Αρχαιολογική, ἀφορῶσα τὰς ἐντὸς τῆς 'Ελλάδος ἀνευρισκομένας ἀρχαιότητας. 'Ε 'Αθήναις, 1837-1860. Τεύχη μοναδικά, 1-3, 11-13, 15, 17-29, 50-55. Ἕκαστον τεῦχος . . . . Δρ. 1

'Αρχαιολογικὴ 'Εφημερίς, ἐκδιδομένη ὑπὸ τῆς ἐν 'Αθήναις 'Αρχαιολογικῆς 'Εταιρίας. Περίοδος δευτέρα, 1862. 'Εν 'Αθήναις, 1862. Τεύχη Α'.-ΙΒ'. . . . . » 12

— 1869-1874. Τεύχη ΙΓ'.-ΙΘ'. Ἕκαστον τεῦχος. . . . » 3

'Επιγραφαὶ ἀνέκδοτοι ἀνακαλυφθεῖσαι καὶ ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ 'Αρχαιολογικοῦ Συλλόγου. 'Εν 'Αθήναις, 1851-1855. Φυλλάδιον 2. 3. (τὸ 1ον φυλλ. 1851 δὲν ὑπάρχει) εἰς 4ον. Ἕκαστον τεῦχος . » 1

Πρακτικὰ τῆς ἐπὶ τοῦ 'Ερεχθείου 'Επιτροπῆς. 'Εν 'Αθήναις 1853. 4ον μετὰ 8 πινάκων . . . . » 1

'Επιγραφαὶ ἑλληνικαὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνέκδοτοι, ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῆς ἐν 'Αθήναις 'Αρχαιολογικῆς 'Εταιρίας. Φυλλάδιον Αον (ἄλλο δὲν ἐξεδόθη). 'Εν 'Αθήναις 1860. 4ον . . . . » 1

Γενικαὶ συνελεύσεις τῶν ἑταίρων τῆς ἐν 'Αθήναις 'Αρχαιολογικῆς 'Εταιρίας, 1860-1870. 'Εν 'Αθήναις, 1860-1870. Τεύχη 11 εἰς 4ον. Ἕκαστον τεῦχος . . . . » 1

Πρακτικὰ τῆς ἐν 'Αθήναις 'Αρχαιολογικῆς 'Εταιρίας, 1872-1881 (τὸ τεῦχος τοῦ 1871 δὲν ὑπάρχει). 'Εν 'Αθήναις, 1872-1882. Τεύχη 10 εἰς 8ον. Ἕκαστον τεῦχος . . . . » 1

— 1882-1888. 'Εν 'Αθήναις 1883-1886. 1888-1889. Τεύχη 7 εἰς 8ον. Ἕκαστον τεῦχος . . . . » 3

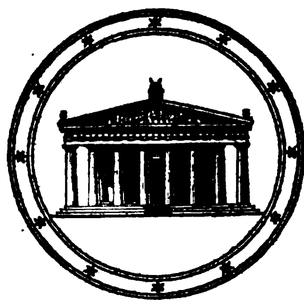

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1889

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

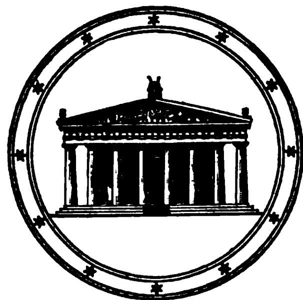
1890

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1889

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1890

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΧΑΙΩΝ
Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ
DUC DE LUYNES
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΕΤΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
HILARION ROUX
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΕ
HEINRICH SCHLIEMANN
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΔΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
ΣΟΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΠΡΩΙΟΣ
ΟΘΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ 28ῃ Ἰανουαρίου 1890, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ 10ῃ πρὸ μεσημβρίας συνελθόντων ἑταίρων τεσσαράκοντα, κατέλαβε τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου ὁ ἀντιπρόεδρος Σπυρ. Φιντικλῆς, ἅτε μὴ δυνηθέντος νὰ παρευρεθῇ τοῦ προέδρου Ἀλ. Κοντοσταύλου ἕνεκα ἀδιαθεσίας, καὶ προσεκάλεσε τὸν γραμματέα Στέφ. Κουμανούδην ν' ἀναγνώσῃ τὴν ἔκθεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ ἔτος πεπραγμένων, ὅστις παρελθὼν ἀνέγνω αὐτὴν ἔχουσαν ὡς ἑξῆς·

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Τὸ Συμβούλιον ἐρχόμενον σήμερον νὰ λογοδοτήσῃ ἐνώπιόν σας ὄχι ἄρτιον, διὰ τὸν περὶ τὰ μέσα τοῦ λήξαντος ἔτους συμβάντα θάνατον ἑνὸς τῶν παλαιοτάτων μελῶν αὐτοῦ, τοῦ Εὐθυμίου Καστόρχη, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκ καθήκοντος ἐν τοῖς πρώτοις μνημονεύει ταύτης τῆς ἀπωλείας, ἣν ὑπέστη ἡ Ἑταιρία ἡμῶν.

Ὁ μακαρίτης ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν διαρκῶς σχεδὸν ἐξελέγετο σύμβουλος ὑπὸ τῶν ἑταίρων, ἐκτιμώντων ἐν αὐτῷ πρὸς τῇ ἐπικτήτῳ παιδείᾳ ἔτι καὶ τὴν φυσικὴν δραστηριότητα καὶ τὸν ζῆλον, ὃν εἶχεν ὑπὲρ προκοπῆς τῶν τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας πραγ-

μάτων. Ταῦτα ἔδειξε τὰ ἰδιώματα εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 1858 ἀναβιώσεως τῆς Ἑταιρίας εἰς ἐνεργὸν βίον, ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ μακαρίτου Πιττάκη, τοῦ ψηφισθέντος μὲν γραμματέως, ὄντος δὲ πολυασχόλου, αὐτὸς τὰ πλεῖστα ἐν τῷ Συμβουλίῳ εἰσηγεῖτο καὶ διενήργει, ἐν τέλει δὲ τοῦ ἔτους ἐκείνου καὶ τὴν πρώτην συνέταξεν ἐνιαυσίαν ἔκθεσιν τῶν ἔργων τῆς Ἑταιρίας, ὕστερον δὲ συνεχῶς ἐγίνετο χρήσιμος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀρχαιολογικῶν αὐτῆς ἐργασιῶν, ὡς μέλος μάλιστα πολλῶν κατὰ καιροὺς ἐπιτροπῶν πρὸς διεξαγωγὴν δυσχερῶν ὑποθέσεων. Συνέγραψε δὲ καὶ ἐξέδωκε καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1837 μέχρι τέλους τοῦ 1879, ἱστορίαν τῆς προσφιλοῦς αὐτῷ Ἑταιρίας, ἅπαξ δ' ἐν ἔτει 1881 καὶ προήδρευσεν αὐτῆς εὐδοκίμως. Δι' ἃ πάντα εὐλογείσθω δικαίως ἡ μνήμη τοῦ ἐκλιπόντος ἀνδρός.

Λυπηρὸν δέ, ὅτι μετὰ τεσσάρων ἔτι ἄλλων ἀποθανόντων κατὰ τὸ ἔτος ἑταίρων ἔχομεν νὰ καταλέξωμεν καὶ ἕνα νέον τὴν ἡλικίαν καλλιεργητὴν τῆς ἀρχαιολογίας, τὸν ἐκ Νάξου Κωνσταντῖνον Δαμιράλην, ὅστις διατελέσας ἐπί τινα χρόνον καθηγητὴς γυμνασίου ἔγνω ὕστερον ν' ἀπέλθῃ εἰς Γερμανίαν χάριν τελειοτέρας μορφώσεώς του εἰς ἣν ἐκ φύσεως ἔκλινεν ἐπιστήμην, ἀλλὰ ἐκεῖ νοσήσας ἐν τῷ μέσῳ τῶν σπουδῶν του ἐτελεύτησε.

Μεταβαίνει νῦν ὁ λόγος εἰς τοὺς ζῶντας καὶ ἐνεργοῦντας ἐν τῇ Ἑταιρίᾳ καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑταιρίας, πάντοτε κατὰ τὰ ἀνέκαθεν εἰθισμένα συντόμως.

Λέγομεν λοιπόν, ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὸ μητρῷον τῆς Ἑταιρίας ἑταῖροι πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἐνεγράφησαν νέοι εἰκοσιτέσσαρες, ὧν δύο οἰκοῦσιν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, εἷς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου καὶ εἷς ἐν Πετρουπόλει τῆς Ῥωσσίας, οἱ εἰκοσιδύο δὲ ἐν Ἀθήναις.

Ἐκ τοῦ μεγάλου δὲ ἀριθμοῦ τῶν ἀπὸ ἐτῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ μητρῷον καὶ διεσπαρμένων ὄντων πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, συνδρομὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατέβαλαν ἑταῖροι 213, καὶ δὴ 192 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις οἰκούντων, 12 ἐκ Πειραιῶς, 1 ἐκ Κερκύρας, 8 ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Ἔτι συνέδραμαν τέσσαρα σωματεῖα ἤτοι κοινά, τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν Πανεπιστήμιον δραχμαῖς χιλίαις, δύο δῆμοι τοῦ βασιλείου,

ὁ τῶν Πειραιέων δρ. 100, ὁ τῶν ἐν Σύρῳ Ἑρμουπολιτῶν δρ. 200, καὶ μία ἱερὰ μονή, ἡ τῆς Πεντέλης δρ. 100.

Τὰ ὀνόματα πάντων τῶν συνδραμόντων καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἑκάστου συνδρομῶν θέλουσιν ἀναγραφῇ ἐν τέλει ταύτης τῆς ἐκθέσεως καὶ μετ' αὐτῆς συνεκδοθῇ.

Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων καὶ ἐκ τῶν ὀνομασιῶν τόπων δῆλον γίνεται, ὅτι μόνοι σχεδὸν οἱ ἐν Ἀθήναις οἰκοῦντες τακτικὴν καταβάλλουσι συνδρομὴν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας. (Ἄλλο αἱ ἐκτάκτως ἐνίοτε ἐρχόμεναι ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ γενναῖαι χρημάτων προσφοραί, ὅπως πέρυσι καὶ κατ' ἄλλα πρότερα ἔτη). Αἱ δὲ ἐπαρχίαι τοῦ βασιλείου, ἀπό τινος μάλιστα χρόνου, ἢ οὐδόλως ἢ ἐλάχιστα συντελοῦσιν εἰς τὰ κοινῇ τὸ ἔθνος ὠφελοῦντα ἀρχαιολογικὰ ἔργα, ἐνῷ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πολλὰς δραχμῶν μυριάδας κατὰ καιροὺς ἐδαπάνησε καὶ δαπανᾷ ἡ Ἑταιρία ἡμῶν. Ἂν δὲ ἔλειπε καὶ τὸ ἀρχαιολογικὸν λαχεῖον, οὗ κλῆροι πωλοῦνται καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, θὰ ἔμεναν αὗται ὅλως ἀσυντελεῖς. Εὐχόμεθα νὰ μεταβληθῇ ἐν τῷ μέλλοντι ἡ κατάστασις αὕτη τῶν πραγμάτων καὶ νὰ διαθερμανθῶσιν ὁπωσοῦν οἱ ἁπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος εὔποροι πολῖται ὡς καὶ τὰ σωματεῖα πρὸς σύμπραξιν τακτικὴν μετὰ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ συντηρήσεως καὶ ἀναδείξεως τῶν τιμιωτάτων προγονικῶν μνημείων. Ἡ περιοδικῶς ὑπὲρ τούτων διδομένη συνδρομή, ὅσον καὶ ἂν εἶναι μικρὰ παρ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν συντρεχόντων, θὰ αὐξάνῃ ὄχι ἀσημάντως τοὺς πόρους τῆς Ἑταιρίας, θὰ ἐπιδρᾷ δέ, νομίζομεν, εὐεργετικῶς καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς συντρέχοντας, ἅτε ἐνθυμίζουσα αὐτοῖς τὰ πρὸς τὸ ἔθνος ὁλοσχερέστερα καθήκοντά των. Θὰ ἐξεγείρεται οὕτως ἑκάστοτε ἡ κοιμωμένη ἔτι παρ' ἡμῖν φιλοκαλία, στοιχεῖον ἀπαραίτητον πρὸς τὴν ἐπὶ τὸ τελειότερον μόρφωσιν χαρακτῆρος καὶ φρονήματος Ἑλληνικοῦ. Ἕκαστος τῶν τακτικῶς συντρεχόντων βλέπων, ὅτι καὶ διὰ τῆς ἰδίας του συνδρομῆς περιέπονται καλῶς τὰ ἀπαράμιλλα τῆς Ἑλλάδος ἀρχιτεκτονικὰ μνημεῖα καὶ πληροῦνται τὰ Μουσεῖα ἡμῶν δι' ἔργων ἐπιφανῶν τῆς πλαστικῆς καὶ τῆς γραφικῆς, θὰ δικαιοῦται νὰ λέγῃ εὐφροσύνως· «δηλονότ' ἐν τᾷ γᾷ κἠγών τις φαίνομαι ἦμες». Εἶεν.

Ὁποία δὲ νῦν ἡ ἐν γένει κατάστασις τοῦ χρηματικοῦ τῆς

Ἑταιρίας, βλέπετε μὲν καὶ ἐκ τοῦ διανενεμημένου εἰς πάντας ὑμᾶς σήμερον ἐντύπου φύλλου τοῦ ἰσολογισμοῦ, θέλετε δὲ ἀκούσῃ μετ' ὀλίγον καὶ παρὰ τοῦ ταμίου τῆς Ἑταιρίας.

Ἔργα ἀρχαιολογικὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου χρήμασι τῆς Ἑταιρίας τὰ ἑξῆς· πρῶτον

Ἀνασκαφαί· ἐγένοντο δὲ ἕξ, μία μὲν ἐν Ἀθήναις, πέντε δ' ἔξω τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ ἐν *Ἀθήναις* γενομένη δὲν ἦτο, ὡς θὰ ἐπροτίμα βεβαίως τὸ Συμβούλιον, ἐξακολούθησις ἄλλης τινὸς προτέρας, καταλειφθείσης ἐξ ἀνάγκης, ὅπως σχεδὸν πάντοτε, ἀτελοῦς, ἀλλ' ὅλως νέα ἐπιχείρησις, ὑποδειχθεῖσα εἰς τὴν Ἑταιρίαν ὡς ἀνεπίδεκτος ἀναβολῆς, ἐκ τυχαίας ὅλως περιστάσεως, τῆς ἑξῆς·

Ἐνῷ τέλη Μαΐου ἐσκέπτετο τὸ Συμβούλιον μεταξὺ ἄλλων ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ἐργασιῶν, νὰ ἀρχίσῃ καὶ ἐδῶ ἀνασκαφὴν ἐν τῷ ἐμβαδῷ τῆς καθαιρεθείσης πρὸ πολλοῦ οἰκίας τοῦ Λύτσικα, τῆς παρὰ τὸ ὡρολόγιον Ἀνδρονίκου τοῦ Κυῤῥήστου, καὶ εἶχε ζητήσῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τόπον κατάλληλον, εἰς ὃν νὰ ἀποκομισθῶσι τὰ ἐκσκαφησόμενα χώματα, ἐπροτάθη εἰς αὐτὸ παρὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, τοῦ καὶ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, νὰ ἐρευνήσῃ διὰ σκαφῆς ἓν μικρὸν ψηφιδοστρώτου δαπέδου μέρος, ὃ εἶχε τότε φανῇ κατὰ τὰς ἐργασίας τὰς γινομένας πρὸς διακόσμησιν καὶ φύτευσιν τοῦ εὐρέος χώρου τοῦ πρὸς νότον καὶ δυσμὰς τοῦ Ζαππείου μεγάρου, καὶ δὴ παρὰ τὸ βόρειον πεζοπάτιον τῆς νεοκατασκευάστου λεωφόρου Ὄλγας. Ἐπειδὴ δὲ πρὸ μηνῶν τινων, ὅτε τὸ ὅλον πλάτος τῆς λεωφόρου ταύτης ἰσοπεδοῦτο, εἶχον ἐκκαλυφθῆ θεμέλιοί τινες καὶ ἐξήχθησαν ἐκεῖθέν ποθεν (1) γλυπτὰ μάρμαρα τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἃ περιῆλθον εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον, ὄντα ὄχι ἀνάξια λόγου (2), παρείχετο τῇ Ἑταιρίᾳ ἐλπὶς ὁμοίων εὑρημάτων ἐκεῖ πλησίον, ἂν ἀπεφάσιζε ν' ἀναλάβῃ τὸ ἔργον, ὅπερ καὶ δὲν ἐφαίνετο ὅτι θ' ἀπαιτήσῃ πολὺν χρόνον καὶ πολλὴν δαπάνην, καθ'

(1) Ἐκφραζόμεθα οὕτως ἀοριστότερον, ἐπειδὴ αἱ ἐργασίαι ἐκεῖναι αἱ ὁδοποιητικαὶ δὲν ἐγίνοντο ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Ἑταιρίας, οὐδὲ ἔγνωμεν ποῦ ἀκριβῶς τῆς ὁδοῦ καὶ ἐν ποίοις θεμελίοις εὑρέθησαν τὰ γλυπτὰ μάρμαρα.

(2) Ἰδίως μία καλῶς σῳζομένη προτομὴ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ.

ὅσον τὸ αὐτόθι ὕψωμα ἤδη πρότερον εἶχεν ἐν μέρει ταπεινωθῇ. Ἐδίδετο δὲ εἰς τὴν Ἑταιρίαν καὶ ὑπόσχεσις, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων, ἂν μετὰ τὴν διὰ σκαφῆς ἔρευναν τοῦ τόπου ἀνεφαίνετό τι ἐκεῖ κτίσμα ἄξιον λόγου, ἤθελε τὸ διατηρήσῃ αὐτή, καὶ περικοσμοῦσα αὐτὸ μάλιστα ἰδίᾳ δαπάνῃ, καθὼς περίπου ἐποίησε πέρυσι διὰ τὸ φανὲν ἐπὶ τῆς ἀπέναντι πλευρᾶς τῆς λεωφόρου βαλανεῖον. Οὕτω λοιπὸν ἐπελάβετο τοῦ ἔργου ἡ Ἑταιρία τῇ 8 τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, καὶ μετὰ μικρὸν ἤρχισαν φανερούμενα τὰ ἐδάφη κατασκευῆς μεγίστου καὶ ἰδιοσχήμου οἰκοδομήματος τῶν μετὰ Χριστὸν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, καθὼς ἐδηλοῦτο ἐκ πολλῶν τεκμηρίων, ὅπερ ὅμως εἶχεν ἐρειπωθῇ πρόπαλαι καὶ ὑπέστη ὡσαύτως πρόπαλαι καὶ μετασκευὰς εἰς πολλὰ μέρη εὐδιαγνώστους, ἦτο δὲ καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐκτισμένον μετὰ πολυτελείας μὲν καὶ εὐπρεπείας ἐπιδεικτικῆς, ἔχον τὸ πάλαι ἐσωτερικῶς τοὺς τοίχους πανταχοῦ σχεδὸν μαρμαρίναις πλαξὶν ἐνδεδυμένους (1) καὶ ἐδάφη ἐκτενῆ μαρμαρόστρωτα ἢ ψηφιδόστρωτα καὶ περὶ αὐτὰ στοίχους κιόνων, ἄλλως δὲ ὄχι στερεὰν πολὺ ἐδείκνυε τὴν ἐκ λίθων παντοίων καὶ πλίνθων ὀπτῶν εναλλάσσουσαν τοιχοδομίαν (2).

Δύο δὲ ἐβλέπομεν διακρινόμενα ὡς τὰ ἐπιφανέστατα αὐτοῦ καὶ παράλληλά πως μέρη, ἓν μὲν ἡμικυκλικοῦ σχήματος ὕπαιθρον πλακόστρωτον μὲ στοὰν πέριξ κιονοστήρικτον πρὸς τὰ ἔσω καὶ δωμάτια ὄπισθεν συγκοινωνοῦντα πρὸς αὐτήν, οὖσαν ὅλην ψηφιδόστρωτον (3), καὶ μὲ μακράν τινα, ὄχι πολὺ βαθεῖαν καὶ πλα-

(1) Πολλαχοῦ μὲν ἡ μαρμάρωσις αὕτη σώζεται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον, ἐπὶ τῶν κτιστῶν τοίχων, περιεργοτάτη δὲ εἶναι εἰς ἓν τῶν ὀπίσω τοῦ ἡμικυκλίου δωματίων, ὅπου ἡ διὰ τὴν τοῦ ἐδάφους πρὸς ἀνατολὰς ταπεινότητα περικοπεῖσα ὡς βαθμὶς φυσικὴ κιμωλία ἐφάνη οὖσά ποτε περιβεβλημένη πλαξὶ μαρμαρίναις, ὡς ἐμαρτύρησαν τὰ περισωθέντα αὐτῶν λείψανα.

(2) Ἡ τοιχοδομία αὕτη, παρατηροῦμεν, ὅτι λόγῳ κανονικότητος καὶ ποιοῦ τῆς συνδετικῆς ὕλης πολὺ ὑπολείπεται τῆς ὁρωμένης ἐν τοῖς διαχωρίσμασι τοῦ μεγάλου ἐν Ἀθήναις Ῥωμαϊκοῦ κτίσματος τοῦ κοινῶς καλουμένου «τετραγώνου τοῦ Ἀδριανοῦ».

(3) Ἡ στρῶσις ταύτης τῆς στοᾶς, ὡς καὶ πάντων τῶν ἄλλων μερῶν τῆς ὅλης οἰκοδομῆς, ὅπου διεσώθη, ἂν θεωρήσῃ τις τὸ ποικιλόχρωμον τῶν ψηφίδων καὶ τὸν καθόλου διακοσμητικὸν τρόπον, δὲν διαφέρει πολὺ τῶν στρώσεων, ὅσαι ἐγνώσθησαν μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαι παλαιόθεν ἐν Ἀθήναις. Ἔχει ἐν πλαισίοις διαφόροις σχήματα γεωμετρικὰ σειρὰς κισσοφύλλων, καὶ ἄλλων φυτῶν, φολίδας, ἀν-

τεῖαν ὑδροθήκην ἐν τῇ χορδῇ τοῦ ἡμικυκλίου καὶ ἄλλην ὁμοίαν ἐσωτέρω παράλληλον αὐτῆς πολὺ στενοτέραν καὶ ἀβαθεστέραν. Ἕτερον δὲ μέρος πολὺ μεγαλλίτερον, ὅπερ ἦτο εὐρὺς τετραγωνικὸς χῶρος μέτρων γαλλικῶν 40×35, ὅλως κενὸς τὰ ἐντὸς καὶ ἄστρωτος, περιειλημμένος δὲ διὰ κιονοστηρίκτου καὶ αὐτὸς στοᾶς (1), πρὸς τὰ ἔσω κατὰ τὰς τέσσαρας πλευράς του, ὧν μόνης τῆς βορείου τὸ ἔδαφος εὑρέθη ὂν ψηφιδόστρωτον, τὸ δὲ τῶν τριῶν ἄλλων πλευρῶν ἀφέθη ἐξ ἀρχῆς, ὡς ὑποθέτομεν, ἄνευ πάσης στρώσεως διὰ ψηφίδων ἢ πλακῶν. Πέριξ δὲ τῆς στοᾶς ταύτης καὶ συγκοινωνοῦντα αὐτῇ ἐξετείνοντο πολλὰ δωμάτια, πλείονα μὲν πρὸς ἀνατολάς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄρκτον καὶ πρὸς δυσμὰς ὄχι ὀλίγα, ὧν τινα καὶ ἐπὶ διαφόρου ὕψους, κατὰ τὴν πάλαι φυσικὴν τοῦ τόπου ἀνωμαλίαν. Πρὸς τούτοις ἀγωγοὶ καὶ ὀχετοὶ κτιστοὶ ἐκ λίθων ἢ κεράμεοι εὑρίσκοντο πρὸς διοχέτευσιν ὑδάτων (2) εἰς διάφορα χωρίσματα τῆς οἰκοδομῆς. Τῶν χωρισμάτων δὲ τούτων ἓν μόνον ἐφάνη ἔχον σχῆμα σαφὲς λουτῆρος ἐπιμήκους ἀμφιστρογγύλου μετὰ ἑδωλίων χαμηλῶν. Ὑπόκαυστον δὲ βαλανείου ἀνεζητήθη μὲν ἐπιμελῶς, ἀλλ' οὐδαμοῦ εὑρέθη σῳζόμενον, οὐδὲ κἂν τροχοὶ κεράμεοι ἐσκορπισμένοι που ἐν τοῖς ἐρειπίοις, ἐξ

θεμοειδεῖς περιπλόκους κύκλους κττ. μόνον δὲ γαστρῶν καὶ εἰκόνων ζώων στερεῖται, ὁποῖαι ὑπάρχουσιν ἐν τῷ μεγάλῳ ψηφοθετήματι τῶν ἀνακτόρων καὶ ἐν τοῖς ἡμικυκλίοις τοῦ «τετραγώνου τοῦ Ἀδριανοῦ».

(1) Οἱ κίονες αὐτῆς θὰ ἦσαν κατά τι μεγαλλίτεροι τῶν τοῦ ἡμικυκλίου ὡς μαρτυροῦσιν αἱ σῳζόμεναι βάσεις.

(2) Τῶν ἀγωγῶν τούτων καὶ ὀχετῶν πλέον ἀξιοσημείωτος φαίνεται ὧν ὁ χωρῶν λοξῶς διὰ τῆς ψηφιδοστρώτου στοᾶς τοῦ ἡμικυκλίου πρὸς τὸ μαρμαρόστρωτον ὕπαιθρον, ὑπ' αὐτὸ δὲ καὶ περαιτέρω πρὸς τὰ νοτιοδυτικώτατα μέρη τῆς ὅλης οἰκοδομῆς, ἔνθα αἱ μνημονευθεῖσαι ἀνωτέρω δύο μακραὶ ὑδροθῆκαι πλησιάζουσι πρὸς ἄλλα δύο ὑπὸ γῆν χωνευτήρια ὑδάτων, ὧν τὴν χρῆσιν δὲν ἐπιχειροῦμεν νὰ ὁρίσωμεν ἡμεῖς, ὡς ὅλως ὄντες ἀνυδραυλίκευτοι. Ἠξιώσαμεν δὲ ἰδιαιτέρας μνείας τὸν διὰ τῆς στοᾶς χωροῦντα τοῦτον ἀγωγόν, μόνον καὶ μόνον διὰ τὸ ὅτι ὁ ἀρχιτεκτονήσας τὴν οἰκοδομὴν (καὶ νομίζομεν, αὐτὸς ὁ ἐξ ὑπαρχῆς, ὄχι δὲ μετασκευαστής τις), ἔκρινε νὰ ἀγάγῃ αὐτὸν οὕτως ὡς ὁρῶμεν, λοξῶς, κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν συγκεντρικῶν γραμμῶν τοῦ ψηφοθετήματος καὶ δὲν ἐδίστασε τὴν τοιαύτην ἴξιν νὰ δηλώσῃ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ψηφοθετήματος διὰ κενῆς, ὡς εὑρέθη, ἀψηφιδώτου ταινίας (πλάτους ὡς ἑνὸς ποδὸς) ἣν καὶ διὰ δύο ἑκατέρωθεν αὐτῆς σειρῶν (σειριῶν) ἐκ φύλλων κισσοῦ ἐπλαισίωσεν. Ἡ ἀψηφίδωτος δὲ ταινία ὑφ' ἣν ὁ ἀγωγός, εὑρέθη παρ' ἡμῶν πλήρης χωμάτων, καὶ ἄγνωστον μένει, ἂν ἐπ' αὐτῶν ἦσάν ποτε πλάκες τεθειμέναι.

ὧν τροχῶν συνέκειντο τὸ πάλαι οἱ κιονίσκοι τῶν ὑποκαύστων. Ὅθεν μετὰ τὴν ἀποκόμισιν τῶν πολλῶν χωμάτων, ἃ ἐνιαχοῦ (ἰδίως ἐν τῷ τετραγώνῳ χώρῳ) καὶ εἰς τεσσάρων σχεδὸν μέτρων ὕψος ἀνέβαινον καὶ μετὰ τὴν τῶν αὐτόθι δένδρων ἐκρίζωσιν καὶ τὴν καθαίρεσιν τῶν ὄχι ὀλίγων ἐδῶ κ' ἐκεῖ διακριθέντων ὡς μεταγενεστέρων εὐτελῶν τοίχων καὶ ὑδροθηκῶν καὶ πίθων ἐνῳκοδομημένων σχεδὸν πανταχοῦ εἰς διάφορα ὕψη καὶ εἰς πλῆθος μέγα, ἡ Ἐπιτροπὴ ἡ ἐφορεύουσα τὰς ἀνασκαφὰς βλέπουσα, ὅτι τὸ πέρας τῶν συνεχῶν τούτων καὶ παραδόξως περιπλόκων κτισμάτων οὐδαμοῦ ἐφαίνετο λῆγον πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολάς, εἰμὴ μόνον πρὸς δυσμάς, ἔνθα ἦτο ὁ φυσικὸς βράχος (1), ἠδημόνει τῇ ἀληθείᾳ διὰ τὸ ἀπέραντον τῆς ἐργασίας ἐξ ἧς χαμηλὰ μόνον καὶ ἄθλια τειχία καὶ φρέατα καὶ πίθοι πρὸ πάντων πολλοὶ εἰς φῶς ἤρχοντο (2). Οὕτω διέκοψε τὰς σκαφὰς περὶ τὰ μέσα Ὀκτωβρίου, χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ σχηματίσῃ γνώμην περὶ τοῦ δοτέου ὀνόματος εἰς τὴν συστάδα τῶν φανέντων κτισμάτων. Οἶκος πολυτελὴς μεγιστᾶνος ἀνδρὸς τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἔχων καὶ λουτρικὰ χωρίσματα, δημόσιον οἰκοδόμημα τῶν αὐτῶν χρόνων, οἷον γυμνάσιον τυχόν, ἢ παλαίστρα, ἢ βαλανεῖον (3) ἢ νυμφαῖον,

(1) Κατὰ τὸ νότιον ἄκρον τῆς δυσμικῆς κλίσεως τὸν βράχον περιέκοψεν ὁ παλαιὸς ἀρχιτέκτων σχηματίσας κωνοειδῆ τινα ὄχι πολὺ μέγαν ὄγκον, ἐπίπεδον τὰ ἄνω, τὰς πλευράς του δὲ τὰς ἐσωτέρας πρὸς τὴν οἰκοδομὴν ἐπέχρισεν ὁμοίως ταῖς παρ' αὐτὸν παρόδοις καὶ δωματίοις. Ἀνωτέρω πρὸς βορρᾶν βλέπομεν σπηλαιῶδές τι χωνευτήριον ὑδάτων. Ἔτι ἀνωτέρω εἰσχωρεῖ εἰς τὸν βράχον ἓν θολοσκέπαστόν ποτε δωμάτιον, ἐν ᾧ περιεσώθησαν ὄχι ἀλώβητα τοιχογραφήματά τινα, περὶ ὧν λέγω τι καὶ κατωτέρω. Τέλος δ' ἀνωτάτω βλέπομεν εἰς τὸν βράχον πεποιημένην μεγάλην τετράγωνον εἰσοχὴν ὡς εὐρύχωρον δωμάτιον.

(2) Πίθων τοιούτων ἡμιφθάρτων αἱ κυκλοτερεῖς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους γραμμαὶ ἐφαίνοντο, πρὸ ἐτῶν, καὶ ἔξω τοῦ ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας σκαφέντος χώρου, πλεῖσται καθ' ὅλον ἐκεῖνο τὸ μέρος τὸ ἀπὸ τῆς οἰκίας Ὀρφανίδου πρὸς τὰ κάτω, καί τις τῶν ἐπὶ τοῦ πεζοπατίου περιπατούντων τὰς ἠρίθμησέ ποτε ἕως 27, νῦν δὲ φαίνονται ὀλιγώτεραι, διὰ τὴν πέρυσι γενομένην αὐτόθι ἐπίχωσιν, ἐν μέρει δὲ καὶ τὴν ἀποξύρησιν τοῦ ἐδάφους ὑπὸ τῶν ὁδοποιῶν τῆς τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς. Ἴσως οἱ πίθοι οὗτοι εἶναι ὑπολείμματα παλαιῶν ἐργαστηρίων τέχνης τινὸς βαναύσου, τῆς κναφευτικῆς, φέρ' εἰπεῖν, ἧς οἱ παλαιοὶ χρῆσιν πολλὴν ἐποιοῦντο. Οἱ δὲ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀνασκαφῆς εὑρεθέντες, περίεργον, ὅτι εὑρέθησαν πάντες σχεδὸν πεπωμασμένοι διὰ πλακῶν, ἄλλως δὲ κενοὶ ἢ πεπληρωμένοι χώμασι καὶ λίθοις, πλὴν ἑνός, ὅστις ἦν πλήρης φυτικῆς τινος ὕλης σεσηπυίας, ἴσως κριθῆς.

(3) Οἱ θέλοντες αὐτὸ βαλανεῖον ἤκουον ἀντίῤῥησιν, πῶς τρία βαλανεῖα νὰ

ἦσαν ὀνόματα, προχείρως μὲν καὶ εὐχερῶς εἰς πάντων τὰ στόματα ἐρχόμενα, ἀλλὰ δυσκόλως ὑποστηριζόμενα διὰ καταδείξεως τῶν οἰκείων μερῶν, τῶν εἰς ἑκάστην τῶν οἰκοδομῶν τούτων προσηκόντων κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς τέχνης. Πάντως ὅμως ἐσχετισμένα ἔκλινε νὰ θεωρῇ ἡ Ἐπιτροπὴ τὰ δύο μεγάλα μέρη τῶν ἐρειπίων τούτων, τὸ ἡμικυκλικὸν καὶ τὸ πρὸς ἄρκτον αὐτοῦ τετραγωνικόν, ἐννοεῖται δέ, μετὰ καὶ τῶν εἰς αὐτὰ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον προσανηκόντων χωρισμάτων, ὄχι βέβαια ἀκριβῶς, ἀφοῦ μεταξύ των δὲν ὑπῆρξε δυνατὸν νὰ διακριθῶσιν ὁδῶν τυχὸν παλαιῶν γραμμαὶ καὶ διαστήματα.

Ὕστερον δὲ πάλιν ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας ἀνέλαβε τὰς σκαφὰς ἡ Ἐπιτροπὴ μετ' ἐλπίδος ἐσχάτης, μήπως τέλος εὑρεθῶσι τὰ ἄκρα τοῦ λαβυρινθώδους τούτου συμπλέγματος καὶ τὰς ἐξηκολούθησε μέχρι τέλους Νοεμβρίου. Τότε δὲ εἶδεν ἐμφανιζομένας κατὰ τὸ δυτικοβόρειον μέρος τοῦ σκαπτομένου χώρου εἰς βάθος μιᾶς μόνον σπιθαμῆς γραμμάς τινας τοίχων μεγαλολίθων, αἵτινες ἦσαν καὶ εἶναι αἱ μόναι ἀρχαίας καὶ στερεᾶς κατασκευῆς, ὅπως αἱ τῶν Ἑλληνικῶν χρόνων. Παρουσιάζουσιν αὗται τρεῖς καὶ τέσσαρας δόμους ἐπαλλήλους ἐκ μεγάλων κανονικῶν πλίνθων λίθου πωρίνου, βεβαίως ὡς θεμελίους δημοσίας τινὸς οἰκοδομῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ

ὑπάρχωσι τόσον πλησίον τὸ ἓν τοῦ ἄλλου ἐν τῷ εὐρεῖ μὲν ἀλλ' ὄχι καὶ ἀπεράντῳ χώρῳ τῷ μεταξὺ τοῦ Ζαππείου μεγάρου καὶ τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπιείου, ἐκεῖνο δηλ. τὸ πλησιέστατα τῷ Ζαππείῳ καὶ ἐν μέρει ὑπ' αὐτὸ τὸ Ζάππειον πρὸ 16 ἐτῶν καταστραφὲν ἢ ἐπικαλυφθὲν παρ' ὧν οὐκ ἔδει, τὸ πέρυσι πρὸς νότον τῆς λεωφόρου Ὄλγας φανέν, ὃ ἐν μέρει διετηρήθη, καὶ τοῦτο τὸ νῦν. Ἀλλ' ἦτο καί τις τῶν ἡμετέρων συναδέλφων ὁ λέγων, ὅτι τὰ τρία ταῦτα ἠδύναντό πως νὰ εἶναι καὶ ἐν σχέσει πρὸς ἄλληλα καὶ ἓν μὲν αὐτῶν λ.χ. νὰ εἶχε μᾶλλον τὰ τῆς ἰδίως βαλανειακῆς χρήσεως χωρίσματα, ἄλλο τὰ τῆς ἐν εὐμαρείᾳ διατριβῆς τῶν θαμιστῶν, καὶ αὐτὸ οὐχὶ ἄνευ τῆς ἐξ ὕδατος παρεχομένης τῷ σώματι θεραπείας, ἄλλο τοὺς περιπάτους καὶ γυμναστήρια καὶ μελετητήρια κτλ. ὅπως ἐν Ῥώμῃ καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους αἱ μεγάλαι *θέρμαι* εἶχον πάντα ταῦτα τὰ μέρη. Ἐκρίναμεν δὲ ἡμεῖς ἀναγραπτέαν ἐδῶ τὴν γνώμην ταύτην, ὅπως περίπου τὴν ἠκούσαμεν, προσθέτοντες ἅμα καὶ τόδε, ὅτι πρὸ ἐτῶν τριάκοντα, ὅτε ἐφάνη πρῶτον τὸ πρὸς τῷ Ζαππείῳ βαλανεῖον μεγάλης ἐκτάσεως, τινὲς λόγιοι τῶν ἐνταῦθα τὸ Λουκιάνειον σύγγραμμα «Ἱππίας ἢ βαλανεῖον» μελετῶντες, ἐπείθοντο, ὅτι ὄχι ἄλλο παρ' αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ ἀμεληθὲν κτίσμα εἶχέ ποτε ὑπ' ὄψιν γράφων ὁ ἐκ Σαμοσάτων σοφιστής, πειθόμενοι ἔκ τε ἄλλων τεκμηρίων καὶ ἐκ τοῦ προσάντους καὶ οὐκ ἐπιπέδου τόπου τοῦ περιγραφομένου κτίσματος.

ἀτελῆ ἦσαν τὰ ἄκρά τῶν γραμμῶν τούτων, τὸ βόρειον καὶ τὸ νότιον, πρὸς ἀνατολὰς δὲ συνεπλέκοντο μετὰ πολυσχήμων νεωτέρων ἴσως προσκτισμάτων, δὲν παρεῖχον ἐνδόσιμον εἰς τὸν θέλοντα νὰ εἴπῃ τι ἀσφαλὲς περὶ τοῦ ὁποῖον ἆρά γε θὰ ἦτό ποτε καὶ τοῦτο τὸ νῦν ἐν ἐρειπίοις μόνον ὑπολειφθὲν κτίσμα. Καὶ οὕτως ἔστη πλέον ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποκαμοῦσα.

Ἀναθεωροῦσα δὲ ὕστερον τὴν ὅλην συστάδα τῶν κτισμάτων τούτων διηπόρει ἔτι καὶ τοῦτο, πῶς ἐκ τῶν δώδεκα βεβαίως ὑπαρξάντων ποτὲ κιόνων τοῦ ἡμικυκλίου καὶ ἐκ τῶν 38 περίπου τοῦ τετραγώνου περιστῴου οὐδὲ εἷς κίων ἢ τεμάχια κίονος βέβαια περιῆλθον μέχρις ἡμῶν, ἀλλὰ μόνον βάσεις ἓξ ἑπτὰ μαρμάριναι ἐδῶ κ᾽ ἐκεῖ κείμεναι κατὰ χώραν (1), ὥστε καὶ ὑποψία νὰ ἐπέρχεται, μήπως ἐξ ἀρχῆς δὲν ἦσαν ἐκ λίθου τὰ σώματα τῶν κιόνων, ἀλλ᾽ ἐκ τροχῶν ἴσως ὀπτῆς γῆς, ἀλλ᾽ οὐδὲ τροχοὶ τοιοῦτοι εὑρέθησαν ἐν τόσῃ ἐκτάσει ἐρειπίων. Τὰ δὲ ὑπὲρ τοὺς κίονας ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, φαίνεται ὅτι δὲν ἠφανίσθησαν ἐντελῶς· διότι εἰς αὐτὰ δύνανται νὰ ἀνήκωσι τὰ σποράδην ἐν τῷ ἡμικυκλίῳ καὶ ὀλίγον βορειότερον εὑρεθέντα Ἰωνικοῦ θριγκοῦ δεκαοκτὼ τεμάχια ἐκ λίθου πεντελικοῦ, παραδόξως δὲ πάντα ἀποτεθραυσμένα καθ᾽ ὅμοιόν τινα τρόπον εἰς ἰσομεγέθεις σχεδὸν ὄγκους, οἷον ἵνα μετακομισθῶσιν ἀλλοῦ που εὐκόλως, ὕστερον δ᾽ ἐπὶ τόπου κατέμειναν χρησιμοποιηθέντα εἰς κτίσματα μεταγενέστερα ὡς κοινὸν ὑλικὸν τοίχων, ὅπως καὶ τὰ εὕρομεν τῷ ὄντι (2). Ἀλλὰ

(1) Κυρίως εἰπεῖν κατὰ χώραν εὑρέθησαν, ἤτοι ἐπὶ τοῦ στυλοβάτου αὐτῶν, μόνον τρεῖς ἐκ τῶν τοῦ τετραγώνου περιστῴου, αἵτινες εἶναι καὶ μειζόνων διαστάσεων, αἱ δὲ ἄλλαι τοῦ αὐτοῦ περιστῴου καὶ αἱ δύο μικρότεραι αἱ ἐκ τοῦ ἡμικυκλίου, εὑρεθεῖσαι διεσκορπισμέναι, ἐτέθησαν παρ᾽ ἡμῶν ὕστερον εἰς προσηκούσας θέσεις.

(2) Τὰ τεμάχια ταῦτα διετήρησεν ἐπιμελῶς ἡ Ἐπιτροπὴ ἐν ἑνὶ τόπῳ συνηνωμένα πάντα, ἵνα ὑπὸ εἰδικῶν ἀρχιτεκτόνων μελετηθῶσι κατὰ τὰς διαστάσεις των, καὶ γίνῃ φανερὸν διὰ τί τὰ πλεῖστα αὐτῶν κατὰ τὸ ἕτερον ἄκρον των εἶναι ἀνεξέργαστα, ὡσανεὶ εἰσεχώρουν που εἰς τοῖχον καὶ εἰς ποῖον ἆρά γε εἰσεχώρουν τοῖχον. Ὁμοίας ἐξετάσεως δέονται καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης τρία μετρίου μεγέθους Ἰωνικὰ κιονόκρανα τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἵνα γνωσθῇ εἰς ὁποτέραν τῶν στοῶν ἀνήκουσιν, ἂν εἰς αὐτὰς ὄντως ἀνήκουσιν καὶ δὲν εἶχον ἀλλοῖα κιονόκρανα οἱ κίονές των· διότι εὑρέθησαν καὶ δύο κιονόκρανα, ὁμοιότατα τοῖς τοῦ ὡρολογίου Ἀνδρονίκου τοῦ Κυῤῥήστου.

καὶ μετὰ ταῦτα πάντα γενόμενα κατὰ τοὺς δυστυχεῖς χρόνους τοῦ μέσου αἰῶνος, πάλιν τὸ εἰς ὄψιν ἡμῶν ἐλθὸν οἰκοδόμημα, καί περ τόσον ἐλλιπές, κρίνεται ἄξιον λόγου, ὡς πρωτοφανὲς διὰ τὰς Ἀθήνας διά τε τὸ γενικὸν αὐτοῦ σχέδιον καὶ διὰ μερικότητάς τινας, ἐξ ὧν δεικτικῶς μόνον δύο τρεῖς ὑποσημαίνομεν ἐνταῦθα.

Ἐν τῷ ἡμικυκλίῳ περιεσώθη κατὰ χώραν μεταξὺ δύο βάσεων κιόνων δοκὸς μαρμαρίνη βαθμιδοειδὴς κατὰ τὸ φαινόμενον, περιλελαξευμένη δὲ οὕτω ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἑκάτερα τὰ ἄκρα της, ὥστε νὰ ἐναρμόζῃ ἀκριβῶς εἰς τὰς εἰσοχὰς καὶ ἐξοχὰς τῶν σπειρῶν καὶ κυματίων τῶν βάσεων, ὡς μέρος δηλ. κατώτατον τειχίου πληροῦντός ποτε πάντα τὰ μετακιόνια διαστήματα, μέχρι πόσου ὕψους, ἄδηλον. Τόσον μόνον διαγινώσκεται, ὅτι τὸ οὕτω νῦν πρῶτον ἐν Ἀθήναις, ἴσως καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ Ἑλλάδι, ἐμφανισθὲν ἀρχιτεκτονικὸν τοῦτο εἶδος θὰ εἶναι οἱ παρὰ Ῥωμαίοις καλούμενοι plutei. Τὸ πάχος δὲ ὅμως τοῦ τειχίου ἐν τῇ ὁλοκληρίᾳ του θὰ ἦτο ἄλλο τόσον, διότι ἡ μόνη αὕτη περισωθεῖσα δοκὸς ἔχει ὄπισθεν δύο ἐξ ὀπῶν προέχοντα μολύβδινα ὀγκίδια, δηλωτικὰ τοῦ ὅτι συνήπτετό ποτε μετ' ἄλλης ἔτι μαρμαρίνης δοκοῦ. Καὶ βεβαιοῦται τοῦτο ἐκ τῶν ὁμοίων τειχίων, τῶν πληρούντων ποτὲ καὶ τὰ τῆς τετραγώνου στοᾶς μετακιόνια διαστήματα. Ἐν ἐκείνοις βλέπομεν, ὅπου ἐσώθη, τὸ πάχος διπλοῦν, κατεσκευασμένον δὲ εὐθὺς ἀπὸ τοῦ στυλοβάτου οὐχὶ μαρμαρίναις δοκοῖς, ἀλλὰ ὀπτοπλίνθοις καὶ περιβεβλημένον μόνον λεπταῖς μαρμαρίναις πλαξίν.

Ἄλλο πρωτοφανὲς διὰ τὰς Ἀθήνας. Σποράδην ἐν τοῖς χώμασιν εὑρέθησαν πολλὰ μικρὰ σωμάτια μαρμάρινα, (καὶ ἐκ κόγχης δὲ ἤτοι μαργαριτοῤῥίζης ὀλίγα) δύο τριῶν χρωμάτων, διαφόρων δὲ σχημάτων, ἑλικοειδῶν, φυλλοειδῶν καὶ γεωμετρικῶν, εἰργασμένα δὲ ἀκριβέστατα διὰ τόρνου, ὥστε νὰ ἐναρμόζωσιν ἀλλήλοις τὰ διαφορόχρωμα χάριν ποικιλίας. Ὑποτίθενται ταῦτα ὅτι εἶναι λείψανα διακοσμήσεως τοίχων ἢ ὀροφῶν (τοῦτο μᾶλλον, ἢ ἐπίπλων καὶ σκευῶν), εἶδός τι τῆς παρ' Ἕλλησιν ἐμπαιστικῆς, ἢ κυριολεκτικώτερον ἴσως, ἐμβληματικῆς, τῆς καὶ παρὰ Ῥωμαίοις οὕτω καλουμένης τέχνης.

Τρίτον πρωτοφανές. Εὑρέθησαν τέσσαρα μικρά, ὡς ἡμισείας σπιθαμῆς μαρμάρινα Ἐρωτίδια, περίοπτα, ὄχι ἀνάγλυφα, κρατοῦντά τι ἐν χερσίν, ἢ κρατούμενά ποθεν ἢ κρεμάμενα ἀπὸ κλάδων ἢ ἀναῤῥιχώμενα ἐπὶ κλάδους, διότι καὶ πολλὰ τεμάχια λοξῶς ἐσχηματισμένων κλάδων μαρμαρίνων εὑρέθησαν ὁμοῦ μετὰ τῶν Ἐρωτιδίων τούτων. Δυσκόλως δὲ ταῦτα πρὸς ἄλληλα συναρμολογοῦνται οὕτως ὥστε νὰ νοηθῇ, πῶς ἦσάν ποτε συντεθειμένα τεχνικῶς καὶ ἱδρυμένα ἐπὶ βάσεων ἢ ἐπίπλων τινῶν. Εἶναι δὲ ἡ τέχνη τῶν Ἐρωτιδίων τούτων κατὰ τὴν διάπλασιν τῶν σωμάτων ὄχι ἀμελὴς ἐν τοῖς καθ' ὅλου, ἡ ἔκφρασις μάλιστα τῶν κεφαλῶν ἱκανῶς φυσικὴ καὶ παρεμφερὴς σχεδὸν πρὸς τὴν τῶν φημιζομένων ἀγγελουδίων τοῦ Ῥαφαήλου καὶ τοῦ Γουΐδου Ῥένη.

Τοσαῦτα εἶπα περὶ τῆς μικροτεχνίας ταύτης, ὄχι ὡς πεφροντισμένης μελέτης ἀκροθίνια προφέρων εἰς μέσον, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον, ἵνα μὴ ἀποσιγήσω πράγματα ὁπωσδήποτε ἀξιοπερίεργα καὶ ἵνα τις ἄλλος τεχνικὸς ἀνὴρ παρακινηθῇ εἰς συγκριτικὴν αὐτῶν μελέτην πρὸς ἄλλα ὅμοια ἀλλαχοῦ εὑρεθέντα, ἐν Ἰταλίᾳ τυχόν, καὶ ἑρμηνεύσῃ αὐτὰ προσηκόντως.

Νῦν δὲ προσθέτω ἔτι εἰς τὰ εἰρημένα καὶ τὰ ἑξῆς λίαν συνοπτικῶς. Εὑρέθησαν σποράδην ἐν τοῖς χώμασιν ἢ καὶ εἰς τοίχους ἐνεκτισμένα γλυπτὰ σώματα μαρμάρινα Ἀθηνᾶς, Ἀφροδίτης, Διονύσου, Πανός, Σατύρου, χορευτριῶν, πάντα ὄχι μεγάλων διαστάσεων, ὧν τινα καὶ καλῆς καὶ ἐπιμελοῦς τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων τέχνης, μάλιστα δὲ μία κεφαλὴ ἀνδρὸς νέου καὶ ἄλλη γυναικὸς μὲ Ῥωμαϊκὴν κόμμωσιν διακρίνονται, ἔτι εἷς κορμὸς ἐνδεδυμένου ἀγάλματος, φυσικοῦ μεγέθους, ἓν πρόσωπον Μεδούσης καὶ ἓν μικρὸν ἀνακειμένου ἐν κλίνῃ ἀνδρὸς ὁμοίωμα, καὶ τέλος εἰς τὰ περιεργότερα ἀνήκει ἓν κυλινδροειδὲς ἢ κωνοειδὲς μαρμάρινον σῶμα, ὄχι μεγαλλίτερον πίλου ὑψηλοῦ φραγκικοῦ, διάτρητον δὲ καθέτως ἀπὸ τῆς κορυφῆς, τὴν ὅλην δ' ἐπιφάνειαν ἄνω τε καὶ κύκλῳ ἔχον περίγλυπτον μὲ κύματα, ἰχθύας, ὀστρακόδερμα. Προφανῶς ἐχρησίμευσέ ποτε ὁ λίθος οὗτος ὡς στῦλος ἢ βάσις ἀναβρυτηρίου τινὸς μικροῦ.

Δὲν νομίζομεν περιττὸν ν' ἀναφέρωμεν ἔτι καὶ τόδε, ὅτι δύο, ἴσως καὶ τρία, ὀγκώδη τεμάχια λίθου πωρίνου εἰργασμένα ἀρχι-

τεκτονικῶς καὶ εὑρεθέντα ἐν τῷ τετραγωνικῷ χώρῳ εἰς ἱκανὸν βάθος ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἀνήκοντά ποτε εἰς τὸν περίβολον τοῦ Ὀλυμπιείου καὶ δὴ ὡς κολοβὰ ἐπίκρανα τῶν αὐτοῦ ἀντηρίδων. Ταῦτα μετακομίσαντες εἰς τὸν ἐκ παλαιοῦ οἰκεῖον τόπον ἐτοποθετήσαμεν ὅπως ἠδυνήθημεν.

Χριστιανικῶν χρόνων πράγματα, πλὴν δύο τριῶν λύχνων πηλίνων μὲ ἔντυπον τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, καὶ πλὴν ἑνὸς λιθίνου ἀρτοειδοῦς σώματος, σταθμοῦ ἴσως, καί τινων χαλκῶν νομισμάτων τῶν Βυζαντινῶν βασιλέων καὶ ἑνὸς χρυσοῦ Κωνσταντίνου τοῦ πορφυρογεννήτου, ἄλλα δὲν εὕρομεν. Παλαιοτέρων δὲ χρόνων νομίσματα, οἷον Ἀττικά, Ῥωμαϊκὰ ὀλίγιστα χαλκᾶ καὶ κακῶς διατηρούμενα εὑρέθησαν, ὡσαύτως καί τινα Φραγκικὰ ἀργυρᾶ καὶ τῶν νεωτέρων χρόνων χαλκᾶ.

Ἐπιγραφαὶ εὑρέθησαν 21, αἱ πλεῖσται κολοβαὶ καὶ ὀλιγογράμματοι, οὔτε ἄλλως πολλῆς σημασίας, πλὴν ἑνὸς ψηφίσματος (1) καὶ ἑνὸς βωμιδίου (2). Μία μόνη ἐξ αὐτῶν εἶναι Λατινική, πιθανῶς ἐπιτυμβία. Οὐδεμία δ' αὐτῶν μαρτυρεῖ τι περὶ τοῦ οἰκοδομήματος, πλὴν ἄν τις θεωρήσῃ ὡς τοιαύτην μάρτυρα, τὴν ἔχουσαν γυμνὸν τὸ ὄνομα τῆς *Ματιδίας σεβαστῆς* (ἀνεψιᾶς, ὡς ἀλλαχόθεν ἠξεύρομεν, τοῦ Τραϊανοῦ Καίσαρος καὶ γυναικαδέλφης τοῦ Ἀδριανοῦ), περὶ ἧς εἶπα τὸ δοκοῦν ἐμοί, ὅτε πρὸ ἓξ μηνῶν τὴν ἐξέδωκα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἀθηνῶν ἐφημερίδι (γ'. περιόδου (1888) σελ. 200) ὅτι δηλ. θὰ ἐνετειχίσθη ἀνάστροφα ἐκεῖ ὅπου νῦν εὑρίσκεται ἡ ἔχουσα αὐτὴν πλὰξ ὡς κατώφλιον θύρας (3), οὐχὶ πρὸ τοῦ γ^ου ἴσως, ἢ καὶ τοῦ δ^ου αἰῶνος μ. Χρ. καὶ δηλοῖ λοιπὸν οὕτω τοὺς χρόνους τῆς τοῦ οἰκοδομήματος μετασκευῆς, γενομένης ὅτε πλέον ἐξέπνεεν ὁ Ἑλληνορρωμαϊκὸς βίος. Τὰ ἔγχρωμα κοσμήματα τὰ ἐπὶ τῶν τοίχων ἑνὸς τῶν ποτὲ θολοσκεπάστων μικρῶν δωματίων, τῶν πρὸς τὸ νοτιοδυτικὸν ἄκρον τῶν ἐρειπίων, ἂν καὶ πολὺ πρόστυχα, ἐφρόντισε τὸ Συμβούλιον νὰ ἀπεικονι-

(1) Ἴδε αὐτὸ ἐκδεδομένον ἐν Ἐφημ. ἀρχαιολ. Ἀθηνῶν, γ'. περ. (1889) σελ. 58-59.

(2) Ἐξεδόθη ἐν Ἐφ. ἀρχ. Ἀθ. γ'. περ. (1888) σελ. 200.

(3) Ἐν τῷ ἐκδιδομένῳ νῦν σχεδίῳ τῶν ἀνασκαφῶν ἐσημειώθη ὁ τόπος της τῷ γράμματι.

σθῶσι πιστῶς ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος Καβεράου, καὶ διατηρεῖ τὰ ἀπεικονίσματα ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἑταιρίας πρὸς μελέτην τῶν ἀρχαιολόγων. Ἴσως ἐξεταζόμενα εἰδικώτερον δηλώσωσί τι περὶ τῶν χρόνων, εἰς οὓς ἀνακτέα ἡ πρώτη ἢ ἡ δευτέρα μετασκευὴ τοῦ ὅλου μεγάλου κτίσματος, διότι δύσκολον φαίνεται νὰ παραδεχθῇ τις τὴν τέχνην των ὡς τῆς πρώτης κατασκευῆς.

Πάντων δὲ τῶν ἐρειπίων τὸ ἰχνογράφημα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχιτέκτονος ἐκπονηθὲν θέλει συνεκδοθῇ μετὰ ταύτης τῆς ἐκθέσεως. Ἤδη δὲ τὸ Συμβούλιον ὑπέβαλε γνώμην δι'ἀναφορᾶς του τῇ 16 Δεκεμβρίου πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον περὶ τοῦ πόσον μέρος τῶν φανέντων κτισμάτων θεωρεῖ διατηρήσεως ἄξιον καὶ πόσον ὄχι, ὅπερ τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων νὰ ἐπικαλυφθῇ, ὁ δὲ ὅλος χῶρος νὰ καταφυτευθῇ, καθὼς περίπου ὁ νοτίως τῆς λεωφόρου ἔτυχε πέρυσιν ὁμοίας ἐπιμελείας παρὰ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 16,893.60.

Μικρὸν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου μέρος προσλογιστέον εἶναι εἰς ὀλιγοήμερόν τινα παραρτηματικῶς γενομένην ἐργασίαν ἐν τόπῳ οὐ πολὺ ἀπέχοντι, ἤτοι μεταξὺ τῆς πύλης Ἀδριανοῦ καὶ τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπιείου, καὶ περὶ αὐτῆς ἀποδίδομεν νῦν τὸν ὀφειλόμενον λόγον συντόμως. Ἐκεῖ πρὸ ἐτῶν τεσσάρων σκάπτουσα ἡ Ἑταιρία εἶχε μὲν βεβαιώσῃ δι' ἀκριβοῦς ἐρεύνης, ὅτι ἀπὸ τῆς δυτικοβορείου γωνίας τοῦ περιβόλου τῆς εἰς βάθος ἱκανὸν εὑρεθείσης σώας (1), οὐδεμία τὸ πάλαι γραμμὴ οἰκοδομικὴ ἤγετο, οὖσα πρὸς τὴν πύλην ἐν σχέσει οἱᾳδήποτε, ἀλλ' ἔμενεν ὅμως ἔτι ἄδηλον, ἂν τοιαύτη γραμμὴ δὲν εἶχέ ποτε κτισθῇ, ἄγουσα ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς προσόψεως τῆς πύλης πρὸς τὸ τοῖς πᾶσιν ἐμφανὲς ἡμικυκλικὸν ἐκεῖνο πρόσκτισμα τοῦ περιβόλου, οὗ ὁ ἀρχιτεκτονικὸς λόγος διετέλει ἀγνοούμενος, ἠδύνατο δ' ἴσως νὰ γνωσθῇ ἢ τοὐλάχιστον εἰκασθῇ ἐξ ἐρεύνης ἐπιτοπίου. Περιεσκάφησαν λοιπὸν νῦν ἐπὶ ποσὸν τό τε ἀνατολικοβόρειον καὶ τὸ νοτιοδυτικὸν ἄκρον τῆς πύλης καὶ οὐδὲν ἐφάνη προβάλλον πρὸς τὰ ἔξω θεμελίωμα, εἶτα ἤχθη τάφρος τις ἀπὸ τοῦ κεντρικοῦ σημείου τοῦ ὑπὸ τὴν

(1) Ἴδε Πρακτικὰ τοῦ ἔτους 1886, σελ. 15 καὶ πίνακα 1.

καμάραν μέχρι τοῦ ἡμικυκλίου εἰς βάθος ἑνὸς περίπου καὶ ἡμίσεος μέτρου καὶ πλάτος ἴσον, καὶ πάλιν καὶ αὐτοῦ οὐδὲν ἐφάνη ἄξιον προσοχῆς εἰμὴ σωλῆνές τινες ὑδραγωγοὶ κεράμεοι μὲ διεύθυνσιν ἐπιεικῶς ἀνώμαλον πρὸς τὸν περίβολον καὶ ἐν γένει πρὸς τὸν ἀνατολικώτερον χῶρον. Ὅθεν ὕστερον περιωρίσθημεν εἰς τὴν διὰ σκαφῆς ἀναζήτησιν τοῦ μέρους ἐκείνου τῆς τε βορείου καὶ τῆς δυτικῆς γραμμῆς τοῦ περιβόλου, ὅπερ πρότερον ἕνεκα τῶν σιδηρῶν ῥάβδων τοῦ τροχιοδρόμου δὲν εἶχεν ἐρευνηθῇ, καὶ εὑρόντες ἐν βάθει τινὶ σῳζομένην τὴν γραμμὴν ταύτην μεγαλόλιθον, ἐπεθέσαμεν ὕστερον ἄλλους ἀλλαχόθεν τῶν ἀνασκαφῶν εἰλημμένους λίθους, συντελέσαντες οὕτω τὴν κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο κλεῖσιν τοῦ περιβόλου, ἐκ τῶν ἐνόντων ἐννοεῖται, καὶ ὄχι κατ' εὐπρέπειαν ἀρχιτεκτονικήν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐργάται δημόσιοι ἐπελθόντες διεσχημάτισαν καὶ ἐκεῖνον τὸν τόπον πρὸς καταφύτευσιν καὶ τέλος συνῆψαν τῇ πύλῃ τὰ πρὸς δυσμὰς ἑκατέρωθεν αὐτῆς νεωτερικὰ τῆς ὁδοῦ περιζώματα, ὡς νῦν ὁρῶνται.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐν Ἀθήναις ἐγένοντο. Αἱ δ' ἔξω τῶν Ἀθηνῶν ἀνασκαφαὶ τῆς Ἑταιρίας ἐν τῷ ἔτει εἶναι πρῶτον ἡ ἐν *Μυκήναις* γενομένη κατ' ἐξακολούθησιν ἀπὸ τοῦ προτέρου ἔτους. Τοῦ ἐπιστατήσαντος ἐν αὐτῇ ἐφόρου Χρήστου Τσούντα ἔκθεσις ὑποβληθεῖσα εἰς τὸ Συμβούλιον ἔχει ὧδε·

« Ἐν *Μυκήναις* ἐγένοντο ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ σύριγγι, ἧς μέρος εἶχε καθαρισθῆ ἤδη τὸ 1888, καὶ κατὰ τὴν ΝΔ. γωνίαν τῆς Ἀκροπόλεως, ἔνθα ἀπεκαλύφθησαν ἐρείπια οἰκιῶν ἀποτελουσῶν σύμπλεγμα λαβυρινθῶδες· ἀντὶ ὁδῶν ὑπάρχουσι διάδρομοι στενοί, ὑφ' οὓς εὑρίσκονται συνήθως ὑπόνομοι πρὸς διοχέτευσιν τῶν ὑδάτων μακρὰν τῶν οἰκιῶν καὶ ἔξω τῆς ἀκροπόλεως. Εὑρήματα ἐγένοντο ἐν τοῖς ἐρειπίοις τούτοις ἐλάχιστα, τὰ ἀξιολογώτερα δ' αὐτῶν εἶναι εἷς λίθος ἐγγεγλυμμένος διάτρητος, εἷς δακτύλιος χρυσοῦς ἐν μορφῇ ἁπλοῦ κρίκου, μία πόρπη χαλκῆ ὁμοία ταῖς ἐν Ἀρχαιολ. Ἐφημ. 1887 πίν. 9 ἀρ. 1,2 δημοσιευθείσαις, τεμάχια ἄλλων δύο ἴσως ὁμοίων πορπῶν, βελόναι ὀστέϊναι καὶ χαλκαῖ, κοσμήματα ἐξ ὑελώδους μάζης, δύο πήλινα σκεύη περίεργα τὸ σχῆμα καὶ δυσπερίγραπτα, τέσσαρα μεγάλα μολύβδινα ἀγγεῖα

(τὸ μέγιστον αὐτῶν ἔχει ὕψος 1,05 μ.) καὶ τέλος τριπτὴρ κωνοειδὴς λίθινος φέρων ἐσκαλισμένον τὸ σημεῖον T̄/ . Τοσαῦτα περὶ τῶν ἐρειπίων τῶν οἰκιῶν.

Ἡ σύριγξ, ἧς ἡ ἀρχὴ ἦτο ἤδη πρὸ πολλοῦ γνωστή, ἐσημειώθη δὲ καὶ ἐν τῷ χάρτῃ τοῦ Steffen, διασχίζει τὸ πάχος τοῦ βορείου τείχους τῆς ἀκροπόλεως μεταξὺ τῆς βορείας πύλης καὶ τῆς ΒΑ. γωνίας αὐτῆς, ἐξακολουθεῖ δὲ ὑπογείως καὶ ἐκτὸς τοῦ τείχους διευθυνομένη κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπ' ὀλίγον διάστημα πρὸς βορρᾶν, εἶτα πρὸς δυσμὰς καὶ κατόπιν βορειανατολικῶς· τὸ ὅλον μῆκος αὐτῆς τὸ ἔξω τοῦ τείχους εἶναι 40 μέτρων περίπου, ἐπειδὴ δὲ τὸ ἔδαφος εἶναι κατωφερές, ὑπάρχουσι 16 μὲν βαθμῖδες ἐν τῷ πάχει τοῦ τείχους, 83 δὲ ἔξω αὐτοῦ ἐκτισμέναι κατὰ τὸ πλεῖστον διὰ πλακῶν, δι' ὧν κατέρχεταί τις μέχρι τοῦ πέρατος τῆς σύριγγος, ἔνθα εὕρηται φρέαρ τετράπλευρον βάθους 3,70 μ. περίπου, πλάτους δὲ πλευρῶν ἑνὸς μέτρου πρὸς 0,84 μ. Ἄνωθι ἀκριβῶς τοῦ φρέατος ἐπὶ τῆς στέγης ὑπάρχει ὀπή, εἰς ἣν καταλήγει ἔξωθεν ὑδραγωγεῖον ἐκ πηλίνων σωλήνων ἀπὸ βορρᾶ ἐρχόμενον(1)· ἴσως ὅμως ἀπωτέρω (διότι σώζεται εἰς μῆκος μόνον 10,50 μ.) στρεφόμενον πρὸς ἀνατολὰς διηυθύνετο πρὸς τὴν Περσείαν πηγήν, διότι μοὶ εἶπον, ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ μεταξὺ τοῦ πέρατος τῆς σύριγγος καὶ τῆς Περσείας εὑρέθησαν ἄλλοτε πολλοὶ ὅμοιοι σωλῆνες ἐξ ὑδραγωγείου· ἐπειδὴ ὅμως πρὸς βορρᾶν τῆς ἀκροπόλεως εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ τείχους ἀναβρύει ἄλλο ὕδωρ, ὀλίγον μὲν σήμερον ἀλλ' ἀέναον, δὲν εἶναι ἀπίθανον, ὅτι τοῦτο διωχετεύετο εἰς τὸ φρέαρ τῆς σύριγγος· τοὐλάχιστον τοῦτο καὶ ἀγνωστότερον θὰ ἦτο εἰς τοὺς ἐχθροὺς καὶ εὐκολώτερον ἠδύναντο νὰ τὸ ὑπερασπισθῶσιν ἀπὸ τοῦ τείχους ἐν καιρῷ πολιορκίας. Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ ὅμως τοῦτο, τῆς σύριγγος ὁ σκοπὸς εἶναι πρόδηλος· ἐπειδὴ διὰ τῶν μέσων καὶ γνώσεων, ἃς τότε εἶχον, δὲν ἠδύναντο ν' ἀναβιβάσωσιν ὕδωρ ἀπὸ τῶν πλησίον πηγῶν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, διωχέτευσαν αὐτὸ μέχρι τοῦ σημείου, εἰς ὃ μόνον του φυσικῶς ἠδύνατο νὰ φθάσῃ· ἐκεῖ κατεσκεύασαν δεξαμενήν, ἣν ἥνωσαν

(1) Διακοπεισῶν τῶν ἀνασκαφῶν ἕνεκα τῆς εἰς Λακωνίαν ἀποστολῆς μου ἀπεκαλύφθη τὸ ὑδραγωγεῖον κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ 1890, ὀλίγον πρὸ τῆς τυπώσεως τῶν Πρακτικῶν.

μετὰ τῆς ἀκροπόλεως δι' ὑπογείου δρόμου· ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς οὔτε ἐκ τοῦ ὑδραγωγείου, οὔτε ἐκ τοῦ δρόμου ἐφαίνετό τι. Ἡ στέγη τῆς ἔξω τοῦ τείχους σύριγγος εἰς τὸ πρῶτον τμῆμα, τὸ πρὸς βορρᾶν διευθυνόμενον, ἔχει καταπέσει, εἰς τὸ δεύτερον, τὸ πρὸς δυσμάς, σώζεται κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀποτελεῖται δ' ὑπὸ πλακῶν ὁριζοντίως ἐπικειμένων ἐπὶ καθέτων τοίχων, εἰς δὲ τὸ τρίτον τμῆμα, τὸ ἔχον διεύθυνσιν βορειοανατολικήν, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ μέγιστον καὶ σώζεται κάλλιστα, οἱ τοῖχοι συγκλίνοντες ἀπὸ τῶν θεμελίων συνέρχονται ἄνω καὶ ἀποτελοῦσιν οὕτω καμάραν κατὰ τὸν γνωστὸν τρόπον τῆς μυκηναίας ἐποχῆς. Ὁμοίως εἶναι ἐκτισμένον καὶ τὸ ἐν τῷ πάχει τοῦ τείχους τῆς ἀκροπόλεως τμῆμα. Τὸ ὕψος τῆς σύριγγος κατὰ τὸ πέρας αὐτῆς εἶναι 4,50 μ. περίπου, τὸ δὲ πλάτος τοῦ μὲν δευτέρου τμήματος 1,55, τοῦ δὲ τρίτου 1,35 μ. Τοῦ τρίτου τμήματος οἵ τε τοῖχοι καὶ αἱ βαθμῖδες εἶναι κεχρισμέναι διὰ χρίσματος ἐξ ἀσϐέστου ἀναμεμιγμένης μετ' ἄμμου, τῶν δὲ δύο ἄλλων τμημάτων αἱ βαθμῖδες τοὐλάχιστον φαίνεται ὅτι ἦσαν ὡσαύτως ἐπικεχρισμέναι· ἴσως συνῆγον ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὸ πέρας τῆς σύριγγος καὶ ὕδατα τῆς βροχῆς. Τὸ χρίσμα εἶναι βεβαίως ἐποχῆς ῥωμαϊκῆς, ὡσαύτως τὸ ὑδραγωγεῖον, οὗ οἱ σωλῆνες συνδέονται μετ' ἀλλήλων διὰ μίγματος ἐξ ἀσϐέστου καὶ ἄμμου, τεμάχια δὲ ἀγγείων καὶ κεράμων ῥωμαϊκῶν χρόνων εὑρίσκοντο ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς σύριγγος. Εἰς τοὺς χρόνους τούτους ἀνάγονται καὶ δύο ἐπιγραφαί, ἃς ἀντέγραψα ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τῷ κατιόντι τοίχου τοῦ τρίτου τμήματος· ἡ πρώτη γεγραμμένη διὰ μελανοῦ χρώματος, ἴσως ἄνθρακος, εἶναι ἡ ἑξῆς·

ΧΡ
ЄΠΙ
ΖѠ

τῆς ἑτέρας κεχαραγμένης ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ ἴσως ἔτι χρίσματος διέκρινα τὰ ἑξῆς·

CMNCI'C
AMOKPIT

Παρ' αὐτὴν εὕρηνται καὶ ἄλλα χαράγματα, καὶ μεγάλα μά-

λιστα, ὡσεὶ γράμματα, ἀλλὰ λέξιν δὲν ἠδυνήθην ν' ἀναγνώσω· φαίνονται ὡς γραφέντα ὑπὸ ἀνθρώπων παιζόντων ἢ ἀπείρων τοῦ γράφειν».

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὸ ἔργον δρ. 4,023.05.

Δευτέρα ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν τῇ Λακωνικῇ, εὐτυχεστάτη ἡ τοῦ Βαφειοῦ ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου Χρ. Τσούντα. Ἡ ἔκθεσις αὐτοῦ ἔχει οὕτως·

«*Περὶ τοῦ τάφου τοῦ Βαφειοῦ.* Ὁ παρὰ τὸ Βαφειὸ τάφος δὲν διαφέρει κατὰ τὸ σχῆμα τῶν γνωστῶν θολωτῶν τάφων τῶν Μυκηνῶν, τοῦ Ὀρχομενοῦ, τοῦ Μενιδίου καὶ λοιπῶν. Ἡ ἀνασκαφὴ αὐτοῦ διήρκεσε τεσσαράκοντα περίπου ἡμέρας· ὁ δρόμος ἔχει μῆκος 30 μέτρων, ἡ δὲ θόλος πλάτος 10,20 περίπου. Ἡ διατήρησίς του εἶναι κακίστη, διότι τοῦ στομίου αἱ πλευραὶ εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον κατεστραμμέναι, κατὰ συνέπειαν οὐδὲ τὸ ὑπέρθυρον σώζεται· καὶ τῆς θόλου δὲ τὸ πλεῖστον εἶναι κατεστραμμένον πλὴν τῶν κατωτέρων δόμων μέχρις ὕψους 2 ἕως 3 μέτρων· τέλος τοῦ δρόμου οἱ τοῖχοι, ἂν καὶ σώζονται μέχρι σήμερον, ἀπειλοῦσιν ὅμως προσεχῆ κατάπτωσιν. Κατὰ τὴν διατήρησιν λοιπὸν ὑπολείπεται ὁ τάφος οὗτος πάντων τῶν ἀνεσκαμμένων τοῦ εἴδους του, ἀλλ' ὑπερέβη αὐτοὺς κατὰ τὰ εὑρήματα, διότι ἦν ἀσύλητος. Τὰ κτερίσματα ἔκειντο διεσπαρμένα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς θόλου, τὰ πλεῖστα ὅμως καὶ σπουδαιότατα ἐντὸς λάκκου ἐσκαμμένου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἔχοντος μῆκ. 2,25, πλ. 1,10 καὶ βάθος 1 μ. Ἐν αὐτῷ εἶχε ταφῆ προφανῶς τὸ ἐπισημότερον μέλος τῆς οἰκογενείας, εἰς ἣν ἀνῆκεν ὁ τάφος, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀπετέθησαν ἐν τῷ λάκκῳ ἑπτὰ χαλκαῖ μάχαιραι, ἓν ξίφος χαλκοῦν, ἓν ἐγχειρίδιον χρυσοκόλλητον, δύο αἰχμαὶ δοράτων, εἷς σωλὴν χαλκοῦς μῆκ. 0,78 μ., δύο πελέκεις χαλκοῖ, δύο χρυσᾶ ποτήρια μετ' ἐκτύπων παραστάσεων, τέσσαρα ἀργυρᾶ ἀγγεῖα, ὧν ἓν ἔχει τὰ χείλη ἐπίχρυσα, δύο ἀλαβάστρινα ἀγγεῖα, τρεῖς δακτύλιοι χρυσοῦς, ἀργυροῦς καὶ σιδηροῦς, ἄλλα τινὰ ἀργυρᾶ, χαλκᾶ καὶ μολύβδινα ἀντικείμενα, ψῆφοι ὅρμου ἐκ λίθου ἀμεθύστου ὀγδοήκοντα περίπου καὶ λίθοι ἐγγεγλυμμένοι εἰκοσιτέσσαρες. Ἔξω

τοῦ λάκκου εὑρέθησαν δεκατέσσαρες λίθοι ἐγγεγλυμμένοι, δύο μικρὰ χρυσᾶ ἰχθύδια, δύο χρυσοῖ δακτύλιοι καὶ ἄλλα μικρότερα ἀντικείμενα, ἐν οἷς πολλὰ χρυσᾶ. Παραλείπων πάντα μακρότερον λόγον περὶ τῶν λοιπῶν εὑρημάτων παρατηρῶ μόνον περὶ τῶν χρυσῶν ποτηρίων, ὅτι μεταξὺ τῶν μνημείων τῆς μυκηναίας ἐποχῆς δὲν ἔχουσιν ἐφάμιλλα καὶ ὅτι μέχρι τοῦδε αὐτὰ δεικνύουσι τὸν ὕψιστον βαθμὸν τῆς ἀναπτύξεως, εἰς ὃν ἠδυνήθη ν' ἀνέλθῃ ἡ τέχνη κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους (1)».

Ἐδαπανήθησαν δρ. 2,210.55.

Τρίτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν τῇ Λακωνικῇ πάλιν, ἐπιστατοῦντος τοῦ αὐτοῦ ἐφόρου Χρ. Τσούντα· ἡ περὶ αὐτῆς ἔκθεσις ἔχει ὡς ἑξῆς·

«*Ἔρευναι ἐν Λακωνίᾳ*. Ἐπιστρέψας κατὰ τὸ φθινόπωρον ἐκ Μυκηνῶν εἰς Λακεδαίμονα ἐνήργησα δοκιμὰς ἐπὶ τῶν Μενελαίων, ἐν Ἀμύκλαις, παρὰ τὸν τάφον τοῦ Βαφειοῦ ἐν θέσει καλουμένῃ Παληόπυργος καὶ ἐν Ἀρκίναις παρὰ τὸ χωρίον Ἄρνα. Τὰ λείψανα προϊστορικῆς ἐποχῆς, τὰ ὁποῖα ἐν ταῖς τρισὶ πρώταις θέσεσιν εὑρέθησαν, δὲν εἶναι σπουδαῖα, ἐν Ἀρκίναις ὅμως ἀνεκαλύφθη τάφος θολωτός, μικρὸς μέν, κακόκτιστος καὶ λίαν πτωχός, ἀλλ' ἐξάπαντος τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, ἧς καὶ ὁ τοῦ Βαφειοῦ. Ἡ διάμετρος τῆς θόλου αὐτοῦ εἶναι 4,70 μ., τὰ δὲ κτερίσματα συνίσταντο εἰς ψηφῖδας τινὰς ὅρμου, τεμάχια ἀγγείων καὶ μικρὸν χρυσοῦν κόσμημα ἐν μορφῇ οἰνοχόης, παρόμοιον τοῦ ὁποίου ἔχει εὑρεθῇ καὶ ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Μενιδίου».

Ἐδαπανήθησαν δρ. 682,15.

Τετάρτη ἀνασκαφὴ ἦτο ἡ ἐν Ἐλευσῖνι ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ὀκτὼ ἐξακολουθοῦσα ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ συμβούλου Δημητρίου Φιλίου. Ἡ ἔκθεσις αὐτοῦ ἔχει οὕτως·

«*Ἀνασκαφαὶ ἐν Ἐλευσῖνι*. Κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἀνασκαφὴ κυρίως εἰπεῖν δὲν ἐγένετο ἐν Ἐλευσῖνι, διότι ἐκρίθη σκόπιμον

(1) Ἐκτενεστέραν περιγραφὴν τοῦ τε τάφου καὶ τῶν εὑρημάτων καὶ εἰκόνας αὐτῶν ὅρα νῦν ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1889.

νὰ διαρρυθμισθῶσι πρῶτον, τὰ τοῦ Διαγράμματος τῆς κώμης καθόσον τοῦτο πρὸς τὸν ἀνασκαπτέον χῶρον συνδέεται ὁριστικῶς καὶ ὕστερον νὰ ἀποπερατωθῇ τὸ ἡμέτερον ἐκεῖ ἔργον. Ἐγένοντο ὅμως σκαφικαί τινες ἔρευναι εἰς διάφορα μέρη τοῦ χωρίου καὶ ἔξω τοῦ Ἱεροῦ Περιβόλου εἰς ἀναζήτησιν, εἴπου τοιαῦτα ὑπῆρχον, τῶν λειψάνων τοῦ Θεάτρου καὶ τοῦ Ναοῦ τοῦ Τριπτολέμου.

Καὶ τοῦτον μὲν ἀφοῦ μάτην καὶ κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἀνεζητήσαμεν ἔνθα καὶ πέρυσιν, δηλ. κατὰ τὸ ἐκκλησίδιον τοῦ Ἁγίου Ζαχαρίου, ἀνασκάψαντες ὁλόκληρον τὴν πρὸ τῆς Δημοτικῆς Σχολῆς τῶν ἀρρένων πλατεῖαν καὶ οὐδὲν εὑρόντες ἢ τοιχαρίων καὶ πάλιν λείψανα συνεχομένων πρὸς τὰ ἄλλα τὰ ἀποτελοῦντα, ὡς ἐρρήθη, τὰ *ἐδάφη τῆς κατασκευῆς* Ρωμαϊκοῦ τινος ἐκεῖ οἰκήματος ἢ τῆς μετέπειτα ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τούτου οἰκοδομηθείσης Βυζαντινῆς Ἐκκλησίας (καὶ ἡ ἐλπὶς δὲ ἡμῶν τοῦ νὰ εὕρωμεν ἐκεῖ ἔνθα τὸ περίφημον Ἐλευσινιακὸν ἀνάγλυφον εὑρέθη, λίθον τινὰ ὡσαύτως ἄξιον λόγου ἢ γλυπτὸν ἢ καὶ ἐνεπίγραφον ἀπέβη φρούδη, διότι τεμαχίου ἐνεπιγράφου λίθου τῆς πρὸ Εὐκλείδου γραφῆς, λογαριασμοὺς δὲ περιέχοντος, ἡ εὕρεσις δὲν εἶναι μέγα τι χρῆμα) ἀφοῦ λέγω, ἐκεῖ καὶ κατὰ τὸ λῆγον ἔτος οὐδὲν εὕρομεν, ἐσκάψαμεν εἴς τινα θέσιν κοινῶς ἀλώνια καλουμένην κειμένην δὲ κατὰ τὴν γνώμην μου ὄχι πολὺ μακρὰν τῆς παλαιᾶς ἱερᾶς ὁδοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἐδῶ πολλὰ μὲν εὕρομεν τὰ λείψανα τοίχων εἰς οἰκοδόμημα ἢ οἰκοδομήματα ἀνήκοντα, ἀλλ' ὄχι καὶ Ναΐσκου ἢ Ἡρώου ἴχνη. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ αὐλῇ ἰδιωτικῆς οἰκίας ἐσκάψαμεν ἀφορμὴν ἰδίως λαβόντες ἐκ τῆς πρότερον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ οἰκοδεσπότου εὑρέσεως ἐκεῖ κιόνων τινῶν ἀρραβδώτων, καὶ εὕρομεν ὡσαύτως καθόσον ἠδυνήθημεν νὰ ἐρευνήσωμεν τὸ ἔδαφος τοίχων λείψανα ἀσβεστοκτίστων τὸ πλεῖστον, ἐνίων δὲ καὶ ὅλως πηλοκτίστων καὶ χρόνους ἱκανῶς ἀρχαίους μαρτυρούντων, ὄστρακα δέ τινα εἰς τὰ βαθύτατα ἰδίως εὑρεθέντα στρώματα ἐπίσης τῶν Ἑλληνικῶν χρόνων μᾶς ἐφάνησαν προϊόντα, ἀλλὰ ἴχνη Ναοειδοῦς οἰκοδομήματος οὐδ' ἐκεῖ εὕρομεν, εἰ καὶ ἐκεῖνος ὁ τόπος δὲν πρέπει νὰ ἀπεῖχε πολὺ τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ καὶ ἐδῶ που ἔπρεπε νὰ ἦναι ὁ ζητούμενος Ναός.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς περὶ Θεάτρου ἐρεύνας μας δὲν ὑπήρξαμεν εὐτυχέστεροι. Ἀνεζητήσαμεν καὶ τούτου τὰ λείψανα, ὅπου κατὰ τὴν γνώμην μου ἠδύναντο νὰ ὑπάρχωσι, ἀλλὰ πᾶν ἄλλο ἢ αὐτοῦ ἀνεκαλύψαμεν ἴχνη. Εὕρομεν λ. χ. τὰ ἴχνη τῆς πάλαι ποτὲ περιτειχίσεως μεγάλου μέρους τοῦ ὑπερκειμένου τῆς Ἐλευσῖνος βουνοῦ, ἰδιωτικῶν οἰκημάτων τὰ θεμέλια, τοίχων ἄλλων τὰ λείψανα, ὧν ὁ σκοπὸς ἄδηλος, ἡ δὲ περιγραφὴ ἐνταῦθα ὅλως περιττή, ὡς ἀκατάληπτος, ἀλλὰ Θεάτρου ἴχνη οὐδαμοῦ ἀπηντήσαμεν. Νὰ ἐξηφανίσθη τέλεον; Ἀμφιβάλλω· νέαι τινὲς λοιπὸν ἀκόμη ἔρευναι καὶ ἐκεῖ ἴσως, ἔνθα ὁ τόπος ἥκιστα πάντων φαίνεται κατάλληλος ὢν πρὸς τοποθέτησιν θεάτρου, δὲν εἶναι περιτταί. Τέλος ἠρευνήσαμεν διὰ σκαφῆς καὶ τὰ λείψανα τοῦ μεγάλου ἐκείνου Ρωμαϊκοῦ οἰκοδομήματος, οὗ τὰ ἴχνη ἐφαίνοντο μὲν καὶ πρότερον κάπως, ἔδειξε δὲ σαφέστερα ἡ ἀνόρυξις τῶν θεμελίων τῆς Νέας Ἐκκλησίας τοῦ χωρίου. Νὰ διατηρηθῶσι καὶ ταῦτα καὶ νὰ κτισθῇ ἡ νέα Ἐκκλησία ἀλλαχοῦ δὲν ἐκρίθη ἀναγκαῖον καὶ τῆς δαπάνης ἀντάξιον παρ' ἐμοῦ, τὴν δὲ γνώμην μου παρεδέξατο καὶ τὸ Σ. Ὑπουργεῖον, πρὸς ὃ τὸ πρᾶγμα ἐγκαίρως ἦλθεν εἰς γνῶσιν. Ἐκρίθη ὅμως ὠφέλιμον νὰ κρατηθῇ τὸ σχέδιον τῶν τε τοίχων, οὓς ἡ Ἐκκλησία ἔμελλε νὰ σκεπάσῃ καὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι τυχὸν σῴζονται, γενομένης, ἐννοεῖται, ἐρεύνης τῶν ἐκεῖ τόπων διὰ σκαφῆς. Τοῦτο δὲ καὶ ἐγένετο καὶ ἐξακολουθεῖ γινόμενον, διότι πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἔρευνα δὲν ἦτο δυνατή, Ὑπῆρχε λοιπὸν καὶ ἐν Ἐλευσῖνι ἐνταῦθα μέγα τι, ὡς φαίνεται, οἰκοδόμημα καὶ ἴσως ὄχι πολὺ διάφορον τοῦ παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον τὸ ἐν Ἀθήναις ἀποκαλυφθέντος μικρότερον ὅμως πάντως, ἧττον πολυτελὲς καὶ εἰς πολὺ χείρονα κατάστασιν σῳζόμενον. Οὔτε κιόνων ἐδῶ, οὔτε μωσαϊκῶν λείψανα, οὐδὲν δὲ οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἄξιον ὁπωσοῦν λόγου εὕρημα καὶ μόνον κακοκτίστων τοίχων τὸ πολὺ δ' ὀπτῶν πλίνθων λείψανα, ὧν καὶ ἡ μαρμαρίνη ἐπένδυσις τέλεον σχεδὸν εἶναι κατεστραμμένη ὡς καὶ ἡ πλακόστρωσις τῶν διαφόρων δωματίων.

Ἐν τῷ κυρίως Περιβόλῳ μικραί τινες μόνον ἐγένοντο ἐργασίαι διατακτικαὶ μᾶλλον τῶν ἐκεῖ λίθων καὶ χωμάτων, μικρὰ δέ τις μόνον σκαφὴ εἰς μέγα βάθος ἔμπροσθεν τῆς Στοᾶς τοῦ Φίλωνος,

ἔνθα καὶ πανάρχαιός τις εὑρέθη τάφος ἀγγεῖά τινα μόνον ἐμπεριέχων, ὡς κτερίσματα, τοῦ Μυκηναϊκοῦ τρόπου (περὶ τούτου τοῦ τάφου θὰ γένηται ἐν καιρῷ καὶ τόπῳ τῷ πρέποντι μακρότερος λόγος) (1) καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις χώμασι χαλκῆ πλὰξ (0,20 μήκους καὶ 0,10 πλάτους) ἀνάγλυπτον φέρουσα ἁρματηλάτην ἐλαύνοντα τέθριππον, κατὰ τὴν ἀρχαϊκὴν τέχνην, καὶ μαρμαρίνη κεφαλὴ ἵππου ἐπίσης τῆς ἀρχαϊκῆς τέχνης προϊόν, εὑρήματα δὲ ταῦτα καὶ καθ' ἑαυτὰ καὶ διὰ τὴν ἐν Ἐλευσῖνι εὕρεσίν των μνείας ἄξια».

Ἐν Ἐλευσῖνι, τῇ 27ῃ Δεκεμβρίου 1889.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

Ἐδαπανήθησαν δρ. 3,194.10.

Πέμπτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν Μεγάροις ἐπιστατοῦντος τοῦ αὐτοῦ συμβούλου Δημητρίου Φιλίου. Ἡ ἔκθεσις αὐτοῦ ἔχει οὕτως·

«*Ἀνασκαφαὶ ἐν Μεγάροις.* Περιγράφων ὁ Παυσανίας τὰ κατὰ τὴν ἀπὸ Μεγάρων εἰς Κόρινθον ἄγουσαν μνημεῖα ἐξαίρει κυρίως τὸν τοῦ Τηλεφάνους τοῦ Σαμίου αὐλητοῦ τάφον, τὸν τοῦ Καρὸς τύμβον καὶ τὸ τοῦ Ἀφεσίου Διὸς ἱερόν. Ὁ διδάκτωρ Λόλλιγκ ἐν ἄρθρῳ αὐτοῦ δημοσιευθέντι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Συμβολαὶ εἰς τὴν τοπογραφίαν τῆς Μεγαρίδος» (2) ἐξήνεγκε τὴν γνώμην ὅτι καὶ τῶν τριῶν τούτων μνημείων σῴζονται λείψανα, τὸ δὲ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας ἐπὶ τῇ ἐμῇ προτάσει ἔκρινεν ὄχι ἀνωφελὲς νὰ ἐρευνήσῃ διὰ σκαφῆς τοὺς ἐκεῖ τόπους καὶ ἀνέθετο τὸ ἔργον εἰς τὸν γράφοντα τὰ παρόντα.

Καὶ ὁ μὲν ὑποτιθέμενος τάφος τοῦ Τηλεφάνους ἀπεδείχθη οὐδὲν ἄλλο ὢν ἢ οἰκήματός τινος, ἀρχαίου πιθανῶς, ἐν μεταγενεστέροις ὅμως χρόνοις πολλὰς παθόντος τὰς μεταβολάς, λείψανον, ὁ δὲ τοῦ Καρὸς τύμβος (κατὰ τὴν θέσιν τὴν νῦν καλουμένην

(1) Παράβ. νῦν Ἀρχ. Ἐφημερίδα 1889, σελ. 171 καὶ ἑξῆς.
(2) Ἐφημ. Ἀρχ. 1887, σελ. 212 καὶ ἑξῆς.

Κουρμουλοὺς) φυσικὸς λοφίσκος τῆς τρίτης λεγομένης γεωλογικῆς τοῦ ἡμετέρου πλανήτου διαπλάσεως. Ἐν τῇ θέσει ὅμως τῇ νῦν κοινῶς καλουμένῃ «στὰ μάρμαρα» ἡ σκαπάνη ἤνεγκεν εἰς φῶς ἀξιόλογά τινα ὄντως λείψανα *ἀρχαίου ἱεροῦ*, τοῦ ὁποίου ὄχι μόνον τοῦ ἐν αὐτῷ ναΐσκου σῴζονται τὰ *ἐδάφη τῆς κατασκευῆς*, ἀλλὰ καὶ τὰ θεμέλια διαφόρων οἰκημάτων εἰς τὸ προσωπικὸν τούτου πιθανῶς χρησιμευόντων καὶ βωμῶν δύο τὰ λείψανα, ἐγένοντο δὲ καί τινα εὑρήματα, περὶ ὧν ἀλλαχοῦ μακρότερος γενήσεται λόγος. Εὕρημα ὅμως κυροῦν τὴν γνώμην ὅτι ὄντως ἐνταῦθα ἔκειτο τὸ ὑπὸ τοῦ Παυσανίου μνημονευόμενον ἱερὸν τοῦ Ἀφεσίου Διὸς οὐδὲν εὑρέθη.

Ἀλλὰ καὶ πολὺ πλησίον τῆς νῦν κώμης τῶν Μεγάρων κατὰ τὴν πρώτην ἀπὸ ταύτης λιθίνην γέφυραν τῆς σιδηρᾶς ὁδοῦ ἐξεχώσθησαν τὰ θεμέλια ἱκανῶς μεγάλου κτίσματος, διακοσίων περίπου τετραγωνικῶν μέτρων ἐμβαδὸν ἔχοντος. Ναὸς φαίνεται ὅτι δὲν ἦτο τὸ κτίσμα, κείμενον δὲ ἐν τῷ μέσῳ πληθύος μικρῶν τάφων διεγείρει ἐν παντὶ τὴν ὑπόνοιαν μήπως τοῦτο εἶναι τῷ ὄντι τὸ τοῦ Τηλεφάνους μαυσωλεῖον· ἀλλὰ καὶ ἐν τούτῳ οὐδὲν εὕρομεν τὸ δυνάμενον νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς ἀσφαλεστέρας εἰκασίας, εἰμὴ μόνον ἱκανῶς μεγάλην μαρμαρίνην πτέρυγα μαρτυροῦσαν ὅτι ἔστεκέ που ἐνταῦθά ποτε Νίκης ἄγαλμα μεγέθους φυσικοῦ ἢ καὶ κατά τι ὑπὲρ τὸ φυσικόν. Ἐννοεῖται οἴκοθεν ὅτι τῶν λειψάνων τῶν οἰκοδομημάτων τούτων ἐξεπονήθησαν δαπάναις τῆς Ἑταιρίας ἀκριβῆ σχεδιογραφήματα διὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Καβεράκου καὶ μέλλουσι νὰ ἐκδοθῶσιν ὁσονούπω μετὰ καὶ τῆς ἐμῆς λεπτομεροῦς περὶ τῶν ἀνασκαφῶν αὐτῶν ἐκθέσεως (1).

Ἐν Ἐλευσῖνι, τῇ 27 Δεκεμβρίου 1889.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

Ἐδαπανήθησαν δρ. 2,264.35.

(1) Παράβ. νῦν Ἀρχ. Ἐφημερίδα 1890, σελ. 21 καὶ ἑξῆς.

Τὸ ὅλον δὲ εἰς ἀνασκαφὰς τοῦ ἔτους ἐδαπάνησεν ἡ Ἑταιρία δρ. 29,267.80, (ἐν ᾧ ποσῷ περιλαμβάνεται καὶ ὁ ἐτήσιος μισθὸς τοῦ ἐργεπιστάτου, δρ. 2160).

Ἀπεφάσισε δὲ τὸ Συμβούλιον νὰ *κτίσῃ* καὶ *Μουσεῖον ἐν* Ἐλευσῖνι, ὃ νὰ περιλάβῃ τὰ πολλὰ ἐκ τῆς αὐτόθι ἀνασκαφῆς εἰς φῶς ἐλθόντα κινητὰ ἀρχαῖα, ὅσα δὲν ἔμελλον νὰ μετενεχθῶσιν εἰς Ἀθήνας, καὶ δὲν ἐδίστασε νὰ ψηφίσῃ διὰ οἰκοδομὴν ὄχι πολυτελῆ τὸ ἀναγκαιοῦν ποσόν. Ἤδη δὲ καὶ ἐξετελέσθη τὸ ἔργον. Οὕτω θὰ εἶναι νῦν δυνατὸν νὰ συντάξῃ ὁ ἐφορεύσας τῆς πολυετοῦς ταύτης ἀνασκαφῆς τὸν ἀκριβῆ κατάλογον τῶν εὑρεθέντων ἀρχαίων, διευθετῶν αὐτὰ πρῶτον ἐν χώρῳ προσήκοντι.

Ἐμερίμνησε τὸ Συμβούλιον καὶ περὶ *ἐπισκευῆς* ἀρχαίων τινῶν κτισμάτων, ἐχόντων ἐπισφαλῶς, ἰδίως τοῦ διεῤῥωγότος ἐπιστυλίου τοῦ Ὀλυμπιείου, τοῦ θριγκοῦ τῆς πύλης Ἀδριανοῦ καὶ τοῦ μνημείου τοῦ Φιλοπάππου. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀπετάθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον παιδείας τὸν παρελθόντα Ἰούλιον, αἰτῆσαν παρ' αὐτοῦ, ὅπως δι' ὧν ἔχει μέσων διαταχθῇ ἡ ἐξέτασις τῶν εἰρημένων κτισμάτων καὶ ἀνακοινωθῇ εἰς τὴν Ἑταιρίαν γνώμη κατὰ πόσον ταῦτα κινδυνεύουσι, μετὰ προϋπολογισμοῦ τῆς ἀναγκαίας δαπάνης διὰ τὴν ἐπισκευήν των. Τὸ Ὑπουργεῖον παιδείας ἔγραψεν ὡς ἐπληροφορήθημεν, περὶ τοῦ πράγματος ὅπου ἔδει, ἀλλ' εἰς ἡμᾶς δὲν ἐγένετο γνωστὸν μέχρι τοῦδε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας του. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ Συμβούλιον διενήργησεν ἄλλην ἐπισκευαστικὴν ἐργασίαν ἀλλαχοῦ εὐκολωτέραν. Διὰ δαπάνης δρ. 429.63 ἐπεσκεύασε τὴν στέγην τοῦ ἐν Σπάρτῃ γνωστοῦ ψηφοθετήματος τῆς Εὐρώπης ἥτις πρὸ ἐτῶν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας κατασκευασθεῖσα εἶχε βλαφθῇ ἐσχάτως πολύ. (Τὸ ποσὸν ὅμως τοῦτο ἐπειδὴ δὲν ἐπληρώθη εἰσέτι, δὲν ἐπέρασεν εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἔτους).

Ἀγοραὶ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν τῆς Ἑταιρίας συλλογῶν ἐγένοντο κατὰ τὸ ἔτος ἐν ὅλῳ δραχμῶν 7,060.10. Τῶν ἀγορασθέντων πάντων θέλει προστεθῇ κατάλογος ἐν τῷ τυπωθησομένῳ τεύχει τῆς λογοδοσίας ταύτης, ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν δωρηθέντων τῇ Ἑταιρίᾳ ἀρχαίων μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν δωρητῶν, ὅπως καὶ πέρυσιν.

Πάντα δὲ τὰ ἀρχαῖα τῆς Ἑταιρίας, πλὴν τινῶν κοινοτάτων

καὶ ἀσημάντων, εἶναι καταγεγραμμένα ἐν χειρογράφοις *καταλόγοις*, τηρουμένοις ἐν τῷ Μετσοβίῳ καὶ προσιτοῖς εἰς τὸν βουλόμενον νὰ λάβῃ αὐτῶν γνῶσιν. Ὁ γενικὸς ἀριθμὸς τῶν καταγεγραμμένων συμποσοῦται νῦν εἰς 20,089 (1). Ἡ καταγραφὴ δὲ αὕτη γίνεται ἀπὸ ἐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας Ἀθανασίου Σ. Κουμανούδη, βοηθουμένου καὶ ὑπὸ τοῦ πέρυσι πρὸς τοῦτο προσληφθέντος βοηθοῦ Ἰωάννου Γιαννικάκη.

Ἠνοίγετο δὲ τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Μουσεῖον διά τε τοὺς ἑταί-

(1) Σύγκειται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἑξῆς καθ' ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν: Λιθίνων 4711, χαλκῶν 1268 (ἐξ ὧν 118 σταθμά), σιδηρῶν 78, μολυβδίνων 2891 (ἐξ ὧν 1368 σύμβολα, 453 σταθμά, 564 μολυβδόβουλλα), ἀργυρῶν 84, χρυσῶν 266, ὀστείνων 134, ὑαλίνων 386, διαφόρων ὑλῶν 349, πηλίνων ἀγγείων 5825, πηλίνων μορφῶν 2065, πηλίνων λύχνων 1368, πηλ. μητρῶν 239, πηλ. σκευῶν 291, πηλ. πυραμιδοειδῶν 102, πηλ. ἀρτοειδῶν 28, πηλ. λαβῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. — Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ λαβαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπίγραφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσοῦνται νῦν ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας, ἀποκείμεναι ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρβακείου, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ A. Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ Inscriptions céramiques de Grèce, Paris, 1871. — Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσι τὰ ἑξῆς·

Ἑλληνικὰ ἀργυρᾶ		20	
» χαλκᾶ		525	543
Ῥωμαϊκὰ ἀργυρᾶ		15	
» χαλκᾶ		261	276
Βυζαντινά, μεσαιωνικὰ καὶ νεώτερα·	χρυσᾶ	3	
» » »	ἀργυρᾶ	1	
» » »	χαλκᾶ	145	
Τουρκικοὶ παράδες		508	657
Τὸ ὅλον			1476

καὶ εἶναι πάντα ἀκριβῶς καταγεγραμμένα ἐν ἰδίῳ καταλόγῳ.

Ἔτι σημειοῦμεν, ὅτι τῶν πηλίνων τῆς Ἑταιρίας ἀγγείων ὑπάρχει Γαλλιστὶ ἐκδεδομένος κατάλογος ὑπὸ M. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίοις τῷ 1878, τῶν δὲ πηλίνων μορφῶν ὡσαύτως Γαλλιστὶ ὑπὸ J. Martha, ἐν Παρισίοις 1880. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ L. von Sybel τῷ ἐπιγραφομένῳ Katalog der Sculpturen zu Athen, Marburg, 1881, καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας, ὅσα ἕως τότε εἶχε λίθινα γλυπτά, περιεγράφησαν σχεδὸν πάντα. Ἀναφέρομεν καὶ τὸν ἑξῆς ἐπίτομον κατάλογον τῶν Ἀθήνησι Μουσείων· Die Museen Athens von Arthur Milchhöfer, Athen. K. Wilberg, 1881.

ρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν καθ' ἑκάστην, πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν. Εἰσεπράχθησαν δὲ ἐξ εἰσιτηρίων καὶ πωλήσεως καταλόγων ἐντύπων τοῦ H. Schliemann, κατὰ τὸ ἔτος δρ. 2,949. Ἐλευθέρα δὲ εἶναι ἡ εἴσοδος τὸ Σάββατον.

Εἰς τὰ διάφορα *Μουσειακὰ* ἔργα, οἷον κατασκευὴν θηκῶν, βάθρων, ἐπίπλων, στολῶν διὰ τοὺς φύλακας, συγκολλήσεις καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων, ἔτι δὲ καὶ εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Μουσείου, ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ ἔτος δρ. 10,842.45.

Ἡ *βιβλιοθήκη* τῆς Ἑταιρίας ηὐξήθη κατὰ τὸ ἔτος διὰ δαπάνης, δρ. 2,520.15, ἐν οἷς καὶ τὰ δετικὰ τῶν ἀγορασθέντων βιβλίων καὶ κατασκευὴ θηκῶν τινῶν. Θέλει δὲ προστεθῇ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει πίναξ ἐμφαίνων τά τε ἀγορασθέντα καὶ τὰ δωρηθέντα βιβλία. Πάντων δὲ τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς Ἑταιρίας κτηθέντων βιβλίων ὑπάρχει κατάλογος ἐν δελτίοις.

Τῆς *Ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος*, τῆς ἐκδιδομένης δαπάνῃ τῆς Ἑταιρίας τὸ αον καὶ τὸ βον τεῦχος τοῦ λήξαντος ἔτους ὁμοῦ ἐτυπώθησαν ἤδη κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ ἐκδίδονται κατ' αὐτάς, τὸ γον δὲ καὶ τὸ δον θέλουν ἐπακολουθήσῃ συντόμως, οὔσης ἤδη τῆς ὕλης των συνηγμένης. Τὸ κυριώτερον δὲ αἴτιον, δι' ὃ καὶ ἄλλοτε καὶ νῦν δὲν ἐδημοσιεύθησαν ἐγκαίρως ἐντὸς τοῦ ἔτους καὶ τὰ τέσσαρα τεύχη, ἐδήλωσε τὸ Συμβούλιον ἐν προτέραις λογοδοσίαις, ὅτι εἶναι ἡ ὀλιγότης τῶν γραφόντων ἄρθρα ἀρχαιολογικὰ καὶ ἡ ὡς ἐκ τούτου βραδεῖα ὑποβολὴ τῆς ὕλης εἰς τοὺς ἐπιμελουμένους τὰ τῆς ἐκδόσεως. Ἐδαπανήθησαν ἐν τῷ ἔτει διὰ τὴν Ἐφημερίδα δρ. 9,784.5, ἐν ᾧ ποσῷ συμπεριλαμβάνεται καὶ ἀγορὰ ὑλικοῦ χρησιμεύοντος διὰ πλείονα χρόνον.

Ῥητέα ἔτι κρίνει τὸ Συμβούλιον καὶ τάδε·

Εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἀνθρωπολογικοῦ Μουσείου τοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ ἡμῶν Πανεπιστημίῳ δρα Κλῶνα Στέφανον κατ' αἴτησιν τῆς Πρυτανείας παρεδόθησαν διὰ πρωτοκόλλου τῆς 21 Ἰανουαρίου 1889 ἐκ τῶν συλλογῶν τῆς Ἑταιρίας κρανία τινὰ ἐκ τῶν ἀνασκαφέντων κατὰ τὸ Δίπυλον καὶ ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως Μυκηνῶν.

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας, ἀποφασίσαν νὰ κατεδαφίσῃ τὸ κατὰ τὴν νεκρόπολιν τῆς Ἁγ. Τριάδος παράπηγμα ἐν ᾧ ἐφυ-

λάττοντο τέως ἀρχαῖά τινα ἐκσκαφέντα ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας καὶ ζητῆσαν τὴν μεταφορὰν αὐτῶν ἀλλαχοῦ που ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἢ τὴν κλεῖδα τοῦ παραπήγματος, ἵνα φροντίσῃ αὐτὸ περὶ τούτου, ἡ Ἑταιρία μὴ ἔχουσα τόπον ἄλλον κατάλληλον, ἔστειλε τὴν κλεῖδα δι' ἐγγράφου αὐτῆς τῆς 12 Σεπτεμβρίου 1889.

Τὰ ἐκ Βαφειοῦ τῆς Λακωνικῆς κομισθέντα εἰς Ἀθήνας ἀρχαῖα παρεδόθησαν εἰς τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τοῦ ἐφόρου Χρ. Τσούντα διὰ πρωτοκόλλου τῆς 10 Ἰουνίου 1889. Προσεχῶς δὲ θέλουσιν ἐκτεθῇ εἰς ὄψιν τοῦ κοινοῦ ἐν θήκαις ἰδίαις ἤδη παρασκευασθείσαις.

Ἔπεμψε καὶ ἡ Ἑταιρία ἡμῶν, ὅπως ἐποίησαν καὶ ἄλλα Ἑλληνικὰ σωματεῖα, εἰς τὴν ἐν Παρισίοις παγκόσμιον ἔκθεσιν τοῦ 1889 τὰ δημοσιεύματά της. Οἱ δὲ κριταὶ τῆς ἐκθέσεως ἀπένειμαν τῇ Ἑταιρίᾳ βραβεῖα δύο, ἓν χρυσοῦν «διὰ τὰς ἀνασκαφὰς καὶ τὰς ἄλλας αὐτῆς ἐργασίας», καὶ ἓν ἀργυροῦν «διὰ τὴν ἐπιμελῆ ἐκτύπωσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος της» (1). Ἂς χρησιμεύσῃ λοιπὸν καὶ ἡ βράβευσις αὕτη τοῖς παρ' ἡμῖν εἰς ἐπίρρωσιν τῶν προσπαθειῶν των ὑπὲρ τῆς ἐπὶ μήκιστον χρόνον εὐεξίας τῆς Ἑταιρίας. Ἐν ταῖς *ἐπαρχίαις* τοῦ Βασιλείου πρὸς ταῖς γενομέναις δαπάναις εἰς τὰς εἰρημένας ἀνασκαφάς, ἐπληρόνοντο ἔτι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τακτικῶς φύλακες ἀρχαιοτήτων ἐν Ἐλευσῖνι, Ἀμφιαρείῳ τῆς Ὠρωπίας, Θεσπιαῖς, Τανάγρᾳ, Ἐπιδαύρῳ τῇ Ἀργολικῇ, Μυκήναις καὶ Βαφειῷ τῆς Λακωνικῆς. Ἐπίδομα δὲ μισθοῦ καὶ ὁδοιπορικὰ τὰ συνήθη ἐδόθησαν κατὰ τὸ ἔτος εἰς ἕνα μόνον ἔφορον ἐκπεμφθέντα εἰς ἀρχαιολογικὴν τῆς Ἑταιρίας ὑπηρεσίαν, διότι ὁ ἐν Ἐλευσῖνι τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν ἐκτελῶν σύμβουλος τῆς Ἑταιρίας ἄνευ ἀμοιβῆς αὐτὴν ἐξετέλει, ὅπως καὶ πέρυσιν. Εἰς ταῦτα πάντα ἐδαπανήθησαν ἐν τῷ ἔτει δρ. 8,711.67, ἐν ᾧ ποσῷ περιέχονται καὶ δρ. 5,272.47, δοθεῖσαι εἰς τὸν ἐργολαβήσαντα τὸ ἐν Ἐλευσῖνι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας κτισθὲν Μουσεῖον, ἀπέναντι τοῦ ποσοῦ, ὃ δικαιοῦται νὰ λάβῃ, ἀφοῦ παραδώσῃ προσηκόντως τὴν οἰκοδομὴν εἰς τὸ Συμβούλιον. Καὶ αὗται μὲν αἱ δαπάναι ἐγένοντο ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας.

(1) Ἴδε Ἐφημερίδα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, μέρος Β', ἀριθ. 356 τῆς 7 Ὀκτωβρίου 1889.

Προκατεβλήθησαν δὲ κατὰ τὸ ἔτος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου παρὰ τῆς Ἑταιρίας ἀτόκως, ὡς ἀπὸ ἐτῶν τοῦτο γίνεται, διὰ ἐξαγορὰν γηπέδων καὶ ἄλλας ἀρχαιολογικὰς χρείας δρ. 21,745,45. Ἦτο δὲ τῇ 31 Δεκεμβρίου λήξαντος ἔτους τὸ χρέος τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἑταιρίαν, ἀπαρτιζόμενον καὶ ἐκ τῶν τοῦ προηγουμένου ἔτους προκαταβολῶν, ἐν ὅλῳ δρ. 41,741.45.

Κύριοι· ἐν τέλει πάσης ἐπετείου λογοδοσίας τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας τακτικῶς σχεδὸν ἀναφέρει καὶ εὐχάς τινας καὶ γνώμας καὶ ὑπομνήσεις, ἃς κατὰ καιροὺς ἐγγράφως πρὸς τὴν σεβ. Κυβέρνησιν ἀπηύθυνε περὶ τῶν οὐ καλῶς ἐχόντων ἔτι ἐν τοῖς ἀρχαιολογικοῖς πράγμασι τῆς πατρίδος ἡμῶν καὶ ἐπεζήτει τὴν θεραπείαν αὐτῶν. Ἐξ ἐκείνων τῶν οὐ καλῶς, ἢ ὀρθότερον εἰπεῖν, τῶν κακῶς ἐχόντων, ἃ πέρυσι μὲν συντόμως, ἄλλοτε δὲ ἐκτενέστερον ἐνώπιόν σας ἐδηλώθησαν, μετ' εὐχαριστήσεως λέγομεν ἐφέτος, ὅτι δύο κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν γενομένων ἐν Ἀθήναις εὐτρεπισμῶν διὰ τοὺς γάμους τοῦ διαδόχου, ἤρθησαν ὁπωσδήποτε ἐκ τοῦ μέσου, διαταγῇ καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, τοῦ καὶ μέλους τυγχάνοντος τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου. Ὁ περὶ τὸ Δίπυλον καὶ τὴν ἀρχαίαν νεκρόπολιν σεμνὸς χῶρος, ὃν ἐν μέρει μόνον ἕνεκα ἀνυπερβλήτων κωλυμάτων εἶχε πρὸ ἐτῶν περιφράξῃ ἡ ἡμετέρα Ἑταιρία, βαρέως δ' ἔφερεν ὕστερον, βλέπουσα αὐτὸν ἐκκείμενον εἰς πᾶσαν βεβήλωσιν, νῦν δημοσίᾳ δαπάνῃ περιεφράχθη ὅλος, καὶ ἐγένοντο ἐντὸς αὐτοῦ ἀνακαθάρσεις τινὲς καὶ εὐθετήσεις σκόπιμοι, ἤρθησαν οἱ αὐτόθι κακῶς ποτε τεθέντες σωλῆνες τοῦ φωταερίου καὶ τὸ ἀφιλοκάλως πρὸ ἐτῶν τινῶν κτισθὲν ὕπερθεν τῆς γῆς ὑδραγωγεῖον ἐξέλιπεν, μετασκευασθὲν κατ' ἄλλην διεύθυνσιν ὑπογείως. Ἐδόθησαν δὲ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας καὶ ὑποσχέσεις περὶ τελειοτέρας τινὸς ἀποκαταστάσεως τῶν ἐκεῖ, ἰδίως περὶ μεταθέσεως τοῦ ἐκκλησιδίου τῆς ἁγ. Τριάδος εἰς ἄλλον ἐκτὸς τοῦ περιβόλου τόπον, καθὼς καὶ περὶ ἄλλων τινῶν, μετὰ προτροπῆς νὰ ἐπιχειρήσῃ καὶ συντελέσῃ ἡ Ἑταιρία τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ ὅλου ἀσκάπτου ἔτι χώρου. Τὸ Συμβούλιον δὲν ἐδείχθη ἀπρόθυμον εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ ἔργου τούτου. Ἀλλ' ἀφορῶσι ταῦτα εἰς τὸ μέλλον.

Ὡσαύτως διαταγῇ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἠρ-

θησαν τέλος πάντων αἱ σιδηραῖ ῥάβδοι τοῦ ἐπὶ Φάληρον τροχιοδρόμου, αἵτινες ἀπὸ ἐτῶν διήρχοντο, ὡς δὲν ἔπρεπεν, ἔσωθεν τῆς δυτικοβορείου γωνίας τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπιείου, καὶ οὕτω κατηργήθη ἡ δι' αὐτοῦ διάβασις ἁμαξῶν πρὸς τὴν γέφυραν τοῦ νεκροταφείου, ὄχι δὲ ἀκόμη καὶ ἡ διάβασις πεζῶν, ἐσθ' ὅτε καὶ ἱππέων· διότι ἐσκάφη μὲν ὑπὸ ἐργατῶν τοῦ Δημοσίου μία τάφρος ἀποκωλυτικὴ ἐπὶ τῆς νοτίας πλευρᾶς τοῦ περιβόλου, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἐπληρώθη πάλιν, ὑπὸ τῶν περικτιόνων ὑποθέτομεν. Ἀλλ' εἶναι πάντως ἀναγκαῖον ν' ἀπαγορευθῇ ἡ χρῆσις τῆς παλαιᾶς ταύτης ὁδοῦ, ἂν μέλλῃ ποτὲ νὰ γίνῃ τακτικὴ δι' ἀνασκαφῆς ἔρευνα τοῦ ὅλου τετραγώνου χώρου.

Οὗτοι μὲν λοιπὸν οἱ δύο τόποι τῶν Ἀθηνῶν οὕτω κατὰ τὸ παρὸν ἐν μέρει ἔτυχον τῆς δεούσης ἐπιμελείας προνοίᾳ κυβερνητικῇ. Αἱ δὲ ἄλλαι ἡμῶν παλαιαὶ εὐχαὶ καὶ αἰτήσεις μένουσιν ἔτι ἀνεκπλήρωτοι, καὶ δὴ ἡ μεγίστη αὐτῶν, ἡ περὶ ἀνεπαρκείας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μισθουμένων ἐφόρων, δι' ἣν ἀνεπάρκειαν αἱ ἐπαρχίαι τοῦ βασιλείου ἀρχαιολογικῶς διατελοῦσιν ἀνεφόρευτοι. Ὡσαύτως μένουσιν ἔτι στερεῶς καὶ ἀμετακινήτως ἐνῳκισμένοι κατὰ τὰς πρὸς βορρᾶν κλιτύας τῆς ἀκροπόλεως οἱ παρανόμως καταλαβόντες αὐτὰς πρὸ ἐτῶν Ἀναφιῶται, παρὰ δὲ τὴν εἴσοδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ σταδίου ὁ ἔχων τὸ ἐκεῖ ἐλεεινὸν καφεψεῖον. Καὶ οἱ λόφοι δὲ οἱ πέριξ τῶν Ἀθηνῶν, οἱ τόσον σημαντικοὶ διὰ τὴν ἀρχαίαν τοπογραφίαν, ἀλλοιοῦνται ὁσημέραι, λατομούμενοι ἔτι ἀσεβῶς ὑπὸ ἰδιωτῶν.

Τούτων πάντων τῶν κακῶν τὴν ῥιζικὴν θεραπείαν ἀδυνατεῖ ἡ Ἑταιρία νὰ ἐπενέγκῃ. Μόνη τοῦτο δύναται ἡ Κυβέρνησις δι' ὧν οἶδε τρόπων διοικητικῶν ἢ νομοθετικῶν, καὶ πρὸς τοῦτο τὸ καλὸν ἔργον προτρέπει αὐτὴν καὶ παρακαλεῖ πάλιν σήμερον τὸ τῆς Ἑταιρίας συμβούλιον.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ ταμίας τῆς Ἑταιρίας Γεώργιος Νικολαΐδης ἀνέπτυξε προφορικῶς κατ' ἄρθρα τὸν ἐντύπως ὑποβληθέντα εἰς τὴν Συνέλευσιν ἰσολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τὸν πίνακα τῆς καταστάσεως τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1889, ὡς ἕπονται ἐνταῦθα.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

3

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ Τ

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ

Α. Συνδρομαι. Τακτικαὶ	Δρ.	7,856	40	
» Ἔκτακτοι	»	80	—	7,936
Β. Τοκοι εν Γενει. Ἐκ χρεωγράφων	»			2.697
Γ. Μερισμα. Ἐκ μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης 53. (α)	»			11,160
Δ. Δημ. Χρεωγραφα. Ἐκ κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν	»	178	—	
» » ἐξαργυρωθεισῶν »	»	37,434	50	37,612
Ε. Μουσεια. Ἐξ εἰσιτηρίων εἰς αὐτὰ καὶ πωλήσεως καταλόγων	»			2,919
Ϛ. Λαχειον. Τοῦ 1889	»			72,531
Ζ. Διαφορα (6)	»			1,120
Η. Ενοικια	»			300
Θ. Εφημερις Αρχαιολογικη	»			3,092

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Ι. Εθνικη Τραπεζα. Ἀπόληψις καταθέσεων	»			10,000
ΙΑ. » » Ἀπὸ πώλησιν μετοχῶν της	»			13,320
ΙΒ. Αποληψις. Προκαταβολῶν λογαριασμῷ Δημοσίου	»	67,381	21	
» » » Ἑταιρίας	»	2,000	—	69,381
Τὸ ὅλον τῶν εἰσπράξεων	»			232,100
Υπολοιπον Ταμειου. Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1888	»			1,688
Ὅλον εἰσπράξεων	Δρ.			233,788

(α) Ἤτοι τῶν 43 μετοχῶν τῆς Ἑταιρίας καὶ
» 10 » ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Ῥώμα.
53

(6) Ἤτοι ἀπὸ ἀμοιβὴν κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν . » 416.66
» ὑπερτίμησιν χρυσῶν νομισμάτων . » 331.64
» πώλησιν λίθων . . . . Δρ. 372.—
1,120.30

ΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1889.

ΠΛΗΡΩΜΑΙ

ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ

Γραφειον. Προσωπικόν	Δρ.	5,400	—		
» Γραφικὴ ὕλη, χάρτης, τυπωτικά, ταχυδρομικὰ κλπ.	»	1,582	55		
» Βιβλιοθήκη, ἀγορὰ βιβλίων καὶ δετικά	»	2,520	15	9,502	70
Μουσεια. Προσωπικόν	»	6,240	—		
» Ἀρχαιοθῆκαι, συγκολλήσεις καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων	»	4,602	85		
» Ἀγορὰ ἀρχαίων	»	7,060	10	17,902	95
Ανασκαφαι. Μυκηνῶν	»	4,023	05		
» Ἐλευσῖνος	»	3,194	10		
» Παρὰ Λεωφόρον Ὄλγας (Ὀλυμπιεῖον)	»	16,893	60		
» Μεγάρων	»	2,264	35		
» Βαφειοῦ	»	2,210	55		
» Λακωνικῆς	»	682	15	29,267	80
Ακινητα. Κατασκευὴ μουσείου ἐν Ἐλευσῖνι	»			5,272	47
Επαρχ. Αρχαιοτητες. Ἐπιμίσθιον ἐφόρων, μισθοὶ φυλάκων ἐπαρχιακῶν Μουσείων καὶ μνημείων	»			5,139	20
Εφημερις Αρχαιολογικη	»			9,784	05
Λαχειον. τοῦ ἔτους 1889	»			21,970	50
Διαφορα	»			338	82
				99,178	49

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Εθνικη Τραπεζα. Ἀγορὰ μετοχῶν της	»	84,995	—		
» » λαχειοφόρων ὁμολογιῶν της	»	5,120	—	90,115	—
» Καταθέσεις ἐν αὐτῇ	»			10,000	—
Προκαταβολαι. Λογαριασμῷ Δημοσίου	»	20,305	45		
» » Ἑταιρίας	.	2,000	—	22,305	45
Τὸ ὅλον τῶν δαπανῶν	»			221,598	94
Υπολοιπον τῆς 31 Δεκεμβρίου 1889 εἰς μετρητὰ	»	12,109	35		
» » εἰς 8 ὁμολογίας τοῦ πατριωτικοῦ δανείου μεταφερόμενα εἰς τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρίας	»	80		12,189	35
				233,788	29

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡ

ΜΕΡΙΔΕΣ	*Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1888*				*Πράξεις κατὰ τὸ 1889*		
	Χρέωσις		Πίστωσις		Χρέωσις		Πίστωσις
Α. Ακινητα. Οἰκόπεδα καὶ οἰκίαι ἐν Ἀθήναις Κηφισίᾳ, Ἐλευσῖνι κλπ. . .	29,080	88			5,272	47	
Β. Εθνικη Τραπεζα. Μετοχαὶ αὐτῆς 56 . .	122,553	10			84,995	—	13,320
Γ. » » Λαχειοφ. ὁμολ. αὐτῆς 10.					5,120	—	
Δ. » » Καταθέσεις ἔντοκοι . .					10,000	—	10,000
Ε. Δημ. Χρεωγραφα	40,288	42		(α)	22,364	08	37,612
Ϛ. Προκαταβολαι. Λογαριασμῷ Δημοσίου .	88,909	33	(*)		20,305	45	67,381
Ζ. » » Ἑταιρίας .	1,000	—			2,000	—	2,000
Η. Χρεος Γιαννοπούλου	44,000	62					
Ταμειον τοῦ 1889.	1,688	05			232,020	24	221,598
	327,520	40			382,077	24	351,912
					327,520	40	
					709,597	64	
					351,912	65	
					357,684	99	ἰσοζύγιον

Κατατεθειμένα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν :
64 ὁμόλογα τῶν 125 ἑκατομμυρίων
56 μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης
10 ὁμολογ. λαχειοφ. »

(α) Αἱ πράξεις τοῦ 1889 ἀνέρχονται μόνον εἰς 8 ὁμόλογα τοῦ πατριωτικοῦ δανείου ἀνερχόμενα εἰς . . . . Δρ. 80.—
Ἀλλ' ἐν αὐτοῖς προσετέθησαν τὰ εἰσπραχθέντα ἐκ τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν ἐξαργυρωθέντων καὶ πωληθέντων χρεωγράφων πλέον τῆς ἀρχικῆς ἀγορᾶς των . . . . » 22,284.08
22,364.08

ΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1889.

Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1889 Χρέωσις		Πίστωσις
34,353	35	(α)
194,228	10	(β)
5,120	—	(γ)
25,040	—	(δ)
41,833	57	(ε)
1,000	—	
44,000	62	
12,109	35	(ς)
357,684	99	

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

(α) Λογαρ. τοῦ	1888	Δρ. 29,080.88			
»	1889	» 34,353.35	πλέον δρ. 5,272.47		
(β) »	1888	» 122,553.10			
»	1889	» 194,228.10	» » 71,675.—		
(γ) »	1888	»			
»	1889	» 5,120.—	» » 5,120.—		
(δ) »	1888	» 40,288.42			
»	1889	» 25,040.—		ἔλατ.	δρ. 15,248.42
(ε) »	1888	» 88,909.33			
»	1889	» 41,833.57		ἔλατ.	» 47,075.76
(ς) »	1888	» 1,688.05			
»	1889	» 12,109.35	πλέον » 10,421.30		
			δρ. 92,488.77		δρ. 62,324.18
			» 62,324.18		
			δρ. 30,164.59		

(*) Εἰς τὰς προκαταβολὰς λογαριασμῷ Δημοσίου προσετέθη ἡ τοῦ 1888 χορηγία τοῦ γραμματέως μὴ συμπεριληφθεῖσα εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ παρελθόντος ἔτους . . . . . » 1,440.—

Αὔξησις τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας Δρ. 31,604.59

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

Λογαριασμὸς τοῦ ἔτους	1888	Δρ.	326,080.40
» »	1889	»	357,684.99
Διαφορὰ ἐπὶ πλέον, ὡς ἀνωτέρω.		Δρ.	31,604.59

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ

Α΄. ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ		1858 - 1888		1889		Ὅλον	
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ							
Συνδρομαι Ἐτήσιοι	Δρ.	174,375	35	7,856	40	182,231	75
» Ἔκτακτοι	»	75,303	61	80	—	75,383	61
» Εἰδικαὶ	»	52,745	53			52,745	53
Τοκοι καὶ Μερισματα. Ἐν γένει.	»	449,029	93	13,857	13	462,887	06
Δημοσια Χρεωγραφα. Ἐξαργύρωσ. κληρωθ. ὁμολογ.	»	395,349	02	37,612	50	432,961	52
Μουσεια. Ἐξ εἰσιτηρίων . . .	»	18,921	25	2,949	—	21,870	25
Ακινητα. Πώλησις ἀκινήτων . .	»	10,258	93			10,258	93
» Ἐνοίκια	»	7,090	08	300	—	7,390	08
Κληροδοτηματα	»	14,920	72		—	14,920	72
Διαφορα	»	20,016	52	1,120	30	21,136	82
Αρχαιολ. Εφημερις (παλαιὰ) καὶ κατάλογοι τῶν ἐν τοῖς Μουσείοις ἀρχαίων.	»	4,688	58			4,688	58
» » Νέα τῆς Γης Περιόδ.	»	8,708	20	3,092	50	11,800	70
Επιστροφη Χρηματων . . .	»	1,720	09			1,720	09
Λαχειον	»	1,097,991	62	72,531	20	1,170,522	82
		2,331,119	43	139,399	03	2,470,518	46
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ							
Δανεια καὶ ἀπόληψις καταθέσεων .	»	182,532	14	10,000	—	192,532	14
Προκαταβολαι. Ἀποληφθεῖσαι .	»	589,910	72	69,381	21	659,291	93
Βιομηχ. Τραπεζα. Ἀλληλόχρεως λογαριασμός . .	»	839,116	92			839,116	92
Εθν. Τραπεζα. Πώλησ. μετοχ. της	»			13,320	—	13,320	—
Αποληψις Χρεους Γιαννοπούλου.	»	25,391	56			25,391	56
Παρακαταθηκαι	»	12,632	59			12,632	59
		3,980,703	36	232,100	24	4,212,803	60
Ταμειον. Ὑπόλοιπα διαχειρίσεως μέχρι τοῦ 1888 . .	»			1,688	05	1,688	05
		3,980,703	36	233,788	29	4,214,491	65

Κύρια ἔσοδα	Δρ. 2,470,518.46
Διάφοροι λογαριασμοὶ	» 1,742,285.14
	Δρ. 4,212,803.60

ΑΙΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1858-1889.

Β'. ΠΛΗΡΩΜΑΙ	1858 - 1888		1889		Ὅλον	
ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ						
ΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν, τυπωτικά, ἔξοδα διάφορα καὶ Βιβλιοθήκη. Δρ.	101,049	32	9,502	70	110,552	02
ΓΣΕΙΑ. Προσωπικόν, ἀρχαιοθῆκαι, φυλακεῖα, ἐπισκευαὶ καὶ συγκολλήσεις ἀρχαίων . . »	163,765	79	10,842	85	174,608	64
ΟΡΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ. . . . »	247,170	44	7,060	10	254,230	54
ΑΙΑ. Ἀνασκαφαὶ ἐν γένει . . »	613,714	81	29,267	80	642,982	61
Ἐπισκευαὶ καὶ ἀναστηλώσεις μνημείων . . . . »	26,205	71			26,205	71
ΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤ. Προσωπ. ἐφόρων καὶ φυλάκων ἐπαρχ. Μουσείων καὶ μνημείων . . . »	88,896	40	5,139	20	94,035	60
Περισυναγωγὴ καὶ μεταφορὰ ἀρχαίων . . . . α . »	3,305	83			3,305	83
ΚΟΙ. Ἐν γένει . . . . . »	31,786	37			31,786	37
ΙΝΗΤΑ . . . . »	24,838	30	5,272	47	30,110	77
ΑΦΟΡΑ. Ποσοστὰ εἰσπράκτορ., ἐκμαγεῖα ἀρχαίων κτλ. . . »	13,139	12	338	82	13,477	94
» Προτομαὶ προέδρ. Ἑταιρ. »	1,696	43			1,696	43
» Συνδρομαὶ εἰς ξένους πρὸς συντέλεσιν ἀνασκαφῶν . . »	446	43			446	43
ΡΟΒΛΕΠΤΑ . . . . . . »	1,886	18			1,886	18
ΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ . . . . »	275,792	30			275,792	30
ΤΟΧΑΙ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ καὶ λαχειοφόροι ὁμολογίαι αὐτῆς . »	85,622	43	90,115	—	175,737	43
ΧΕΙΟΝ . . . . »	473,086	66	21,970	50	495,057	16
ΙΝΗΤΑ. Ἐπισκευαὶ . . . . »	671	15			671	15
ΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜ. (Νέα Γῆς Περιόδ.) »	49,329	65	9,784	05	59,113	70
	2,202,403	32	189,293	49	2,391,696	81
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ						
ΧΕΙΑ. . . . . »	65,625	—			65,625	—
ΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Ἀποληπτέαι. . »	730,685	69	22,305	45	752,991	14
ΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ. . . . . »	839,116	92			839,116	92
ΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ . . . . . »	10,838	57			10,838	57
ΘΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ . . . . . »	267	87			267	87
Ν. ΤΡΑΠΕΖΑ. . . . . . »	117,800	—	10,000	—	127,800	—
	3,966,737	37	221,598	94	4,188,336	31

ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

ΤΗΣ Β'. ΕΞΑ

ΧΡΕΩΣΙΣ

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1889 Β. Διατάγματος ἐξεδόθησαν 50,000 γραμμάτια τοῦ λαχείου ἀνὰ δρ. 2 ἕκαστον φέροντα Δρ.	100,000	—		
Ἐκ τούτων ἔμειναν διὰ λογαριασμὸν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας μὴ πωληθέντα γραμμάτια 7,900 φέροντα . . . . »	15,800	—		
Ἐπωλήθησαν 42,100 φέροντα . . . . . »			84,200	—
Εἰσεπράχθησαν δὲ καὶ ἀπὸ ὑπερτίμησιν χρυσῶν νομισμάτων . . . . »			529	21
Ἐκ τούτων εἰσήχθησαν εἰς τὸ ταμεῖον διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 34 διπλοτ. . . . . . »	2,067	35	84,729	21
» 37 » . . . . . »	2,600	—		
» 40 » . . . . . »	5,570	—		
» 42 » . . . . . »	10,550	50		
» 45 » . . . . . »	18,740	—		
» 46 » . . . . . »	32,851	15		
» 52 » . . . . . »	152	20		
	72,531	20		
Ὑπάρχουσιν εἰς χεῖρας τοῦ διαχειριστοῦ μετρητὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν παρουσιαζομένων κερδησάντων κλήρων . . . . . . »	3,524	61		
Εἰς 33 χρηματικὰ γραμμάτια διαφόρων ταμείων μὴ ἐξαργυρωθέντα εἰσέτι. . . . . »	6,925	40		
Ὠφείλοντο τὴν 31 Δεκεμβρίου 1889 ἀπὸ ἀνταποκριτὰς . . . . »	1,748	—		
Δρ.	84,729	21	84,729	21

ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΜΗΝΙΑΣ 1889.

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

α) Μισθὸς προσωπικοῦ ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 7, 20, 35, 57, 89, 113, 129, 130, 157, 158, 172, 177, 202 καὶ 221 . . . Δρ.	3,310	—		
β) Ἀμοιβὴ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ ἐξαγαγόντος τοὺς κλήρους ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 212 καὶ 213 . . . . . . »	700	—		
γ) Προμήθεια εἰς τοὺς πωλήσαντας γραμμάτια τοῦ λαχείου ἀξίας δρ. 82,552 ὡς τὸ ἔνταλμα ἀρ. 231 . . . . . . »	7,666	15		
δ) Εἰς ἔξοδα διάφορα ὡς τὰ ἐντάλματα ὑπ' ἀρ. 135, 136, 137, 173 καὶ 232 . »	1,894	35		
ε) Ἐξαργύρωσις 40 κερδησάντων γραμματίων ὡς τὸ ἔνταλμα ἀρ. 230 . . . »	8,400	—		
	21,970	50		
ϛ) Ἐξαργυρωτέα γραμμάτια ἐκ τῶν κερδησάντων μὴ παρουσιασθέντα ἔτι ἤτοι· 1 δραχμῶν 2,500 . . . δρ. 2,500 2 » 500 . . » 1,000 3 » 300 . . » 900 8 » 100 . . » 800 »	5,200	—		
Προμήθεια ἀναλογοῦσα ἐπὶ τῶν ὀφειλομένων δραχμῶν 1748 πρὸς 10 % . . »	174	80		
	27,345	30		
Καθαρὸν κέρδος τῆς ἑταιρίας ἐκ τῶν κερδησάντων κλήρων καὶ τοῦ λαχείου . . »	57,383	91		
			84,729	21
			84,729	21

Ἔπειτα ἐξελέχθησαν ἐλεγκταὶ τῶν λογαριασμῶν οἱ Δ. Γ. Μακκᾶς, Μ. Λαμπρινίδης καὶ Θ. Καλογερόπουλος, καὶ ἡ Συνέλευσις, διελύθη περὶ ὥραν μεσημβρίας.

Ὁ πρόεδρος τῆς εταιρίας ἔπεμψε πρὸς τὸ γραφεῖον αὐτῆς τὴν ἐπιοῦσαν τῆς συνελεύσεως ταύτης τὴν ἑπομένην ἐπιστολήν·

Κύριε Γραμματεῦ,

Μὴ δυνηθεὶς χθὲς ἕνεκα ἀδιαθεσίας νὰ προσέλθω εἰς τὴν Συνέλευσιν τῶν ἑταίρων καὶ ν' ἀνακοινώσω αὐτοῖς τὰ περὶ τοῦ πέρυσιν ἀναγγελθέντος λαχειοφόρου δανείου ὑπὸ τῆς ἐν Βιέννῃ Union-Bank, ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς σήμερον τὴν παροῦσαν, μετὰ τῆς παρακλήσεως ὅπως καταχωρισθῇ αὕτη ἐν τοῖς Πρακτικοῖς ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ὑπάρξεως ἐν αὐτοῖς τῆς περὶ τῆς τύχης τοῦ εἰρημένου λαχειοφόρου δανείου εἰδήσεως καὶ τῆς ἐντεῦθεν πληρώσεως τοῦ ἄλλως περὶ αὐτοῦ ὑπολειφθησομένου χάσματος.

Συμφώνως πρὸς τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δοθεῖσαν εἰς ἐμὲ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἄδειαν ὑπέγραψα μετὰ τῶν ἁρμοδίων μελῶν τῆς Κυβερνήσεως τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος σύμβασιν περὶ τοῦ λαχειοφόρου δανείου μετὰ τῆς ἐν Βιέννῃ Union-Bank, ὑφ' οὓς ὅρους εἶχον τότε ὁ ἴδιος ἐξηγήσει. Δυστυχῶς ὅμως, εὐθὺς ἔπειτα ἡ σύμβασις αὕτη ἐματαιώθη καθ' ὁλοκληρίαν, ἀποβᾶσα χάρτης ἄγραφος, διότι ἡ Αὐστροουγγαρικὴ Κυβέρνησις εἶχε σπεύσει ἐν τῷ μεταξὺ ν' ἀπαγορεύσῃ διὰ νόμου τὴν κυκλοφορίαν τοῦ λαχείου ἐντὸς τοῦ οἰκείου κράτους. Κατὰ ῥητὸν δὲ ὅρον τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος συμβάσεως, αὕτη ἔδει νὰ θεωρηθῇ ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα εὐθὺς ὡς ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας ἤθελεν ἐπέλθῃ ἡ μνημονευθεῖσα νομοθετικὴ ἀπαγόρευσις.

Ἡ Ἑλληνικὴ ὅμως Κυβέρνησις ἐπιμείνασα εἰς τὰς εὐνοϊκὰς διαθέσεις αὐτῆς ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ἑταιρίας, περὶ οὗ καὶ ἄλλοτε

καὶ πέρυσιν ἐποιησάμην λόγον, ἔσπευσεν ὄχι μόνον ν' ἀνανεώσῃ τὸ ὑπὲρ αὐτῆς λαχεῖον, οὕτινος ἱδρυθέντος ἐν ἔτει 1874 ἡ προθεσμία εἶχε λήξει, ἀλλὰ καὶ νὰ διαρρυθμίσῃ αὐτὸ ἐπὶ νέων καὶ εὐρυτέρων βάσεων, καθ' ὅσον τοῦ λοιποῦ ἀντὶ τῆς μέχρι τότε μιᾶς, θὰ γίνωνται δύο ἐκκυβεύσεις κατ' ἔτος, ὅθεν καὶ τὰ ἔσοδα τὰ ἐκ τοῦ λαχείου θέλουσι περίπου, ὡς ἐλπίζομεν, διπλασιασθῆ μὴ ὑπολειπόμενα κατὰ πολὺ τῶν δραχμῶν ὀγδοήκοντα χιλιάδων κατ' ἔτος μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων.

Τὸ δὲ Β. διάταγμα περὶ τοῦ λαχείου τούτου τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας φέρει χρονολογίαν τῆς 24 Ἰουνίου 1889 καὶ ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 166 τῆς 27 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, συμπληρωθὲν δι' ἑτέρου ὁμοίου τῆς 14 Αὐγούστου 1889, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 210 τῆς 19 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ φύλλῳ τούτῳ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εὕρηται κατακεχωρισμένον καὶ ἔγγραφον ἐκ τοῦ γενικοῦ Λογιστηρίου, περὶ διορθώσεως λάθους, παρεισφρήσαντος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν εἰρημένων διαταγμάτων. Ἐπὶ τούτοις διατελῶ μετὰ πάσης πρὸς ὑμᾶς, κ. γραμματεῦ, ὑπολήψεως.

Α. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ

Μετὰ δύο δ' ἑβδομάδας, τῇ 11 Φεβρουαρίου 1890, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ 10η πρὸ μεσημβρ. συνελθόντων αὖθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἑταίρων ἑκατὸν τεσσάρων, ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Ἀλ. Κοντόσταυλος ἀνήγγειλε τὸν κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τῆς Ἑταιρίας σκοπὸν τῆς σημερινῆς Συνελεύσεως, ἤτοι ἀκρόασιν τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν καὶ ἐκλογὴν τοῦ Συμβουλίου διὰ δύο ψηφηφοριῶν. Ὅθεν παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς Μιχ. Λαμπρινίδης ἀνέγνω τὰ ἑξῆς·

Πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν ἑταίρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Ἔντιμοι Κύριοι,

Τῇ ὑμετέρᾳ ἐντολῇ ἑπόμενοι προέβημεν, οἱ ὑπογεγραμμένοι, εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν διαφόρων λογαριασμῶν τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας τοῦ λήξαντος ἔτους 1889, παραβαλόντες τὰ διάφορα κεφάλαια τοῦ δημοσιευθέντος Ἰσολογισμοῦ πρὸς τὰς ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Ἑταιρίας ἐγγραφάς, ταύτας δὲ κατ' ἀντιπαραβολὴν πρὸς τὰ στελέχη τῶν ἐντολῶν τῆς τε εἰσπράξεως καὶ πληρωμῆς, πάντα δὲ ταῦτα εὕρομεν καλῶς ἔχοντα, καὶ κατὰ τὴν προσήκουσαν λογιστικὴν τάξιν καὶ ἀκρίβειαν τηρούμενα.

Πρὸ παντὸς ἐλέγχου, τῇ αἰτήσει ἡμῶν, ἐπεδείχθησαν ἡμῖν αἱ ἀποδείξεις τῆς παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ καταθέσεως τῆς εἰς χρεώγραφα περιουσίας τῆς Ἑταιρίας, πλὴν τῶν 10 μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Ῥώμα, περὶ ὧν ἐδηλώθη ἡμῖν ὅτι αἱ μετοχαὶ αὗται δὲν παρεδόθησαν τῇ Ἑταιρίᾳ, δικαιουμένῃ κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ διαθέτου νὰ εἰσπράττῃ τὰ μερίσματα αὐτῶν καθ' ἑξαμηνίαν, τοῦτο δὲ πράττει ἀνέκαθεν. Ἡ περιουσία δ' αὕτη τῆς Ἑταιρίας συμφώνως πρὸς τὸν Ἰσολογισμὸν ἀποτελεῖται κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1889 1) ἐκ 56 μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, συμπεριλαμβανομένων εἰς ταύτας καὶ τῶν δέκα μετοχῶν τοῦ κληροδοτήματος Ῥώμα, 2) ἐξ 64 ὁμολογιῶν τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 125 ἑκατομμυρίων καὶ 3) ἐκ δέκα λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἐπιλαμβανόμενοι ἤδη τῆς ἀναλύσεως τῶν τοῦ Ἰσολογισμοῦ κεφαλαίων κατὰ τὴν σειρὰν αὐτοῦ ἐπικαλούμεθα ἔν τισιν αὐτῶν τὴν ὑμετέραν προσοχήν.

Εἰσπράξεις.

Α'. *Συνδρομαί· δραχ. 7,936.40.* Τὰ ἐκ συνδρομῶν ἔσοδα τῆς

Ἑταιρίας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος οὐσιωδῶς ἠλαττώθησαν, τὰ ἐξ ἐκτάκτων δὲ μάλιστα συνδρομῶν σχεδὸν ἐξουθενίσθησαν, διότι καὶ αὐταὶ αἱ ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ ἀναγραφόμεναι 80 δραχμαὶ συνίστανται εἰς 8 ὁμολογίας τοῦ πατριωτικοῦ δανείου.

Ἡ τοιαύτη πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἑταιρίαν καὶ τὸν εὐγενῆ αὐτῆς σκοπὸν ἀδιαφορία τῶν καθ' ἡμᾶς Ἑλλήνων δὲν δύναται νὰ προδίδῃ ἐλάττωσιν τῆς πρὸς ἡμᾶς ὑπολήψεως τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, διότι καὶ τὰ ἔργα καὶ οἱ καρποὶ ἡμῶν τοῖς πᾶσιν ὑπόκεινται ἐμφανῆ. Βεβαίως ἀτυχές τι ἐπεισόδιον πρό τινων ἐτῶν ἐκλόνισε καὶ δικαίως τὰς πεποιθήσεις τοῦ κοινοῦ· ἡ ἔκτοτε ὅμως ἐπικρατήσασα τάξις καὶ ἀκρίβεια ἔδει νὰ διαλύσῃ πᾶν νέφος ἀμφιβολίας. Φαίνεται μᾶλλον ὅτι ἐν τῷ αἰῶνι τῆς ὕλης καθ' ὃν ζῶμεν, καὶ οἱ φιλάρχαιοι ὁσημέραι ἐλαττοῦνται, τὸν δ' ἔρωτα πρὸς τὰ κειμήλια τῶν εὐκλεῶν ἡμῶν προγόνων ἀντικαθιστῶσι κατὰ μικρὸν πρακτικώτεραι ἀδυναμίαι.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, φρονοῦμεν, ὅτι διὰ θετικωτέρας ἐνεργείας δέον νὰ ὑποδαυλίζῃ τὸν ὁσημέραι ψυχραινόμενον ζῆλον τῶν παρά τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς ἀλλοδαποῖς φιλαρχαίων, εἰς τοῦτο δὲ νομίζομεν ὅτι τὰ μάλα δύναται νὰ συντελέσῃ ἡ μείζων διάδοσις τῆς ἀρχαιολογικῆς ἡμῶν Ἐφημερίδος, ἐν ᾗ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀναγέγραπται.

Β'. *Τόκοι ἐν γένει· δραχ. 2,697.40.* Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐξαργύρωσιν τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἐξοφληθέντων ἐθνικῶν δανείων καὶ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ τόκου τῶν νεωτέρων, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἠλάττωσε τὴν εἰς δημόσια χρεώγραφα περιουσίαν τῆς Ἑταιρίας εἰς μόνον 64 ὁμολογίας τοῦ νέου δανείου τῶν 125 ἑκατομμυρίων, ἐφ' ᾧ καὶ ὁ ἐκ τούτου τόκος παρουσιάζεται ἠλαττωμένος.

Γ'. *Μέρισμα 53 μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης· δραχ. 11,160.* Διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον αἱ μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ηὐξήθησαν εἰς 53, ἐφ' ᾧ καὶ τὸ ἐκ τῶν μερισμάτων αὐτῶν ἔσοδον ἀναλόγως ηὔξησεν.

Δ'. *Δημόσια χρεώγραφα· δραχ. 37,612.50.* Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡ Ἑταιρία ἡμῶν εἰσέπραξεν ἐκ κληρωθεισῶν καὶ ἐξαργυρωθεισῶν ὁμολογιῶν τῶν ἐξοφληθέντων ἐθν. δαν. δρ. 37,612.50.

Ε΄. *Μουσεῖα· δραχ. 2,949.* Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡ Ἑταιρία ἡμῶν εἰσέπραξεν ἐξ εἰσόδων εἰς τὰ Μουσεῖα καὶ ἐκ πωλήσεως καταλόγων τὸ ἀνωτέρω ποσόν. Τὸ ἔσοδον τοῦτο δὲν νομίζομεν ἄδικον· τοὐναντίον φρονοῦμεν ὅτι τακτοποιούμενον δύναται νὰ κατασταθῇ οὐσιώδης πόρος διὰ τὴν Ἑταιρίαν ἥτις εἶναι εὔλογον νὰ εἰσπράττῃ δικαιώματα εἰσόδου ἐκ τῶν ἐπισκεπτομένων τὰς ἀρχαιότητας, ἃς διὰ τοσούτων κόπων καὶ θυσιῶν εἰς φῶς ἤγαγεν, ἀφοῦ μάλιστα οἱ πόροι οὗτοι εἰς τὸν αὐτὸν χρησιμεύουσι σκοπόν. Ἐπιτρέποντες ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον καθ' ὡρισμένας τῆς ἑβδομάδος ἡμέρας καὶ τοποθετοῦντες κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας μηχανικοὺς μετρητὰς εἰς τὰς εἰσόδους τῶν Μουσείων θὰ ἔχωμεν ἀσφαλῆ τῶν εἰσερχομένων γνώμονα καθ' ἑκάστην.

Ϛ΄. *Λαχεῖον· δραχ. 72,531.20.* Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου π. ἔ. Β. Διατάγματος, ἐπὶ νέων βάσεων κανονίσαντος τὰ τοῦ λαχείου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ἐξεδόθησαν 50 χιλιάδες γραμμάτια τῶν 2 δραχμῶν ἕκαστον, ὧν ἀπέμειναν τῇ Ἑταιρίᾳ, μὴ πωληθέντα, γραμμάτια 7,900, διετέθησαν δὲ ἐν ὅλῳ 42,100, ἅτινα ἀπέφερον τῇ Ἑταιρίᾳ κατὰ τὴν περίοδον

ταύτην			Δρ. 84,200.—
Ἐπὶ πλέον εἰσεπράχθησαν ἐξ ὑπερτιμήσεως χρυσοῦ			» 529.21
Ἤτοι ἐν συνόλῳ			Δρ. 84,729.21
Ἐκ τούτων εἰσήχθησαν εἰς τὸ ταμεῖον, ὡς ἀνωτέρω,		Δρ. 72,531.20	
Παρέμειναν εἰς χεῖρας τοῦ διαχειριστοῦ διὰ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν ὑπολειπομένων κερδησάντων λαχνῶν	» 3,524.61		
Τὰ μήπω ἐξαργυρωθέντα χρηματικὰ γραμμάτια διαφόρων δημοσίων ταμείων ἐξ ἀντιτίμου λαχείων	» 6,952.40		
Τὰ ὀφειλόμενα παρὰ διαφόρων ἀνταποκριτῶν	» 1,748.—		» 84,729.21

Ἐκ τῶν εἰσπραχθέντων καὶ εἰσπραχθησομένων τούτων δραχ. 84,729.21 ἀπέμειναν καθαρὸν κέρδος εἰς ὄφελος τῇ Ἑταιρίᾳ, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κερδησάντων κλήρων ἐκ τῶν μὴ ἐκποιηθέντων, δραχ. 57,388, τῶν ἐπιλοίπων δραχ. 27,345.30 δαπανηθεισῶν ὡς ἑξῆς:

Εἰς μισθοὺς καὶ ἀμοιβὴν τοῦ ἐπὶ τοῦ λαχείου προσωπικοῦ........................	Δρ.	4,010.—
Εἰς προμηθείας ὑπὲρ τῶν πωλητῶν τῶν γραμματίων..........................	»	7,840.95
Εἰς ἐξαργύρωσιν κληρωθέντων λαχνῶν......	»	13,600.—
Εἰς διάφορα ἔξοδα....................	»	1,894.35
	Δρ.	27,345.30

Ζ΄. *Διάφορα· δραχ. 1,120.* Ἤτοι ἀπὸ ἀμοιβὴν κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν δραχ. 416.66, ἀπὸ ὑπερτίμησιν χρυσῶν νομισμάτων δραχ. 331.64 καὶ ἐκ πωλήσεως λίθων δραχ. 372.

Η΄. *Ἐνοίκια· δραχ. 300.* Ταῦτα εἰσπράττονται ἐκ μικρῶν τινων οἰκίσκων τῆς Ἑταιρίας.

Θ΄. *Ἐφημερὶς Ἀρχαιολογική· δραχ· 3,092.50* Περὶ ταύτης ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῶν ἐξόδων.

Ι΄. *Ἐθνικὴ Τράπεζα· δραχ. 10,000.* Ἀπόληψις παρ' αὐτῇ καταθέσεως.

ΙΑ΄. *Ἐθνικὴ Τράπεζα· δραχ. 13,320.* Ἐξ ἀντιτίμου πωλήσεως μετοχῶν της.

Ἐκ τῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐτησίων εἰσπράξεων τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ποιεῖται τὰς ἐνιαυσίους δαπάνας. Ἐπειδὴ δὲ πολὺ ὀρθῶς ἐλήφθη τὸ μέτρον νὰ μὴ μένωσι πολλὰ χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας, τὰ μὲν περισσεύοντα χρήματα κατατίθενται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, μετὰ δὲ τὴν ἐξάντλησιν αὐτῶν εἰς τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας ἐκποιοῦνται χρεώγραφα τῆς Ἑταιρίας πρὸς κάλυψιν αὐτῶν. Οὕτω κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐγένετο κατάθεσις παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ δραχ. 10,000, μετὰ τὴν ἐξάντλησιν δ' αὐτῶν ἐπωλήθησαν 3 μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐξ ὧν εἰσεπράχθησαν δραχ. 13,320.

Ἀντὶ τῆς τοιαύτης ληψοδοσίας ἠθέλομεν συστήσει εἰς τὸ Διοι-

χητικὸν Συμβούλιον, ἵνα ἐπὶ τῇ ἐνεχυριάσει τῶν χρεωγράφων τῆς Ἑταιρίας ἐπιδιωχθῇ παρά τινι Τραπέζῃ πίστωσις ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ καὶ ἐπὶ μετρίῳ τόκῳ, ἣν νομίζομεν λίαν ἐφικτήν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ Ἑταιρία θέλει εἰσάγει, καθ' ὅσον εἰσπράττει, τὰ περισσεύοντα χρήματα, θὰ λαμβάνῃ δὲ δι' ἐπιταγῶν ὅ,τι τῇ ἀναγκαιοῖ· καὶ οὕτως ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς τὸ χρῆμα δὲν θὰ μένῃ ἄτοκον οὐδ' ἐπὶ μίαν ἡμέραν, ἀφ' ἑτέρου θὰ λείψῃ ἡ ἀγοραπωλησία χρεωγράφων διὰ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας.

ΙΒ'. *Ἀπόληψις προκαταβολῶν· δραχ. 69,381.21.* Ὧν δρ. 67,381.21 ἐκ τῶν γενομένων διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου καὶ δραχ. 2,000 διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑταιρίας.

Αἱ προκαταβολαὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ὧν ὁ σκοπὸς ἀποβαίνει ἡμῖν γνωστός, ἀνήρχετο κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1888 εἰς δραχμὰς 88,903.33, εἰς ταύτας προσετέθησαν κατὰ τὸ 1889 δραχμαὶ 20,305.45 ἀνελθοῦσαι οὕτω εἰς δραχμὰς 109,214.78, ἐξ ὧν ἀπεδόθησαν τῇ Ἑταιρίᾳ κατὰ τὸ 1889 δραχ. 67,381.21 ἀπέμεινε δὲ ὑπόλοιπον δραχ. 41,833.57.

Αἱ εἰς λογαριασμὸν τῆς Ἑταιρίας προκαταβολαί, ἀνελθοῦσαι κατὰ τὸ 1889 εἰς δραχμὰς 2,000, προέρχονται ἀπὸ προκαταβολὰς παρεχομένας τοῖς κκ. Ἐφόροις τῶν ἀρχαιοτήτων χάριν τῶν διὰ λογαρισμὸν τῆς Ἑταιρίας γενομένων ἐργασιῶν ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ.

Πληρωμαί.

Ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Ἰσολογισμοῦ ἐνομίσαμεν περιττὸν νὰ προβῶμεν εἰς λεπτομερῆ κατὰ κεφάλαιον ἀνάλυσιν, τοῦ Ἰσολογισμοῦ ἄλλως τε παρέχοντος σαφῆ ἐξήγησιν, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον τὰ πλεῖστα τούτων κεφάλαια, ὡς ἀναγέγραπται ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ, πλὴν ἐλαχίστων αὐξομειώσεων εἶναι ἐπανάληψις καὶ ἀντιγραφὴ ἐκ τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν προγενεστέρων ἐτῶν.

Τὰ δαπανηθέντα εἰς ἀνασκαφὰς κατὰ τὸ 1889 ἀνῆλθον εἰς δραχ. 29,267.20 ἀπέναντι δραχ. 86,342.30 δαπανηθεισῶν τῷ 1888 καὶ δραχ. 41,225.75 δαπανηθεισῶν κατὰ τὸ 1887. Ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν ἀριθμῶν τούτων ἐξάγεται ὅτι κατὰ τὸ

λῆξαν ἔτος ὑπήρξαμεν λίαν φειδωλοὶ εἰς ἀνασκαφάς, αἵτινες ἀποτελοῦσιν ἕνα τῶν κυρίων ἡμῶν προορισμῶν, εἰς τοῦτο βεβαίως συνετέλεσεν ἡ ἐλάττωσις τῶν πόρων ἡμῶν. Ἃς εὐχηθῶμεν ἵνα εἰς τὸ μέλλον τὸ κεφάλαιον τοῦτο τοῦ Ἰσολογισμοῦ βαίνῃ αὐξάνον, συναυξανομένων καὶ τῶν πόρων ἡμῶν.

Διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ 1889 δραχ. 9,784.05 ἀπέναντι δρ. 4,933.70 δαπανηθεισῶν τῷ 1888 καὶ δραχ. 6,502.85 δαπανηθεισῶν τῷ 1887. Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἡμεῖς συνιστῶμεν μείζονα ἐλευθεριότητα, ἐπιθυμοῦντες ἵνα αἱ ἐν αὐτῇ εἰκόνες ὦσιν ὅσον οἷόν τε ἐντελεῖς. Διὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἡμῶν Ἐφημερίδος γίνονται δῆλα εἰς τοὺς ξένους καὶ τοὺς παρ' ἡμῖν φιλαρχαίους τὰ προϊόντα τῶν ἐργασιῶν ἡμῶν, ἀπεικονίζονται δὲ τὰ ἀνακαλυπτόμενα εὐκλεῆ κειμήλια τῶν ἡμετέρων προγόνων, δέον ὅθεν αὕτη νὰ ἐκδίδηται μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας καὶ φιλοκαλίας, πρὸς τοῦτο δὲ δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα φειδωλοί. Πρὸς μείζονα διάδοσιν δὲν νομίζομεν ἄσκοπον τὴν ἐλάττωσιν τῆς συνδρομῆς, ἥτις δέον νὰ ᾖ ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς κκ. Ἑταίρους.

Οὕτω μετὰ τὰς γενομένας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος δοσοληψίας ἡ περιουσία ἡμῶν ηὐξήθη ἀπὸ δραχ. 326,080.40 τοῦ 1888 εἰς δραχ. 357,684.90 κατὰ τὸ 1889, ἤτοι κατὰ δρ. 31,604.59. Ἡ αὔξησις ὅμως αὕτη, ἥτις κυρίως ὀφείλεται εἰς τὴν ἐξαργύρωσιν ἐπ' ἀρτίῳ τῶν ἐξοφληθέντων ὑπὸ τοῦ Κράτους δημοσίων χρεωγράφων ἀπέναντι κατωτέρων τιμῶν, εἰς ἃς ἀπεκτήθησαν, δὲν συνεπάγεται καὶ ἀντίστοιχον αὔξησιν τῶν πόρων ἡμῶν, διότι ἐκ τῆς ὑψώσεως τῆς δημοσίας πίστεως ὁ τόκος τῶν ἀποκτηθέντων νέων χρεωγράφων ἐν σχέσει πρὸς τὰς τιμὰς τῆς ἀποκτήσεως αὐτῶν εἶναι πολὺ κατώτερος· οὕτως ἐνῷ ἐκ τῶν ἐξαργυρωθέντων χρεωγράφων ἀπελαμβάνομεν τόκον 8-10 τοῖς $^0/_0$ ἐπὶ τῶν τιμῶν τῆς ἀποκτήσεώς των, ἐπὶ τῶν νέων χρεωγράφων, ἅτινα ἀπεκτήσαμεν ἐκ τῶν χρημάτων τῶν ἐξοφληθέντων ἐν σχέσει πρὸς τὰς τιμὰς τῆς ἀποκτήσεως ὁ τόκος εἶναι ἐλάσσων τῶν 6 $^0/_0$. Καὶ αὐτῶν τῶν μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀγοραίαν αὐτῶν ἀξίαν τὸ μέρισμα εἶναι ἧσσον τῶν 6 $^0/_0$.

Εἰς τὰ ἀκίνητα ἡμῶν προσετέθη τὸ ἐν Ἐλευσῖνι ἀνεγερθὲν

διὰ δαπάνης δραχ. 5,272.47 Μουσεῖον, ἀπαραίτητον διὰ τὴν συλλογὴν καὶ φύλαξιν τῶν ἐκεῖ εὑρημάτων.

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς εἰς τὴν Ἑταιρίαν ὀφειλῆς τοῦ Δημοσίου ἐκ προκαταβολῶν διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ γενομένων ἠλαττώθη, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη, ἀπὸ δραχ. 88,909.33 εἰς δραχ. 41,833.57.

Καὶ τέλος τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὀφειλῆς τοῦ Γιαννοπούλου κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, παρέμεινεν οἷον ἦτο καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1888· ἤτοι δραχ. 44,000.62 μὴ ὑπολογισθέντων τόκων. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχει καθῆκον νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως ἐξαλειφθῇ ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς Ἑταιρίας ἡ ὀφειλὴ αὕτη χάριν αὐτῆς τῆς ὑπολήψεως ἡμῶν.

Καταλήγοντες τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν καθῆκον ἡμῶν ὑπολαμβάνομεν νὰ παρακαλέσωμεν τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν νὰ ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς τῷ Ταμίᾳ τῆς Ἑταιρίας κ. Γ. Νικολαΐδῃ καὶ τῷ βοηθῷ αὐτοῦ κ. Δροσίνῃ διὰ τὴν ἀκρίβειαν καὶ τάξιν μεθ' ἧς τηροῦνται τὰ βιβλία τῆς Ἑταιρίας καὶ διεξάγονται αἱ ληψοδοσίαι αὐτῆς.

Ἡ ἐπὶ ἀλλεπαλλήλους περιόδους ἀπονεμομένη ἐμπιστοσύνη τῶν κκ. Ἑταίρων εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τὰ λοιπὰ μέλη αὐτοῦ καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸν ἀκάματον Γραμματέα κ. Στ. Κουμανούδην, ὃν οὔτε ἡ ἡλικία οὔτε αἱ περιπέτειαι τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου δὲν κατεπόνησαν εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς ἀρχαιότητος ἐργασίας αὐτοῦ, εἶναι δεῖγμα τῆς δικαίως ὀφειλομένης αὐτοῖς εὐγνωμοσύνης ἡμῶν καὶ παντὸς φιλαρχαίου διὰ τοὺς κόπους αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Φεβρουαρίου 1890.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ
Μ. ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ
Δ. Γ. ΜΑΚΚΑΣ

Τὸ τρίτον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Θ.Καλογερόπουλος ἐδήλωσε διὰ τῆς κατωτέρω δημοσιευμένης ἐπιστολῆς του ὅτι ἕνεκα ἀσχολιῶν δὲν δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν λογαριασμῶν.

Κύριοι Ἐλεγκταί,

Καὶ ἄλλοτε ἐξελέγην μέλος τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἔλαβον μέρος, ἀτυχῶς ἐφέτος, ἕνεκεν πολυασχόλου ἐργασίας δὲν δύναμαι νὰ συμμεθέξω τῶν ἐργασιῶν Ὑμῶν καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ φροντίσητε περὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς μου.

Λυπούμενος ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ἐκπληρώσω τὸ καθῆκόν μου ὡς ἐπεθύμουν

Διατελῶ εὐπειθέστατος
Θ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου, εἴ τις τῶν ἑταίρων ἔχει τι νὰ παρατηρήσῃ, εἷς τῶν ἑταίρων ἐσύστησεν εἰς τὸ Συμβούλιον ὅπως συμμορφωθῇ πρὸς τὴν τῶν ἐλεγκτῶν πρότασιν, τὴν περὶ καταθέσεως τῶν χρημάτων τῆς Ἑταιρίας εἴς τινα τῶν ἐνταῦθα τραπεζῶν ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ.

Εἶτα προέβησαν οἱ ἑταῖροι εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Συμβουλίου. Ἐψήφισαν ἐν τῇ Α΄ ψηφηφορίᾳ ἑκατὸν τέσσαρες ἑταῖροι. Γενομένης δὲ τῆς διαλογῆς ἀνεκηρύχθησαν ὑπὸ τοῦ κατὰ πρότασιν τοῦ προέδρου κατέχοντος τὴν ἕδραν ἀντιπροέδρου οἱ ἑξῆς·

Πρόεδρος **Ἀλ. Κοντόσταυλος**........	διὰ ψήφων	91
Ἀντιπρόεδρος **Σπ. Φεντικλῆς**..........	«	88
Γραμματεὺς **Στ. Α. Κουμανούδης**...	«	87
Ταμίας **Γ. Νικολαΐδης**..............	«	78

Ἐν δὲ τῇ Β΄ ψηφηφορίᾳ, προεδρεύοντος πάλιν τοῦ ἀν-

τιπροέδρου, ἐψήφισαν ἑταῖροι ἑκατὸν τεσσαράκοντα τρεῖς καὶ μετὰ τὴν διαλογὴν ἀνεκηρύχθησαν σύμβουλοι οἱ ἑξῆς·

Δημοσθ. Τζιβανόπουλος...........	διὰ ψήφων	106
Ἀχιλ. Ἀγαθόνικος................	«	92
Π. Καββαδίας....................	«	89
Στέφ. Δραγούμης.................	«	87
Κυρ. Μυλωνᾶς....................	«	80
Δημ. Φέλιος.....................	«	80
Ἀντ. Οἰκονόμος..................	«	79

καὶ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ ὥραν 1ην μετὰ μεσημβρίαν.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (1)

(Ὅσων ὀνομάτων εἶναι προτεθειμένος ἀστερίσκος, αὐτοὶ πρὸς τῇ ἐτησίᾳ συνδρομῇ καὶ καθυστεροῦσαν ἄλλην κατέβαλον, ἢ τὴν τοῦ προσεχοῦς ἔτους).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εθν. Πανεπιστημιον .	Δρ.	1000.—	Γαλανης Εμ. . . .	Δρ.	15.—
Μονη Πεντελης . .	»	100.—	Γιαννουλης Β. . .	»	15.—
Αγαθονικος Αχ. . .	»	15.—	Γραμματικοπουλος Κ.	»	15.—
Αγγελοπουλος Γ. Ι. .	»	20.—	Γρηγοριανοπουλος Αχ.	»	15.—
Αθανασιαδης Απ. . .	»	15.—			
Αθηνογενης Γ. . .	»	25.—	Δαμαλας Ν. . . .	»	15.—
Αναστασιου Ν . . .	»	15.—	Δαμβεργης Αν. . .	»	15.—
Ανδροπουλος Στ. . .	»	15.—	Δαμβεργης Ν. . . .	»	15.—
Ανεζης Δημ. . . .	»	15.—	Δαμιραλης Μ. . . .	»	15.—
Αντωνιαδης Αντ. Ι. .	»	15.—	Δεμερτζης Αλ. . .	»	25.—
Αποστολιδης Ν. Χ. .	»	15.—	Δηλιγιαννης Θ. . .	»	15.—
Αργυροπουλος Π. Π.	»	15.—	Δημιτσας Μαργ. . .	»	15.—
Αρεταιος Θ. . . .	»	15.—	Διοσκοριδης Χ. . .	»	15.—
			Doerpfeld W. . .	»	15.—
Βαρβουλης Φιλ. . .	»	20.—	Δουρουτης Αθ. . .	»	15.—
Βαρουχας Αλ. . . .	»	15.—	Δραγουμη Ελιζα Σ. .	»	15.—
Βασης Σπ.	»	15.—	Δραγουμης Στ . .	»	15.—
Beck Κ.	»	15.—			
Βελεντζας Σ. . . .	»	15.—	Ευαγγελιδης Μ. . .	»	15.—
Βιζυηνος Γεωργ. . .	»	20.—			
Βλαστος Κ. . . .	»	15.—	Ζαχαριου Δ. Π. . .	»	15.—
Βουκρας Δ.	»	15.—	Ζεγκινης Ιω. . . .	»	15.—
Βουλγαρης Ν. . . .	»	15.—	Ζησιου Κ.	»	15.—
Βουρτσελας Ιω. . .	»	15.—	*Ζυγομαλας Αντ. . .	»	30.—

(1) Ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ περιέχονται καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μετὰ τὴν κλεῖσιν τῶν λογαριασμῶν καταβαλόντων συνδρομὴν διὰ τὸ ἔτος 1889 ἑταίρων.

Θεοφιλατος Ιω.	Δρ.	15.—
Θοιβιδοπουλος Γ.	»	15.—
Ιασεμιδης Π.	»	15.—
Ιατριδης Ευθ.	»	15.—
Ιωαννου Ιω.	»	15.—
Ιωαννου Σωτηριος	»	15.—
Καββαδιας Π.	»	15.—
Καζαζης Ν.	»	15.—
Καλαποθακης Μ.	»	15.—
Καλλιγας Π.	»	15.—
Καλογεροπουλος Θ.	»	15.—
Καλογεροπουλος Π.	»	15.—
Κανακης Πετρ.	»	50.—
Κανελλης Αντ.	»	15.—
Καραπανος Κ.	»	25.—
Καρολιδης Π.	»	15.—
Κασδονης Γ.	»	15.—
Κασδονης Σ.	»	15.—
Κασιματης Κ.	»	15.—
Καστρωμενος Αλ.	»	20.—
Καστρωμενος Παν.	»	20.—
Κατακουζηνος Αλ.	»	15.—
Κατερινοπουλος Δ.	»	15.—
Κατριβανος Αθ.	»	15.—
Kaverau G.	»	15.—
Κετσεας Θ.	»	15.—
Κοκιδης Δ.	»	15.—
Κολυβας Αλ.	»	15.—
Κοντος Κ.	»	15.—
Κοντοσταυλος Αλ. Α.	»	15.—
Κουκουλεζας Σπ.	»	25.—
Κουμανουδης Αν. Ι.	»	15.—
Κουμανουδης Στ. Α.	»	15.—
Κουντουριωτης Δ.	»	15.—
Κουτουζης Πετρ.	»	20.—
Κοφινιωτης Ευαγγ.	»	15.—
Κοφινιωτης Ιω.	»	20.—
Κρεμος Γ.	»	15.—
Κρητικος Γ.	»	15.—
Κρινος Γ.	»	15.—
Κυριακος Αλ.	»	15.—
Κυριακος Ιω.	»	15.—
Κωνσταντινιδης Π.	»	15.—
Κωνσταντινιδης Στ.	»	15.—
Κωστης Κ. Ν.	Δρ.	15.—
Λαζαρης Χρ.	»	15.—
Λακων Β.	»	15.—
Λαμπρινιδης Μ.	»	15.—
Λεοναρδος Β. Ι.	»	15.—
Λιβας Αθ.	»	15.—
Lolling H.	»	12.—
Λοντος Α.	»	18.—
Λυρης Ιω.	»	15.—
Μαγγιωρος Γ.	»	15.—
Μακκας Δ.	»	15.—
Μαλικοπουλος Θ.	»	15.—
Μαντζακος Χ.	»	15.—
Μαραγκος Ι. Ἀρχιεπ.	»	100.—
Μαρκοπουλος Ιω.	»	15.—
*Μαυρογιαννης Γερ.	»	45.—
Μαυρομιχαλης Κυρ.	»	15.—
Μελας Μ.	»	25.—
Μελισσουργος Γ.	»	15.—
Μηλιαρακης Αντ.	»	15.—
Μηλιαρακης Σπ.	»	15.—
Μιστριωτης Γ.	»	15.—
Μομφερρατος Αντ.	»	20.—
Μοσχοβακης Ν.	»	15.—
Μουσης Ιω.	»	15.—
Μουστακας Ευαγγ.	»	15.—
Μπαλιδης Κ.	»	15.—
Μπουκης Εμ.	»	15.—
Μπουκης Ιω.	»	15.—
Μυλωνας Κυρ.	»	15.—
Νεγρης Φ.	»	15.—
Νικολαΐδης Γ.	»	15.—
Νικολαΐδης Ρ.	»	15.—
Νικολοπουλος Π.	»	15.—
Ξανθακης Πετρ.	»	17.—
Ξυθαλης Ιω.	»	15.—
Οικονομιδης Β.	»	15.—
Οικονομιδης Προκ.	»	15.—
Οικονομος Αντ.	»	15.—
Οικονομου Κ.	»	15.—
Οικονομου Παν.	»	20.—

ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ Ιω. . . . Δρ. 15.—
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ. . » 15.—
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. . . » 15.—
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. . . » 15.—
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ν. » 15.—
ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ Παν. . . » 20.—
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ. 15.—
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χρ. . » 15.—
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Λ. . . » 15.—
ΠΑΠΑΜΑΡΚΟΥ Χαρ. . » 20.—
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Β.. . » 15.—
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Π. » 15.—
ΠΑΠΑΣΩΤΗΡΙΟΥ Π. . » 25.—
ΠΑΠΠΟΣ Δ. . . . . » 30.—
ΠΑΡΙΣΗΣ Στ. . . . » 15.—
ΠΑΣΠΑΤΗΣ Αλ. . . » 15.—
ΠΑΣΧΑΛΗΣ Λ. . . . » 15.—
ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ Β. . . . » 15.—
ΠΑΥΛΑΚΗΣ Ν. . . . » 15.—
ΠΑΥΛΙΔΗΣ Π. . . . » 15.—
ΠΕΡΡΗΣ Π. . . . . » 15.—
ΠΕΡΡΗΣ Σπ. . . . » 15.—
ΠΟΛΙΤΗΣ Ν. Γ. . . » 15 —
ΠΟΣΤΟΛΑΚΑΣ Αχ. . . » 15.—
ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΣ Ιω. . . » 15.—

ΡΑΛΛΗΣ Π. . . . . » 15.—
ΡΑΝΔΑΣ Λ. . . . . » 15.—
ΡΕΝΙΕΡΗΣ Μ. . . . » 15.—
ΡΟΔΙΟΣ Ιω. . . . . » 15.—
ΡΟΥΚΗΣ Αρ. . . . » 15.—
ΡΩΜΑΪΔΗΣ Αριστοτ. . » 20.—
ΡΩΜΑΪΔΗΣ Κ. . . . » 15.—
ΡΩΜΑΣ Καισ. . . . » 15.—
ΡΩΣΟΛΥΜΟΣ Σπ. . . » 15.—

ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Σπ. Δρ. 15 —
SCHLIEMANN H. . . » 25.—
ΣΕΜΙΤΕΛΟΣ Δ. . . . » 15.—
ΣΚΟΡΔΕΛΗΣ Βλ. . . » 15.—
ΣΚΟΥΖΕ Αλεξ. Γ. . » 25.—
ΣΚΟΥΖΕ Π. Γ. . . . » 15.—
ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ Στ. . . » 15.—
ΣΚΥΛΙΣΣΗΣ Ι. Ι. . . » 15.—
ΣΟΥΓΚΡΑΣ Σ. . . . » 15.—
ΣΟΦΟΥΛΗΣ Θ. . . . » 15.—
ΣΤΑΗΣ Βαλ. . . . » 15.—
ΣΤΕΦΑΝΟΣ Κυπ. . . » 15.—
ΣΤΕΦΑΝΟΥ Στεφ. . . » 15.—
ΣΧΙΝΑΣ Β. . . . . » 15 —

ΤΕΡΤΣΕΤΗΣ Αν. . . » 15.—
ΤΖΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Δ. . » 20.—
TROUMP EUG.. . . » 15.—
ΤΣΟΥΝΤΑΣ Χρ. . . . » 15.—

ΦΕΡΜΠΟΣ Π. . . . » 15.—
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ Θ. Νικ. » 15.—
ΦΙΛΙΟΣ Δ. . . . . » 15.—
ΦΙΝΤΙΚΛΗΣ Σπ. . . » 15.—
ΦΩΚΙΑΝΟΣ Ιω. . . . » 15.—
ΦΩΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . » 15.—

ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ Ν.. . » 15.—
ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ Μιχ. . » 15.—
ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ Γ. . . » 15.—
ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ Ιω. . . » 15.—
ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Ν. Α. . » 15.—

WOLTERS P. . . . » 15.—

ZILLER E. . . . . » 15.—

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ . . Δρ. 100.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ Ανδρ. . » 15.—
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Χρ. . » 15.—
ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ Ι. Χ. . . » 15.—
ΖΑΝΝΕΤΟΣ Γ. . . , » 15.—
ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ Χρ. . . » 15.—
ΚΟΛΥΜΒΑΣ Γ. . . . » 15.—

ΚΟΝΤΑΡΑΤΟΣ Α. . . Δρ. 15.—
ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ Λ. . » 15.—
ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Τρ. . » 15.—
OBERG Em. . . . » 25.—
ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Π. . » 15.—
ΣΤΑΗΣ Β. . . . . » 15.—

ΕΝ ΣΥΡΩ

ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ . . . . Δρ. 200.—

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

*ΡΩΜΑΝΟΣ ΙΩ. . . . . Δρ. 40.—

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

ΒΙΚΕΛΑΣ Δ. ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ . . . . Δρ. 20.—
*ΒΛΑΣΤΟΣ ΣΤΕΦ. ΕΝ ΜΑΣΣΑΛΙΑ. . . . . » 50.—
ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ Μ. ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ . . . . » 50.—
ΚΕΠΕΤΖΗΣ ΣΤΑΥΡ. ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ. . . . . . . » 15.—
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ν. ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ . . . . » 100.—
STSCHOUKAREFF A. ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ . . . . » 15.—
ΣΚΕΝΔΕΡΑΝΗΣ ΡΗΓ. ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ . . . . » 25.—
ΣΟΥΤΣΟΣ ΑΛ. ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ . . . . » 50.—

ΒΙΒΛΙΑ ΔΩΡΗΘΕΝΤΑ

American journal of archaeology. Vol. IV, 4. Baltimore 1888.

Annuaire de l'Association pour l'encouragement des études grecques en France, 1885. 1886. Paris, 1885. 1886.

Arch.-Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich-Ungarn. XII, 2. Wien. 1888.

Archaeological Institute of America. Report 1887-1888. Cambridge, 1889.

Benndorf, Otto und Niemann, G., Reisen in Lykien und Karien. Wien, 1884.

Boletim de Architectura e de Archeologia. VI, 2. Lisboa, 1888.

Βουλοδήμου, Χαρ., Πούσκην ἐκλεκτῶν ποιημάτων μετάφρασις. Ἐν Ὀδησσῷ, 1888.

Buck. Carl., Discoveries in the attic Deme of Ikaria, 1888 (ἀπόσπασμα).

Bulletin de Correspondance Hellénique. XIII. Athènes, 1889.

Cincinnati Museum Association. Report, 1888. Cincinnati, 1889.

Comité de conservation des monuments de l'art arabe. Exercice, 1887-1888. Le Caire, 1889.

Δελτίον ἀρχαιολογικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου Π. Καββαδία. Τόμ. Ε', σ. 1-232. Ἐν Ἀθήναις, 1889.

Δελτίον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος. Τόμ. Β' τεῦχος 8ον, 1888. Ἐν Ἀθήναις, 1889.

Deutschmann, Car., De poesis graecorum rhythmicae usu et origine. Confluentibus, 1889.

Droysen. J. G., Geschichte Alexanders des grossen. I, 1-2. Gotha, 1877.

Forhandlinger i videnskabs-selskabet i Christiania. Aar 1888. Christiania, 1889

Glassnik serbskoga utsenog druschtwa. N° 68. 69. 70. Relgrad, 1889.

Hermann, P., Das Gräberfeld von Marion auf Cypern. Berlin, 1888.

Jahrbuch d. k. d. archaeol. Institutes. Bd. IV. Berlin, 1889.—Antike Denkmäler. Bd. I, 3. Berlin, 1889.—Ergänzungsheft II. Alterthümer von Aegae v. R. Bohn. Berlin, 1889.

Journal of hellenic studies. Vol. IX, 2, X. London, 1889.

Latischew, B., Ἀνέκδοτοι ἐπιγραφαὶ τῆς Χίου (Ῥωσσιστί). Ἐν Πετρουπόλει, 1889 (ἀπόσπασμα).

— Συμπληρώσεις καὶ διορθώσεις εἰς ἐπιγραφὰς ἑλληνικὰς καὶ λατινικὰς τοῦ Εὐξείνου Πόντου (Ῥωσσιστί). 1889 (ἀπόσπασμα).

Mémoires de la Société royale des antiquaires du Nord. Nouvelle serie, 1888 p. 307-370. Copenhague.

Memorie della regia Academia di science, lettere ed arti in Modena. Serie II, vol. V. VI. Modena, 1887-88.

Michaelis, Ad., Die Aufgaben und Ziele des k. d. archaeol. Institutes. 1889

Mittheilungen des k. d. archaeologischen Institutes. Athenische Abtheilung. XIV. Athen, 1889.

Monuments grecs publiés par l'Association pour l'encouragement des études grecques en France. N°s 14-16, 1885-88. Paris, 1889.

Peabody Museum. Twenty-second Report. Vol. IV, 2. Cambridge, 1888.

Pervanoglú, P., Attinenze dell' isola di Lemnos colle antichissime colonie sulle coste del mare adriatico. Trieste, 1888 (ἀπόσπασμα).

— Le Gorgoni. Trieste, 1889 (ἀπόσπασμα).

Petersen Eug. und von Luschan, Fel., Reisen in Lykien, Milyas und Kibyratis. Wien, 1889.

Philios, D., Fouilles d'Éleusis 1882-87. Athènes, 1889.

Radlow, W., Antiquités sibériennes. Tom. I, 1. St-Pétersbourg, 1888.
Reisch, Em., Griechische Weihgeschenke. Wien, 1888.
Revue des études grecques. Tome I. II, 1. 2. Paris, 1888-89.
Sauer, Br., Die Anfänge der statuarischen gruppe. Leipzig, 1887.
Semaine (La-) des constructeurs. N° 31. Paris, 1889.
Schriften der Universität zu Kiel, 1888-89. Kiel, 1888-89.
Svoronos, J. N., Die kretische Münze mit ΜΩΔΑΙΩΝ. 1888 (ἀπόσπασμα).
— Monnaies crétoises inédites et incertaines. Paris, 1888 (ἀπόσπασμα).
— Études sur la numismatique crétoise. Paris, 1889 (ἀπόσπασμα).
— Études archeologiques et numismatiques. I. Paris, 1889 (ἀπόσπασμα).
— Sternbilder als Münztypen. Berlin, 1889 (ἀπόσπασμα).
Σϐορώνου, Ἰω., Ἡ κλοπὴ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐθνικοῦ νομισματικοῦ Μουσείου. Ἐν Ἀθήναις, 1889.
University studies. Vol. I, N° 11. Nebraska, 1888.
Waldstein, Ch., The newly discovered head of Iris from the Frieze of the Parthenon. 1889 (ἀπόσπασμα).
Willamowitz-Moellendorff, U von., Euripides Herakles. Bd. I-II. Berlin, 1889.
Winnefeld, H., Alabastra mit Negerdarstellungen. 1889 (ἀπόσπασμα).

ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

Ἀθήναιος. Ἔκδοσις G. Kaibel. Vol. I-II. Lipsiae, 1887.
Babelon, Ern., Le cabinet des antiques à la bibliothèque nationale. Paris, 1887-88.
Becker, Ad., Charikles. Neu bearbeitet v. H. Göll. Bd. 1-3. Berlin, 1877-78.

Blümner, Hugo., Technologie und Terminologie d. Gewerbe u. Künste bei Griechen u. Römern. 4er Bd. 2e Abtheilung. Leipzig, 1887.

Brunn, H., Geschichte der griechischen Künstler. 1 - 2. Stuttgart, 1889.

Buchholz, E., Die homerischen Realien. 1-3. Leipzig, 1871-1885.

Bullettino archeologico napoletano. 1-6. Napoli. 1843-48. Nuova serie, 1-8. Napoli, 1853-63.

Bursian, C., Geographie von Griechenland. 1-2. Leipzig, 1862-72.

Clarac, Cte de., Musée de sculpture antique et moderne. 12 vol. Paris, 1841-53.

Collitz-Bechtel., Sammlung der griech. Dialekt-Inschriften. 3, III, IV, 1. Göttingen, 1889.

Conze, A., Zur Geschichte der Anfänge griechischer Kunst. II. Wien, 1873.

Curtius und Kaupert., Karten von Attika. VI. Erläuternder Text (v. Milchhöfer) III-VI. Berlin, 1889.

Daremberg-Saglio., Dictionnaire des antiquités grecques et romaines. Fasc. 13. Paris, 1889.

Diehl, Ch., L'église et les mosaïques du couvent de Saint-Luc en Phocide. Paris, 1889.

Dumont-Chaplain., Les céramiques de la Grèce propre. II, 7. Paris, 1889.

Gazette archéologique. Vol. XIV, 1-2. Paris, 1889.

Gerhard, Ed., Etruskische Spiegel. I-IV. Berlin, 1845-67. Bd. V (Klügmann u. Körte) 1-9. Berlin, 1884-88.

Graul, R., Die antiken Portraitgemälde aus den Grabstätten des Faijum. Leipzig, 1888.

Gregorovius, Ferd., Geschichte der Stadt Athen im Mittelalter. Bd. 1-2. Stuttgart, 1889.

Gurlitt, W., Uber Pausanias, Untersuchungen. Graz, 1890.

Hauser, Fr., Die Neu-Attischen Reliefs. Sluttgart, 1889.

Hermann's, K. F., Lehrbuch d. griech. Antiquitäten. I, 1 (v. Thumser). II, 2 (v. Droysen). Freiburg, 1889.

Herzog, Aug., Studien zur Geschichte der griechischen Kunst. Leipzig, 1888.

Heydemann, H., Marmorkopf Riccardi. Halle, 1888.

Hübner, Em., Bibliographie der kl. Alterthumswissenschaft. Berlin, 1889.

Instituto di corrisp. archeologica. Annali, Monumenti. Vol. 57. Roma, 1885.

Imhoof-Blumer, F., Portraitköpfe auf römischen Münzen. Leipzig, 1879.

Imhoof-Blumer u. Keller., Tier und Pflanzenbilder auf Münzen und Gemmen des klassischen Altertums. Leipzig, 1889.

Immerwahr, W., Die Lakonica des Pausanias auf ihre Quellen untersucht. Berlin, 1889.

Καμπούρογλου, Δ., Ἱστορία τῶν Ἀθηναίων. Τόμ. 1.—Μνημεῖα τῆς Ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων. Τόμ. 1. Ἐν Ἀθήναις, 1889.

Klein, W., Zur Kypsele der Kypseliden in Olympia. Wien, 1885.

Laloux, V.-Monceaux, P., Restauration d'Olympie. Paris, 1889.

Λαμπάκη, Γ., Χριστιανικὴ ἀρχαιολογία τῆς μονῆς Δαφνίου. Ἀθῆναι, 1889.

Martha, J., L'art étrusque. Paris, 1889.

Meisterhans, K., Grammatik der attischen Inschriften. Berlin, 1888.

Museum étrusque de Lucien Bonaparte. Fouilles de 1828 à 1829. Viterbe, 1829.

Overbeck, J., Griechische Kunstmythologie. III, 5. 2. Leipzig, 1889.

Παπαδημητρακοπούλου, Θ., Βάσανος τῶν περὶ τῆς ἑλληνικῆς προφορᾶς ἀποδείξεων. Ἐν Ἀθήναις, 1889.

Perrot-Chipiez., Histoire de l'art. V, livr. 223-242. Paris, 1889.

Pomtow, H., Beiträge zur Topographie von Delphi. Berlin, 1889.
'Ραγκαβῆ, A. P., Ἅπαντα τὰ φιλολογικά. Τόμος ΙΖ'. Ἐπιγραφική. Ἀθήνησι, 1888.
Reinach, Sal., Antiquités nationales. Description du Musée de Saint-Germain-en-Laye. Paris, 1889.
Richter, Otto., Topographie der Stadt Rom. Nördlingen, 1889.
Roscher, W., Lexikon der griechischen und römischen Mythologie. 13-15. Leipzig, 1889.
Rossbach, Otto., Griechische antiken des arch. Museums in Breslau. Berlin, 1889.
Rütimeyer, L., Die Fauna der Pfahlbauten der Schweiz. Zürich.
Sauer, Br., Die Anfänge der statuarischen Gruppe. Leipzig, 1887.
Schreiber, Th., Die hellenistischen Reliefbilder. Tf. 1-10. Leipzig, 1889.
Studniczka, Fr., Kyrene, eine altgriechische Goettin. Leipzig, 1890.
Toepffer, J., Attische Genealogie. Berlin, 1889.
Winter, Fr., Die jüngeren attischen Vasen und ihr Verhältnis zur grossen Kunst. Berlin, 1885.
Woenig, Fr., Die Pflanzen im alten Aegypten. Leipzig, 1886.

ΑΡΧΑΙΑ ΔΩΡΗΘΕΝΤΑ

Λίθινα.

Ἀνάγλυφον γυναικὸς ἱσταμένης ἐντὸς πλαισίου ναϊδιοσχήμου. Ὕψ. 0.31. — Χεὶρ δεξιὰ ἀγάλματος. Μήκ. 0.12. — Δακτύλου λιχανοῦ τὸ ἥμισυ μέρος. Μήκ. 0.06. — Ἀλάβαστρον λίαν ἐφθαρμένον. Ὕψ. 0.13. — Κεφαλὴ γυναικεία. Οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσάν ποτε

ἐξ ἄλλης ὕλης πεποιημένοι. Ῥίς, χεῖλη καὶ γένυς ἀποκεκρουσμένα. Ὕψ. 0.10. — Κεφαλὴ γυναικεία. Αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν ἦσάν ποτε ἐξ ἄλλης ὕλης πεποιημέναι. Ὕψ. 0.09. — Ἀγαλματίου Ἀφροδίτης (;) τὸ κάτω μέρος. Παρ' αὐτῇ ἐρωτύλος (;) ἀκέφαλος. Ὕψ. 0.10. — Κεφαλή, λίθου πώρου, φέρουσα κάλυμμα κωνοειδές. Λίαν ἐφθαρμένη. Ὕψ. 0.10. — Ἀναγλύφου τεμάχιον. Σῴζεται κεφαλὴ μορφῆς ἀγενείου ἐστεμμένη. Ὕψ. 0.21. Λίθ. 4521-4529. Δῶρον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀνάθημα σχῆμα ἔχον ἀνδρικοῦ αἰδοίου. Καβειρίου. Μήκ. 0.023. Λίθ. 4530. Δῶρον Δημ. Ντάση.

Κορμὸς ἀγαλματίου Ἀφροδίτης. Ὕψ. 0.16. Λίθ. 4728. Δῶρον Κυρ. Μυλωνᾶ.

Κορμὸς ἀγαλματίου γυναικείου φέροντος χιτῶνα καὶ ἱμάτιον. Ὕψ. 0.23. Λίθ. 4729. Δῶρον ἀνωνύμου.

Στήλη ἐνεπίγραφος. ΗΙΕΡΟΝ: | ΔΙΟϟ:ΜΙ | ⅃ΙΧΙΟ:Α | Ηϟ:Α ΘΗΝ | ΑΙΑϟ. Ἀθηνῶν (Ἀμπελόκηποι). Ὕψ. 0.78. Λίθ. 4730. Ἐφημ. Ἀρχ. 1889, σ. 51. Δῶρον Σπ. Πυρρῆ.

Ἀγαλματίου γυναικείου τὸ ἀπὸ τῶν γονάτων κάτω μέρος καὶ παῖς ἀκέφαλος ἱστάμενος. Ὕψ. 0.14. Λίθ. 4731. Δῶρον Θ. Ἀρεταίου.

Τεμάχιον στήλης πάντοθεν ἐλλιπές. ΗΙΕΡΟ ... | Α⅃ΟΠ ... Ἀθηνῶν. Ὕψ. 0.11. Λίθ. 4732. Ἐφημ. Ἀρχ. 1889, σ. 54. Δῶρον Ν. Ι. Αὐδῆ.

Τεμάχιον κιονίσκου ἐπιτυμβίου. ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΣ. Ὕψ. 0.17. Λίθ. 4736. Δῶρον Παπαδήμου.

Κιονίσκος ἐπιτύμβιος. ///ΩΠΥΡ/// | Α///Ε/// | ΓΑΡΓΗΤ/// Ὕψ. 0.30. Ἀθηνῶν. Δῶρον ἐπιστασίας τοῦ Α'. νεκροταφείου Ἀθηνῶν.

Ὡρολόγιον ἡλιακὸν κολοβόν. Ὕψ. 0.27. Λίθ. 4746. Δῶρον Ἐπισκόπου Μηθύμνης.

Ψῆφος ὅρμου ἀμφίκυρτος διάτρητος, λίθου πρασίνου, φέρουσα γλυφὴν μορφῆς πτηνοκεφάλου. Κρήτης. Διαμέτρου 0.017. Λίθ. 4764. Δῶρον Γ. Μιτσοτάκη.

Στήλη φέρουσα ἄνω κυμάτιον, κολοβὴ τὰ κάτω. Σῴζονται

ψηφίσματος ἐγκεχαραγμένου δέκα ἑπτὰ στίχοι, ὧν οἱ τρεῖς πρῶτοι λέγουσιν: Ἐπὶ τῆς ἐρεχθηΐδος πρώτης πρυτα | νείας ἑκατομβαιῶνος δεκάτει ἱσταμέ | νου ἐκκλησία ἣν ἐπεστάτει Εὔπολις. Ὕψ. 0.30, πλ. 0.28. Λίθ. 4765. Δῶρον ἐπισκόπου Μηθύμνης.

Ἄκρος δάκτυλος ἐκ χειρὸς ἀγάλματος. Μήκους 0.04. Αἰγίου. Λίθ. 4766. Δῶρον Ἐθν. Τραπέζης.

Πήλινα.

Ἀγγεῖον λίαν ἐφθαρμένον. Ταινίαι ἐρυθραὶ ἐπὶ ἐδάφους κιρροῦ. Ὕψ. 0.09. Ἄνδρου. Π. Ἀγγ. 5813. Δῶρον Α. Μηλιαράκη.

Ἀγγεῖον πιθοειδές, διερρωγός, ἄνευ γραφῶν. Ὕψ. 0.12.—Ληκύθιον μελαμβαφὲς ἄνευ γραφῶν. Ὕψ. 0.07. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 5832-33. Δῶρον ἐπιστασίας τοῦ Α′ νεκροταφείου Ἀθηνῶν.

Λήκυθοι τρεῖς κολοβαὶ ἄνευ γραφῶν καὶ ἀγγεῖον ἄωτον βαλαντιοειδὲς κακῆς διατηρήσεως. Ὕψ. 0.15-0.09. Αἰγίου. Π. Ἀγγ. 5834-35. Δῶρον Ἐθν. Τραπέζης.

Ἀγαλμάτια καὶ κεφαλαὶ μορφῶν γυναικείων κακῆς διατηρήσεως. Ὕψ. 0.24-0.045. Π. Μ. 1991-1998. Δῶρον Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος.

Λύχνοι σῷοι καὶ κολοβοὶ δέκα ἑπτά, μετὰ κοσμημάτων ἢ παραστάσεων ἐκτύπων οἷον Ἀρτέμιδος, Ἑρμοῦ, Σαράπιδος, Τύχης, Μονομάχων καὶ ἀκολάστου συμπλέγματος. Τούτων τινὲς φέρουσιν ἔντυπα καὶ ὀνόματα κατασκευαστῶν: Ἀπολλοφάνου, Σπωσιανοῦ, Μινικιανοῦ καὶ Μινικίου. Μήκους 0.21-0.04. Αἰγίου. Π. Λ. 1351-62, 1364-68. Δῶρον Ἐθν. Τραπέζης.

Μήτρα ἄνω μέρους λύχνου χριστιανικοῦ φέρουσα τὸ μονογράφημα ☧. Μήκους 0.10. Γυθείου. Π. Μ. 240. Δῶρον Δ. Τζαννετάκη.

Χαλκᾶ.

Ὅλμος μικροῦ τρίποδος βεβλαμμένος τὸ χεῖλος. Ἐπιγραφὴ ἐγκεχαραγμένη: ΝΟΛΞΠΑ. Ὕψ. 0.025, διαμέτρου 0.05. Σπάρτης. Χ. 1204.—Πόρπη ἁπλῆ. Μήκους 0.11. Θεραπνῶν. Χ. 1215. Δῶρον Ἰω. Λεωπούλου.

Δίσκος βαρβάρου τέχνης. Μορφὴ ἔκτυπος καθημένη ἐπὶ θρόνου ἐν μέσῳ ἑτέρων δύο πτερωτῶν· κάτωθεν τούτων ἕτεραι τέσσαρες μορφαί, ὧν μία κρατεῖ λόγχην. Ὀπίσω ἐπιγραφὴ ἀβραξική. Διαμέτρου 0.075. Χ. 1271. Δῶρον ἀνωνύμου.

Ἀγαλμάτιον γυναικὸς ἐχούσης τοὺς πόδας συνηνωμένους καὶ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας ἐπὶ τοῦ στήθους. Ὕψ. 0.13. Χ. 1272. Νέον. Δῶρον ἀνωνύμου διὰ Χρ. Τσούντα.

Δακτύλιος. Ἐπὶ τῆς σφενδόνης ἐπιγραφὴ ἐγκεχαραγμένη: ΤΟΥΔ|ΓΙΟΥΔΙ|ΟΓΕΝȣ. Διαμέτρου 0.025. Χ. 1273. Δῶρον ἀνωνύμου.

Διάφορα.

Ἄγκυρα μολυβδίνη εἰς τέσσαρα τεμάχια κεκομμένη. Μήκους 2.50. Ἐξήχθη ἐκ τῆς θαλάσσης τῆς παρὰ τὴν Δῆλον ἐν ἔτει 1879. Μ. 2888. Δῶρον Ἀδελφῶν Μ. καὶ Ν. Τσιβουράκη.

Πεσσοὶ σφενδονῶν μολύβδινοι δύο. Ὁ μὲν φέρει ἔκτυπον σκορπίον, ὁ δὲ δέσμην κεραυνῶν. Μήκ. 0.03-0.045. Μ. 2892-93. Δῶρον Γ. Νικολαΐδου.

Τρία φύλλα χρυσᾶ μικρὰ τῶν συνήθως ἐν τοῖς τάφοις εὑρισκομένων. Χρ. 267. Δῶρον Γ. Νικολαΐδου.

Λαιμὸς καὶ τεμάχια ὑαλίνων ἀγγείων. Κυθήρων. Ὑάλ. 337-38. Δῶρον Ἱστορ. καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος.

Κεφαλὴ αἰγυπτιακῆς μομίας. Διαφ. Ὑλ. 348. Δῶρον Ἱστορ. καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος.

Νομίσματα.

Μετάλλιον ὀρειχάλκινον κοπὲν ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας. 1886. Ν. 1207. Δῶρον Φιλεκπ. Ἑταιρίας.

Νομίσματα ἑβδομήκοντα δύο χαλκᾶ, ἤτοι πεντήκοντα δύο ἑλληνικά, ὧν τέσσαρα ἐρυθρῶν Ἰωνίας, δώδεκα ῥωμ. αὐτοκρατόρων, ὧν ἓν Κωνσταντίνου καὶ ἓν Λικινίου καὶ ὀκτὼ βυζαντινά· πάντα ἐφθαρμένα καὶ ἄχρηστα. Ν. 1229-1300. Δῶρον Ἐμ. Καραβοκυροῦ.

Νομίσματα ἑκατὸν εἴκοσι τέσσαρα, ὧν ἀργυρᾶ μὲν εἴκοσιν ὀκτὼ ἤτοι: 2 Παριανῶν Μυσίας, ἐφθαρμένα. Γοργόνειον)(Βοῦς. — 2 Θασίων, τὸ μὲν δίδραχμον ἀρχαϊκὸν (Σάτυρος ἁρπάζων νύμφην), τὸ δὲ τετράδραχμον (Ἡρακλέους Σωτῆρος). — 1 τετράδραχμον. Βάρβαρος ἀπομίμησις νομίσματος Θάσου. — 2 Μαρωνείας, τὸ μὲν ἥμισυ δραχμῆς (;). Βότρυς)(ἥμισυ τράγου, τὸ δὲ τετράδραχμον (Διονύσου σωτῆρος). — 1 Βυζαντίων (Βοῦς ἐπὶ δελφῖνος). — 1 τετράδραχμον Φιλίππου Ἀριδαίου. — 1 τετράδραχμον Ἀλεξάνδρου ΚΡ. — 1 Δραχμή. Βάρβαρος ἀπομίμησις δραχμῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου. — 1 τετράδραχμον. Μακεδόνων πρώτης. — 1 Δραχμὴ Θεσσαλῶν. Λίαν ἐφθαρμένον. — 1 Δραχμῆς ἥμισυ. Χερσονήσου Θρᾴκης (ἥμισυ Λέοντος πρ. δ.). — 1 Ἡμίσεια (;) δραχμὴ Ἀρκάδων. — 1 ὀβολοῦ Ἀθηναϊκοῦ τὸ 1/3. — 7 Δηνάρια ῥωμ. Δημοκρατίας, ἐφθαρμένα καὶ κολοβά. — 2 Δηνάρια Ἀδριανοῦ. — 1 Δηνάριον Μ. Αὐρηλίου. — 1 Δηνάριον Ἀντωνίνου Πίου ἐφθαρμένον. — 1 νόμισμα Βενετίας (Ματαπάνιον). Χαλκᾶ δὲ ἐνενήκοντα ἓξ ἤτοι: 12 ἑλληνικὰ (Ἀθηναίων, Βοιωτῶν, Εὐβοίας, Μαρωνείας) ἐφθαρμένα τὸ πλεῖστον. — 4 Φιλίππου. — 2 Μακεδόνων. — 1 Πτολεμαίων. — 1 Σεύθου βασιλέως Ὀδρυσῶν Θρᾴκης. Κεφαλὴ τοῦ βασιλέως πρ. δ.)(Ἵππος τρέχων πρ. δ. ΣΕΥΘΟΥ. Νόμισμα ἀξιόλογον. — 1 Ἀμφιπολειτῶν (αὐτοκρατορ.) ἐφθαρμένον. — 4 Φιλιπποπολειτῶν (αὐτοκρατορικά. 1 Φαυστείνας σεβαστῆς). — 2 Ἀγχιαλέων (αὐτοκρατορικά. 1 Σεπτιμ. Σευήρου). — 1 Μαρωνείας (Διονύσου σωτῆρος). — 1 Πλωτινοπόλεως (αὐτοκρατορ.) ἐφθαρμένον. — 1 Βασιλέως Ῥοιμητάλκου (ὄπισθεν: Καίσαρος σεβαστοῦ). — 1 Διονυσοπολειτῶν Θρᾴκης (αὐτοκρατορ. Σευήρου Ἀλεξάνδρου). Νόμισμα ἀξιόλογον. — 1 Col. Deultum. Τρανκυλλίνα. — 57 (ἐν οἷς 2 billon) ῥωμ. αὐτοκρατόρων πάντα σχεδὸν ἐφθαρμένα καὶ ἄχρηστα. — 6 Βυζαντινὰ καὶ 1 φραγγικὸν νεώτερον, ἐφθαρμένα. Ν. 1301-1424. Δῶρον Ἀνωνύμου διὰ Χρ. Τσούντα.

Νομίσματα τρία χαλκᾶ: 1 βασιλέως Ῥοιμητάλκου καισαροσεβαστοῦ τοῦ Α', 1 Ἀθηναίων ἐφθαρμένον, 1 ῥωμ. αὐτοκρατορικὸν ἐφθαρμένον. Ν. 1425-1427. Δῶρον Δ. Κούζη.

ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

Λίθινα.

Ψῆφος ὅρμου ἀμφίκυρτος διάτρητος. Γλυφὴ ἀντιλόπης ἱσταμένης ἐπὶ βάθρου. Διαμέτρου 0.013. Κρήτης. Λίθ. 4519.

Βωμοῦ κυλινδρικοῦ τεμάχιον. Σῴζονται ἀνάγλυπτοι δύο μορφαὶ γυναικεῖαι, ὧν ἡ μὲν κρατεῖ δᾷδα ἡ δὲ σκῆπτρον, ἐλλιπεῖς τοὺς πόδας. Ὕψ. 0.26. Ῥόδου. Λίθ. 4520.

Τέσσαρα τεμάχια ἐπιγραφῶν, ὧν μία ἐξεδόθη ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1889, σ. 64. Ὕψ. 0.13-0.35. Ἀθηνῶν καὶ Ἀμοργοῦ. Λίθ. 4531-34.

Ἀνάγλυφον ταπεινὸν Ἐρινύων. Τρεῖς μορφαὶ γυναικεῖαι κρατοῦσαι ὄφεις πρ. δ. καὶ ἀπέναντι τούτων ἑτέρα μορφὴ γυναικεία παρ' ᾗ ἵσταται παιδίσκη. Ἄνωθεν τῆς παραστάσεως ἐπιγραφὴ κολοβὴ ////ΛΛΛΕΟΝΕΥΜΕΝΙΣΙΝ. Ὕψ. 0.26. Λίθ. 4734.

Ἀνάγλυφον κακότεχνον, τῶν λεγομένων νεκροδείπνων. Ἀνὴρ ἐπὶ κλίνης πρ. ἀρ. καὶ παρ' αὐτῷ παιδίσκη ἱσταμένη. Πρὸ τοῦ ἀνακλίντρου τράπεζα. Κάτωθεν τῆς παραστάσεως ἐπιγραφὴ τρίστιχος δυσανάγνωστος. Ὕψ. 0.37, πλ. 0.30. Λίθ. 4735.

Βωμίδιον τετραγωνικὸν ἐνεπίγραφον. Ὕψ. 0.38. Γυθείου. Ἐξεδόθη ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1889, σ. 66. Λίθ. 4745.

Ἀγαλμάτιον γυναικὸς ἐπὶ τετραγώνου πλίνθου. Φέρει χιτῶνα ἀχειρίδωτον καὶ ἱμάτιον ἐμπεπορπημένον ἐπὶ τοῦ δεξ. ὤμου. Ἡ κεφαλὴ ἐστραμμένη πρὸς δεξιά. Ἡ δεξιὰ χεὶρ ἐρείδεται ἐπὶ τῆς ὀσφύος. Ὕψ. 0.37. Κρήτης (Κίσαμος). Λίθ. 4748.

Κεφαλὴ ἀνδρὸς γενειῶντος φυσικοῦ μεγέθους ἀποκεκομμένη ἐκ νεκρικοῦ ἀναγλύφου. Ῥίς, χεῖλη καὶ γένυς ἀποκεκρουσμένα. Ὕψ. 0.32. Ἀττικῆς. Λίθ. 4749.

Ἀνάγλυφον ἀναθηματικὸν διπλῆς Ἀθηνᾶς, ἀρχαϊκῆς τέχνης. Ἑκατέρα, κατ' ἐνώπιον ἱσταμένη, φέρει περικεφαλαίαν μετὰ λόφου, κρατεῖ δὲ τῇ μὲν ἀριστερᾷ ἀσπίδα, ἐπίσημον ἔχουσαν Γοργόνειον, τῇ δὲ δεξιᾷ δόρυ. Λείψανα χρωματισμοῦ. Ὕψ. 0.48,

πλ. 0.51, πάχ. 0.06.'Αττικῆς. 'Εξεδόθη ἐν 'Εφημ. 'Αρχαιολ. 1889, σ. 1, πίν. 1.Λίθ. 4750.

'Ανάγλυφον ἀναθηματικόν. Δημήτηρ καθημένη πρ. ἀρ. καὶ Κόρη ἱσταμένη. Πρὸς δεξιὰ ἀνὴρ γενειῶν κρατῶν φιάλην· πρὸς ἀριστερὰ κόρη κρατοῦσα κλάδον καὶ ἄνωθεν αὐτῆς Ἔρως ἱπτάμενος. 'Επιγραφή: ..σικρά[της 'Αγ]αθόκλειαν τὰν ἰδίαν θυγατέρα | Δάματρι καὶ Κόρᾳ χαριστήριον. Ὕψ. 0.53, πλ. 0.55. Γυθείου. Ἴδε Le Bas, Voyage arch. Inscr., σ. 117. Bull. d. inst. 1873, σ. 162 κ. ἑξ. Mitth. d. Inst. 1877, σ. 378. 'Απεικονίσθη ἐν Arch. Zeitung, 1883, σ. 223, πίν. 13. Λίθ. 4751.

Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ τοῦ λαιμοῦ, φυσικοῦ μεγέθους, σωοτάτη, τέχνης τῶν ῥωμ. χρόνων, ἐξειργασμένη ἐκ χωριστοῦ τεμαχίου μαρμάρου ἵνα ἐντίθηται εἰς κορμὸν ἀγάλματος. Ὕψ. 0.37. Κρήτης. Λίθ. 4752.

Κύλινδροι ἀσσυριακοὶ διάτρητοι πέντε λίθου μέλανος: 1 Τρία τέρατα ὄρθια συμπλεκόμενα· ἑκατέρωθεν μορφὴ ἀνδρική.—2 Μορφὴ πωγωνοφόρος καθημένη· ἀπέναντι ταύτης δύο μορφαὶ ἱστάμεναι· ἐπιγραφὴ εἰς τέσσαρας σειρὰς καθέτους.—3 Μορφὴ καθημένη προτείνουσα τὴν ἀρ. χεῖρα· ἀπέναντι ταύτης ἀνὴρ καὶ γυνὴ ὑψοῦσα τὰς χεῖρας· τὸ λοιπὸν κενὸν τῆς ἐπιφανείας πληροῦται ὑπὸ γραμμάτων.—4 Γυνὴ ὑψοῦσα τὰς χεῖρας· ἀπέναντι ταύτης μορφὴ φέρουσα κωνικὸν κάλυμμα ἐπὶ κεφαλῆς καὶ κρατοῦσα λόγχην· ἐπιγραφὴ εἰς τρεῖς σειρὰς καθέτους.— 5 Ἀνὴρ ἱστάμενος· ἐπιγραφὴ εἰς δύο σειρὰς καθέτους καὶ τρεῖς ἀστέρες. Μήκους 0.02-0.035. Λίθ. 4759-63.

Πήλινα.

Πελίκη. Γραφ. ἐρ. Ἑδ. μέλ. Α. — Μορφὴ νεανικὴ πρ.δ. ἐπὶ τριβάθμου βάσεως ἐστεμμένη καὶ κιθαρίζουσα καὶ Νίκη κρατοῦσα ταινίαν. 'Εν τῷ μέσῳ κίων, ἐφ' οὗ πρόχους. Πρὸς ἀριστερὰ μορφὴ γυναικεία φέρουσα ἐπ' ὤμου πρόχουν τῇ δὲ δεξιᾷ κάλπην καὶ τὴν κεφαλὴν στρέφουσα πρὸς ἄνδρα ἀκολουθοῦντα. Β. — Νεανίαι δύο ἐν ἱματίοις καὶ γυνὴ ἀντιμέτωπος τούτων. Ὕψ. 0.37. 'Αθηνῶν. Π. 'Αγγ. 4306.

Κρατήρ. Γραφ. ἐρ. Ἕδ. μέλ. Α. — Γαμήλιος πομπή. Προηγεῖται πρ. δεξ. γυνὴ κρατοῦσα δᾷδας, ἕπεται ὁ νυμφίος ἄγων ἀπὸ τῆς χειρὸς τὴν νύμφην καὶ ἀκολουθοῦσι γυνὴ καὶ ἀνήρ. Ἄνωθεν αὐτῶν τρεῖς ἄνδρες καθήμενοι καὶ γυνὴ αὐλοῦσα δυσὶν αὐλοῖς. Πρὸς τῇ μιᾷ λαβῇ δαίμων γυμνὸς κρατῶν δᾷδας, πρὸς τῇ ἑτέρᾳ βωμός, τέθριππον καὶ δύο ἔρωτες. Β. — Τέσσαρες μορφαὶ γυναικεῖαι, ὧν μία μὲν κρατεῖ προσκεφάλαια ἑτέρα δὲ κύπτει πρὸ κίστης κειμένης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ὕψ. 0.28. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 4307.

Βομβύλιον. Γραφ. μέλ. Ἕδ. κιρρόν. Δύο πτηνὰ ἀντιμέτωπα, ὧν τὸ πρ. ἀρ. ἐστραμμένον ἔχει κεφαλὴν τετράποδος ζώου. Ὕψ. 0.18. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 5762.

Βομβύλιον. Γραφ. μέλ. Ἕδ. κιρρόν. Ὄφις πτηνοκέφαλος μεταξὺ δύο πτηνῶν. Ὕψ. 0.18. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 5763.

Βομβύλιον. Γραφ. μέλ. Ἕδ. κιρρόν. Ἡρακλῆς πρ. δ. ἄγχων ὄφιν. Ὕψ. 0.18. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 5764.

Λήκυθος. Γραφ. μέλ. Ἕδ. κιρρόν. Εἴδωλον Ἀθηνᾶς ἐπὶ βάθρου ἐν μέσῳ δύο μορφῶν φερουσῶν περικεφαλαίας· ἑκατέρωθεν τούτων μορφὴ γυναικεία. Ὕψ. 0.225. Ἀττικῆς. Π. Ἀγγ. 5765.

Παναθηναϊκοῦ ἀμφορέως δύο τεμάχια ἄνευ γραφῶν. Ἐπιγραφὴ ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ////ΝΑΘΗΝ////, ἐπὶ τοῦ ἑτέρου ////ΝΑΘΛΩ////. Μήκους 0.07. Ἀττικῆς. Π. Ἀγγ. 5766-67.

Ἀγγεῖον ἀρχαϊκὸν ἄνευ γραφῶν, πηλοῦ ἐρυθροφαίου, ἄνευ γανώματος, σχήματος περίπου σφαιρικοῦ μετὰ καθέτου χυτηρίου. Φέρει κοσμήματα ἐγκεχαραγμένα, οἱονεὶ κλάδους. Ὕψ. 0.18. Ἀμοργοῦ. Π. Ἀγγ. 5768.

Ἀγγεῖον ἀρχαϊκὸν ἄνευ γραφῶν, πηλοῦ φαιοῦ, σχήματος σφαιρικοῦ περίπου, ἔχον δύο ὦτα καὶ πῶμα. Φέρει κοσμήματα ἐγκεχαραγμένα ἐν τρισὶ ζώναις. Ὕψ. 0.14. Ἀμοργοῦ. Π. Ἀγγ. 5769.

Ἀγγεῖον μόνωτον ἀρχαϊκὸν ἰδιόσχημον πηλοῦ κιρροῦ φέρον γραπτὰ γραμμικὰ κοσμήματα καὶ χυτήριον κάθετον ἐπὶ τῆς κοιλίας, ἄνωθεν δὲ τοῦ στομίου τοξοειδῆ πλατεῖαν λαβήν. Ὕψ. 0.18. Ἀμοργοῦ. Π. Ἀγγ. 5770.

Ἀγγεῖον τροχοειδὲς φέρον γραπτὴν διακόσμησιν ἐκ φύλλων καὶ ῥοδάκων. Διάμ. 0.08. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 5774.

Σκύφος ἄωτος μελαμβαφής, φέρων ἐπὶ τῆς κοιλίας ἔκτυπον παράστασιν μορφῆς πτερωτῆς καθημένης ἐπὶ τετράποδος ζώου, τετράκις ἐπαναλαμβανομένην. Ὕψ. 0.085. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 5775.

Κάνθαρος κολοβός. Γραφ. ἐρ. Ἕδ. μέλ. Σῴζονται· νεανίας κρατῶν λαγὼν ἀπὸ τῶν ὤτων καὶ ἀνὴρ γενειῶν ἐρειδόμενος ἐπὶ ὀζώδους ῥάβδου. Αἱ λοιπαὶ ἓξ μορφαὶ κολοβαί. Τέχνης καλῆς. Ὕψ. 0.12. Ἀττικῆς. Π. Ἀγγ. 5776.

Ὄλπη. Γραφ. μέλ. Ἕδ. ἐρ. Μορφὴ γυναικεία ἐν ζωηρᾷ κινήσει πρ. δ. κρατοῦσα ὑδρίαν τῇ δεξιᾷ χειρί. Ὕψ. 0.21. Αἰγίνης. Π. Ἀγγ. 5777.

Ἀγγεῖον δίωτον ἀμφοροειδὲς πηλοῦ ἐρυθροῦ μετ' ἀλοιφῆς χρώματος κιρροῦ, ἄνευ γραφῶν πλὴν ταινίας ἐρυθρᾶς περὶ τὴν κοιλίαν. Ὕψ. 0.35. Κυρηναϊκῆς. Π. Ἀγγ. 5812.

Κότυλος. Γραφ. ἐρ. Ἕδ. μελ. Α.—Διόνυσος γυμνὸς πρ. δ. κρατῶν τῇ δεξιᾷ κάνθαρον τῇ δ' ἀριστερᾷ θύρσον· ἕπεται Ἡρακλῆς κρατῶν κανοῦν καὶ δέσμην δᾴδων. Β.—Δύο ἔφηβοι ἐν ἱματίοις. Ὕψ. 0.27. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 5814.

Ὀξύβαφον. Γραφ. ἐρ. Ἕδ. μέλ. Α. — Παράστασις κωμική. Δύο ἄνδρες φέροντες ἀναξυρίδας καὶ προσωπεῖα καὶ κρατοῦντες σκεῦός τι (ὕπερον) ὅμοιον τοῖς παρὰ Heydemann, Iliupersis, σ. 24, ἀπεικονιζομένοις ἵστανται πρὸ ἀγγείου μεγάλου ἢ ὅλμου ἐν μέσῳ κειμένου, τῇ δ' ἑτέρα χειρί, μεταστρεφόμενοι, διώκουσιν ἑκάτερος χῆνα. — Β. Μορφὴ γυναικεία καὶ ἔφηβος ἀντιμέτωποι. Ὕψ. 0.24. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 5815.

Ἀγγεῖον μελαμβαφὲς μόνωτον, σχῆμα ἔχον κάπρου. Ὕψ. 0.075, μήκ. 0.115. Κρήτης. Π. Ἀγγ. 5816.

Ἀμφορεὺς μελαμβαφὴς ῥαβδωτὴν ἔχων τὴν κοιλίαν. Παραστάσεις ἔκτυποι: Α. Ἡρακλῆς ἄγχων ὄφιν. Β. Μορφὴ ἀνδρικὴ κρατοῦσα ῥόπαλον καὶ πάνθηρ τρέχων. Γ. Ἀμαζὼν πρ. δ. ταῖς χερσὶ ὑποβαστάζουσα τὴν κεφαλήν. Δ. Νίκη (;) κατ' ἐνώπιον. Ὕψ. 0.50. Κρήτης. Π. Ἀγγ. 5817.

Ἀμφορεὺς ὅμοιος τῷ ἀνωτέρω. Α. Ἡρακλῆς ἀναπαυόμενος.

B. Τριπλῆ παράστασις Ἡρακλέους ἄγχοντος ὄφιν. Ὕψ. 0.46. Κρήτης. Π. Ἀγγ. 5818.

Χαλκᾶ.

Ἀλεκτρυὼν ἱστάμενος λίαν κατιωμένος. Ὕψ. 0.085. Πελοποννήσου. Χ. 1203.

Κώδων σῶος. Ὕψ. 0.065. Βοιωτίας. Χ. 1220.

Πόρπη, φέρουσα ἔκτυπον κεφαλὴν Μεδούσης. Μήκ. 0.055. Βοιωτίας. Χ. 1221.

Ἀνάγλυφον κολοβὸν ἐκ πώματος κατόπτρου. Μορφὴ γυναικεία καθημένη ἐπὶ ζώου πρ. δ. Ὕψ. 0.14, πλ. 0.11. Κρήτης (Κισάμου). Χ. 1222.

Περικεφαλαία κολοβὴ κατὰ τὸ ἓν τρίτον, φέρουσα ἐγκεχαραγμένα κοσμήματα. Ὕψ. 0.20. Χ. 1268.

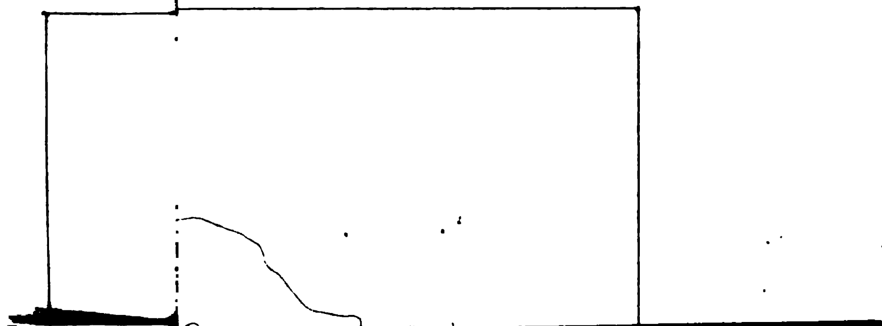
Διάφορα.

Μολυβδόβουλλα βυζαντινὰ τρία. 1) ..... σπαθαρίου καὶ στρατηγοῦ Ἑλλάδος. 2) Νικηφόρου κουροπαλάτου τοῦ Σαραντηνοῦ. 3) . . ΗΔ . . σπαθαρίου καὶ στρατηγοῦ Ἑλλάδος. Μολ. 2862-63. 2891.

Ἑρμίδιον τῆς τετραγώνου ἐργασίας. Ὕψ. 0.033. Πειραιῶς. Μολ. 2890.

Ἐνώτιον χρυσοῦν συγκείμενον ἐκ ῥόδακος ἐκτύπου καὶ ἐρωτύλου ἐξηρτημένου. Ἕλκει Γρ. 10. Κρήτης (Κισάμου). Χρ. 266.

ПРА

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΥΠΟ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ

Τῆς ἐφημερίδος ἐκδίδοται κατὰ τριμηνίαν ἓν τεῦχος σχήματος τετάρτου, περιέχον τρία τοὐλάχιστον τυπογραφικὰ φύλλα καὶ τρεῖς πίνακας.

Συνδρομὴν ἐτησίαν τῆς Ἐφημερίδος καταταβάλλουσιν οἱ μὲν Ἑταῖροι τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας δραχμὰς δέκα, πάντες δὲ οἱ ἄλλοι συνδρομηταὶ δραχμὰς δεκαέξ.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ παρὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Καρολου Μπεκ.

Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν :

Τόμος Α^ος^ 1883, ἐκ 18 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 4 διπλοῖ, καὶ 9 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ.

Τόμος Β^ος^ 1884, ἐκ 14 τυπ. φύλ. μετὰ 12 πινάκων, ὧν 7 διπλοῖ, καὶ 7 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Γ^ος^ 1885, ἐκ 17 τυπ. φύλ. μετὰ 12 πινάκων, ὧν 8 διπλοῖ, καὶ 14 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Δ^ος^ 1886, ἐκ 17 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 4 διπλοῖ, καὶ 10 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Ε^ος^ 1887, ἐκ 14 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 6 διπλοῖ, καὶ 38 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Ϛ^ος^ 1888, ἐκ 13 τυπ. φύλ. μετὰ 12 πινάκων, ὧν 5 διπλοῖ, καὶ 20 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τόμος Ζ^ος^ 1889, ἐκ 14 τυπ. φύλ. μετὰ 13 πινάκων, ὧν 1 διπλοῦς, καὶ 12 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ.

Τόμος Η^ος^ 1890, τεύχ. 1-2 ἐξ 7 τυπ. φύλ. μετὰ 6 πινάκων, ὧν 1 διπλοῦς, καὶ 5 ἀπεικονισμάτων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ παρενθέτων πινάκων.

Τὸ 3^ον^ τεῦχος τοῦ 1890 ἐκδοθήσεται προσεχῶς.

